

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
DUPL

A standard linear barcode used for library cataloging.

3 1761 00495551 4

LG
A
B

COMMENTARIA
IN ARISTOTELLEM
GRAECA

EDITA CONSILIO ET AUCTORITATE

PA
3902
A25
1882
V. 2
pars. 3

ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE BORUSSICAE

VOLUMINIS II

PARS III ALEXANDRI Q. F. IN SOPHISTICOS ELENCHOS

BEROLINI
TYPIS ET IMPENSIS GEORGII REIMERI
MDCCCLXXXVIII

Alexander of Aphrodisias

ALEXANDRI QUOD FERTUR
IN ARISTOTELIS
SOPHISTICOS ELENCHOS
COMMENTARIUM

CONSILIO ET AUCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE BORUSSICAE

EDIDIT

199885
1571 126

MAXIMILIANUS WALLIES

BEROLINI
TYPIS ET IMPENSIS GEORGII REIMERI
MDCCCLXXXVIII

P R A E F A T I O

Sophisticorum elenchorum commentarium ab Alexandro Aphrodisensi,¹⁾ cui recentioribus quibusdam codicibus (saec. XV—XVI)²⁾ et editionibus Venetis tribuitur, prorsus alienum esse iam pridem viri docti perspexerunt³⁾ neque quemquam in illius interpretatione et sermone non plane rudem fugere potest. vetustiores libri aut omnino interpretis nomen omittunt aut Michaelē Ephesium⁴⁾ appellant aut inter hunc et Psellum haesitant⁵⁾. sed hoc alii viderint. nos interim hanc quaestionem in titulo eligendo integrā relinquendā esse statuimus.

Ut in titulo ita etiam in commentarii ipsius memoria libri in diversa ^{tres classes codicum} trahuntur. tres autem classes eorum distinguae sunt. quarum primae adnumero omnes codices qui commentarium exhibent quale sub Alexandri nomine ex editionibus Venetis adhuc notum erat, alteri eos qui de cūtatum praebent, tertiae eos qui plurima quidem huius commentarii

¹⁾ Huius commentarium Mōsule inventum esse testatur Muḥammed ibn Ishāq (A. Müller *Die griech. Philos. in der arab. Überlieferung* Halle 1873 p. 16). — „Alexandri de sophisticā librum Syriace Abu Baschar Mata, Arabice Ebn Naema nec non Iahja ben Adi verterunt“ Wenrich *De auctorum Graecorum versionib⁹ et commentariis Syr. Arab. Armen. Persicisque commentatio* p. 274 (Lipsiae 1842) cf. Casiri *Bibl. arab. hisp.* I 243.

²⁾ in cod. Vatic. 269 (saec. XIV) τοῦ ἀρροδιστέως recentiore manu additum est. in uno codice, Vaticano 1018 (saec. XV), commentarium Ammonii nomine ornatur.

³⁾ cf. Chr. Braudis *Von d. griech. Auslegern des Organons* (Abhandl. d. Berl. Acad. 1833) p. 298, 299. sed Schol. p. 301^a-43 (p. 50,3) καὶ ὁ μὲν ἐφέσιος οὗτος τὸ ἥγτον ἐπεῖγγειται (p. XXV) et Vatic. 241 (saec. XIV) f. 6: εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους ὁ ἐφέσιος μιγάζει (M. Hayduck Steph. de interpr. p. V).

⁴⁾ e primae classis libris vetustioribus unus Parisinus 1917 et is pallidiore atramento titulo subnotavit γρ. οἱ μὲν ὅτι τοῦ ἐφέσιον, οἱ δὲ τοῦ ψελλοῦ, reliqui auctoris nomine carent cf. n. 2.

capita continent aliis scholiis intermista, multa tamen ita variant, ut solitae varietatis lectionum modum longe excedant.

prima classis Atque primae classis codices, numero non minus sedecim, omnes ex eodem archetypo derivatos esse lacuna p. 165,29 iis communis satis est documento. ex vetustioribus (saec. XIV) huius classis libris tribus eum C quem inseripsimus titulum ferentibus, Vaticano 269 (C), Laurentiano IS LXXXV 1 (I), Parisino 1917 (S), I electus est, qui totus conferretur, ut huic editioni tanquam fundamentum substrueretur. C sane praestantia haud inferior a Torstrikio est iudicatus, sed duos libros tam similis notae excutere vix operae pretium esse videbatur, praesertim cum alia praeterea subsidia adessent¹). S vero recentioribus huius classis libris similior est; namque etiam prooemium Διδάξας περὶ τοῦ ἀπόδεικτικοῦ . . . τὸ προβαλλόμενον σύζητα, quod in Parisino ante titulum additum est, in multis eorum commentario ipsi insertum reperitur. totius huius propaginis et deterioris et melioris instar nobis sit editio Aldina, cuius varietatem plenam subnotavimus. quod autem editor Hercules Gyrlandus in appendice editionis praedicat multis et vetustis exemplis ἀποπίστως se usum, sed nihil aut addere aut demere ausum esse, vix est credibile eum rectas lectiones et supplementa, quae ad f. 2^r—32^v in mantissa affert, si inde ab initio cognovisset, non praelaturum fuisse, immo editione iam ad medium (f. 32^v) perducta melioris notae codicem sive codices invenisse et ad alteram editionis partem adhibuisse videtur, unde quae in priore parte memorabilia videbantur²), mantissae manda-
a² bat (a²).

altera classis Alterius classis codices aetate vetustioribus primae classis libris non inferiores (Michaelis) Ephesii nomine eadem ex Pseudo-Alexandri commentario excerpta continent³). quorum nullus usque ad finem commen-
L^aQ tarii pertinet, sed Parisinus 2019 (L^a) p. 120,10, Parisini 1918 (Q) et RN 1897 (R) et Escorialensis Φ—IΙ—I0 (N) iam p. 100,12, Parisinus 1843 K (K) paulo ante finem p. 189,23 deficit, sed iam antea nonnulla in hoc desunt. ad recensenda excerpta cod. L^a, qui neglegentissime scriptus sit, nullius pretii est. NQR autem ut in iisdem verbis desinunt, ita inter se

¹) quae ubi deficiunt, nescio an hinc nonnihil lucrari liceat.

²) hypothetae apertos errores in mantissa emendatos notare supersedimus.

³) soli huius classis codd. unius Ephesii nomen praebent; reliqui, (class. I) S et (class. III) ATFO, Pselli nomen addunt. ceterum non est neglegendum in K non excerpta ipsa Ephesio tribui, sed ἀπὸ φωνῆς μιχαὴλ φιλοσόφου τοῦ ἐψείου inscribi, cf. Bussei Ammonius in Categ. p. V.

tam similes sunt, ut vetustissimum eorum, R, adhibere sufficeret, nisi item atque N multis locis mutilatus esset. fide QR et K, quorum excerpta mihi usque ad p. 54,36 praesto erant, fere pares aestimandi sunt. plura ex iis describere et conferre non tanti esse videbatur; nam etsi cum ex ipsis excerptis tum e prooemio (p. 1—4,5), quod K plenum exhibit, satis manifestum est huius classis codices meliorem sequi memoriam, tamen quae peculiaria servaverunt recta, admodum rara sunt. ad lacunam vero primae classis libris communem supplendam K, qui unus hue usque pertinet, nihil confert, cum excerptor a p. 165,29 μὴ τέκνον ad vs. 32 τὸ δὲ ἐπὶ τῆς φρονήσεως transsiliat, ut ne hoc quidem dijudicari possit, utrum in exemplari eius verba omissa integra fuerint necne.¹⁾

Tertiae classis codices congeriem scholiorum continent, quorum quae *tertia classis* non ad Pseudo-Alexandri commentarium spectant, Leonis Magenteni esse videntur; huius quidem nomen in Coisliniano 167 prae se ferunt. constat autem haec classis ex tribus paribus codicum: Parisino 1972 (A) et A qui ex hoc est descriptus Coisliniano 157 (T), Laurentiano LXXI 17 (F) TF et Parisino 2055 (O), Laurentiano LXXI 13 (G) et Neapolitano III D 37 OG (U), quae inter se quamquam non plane congruunt, tamen tam similia U sunt, maxime AT et FO, ut in cod. A(T) memoria, qui et aetate et fide reliquis praestet, nostro iure constiterimus; nam ad huius quidem commentarii recensionem e scholiis codd. FO et GU nihil redundare, quod non A(T) quoque suppeditet, satis iis quae infra ad scholiorum indolem adumbrandam afferam exemplis comprobatur. ac ne huius quidem varietatem, qui totus in usum nostrum aut transscriptus aut collatus est, plenam subnotavimus, ut nihil usquam e silentio concludendum sit; saepe enim pars tantum scholii, sive prima sive media sive extrema, cum al ita concinit, ut varietatis notationem admittat, reliqua autem in tam diversa trahuntur, ut tota describere quam varietatem lectionum adnotare commodius sit. neque vero me fugit etiam ea quae subnotavi partim intra solitae varietatis fines se non tenere, ut magis verear, ne nimis quam ne non satis multa subnotavisse videar. nam licet omnia, quae in A(T) longius a primae classis libris recedunt, non minus praestantia aut praestantiora sint quam quae hi exhibent, certe non ad librarii sed ad scholiastae operam referenda sunt modo eadem aut simi-

¹⁾ ad hanc classem duo praeterea codices recentiores pertinent quos sero cognovi: Mosquensis 313 (saec. XV), de quo nihil compertum habeo nisi quae e catalogo Chr. Fr. de Matthaei infra transscripti, et Vatic. 1770 (saec. XVI), cuius specimen infra dedi.

lia modo longe diversa vestigia sequentis. sic enim scholia nonnulla A^b conflata esse¹⁾ inde appareat, quod p. 87,12 πῶς—18 δυάσιν bis in eodem scholio legitur, item atque in al et paucis mutatis, similiterque p. 138,4 ἐν γὰρ — 8 ἀμφιβολίαν et p. 163,5 οὐδὲ τὸ πόθεν — 9 ἡκολούθησεν in binis scholiis ceterum diversis reperiuntur.

ratio editoris In hisce quae exposui subsidiis criticis utendis hanc inii rationem: principem ducem habui Laurentianum I, cuius errores manifestos auxilio Aldinae emendavi semper mihi conscientius eam interpolatoris vestigiis non vacare (velut p. 50,3 καθ' "Ελλῆνας, 141,27 ἦ ἐν δηματι, 173,21 κατὰ μέντοι γε τὴν δόξαν αὐτοῦ δίκαιον· ἔχρινε δὲ τὴν). confirmatam tamen auctoritate codicis A(T) confidentius eam secutus sum. neque vero quae A(T) solus praebet commendationa, ubi intra eos quos supra dixi fines versantur, recipere dubitavi²⁾. sed hi fines non semper tam certi sunt, ut nullus serupulus resideat, alioque nescio an nonnunquam aliter iudicatur sint. interdum excerptis codicum KQR accendentibus dubitatio eximitur. at in his non minor cautio adhibenda est, quoniam saepius quid excerptoris libidini, quid exemplari eius tribendum sit ambiguum est. per pauca igitur ex his solis emendare ausus sum (velut p. 18,20 23,2.3 29,35 41,24 158,13).

Quae recentioris aetatis viri docti ad emendationem contulerunt, b admodum pauca sunt. Chr. Brandis magnam commentarii partem Schol. p. 296—321 ex Aldina editione imprimendam curavit, cuius leviora pauca menda sustulit. alia temptavit Th. Waitz Organ. II p. X. v multo plura Isaacus Vossius praestitit, qui exemplum suum Iuntinum, quod nunc in bibliotheca Academiae Lugd. Bat. servatur, e Palatino 270 (B)³⁾ et suis coniecturis emendavit, quibus saepius quae ipse conieceram praeoccupata vidi.⁴⁾

¹⁾ cf. etiam p. XXIV scholia β, δ, ε. quare quae in transitionibus et commissuris differunt, non notata sunt.

²⁾ p. 155,20—24 quae in al propter homoeoteleton exciderunt, ex A(T) supplere licet; sed p. 165,29 A(T) spatio non relicto etiam verba quae lacunae antecedunt omittit.

³⁾ priori enim prooemio Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . ascripsit: "Hoc prooemium non exstat in codice manuscripto bibliothecae Palatinæ", et desinunt notae ibidem ubi B (Iunt. f. 63^v = p. 166,25. 26); titulum, quem alteri prooemio addidit, indidem transcripsit cf. B et v.

⁴⁾ alia minus feliciter temptavisse videtur, velut p. 104,7 γένοιτο ἄν (pro λέγειν) 154, 28 ἐξεῖνον 155,20 τεθεῖσης (ἢτι) 156,30 λόγιμα.

Berolini

Nonis Iuniis MDCCCLXXXVIII.

M. WALLIES.

CONSPECTUS LIBRORUM MANU Scriptorum et IMPRESSORUM

I CODICES PRIMAE CLASSIS:

PALATINUS 270 [Brandis Abhandl. d. Berl. Acad. 1831 p. 62 nr. 71] B chartaceus in fol. saeculi XV—XVI inser. ἀποσημειώσεις εἰς τοὺς σωφιστικοὺς ἐλέγχους ἀφροδιτέως. inc. "Οτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . desinit in verbis οὐ γάρ λέγεται κυρίως ὁ ἀνθρωπος τῶν ζώων (p. 166, 25, 26). "desiderantur folia duodecim et amplius" [Catal. p. 148]. usus est hoc codice Is. Vossius cf. p. VIII et infra p. XXVIII sub nota v.

VATICANUS 269 pars I [Brandis l. e. p. 74 nr. 174] chartaceus in fol. C saec. XIV inser. ἀποσημειώσεις εἰς τοὺς σωφιστικοὺς ἐλέγχους: — (manu recentiore) τοῦ ἀφροδιτέως. inc. "Οτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . Ad. Torstrik, qui codicis praestantium praedicat, haec notare satis habuit:

p. 4, 9, 10 ἐπημαρτῆθαι || 11 ἀληθὴ δὲ || 15 et 16 ἀνδρέαν || 23 οἱ || συνάγοι || p. 17, 13, 14 ἀπαρθμέται αὐτά || 20 ἡ alt. ut A || 21, 22 συλλογίζονται . . . διαλεκτικῆς habet, σημαντεῖ om. || 26 τίνα τέσσαρα λέγει γένη || p. 18, 4 ἔγη || 5 τῶν αἱ || p. 19, 9 σωφιστικῶν || p. 20, 16 ἢν || 18 ἐν || p. 21, 31 post σωφισμάτων add. καὶ (fort. recte) || p. 22, 6 τρόπῳ πρώτῳ τοῦ αὐτοῦ σχῆματος || 9 τὰ αὐτά om. || 13 τάντο om. || 14 ante ἔτι add. καὶ || p. 23, 30 ἑκάστου || p. 27, 3 σιλλαζόν || p. 161, 8 οἰσθ' utrobique || 22 ἀδιάφορη || p. 165, 25 τὸ τοῦδε τοῦδε || 29 hiat ut ceteri codd. (f. 92v) || p. 166, 11 lemmati continuat sequentia Arist. verba ἀλλ᾽ οὖ τι κτῆμα . . . ἀγαθὸν τούτου ἀμα (p. 180a 11—18) || p. 189, 1, 2 ἀπλουστέρᾳ || 5 κεραίνῃ || p. 197, 17 καλεῖ || 18 ἡ γοργίου || 23 τὰ ἀπὸ τῆς || 24 τέχνη δὲ ἔτι || 25 οἱ δὲ || 26 οἱς καὶ || 28 συλλογισμῷ || 29 δηλονότε || p. 198, 2, 3 ἐπετήδευσον || 8 ἀποδεικνύναι || 15 ὅσης || δυνατῶν om.

VATICANUS 1018 [Brandis l. e. p. 52 nr. 6] chartaceus in fol. saec. D XV. f. 601^r κῦδος ἔχουσα μεγαλεῖς ἐν πάντεσσι σωφοῖσι· τὸ ζαθέ^{ον} μῆδεξατο | πρᾶς ἐμοῖο· κρύψιος ἔνεκα αἰνῆς ὠλεστα νῦν τὸ γε οἴμοι. ὄφρα με δῖος ἀνὴρ ἀπέβερε τιμῆς αἰπεῖης: — | ἀμωμίου φιλοσόφου τοῦ ἐρμείου ἐξήγγυσις εἰς τοὺς σωφιστικοὺς ἐλέγχους: — inc. "Οτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . .

inde a f. 608 commentarius Aristotelis textui circumscriptus est, ut huius et illius verba inter se non respondeant. ubi rursus margines non sufficerunt, commentarius solus scriptus est. postea initia tantum lemmatum addita sunt; sed f. 643^r–654^v Aristotelis verba iterum plena exhibent. contulerunt H. Graeven et A. Torstrik (p. 197,17–198,16) haec:

p. 1,1–4,5. 3 τε] καὶ || 4 παρεδίσου || 5 ἐπει οὖν || 9 αὐτόθιν || 13 παραδοθῆναι οιν. || 16 ἐπιγραφόμενοι σοφιστικούς || 19 οὐ habet || p. 2,2 μεθόδου || 3 δυνάμεων || συλλογισμῶν κατηγορικῶν || 5 ταῖς αὐτῶν πραγματείαις || 8 λόγων || 10 φινανσισμὸς || διελέγχεται || οἱ οιν. || 11 ἵστροι || ὑγείαν || διδάσκονται || 12 γρήγορων τούτοις; || 15 καὶ ποιά || 15. 16 ἀριστοτέλη || 16. 17 οὐδὲ || 19 εἴδους || πῶς || 20 σοφοῖς ἀνδράσι || εὐδήκια || 21 Κρίτων] ψλενία || 23 βρόβισθεντι || 25 ὅμονυμα || τὰς οιν. || 26 πότερον || 27 τοῦ οιν. || 28 παρεθάρυντο || 29 ἀποκρίνεσθαι || 32 ὅτι || 33 οὐχ ὑπέσταντο || οὐ δῆτα· καὶ δῆς || p. 3,2 τε ὁ διάλογος οὗτος || 5 ἐλέγχους λόγους || 8 διαφύλονεικούντες || 12 λύσεων || 14 ἐπάγοι || τῷ δεσμῷ οιν. || 17 τὴν σοφιστικὴν τάστην || 18 γάρ] δὲ || 22 ᾧ δύτε bis, semel deletum || 23 πρῶτον || post φινανσιμένοις add. καὶ || 24 προληφθεῖται || 27 ἄλλως || προταχθῆναι || 31 προτέρα || 32 δέδειται || 32. 33 τὸν καθόλου μαθόντες συλλογισμὸν || 33 ἐξ ἀναγκαίων ||

ων
γνωρίμοτέρων || 34 περὶ || 35 πόρου || 36 καταμάθουμεν || παρ' αὐτὰ || p. 4,3 τὶς μὲν γάρ || 5 πουηρόμεθα, post quod haec addit: εἰπὼν περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων ήγιεστο περὶ δὲ τοὺς σοφιστικούς (εχ τῶν σοφιστικῶν εοτι) συλλογισμοὺς καὶ ἐλέγχους τοὺς ἡμαρτημένους κατὰ τὴν ὥλην ἦτοι κατὰ τὰς προτάσεις, ἔχοντας δὲ ἐρρωμένους καὶ ὑγιές τὸ συλλογιστικὸν σχῆμα. ἐπαγαγών δὲ καὶ τῶν φινανσιμένων ἐλέγχων ὄντων δὲ παραλογισμῶν ἀλλὰ οὐκ ἐλέγχων ήγιεστο κατὰ τοὺς ἡμαρτημένους κατὰ τὸ εἶδος ἦτοι κατὰ τὸ σχῆμα τὸ συλλογιστικόν. οἷον ὁ τοῦ κατιένας ἐν δευτέρῳ σχήματι ἐκ δύο καταφατικῶν συλλογισμῶν ὅπει τὸ πῦρ ἐν πολλαπλασίᾳ ἀναλογίᾳ γεννᾶται καὶ αὔξεται οἰτινες καὶ οὐ συλλογισμοὶ ἀλλὰ παραλογισμοὶ λέγονται. οἱ δὲ κατὰ τὴν ὥλην ἡμαρτημένοι ἦτοι κατὰ τὰς προτάσεις συλλογισμοὶ καὶ ἐλεγχοὶ σοφιστικοὶ ὀνομάζονται. ἡ καὶ ἄλλως. ἐπειδὴ ὁ ἀποδεικτικὸς καὶ ὁ διαλεκτικὸς γρῶνται ἐλέγχοις (?) οἱ καὶ κατὰ ἀλήθειαν ἐλεγχοὶ κτλ.

p. 165, 28, 29 (f. 665^v) φάναι· τὸ τόνδε εἰ γοῦν καὶ τινες neque spatio relicto neque defectus signo positio.

p. 195,9 – 198, 16. 9 λέγει || 10 δύναμις || 11 δι^τ ἡς || 12 post προτεθέντος add. προβλήματος, ἐξ ἐνδέξων || 13 post ὑπέχοντες add. οὐδὲν ἐρόμενον ὑπεναντίον || 14 τὸ habet || 15 πρὸς κατασκευαστεῖται || αὐτὴν || 16 γεννιάσιν τῆς σοφιστικῆς || 17 πρότερον || 18 ἡ prius habet || 20 οὗτος || 22 ὥρηται οιν. || 23 μὲν habet || 25. 26 γεννιάσεται τῇ διαλεκτικῇ || 26 παντὸς || 26. 27 διασέρουσι || 29 λόγον οιν. || 30 σοφιστικὸς || p. 196,1 εἶναι post μὴ οιν. || 3 γάρ οιν. || πλάτωνι γοργίας | 4 πολλῶν ἐπῶν | 5 τὶς ἐρωτᾶ | 8 ἐργον ἐστιν | 10. 11 γεννιάσεται || 12 εἰπὼν ἐκεῖ | 14 τῇ alt. οιν. || εἰρήκαμεν | 15 διατῇ | 17 τὴν οιν. || 19 post ἀγνοοῦντα add. τὰ | 20. 21 δηλῶσαι αὐτὸν | 21. 22 καὶ πόσα πρόσεστι | 22 λέγει | 24 δὴ | 25 λόγους || 27 ἐπακτέον || 28 εἰρεθέντα πρότερον || 28. 29 ἀπ' ἐκείνους || 29 μετὰ πόνων καὶ φροντίδων οιν. || ἐκάστην || 30 καὶ habet || 31 γρηγοριώτερον || 32 ἡ habet || p. 197,1 τούτοις || 3 τοῖς || 5. 6 σωμικρότατον || 6 πολλὰ ἦν ἡμῖν || 7 μέγα τῇ | 8 τάστην || 9 οἰδεν || 11 post ἐν add. τῇ | 12 κλάδοι | 14 σωμικρότητη | 17 καλεῖ | 18 ἡ γοργοῖον || ἡ ἡροῖον | 19 τοῦ πλ. | 21 ὄμωντας | 23 οὐδὲ τ. | τὰ ἀπὸ τῆς | 24 τέχη ἐστι | ἀληθῆς | 26 τρόποι | καὶ alt. habet | 27 τῆς habet | 28 συλλογισμὸν | 29 δύναται δηλούνται | γάρ] καὶ || p. 198,1 καὶ alt. οιν. || συλλογισμῶν | 2. 3 ἐπετίθενον | 3 τέχην | 4 ἀπὸ τῆς | 5 post καὶ add. οὐ | 7 ἀπὸ τῆς | 8 ἀποδεικνύνται | 9 συμπεριθεσθαι | 15 δυνατὸν οιν.

VATICANUS 2171 [Brandis l. c. omisit] chartaceus in fol. saec. XV inser. f. 1^r ἀλεξάνδρου ἀφροδιτικέων ἀποσημειώσεις εἰς τοὺς σοφιστι-

κούς ἐλέγχους. inc. "Οτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . contulit H. Graeven:

p. 1,1—4,5. 2 τι ὁ μὲν || 4 παρεδίθου || 5 ἐπεὶ || τῆς postea add. || 6 τις γε || 9
 ἔνθια ^{μὴ} _{ζαὶ} αὐτόθι || 10 οὖν οι. || 16 ante σοφ. add. τοὺς || 17 Ἐλεγχον || τῆς οι. || 19 οὐ
 supra ser. || εἰναι post σκοπὸν colloc. || **p. 2,1** συλλογισμὸν || 2 καθόλου, οὐας μεθόδου
 mrg. || ἀντὶ τοὺς || 3 δυνάμεθα || κατηγορικὸν || 5 ἀποδικτικοῦ, ἀρκούντα ἐν τῇ ἑαυτοῦ
 πραγματείᾳ || 5. 6 post διελ. add. καὶ || 6 ἀλεξινήριον || 8 μᾶλλον οι. || λόγων || 9. 10
 δι? οὐ τὴν ^{τὴν} ἀδειαν εἰς φευδολογίαν. καὶ, τὸ ^{τὸ} ἀδιανεῖς φευδολογίας mrg. || 10 διελέγεται ||
 11 ἱετροὶ || ὑγίαν || διδάσκοντα || 12 χρήσονται || 13 φεύγονται || 15 ὅποια, οι, καὶ || 15. 16
 τοῦ ἀριστοτελούς pr. || 16. 17 οὐδὲ || 19 πῶς || 20 πλάτων || 23 βούλευσθαι || 24
 τῷ] τὰ || ὁ δὲ supra ser. || 25 διάνυμον || τὰς οι. || περίηγη || 26 πότερον || 27. 28 ἐρυ-
 θρίασεν || 28 επειδεν || παρεθάρυνέ || αὐτὸν supra ser. || 29 ἀποκρίνεσθαι || ἐκελεύσατο pr. ||
 post ὅτι deletum καὶ || 30 ὁ) ὁ || 32 ὅτι || 33 ἐπίσταντο; οὐ δῆτα η δόσας || **p. 3,4** πῶς]
 πασῶν, οὐας πῶς mrg. || 7 ἀγονιζόμενοι || 8 διεφύλοντούντες (sic) || ἥδη || 9 ἐμποτε || 10
 λύει || 12. 13 λύσεων γίγνεται || 14 ἐπαγάγει || 15 ἀντὶ τοῦ μετὰ τὰ φυσικὰ πῶς πραγμα-
 τείᾳ || 17 ἥδε || 18 ἀποδικτικῆς || 24 ἐνεσχεθεῖσα || 27 προταχθῆναι || 28 δὲ || 30 τὰληθῆ||
 μαθόντες || 31 προτέρα || 32 ἀποδικτικῆς || 33 μανθάνοντες || ἐξ ἀναγκαῖων || ἀμέων συγνω-
 ριψιτέρων (sic) || 34 γίγνεται || περὶ || 35 γίγνεσθαι || 36 γιγνόμενον || **p. 4,4** αὐτοῦ.

p. 165,28 (f. 81r) post τέκνον τοῦ spatiū plus unius versus vacuum reliquit.

p. 195,9—198,16. 9 λέγει || καὶ οι. || 10 δύναμις] λύσις || 11 δὲ ης || 14 τὸ habet ||
 καὶ prius οι. || 15 προκατασκευάζεται || 15. 16 αὐτὸν διὰ τὸν || 17 προτέρων || 18 η
 prius habet || 20 μὴ δὲ οὔσας || 23 ἡμαρτημένον || 25 εἰρηται || 26 παντὸς || 26. 27 δια-
 φέρουσι || 28 γειτναζεῖν || 30 ὁ δὲ — 196,2 ἔρετῷ οι. (homocotel.) || **p. 196,2** οἴον || 3 πλά-
 των γοργίας || 4 post πολλῶν add. καὶ || 5 τις ἔρωται || 6 γιγνώκει || 8 ἔργον ἔστιν ||
 διδόναι

10. 11 γειτναζεῖν || 12 ἔκει || 13 λαμβάνεται (post ἀλλὰ καὶ) || 14 δὲ alt. οι. || εἰρήκαμεν ||
 16 προτιγούμενος || 17 post ἀλλὰ εχρυπκῆ μᾶλλον λαμβάνειν || 19 ἀγοοῦντα || 19. 20 οὖν
 ἀνάλογον || 20 δηλῶσθαι || 24 δη || τε οι. || 25 λόγον. δηλαδή δὲ || 27 ἐπακτέον || 28
 εὑρεθέντα πρότερον, post quae add. e vs. 26. 27 πεπονημένα ὑποστικτέον εἰς τὸ πρό-
 τερον || 29 μετὰ πόνων καὶ φροντίδων οι. || 29 ἔκαστα || 30 καὶ habet || 31 γρη-

τρό^η
 σιμω || 32 ταυτόν] ισον || η habet || **p. 197,1** τούτον || τοῦ σὲ (sic) ὕστερον || 3 ἐν τῷ ||
 post φυσικὰ add. καὶ || 4 προσθῆναι || πάντων || 5 πᾶσα] non liquet || εὐγῆ || δυνάμει[
 δεήσει] || 5. 6 σμικρότατον || 6 ἔστι habet || 7 η κεχραμίς || post μέρα add. ὃν || 8 ταῦτα ||
 9 οἶδεν || 10 εὐρεθῆσει || 12 κλάδοι καὶ φύλα || 13 ἀν τοσοῦτο ἀν τῷ πλήθει
 ὄντες || 14 post αὐτῆς add. καὶ || οὕσης σμικροτάτης || 17 καλεῖται || 18 τοῦ οι. || πραγ-
 ματείαν η || 19. 20 διδάσκον || 20 ἐγγινωσκον || 21 ante οὗτον εχρυπκῆ τέχνη ἔστι πᾶσα
 (24) || 23 τῆς habet || διδόντες — ὑπελάμβανον οι. || 24 ἔστι || ὡ || 25 παιδεύεν || 26
 τρόποι || καὶ alt. habet || 27 τῆς habet || 28 συλλογισμὸν || 29 δηλονότι || δύναι || 30
 ὄφιογραφὴν || **p. 198,4** τῆς τέχνης || γίγνεσθαι || διὰ τῆς ἔριστακῆς || 5 τέχνη || 6 διαιρε-

στικὴ || ἀπορίας || 7 τῆς τέχνης || 8 ἀποδεικνύναι || καὶ τὸ διαιρεῖν post ληφθὲν collocat || 11 θαρροῦντα || 12 ἡρόντων || ἔχον || 15. 16 δυνατὸν ἔχειν om.

E NEAPOLITANUS III D 29 (313) [Cyrilli Codd. gr. Bibl. Barb. II 420] forma minore saec. XV inser. f. 75^r ἀποσημείωσις εἰς τὸν σοφιστικὸν ἐλέγχους: — τῆς ἀφροδίσεως: — inc. "Οτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος... contulit H. Graeven:

p. 1, 1—4, 5. 4 διελέγεται || παρεδόνοι || 6 παρὰ τῶν || 9 αὐτόθεν || 15 εἰναι] οὖν || διὰ τούτον || 16 ἐπιγράφεσθαι σοφιστικὸν || 19 οὐ habet || p. 2, 1 τῶν om. || 2 μεθόδου ||

3 δυνάμεθα || 4 φημι om. || 5 ταῖς αὐτῶν πραγματείαις || 6 φάρον || 7 ἐνοχλήσεις || 8 λόγων || 9 ἀδρανεῖσαν || 10 διελέγεται || 11 ἵστροι || διδάσκουσιν || 13 post θανάτην add. καὶ || 15 καὶ ποῖα || 16. 17 οὐδὲ || 17 αὐτὸς || 18 πεζόντων || 19 πῶς || 21 εἰναι] οὖν || 23 βούλεσθαι || 25 ὄμώνυμα || τὰς om. || 26 πότεροι || 27. 28 ἡριθρίτασιν || 28 παρεθάρυε || 29 ἀποκρινασθαι || 32 ἡ δὲ οὐ p. 8, 8 διεψιλονεικοῦντες || 9 post ἐλέγχειν deletum καὶ κατὰ || 10 τὸν ἀμήχανον || 12 λύσεων || 13 ποριστικὸν || 14 ἐπαγάγη || 15 φυτικὴ ||

21 συνδεύθει || τὴν φαντασία (sic) || 22 τὸ μὴ ὄντα || 23 προβαλεῖν || 24 γάρ] γε || προλη- φθεῖσα || αὐτὸν || 27 προταχθῆναι || 31 προτέρα || 32. 33 μαθόντες συλλογισμὸν || 33 ἐξ

ἀναγκαῖων || p. 4, 1 δὲ om. || 1. 2 προβαλεῖν || 3 γάρ] γέ.

p. 165, 28 (f. 189^v) post τέκνον τοῦ spatium plus trium linearum vacuum reliquit.

p. 195, 9—198, 16. 9 δύναμιν om. || λέγει || 10 δύναμις || 11 δι^π ήσ || 12 post προ- τεθέντος add. προβλήματος ἐξ ἐνδέξων || 13 post ὑπέχοντες add. οὐδὲν ἐροῦμεν ὑπεναντίον || 14 τὸ habet || 15 πρὸς κατασκεύασται || αὐτὴν || 17 προτέρων || δὴ || 18 ἡ prius habet || 20 δὲ οὗσας || 23 μὲν habet || ἡμαρτημένον || 25. 26 γειτναῖσται τῇ δὲ || 26 παντὸς || 26. 27 διαφέρουσι || 30 σοφιστικὸς || p. 196, 3 καὶ ἐν τῷ πλάτωνος γοργίᾳ || 4 πολλῶν ἑτῶν || 5 τις ἐρωτᾷ || 7 ἐπίσταται || 8 ἔργον ἔστιν || 10. 11 γειτνιᾶσι || 14 εἰρήκαμεν || 15 διατὶ || 17. 18 γειτνίασιν || 20 λέγει] λέων || 21 αὐτῶν || 24 δὲ || 25 λόγους || 27 ἐπαπτέον || 28 λέγει] λέεις || μέν τὰ || εὑρεθέντα πρότερον || 28. 29 ἀπ^π ἔκεινος || 29 μετὰ πόνων καὶ φροντίῶν οἰν. || ἔκαστην || 30 καὶ habet || 31 χρησμῶτερον || 32 η̄ om. || εὔρεσιν || p. 197, 1 τούτῳ || τῆς ἀσύτερον || 3 πάντα || τοῖς || 5. 6 σωμαρτόταν || 6 ἔστι habet || 7 post μέγα add. ὃν || 8 ταύτην || 9 οἶδεν || 12 κλάστη || 14 σωμαρτάτη || 15 post πραγμα- τείας add. οὐ τὸ μὲν ἦν, τὸ δὲ οὐκ ἦν || 17 καλεῖται τῷ αὐτῃ γοργ. om. || 18 et 19 λέγει] λέων || 19 πλάτωνα || 21 λιποὶ || 23 τὰ ἀπὸ τῆς || post τέχνης add. διδόντες πα- δεύειν ὑπελάμβανον || 24 τέχνη ἔστι || 25 οἱ δὲ || 26 τρόποι || καὶ alt. habet || 27 τῆς habet || 28 συλλογισμὸν || 29 δηλονότι || p. 198, 2. 3 ἐπιτίθεντον || 4 ἀπὸ τέχνης || 6 δια- λεκτικὴ ὥστε ἐν || 8 ἀποδεικνύναι || 11 θαρροῦντες || 14 πρώτοι || 15 δῆσης || δυνατῶν om.

LAURENTIANUS LXXII 2 [Bandini III 27] chartaceus forma quadrata maiore anno MDXVIII exaratus inc. Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ... sequitur Arist. text. et comment.: "Οτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος... ἀλλ᾽ οὐδὲ οὐδὲν εἰπεῖν ἔχειν γάριν. Torstriki testimonio Aldinae simillimus est.

H LAURENTIANUS LXXII 6 [Bandini III 30] chartaceus in fol. saec. XV f. 1^r inser. ἀλεξάνδρου ἀφροδισίων ἀποσημειώσεις εἰς τὸν σοφιστικὸν ἐλέγχους. inc. Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ... contulit Ludov. de Stefani Neapolitanus:

p. 1—4, 5. διδάξας — τὸ προβαλλόμενον σόφισμα] ἀριστετέλης || εἰδότες τῆς συνθέσεως. ὡς — εἰπεν, ὁ τὸν τρόπον mrg. || p. 4, 2 πῆ prius] ἦ in ras. reliqua cum a congruunt.

p. 165, 28 post τέκνον τοῦ spatium reliquit unius fere versus voce λε^π notatum.

p. 195, 7—198, 16. 7 μὲν om. || 11 ἦν || 14 τὸ habet || 15 προκατασκευάζεται || 17 προτέρων || δὴ || 18 ἡ prius habet || 22 δὲ om. || 23 μὲν om. || 26 παντὸς || 26. 27 διαφέρουσιν || 30 ἡ δὲ σοφιστικὴ || p. 196, 1 δὲ alt. om. || 3 πλάτωνι γοργίας || 4 post πολλῶν
^{ατ}
add. καὶ || 5 τις ἐρωτᾶ || 8 φαίνετον, αἱ superscr. man.¹ || ἔστιν ἔργον || 10. 11 γειτνιάζει || 12 τὴν αἰτίαν φησὶ || ἔκει || 14 εἰρήκειμεν || 17 σοφιστικῆς prius i ex o corr.
man.¹ || 18 λέγοντα] γ ex o, ut videtur, corr. man.¹ || 24 πό δὴ || 25 λόγον || 27 ἐπανακτέον || 28 πρότερον εὐρεθέντα || παραλαμβάνον || 29 ἄπαντα || post βραχὺ add. μετὰ πόνων καὶ φροντίδων || τῆς καθεκαστῆς (v superscr. man.¹) προσθή || 30 καὶ habet || 31 χρησιμό || 32 ὑπέρ || 32 ἡ habet || p. 197, 1 τούτου || 30 τῷ || 31 ἐν τῷ || 4 παντὸς || 5 ὅση || 5. 6 μικρό || 6 καὶ γάρ om. a || 7 μικρό || post μέγα add. δν || 8 ταύτην || 9 οἶδεν || 11 αὐτῷ || 12 κλάδος || 13 λόγοι ἀτώματοι, αἱ superscr., ἀ ex σ corr. man.¹ || 14 οὕτης μικρό || 16 μάλιστα om. || 17 καλεῖ || 18 ante γοργίου add. τοῦ || 19 τὸν πλά-
^ο
τωνος || ἀνεγνωκάντιν, o superscr. m.¹ || 23 τῆς om. || post τέχνης add. διδόντες παιδεύειν ὑπελάμβανον || 24 ἐστι] δὲ || 26 τόποι || καὶ alt. om. || 27 τῆς om. || 28 συλλογῆσεσθαι || 29 ὅδλος || post τέχνην delevit καὶ m.¹ || p. 198, 2. 3 ἐπιτήδευον || 4 ἀπὸ τέχνης || 7 εἰδόντος || 8 ἀποδεικνύειν || 9 ἐμπεράνασθαι || 11 θαρρούντως || 12 post αὐτῶν delevit εἰς m.¹ || 15. 16 δυνατὸν ἔχειν om. || subscr. τέλος.

LAURENTIANUS LXXXV 1, qui Oceanus dicitur [Bandini III 237—247 I cf. H. Diels Simplic. in Phys. vol. I p. XII] bombycinus forma maxima saec. XIV post Alexandri in Topicā commentarium [cf. editionem meam p. XXIV] f. 321^r—343^v continet ἀποσημειώσεις εἰς τὸν σοφιστικὸν ἀλέγγοντα. totus accuratissime in usum nostrum collatus est a L. de Stefani.

MARCIANUS Append. IV 8 [cf. Waitz Organ. I 12] saec. XV duo exemplaria huius commentarii continet, quorum unum (f. 1—134) inc. Διδάξεις περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . ., alterum f. 159 inc. "Οτι μὲν ὁ περὶ ἀποδειξεως λόγος . . ., inter quae f. 135—157 eadem invenitur paraphrasis quae est in Parisino 1917 f. 538^v—550^r, de qua cf. Waitz l. c. ex illo Torstrik, qui codicem nullius pretii aestimavit, haec notavit: H^a

p. 1 in priore prooemio γ' οὖν et οἵς ut a. 4 ἀπεδίθου || 5 ἐπεὶ οὖν || 7 τὴν om. || 9 αὐτόθι || 10 ante σκοπὸς add. rubro τις ὁ σκοπὸς τῆς παρούσης πραγματείας || οὖν om. || 16 ἐπιγερράφθαι τοὺς || 19 οὐ habet || p. 2, 2 μεθόδου.

p. 198, 2 post ὥστε add. καὶ || 2. 3 ἐπετήδευον || 5 γάρ] δὲ || 15. 16 δυνατὸν ἔχειν om.

ex hoc:

L

p. 1, 4 διαλέγεται || παρεδόθου || 5 ἐπεὶ γοῦν. p. 192, 10 post οὗτος add. ὁ λόγος || 13 ἐκ ψυχροῦ θερμὸν || 18. 19 δεύτερος λέγει δριμὺς λόγος διαλεκτικὸς ὁ ἐξ. p. 197, 23 τῆς habet || 24 τέχνη ἔστι.

PARISINUS 1832 [H. Omont Invent. somm. des manuscrit. grecs de la I^a bibl. nat. II 150], olim Mediceus, chartaceus forma maiore saec. XV

[cf. Alex. in Top. p. XXVI] post folia 254—261 vacua relieta f. 262^r—374^v perspicue et nitide, sed alia manu atque antecedens commentarium Topicorum scriptum Sophisticorum elenchorum commentarium continet. inc. "Οτι μὲν ὁ περὶ ἀποδεῖξεως λόγος . . . titulus abscisus est, sed ἀλεξάνδρου vestigia agnosci posse testatur Torstrik, qui haec notavit:

p. 1, 2 τι μὲν || 4 παρεδίδου || 5 ἐπει || 6 γε || 9 αὐτόθι || 10 οὖν om. || 15 καὶ superser. m.¹ || 16 ἐπιγεράφθαι τοὺς || 17 ἔλεγχον || τῆς om. || 19 οὐ habet || τὸν σκοπὸν εἶναι || 21 πειρομένοις || p. 2, 2 ὡς ἵστως μεθόδου καθόλου || ἀντὶ τούς || 3 post ἐλέγχειν εργάζεται || δυνάμεθα || 5 ἐν τῇ ἑαυτοῦ πραγματείᾳ || 5. 6 διέλαβε καὶ ἐν || 8 λόγων] ἐλέγχων || 10 διελέγχηται || διδάσκουσι.

p. 197, 16 πραγματείᾳ || 17 καλεῖται || 18 ἡ γοργίου πραγματείαν ἡ || 19 τῶν] τῶν || 19. 20 διδάσκων || 20 ἐγίγνωσκον || ἀλλήλους pr., corr. m.¹ || 21 οἱ primum supra ser. m.¹ || οἱ alt.] ἡ || 23 τῆς habet || διδόντες — ὑπελάμβανον om. || 24 τέχνη ἐστι || ὡς || 25 παιδεύειν || 26 τρόποι || καὶ alt. habet || 27 τέχνην || τῆς habet || 28 συλλογισμοῦ || 29 δηλούνται || p. 198, 1 ἐμποτε || 2. 3 ἐπιτιθέντων || 3 τέχνην || 4 ἀπὸ τῆς || γίγνεσθαι || 4. 5 διὰ τῆς ἐριστικῆς συλλογίζονται || 5 τέχνη || 6 διαιρεστική || ἀποτίας || 7 συλλογισμός] συλ supra ser. m.¹ || ἀπὸ τῆς || 8 ἀποδεικνύνται || καὶ τὸ διαιρεῖν post ληφθεὶν transposuit || 11 θαρροῦντα || 12 εὑρόντων] εἴν corr. m.¹ || 15. 16 δυνατῶν ἔχειν om.

P PARISINUS 1946 [H. Omont II 169] chartaceus forma media saec. XVI. f. 1^r—87^v ἀλεξάνδρου ἀφροδισιάως ἀποσημειώσεις εἰς τὸν σοφιστικὸν ἐλέγχον. inc. (Δ)ιδάσκας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . notaverunt A. Torstrik et C. Kalbfleisch haec:

p. 1—3, 15. in priore prooemio οἱ τρόποι (post τίνες) om. || γοῦν || ὡς || post τὸ προβαλλόμενον σόφισμα habet lemma: περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων . . . πόρρωθεν θεωρῶσιν (Arist. p. 164^a—20^b27). 4 παρεδίδου || 5 ἐπει οὖν || 7 τὴν om. || 9 αὐτόθι || 10 καπός || οὖν om. || 16 ἐπιγεράφθαι τοὺς || 19 οὐ habet || τὸν σκοπὸν εἶναι || 21 τοῖς om. || πειρωθεῖσιν, supra ser. m.¹ || p. 2, 2 μεθόδου παραδιδομένων || ἂν om. || 3 δυνάμεθα || 4 τρίτον pr., corr. m.¹ || 5 ἐν τῇ ἑαυτοῦ πραγματείᾳ || 8 παραδόντος || μᾶλλον om. || λόγων || 9. 10 φιλοτιμίας || 10 διελέγχηται || οἱ om. || 11 λατροὶ || διδάσκεται || 15 εἰδέναι ἐποίᾳ ἐστι || οὕτω γάρ || 16. 17 οὐδὲ || 19 πῶς || 21 κρίτων || σοκράτης || 22 ἀτεχγῶν || 23 βούλεται || 25 ὄμωνυμα || εἰς ἀντιφάσεις || 26 πότεροι || 29 ἀποκρίνεσθαι || 32 (πάλιν εἰρετοί) ἔκεινος· (καὶ οὗτος ἀπεκρίνεται) (sic) || 3τι || 33 ἡ δ' θεῖ || p. 3, 2 πλήρης om. || 12 λύσεων || 14 ὅπως ἐπαγάγοις τὴν λύσιν.

p. 4, 6—13. 6 lemma om. || 8 εἶναι] οὖν || 9. 10 διημαρτῆσθαι || 10 ἐμπίποντας || 11. 12 ἀληθῆ δὲ τὴν ἔληγον οὐδὲ συλλογισμὸν ἔχον καλοῦσσιν.

p. 5, 27—6, 10. 28 εἰπεῖν καὶ τὸ ἐστι || καὶ prius om. || 30 τοῖς om. || 31 ξύλον καὶ λίθους || 32 λέγης εἰ λέγει corr. || γοῦν] γάρ || περὶ || 35 ἐν ἀρχῇ καὶ κατὰ || p. 6, 1 κρόνῳ || 2 ἐπάγει || 4 ἐπει || 5 ὡς; om. || 7 ἡρεμεῖ || 9 τῶν ἐλέγχων.

p. 7, 4—28. 6. 7 ὡς — φανομένων om. || 7 καὶ om. || 12 προειρήκαμεν || ὄμοιως || 13 εἰληπται κατὰ τὸ σχῆμα || 17 πρότερά ἐστι || 18 συλλογισμοῦ || 19 διτι] εἰ τι || καὶ habet || 20. 21 κατὰ φύσιν — πρώτων om. || 23 τοῦτο || πρῶτα || 25 πᾶσιν αἱ αὐταὶ || 26 κύκλοι] κλήσιες || 27 τὴν habet.

p. 165, 29 (f. 72^v) biat ut reliqui codd.

p. 166, 10. 11 lemmati continuat ἀλλ' οὐ τι κτῆμα — ἀγαθὸν τούτου ἔμα i. e. Arist. p. 180^a11—18 (ut C.).

p. 197, 16—198, 16. 16 λέγει, οἱ supra ser. m.¹ || 17 καλεῖ || ἀποφανομένους || 18 ἡ

γοργίου || 19 τὸν πλάτωνος || 23 ἀλλὰ —τέχνης οὐ. || 24 τέχνη ἔστι || 26 τρόποι || καὶ
εἰ
alt. habet || 27 τῆς habet || 28 δύναμιν (εἰ suprad ser. m.¹) ἐπιστήμην τοῦ συλλογισμοῦ ||
29 δηλονότι || p. 198,4 ἀπὸ τῆς || γίνεσθαι] συλλογίζεσθαι || διαιρετικῆς] δαι in ras. || 5
τέχνη || 7 ἀπὸ τῆς || 8 ἀποδεικνύνται || καὶ τὸ διαιρεῖν post ληφθὲν transposuit || 9 καὶ οὐ. ||
13 δεξαμένων || 14 παρ' ἑαυτῷ || δὴ (sic) || 15. 16 δυνατῶν ἔχειν οὐ.

PARISINUS 1917 [H. Omont II 162], olim Mediceus, bombycinus forma S
minore saec. XIII—XIV [cf. Alex. in Top. p. XVI] f. 475^v inc. Διδάξεις
περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . τὸ προβαλλόμενον σύφισμα: — ἀποσημειώσεις εἰς
τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους: (pallidiore atramento subser.) γρ. οἱ μὲν δὲ τοῦ
ἐφεσίου οἱ δὲ τοῦ φελλοῦ: — "Οτι μὲν ὁ περὶ ἀποδεῖξεως λόγος . . . contulit
C. Kalbfleisch:

p. 1—10,3. in priore prooemio γρῦν et ὡς. 4 παρεδίδον || 5 ἐπει || 6 σοφικῶν ||
9 αὐτόδι || 10 οὖν οὐ. || 16 ἐπιγεγράφθαι τοὺς || 19 οὐ habet || τὸν σκοπὸν εἶναι || p. 2,
8 μᾶλλον οὐ. || 9 αἱ ἀδρανεῖς αἱ et εἰς corr. || 10 διελέγχηται || 11 ἵστριοι || διδάσκονται ||
15 ὄποια οὐ. καὶ || 18 σπουδαζόντων] οὐ ex ω corr. || 19 πῶς || 22 ἀτεγνῶς || 25 δρά-
νυμα || εἰς ἀντιφάσεις || 26 πότερο] aniceps compend. || 29 ἀποκρίνεσθαι || βούλειτο (sic) ||

εἰ
32 δὲ || 33 η δὲ || p. 3,8 διαφιλονεικοῦντες || 12 λόσιων || 14 ἐπαγάγει || 24 ἐνσχε-
θεῖσα, ut videtur || 26 πρόσληψις || 27 προταχθηναι || 31 προτέρα || 33 μανθάνοντες || ἐξ
ἀναγκαῖων || 35 γίνεσθαι || 36 παρὰ || p. 4,4 αὐτοῦ || 9. 10 δημαρτῆσθαι || 10 οὐκ bis,
semel supra ser. || 12 συλλογισμὸν || 14 ληφθέντων || 23 οἱ habet || 29 ταῦτην || 30 ἔχοντα
μὴ ὑπᾶς || p. 5,1 ἀποδεικτικὸν corr. ex διαλεκτικὸν m.¹ || 9 συλλογισμοῖς] οἵς corr. m.¹ || 10
τοῖς habet || συντεθεμένοις || 11 τοῖς alt. habet || 14. 15 ἔχοντες—σχῆμα μὲν οὐ. || 19
δέκα καὶ τρία || 22 λόσιον || ante οὖν add. μὲν || 23 ἐπινοηθεῖ || 31. 32 ξύλον καὶ λίθον
λέγης || 35 ἐν ἀρχῇ καὶ κατὰ || p. 6,1 λόγῳ || 2 ἐπαγάγοι, ut videtur || 4 ἐπει || 7 ἡρεμεῖ ||
9 τῶν ἐλέγχων || 15 τὸ οὐ. || 16 τὰ οὐ. || διπολλαπλασίαν (sic) || 18 ἐνεργεία || 19 τί δὲ δὲ
ὅψιν ἔχων οὐχ || 20 post ἄρα delevit οὐχ || 23 χρόνον || 23. 24 σθηρογένους || 27 τρόπων ||
31 δὲ habet || γινομένη || p. 7,1 δὲ habet || 2 ἀριστοτέλην παραλογισμὸς ὄνομαζοντα || 12
προειρήκειμεν || 13 εἴληπται κατὰ τὸ σχῆμα || 14 supra κατὰ φύσιν ser. κατὰ τάξιν m.¹ || 16
τοῦ supra ser. m.¹ || 17 πρότερα || 18 συλλογισμὸν || 19 καὶ habet || 20 δρελεῖς || 23 τὰ supra
ser. m.¹ || τοῦτο || πρῶτα || 25 πᾶσιν αἱ αὐταὶ || 27 τὴν habet || 28 καὶ αὐτός || 30 τοιοῦτον
λόγου σοφιστικοῦ || ἐφενται || p. 8,2 γάρ habet || 7 ἀλλοὶ || 8 πρὸς || 8. 9 ἔννοιαν || 16
ὑποτυμηνῆστε bis || 19 καὶ ut al. || 21 καὶ prius habet || 24 supra εὐφυὴ ser. εὐθὺς m.¹ ||
καὶ habet || 28 ταῖς προσαγωγαῖς || 29 σπεῖδουσαι || ἐτέρα || ὑπερβαλεῖν ἐν ταῖς ἕσταταις ||
30 τῆς || γινομένης || 31 λειποκρέω || 32 ἐμψυσίματος || p. 9,1 πρόκλας || 3 καταχρω-
νύοντες || 3. 4 σπεῖδουσι τοὺς || 5 λέγονται || 11 ἀπὸ τῆς μικρᾶς, ἂς corr. || 20 τογχά-
νωσιν || 28 post ταῦτα add. καὶ || ὥσπερ || 30 αὐτῶν || 33 τε || 34 αὐτῶν || τὰ habet ||
35 διὰ τὴν || p. 10,3 λαμβάνοντες.

p. 12,1—18 (f. 480v). 3 τῶν prius οὐ. || 8 συναγαγοῦσα || 9 οὐκ ἀπατώμεθα || 10
διαλεγμένθα, ἐπεφέρομεν || 12 προσήρμοκεν || 15 μᾶς] μ corr. m.¹

p. 17,13—23. 13. 14 ἀπαριθμεῖται αὐτὰ || 14 ἔστιν ὁ λόγος || 15 ἀναδεξάμενος || ἀπο-
ρῆσαι || 16 εἰπὼν post λόγων transposuit || 20. 21 καὶ μᾶλιστα γνωρίμων || 21. 22 συλλο-
γίζονται —σημαντεῖ habet.

p. 26,7—37 (f. 486v. 487r). 9 τνως corr. m.¹ || 12 οὐ κεκάλυται || 15 ἀνίστατο ||
16. 17 ἀνίσταται—ὑγιάζεται || 17 εἰπεῖν || 21 ἀμφοτέρων || 27 πρὸ || 28 ταῦτα εἰπὼν ||
29 ὑγιάζετο || 30 post μὲν add. γάρ || 36 ἀναπτώμενοι λέγονται.

p. 165,29 (f. 530v) spatium duorum versuum reliquit.

p. 197,15—198,16 (f. 538r.v). 17 καλεῖται || 18 η γοργίου || 19 τὸν || 23 τῆς habet ||
διδόντες—ὑπελάμβανον οὐ. || 24 τέχνη ἔστι || 26 τρόποι || καὶ alt. habet || 27 τῆς

habet || 28 συλλογισμοῦ compend. || 29 δηλονότι || p. 198,2. 3 ἐπετήδευον || 4 ἀπὸ τῆς || 5 τέχνη || 7 ἀπὸ τῆς || 8 ἀποδεικνύναι || καὶ τὸ διαιρεῖν post ληγθὲν transposuit || 15. 16 δυνατὸν ἔχειν om.

Commentario alia scholia ascripta sunt velut f. 478r iuxta p. 7,4 sqq. περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων κτλ. in dextra parte paginae haec leguntur (cf. Vatic. 1018): εἰπὼν περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων ἡγίζετο τοὺς σοφιστικοὺς συλλογισμοὺς καὶ ἐλέγχους τοὺς ἡμάρτημένους μὲν κατὰ τὴν ὥλην ἥγουν κατὰ τὰς προτάσεις ἔχοντας δὲ ἐρρωμένους καὶ ὑγιές τὸ συλλογιστικὸν σχῆμα. ἐπαγαγὼν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν φαινόμενων μὲν ἐλέγχων ὄντων δὲ παραλογισμῶν ἀλλὶ οὐκ ἐλέγχων ἡγίζετο τοὺς σοφιστικοὺς συλλογισμοὺς καὶ ἐλέγχους τοὺς ἡμάρτημένους κατὰ τὸ εἶδος οἱ τινες καὶ φαινόμενοι ἐλεγχοὶ δοκοῦσιν ὡς ἀτε δὴ παραλογισμοὶ μᾶλλον ὄντες καὶ οὐκ ἐλεγχοὶ κατὰ τὴν ὥλην ἡμάρτημένος ἐστι συλλογισμὸς οὗτος δὲ καὶ σοφιστικὸς Ἐλεγχος ὄνομαζόμενος· παρὰ δὲ τὸ εἶδος οὗτος· δις καὶ φαινόμενος Ἐλεγχος ὄνομάζεται.

f. 478v iuxta ἀρέβαμενοι κατὰ φύσιν ἀπὸ τῶν πρώτων: πολλάκις εἰρήκαμεν κτλ. (p. 7, 14 sq.): ἦτοι τῶν ἀρχῶν τῶν οἰκείων τοῖς σοφιστικοῖς συλλογισμοῖς. προσεχεῖς δὲ καὶ οἰκείας ἀρχὰς λέγει τοὺς δέκατρες τρόπους οἵς χρωνται οἱ σοφισται ὡς ἀρχαῖς καὶ τόποις: —

iuxta δὲτι μὲν οὖν κτλ. (p. 8,5 sq.): οἱ ἀποδεικτικοὶ: — οἱ σοφιστικοὶ εἴτε παρὰ τὸ εἶδος εἴτε παρὰ τὴν ὥλην, ἡμάρτηγνται: — εἰναι. ἦτοι φυσικῶς καὶ ἀληθῶς: —

f. 479r ad καὶ πιστοῦται τοῦτο κτλ. (8,20 sq.): τὸ τὰ κατὰ ἀληθειαν μὴ ὄντα τοιαῦτα δοκεῖν εἶναι τοιαῦτα διά τινα βραχεῖαν ὄμοιότητα: —

ad p. 8,22 λόγων: οἱ μὲν γάρ εἰσι τῇ ἀληθειᾳ συλλογισμοί. οἷος δὲ (corr.) ἀποδεικτικὸς καὶ δὲ διαλεκτικός. οἱ δὲ φαινόμενοι μὲν μὴ ὄντες δέ, οἰοι εἰσὶν οἱ σοφιστικοὶ. πλὴν οἱ σοφιστικοὶ συλλογισμοί, εἰ μὲν παρὰ τὴν ὥλην ἡμάρτηγνται, λέγονται συλλογισμοί· εἰ δὲ παρὰ τὸ σχῆμα, παραλογισμοὶ τὸ ὅλον καὶ οὐ συλλογισμοί: —

f. 538v (cf. Marcian. App. IV 8) Ἐπει δὲ καὶ τῶν σοφιστικῶν ἐπακοῦσαι ποθεῖς ἐνογλήσεων, πειράσομαι καὶ τούτων τοὺς τρόπους ὡς οἶλον τε καὶ σαφῶς καὶ συντόμως σοι παραδῶνται . . . in mrg. manu recentiore παράφρασις οἶλαι τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων cf. Waitz Organ. I 25 et 12: "Ipsam explicationem interpres incipit a capite 19. Catalogus haec scholia epitomen esse dicit commentatoris ab Alexandro compositi, quae quidem epitome ita facta est, ut auctor quaecunque placuerint ex Alexandro descripserit ne verbo quidem mutato", id quod Torstrikii notis confirmatur, qui finem huius epitomea cum Aldina congruere testatur omissis verbis τὸ δὲ παρὸν σόφισμα—διάλογος ἐστιν p. 189,25—190,8.

M ESCORIALENSIS Φ—II—6 [Miller p. 156] chartaceus in fol. saec. XVI inser. ἀλεξάνδρου ἀρρενοδισέως ἀποσημειώσις εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους. ine. Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . quae Torstrik notavit, haec sunt:

p. 1 in priore prooemio γοῦν et ὡς. 4 παρεδόθου || 5 ἐπεὶ οὖν || 10 οὖν om. || 19 οὐ habet || τὸν σκοτὸν εἶναι || 21 βουλομένοις || p. 2,2 μεθόθου || ἀν om. || 3 δυναίμεθα.

p. 198,13 δεξιαμένων || 14 παρ' ἐαυτῷ || 15. 16 δυνατὸν ἔχειν om.

ESCORIALENSIS Ω—I—4 [Miller p. 456] chartaceus in fol. anno MDXVII in Creta exaratus post Philoponi in libr. I Analyt. Prior. commentarium f. 161—228 habet Alex. in Soph. elench. inc. Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . a Torstrikio notatione non est dignatus.

OXONIENSIS COLLEGII Novi 231 [Coxe p. 85] chartaceus in fol. saec. XV—XVI [cf. Alex. in Top. p. XXXVI] f. 266r post Alexandri in Topicā commentarium titulo omisso inc. Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . quinque paginarum photogrammata mihi praesto erant, ex quibus haec noto:

ALEXANDRI QUOD FERTUR
IN ARISTOTELIS
SOPHISTICOS ELENCHOS
COMMENTARIUM

p. 1—2,3 δυναμέθα omnia cum P congruant.

p. 165,2 τοῦ ἔπους — p. 166,3 καθάπερ] 6 εἰ μὲν — 8 στέκος om. || 9 πατήρ ἐστιν ἦ
οἶς, οἶν ἐστιν τὸ || 10 post καὶ add. ἄρα || λέγει δὲ λέγω || περὶ || 13 ἀστέρος || 15 δῆ
om. || ὡς om. || ante δοῦλον add. τὸν || 16 τὸ τὸν || 17 δὲ habet || οὗ || 20 οὐδὲν ||
22 σημανόντα, δὲ τὲ καὶ δεσπότον || 25 ἐστὶ τὸ τοῦδε || 28 καὶ om. || post τοῦ reliquit
plus unius versus spatium || 31 περὶ || 36 πρὸς τὴν.

p. 197,16—198,16 omnia cum P congruant, nisi quod p. 197,23 in contextu τέλην,
in mrg. τέλην, p. 198,6 εὐπορεῖται, 7 δύτος (initio versus) exhibet.

VINDOBONENSIS phil. graec. 34 [Nessel p. 24] chartaceus forma maxima
saec. XVI [“antiquus” secundum Catal.] foliorum 105. f. 1^r rubro inser.
ἀλεξάνδρου ἀφροδιτέως ἀποστημάτεις εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους. inc. Δι-
δάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . desinit f. 32^v in verbis λόουσι μὲν οὖν τινες
ταῦτα τὰ σοφίσματα καὶ ἑτέρως (p. 161,24). f. 33^r (eadem manu) inc. ἐν
γένεσι διαφόρωις. οἶν ἐπει ή ἐπιστήμη i. e. Alex. in Top. I 17 p. 117,25
et subser. f. 36^r τοῦ εἰς τὸ πρῶτον τῶν τοπικῶν ἀριστοτέλους ἀλεξάνδρου
ἀφροδιτέως ὑπομνήματος τέλος, f. 37^r—10^v Νεμεσίου ἐπισκόπου, ὡς τινες
φᾶντα Κυρρηνίας. περὶ φύσεως ἀνού κεφαλαιώδητες. Ordo foliorum turbatus est;
nam post f. 1 διδάξας . . . Κλεινία p. 1—2,24 sequitur f. 2 | ταῦθα τὸ γράψθαι
. . . τοὺς παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν i. e. p. 26,10—28,19. ipse contuli:

p. 1 in priore prooemio ὡς || post τὸ προβ. σόφισμα lemma περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων
. . . πόρρωθεν θεωροῦσται (Arist. p. 164 a 20—b 27) || 4 παρεδίδου || 5 ἐπει οὖν || 7 τὴν om. ||

9 αὐτῷ || δέ || 10 post σαργηγίζειν rubr. τίς ἡ σκοπὸς τῆς παρούσης πραγματείας || σκοπὸς]
περιῶν

Σ rubr. || οὖν om. || 16 ἐπιγεράφθαι τοὺς || 19 οὐ habet || τὸν σκοπὸν εἶναι || βουλομένοις ||
p. 2,2 μεθόδου παραδίδομένως (sic) || ἀν om., sed 3 δυναμέθα || 5 ἐν τῇ ἐνυποῦ πραγματείᾳ ||
7 περὶ] ἐπὶ || 8 παραδόσις || μᾶλλον om. || λόγων || 9, 10 φιλοτιμίαι || 10 διελέγχεται || οἱ

om. || 11 ἵστροι || διδάσκου || 14 τοὺς suparser. || 15 διπάσι om. καὶ || 16, 17 οὐδὲ || 19 πῶς ||
22 πανσοφῶς (ως compend.) ἀτεγγόντες || 23 βούλεται || 25 ἕρμανημα || εἰς ἀντιφάσεις ||
26 πότεροι || 29 ἀποκρίνεσθαι || 32 πᾶλιν ἥρετο ἐκεῖνος· *(καὶ οὗτος ἀπεκρίνατο)* || δὲ ||
33 ἐπίσταντο || 7 ὅτι || p. 3,2 πλήρης om. || 3 δὲ om. || 8 διαφορούκοδυντες || 12 λόσεων ||
14 ὅπως ἐπάγει τὴν λόσιν τῷ δεσμῷ || 17 ἥδη || 18 προσχθῆναι || χρῆναι γάρ πρότερον
om. || 18, 19 χρονοτριβήσαντες || 19 τοῖς ἀναγκαῖοις καὶ om. || 24 οὐ om. || 27 προσα-
γῆναι || 28 γε suparser. || 31 πρότερα || 32, 33 τὸν κύριον συλλογισμὸν μανθάνοντες || 33
ἢ ἀναγκαῖον || 33, 34 καὶ προτέρων om. || 34 περὶ || 36 περὶ || γεννήμενον || εὐγερῶς om. ||
p. 4,1 ἦ om.

p. 160,17—161,24. 19 μίαν εἶναι τὴν || 20 τοὺς om. || 22 οὐσίαν, ἐπὶ || 23 δὲ om. ||

23, 24 ἡ τῷ σ. ὑπάρχοντα || 24 δὴ || 28 οὐδεὶς ἵππος || 32 ἀληθῶς (sic) || p. 161,1 πότε
δὲ τι om. || 3 πάντας || 5 προσφέρειν || ἤτοι || 6 ἐκεῖ || 7 ἐρωτᾶς || 11 ἀγαθῆ οὐσιῇ ||
13 καὶ om. || τὸ δὲ || 14 τοιεῦτον || καὶ οὐδὲ οἰδας om. || 16 πᾶλιν—δὲ κύρων in ras. ||
19 ἐστὶν om. || 20 ὡς] δὲ || 21 τὴν om. || 22 ταῦτα || ἀδιάφορα || 23 δὲ om.

VINDOBONENSIS phil. graec. 69 [Nessel p. 41] chartaceus forma maxima
saec. XVI [“antiquus” secundum Catal.] foliorum 25, “ad Joannem
Sambucum olim pertinuit”. post Ammon. in Porphyr. Isag. [cf. Busse
p. XL] f. 20^r sine titulo inc. Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ . . . desinit f. 25^v
in verbis καὶ ἀποκρίνεσθαι γνόντες οὐχ (p. 15,21), post quae reliqua pars

paginae (spatium quattuor versuum) vacua relieta est. quae ipse conserui, maxime cum Vindobonensi 34 congruant, a quo haec tantum abhorrent:

p. 1 in priore prooemio οἱ τρόποι (post τίνες) om. || 9 χρὴ || 10 τίς δὲ σκοπὸς τ. π. πρ. om. || p. 2,3 δυνάμεθα || 11 ἵστροι in ras., ut videtur || διδάσκεται || 12 γρήσονται || αἴτιος || 20 σοφιστοῖς || 22 ἀποφένεται || 32 εὑρέτο || 33 ἡπίσταντο || p. 3,3 δὲ habet || 8 διαφύλονεικοῦντες || 11 ἀγνοοῦνται || 14 ἐπαγάγοις || 17 πραγματεῖν iterat || 20 καλλῶς || 24 οὐ habet || 25 ὑποδεῖξεται || 26 πρόσληψις || 28 ἄχρηστο (sic) || 29 εἰ om. || 32 κυρίως || 35 γνωσόμενχ || p. 4,1 δυνασόμεθα || 2 σοφιστῇ || 4 αὐτοῦ || 5 τὸν—λόγον.

II CODICES ALTERIUS CLASSIS:

K PARISINUS 1843 [H. Omont II 151 cf. Alex. in Analyt. p. XI, in Top. p. XVI] bombycinus quadratus saec. XIII f. 335^r inser. σχόλια εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους τῷ ἀριστοτέλειος ἀπὸ φωνῆς μιχαὴλ φιλοσόφου τοῦ ἑφεσίν. inc. "Οτι μὲν οὐ περὶ ἀποδεῖξεως λόγος . . . f. 336^r—385^v Ἀριστοτέλειος σοφιστικοὶ ἐλέγχοι, quos integros habet; sed commentarius iam in medio f. 382^v de-sinit in verbis αὐτὸς δὲ διά τε βραχυλογίας [καὶ abscisum] τὸ φύσασι τὰ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος σοφίσματα· ὃν καὶ τοῦτο ἔστι καὶ δι' ἄλλων ὀνοματῶν (p. 189,31—33). quae propono, contulit et descripsit C. Kalbfleisch:

p. 1,4 παρεδόνοι || 6 σοφικῶν || τίς] τῆς || 9 αὐτόθιν || συγγράμματος || 14 σοφιστῶν || 15 τὸν σκοπὸν εἶναι || 16 ἐπιγράφεσθαι σοφιστικοὺς || 18 τοῖς] τοι (sic) || 19 οὐ habet || βίου || p. 2,1 περὶ σοφικῶν συλογισμῶν, alt. λ superscr. m.¹ || 2 μεθόδου || τοὺς corr. ε τοῦ m.¹ || 3 δυνάμεθα ἐλέγχειν [κατηγορικῶν] post i littera deleta, ut videtur, σ || 4 τρίτον || 5 ἐν ταῖς αὐτῶν πραγματεῖαις || 7. 8 διαλέγεται] διαλεκτικοῦ || 8 λόγων || 10 διελέγχεται || 11 ἵστροι || 11. 12 δηλητηρίοι || 12 τούτοις corr. ε τούτους m.¹ || γρήσονται || 13 βλέψερά ut videtur pr., corr. m.¹ || τῶτα om. || 14 ἐγγυμασθέντες, τε compend. || 15 λαζόντες pr., corr. m.¹ || καὶ ποῖα || 16 σοφικῶν || 16. 17 οὐδὲ || 18 τοὺς] τοῦ || 19 εἰδους || πῶς || 22 σοφικὴν corr. ε σοφὴν m.¹ || πανσόφως ἀτεχνῶς || 23 βούλεσθαι || ταῦτην μέθοδον καὶ αὐτὸς || 25 δημόνυμα || εἰς ἀντέρεσις || 26 οὖτα] δέ || πότεροι || 27 πρῶτον || 28 παρεθάρυνε, alt. p supra ser. m.¹ || 29 ἀποκρίνασθαι || 30 ἄρα pr., corr. m.¹ || 32 δέ || 33 ἐπίσταντο || οὐ δῆτα ἐλέγεν οὗτος || p. 3,1 τὸ ἐναντίον] δὲ corr. m.¹ || 2 οὗτος] ο prius ex το corr. m.¹ || 4 οὐ εἴπομεν || 7 et 8 σοφισμάτων || 12 σονιστῶν || λύσεων || 14 ἐπάγει || 16 ἀριστβετεῖται] β supra ser. m.¹ || 18 πυθανοῖς || 21 συντεθεῖσα || 23 προτβαλεῖν post ἐνδόξοις collocat || 24 ἐνσχενθεῖσα (sic), ν prius ε σ corr. m.¹ || γάρ] γ ε δ corr. m.¹ || προληφθεῖσα || ὑποστήσεται || 25 ἀληθῆ || καὶ alt. compend. superscr. m.¹ || 27 προτσαχθῆναι || 29 ἔτει || 30 τάληθῆ] τε ἀληθῆ, ut videtur || 31 προτέρα || 32 κυρίων pr. || 32. 33 μαθύντες (supra ser.) συλλογισμόν || 33 εἰς ἀναγκαῖων || 34 περὶ || σκόλου || p. 4,1 ἡσ (sic) || 1. 2 προσλαβεῖν τοῖς σοφιστικοῖς pr., corr. m.¹ || 2 διδάσκει corr. non liquet unde m.¹ || 4 αὐτοῦ || 5 εἰρήκεμεν.

post p. 4,5 sic pergit: Ήρι δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων καὶ τῶν φαινομένων μὲν ἐλέγχῳ ὅντων δὲ παραλογισμῶν δὲλλού διάλογος ἐλέγχων λέγωμεν ἀρέσμενοι κατὰ φύσιν ἀπὸ τῶν πρώτων (lemmata ut semper rubrum). Ο (om. L^a) ἐριστικός (δρ. QR) λόγος ὁς (καὶ add. L^a) ἐν τοῖς τοπικοῖς ἐπεστημένοτο δ (δ om. L^aQRV) ἀριστοτέλης (ἀρ. om. L^aV) καὶ πλάτων ἐν τῷ

εὐθυνδήμῳ δὲ αὐτὸς ἔστι τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων. ἐπιγέραπται δὲ σοφιστικὸς ἐλεγχος (σοφιστικὸς ἐλεγχος QR), οὐδὲ τοὺς σοφιστὰς ἐλέγχει (ἐλέγχουσιν (QR), ἀλλ᾽ διὰ τίνος τῶν τρόπων οὖς (ὅν τινες φιλοσόφοι παραδόντες (παραδόντει L^aQR) ἐλέγχειν δοκοῦσι (δοκοῦσιν ἐλέγχειν L^aQR) τὸν διάτερον τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου. καὶ ἔστιν ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ βιβλίου οὐ τῆς ἀντιδογίας ἀλλὰ τῆς συστάσεως· ὥσπερ γάρ ἐν τῇ γνώσει τοῦ δεσμοῦ, ὡς ἐν τοῖς μετὰ τὰ (τὰ οικ. Q) φυσικὰ λέγεται, ἡ λόγιστης ἐπειτα, οὕτως καὶ ἐν τῇ γνώσει (τοῦ δεσμοῦ—γνώσει οικ. L^a) τῆς συστάσεως δὲ ἐλεγχος. εἰπὸν δὲ (ἢ οικ. V) περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων ἐπήγαγε καὶ τῶν φιλοσόφων ἐλέγχων ὄντων δὲ παραλογισμῶν ἐκ παραλήγουσιν (παραλήγουσιν (QRV) τὸ αὐτὸν θεῖς· ταῦτό (ταῦτὸν (QR)) γάρ ἔστι σοφιστικὸς (συλλογιστικὸς V) ἐλεγχος καὶ φιλοσόφων ἐλεγχος· κοινῶν (κοινὸν (QRV, ι εν corr. Q)) γάρ πάντων τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων τὸ φιλοσόφων· καὶ τούτων τὴν διαίρεσιν ποιεῖται λέγων· οἱ μὲν γάρ εἰσι συλλογισμοί, οἱ δὲ δοκοῦσι (δοκοῦσιν εἰναι (QRV)). συλλογισμοὶ μὲν οὖν εἰσι (εἰ corr. Q¹) σοφιστικοί (καὶ addl. QR) οἱ τὸ σχῆμα (μὲν addl. QV) ἔχοντες ὑγίεις τάξ δὲ (ἢ τὰς (Q) προτάσεις ἡ τὴν πρότασιν φεύγεις· φιλοσόφους δὲ οἱ τὸ σχῆμα οὐχ ὑγίεις ἔχοντες (εἴχ. οικ. QRV) τάξ δὲ (ἢ τὰς Q) προτάσεις (ἔχοντες addl. V) ποτὲ (ἢ τὸ (QRV)) μὲν ἀληθεῖς ποτὲ δὲ (ἢ τὸ (QRV)) φεύγεις· τοῦ δὲ ἐλέγχου μέρη εἰσὶ (εἰσι οικ. QR) δεκατρία (εἴ τοι Q, γ corr. Q¹), εἴ τοι εν corr. K¹) μὲν περὶ (παρὰ (QRV)) τὴν λέξιν, ἐπεὶ δὲ περὶ (παρὰ (QRV)) τὴν διάνοιαν· οἵς αὐτὸς ἔξι τῆς λέξεως καλεῖ. καὶ ταῦτα τὰ γάρ δις παραδίδωσι, πρῶτων μὲν λέγων πῶς ἀπατῶσι (—οἴνον V) οἱ σοφισταί, ὕστερον δὲ λόγων αὐτά· ἀρξάμενοι (—οἱ V) κατὰ φύσιν ἀπὸ τῶν πρώτων (τρόπων R), φύσει δὲ (ἢ οικ. QRV) πρῶτα λέγει (λέγοι QR) ἀνὴρ τοιούτος· κοινὸν δὲ (γάρ V) ἐν (εἰν οικ. QR) τούτοις ὁ συλλογισμός, οὐ τέτταρα ἔξις (ἕξ ής K) φησιν (φ. ε. QRV) εἰναι τὰ γένη· ἡ φύσις πρῶτα (σ. ἀργά delevit K) λέγοι ἀν (ἀν supra ser. R¹) τὰς οὐκετίας ἐνάστου ἀρχάς. καὶ ὥσπερ φύσει πρῶτα καὶ ἀρχαῖ (ἀπολλόγιστα QR) τῆς γεωμετρίας εἰσὶ σημεῖα καὶ γραμματαὶ καὶ κύκλοι καὶ τὰ τοιῦτα, οὕτω καὶ τῆς σοφιστικῆς μεθόδου· ἡ τε διαίρεσις ἦν (ἢ QR) λέγει καὶ τὸ δεῖξαι οὗτοι τοιούτον εἶδος λόγοι καὶ (τὸ add. QR) διτεῖ προαιροῦνται (οἱ prius corr. Q¹) τινες αὐτὸν μετέρχεσθαι (μετιέναι (QR)), καὶ τίνα ἔστι δι τὸ μετίσαι καὶ ἤτοι δι τοὺς τοιούτους λόγους· διτεῖ δια πλοῦτον καὶ λογιματούμον. (βιβ. K) “Οτι μὲν οὖν οἱ μὲν (μὲν K) εἰσὶ (εἰσι οικ. Q) συλλογισμοί, οἱ δὲ οὐκ ὄντες δοκοῦσι, φανερόν. Ηροθέμενος λέγειν περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων (εἰλ. οικ. QR), οἱ διτεῖ φιλοσόφων εἰλέγχοι, πρῶτον διὰ βραχέων ὑπομιμήσκει ἡμᾶς (ἡμᾶς οικ. R, περὶ addl. QR) τῆς διακρέσεως αὐτῶν περὶ ἡς (καὶ addl. QR) ἐν τῶν πρώτων τῶν τοπικῶν εἰπε· τῶν γάρ σοφιστικῶν ἐλέγχων οἱ μὲν εἰσὶ συλλογισμοί ἐκ φιλοσόφων καὶ (καὶ οικ. QR) ἐνδόξουν (εἰ corr. K¹), ὡς ἐκεὶ εἴπεν (ἴως—εἴπεν οικ. QR)· οἱ δὲ φιλοσόφων εἰλέγχοισι οὐκ ὄντες δὲ (ἢ οικ. QR). καὶ πιστοῦται τοῦτο (τ. οικ. QR) διὰ τῆς ἐπαγωγῆς λέγων· ὥσπερ γάρ (καὶ addl. R) ἐπὶ τῶν ἀλλων (τοῦτο add. QR) γίνεται διτεῖ τίνος δικαιοτήτος (—οἱ Q, οὕτως οικ. QR) καὶ ἐπὶ τῶν λόγων, τοιτέστιν ὑπεράτως ἔχει καὶ ἐπὶ (ὑπεράτως—ἐπὶ οικ. QR) τῶν συλλογισμῶν (ὑπεράτως εἴτε addl. QR). καὶ τίνα τὰ ἀλλὰ καταριθμεῖται (λέγων addl. QR): — [inc. f. 336r in K, in quo hinc commentatoris Aristotelis textui circumscribi solet] (γιβρ. K) καὶ γάρ τὴν ἔξιν (τὴν add. QR) τοῦ σώματος οἱ μὲν ἔχονται εἰν· οἱ δὲ φιλονται φιλετικῶς (φιλετικῶς Q; φιλετικῶς R) φιλοσόφοις καὶ ἐπισκέψαντες (ἐπισκευάσαντες QR) ἐσαυτούς γε εἰπεῖ (ἐπειδὴ QR) γάρ ἐν ταῖς ἐρταῖς ὥσπερ ἀθηναῖος (ἀθηναῖος QR) ἐν τοῖς δειπνοσοφιστικοῖς (Q; δειπνοσοφιστικοῖς R) καὶ πρόκλιτος ἐν τῇ τῶν ἐρτῶν ἀπαρθιμήσει· εἰρίκασι, τὰ ἵετα (εἰρίκα QR) ἐφυσιστὸν ὥστε φανῆνται ἐν ταῖς ἐρταῖς πίστα, οὕτως ἐκ μεταφορᾶς τούτων καθόλου φιλετικῶς (φιλετικῶς Q) πεφυσθέσιν λέγεται (λέγονται QR) οἱ μῆδις ἀστήρεως μηδὲ εἰς ἀλήθευτιν ἡ τὰ σώματα ἡ τὴν τέχνην μεγάλοι (οἱ in ras. K¹) ἀλλὰ διά τινων ἐπιτεγνήσεων, οἱ μὲν τὸ σώμα (τὰ σώματα QR), οἱ δὲ τοὺς λόγους δεικνύναι πειρώμενοι, ὥσπερ οὓς ἔστιν (εἰσὶν QR). ἡπερ (ὥσπερ QR) οὖν ἐπὶ τούτων, τῶν αὐτῶν τρόπων καὶ ἐπὶ τῶν συλλογισμῶν καὶ ἐλέγχων (καὶ ἐπὶ τῶν ἐλέγχων καὶ ἐπὶ τῶν συλλογιστικῶν ἐλέγχων QR) οἱ μὲν (καὶ addl. Q) εἰσὶν, οἱ δὲ (εἰσι καὶ QR) φιλονται καὶ συλλογισμοί καὶ ἐλεγχοι. ὥσπερ οἱ τὴν ἔξιν εἰν ἔχοντες (ἔχοντες εὐ QR). οἱ δὲ φιλονται μὲν, οὐκ εἰσὶ δέ, ὥσπερ οἱ κομμώσαντες ἐσαυτούς φιλονται μὲν καλοί (φιλονται μέν, οὐκ—καλοί οικ. QR), οὐκ εἰσὶ (μὲν φιλονται addl. QR) δέ, διτεῖ τὴν ἀπειράν τῶν ἀπονήτων· οἱ γάρ ἀπειροι ὥσπερ ἀν (καὶ addl. R) ἀπέγονται πόρρωθεν

θεωροῦσιν. ὡς γάρ οἱ ἀπὸ πολλοῦ διατήματος ὥρωντες (θεωροῦντες QR) ἐκ τίνος βραχεῖας δημοιότητος (τὸν add. QR) μὴ σωκράτην σωκράτην οἰνοται καὶ τὸ (τὸν QR) μὴ ἄργυρον ἄργυρον, οὕτω καὶ οἱ ἀπειροὶ τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου ἐλέγχους εἶναι ἡγοῦνται καὶ συλλογισμὸς ἀπό τινων μικρῶν δημοιότητων τοὺς οὐχ οὔτες ἔχοντας. († K, cui eruci in Arist. textu altera respondeat) ὁ μὲν γάρ συλλογισμὸς (ἔστι add. QR: συλλογισμός ἔστι bis R) λόγος ἦν (ἥ om. QR) ἐν ὧ τεθέντων τινῶν ἔτερόν τι συμβαίνει διὰ τῶν κειμένων· ὃ δὲ Ἐλεγχος συλλογισμὸς μετὰ ἀντιφάσεως τοῦ συμπεράσματος· τουτέστι συλλογισμὸς (τῷ συλλογισμῷ QR) προσευληφώς (τὸ pro σ K) τὸ συμπέρασμα ἔχον (ἔχει QR) ἀντίφασιν (φ corr. Q¹) εἴ τε πρός (εἴ τε πρὸς K: εἰς Q: 5 fere litt. perierunt in R) τινες κειμένην πρότασιν, ητοι δι’ δημοιότητας τινὸς εἰλημένην ἡ καὶ διὰ συλλογισμὸν δεδειγμένην. οἷον εἰ (εἰ om. QR) κειμενον (έγκειμενον QR) ἡ τὸ μηδὲν εἶναι κακὸν αἱρετὸν (sequentia usque ad κακὸν αἱρετὸν om. QR) ἡ ἀπλῶν τεθὲν ὡς ἐναργὲς ἡ καὶ διὰ συλλογισμὸν δειγμένην ἡν (?) γάρ λάβῃ τις μηδὲν εἶναι κακὸν αἱρετὸν, πῶς (πᾶν QR) δὲ ἀγαθὸν αἱρετόν, ἔχοι (ἔχει QR) ἀν δὲ ἀντῆς (ἀντῶν QR) δεδειγμένον ἐν δευτέρῳ σχήματι τὸ (δεῖ QR) μηδὲν εἶναι κακὸν ἀγαθὸν. εἰ οὖν τις ἐνίσταται πρὸς τὸ συμπέρασμα λέγων εἶναι τοῦτο φεῦδος, δώσει ἀν τὴν ἀντίφασιν τοῦ συμπεράσματος τὴν ὅτι ἔστι τι (τι corr. Q) ἀγαθὸν κακόν· εἰ δῆ τις τούτου κειμένου προσλάβοι δὲ τις πῶς (πᾶν QR) ἀγαθὸν αἱρετόν, συνάζει (συνάζεται QR) ἀν ἐν τῷ (τῷ om. QR) τρίτῳ σχήματι τι κακὸν αἱρετὸν εἶναι. εἰη δὲ ἀν τοῦτο καὶ (καὶ om. Q) Ἐλεγχος τῷ ἀντίφασιν εἶναι τοῦ φθάσαντος ὡμολογῆσθαι (ὁμολογεῖσθαι QR) τοῦ μηδὲν εἶναι κακὸν αἱρετόν. συλλογισμὸς μὲν οὖν καὶ Ἐλεγχος τοιοῦτον (τοιοῦτος Q) ἔστι. οἱ δὲ (τοῦτο add. NQR) φησι (φημι R: compend. Q) ποιοῦσι μὲν οὐδαμῶς τοῦτο (τ. om. NQR), δοκοῦσι δὲ (μὲν Q) τοῦτο (τοῦ om. NQR) ποιεῖν διὰ πολλὰς αἰτίας, λέγων αἰτίας (om. Q: ante λέγων colloc. NR) τοὺς ἵγραποντας ὡν ἐν (ἐνεκα R) φησιν εἶναι (εἶναι om. NQR) καὶ δημοιότητας τὸν διὰ τῶν (τὸν R) δημομάτων, λέγων ἐν (διὰ QR) τῶν δημομάτων ἦτοι (ἥ NR et ante ras. 2—3 litt. Q) τὸν (τὸ corr. Q¹) ἐκ τῆς ὥμωνυμίας ἡ τὸν ἐκ τῆς ἀμφιβολίας (ἀμφιβολίας — δημωνυμίας NQR) ἡ τάχα (τ. om. N) καὶ ἀμφιτέρους (τοιομαρτερούς R). ἔπειτα (ἔπειδη NQR) γάρ οὐκ ἔστιν αὐτὰ τὰ πράγματα διαλέγεσθαι. εἰπὼν (γάρ add. NQR) ὅτι εὑφέντατος καὶ δημοιότητας τόπος ἔστιν ὁ διὰ τῶν δημομάτων τὴν αἰτίαν τούτου ἐπάγει λέγων· ἔπειτα (ἔπειδη NQR) γάρ ἐν ταῖς διαλέξεσιν οὐ τοῖς πράγμασι γράμμεθα (οὐ — γράμμεθα ante ἐν colloc. NQR) ἀλλὰ τοῖς τούτων σημαντικοῖς διόντας, τὸ συμβαῖνον ἔπι τῶν δημομάτων μεταφέρομεν ἔπι τὰ σημαντικόντα διαλέγεσθαι. εἰπὼν γάρ δὲ τοῦ συμβαῖνον ἔπι τῶν δημομάτων καὶ ἔπι τῶν πράγματων ἥγειμα συμβάνειν ἐπῆγαγε· καθάπερ ἔπι τῶν ψήφων τοῖς λογικούμενοις· τὸ δὲ οὐκ ἔστιν δημοιόν. ἀλλ’ ἐπι μὲν τοῦ ἀριθμοῦ τὰ συμβαῖνοντα ἔπι αὐτοῦ — εἶναι (= p. 12, 29—33, post 29 ἀληθὲς add. ἔστιν NQR || post 30 ἀρτιον add. ἀριθμὸν K || 32 τῶν δημάτων K || εἰ γάρ ομίσοι οὐ Q || post τὸ add. δὲ KNQR || 33 ἀνάγκη K: ἀνάπται NQR || διώνται corr. Q¹ || διστις K: δ NQR). τὰ μὲν γάρ δημομάτα πεπέρανται (νεκταρίας haec habet: περὶ δὲ τοῦ λόγου (μελίσσου add. QR) τῶν ἀριθμῶν, τὴν αἰτίαν τούτων (τ. om. NQR) ἐπάγει δυνάμει λέγων (λ. δ. NQR). ἔπειτα καὶ διὰ ἀριθμὸς — γίνεσθαι (= p. B3, 14—20, 15 καθὸ ἀριθμητὸν Q || 16 πέμπτου Q || 17 εἰσι om. KNQR || post ἀριθμὸν add. τογγάνους K: τογγάνει NQR || 18 τὸ ἐν δημοιόν || 19 δὲ om. NQ: δ’ R || δημάτων K || εἰ μὲν iterat K: εἰ μὴ N || 20 ἀλλω (ω εἰ οὐ ut videtur corr.) K: ἀλλὰ ut videtur Q || μετάγει KQ: μετάγοι R: ἐπάγει N || δέῃ NQR || δ om. NQR).

post p. 48, 27 φαντασίας haec habet: περὶ δὲ τοῦ λόγου (μελίσσου add. QR) οὐπερ ἐνταῦθα δὲ ἀριστοτέλης μέμνηται τοῦ ἐν τῷ δὲ οὐκ (καὶ om. Q) ἀπειροὶ συνάγοντα (συνάγοντος QR) εἴρηται μὲν πολλὰ καὶ καλὰ καὶ (καὶ om. QR) ἐν τῷ πρώτῳ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως τῷ

φιλοσοφικά καὶ θεματικά καὶ φιλοπόνω καὶ τοῖς ἀλλοῖς καὶ οὐ δεῖ με περὶ τούτου πλέον τι λέγειν ἐκείνων (ἐκείνου Q: compend. R). τέως δὲ τὸ περὶ τῆς παραγωγῆς ἦν ὁ μέλιτσος ποιεῖται, παρὰ τὸ ἐπόμενον ἔστιν. Έλεγε γάρ εἰ τὸ γεγονός (γεγονός Q) ἀρχὴν ἔχει, καὶ τὸ ἀρχήν ἔχον (ἴ. ἄ. QR) γέγονεν, ὅπερ ἔστι φεύδος ὡς εὐθὺς μετ' ὀλίγον τῷ ἀρχῆ
τῇ ἂ (μετ' ὀλίγον τῷ α' βιβλίον QR) τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως δείκνυται.

f. 314^v post τὰ μὲν οὖν λεγόμενα οὐκ ἀλλως οἷματ ^{λέγη} κατὰ δὲ τὰ (τὴν λέξιν τὴν ἑάν οὖν κτλ. QR) i. e. p. 52,4 σι pergit nullo spatio relichto: οἱ φαινόμενοι συλλογισμοὶ γίνονται· τῶντα δ' ἔστιν οἱ σύρημένοι δεκατρεῖς τρόποι· δῆλον ὡς ἔχομεν κτλ. i. e. p. 70,14sq.

f. 345^v—350^r sparsa quaedam scholia continent, velut f. 346^r ad p. 168^a21 ἀσύλλητοι δὲ ἡσαν οἱ μὴ ἐν τῶν κειμένων συνάγοντες τὴν ἀντίφασιν .. ἐπόμενον i. e. p. 55,27—29 (28 παραλογισμοὶ οι., 29 καὶ utrumque οι.)

et f. 346^v ad p. 168^a38 sq. οὐ γάρ εἰ τούτων ὄντων· ητοι οὐ γάρ εἰ σωκράτους ὄντος — διακριτικὸν ὄφεως i. e. p. 59,11—14 (13 τούτου pro τῷ γράμματος).

f. 350^v—358^r iterum commentatorum continuum praeberunt. f. 358^r post εἰδῶς ὡς ἐριστυχός i. e. p. 97,28 nullo spatio relichto haec habet neglegentius scripta: εἰς δὲ τὸ μῆκος τοῦ περιπτημένοις στοιχείοις γρηγότεον· ὅτι μὲν στοιχεῖα καὶ ἀρχὰς .. πρὸς ὅργην διαλέγεται i. e. p. 109,23 — 110,11.

f. 358^v—362^r scholiis vacant. f. 362^v denuo commentatorius continuus incipit et usque ad f. 382^v pertinet.

p. 158,3 — 160,25 (f. 375r.v.). 5 ἀλλ᾽ ὅτι πέπωκεν bis, semel deletum || 6 δὲ οι. || 8 δὲ utrumque οι. || 10 μὴ τις εὑρε || οὐδὲ || 12 ητοι] εἰ τι || 13 τὸ μὲν τό, τόδε || 14 ἔτι — 18 οι. || 19 post αὐτὸν add. καὶ τοὺς καθέκαστον [|| 21 οἶνον] οἱ || 22,23 καθέκαστον [|| 26 περιπτεῖν || 28 ἔστι οι. || πῶς—30 τὸ δὲ οι. || 30 post ὥμοιας add. δὲ || 31, 32 πρὸς ὁ-

—καὶ] τοῦτο || 35 ἀτὸς sie || διέτι οὖν ἔστι] διέ τὸ μῆτεν || οὐδέναν || p. 159,1 ὁ habet || περιπτών || post σωζ. add. καὶ || 2 ὡς — κορίσκου οι. || 3 ίνα — 6 φησίν οι. || 7 δυνάμει — λέγων] ισον ἔστι τῷ τῷ τοὺς || 10 αὐτόν· τὸ δὲ || 11 post αὐτῷ add. λέγων || γρῆσθαι οι. || 11, 12 κατασκευάζει — τοῦ] ὥμοιας δὲ καὶ τὸ || 13 οὐδὲ γάρ || 14 ὀλγονότει] ισον ἔστι τῷ || 6 alt. habet || 15 τὸ δὲ] ὥσπερ καὶ . . . (evan.) || 17 οὐδένα ἀλλὰ ποιὸν || post ἔτερον add. μὲν || 18 ὥστε — 30 φημι] οἷον εἰ ἔμψυχον συμβαίνει λέγειν ἀποφήσαντα μὴ εἶναι δηλοῦν δὲ ἔστιν ἀκύρων· τὸ λεγόμενον ἔστιν || 31, 32 ἀποφήσαντα εἰπόντα || 33 εἰπόν || p. 160,1 δὲ οι. || ἡρτέον ὅτι || 2 ἀλλὰ — 9 οὖν ἔχει οι. || 10 τὸ λεγόμενον] τοῦτο || ἔστιν] φησίν || 11 ὅτι οι. || 12 τούτῳ || γρωτήμεθα || 13 ἐνταῦς post 14 εὗρεν collocat || 15—22 οὖσαν οι. || 22 φησίν οι. || 23 δὲ — ἔστιν οι. || 23, 24 δὲ — ὑπάρχοντα ἀληθεύονται || 24, 25 φημι — πρόγραμματι οι. — p. 165, 28 καὶ — 32 ἔστι οι. (f. 376v).

PARISINUS 2019 [H. Omont II 180] bombycinus forma minore saec. XIV L^a f. 206^r inser. τοῦ ἐφεσίνου εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους. inc. ¹Ἐριστικὸς λόγος. ὡς καὶ ἐν τοῖς τοπικοῖς ἐπεισημάντω . . . quae inde ab infimo f. 227^v sequuntur, et scriptura et atramento ab antecedentibus differunt. desinit f. 235^v in verbis ἀλλὰ μὴν τούτων οὕτως ἐχόντων . . . τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην εἶναι [p. 120, 5—10, 6 ante ὄγιεινος add. καὶ || καὶ alt. οι. || 7, 8 εὐφυλακτότεροι — ἡ ἀντίφασις propter homoeoteleuton οι.]. τὸ δὲ ἐν τοῖς ἐλέγχοις ὃντι τοῦ ὅτε ἐλέγχαι βουλόμεθα [p. 120,4, 5]. contulit C. Kalbfleisch initium usque ad τῆς συστάσεως ὁ ἐλέγχος et sequentium scholiorum prima verba enim K, ubi varietatem notavi. cf. etiam Waitz Organ. I 75.

PARISINUS 1918 [H. Omont II 193] bombycinus forma media saec. XIV Q inser. f. 174^r ἐξήγγεις ἐφεσίνου τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων. inc. ²Ο ἐριστικὸς

λόγος, ὡς ἐν τοῖς τοπικοῖς ἐπεισημάντατο. desinit f. 194^v in verbis πρῶτου μὲν οὖν ἐκ τοῦ πυνθάνεσθαι πως: — πρῶτου μὲν ἀπὸ τοῦ ἔρω(τᾶν) κρυπτικῆς καὶ μὴ προθίστεσθαι τὸ πρόβλημα ὠριζμένου· οἷον εἴ τις θέλων κατατεκνάσαι (καὶ) λόν τὸ ἐν ἀγορᾷ (γῆρα N) συνουσιάζειν, η ἐπιειρυπτειώς δ (οὐγκ ἀπλῶς add. R, ἀπλῶς N) ἔστι καλόν, καὶ πῃ οὐδὲ ἔστι καλόν (καὶ — καλόν om. N)· εἰτα τοῦτο διδύντος τοῦ ἀποκρινομένου κατατεκνάζει δ βούλεται (p. 100, 8—12). contulit C. Kalbfleisch cf. K.

R PARISINUS 1897 A [II. Omont II 160] bombycinus forma media saec. XIII inser. f. 236^r ἐξήγησις ἐφεσίου τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων. inc. 'Ο ἥριστικὸς λόγος . . . desinit f. 251^v in verbis iisdem atque NQ. subser. rubris litteris τέλος σὸν θεῷ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων | ἡμίτετος [hoc quoque rubr., sed non eodem colore]. codex lepide scriptus est; lemmata inde a f. 243^r rubro pietatibus sunt. sed multa tineis corrosa sunt, foliorum 249—251 inferiores partes misere laceratae sunt. contulit C. Kalbfleisch cf. K.

N ESCORIALENSIS Φ—III—10 [Miller p. 172] bombycinus quadratus saec. XIII secundum Catalogum, XIV secundum Torstrikium, qui nonnulla (οἱ δὲ τοῦτο, φησι. ποιῶσι—ἔλεγχος γύνεσθαι cf. K) e codice descripsit, egregie exaratus, sed humore ita affectus, ut partim legi non possit. f. 1^r inser. 'Ἐφ(εσίου) ἐξήγησις τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων. inc. 'Ο ἥριστικὸς λόγος, ὡς ἐν τοῖς τοπικοῖς ἐπεισημάντα . . . desinit f. 11^v in iisdem verbis atque QR cf. Q.

V VATICANUS 1770 [Brandis I. e. p. 62 nr. 72] chartaceus forma maxima saec. XVI f. 1^r inser. τοῦ ἐφεσίου εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους τοῦ ἀριστοτελούς. inc. "Οτι μὲν ὁ περὶ ἀποδεῖξεως λόγος . . . inspexit H. Graeven:

p. 1, 2, 3 πραγματείας ἀπάστης || 4 παρεδίδου || 7 ἔλαχε || 8 ἐπιγράφεται || 9 αὐτόθιν || γρὴ om. spatio relictio || 12 καὶ om. spatio relictio || λογικῆς || 14 στοχασμοὶ γενικοὶ, β, ἡ supra ser. || 15 παρούστης om. || 16 ἐπιγράφεται σοφιστικοὺς || 20 post μᾶλλον add. εἶπον.

post p. 4, 5 haec habet: ἀριστοτέλους σοφιστικοὶ ἔλεγχοι: (rubr.) Ήρι δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων . . . λέγωμεν. 'Ο ἥριστικὸς λόγος, ὡς ἐν τοῖς τοπικοῖς ἐπεισημάντα . . . (contulit H. Gr. usque ad τῷ σοφιστικῷ ἐλέγχῳ et εἰπόν· . . . ἔξῆς εἶναι τὰ γένη cf. K).

p. 197, 15—198, 16 (f. 110v). 15 lemma continuat usque ad τοῖς μανθάνονται παρ' αὐτῶν (p. 184^a, 2) || 17 καὶ || 18 ante γοργ. add. τοῦ || 19 τὸν τοῦ πλάτωνος || 21 οἱ ἐπὶ τῆς] καὶ || 22 τὰ—δῆλα om. || 23 lemma continuat usque ad πολλὴν ἔχειν γάρον || ἀπὸ τῆς || 24 ἔστι om. || 26 τρόποι || καὶ alt. om. || 27 τῆς om. || συλλογῆσεται || δῆλον || p. 198, 1 καὶ om. || 4 et 7 ἀπὸ τῆς || 8 ἀποδεικνύει || 9 διὰ τῆς || σημα- νατές, γρ. συνάργοντες mrg. || 11 θαρρούντως || 15 δυνατόν om. || 16 subser. τέλος καὶ τῷ θεῷ δέξα: —

MOSQUENSIS 313 [Accurata codd. Gr. msgr. bibliothecarum Mosq. sanctissimae synodi notitia et recensio ed. Chr. Fr. de Matthaei p. 205—206] foliorum 435 “suit in monasterio Iberorum”. pars prior saec. XVI exarata est, pars posterior bombycinus saec. XV inc. f. 295. inser. f. 420 'Ἐφεσίου ἐξήγησις τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων. inc. 'Οριστικὸς λόγος, ὡς ἐν τοῖς τοπικοῖς ἐπεισημάντα . . .

III CODICES TERTIAE CLASSIS:

PARISINUS 1972 [H. Omont II 173], olim Mediceus, bombycinus A forma maiore saec. XIII—XIV f. 654^v—769^v et qui ex eo nitide et aequabiliter descriptus est COISLINIANUS 157 [H. Omont III 145 cf. etiam T Alex. in Top. p. XL] membraneus forma maxima paulo recentior f. 52^v—614^v Sophisticos elenchos continent cum scholiis, quorum maiora littoris, minora in margine ascripta signis ad Aristotelis verba interpretanda relata sunt. haec scholia, quorum plurima item atque in Topicis Leonis Magenteni esse e Coisliniano 167 (saec. XIV) appareat, C. Kalbfleisch in usum nostrum e Paris. 1972 aut transscripsit aut contulit et, ubi is multilatus est, velut in fine, e Coisl. 157, qui prorsus cum illo congruit, ut hunc eadem nota significaverimus. initium commentarii (p. 1,2—5,24 ἐλέγχονται) inseribitur¹⁾ προλεγόμενα εἰς τὸν σοφιστικὸν ἐλέγχους: οἱ μὲν, ὅτι τοῦ ἔφεσίου: οἱ δὲ, τοῦ φελλοῦ:

post p. 5,24 ἐλέγχονται inser. ἀριστοτελέων σοφιστικοὶ ἐλεγχοὶ: τὰ πράγματα η̄ πάντη ἀληθῆ εἰσὶν η̄ πιθανά . . . ἀλλ̄ ἵνα ἡμεῖς μὴ παραλογιζόμεθα παρὰ τῶν σοφιστικῶν: σοφιστικοὶ δὲ ἐλεγχοὶ ἐπιγέραπται τὸ βιβλίον . . . τούτου χάριν διδάσκει περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐνοχλήσεων: (Leo Mag.)

p. 5,31—33 οἱ φησιν—γέγονεν] τοῦτο γάρ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν τὸ σόφισμα γίνεται. ἀποκριθέντος μὲν τοῖς τὸ οὖν ἐπενεγκόντος δὲ τοῦ ἐρωτῶντος ἕνδα καὶ λίθους καὶ τοιαῦτα.

p. 6,2—7,8 εἰτα καταφύγομεν—μὴ συνωνύμου] οὐ πρὸς τὸ αὐτό (τὸ add. O) πρᾶγμα ἐποίησατο τὸν ἐλεγχον: ἀπόδοντος τὸν ποιοῦντα κύνα τὰ καύματα: πρόσκειται τὸ (τὸ om. O) καὶ ὄντας μὴ (οὐ O) συνωνύμου διὰ τὸ γίνεσθαι πολλάκις καὶ ἀπὸ συνωνύμων ἀπάτην. οἷον ἀρά γε ζῶν περιπατεῖ: εἰτα πρὸς τὸν ἀποκριθέντα ἐπαγάγγι (ἐπάγγει O) δὲ ἐρωτῶν. δὲτι (οὐτι om. O) ἔστι τί καὶ ἡρεμοῦν.

ad Arist. p. 164a20—26 περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων—ώσκυτας ἔχει haec scholia in marg. pertinent:

τοῦτο τινὲς ἐκ παραλλήλου φασὶν εἰρῆσθαι. ὡς πάντων τῶν σοφιστικῶν οὐκ ὄντων κυρίως ἐλέγχων ἀλλὰ φανομένων cf. p. 7,4—7.

ὡς ἐπιτοποὺς οὕτως ὄνομάζει τὸν μὴ ὑγιῶς ἔχοντα κατὰ τὸ σχῆμα συλλογισμὸν cf. p. 7,1—3.

τοῦτο λέγει διὰ τὸν ἀπόλας συλλογισμὸν ὡς γένος ὄντα τῶν λοιπῶν τριῶν. καὶ κατὰ τοῦτο φύσει πρότερον. οὕτω δὲ ὁφείλεις ποιήσασθαι τὴν σύνταξιν· ἀρέζαμενος ἀπὸ τῶν τῇ φύσει πρώτων· ἡ τινά εἰσι τὰ κοινά· κοινά δὲ ἐν τούτοις δὲ συλλογισμός· οὐ ἔξῆς φησι τέτσαρα εἶναι τὰ γένη cf. p. 7,16—23.

διὰ βραχέων ἐνταῦθα ὄποιμανήσει ἡμᾶς περὶ ὧν εἴπεν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν τοπικῶν διαιρῶν τὸν ἐριστικὸν (σοφιστικὸν F(i) συλλογισμὸν καὶ τὸν σοφιστικὸν (ἐριστικὸν F(ii)). ὧν ταυτῶν ὄντων οἱ μέν εἰσι συλλογισμοὶ ἐν φανομένων ἐνδόξων ὡς ἔκει εἴπεν· οἱ δὲ φανόμενοι συλλογισμοὶ οὐκ ὄντες δέ. καὶ πιστοῦται τοῦτο δι’ ᾧ ἐπάγγει παραδειγμάτων ἥγαν προσφυῶν, οὐ μόνον ἀπὸ ἐμψύχων καὶ λογικῶν ἀλλὰ καὶ (ἀπὸ add. FG) ἀψύχων. cf. p. 8,16—24.

¹⁾ Prolegomena Michaelis Ephesii in Soph. el. Milleri (p. 91) testimonio continet etiam Escorial. Σ—II—18 chartaceus in fol. saec. XV exeuntis.

in contextu haec sequuntur:

α περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων. ὁ σοφιστικὸς ἐλεγχός εἰ μὲν ἡμάρτηται περὶ τὴν ὅλην ἥπουν τὰς προτάσεις, καὶ ἡ ἀμφοτέρας ἔχει φυσῖς ἡ τὴν μίαν . . . οὐδὲν δὲ τούτων ποιοῦσιν :: (L. M.)

β ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν ἀπὸ τῶν πρώτων. ὥσπερ πᾶσα τέχνη καὶ ἐπιστήμη πρῶτα ἔχει καὶ αἵτια καὶ στοιχεῖα, ὡς ἡ γεωμετρία τὴν γραμμήν τὴν ἐπιφάνειαν· τὸν κύκλον· τὰ ἀξιώματα· περὶ δὲ πρότερον εἰπόντες οἱ γεωμέτραι, οὕτως εἰς τὴν τῶν κατὰ μέρος διδασκαλίαν ἔρχονται, οὕτω καὶ ἡ σοφιστικὴ πραγματεία κατὰ φύσιν πρῶτα καὶ αἵτια ἔχει καὶ ἀρχές· ἐξ δὲ πάντα τὰ σοφίματα γίνονται (L. M.; sequentia usque ad γρηματίζεσθαι οὐ. Coisl. 167), καὶ πρῶτον μὲν ἡνὶ ἡ διερίσις ἦν λέγει . . . πρὸς τὸ γρηματίζεσθαι (p. 7, 28—8, 4); τὰ τέ περ τὴν λέξιν καὶ τὰ ἔκτος τῆς λέξεως· τίνα δὲ ταῦτα εἰσί, μετὰ μικρὸν μάθησ. ὁ μὲν σκοτὸς τῆς προκειμένης πραγματείας ἔστιν ὡς εἰπομένων, τὸ περὶ τῆς γενέσεως καὶ τῆς φύσεως τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων· καὶ κατὰ πόσους τρόπους γίνεται τὰ σοφίματα· καὶ τέλον οἱ σοφισταὶ στοχάζονται :: (L. M.)

γ ὅτι μὲν οὖν εἰσὶ συλλογισμοὶ κυρίως ὡς ὁ ἀποδεικτικός καὶ διαλεκτικός· οἱ δὲ οὐκ ὄντες κυρίως συλλογισμοὶ δοκοῦσιν εἰναι συλλογισμοὶ, φανερόν· ὥσπερ γάρ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πραγμάτων τῶν ἀρχών καὶ ἐμψύχων γίνεται τοῦτο . . . ἴσχυοί δὲ καὶ πάντη ἀσθενεῖς φαίνονται τοιοῦτο :: (L. M.)

ad Arist. p. 164^a26—165^a5 καὶ γάρ—όνομάτων margines haec praebent scholia:

περὶ τῶν φυλῶν καὶ τῶν θυσιῶν καὶ τοῦ φυσήματος λέγουσιν ὅτε ἀθήναιος ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς καὶ πρόλοις ἐν τῇ τῶν ἑόρτων ἀπαρθίμησε . . . cf. p. 8,32 sq.

φυλετικῶς πεφυσῆσθαι καθόλου πάντες οἱ τοιοῦτοι . . . ἑαυτούς :: p. 9,4—7.

ἥγουν κατὰ τὴν ἐσφαλμένην· τῶν γρημάτων :: p. 9,10—12.

τοῦτο λέγει καὶ ἐν τοῖς δευτέροις τῶν προτέρων ἀναλυτικῶν· πλὴν οὐκ ἔστιν ὁ αὐτὸς τῶν συλλογισμῶν· ἐπιπλέον γάρ ὁ συλλογισμός· ἔστι γάρ ἐλέγχος καὶ συλλογισμός· οὐ μὴν τὸ ἀνάπταλον :: cf. p. 10,9—14.

τοὺς δεκατρεῖς λέγει τρόπους δι’ ὃν ἀπατῶσιν :: cf. p. 11,13,14.

ἐπίκαιρος τε καὶ κοινὸς τοῖς πολλοῖς· καὶ διὰ τοῦτο δημοσιώτατος· ὃς ἂν εἴη ὁ διὰ τῶν ὄνομάτων· ἥτοι ὁ καὶ ὁ ὄμωνυμίαν· ἡ ὁ κατὰ ἀμφιβολίαν· ἡ τάχα καὶ ἀμφιστεροί. εἰληπται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν ἀνειμένων τοῖς ἀπατεῖ δημοσίων τόπων :: cf. p. 11,15—18.

in contextu sequuntur haec:

α φυλετικῶς φυσήσαντες καὶ ἐπισκευάσαντες ἑαυτούς· ἥγουν ἐξ ἐπιτεχνήσεως τινός· φοροῦσι γάρ ἵμάτια πολλά· καὶ οὕτως δοκοῦσιν εὐτραφεῖς· εἰληπται δὲ τὸ φυλετικῶς φυσήσαντες ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἑόρταις γινομένων· φαίνεται δὲ καὶ δοκεῖ τοιοῦτος διὰ τὴν ἀπειρίαν καὶ ἀμάθιαν τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου τῶν ἀκουόντων :: (L. M.)

β ὅταν οἱ ἀρκούμενοι . . . θεωροῦσιν :: p. 9,19—26.

γ νοήσεις καὶ οὕτω τὸ λεγόμενον· ὅτι οἱ ἀπειροί . . . γνώσεως :: p. 9,27—30.

δ οἱ γάρ ἀπειροί . . . δοκοῦσιν εἶναι τοιοῦτον (L. M.; sequentia Coisl. 167 om.). ἀπό τινων μικρῶν ὄμοιοτητῶν δι’ ἀπειρίαν τὴν δόξαν ταῦτην λαμβάνοντες· ὡς οἱ δοκοῦντες καθὼς εἴρηται τὰ χολοβάφινα χρυσᾶ διὰ τὸ ὄμοιόγραμον· καὶ τὰ λιθαργύρινα καὶ καττιτέρινα ἀργυρᾶ :: cf. p. 9,34—10,3.

ε ὁ μὲν γάρ συλλογισμός ἔστιν . . . συμβαίνει τῷ ταῦτα εἰναι :: (L. M.)

ζ ἐλέγχος ἔστιν ἀληθῆς συλλογισμὸς μετά ἀντιφάσεως τοῦ συμπεράγματος· ἥγουν συλλογισμὸς λαμβάνων τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον τῷ συμπεράγματι· καὶ μίαν τῶν κειμένων προτάσεων· καὶ συνάγων ψεῦδος τί καὶ ἀδύνατον· ὃ ἔστιν ἡ εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγὴ (L. M.; sequentia om. Coisl. 167). συλλογισμὸς μὲν γάρ γίνεται . . . διὰ πολλὰς αἵτια p. 10,14—11,13.

ζ οἱ δὲ σοφισταὶ τοῦτο μὲν οὐ ποιοῦσιν . . . οὐδὲν καὶ ἀπεκρίθη τὸ οὗ :: (L. M.)

f. 761^r hoc scholion Leonis Mag. reperitur:

θ ἐν δὲ τοῖς δι’ ὃν δηλοῦται (p. 181^b36). εἰπὼν πῶς λύονται τὰ σοφίματα τὰ ποιοῦντα

τὴν ἀδόλεσγίαν ἐν τῷ πρός τι, νῦν λέγει καὶ τὰς λόγους τῶν σοφισμάτων τῶν ποιῶντων τὴν ἀδόλεσγίαν. ἐφ' ὧν ὁ ὑποκειμένος λαμβάνεται εἰς τὸν ὄρισμὸν τοῦ κατηγορούμενου. οἷον ἡ συμβτή κατηγορεῖται τῆς ῥινίδος· καὶ ἐν τῷ ὄρισμῷ τῆς συμβτῆς λαμβάνομεν τὴν ῥινία· λέγοντες συμβτής ἐστὶ κοιλαντις ἐν ῥινί. καὶ ὁ μὲν ἐφέσιος οὕτω τὸ ἥρτὸν ἐπεῖηγεται (cf. p. 183,31 sq.): ἐν δὲ τοῖς ὑποκειμένοις καὶ κατηγορούμενοις δι' ὧν ὑποκειμένων δηλοῦνται τὰ κατηγορούμενα. εἰ δὲ βούλει ἀντί τοῦ κατηγορούμενοις λάβει κατηγορούμενα κατὰ ἀντίτιτων καὶ εἰπέ· ἐν δὲ τοῖς ὑποκειμένοις δι' ὧν δηλοῦνται καὶ ὅριζονται τὰ κατηγορούμενα, τοῦτο λεχτεῖν· ὡς ἡ κοιλαντις αὐτὴ καθ' αὐτὴν ληφθεῖται καὶ χωρὶς τῆς ῥινὸς οὐ τὸ αὐτὸ δηλοῖ καὶ σημαίνει ἡ ἔσημαντε καὶ ἐν τῷ λόγῳ, ἤγουν τῷ ὄρισμῷ τῆς συμβτῆς· ὅριζόνειν γάρ τὴν συμβτήτα ἐλέγουμεν εἶναι κοιλαντιν ἐν ῥινί· καὶ ὠρισμένως ἐντεῦθεν ἐσήμαινε τὴν συμβτήτα· ἡ δὲ κοιλαντις αὐτὴ καθ' αὐτὴν οὐ σημαίνει τὴν συμβτήτα· τὸ γάρ κοιλὸν φησὸν αὐτὸ μὲν καθ' αὐτὸ ληφθὲν κοινῇ μὲν καὶ συγκεχυμένως τὸ αὐτὸ δηλοῖ ἐπὶ τοῦ σημαίνει καὶ ῥαΐζος· ἤγουν ἀρίστως ὅγιλοι τὸ σημὸν καὶ ῥαΐζον· προστιθέμενον δὲ τῇ ῥινὶ οὐδὲν κωλύει σημαίνειν ὠρισμένως τὸ σημόν. ἀλλὰ τὸ μέν, ἤγουν τὸ σημὸν σημαίνει, εἰ τὸ κοιλὸν πρόστεκεται τῇ ῥινὶ· τὸ δέ, ἤγουν τὸ ῥαΐζον αὐθις σημαίνει, εἰ τὸ κοιλὸν πρόστεκεται τῷ σκέλει· τὸ γάρ ῥαΐζον ἐν τῷ σκέλει θεωρεῖται·

LAURENTIANUS LXXI 17 [Bandini III 10] chartaceus forma quadrata F saec. XIV f. 1^r inser. (προλεγόμενα) εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους, ὡς μέν τινες ἐφεσίνο, ὡς δ' ἄλλοι φασὶ τοῦ φελλοῦ. ine. "Οτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . notavit A. Torstrik haec, unde codicem de exemplari Parisino 1972 persimili descriptum esse apparerat:

p. 1, 2—10 cum A congruit, sed 2, 3 πραγματείας ἀπάσχε.

post p. 5, 24 διτὶ ἐλέγχονται haec habet: ἔτερα εἰς τοὺς αὐτοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους προλεγόμενα: τὰ πράγματα ἡ πάντῃ ἀληθῆ εἰσιν ἡ πιθανά . . . ἀλλ ἵνα ἡμεῖς μὴ παραλογιζόμεθα παρὰ τῶν σοφιστικῶν.

(ἔτερον εἰς τὸ αὐτὸ mrg.) τί σόφισμα, τί ἀληθῆς ἐλέγχος . . . λέγειν (p. 5, 28—31). τοῦτο γάρ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν . . . καὶ τοιαῦτα. ἐλέγχος . . . ζώδην ἐστιν (p. 5, 33—6,2). οὐ πρός τὸ αὐτὸ . . . ἔστι τι καὶ ἡρεμοῦν.

post p. 7, 1 συλλογισμῷ haec: ἐξῆγηται εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους ἀριστοτέλους: περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων . . . λέγωμεν: τοῦτο τινὲς ἐν παραλήλου . . . ἀλλὰ φαινομένιν. παραλογισμὸν δὲ ὡς ἐπιτοπολὸν ὀνομάζει τὸν μὴ ὄγιμως ἔχοντα κατὰ τὸ σχῆμα συλλογισμὸν (cf. p. 7, 1—3). ὁ σοφιστικὸς ἐλέγχος . . . οὐδὲν δὲ τούτων ποιεῖσιν:

f. 25^r ad Arist. p. 165b31 scholion Leonis Mag. (οὗτον διτὶ μανθάνουσιν οἱ ἐπιστάμενοι. τοῦτο ἔστι τὸ συμπέρασμα τοῦ σοφίσματος. τὰ γάρ ἀποστοματιζόμενα μανθάνουσιν οἱ γραμματικοί. τοῦτο ἡ μεῖζων πρότασις· τὴν δὲ ἐλάττονα παρέλειψεν κτλ.) praebet, quod ipsum quoque in A legitur.

PARISINUS 2055 [H. Omont II 185] chartaceus forma minore saec. O XV f. 55^r item inserbitur itemque incipit atque F, ex quo quae A. Torstrik notavit, omnia cum hoc concinunt (sed p. 1, 2 ἀπάσχεις ante πραγματείας in mrg. add. man. ead.). sequentia quoque congruere, quae C. Kalbfleisch descripsit, inde concludas, quod haec item in A reperiuntur:

post οὐδὲν δὲ τούτων ποιοῦσιν haec exhibet: ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν: τοῦτο λέγει διὰ . . . φύσει πρότερον: ἀλλως: οὕτω δὲ ὑφελεῖς . . . εἰναι τὰ γένη: ὥσπερ πᾶσα τέχνη . . . οἱ σοφισταὶ στογάζουσι: διτὶ μὲν οὖν οἱ μὲν εἰσι συλλογισμοὶ: διὰ βραχέων ἐνταῦθα οὐ πομιψνήσκει . . . ἀλλ καὶ ἀψύχων: διτὶ μὲν οὖν εἰσι συλλογισμοὶ . . . φάνονται τοιοῦτοι:

desinit f. 149^v in verbis εἰπὼν . . . παραλήλια (p. 141,24—142,12): ἐπαναληπτέον δ' αὐθις τὸν λόγον καὶ ῥέπεν· εἰ γάρ τις συμπεράνει (συμπεράνη A)* ἔστιν ἥρα σιγῶντα

(λέγειν add. A), δεῖ δέ (δέ ομ. A) σε ἐνίσταθαι καὶ λέγειν οὗ· προστιθέντα ἀλλὰ τόντε τὸν σωματίην συγνῶντα οὐκ ἔστι λέγειν. ὡςαύτως καὶ ἡν συμπεράνη (τις add. A). τὸ οὖν ὅρα συνεπίσταται, ἔστι ἐπίσταται. τὸ δὲ ἔστι ἀντὶ τοῦ δικτύου. εἰπὲ ναὶ ἀληθῶς (comp.: ἀληθές A) συμπέρανας (συνεπέρανας A). ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐπισταμένων ἀληθεύεις (ἀληθεύει A). τοὺς δέ ωδι ἐπισταμένους ἥγουν τοὺς πάιδας: *reliqua pars paginae vacua est.*

quod sequitur f. 150^r „Anonymi opusculum de rebus philosophicis“ linc. τὸν λόγον ἐπὶ τῆς νῦν γενομένης ἔκλεψεως, ἔστη περὶ (παρὰ A) τὴν διαίρεσιν· οἶνος ἄρα νῦν γέγονεν ἡ (ἡ ομ. A) ἔκλεψις: ἀρ' οὐδὲ δύνασται (ομ. A): ἀρ' οὐδὲ δύνασται καὶ δύνασται· οὕτω καὶ ταῦτα ποιήσῃς (ποιήσας A) ἄν; ναὶ· τοῦτο πρόβλημα· εἴτε λαμβάνει· σὺ μὴ κιθαρίζων (ἔχεις δύναμιν τοῦ κιθαρίζειν· πᾶς δὲ ἔχων δύναμιν τοῦ κιθαρίζειν κιθαρίσαι ἄν· σὺ μὴ κιθαρίζων add. A) κιθαρίσαις ἄν· είτα ἐπάγει καὶ τὴν λόγιαν εὐθύς (λέγων add. A). ἡ οὐκ ἔχει δύναμιν τούτου τοῦ κιθαρίζειν μὴ κιθαρίζων ...) ipsum quoque ad Sophisticos elenchos pertinet, velut p. 150^v legitur παρὰ δὲ τὴν προσῳδίαν ... οὐχ οὕτως ληφθέντος i. e. p. 149,1—11. ultimum lemma est f. 183^v: ἐπεὶ δὲ προσκατακευάζεται i. e. p. 183^v1. desinat in verbis ἐνταῦθα δεῖ πρότερον ... πάντα εἰδέναι i. e. p. 195,16—196,6.

G LAURENTIANUS LXXI 13 [Bandini III 9] membraneus forma quadrata maiore saec. XV f. 1^r inser. ἐξῆγγοις εἰς τὸν σοφιστικὸν ἐλέγχους: inc. "Οὐ μὲν δι περὶ ἀποδεῖσσεως λόγος . . . quae L. de Stefani ex hoc eod. consultit et descripsit, pauca levioribus discrepantiis exceptis omnia cum Neapolitano U ita congruant, ut hie si non pater, at certe patrui Laurentiani putandus sit:

p. 1,2,3 πραγματείας ἀπάσης || 3—6=A, sed τε post ὧν ομ. || 8—10=A, sed οὖν habet || 10 παρούσης iterat || 14 σοφιστῶν (σοφισμῶν U) || δὲ αὐτὸν (οὖν U) || 16 ἐπιγράφεσθαι σοφιστικὸς || 18, 19 τοῖς σοφισταῖς—τοῦ βιβλίου ομ. || 19 οὐ habet || p. 2,1 φασι καὶ οὐ περὶ σοφιστικῶν || 1, 2 τὸ βιβλίον ομ. || 2 μεθόδου || 3 δυναμίσθα || 5 ἐν ταῖς αὐτῶν πραγματείαις || 6 ἡμῖν ομ. || 8 λόγων || 10 διελέγχεται || 11 ἰστροῦ || διδάσκονται || 15 καὶ ποτα || 16, 17 οὐδὲ || 17 καὶ || 17, 18 διδάσκεται· τούτεστι τοῦ || 19 τῶν συλλογισμῶν || ὡς (πῶς U) || 22 ἀτεγνῶς || 23 βούλεται καὶ αὐτὸς μαθεῖν || 25 ὄμνυμα || εἰς ἀντιφάσεις || 26 πότερον || 27 πρῶτον (πρώτα U) || 29 ἀποκρίνεσθαι || 30 post εἰπεν add. ἀν || 31 ὠμολόγησεν || 32 ante ἔκεινος add. πάλιν ἥρηται, post ἔκεινος add. καὶ οὗτος ἀπεκρίνετο (ἀπεκρίνατο U) || 32 οὐ τε (θε U) || 33 ἐπίσταντο (ηπ. U) || ἡ δὲ σέ εἰπεν ἔκεινος || p. 3,2 τε οὗτος δι λόγος || 4 ὡς ἔφημεν ομ. || ἀποδοθεῖσι || post εἰπεν add. ὑπῆλκη || 5 οἱ σοφισταὶ ante τοὺς colloct. || 7 σοφισμάτων || ἀγονίζομενοι (ἀγων. U) || 8 διαφένοντειοῦντες || σοφισμάτων || 10, 11 τὸν ἀγνοοῦντα τὸν δημόρον (δεσμὸν U) || 12 λόσων || 14 ἐπάρη || 16 anto περὶ add. rubr. τάξις (οιν. U) || 18 κρῆπη || 18, 19 χρονοτριβήσαντας, as corr. m.¹ || 19, 20 οὐκ ἀληθῶς || 21 συντεθεῖσα (συντεθεῖσα U) || 23 αὐτοῖς || τε ομ. || 24 ἐνσχεθεῖσα || 26 πλεῖστον || μετατίθεσθαι σὺ in ras. m.¹ || 27 προταχθῆναι || 31 φεύδεστι || προτέρᾳ || 32, 33 μαθήντες συλλογισμὸν || 33 ἐξ ἀναγκαίων || 36 καταμάθοιμεν || παρ' αὐτὰ || p. 4,3 post διαλεκτικὴ add. αἰτίᾳ τῆς ἐπιγραφῆς (οιν. U): Ἡ μέντοι ἐπιγραφὴ διῆλη γίνεται ἐξ αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ. σοφιστικὴ γάρ ἔλεγχοι ἐπιγέραπται τό βιβλίον . . . τούτου γάριν καὶ σοφιστικάς ἐνοχλήσεις τοὺς σοφιστικοὺς ἔλέγχους φησίν (οιν. A): ἔστιν οὖν ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ βιβλίου οὐ τῆς ἀντιλογίας τῶν ἐριττικῶν λόγων ἀλλὰ τῆς συστάσεως· τοῦτο γάρ καὶ αὐτὸς διά τοῦ ἐφερμηγεντικῶν εἰπεῖν καὶ τῶν φαινομένων ἔλέγχων διῆλωσεν· οὐ γάρ ἡ ἀντιλογία τοῦ ψεύδους φαινομένη ἐστίν· ἀλλ' ὕσπερ ἐν τῇ γνώσει τοῦ δεσμοῦ, οὐς ἀντέρω εἴρηται καὶ ἐν τοῖς μετὰ τὰ φυσικὰ λέγεται, ἡ λόγιας ἔπειται, οὕτως καὶ ἐν τῇ γνώσει τῆς συστάσεως τῶν σοφιστικῶν παραλογισμῶν τὸ ψεύδος ἔλεγχεται (cf. K): || γάρ ομ. || 4 post αὐτῆς add. ἀλλὰ δὴ || 5—7 ποιησόμεθα τήνδε ποιησάμενοι τὴν ἀρχήν. πλάτων.

p. 8, 16 — 10,3] διά βραχέων ἐνταῦθα ὑπομνήσκει ἡμᾶς . . . καὶ ἀπὸ ἀψύχων (cf. A). ἔστι μὲν οὖν κυριώτατος συλλογισμὸς δι ἀποδειτικός· μετ' αὐτὸν δὲ καὶ διαλεκτικός· οὗτοι

δὲ οὐκ ὅντες κυρίως συλλογισμοὶ ἀλλὰ δηλοῦστιν εἶναι συλλογισμοί. (rubr.) ὥσπερ φασὶ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πραγμάτων . . . ισχουν δὲ καὶ πάντη ἀσθενεῖς φυλονοματαὶ τοιοῦτοι (L. M. cf. A) . . . (rubr.) περὶ τῶν φυλῶν . . . ἀπαριθμήσεις (= A cf. p. 8, 32 sq.). ἐν οἷς καὶ περὶ τούτου λέγουσιν ὅτι φυλετικῆς πεφυτῆσθαι . . . ἔκυπτος (= A cf. p. 9, 4—7). τοῦτο γάρ βούλεται σημάνειν τὸ φυλετικῶς φυτήσαντες ἔαντούς· ἥγουν ἐξ ἐπιτεγχήσεις τινος φορόῦντες ἴματα πολλὰ καὶ δοκοῦντες εὐτραφεῖς· εἰδηπται δὲ τὸ φυλετικῶς φυτήσαντες ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἑορταῖς ἐξ ἔθους γενομένων τκλ. (L. M. cf. A).

f. 132^r—134^r haec habet: λοιπὸν δὲ (ἥγουν add. A) ἐπίποιπόν (δὲ add. A) ἐστιν ἡμῖν εἰπεῖν τι (βραχὺ add. A) περὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς προθέσεως ἀναμνήσεισιν ὃν εἴπομεν περὶ αὐτῆς. νοεῖται δὲ καὶ οὕτως ἐπίποιπον δὲ ἐστιν εἰπεῖν περὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς προθέσεως ἀναμνήσεισιν ὧντος τί περὶ αὐτῆς εἰρήκομεν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ πρώτου τῶν τοπικῶν. εἰρίκει (εἴρηκε A) δὲ ἐκεὶ οὕτως· ἐπίποιπον δὲ ἐστιν εἰπεῖν ἡ μὲν πρόθεσις . . . γειτναῖστος (p. 195, 10—16. 11 ἡς 12. 13 ut A, sed post εἰπόν add. ἐκεῖς || 14. 15 ut A). δύναμιν τὴν τῶν τάπων λέγει πραγματείν· εἰρίκει δὲ ἐκεὶ διατί λέγεται δύναμις. (sequentia etiam in A) προειλόρεθα οὖν φασι (φασι om. A) καὶ προειλέμεθα εἰπεῖν δύναμιν τινὰ συλλογιστικὴν ἥγουν μέθοδον δι’ ἡς δυναίμεθ’ ἣν (ἥγουν δυναμένην A) συλλογῆσθαι περὶ παντὸς τοῦ προτεθέμετος προβλήματος ἐξ ἐνδόξων προτάσεων· τοῦτο γάρ τὸ περὶ παντὸς συλλογῆσθαι ἔργον ἐστὶ τῆς διαλεκτικῆς καθ’ αὐτό. τῆς δὲ πειραστικῆς ἥγουν τῆς σοφιστικῆς ἔργον ἐστὶ τοῦτο οὐ καθ’ αὐτό, ἀλλὰ διὰ τὸ ὑποκρίνεσθαι τὴν διαλεκτικήν: ἐνταῦθα δὲ πρότερον . . . ἐν τοῖς τοπικοῖς (16 — 196, 21. 17 πρότερον || 18 ἡ prius om. || γεωμετρίαν — πρὸς τὴν om. propter homoeoteleuton (non om. U) || 20 οὖτες || 23 μὲν ἐνδόξων κατὰ δὲ τὸ σχῆμα || 25. 26 εἰρίκει γειτναῖσιν τῇ διαλεκτικῇ 26 ἀρχότεροι — 28 τῇ διαλεκτικῇ om. propter homoeoteleuton (non om. U) || 28 ἡ δὲ σοφ. ἐπάγγελλεται καὶ αὐτῇ || 30 ἀπέρ ἣν ἐρωτῷ om. || σοφιστικός || p. 196, 1 μὴ οἰδεν || 2 ἀρχὴ ὡς ὅτι || 3 ὁ ἐν τῇ πλάτωνι γοργίτης || 4 πολλῶν ἐτῶν || 5 τις ἐρωτᾶ || 8 ἔργον ἐστίν || 10 ἐστι μᾶλλον || λέγουσαν || 10. 11 γειτναῖσι || 12 ἐκεὶ || 13 λόγους (όργου U) || 14 εἰρήκαμεν || λείπει || 15 ἀλλ’ ἐνταῦθε διατί || καὶ om. || 17 καὶ om. || 19 ἣν om. || ἐρωτῶντα] τὸν ἐρωτῶντα τὰ ἐρωτώμενα ἐρωτῶντα || 20 μᾶλλον om. || 20. 21 λέγω δὲ δηλῶσται αὐτό.

pro 21 ταῦτα γάρ — 197, 2 τελευτών scholia Leonis Mag. (μῆν — ν signata in U), quae etiam in A exstant. 2 οὐκ || 3 ἐν τοῖς. pro 4 τὸ δὲ τὴν ἀρχὴν — 19 ἀνεγνωσάτε scholia L. M. ν — ρ signata in U (=A). 20 ante τοὺς add. εἰς.

pro 22 τὰ δὲ — 198, 11 ἡ μέθοδος ικανῶς scholia L. M. νγ, νδ signata in U (=A). 11 post τὸ add. δὲ || post ἄλλαι add. φασὶ || 12 οὐδὲδε] οὐ corr. m.¹ || 15 δυνατόν habet || 16 ἔχειν γάρων post 15 ἔχησεν collocat.

NEAPOLITANUS III D 37 (321) [Cyrilli II 428—430 cf. Alex. in Top. U p. XXXVII] chartaceus forma quadrata saec. XIV—XV f. 250^r inser. ἔξηγησις εἰς τὸν σοφιστικὸν ἐλέγχον. inc. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδεῖξεως λόγος . . . Prooemium continuis versibus scriptum est; inde a f. 250^v, ubi Soph. el. incipiunt, scholia in marginibus Aristotelis textui circumseripta sunt litteris α—ρ rubr. distincta et ad verba interpretanda relata. quae H. Graeven ex hoc codice descripsit, paene omnia eum G congruant, ubi varietatem notavi.

EDITIONES reperiuntur hae:

a (a¹) ALDINA, forma maxima, quae supra Aldi ancoram inserbitur *Alexandri Aphrodisiensis, in Sophisticos Aristotelis elenchos, Commentaria*. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΤΙΟΣ ΑΠΟΣΗΜΕΙΟΣΕΙΣ, ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΟΦΙΣΤΙΚΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ. f. 1^v epistula est (*Hieronymo Canossio Abbatii meritissimo, Hercules Gyrlandus bonam precatur valetudinem*), cuius finem versus legitur: *spero fore, ut propediem hunc eundem in priora analyticis et in multa alia Philosophi opera Alexandrum habeas.* — adnexa est mantissa varietatem lectionum et corrigenda continens: Πολλοῖς μὲν ὡς φύλοις παλαιοῖς τε καὶ ἀξιόπιστοις, ἐν τῷ τετράντῃ τὴν βίβλον τυπῶσαι, ἀντιγράφους ἔχρησιμεθα. διὸ καὶ πολλὰς ἐν αὐτοῖς διαφορὰς εὑρίσκονται ἐπέγγομεν. ήμεις δὲ μηδέν τι μήτε προσθεῖναι, μήτε ἀφεῖναι ἐτολμήσαμεν. ἀλλ᾽ ἵνα τοῖς ἀπασι τῷ, κατὰ τὸν ἕναν ἔκστον νοῦν, ἐπικρίναι παραλείπομεν, τάσσοντες τὰς ἐνταῦθα διαφορὰς ἐπιγράψειναι, οὐκ ἀγρήσιμον ἥγησθειμεν. ἐπισκοπεῖτε τοῖνυν ὅρθις ὡς φιλέλληνες, καὶ ταῦτα ἀκριβέστερον ἀναγνώσκετε. εὑρίσκετε γάρ προσθήκας τινάς, ἀμα τε ἐπιδιορθώσεις πολλὰς οὐκ ἀνωφελίμους. ἀλλὰ τοσάντας ἡμῖν ἐπιδιορθώσαις ἔχετε γάριτας: ὑπόστοις ἐν ταύτῃ τῇ τυπουργίᾳ πάνους, ἡμέρας τε καὶ νύκτας περιμογήσαντες ἔξενηνόγαμεν. "Ερρωσθε. Α. Εν τῇ τρίτῃ σελήνῃ. γράψε γενικοὶ στοχαστοὶ. ἔτι τὸ, ἀλλοὶ δὲ οὐ τοῦτον εἶναι τὸν σκοπὸν (p. 1,14, 19) . . . . . ἔτι τὸ, καὶ τοῦ εἰς φῦνος ἄγειν τὸν προσδιαλεγόμενον, τοῦ παράδοξον αὐτὸν ἐλέγχειν λέγοντα (p. 99,25,26). Subserbitur Télos. 'Ενετίσιν ἐτοπώθη παρὰ τοῖς περὶ τὸν"Αλδὸν τε, καὶ τὸν Ἀνδρέαν τὸν ἀσουλανὸν χιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ εἰκοστῷ ἀπὸ τῆς θεογονίας ἐνιαυτῷ, ἐπὶ ἄρχοντος Λεονάρδου λαυρεζανοῦ τοῦ τὴν τῶν πόλεων βασιλίσσα ταύτην ὀνειρῶς ἡνιοχοῦντος. γραμμηλῶνος πρώτη ίσταμένου. Venetiis in Aedibus Aldi, et Andreeae socii, mense Octobri. M. D. XX.

Cum Aldina item atque in Analyticorum commentario Alexандreo (cf. Praef. p. XV), nisi quod titulorum ordinem invertit, plane congruit etiam manifestis typothetae erroribus religiose servatis paene omnibus

IUNTINA, cui subserbitur f. 80^r *Florentiae per haeredes Philippi Iuntae, anno domini. M. D. XXI. Mense Augusti. Die. XVI. Leone. X. Pontifice.*

v Exemplar Iuntinæ Leydense "ex bibliotheca viri illustr. Isaaci Vossii" (125) f. 2^r—63^v, ubi desinit Palatinus 270, notis ornatum est, velut hisce:

p. 1—7,13. ad Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ κτλ.: *Hoc prooemium non exstat in codice manuscripto bibliothecae Palatinae. ad. p. 1,2: Αποσημειώσεις εἰς τὸν σοφιστικὸν ἐλέγχους ἀφροδιτιών || 4 παρεδόθω || ad 10 σκοπὸς τῆς παρούσης πραγματείας || 14 γενοῖς κορεξίται || 16 ἐπιγράψειναι σοφιστικούς || 19 οὐ add. || p. 2, 2 μεθόδου || 3 ἐγέγχειν corr. || δυνατέμενα || 4 δέδειται || φημι del. || 5 ἐν ταῖς αὐτῶν πραγματείαις || 10 διελέγεται || 11 λατροὶ || διδάσκουσιν || 12 ἔστιν del. || 17 αὐτοὺς || 19 πᾶς || 20 ἐπιστήμωσιν corr. || 23 βούλεται || 25 αὐξάμενος corr. || ὅμοιων μα || 26 πότεροι || 28 Σωκράτη || 30 εἰσὶν || p. 3,7 σοφιστῶν || 12 λόσειν || 14 ἐπαγάγγηται || ad 16 Ηερὶ τῆς τάξεως || 26 καὶ corr. || 36 περὶ corr. || p. 4,3 ἀλλὰ γε || ad 7 sq. ὁ αὐτός ἔστιν ἐρεστικὸς καὶ σοφιστικὸς συλλογισμός || 9, 10 διημαρτῆσθαι || 11 post ἀληθῆ add. δὲ || 12 post ὅλην add. τοὺς || 14 περὶ*

corr. || ληφθεισῶν || 17 περὶ (ante τὸ) corr. || 20 post μεῖονος add. σωματεράνεται || 23 οἱ add. || ἐρωτῶμενοι corr. || 24 τὸ || p. 5,10 τοῖς add. || 11 τοῖς alt. add. || 17 συλλελογίσμένοι || 19 δεκατέτρα || περὶ bis corr. || ad 28 σύρισμα τί ἔστιν || 32 περὶ corr. || ad 33 ἀλεγχος ἀληθῆς || 35 ἐν ἀρχῇ || p. 6,2 ἐρωτίσαι corr. || 7 ἡρεμοῦν || 8 μὴ δεῖ || 15 τὸ add. || 16 τὰ add. || 19 τί δέ, ὁ ὅψιν ἔχων οὐχ ὥρᾳ || 25 τοῦτον || 27 πρόπτων || ad 29 παρέλεγχος || 30 ἀληθῶς || ad 31 παραλογισμός || p. 7,1 δὲ add. || 2 ἀριστοτέλη || ὄνομάζοντα.
p. 163,15—166,24. 15 συλλελόγισθαι corr. || 19 καταφατικῶν || p. 164,2 ην || 4 ἐρηζοντα || 4. 5 συνεπεράνω || 5 ἀφιᾶσι || 8 et 9 συνεπεράνω || 19 γέδει || 31 τὸ alt. add. || 33 κατωτέρῳ || p. 165,9 η] καὶ || 17 δὲ || 22 σημαίνοντα || p. 166,14 φήσει || 16 τι add. || 21 τάναγρα || 24 αὐτῶν, quae est ultima nota.

Ex Aldina excerpta edidit Brandis in Scholiorum volumine p. 296 b—321.

VERSIONES quae mihi innotuerunt editionem Aldinam sive Iuntinam Latine interpretantur:

*Annotationes Alexandri Aphrodisiensis maximi Peripatetici, in librum Elenchorum, idest de apparentibus redarguendi argumentis Aristotelis, Nuper diligenti cura in latinum conversae. Guilelmo Dorotheo Veneto interprete. Venetiis Apud Hieronymum Scotum. 1541. in fol. et Parisiis Imprimebat Simon Colinaeus sibi et Ioanni Roigny 1542. in fol. ex Ioannis Nabascuensis recognitione, qui in epistula praemissa haec scripsit: Commentarii Alexandri Aphrodisie in libros Elenchorum Aristotelis, a Dorotheo iam pridem Latinitate donati mihi offeruntur, ut ad Graecum exemplar conferendo expenderem, num essent aliqui errores, vel citio interpretis vel typographorum admissi, et illos obelisco notarem. Id dum facio, myriades errorum mili exstitere, quamobrem necessum esse daxi, non tamen mendas eximere, quam totum opus a principio ad finem usque retexere. Caeterum ea res liberum prorsus arimum requirebat, et tempus admodum longum, quorum utroque ego destituebar: . . . . Quare coactus sum, paucis diebus hoc opus cursim perlegere, et sic mutare, quae non satis Alexandri et Aristotelis mentem reddere videbantur. Quae nec adeo pauca erant, nec adeo vulgaria, ut non infinitis propemodum in locis, lectorem vel mediocriter eruditum partim vexare, partim in falsam sententiam inducere potuissent: id quod conferenti libros a nobis recognitos cum Dorothei versione Venetiis excusa facile liquebit. — Commentarius in duos libros divisus est, quorum alter incipit a e. XVI p. 175^a2, ubi in margine notatum est: *Latini hic faciunt initium secundi libri Elenchorum.* lemmata in utraque editione plena sunt, ceterum neque Dorotheus neque Ioannes mantissae exemplaris Graeci rationem habuerunt, velut quae a² p. 17,21. 22 18,18.19 20,4. 5 23,22—25 24,4. 5. 12. 13 28,4—6 29,33—35 30,17—19 addit, uterque omittit. ecce specimen:*

Quod sermo de demonstratione sit universae logices tractationis finis, iam praevenientes diximus in eo libro quo Aristo. de syllogismo simpliciter disseruit atque in eo quo assignabat methodum demonstrandi. quoniam igitur a nobis sufficiente (abunde Ioan.) inquisita sunt de illa methodo (quae ad illam methodum pertinerent I.), consequens erit dicere aliquid etiam

de sophisticis elenchis. Et primo quae sit intentio praesentis tractationis, et cur postremum habuit ordinem, et cuius gratia deinde (quare I.) inscribuntur sophistici elenchi. Nam ut plerisque in locis diximus, ubi non per se evidens est inscriptione operis conscripti, eam aperire explicareque oportet. Intentio igitur est praesentis tractationis secundum nonnullos, ut nobis tradiditum, qua sophistae constituerunt elenchos et imperitos syllogisticae discipline ac ritus (methodi I.) decipiunt. Est autem haec contenta tredecim modis, qui sunt assignandi ab ipso Aristotele, et sunt veluti quedam generales conjecturae sophismatum. Hi ergo qui hanc esse intentionem praesentis tractationis ponunt, ob id inscribi sophisticos elenchos asserunt, perinde ac praesens tractatio disserat de hoc, quomodo sophistae argumentis decipiabant' decipient I.), atque de constitutione ipsorum sophismatum, scilicet fallaciarum (sc. f. om. I.), et non de hoc, quomodo sophistis contradiceremus. Alii vero non hanc esse intentionem libri introduxerunt (censuerunt I.), sed magis tradidit Aristotelem habere intentionem dicendi de hoc (dicere instituisse I.) quoniam pacto ipsi dilicerimus confutare et contradicere periclitantibus (conantibus I.) nos fallaciis decipere. Nam ob id aiunt librum, nec (non I.) esse inscriptione de sophisticis deceptorius syllogismis, sed sophistici elenchi. Deinde ac (, ut I.) universaliiter sit assignata via qua possumus (possimus I.) sophistos (sophistas I.) redarguere. Num postquam demonstravit tertium (triplicem I.) speciem syllogismorum categoriorum esse, et de dubiis, videlicet, dialektico syllogismo et demonstrativo sufficienter in sua tractatione disseruit, in praesenti libro nobis velut invativum (adversus venenum I.) pharmaceum praebens, quo sophisticas perturbationes evitemus, de sophisticis syllogismo disserit, magis assignando elenchos quam sophisticis rationes, quibus magis animo addictus est tanquam maxime circa verum versentur, quo imbecilles tenuesque evadunt mendaces rationes, et deceptio deprehenditur eorum, quae videntur probabilita. Ut enim medieci non solum quae conferunt ad sanitatem docent, sed etiam indagant explorantque venenosum pharmaca quae sint, ne (non ut I.) his utantur sed velut novicia noxiaque ac letalia fugiant, eodem modo oportet omnino eos qui sunt veris exercitati atque accipiunt experientiam probabilium, scire qualia sunt apparentia probabilita. Nam intentio Aristotelis non erat principialis de sophisticis elenchis disserere, id (om. I.) nec per se, sed ob alterum (aliquid I.), de dicta specie docet, de redargendo sophistas. Num ludendum et non studiendum est talis species syllogismi, sed ludicra res, quanquam sit res (est tamen add. I.) admodum affectata apud sapientes et scientes, ut in Euthydemis etiam Plato disserit.

Alexandri Aphrodisiensis in Aristotelis elenchos explanatio a Ioanne Baptista Rasario, Novariensi, Medico in latinam linguam conversu, et cum vetustissimis codicibus diligenter collata, atque emendata. Cum privilegio ad annos X Venetiis, Ludovicus Auancius excudendum curabat, 1557. Subserbitur Venetiis Ioh. Gryphius excudebat, sumptibus Lodociei Auancii et fratrum. Anno a Christi incarnatione MDLVII. in fol. Matthaeo Donato, Aloisii F., cui interpretationem dedicavit, in praefatione Ioannes haec scripsit:

.... Sed audieras commentarios, qui graece in elenchos scripti sunt, plerisque locis esse depravatos, sic ut nullus persuepe sensus elicatur: cupiebas autem mirum in modum, ut quoniam ego, cum in hoc studium incursum, eos latinos feceram, et cum manuscriptis codicibus conuleram, que meo studio, ac labore essem consecutus, non paterer latere diutius .... apparebunt igitur in tuo nomine explanationes in Aristotelis elenchos a me in latinam linguam conversae, et cum vetustis codicibus, qua fieri potuit diligentia, collatae et plerisque locis restitutae . . .

Lemmata haec quoque translatio explet. specimen sit initium et finis:

(p. 1,2—2,21) *De reprehensionibus autem sophisticis, iisque quae reprehensiones apparent, cum paralogismi sint, non reprehensiones, sumpto secundum naturam a primis initio, dicemus.*

Cum Aristoteles de syllogismo demonstrativo deque dialectico disseruerit, hoc loco ad sophisticas etiam reprehensiones declarandas aggreditur. quas quidem nos docet, non ut eis perinde ac demonstrativo, dialecticoque syllogismo utamur (*Demonstrativus enim ac dialecticus syllogismus scientiam gignunt: at fallaces captiunculae, et sophisticæ reprehensiones tantum abest ut scientiam gignant, ut etiam molestæ quedam rationes, et impedimenta scientiarum sint: quemadmodum ipse quoque alibi molestas sophistarum rationes appellari*) sed magis id adeo omnino fecit, ut nos doceat, quibus rationibus sophistæ multitudinem, quique methodum syllogismorum conficiendorum non callent, decipere conentur. ita nobis huius modi tradit, non ut eas in disputacionibus adhibeamus; sed ut caveamus, ne ei, qui eas proponunt, in errorem nos inducent. cognitis enim rationibus, quibus sophistæ utuntur, ut fallacias suas in medium adducant, non modo non decipiatur ab eis, sed etiam adhibita fallaciarum, quas proposuerunt, explicatione, et perspecta eurum coniunctione, eos ipsos in fraudem impellemus. nam ut qui genus nodi habet exploratum, quemadmodum ipse alibi memoravit, is, quod vinctum est, enodabit, et expediet; ita qui scit, quomodo conjectae et coniunctae sint sophistarum captiunculae, eas explicabit, atque dissolvet. Ac tractationem quidem, que de demonstratione est, esse finem totius Logices, nos iam et in libris, in quibus de syllogismo simpliciter, et in eis, in quibus demonstrationis conficiendæ rationem Aristoteles docet, satis diximus. Nunc vero quoniam toti illi questio[n]i est a nobis in illis libris abunde satis factum, consequens est, ut aliiquid de sophisticis reprehensionibus, quidque huic tractationi propositum sit, et quid causæ fuerit, cur extremum locum sit sortita, et quare Elenchi sophistici inscribatur, dicendum esse videatur: cum ut in aliis saepe dixi, ubi libri inscriptio per se ipsa clara non est, eam illustrare debeamus. Atque Aristoteli quidem, ut nonnullis placet, hoc loco propositum est, nobis riam ac rationem tradere, qua sophistæ fallacias componebant, et disserendi rationis ignaros circumveniebant. ea ratio continetur tredecim generibus captionum, quae deinceps ab Aristotele quasi communes quidam loci, ex quibus fallacie sumi possunt, explicabuntur. atque ii, qui id agi hoc libro voluerunt, ob eam causam aijunt librum inscriptum esse Fallaces Reprehensiones, quasi in eo doceamus, quoniam modo sophistæ reprehenderent, et fallacias fallerent, et non quoniam pacto nos contra sophistas dicere valeamus. Quidum vero non esse hoc libri argumentum sunt arbitrii, sed potius relle Aristotelēm docere, quomodo nos discere possimus, ut reprehendamus, et resistamus eis, qui nos fallere conabuntur: et ob eam ipsam rem non de syllogismis sophisticis quidem, sed sophisticæ reprehensiones, librum inscripsisse: quasi ria et ratione¹⁾ nobis monstrata, cuius usu sophistæ ipsos possimus reprehendere. Nam cum ostensum sit, esse tria genera syllogismorum categoriorum, explicatis diligenter duobus, probabiliti videlicet, et demonstrativo in iis libris, quos de huiusmodi syllogismorum generibus potissimum compositi: restat tertium genus, quod hoc opere persequitur. id quod nobis exponit, quasi salutare remedium, cuius auxilio molestas sophistarum rationes declinare possimus. Disserit autem de sophistico syllogismo, potius tradens fallacium argumentationum reprehensiones, quas veritatis studio commotus cupit explicare: per quam quidem veritatem et falsae atque infirmae argumentationes deprehenduntur, et captio eorum quae probabilita videntur, cognoscitur. Quemadmodum enim medici non solum salutaria discunt, sed etiam pestifera discere student, non ut iis quidem utantur, sed ut ea, utpote quae noxia, et mortifera sint, declinet: ita etiam ii qui in veris exercitati sunt et in probabilibus sunt versati, omnino par est, quae nam probabilita esse videantur, intelligent. neque vero hoc erat Aristoteli in primis et praecepue propositum, ut de reprehensionibus fallacibus dissereret, neque eius ipsius causa, sed alterius, de hoc genere verba facit, ut scilicet sophistæ reprehenderemus: siquidem genus hor

¹⁾ transvertit igitur quod praebet a².

ratiocinationis non vera quaerentium, sed ludentium est. qua vero ratione docti et sapientes viri studiose operam dure ludo queant, in Euthydemus scriptum reliquit Plato.

(p. 198,13—16) *At logica primum ab Aristotele inventa ita perfecta et ad tantam amplitudinem elata est, ut ei non modo magnam gratiam, ut ipse ait, sed etiam quam maximum fieri a nobis possit, habere debeamus.*

Alexandri Aphrodisiensis Peripatetici gravissimi excerpta in Aristotelis librum Elenchorum, recens diligenter cura a Gaspare Marcello Montagnensi philosopho Patavino in Latinam linguam conversa. Additus est practerea index admodum diligens omnium capitum, quae in Alexandri expositione complectuntur. Venetiis, apud Hieronymum Scotum MDLIX. in fol. mantissam exemplaris Graeci ab hoc interprete adhibitam esse testimonio sunt ii quos supra (p. XXIX) enumeravi loci, ubi exprimit quae a¹ omittit. exemplo sit finis commentarii:

(p. 197,15—198,16) *Ostendit antiquos non artem sed quae profluunt ab arte traditisse. Cap. CLVIII.*

Huius vero negotii. Negotium dicit aut dissenserendi artem, aut universam logicam, maxime mercenarios cavillatores vocat, ut ab apparente sapientia divitiae afflentes, quae vero Gorgiae pertractatio cui cavillatorian similem esse dicit, Platoni Gorgiam legentibus manifesta. cavillatores vero eiusmodi asserit docere orationes, in quas cognovere orationes adiuvicem incidere. hae erant quae ex aequivocatione, et quae ex amphibologia, et reliquae, quae sequuntur, plana sunt. non enim artem sed quod ab arte tradentes erudiendi onus sustinuerunt, omnis vero ars ratiocinativa via est, in qua et verus elenchus consistit. hanc quidem tradens, et artem prodit et erudit. deductiones vero et paralogismi loci, videlicet, deceptionis quibus utebantur, et decebant cavillatores, non ars, sed ab arte, qui enim facultatem et ratiocinandi scientiam habet, illum et decipere posse perspicuum est. ut enim qui recte scribendi, et sanitatis inducendas artem callet, ille et non recte scribere, et mortem inferre maxime novit. hoc pacto et qui scienter ratiocinari valet, ille et fullere novit. quamobrem fallere cui quidem cavillatores suum impendebant studium, et alios decebant, non ars est, sed ab arte produci ignique potest. sed et qui per divisionem ratiocinari docent, et hanc tradunt non artem dant. est enim divisa (ut in libro de propositionum copia dictum est) ut ratiocinatio, imbecillis at ab arte est. qui enim ratiocinari, et demonstrare novit, et dividere, et quod per divisionem sumptum est, ratiocinatio concludere scit: sed et inductione aliquid colligentes idem patiuntur, in oratione vero hac non ex talibus ab initio existentibus disciplinam iuxta ac alijs tractationes quae incrementum ex successione habuere, sufficenter traditam, haec dictio sufficenter cum quadam audacia illata est, aliae quidem artes non ab principio neque ab ipsis inventoribus perfectionem, sed ab his qui eas recepero absolutae perfectaeque sunt, logicum vero negotium ab Aristotele primo inventum et ab ipso perfectum, cui nos omnes non plurimam (ut ipse dicit) sed neque tantum quanta oratione complecti potest, gratiam habere oportet.

ΑΙΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΟΦΙΣΤΙΚΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ

Ald.
f. 2r

"Οτι μὲν ὁ περὶ ἀποδεῖξεως λόγος τέλος ἐστὶ τῆς λογικῆς ἀπάσης πραγματείας, ηδη φθάσαντες εἴπομεν ἐν οἷς τε περὶ τοῦ ἀπλῶς συλλογισμοῦ διελέγετο ὁ Ἀριστοτέλης καὶ ἐν οἷς τὴν ἀποδεικτικὴν παρεδίδου μέθιδον. ἐπειδὴ γοῦν ἵκανάς τὰ περὶ ἑκαίνης ἡμῖν τῆς μεθόδου ἐξήγηται, ἀκόλουθον ἂν εἰη εἰπεῖν τι καὶ περὶ τῶν Σοφιστικῶν ἐλέγχων. τίς τε ἡ σκοπὸς τῆς παρούσης πραγματείας ἐστὶ, καὶ διὰ τί τοῖς ἔσχε τὴν τελευταίαν, καὶ ὅπου γάριν Σοφιστικοὶ ἐπιγράφονται ἐλεγγον· ὡς γάρ ἐν πολλοῖς εἴπομεν, ἔνθα μὴ ἀντόθιν ἐστὶ δῆλη ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ συγγράμματος, γρὴ 10 καὶ ταύτην σαφηνίζειν. σκοπὸς οὖν ἐστὶ τῆς παρούσης πραγματείας κατὰ μέν τινας, ὡς ἀν ἡμῖν τὴν μέθιδον παραδῷ δι' ἡς τοὺς ἐλέγχους συνίστων οἱ σοφισταὶ καὶ τοὺς ἀπείρους τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου ἡπάτων· ἐστὶ δὲ αὕτη οἱ μέλλοντες παραδοθῆναι παρ' αὐτοῦ τοῦ Ἀριστοτέλους δεκατρεῖς τρόποι, οἱ καὶ ὥσπερ τινές εἰσι γενικοὶ στοχασμοὶ τῶν συφισμῶν. οἱ δὲ 15 τοῦτον εἰναι τὸν σκοπὸν τῆς παρούσης πραγματείας τιθέμενοι καὶ διὰ τοῦτο ἐπιγεγράφθαι Σοφιστικὸς ἐλέγχος φασίν, ὡς τῆς παρούσης πραγματείας περὶ τοῦ πῶς ἐλεγγον οἱ σοφισταὶ διαλογιζαντούσῃς καὶ περὶ τῆς συστάσεως τῶν σοφισμάτων αὐτῶν. οὐ περὶ τοῦ πῶς ἀν τοὺς σοφισταῖς ἀντιλέγομεν. ἄλλοι δὲ οὐ τοῦτον εἰναι τὸν σκοπὸν τοῦ βιβλίου εἰσήγαγον, 20 ἀλλὰ μᾶλλον σκοπὸν ἔχειν τὸν Ἀριστοτέλην εἰπεῖν περὶ τοῦ πῶς ἀν αὐτοὶ μάθοιμεν ἐλέγχειν καὶ ὀντιλέγειν τοῖς πειρωμένοις σοφίεσθαι ἡμᾶς· διὰ

1 Ἀποσημειώσεις — ἐλέγχους I: ΑΑΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΑΠΟΣΗΜΕΙΟΣΕΙΣ κτλ. a: de reliquorum codd. titulis cf. Praef. 2 ante "Οτι μὲν exhibet hoc prooemium: Διδάξεις περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ καὶ διαλεκτικοῦ συλλογισμοῦ ὁ Ἀριστοτέλης, νῦν ἡκεὶ διδάξων ἡμᾶς καὶ περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων, οὐχ ὥστε τούτους γρῆσθαι ἡμᾶς ὡς τῷ ἀποδεικτικῷ καὶ διαλεκτικῷ συλλογισμῷ· οἱ μὲν γάρ ἐπιστήμης ἔργα, τὰ δὲ σοφίαματα καὶ οἱ σοφιστικοὶ ἐλεγγοι ἔργον μὲν ἐπιστήμης οὐδέν, ἐνοχῆστες δὲ τινες μᾶλλον καὶ ἐμποδισμοὶ τῶν ἐπιστημῶν, ὡς καὶ αὐτὸς σοφιστικάς ἐνοχῆστες ἐν ἄλλοις ὠνόμασιν. ἀλλ᾽ ἡ τοῦτο πάντως ποιεῖ διδάξων ἡμᾶς τίνες οἱ τρόποι, οἵς οἱ σοφισταὶ γράμμενοι πειρῶνται τοὺς πολλοὺς ἐλέγχειν καὶ τοὺς ἀμάλεις τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου. διδάσκει γένετο δέ τούτους, οὐχ ὥστε γρῆσθαι αὐτοῖς, ἀλλ᾽ ἵνα μὴ παρὰ τῶν γραμμένων ἐλεγχώμεθα. εἰδότες γάρ τοὺς τρόπους, καθ' οὓς οἱ σοφισταὶ τὰ οἰκεῖα προβάλλονται σοφίαματα, ἐλεγχθησμέθα μὲν παρ' αὐτῶν οὐδαμοῦ, ἐλέγχομεν δὲ μᾶλλον αὐτῶν λόγοτες τὰ προβάλλομενα σοφίαματα παρ' αὐτῶν, ὡς (οὗς α) καὶ τὸν τρόπον εἰδότες τῆς συνθέσεως. ὡς γάρ ἐν ἄλλοις αὐτὸς εἴπειν, ὁ τὸν τρόπον εἰδὼς τοῦ δεσμοῦ, ἐκεῖνος λόγει τὸ συνδέθειν, καὶ ὁ τὸν τρόπον εἰδὼς τῆς συνθέσεως τοῦ σοφίαματος, ἐκεῖνος λόγει καὶ τὸ προβάλλομενον σόφισμα καὶ διτι αα: τι I 3—6 πραγματείας, γνωριμόν ἐστιν ἀπατη, πολλαχόθεν τοῦ παρόντος βιβλίου τῆς λογικῆς πραγματείας καὶ μᾶλλον ἐξ ὧν τε περὶ τοῦ ἀπλῶς συλλογισμοῦ ὁ Ἀριστοτέλης διελέγετο καὶ ἐκ τῆς ἀποδεικτικῆς μεθόδου ἦν παρεδίδου. ἀκόλουθον δὲ ἀν Α 4 παρεδίδου I: ἀπεδίδου α 8—10 γρὴ γάρ δει σαφηνίζειν τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ συγγράμματος, ἔνθα μὴ αὐτόθιν ἐστὶ δῆλη. σκοπὸς ἐστὶ Α 9 αὐτόθιν α: αὐτόθιν I 16 ἐπιγράψεθαι Α ante σοφιστ. add. τοὺς αι: ομ. Α 19 οὐ ομ. α¹ 20 τὸν δριστοτέλην ἢ ras. Α¹

Comment. Arist. II 3 [Alexander] in Sophisticos elenchos.

τοῦτο γάρ φασιν οὐδὲ Περὶ τῶν σοφιστικῶν συλλογισμῶν ἐπιγέραπται τὸ βιβλίον ἀλλὰ Σοφιστικοὶ ἔλεγχοι, ὡς μεθόδου παραδιδούμενης δι' ἧς ἂν τοὺς σοφιστὰς ἐλέγχειν δυναίμεθα. ἐπειδὴ γάρ τῶν κατηγορικῶν συλλογισμῶν τὸ εἶδος τριτὸν εἶναι δέδειχε καὶ περὶ τῶν δύο, τοῦ τε διαιλεκτικοῦ φῆμι συλλογῆς γισμοῦ καὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ, ἀρκούντων ἐν ταῖς αὐτῶν πραγματείαις διέλαβεν, ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ δισπερ ἡμῖν ἀλεξηγήριον παρέχων φάρμακον εἰς τὸ ἀποφεύγειν τὰς σοφιστικὰς ἐνογκήσεις περὶ τοῦ σοφιστικοῦ διαλέγεται συλλογισμοῦ, ἐλέγχους παραδιδούς μᾶλλον τῶν σοφιστικῶν λόγων, f. 2v οἷα φιλοτιμούμενος ὡς μάλιστα περὶ τὸ ἀληθές, δι' οὐ αἱ ἀδρανεῖς ψευδο-
10 λογίαι καὶ ὁ τῶν δοκούντων ἐνδόξων φενακισμὸς διελέγεται. ὡς γάρ οἱ ιατροὶ οἱ μόνον τὰ πρὸς ὄγκειαν συντείνονται διδάσκονται ἀλλὰ καὶ τὰ δηλητήρια τῶν φαρμάκων ἐπιζητοῦσι τίνα ἔστιν, οὐχ ἵνα τούτους χρήσωνται, ἀλλ᾽ ὡς βιαζερὸς ταῦτα φεύγωσι καὶ θανάσιμα, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον χρὴ πάντως καὶ τοὺς ταῖς ἀληθέσιν ἐγγυμνασθέντας καὶ πειραν τῶν ἐνδόξων
15 λαβόντας εἰδέναι καὶ ποιὰ εἰσὶ τὰ φαινόμενα ἐνδέκα. οὐ γάρ τῷ Ἀριστοτέλει σκοπὸς ἦν προηγούμενος περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων διαιλαβεῖν (οὐ γάρ δι' αὐτὸν ἀλλὰ καθ' ἔτερον περὶ τοῦ εἰρημένου εἴδους διδάσκει) (ἀλλὰ)
περὶ τοῦ ἐλέγχειν τοὺς σοφιστὰς. παιζόντων γάρ, οὐ σπουδαζόντων τὸ τοιοῦτον εἶδος τοῦ συλλογισμοῦ· τὸ δὲ πατέριν πῶς ἀν εἴη περισπουδαστον
20 ἀνδράσι σοφοῖς καὶ ἐπιστήμοσιν; ὡς ἐν τῷ Εὖθυδημῷ καὶ Πλάτων διαιλαμβάνει, ἔνθα τῷ Κρίτων διαιλεγόμενος ὁ Σωκράτης θαυμασάν εἶναι τὴν σοφιστικὴν ἀποφαίνεται καὶ “πανσόφους ἀτεχγῶς” δυνομάζει τοὺς σοφιστὰς καὶ βιώλεσθαι μαθεῖν καὶ αὐτὸς ταύτην τὴν μέθοδον· εἴτα προτρέπεται τὸν Εὖθυδημον τῷ τοῦ Ἀξιόχου παιδὶ Κλεινίᾳ προσδιαλεχθῆναι· ὁ δ'
25 εὐθὺς ἀρέξαμενος καὶ ὅμωνυμα ἐρωτῶν εἰς ἀντιφάσεις περιήγη τὸν νέον οὗτον λέγων· “ὦ Κλεινίᾳ, πότεροι εἰσὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ μανθάνοντες; καὶ τὸ μειράκιον, ἀτέ μειράλου ὅντος τοῦ ἐρωτήματος”, πρῶτα μὲν ἡρουθίσσεν, εἴτα πρὸς τὸν Σωκράτην ἀπειδεῖν· ὁ δὲ παρεθάρρυνέ τε αὐτὸν καὶ ἀποκρίνασθαι διεκελεύσατο ὃ τι ἀν βούλοιτο· καὶ ἀποκρίνεται ὁ Κλεινίας “ὅτι οἱ σοφοὶ εἰσὶ οἱ μανθάνοντες”. καὶ ὁ Εὖθυδημος· ἀρά γε, ὦ Κλεινίᾳ, οἵδες τινας διδασκάλους; ὥμολόγησεν οὗτος. τίνων οὖν εἰσὶ διδάσκαλοι; ἐκεῖνος· τῶν μανθανόντων. ἀρ' οὖν σοφοὶ ήσαν, ὅτε τὰ διδασκόμενα οὐκ ἡπίσταντο; “οὐ δῆτα, η̄ δ' οὐς”. μανθάνουσιν ἄρα οἱ ἀμαθεῖς.

1 τῶν οι. Α	2 μεθόδου α ² Α: καθόλου α ¹ Ι	3 δυνάμεθα α ² Κ: δυνάμεθα α ¹ Ι:
δυνάμεθα Α	4 τρίτον α ²	5 ἐν ταῖς αὐτῶν πραγματείαις ΑΚ: ἐν τῇ ἐκυτοῦ πραγμα-
τείᾳ αΙ	8 λόγων αΙ: ἐλέγχων Ι	10 διελέγχεται ΑΚ: διελέγχηται αΙ
		11 ιατρι-
	15 καὶ ποτα ΑΚ: δόποια αΙ	κοι α ¹ διδάσκονται αΙ: διδάσκουσιν Ι
οὐδὲ αΙ	17 καθ ³ αΙ: δὲ Α	16, 17 οὐ γάρ Λ:
	ἀλλὰ alterum addidi	19 ὡς α ¹
		20 εὐθυ-
		ἔλημαν (sic) Ι
	21 ἔνθα] Euthyd. c. 1 p. 271C—272B	22 ἀτεχγῶς ΑΚ: ἀτέχγως
		αΙ
		23 βούλεσθαι α ¹ Ι: βούλεται α ² Λ
	καὶ αὐτὸς μαθεῖν Α	25 αὐξάμενος α ¹
	post εἰς add. τὰς α	26 λέγων] Euthyd. c. 5 p. 275D—
	περῆγε α	276C
		πότεροι α ² Α Plato: πότερος α ¹ : πότερον Ι
	post μανθάνοντες add. οἱ σοφοὶ	post η̄ οἱ ἀμαθεῖς Plato cf. p. 24, 16
		29 ἀποκρίνασθαι ΑΚ: ἀποκρίνεσθαι αΙ
ὅτι α ¹ Ι	33 η̄ δ' οὐς α ¹	32 ὅτε α ² Λ:
	post η̄ δ' οὐς add. οἱ νοητέον ἀντὶ τοῦ ἔφησεν οὗτος Α	

έπειτα πάλιν τὸ ἐναντίον συνελογίσατο, ὅτι μανθάνουσιν οἱ ἐπιστάμενοι. ἀλλὰ τοιούτων μὲν λόγων πλήρης οὐτός τε ὁ διάλογος καὶ ὁ Πρωταρχός. ἡμεῖς δὲ πάλιν πρὸς τὸ προκείμενον ἐπανέλθωμεν. σκοπός ἐστι τῷ Ἀριστοτέλει, ὡς ἔφημεν, ὁ πρῶτος ἀποδεδομένος περὶ τοῦ εἰπεῖν πῶς συνίστων 5 τοὺς διοκοῦντας ἐλέγχους οἱ σοφισταί, καὶ πῶς ἐδόκουν διὰ τούτων ἐλέγχειν τοὺς ἀπείρους τῆς τέχνης αὐτῶν, καὶ τίνες οἱ γενικοὶ στοχασμοὶ τῶν σοφισμῶν, καὶ πόσων στοχάζονται οἱ ἐν τοῖς σοφίσμασιν ἀγωνιζόμενοι καὶ διαφίλονεικοῦντες, καὶ πόσων εἰδὴ τῶν σοφισμῶν, καὶ κατὰ πόσους τρόπους 10 ἐν ἔκαστον τῶν εἰδῶν τὴν φαντασίαν τοῦ ἐλέγχειν ἐμποιεῖ. εἴτε ἐφεξῆς 15 καὶ τὰς προσηκούσας λύσεις ἐπάγει αὐτοῖς· λύειν γάρ τῶν ἀμηχάνων τὸν δεσμὸν ἀγνοοῦντα. τούτου δὲ φανεροῦ γεγονότος καὶ ἐλέγχειν δυνησθεία· ἀπλῶς γάρ τὸ εἰδέναι ὥπως ἔκεινοι τὰ σοφίσματα συνίστων τῶν λύσεων γίνεται ποριστικόν, ἐπειὶ ὁ τοῦ δεσμοῦ τὴν γνῶσιν ἔχων οὐδέ πάντως καὶ δύπως ἀν τὴν λύσιν ἐπαγάγγει τῷ δεσμῷ μηδενὸς προσισταμένου αὐτῷ, ὡς 20 ἐν τῇ Μετά τὰ φυσικὰ πραγματείᾳ φησί.

Περὶ δέ γε τῆς τάξεως ἀμφισβητεῖται πολλοῖς. οἱ μὲν γάρ φασιν ὡς ἔδει τὴν διαλεκτικὴν πραγματείαν, ὄμοίως δὲ καὶ ταύτην τὴν σοφιστικὴν τῆς ἀποδεικτικῆς προταχθῆναι χρῆγαν γάρ πρότερον τοῖς πιθανοῖς χρονοτριβήσαντας εἰλίσθιαν καὶ τοῖς ἀναγκαῖοις καὶ ἀληθέσι προσδιατρίψαι. οὐ 25 καλῶς δὲ οἱ ταῦτα λέγοντες ἀποφαίνονται. εἰ γάρ η τῶν ἀνθρώπων φύσις τῇ θλῃ συνδεῖσα ἀπατᾶται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ τῇ φαντασίᾳ παρακλησιοῦσα παραλογίζεται καὶ τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα ὑπονοεῖ, οὐ χρὴ πάντως πρώτοις αὐτὴν προσβαλεῖν τοῖς πιθανοῖς τε καὶ φαινομένοις ἐνδέξιοις· ἐνσχείσται γάρ τούτοις καὶ προσληφθεῖσα οὐ ἕρχον αὐτῶν ἀποστήσεται 30 καὶ τὴν ἀληθίειαν ὑποδέξεται, ἐκείνα ἡγουμένη τάληθη καὶ αὐτόπιστα· ^{β. 3τ} πρόληψις γάρ, κανὸν η τυχοῦσα εἴη, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ταχέως μετατίθεσθαι οὐ φίλει. ἀλλως τε δὲ ἐκείνα προταχθῆναι τῆς ἀποδεικτικῆς ἐπιστήμης ὡφειλοῦ ἀ δη καὶ χρήσιμα ἦν εἰς ἀπόδειξιν· η δέ γε σοφιστικὴ ἀρχηστούς ἐστι παντελῶς τῇ ἀποδεικτικῇ ἐπιστήμῃ. ἔτι εἰ τὸ ψεῦδος τῇ παραθέσει 35 τῆς ἀληθίειας ἐλέγχεται, ἀκλησιοῦν ἀν εἴη πάντως τάληθη πρῶτον μαθήντας οὐτω τοῖς πιθανοῖς καὶ ψεῦδεσι προσομιλῆσαι· εἰκότως ἄρα προτέρα τῶν τοιούτων η ἀποδεικτικὴ τέτακται. ἐν αὐτῇ γάρ τὸν κυρίως συλλογισμὸν μαθήντες, ήτι ἐξ ἀναγκαίων καὶ ἀμέσων καὶ γνωριμωτέρων καὶ προτέρων τοῦ συμπεράσματος γίνεται, τὸν παρὰ ταῦτα τι συνάγοντα σκάλου 40 παντὸς πόρῳ καθισταμένου ῥαδίως ἐπιγνωσόμεθα· εἰ γάρ τὸ πῶς γίνεται καταχαίθωμεν καὶ τίνα τρόπον τὸ ἀληθές, τὸ παρὰ ταῦτα γινόμενον εὑχερῶς

8 διαφιλονικοῦντες α 12 λύσεων α²Α: λόγων α¹ 13 δεσμοῦ] ε ex corr. I 14 ἐπα-
ε^ε
γάγη Α: ἐπαγάγει α²Σ (ει S): ἐπαγάγεσε (sic) I: ἐπάγαγε α¹ 15 ἐν τῇ Μετά τὰ φυσικὰ πραγματείᾳ] B 1 p. 995^α29 sq. 18. 19 χρονοτριβήσαντα Λ 19 ante ἀληθέσι add.
τοῖς Λ 19. 20 οὐκ ἀληθῶς Λ 23 αὐτοῖς Λ τε om. Λ 24 ἐναγείσεισα¹
27 προταχθῆναι α 28 σοφιστικῇ] η ex ὁς corr. I 31 πρότερον α 23 μα-
θύντες, sed ante συλλογισμὸν Λ: μανθάνοντες al 33 ἀναγκαῖον αΛ: ἔξαντκης I
36 περὶ ut solet α παρ' αὐτὰ Α 1*

καταπαθεῖν δυνησόμεθα. ἐπεὶ δὲ οὐχ οἶν τε ἣν ἐκ ταύτης ἀμέσως προσβιλεῖν τῇ σοφιστικῇ, διδάσκει μεταξὺ περὶ τῆς πῆ μὲν ἀληθῆς πῆ δὲ φευδόντος, ἥπερ ἔστιν ἡ διαλεκτική. ἀλλὰ γὰρ τίς μὲν ὁ σκοπὸς τῆς παρούσης πραγματείας καὶ περὶ τῆς τάξεως αὐτῆς καὶ τῆς ἐπιγραφῆς ἀρκούντως 5 εἰργάκαμεν· ἦδη δὲ καὶ τῶν τοῦ φιλοσόφου λόγων ἐπίσκεψιν ποιησάμεθα.

p. 164 a 20 Περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων.

Πλάτων μὲν ἐν τῷ Εὔθυδήμῳ καὶ Ἀριστοτέλῃς ἐν προοιμίοις εὐθὺς τῆς διαλεκτικῆς πραγματείας τὸν αὐτὸν εἴναι λέγουσιν ἐριστικὸν καὶ σοφιστικὸν συλλογισμόν. τούτους δὲ τοὺς συλλογισμοὺς ποτὲ μὲν κατὰ τὴν ὅλην διημάρτιον 10 τῆσθαι λέγουσι τῆς συλλογιστικῆς συζυγίας οὐδὲ ἐκπίπτοντας, οὐδὲ καὶ συλλογισμοὺς ὀνομάζουσι, ποτὲ δὲ τὸ συλλογιστικὸν εἰδὸς μὴ ἔχοντας ἀληθῆ φέρειν τὴν ὅλην, οὐδὲ συλλογισμοὺς ἀξιοῦσι καλεῖν ἀλλὰ φαινομένους συλλογισμούς. οὗν τί φημι; ὅταν τις συλλογίσηται τι ἐν συλλογιστικῇ συζυγίᾳ διὰ προτάσεων παρὰ τὴν ὅλην ληφθεῖσαν, ἐριστικὸν μὲν ποιεῖ συλλογισμόν, πλὴν 15 καὶ σοφιστικόν, ως δέ τε λέγει ‘πᾶς ὁ ἀνδρεῖος ἀνδρείαν ἔχει’· εἴτε δὲ ὁ χιτών ἀνδρεῖος· ὁ χιτών ἄρα ἀνδρείαν ἔχει’. οὗτος γὰρ διαλογισμὸς ἐριστικὸς καὶ σοφιστικὸς οὐ πάρ’ ἄλλο τι τὸ ληφθῆναι ως ἔνδοξον τὸ πάντα τὸν ἀνδρεῖον ἀνδρείαν ἔχειν, ἐπειδὴ ἐν συλλογιστικῇ συζυγίᾳ ἐν πρώτῳ οὕτη σχήματι ἐκ δύο καταφατικῶν, τῆς μὲν ἐπὶ μέρους τῆς δὲ καθολού τῆς 20 μείζονος. ὅταν δὲ πάλιν συλλογίσηται τίς τι ἐξ ἀληθῶν μὲν προτάσεων μὴ συλλογιστικῶν δὲ μηδὲ φυλάξας τὸ τοῦ σχήματος ἔδιον, συλλογισμὸν καὶ οὗτος ἐποίησε, πλὴν οὗτος φαινόμενος συλλογισμὸς λέγεται, οἵνις εἰσιν οἱ ἐν δυσλογίστω συζυγίᾳ ἐρωτώμενοι λόγοι. οἵνις εἰ συνάγει τις τὸ διτεί πᾶς ἀνθρώπος ἵππος ἔστι διὰ τοῦ λαβεῖν πάντα ἀνθρώπον ζῆσον εἴναι καὶ 25 πάντα τίπον ζῆσον· ἀσυλλογίστος γάρ ἡ ταιαύτη πλοκὴ τοῦ συλλογισμοῦ καίτοι ἐξ ἀληθῶν οὖσα προτάσεων αἵτινον δὲ τὸ εἴναι δύο καταφάσεις ἐν δευτέρῳ σχήματι. καὶ πολλὰ τούτων τὰ παραδείγματα ἐν ταῖς πονηθείσαις ἥμεν εἰς τὴν Διαλεκτικὴν ἐξηγήσεσιν. ἄλλοι δὲ τινες σοφιστικοῦ καὶ ἐριστικοῦ συλλογισμοῦ διαφορὰν ταύτην παραδεδώκασιν. ἐριστικὸν μὲν εἰπόντες 30 εἴναι τὸν κατὰ τὸ συλλογιστικὸν εἰδὸς μὴ ὑγιῶς ἔχοντα, σοφιστικὸν δὲ τὸν τὴν ὅλην ἔχοντα διημαρτυρένην ὑγιέας δὲ τὸ συλλογιστικὸν εἰδὸς. ἀλλ’ ἐλέγχονται οὗτοι παρ’ αὐτοῦ τοῦ Ἀριστοτέλους φευδόμενοι· προϊὼν γὰρ ἐν οἷς

7 ἐν τῷ Εὔθυδήμῳ] cf. c. I p. 272 B (ταύτης τῆς σοφίας—τῆς ἐριστικῆς) 7. 8 ἐν προοιμ. εὐθὺς τῆς διαλ. πρ.] Top. I 1 p. 100 b 23 sq. 9. 10 διημαρτῆσθαι αἱ: ἔξημαρτῆσθαι αἱ a 11 φέρειν A: δὲ I: δὲ φέροντας a²: om. a¹ 12 οὖς a² A: om. a¹ II συλλογισμοὺς αἱ: συλλογισμὸν I 13 τί φημι om. A 14 ληφθεῖσαν a² A: ληφθέντων a¹ II 15 ως ὁ λέγων A πᾶς I 16 ὁ prius om. A ἀνδρείαν itemque in sequentibus A 15. 16 ὁ χιτών ἀνδρεῖος, omisso ἔστι δὲ, ante πᾶς collocat A 17 post σοφιστικὸς add. καὶ A τὸν om. A 20 ὅταν δέ τις συλλογίσηται τι A 22 οἴν a² 23 οἱ om. a¹ 24 τὸ A 27. 28 καὶ—ἐξηγήσεσιν om. A 29 διαφορὰν συλλογισμοῦ A ταύτην A: τούτων I: ταιαύτην a 32 προϊὼν] c. II p. 171 b 6. 7

τὸν ἀποδεικτικὸν λόγον τοῦ διαλεκτικοῦ διέστησι καὶ τούτον τοῦ σοφιστικοῦ,
φησὶν δὲ “ὅ μὲν οὖν κατὰ τὸ πρᾶγμα θεωρῶν τὰ κοινὰ διαλεκτικός, ὁ δὲ
τοῦτο φαινομένων ποιῶν σοφιστικὸς καὶ συλλογισμὸς ἐριστικός”. ἐπειδὴ
τοίνυν ὁ ἐριστικὸς συλλογισμὸς ὁ αὐτὸς ἔστι τῷ σοφιστικῷ ἐλέγχῳ, εἰπόν
5 περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων ἐπήγαγε καὶ τῶν φαινομένων
ἐλέγχων δῆταν δὲ παραλογισμὸν, ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸν θεῖς· κοινὸν
γάρ πάντων τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων τὸ φανέσθαι. καὶ τούτων τὴν διαίτην β. 3ν
ρεσιν ποιεῖται εὐθὺς ἐν τοῖς ἑξῆς λέγων· οἱ μὲν γάρ τούτων τῶν σοφιστι-
κῶν ἐλέγχων εἰσὶ συλλογισμοί, οἱ δὲτοῖς ἑριστικοῖς συλλογισμοῖς
10 τοῖς ἐκ φαινομένων ἐνδόξων μὴ οὗτοι δὲ συντιθεμένοις· οἱ δὲ διοκοῦσιν
εἶναι, οἱ αὐτοὶ καὶ οὗτοι δὲτοῖς ἑριστικοῖς λόγοις τοῖς ἦ δὲ ἐνδόξων
ἡ φαινομένων ἐνδόξων φαινομένοις, οἱ καὶ ἑριστικοὶ μὲν λέγονται συλλο-
γισμοί, συλλογισμοὶ δὲ οὐ. συλλογισμοὶ μὲν οὖν εἰσὶ σοφιστικοὶ οἱ τὸ
σχῆμα μὲν ἔχοντες ὅγιες τὰς δὲ προτάσεις ἡ ἀμφω ἡ τὴν ἑτέραν φευδεῖς·
15 φαινόμενοι δὲ οἱ τὸ σχῆμα μὲν μὴ ὅγιες ἔχοντες τὰς δὲ προτάσεις ἡτὲ
μὲν ἀληθεῖς ὅτε δὲ φευδεῖς, ἀπλῶς δὲ πάντες οἱ φαινόμενοι ἐλέγχοι ἡ
συλλογισμένοι εἰσὶν ἡ ἀσυλλόγιστοι· καὶ γάρ καὶ τὸ εἶδος ὅγιες ἔχῃ,
φαινόμενος ἔστιν ἐλέγχος καὶ οὐ κυρίως ἐλέγχος, τοῦ δὲ ἐλέγχου μέρη
εἰσὶ δεκατρία· δὲ μὲν τὸ “παρὰ τὴν λέξιν”, ἐπτὰ δὲ τὰ παρὰ τὴν διά-
20 νοιαν, οὓς δὲ Ἀριστοτέλης “ἔχω τῆς λέξεως” καλεῖ. καὶ ταῦτα τὰ δεκατρία
διὰ παραδίδωσι, πρῶτον μὲν λέγων πῶς ἀπατῶσιν οἱ σοφισταί, ὕστερον δὲ
λόγων αὐτού. Σοφιστικοὶ οὖν ἐλέγχοι ἐπιγέγραπται ἡ παρούσα πραγματεία
καλῶς· καὶ διγῶς ἂν νοηθείη ἡ ἐπιγραφή, καὶ δὲτοι ἐλέγχουσιν οἱ σοφισταί
καὶ δὲτοι ἐλέγχουται. ἡ τὸ φαινομένων ἐλέγχῳ ἐπήνεγκεν ᾧ ἐξηγητι-
25 κόν· ἐξηγητικὸν γάρ τὸ πρότερον τοῦ δευτέρου. καὶ εἴη δὲν ὁ νοῦς τοῦ
λεγομένου τοιούτου, ὃς ἡδη λέγωμεν περὶ τῶν μὴ κυρίως ἐλέγχων ἀλλὰ τῶν
φαινομένων ἐλέγχων, οἵτινες εἰσὶν οἱ σοφιστικοὶ ἐλέγχοι. ἀλλ’ ἀναγκαῖον ἔστιν
εἰπεῖν τί τέ ἔστι σόφισμα καὶ τί ἀληθῆς ἐλεγχός καὶ τί φαινόμενος ἐλεγχός
καὶ τί παρεξέλεγχος καὶ τί παραλογισμός. σόφισμα μὲν οὖν ἔστι, καθὼς
30 καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς Τοπικοῖς φρασί, ταῦταν τῷ ἐριστικῷ συλλογισμῷ. οἶνον δρα
ἔστι σιγῶντα λέγειν; οὐ φρασίν ὁ ἀποκρινόμενος· τί δέ, θταν ἔσται καὶ λίθους
λέγησι, ἢρ’ οὐ σιγῶντα λέγεις; ἵδην γοῦν ἐνταῦθα παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν τὸ
σόφισμα γέγονεν. ἐλεγχός δέ ἔστιν ἀληθῆς “ἀντίφασις τοῦ αὐτοῦ καὶ ἔνος,
μὴ διόρματος ἀλλὰ πράγματος, καὶ διόρματος μὴ συνωνύμου ἀλλὰ τοῦ αὐτοῦ,
35 ἐκ τῶν διοικέτων ἐξ ἀνάγκης, μὴ συναριθμουμένου τοῦ ἐν ἀρχῇ, κατὰ

2 οὖν om. A

5 post φαινομένων add. μὲν Arist.

10 τοῖς om. a¹συντιθεμένοις a²A: συντεθημένοις a¹I 11 τοῖς alterum om. a¹ 12. 13 φαίνονται

μὲν συλλογισμοί, εἰσὶ δὲ οὐ συλλογισμοὶ A 15 ὅγιες μὴ A 17 συλλογισμέ-

νοι a¹ 19 δεκατρία A cf. vs. 20: δέκα καὶ τρία αἱ 20 κατεῖ c. 4 p. 165b24

ιγ̄ a 21 πρῶτα A 22 λόγων αἱ: λέγων 1 25 ἐξηγητικὸν addidi 28. 29 τέ

ἔστι et sequentia tria καὶ om. A 29. 30 σόφισμα ἔστιν ὡς ἀριστοτέλης ἐν A 30 ἐν

τοῖς Τοπικοῖς VIII 11 p. 162a17 φρασί, ἔγουσιν ἐν τῷ ὅρδω, ταῦταν τι τῷ A

31 ἔντλα—λίθους I: ἔντλον—λίθον a 32 λέγεις a: λέγεις 1 33 ἀντίφασις κτλ. c. 5 p. 167a23—27

35 ἐν ἀρχῇ A Arist.: ἐξ ἀρχῆς αἱ, sed cf. p. 6,8. 11

ταῦτὸν καὶ πρὸς ταῦτὸν καὶ ὠσαύτως καὶ ἐν τῷ αὐτῷ γρόνῳ⁹. εἰ γάρ
ἐρωτήσει τις ‘ἄρα γε ὁ κύων ζῆσται;’ εἴτα καταφήσομεν καὶ ἐπαγάγοι
ὁ ἐρωτῶν διὰ τὸ καύματα ποιῶν οὐκ ἔστι ζῆσται ζῆσται, οὐκ ἀν ἐλέγχοι διὰ
τὸ μὴ πρὸς τὸ αὐτὸν πρᾶγμα ποιήσασθαι τὸν ἐλέγχον. ἐπειδὴ δὲ πολλάκις
5 καὶ ἀπὸ συνωνύμων ἀπάτη γίνεται, οἷον ὡς διὰν ἐρωτήσῃ τις ‘ἄρα γε
ζῆσται περιπατεῖ;’, εἴτα καταφῆσε ὁ ἀποκρινόμενος καὶ ὁ σοφιστὴς ἐπαγάγῃ
διὰ ἔστι τι καὶ θρεποῦν, διὰ τοῦτο ἐπίγγαγεν διὰ “καὶ ὑνόματος μὴ συνω-
νύμου.” ἀλλὰ μηδὲ τὸ ἐν ἀργῇ συναριθμεῖσθαι. τί δὲ τὸ ἐν ἀργῇ αἰτεῖ-
σθαι, εἰρηκεν ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτέρων. δρεῖται δὲ ὁ ἐλέγχος καὶ
10 “κατὰ τὸ αὐτὸν καὶ πρὸς τὸ αὐτὸν” εἶναι. εἰ γάρ μήτε ὄμώνυμον μήτε
συνώνυμον εἴη τὸ ἡρωτημένον μήτε τὸ ἐν ἀργῇ ληφθῆ, κατ’ ἄλλο δὲ καὶ
ἄλλο μέρος λέγοιμεν τὸ τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν καὶ μὴ ὑπάρχειν, οὐκ ἀν
ἐλέγχοιμεν. οἶνον ἄρα γε ὁ Αἰθίοψ μέλας; ναί· ἀλλὰ μὴν τοὺς ὅδοντας
οὐ μέλας, ὥστε ὁ αὐτὸς καὶ μέλας καὶ οὐ μέλας. ἀλλ’ οὐ κατὰ τὸ αὐτὸν
15 ὁ ἐλέγχος γένονται. καὶ εἰ μὴ πρὸς τὸ αὐτὸν εἴη, οὐδὲ οὕτως ἔσται κυρίως
ἐλέγχος. οἶνον εἴ τις εἴπῃ τὰ δέκα διπλασίαινα εἶναι καὶ μῆ· οὐ γάρ πρὸς
τὸ αὐτὸν λέγονται ἀλλὰ πρὸς ἄλλο καὶ ἄλλο. ἔστω δὲ καὶ “ὠσαύτως” λεγό-
μενον, ὅπερ ἔστι δηλωτικὸν τοῦ δυνάμει τῇ ἐνεργείᾳ. οἶνον ἄρα γε ὁ κοινώ-
μενος ὅμιλος ἔχει; ναί, φησί· τί δέ, οὐδὲν ἔχων οὐδὲν ὥρα; ναί· ὁ κοινώμενος
20 ἄρα ὥρα· οὐδὲν ἐλέγχει γάρ οὗτος ὁ λόγος τὸν λέγοντα μὴ ὥραν τὸν κοι-
νώμενον, διότι ὁ λέγων ‘ἢ ὅμιλος ἔχων ὥρα’ σημαίνει καὶ τὸν ἔχοντα καὶ μὴ
ἐνεργοῦντα δυνάμενον δὲ ἐνεργεῖν καὶ τὸν ἥδη ἐνεργοῦντα. “καὶ ἐν τῷ αὐτῷ
χρόνῳ”. οἶνον ἄρα γε σί | ἀνθίρωποι ἀγαθοί; ἀλλὰ μὴν ἐπὶ τοῦ σιδηροῦ f. 4r
γένους οὐκ ἀγαθοί. ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον οὐκ ἀν ἐλέγχος ἀληθῆς μὴ ἐπὶ
25 τοῦ αὐτοῦ χρόνου συλλογισάμενος. διὰν οὖν μὴ κατὰ τὸν διορισμὸν τούτου
τοῦ ἐλέγχου, λέγω δὴ τοῦ ἀληθεύοντος, ἐλέγχη τις τὸν προσδιαλεγόμενον ἀλλ’ ἢ
καὶ δὲ ὄμωνυμάν τῇ κατὰ τινα τὸν σοφιστικῶν τρόπων, τηγικαῦτα ἐλέγχοι
ἀν οὐκ ἀληθῆς ἀλλὰ σοφιστικῶς. καὶ τὸν τοιοῦτον ἐλέγχον οὐδὲν ἐλέγχον
δηνομάζει ὁ Ἀριστοτέλης ἀλλὰ φαινόμενον ἐλέγχον καὶ παρεξέλεγχον ὡς
30 ἔξω ὅντα τοῦ κυρίως καὶ ἀληθεύοντος ἐλέγχον, περὶ οὐ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀριστο-
τέλης ἐρεῖ μετὰ μικρόν. παραλογισμὸς δέ ἔστιν τῇ γνωμένῃ ἀπάτῃ ἢ διὰ

1 πρὸς αὐτὸν Α γράνῳ αΑ: λόγῳ I 1. 2 ἀν γάρ τις ἐρωτήσῃ διὰ ὁ Λ 2 ἐπαγάγοι I:
ἐπαγάγη α 6 εἴτα πρὸς τὸν ἀποκριθεῖσαν ἐπαγάγη ὁ ἐρωτῶν Α post καταφῆσετε εχ-
πυνxit μὲν I 7 ηρεμοῦν α²Α: ἡρεμεῖ I: ἡ ἡρεμ (sic) α¹ 8 αν συναριθμεῖσθω?
8. 9 τί— αἰτεῖσθαι αι: ὅπερ Α 9 ἐν τοῖς δευτέροις τῶν προτέρων εἰρηκεν Α ἐν τῷ δευ-
τέρῳ τῶν Προτέρων] c. 16 p. 64b 28sq. 10 κατὰ ταῦτα Α 12 λέγοιμεν δὲ τὸ αὐτὸν Α
15 τὸ Αα²: οι. α¹I ἔσται αι: εἴη Α 16 ante ἐλέγχος add. ὁ Α εἴ τις εἴπῃ
οι. Α τὰ Αι: οι. α 18 ἐναργεῖα α 19 φησί οι. Α τὸ δὲ ὅμιλος ἔχον ὥρα α
22 post αὐτῷ add. δὲ Α 23 χρόνῳ αι: λόγῳ I eif. p. 14,18 24. 25 ἀλλὰ— συλλο-
γισάμενος] τοῦτο δὲ οὐκ ἀληθές. διὰ τὸ μὴ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ χρόνου Α 26 τοῦ ἀληθεύοντος
ἐλέγχου ἐλέγχη Α 27 τρόπων α²ΑI: προτάσσων α¹ 28. 29 σοφιστικῶς, οὐκ ἀληθῆς.
καὶ τὸν τοιοῦτον δηνομάζει ἀριστοτέλης φαινόμενον Α 30 κυρίως καὶ οι. Α ἀλη-
θῶς v 30. 31 περὶ— μικρόν οι. Α 31 ἐρεῖ] p. 165a2 δὲ ΑI: οι. α
γνωμένη Α: γενομένη αι

τὴν ὅλην ἦ διὸ τὸ εἶδος τοῦ συλλογισμοῦ. ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ ἐσημειωτάμεθα τὸν Ἀριστοτέλην παραλογισμὸν ὀνομάζοντα τὸν μὴ ὑγιῶς ἔχοντα κατὰ τὸ σχῆμα συλλογισμοῦ.

Περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγγων. τινὲς τῶν ἐξηγγυημένων ἐν-
5 ταῦθια ἐκ παραλλήλου, ὡς ἔφαμεν, τεθεῖσθαι φασι τῶν σοφιστικῶν
ἐλέγγων καὶ τῶν φαινομένων ὡς πάντων τῶν σοφιστικῶν οὐκ ὄντων
κυρίως ἐλέγγων ἀλλὰ φαινομένων. εἴη δ' ἂν τις καὶ διαφορὰ σοφιστικοῦ
ἐλέγγου καὶ φαινομένου ἐλέγγου. σοφιστικὸν μὲν γάρ ὄλεγγον ἔρεις τὸν
τὴν ὅλην ἔχοντα φυεδῆ καὶ ἀπὸ φαινομένων ἐνδόξων ἐπιγειροῦντα τὸ δὲ
10 σχῆμα ὑγίες ἔχοντα, φαινόμενον δὲ ἐλέγγον καὶ παραλογισμὸν τὸν κατὰ τὸ
συλλογιστικὸν εἶδος ἐσφαλμένον τῆς ὅλης ὅπως δήποτε ἔχοντας. ἐπειδὴ
προειρήκαμεν δὲ διὰ παραλογισμὸς κυρίως τῷ Ἀριστοτέλει ἐπὶ τῶν μὴ
καλῶς ἔχοντων κατὰ τὸ σχῆμα εἰληπταί.

p. 164 a 22 Ἀρέσμενοι κατὰ φύσιν ὀπὸ τῶν πρώτων.

15 Πολλάκις εἰρήκαμεν ως διὰπλῶς συλλογισμὸς γένος ἐστὶ τοῦ ἀποδει-
κτικοῦ καὶ διαλεκτικοῦ καὶ τοῦ σοφιστικοῦ συλλογισμοῦ. ἐπεὶ γοῦν τὰ
γένη τῇ φύσει πρότερά εἰσι τῶν εἰδῶν, μᾶλλον δὲ καὶ ἐνταῦθα παραδοῦνται
πρῶτον περὶ συλλογισμοῦ κεφαλαιωδῶς, τί τέ ἐστι καὶ πῶς οἱ μὲν μὴ
ὄντες δοκοῦσιν, οἱ δὲ κατὰ διλήπιειάν εἰσι, διὸ τοῦτο φησιν δὲτο γρὴ καὶ
20 ἡμᾶς ἀρέσασθαι ὁπὸ τῶν πρώτων κατὰ φύσιν (οὗτος γάρ δρεῖται
ποιῆσαι τὴν σύνταξιν), τουτέστι τῶν τῇ φύσει πρώτων, ἀτινά εἰσι τὰ
κοινά· κοινὰ δὲ ἐν τούτοις διὰ συλλογισμούς, οὐ ἐξῆς τέσσαρά φησιν εἶναι
τὰ γένη, ἢ τούνου κατὰ τοῦτο ῥητέον 'τῶν τῇ φύσει πρώτων', ἢ φύσει πρῶτα
λέγοι ἣν τὰς αἰκεσίας τῇ προκειμένῃ πραγματείᾳ ἀρχὰς καὶ οἵνοις στοιχεῖα·
25 ἄλλαι γάρ ἄλλους ἀρχὰς καὶ οὐχὶ αἱ αὐτοὶ πᾶσιν· ὥσπερ γάρ τῆς γεωμε-
τρίας φύσει πρῶτα καὶ ἀρχαὶ σημεῖα καὶ γραμματαὶ καὶ κύκλοι καὶ ἀξιώματα,
περὶ ὧν πρότερον εἰπόντες οἱ γεωμέτραι οὕτως εἰς τὴν τῶν κατὰ μέρος
διδασκαλίαν ἔργονται, οὕτω δὲ καὶ αὐτὸς ἐνταῦθα ποιήσει· πρῶτα δὲ ἀν
εἴη τῆς σοφιστικῆς μεθόδου ἢ τε διαίρεσις ἢν λέγει καὶ τὸ δεῖξαι δὲτο ἔστιν
30 εἶδος τι τοιούτου λόγου σοφιστικοῦ. καὶ τὸ τίνων ἐφίενται οἱ σοφισταί, καὶ
τίς ἢ τούτων προαιρεσίς, καὶ τίνα ἐστὶ δι'; ἢ μετίσται καὶ ζητοῦσι τοὺς
τοιούτους λόγους, δέτο τὸ δοκεῖν εἶναι σοφοῖς καὶ ὁ γρηγορισμὸς καὶ ὁ

1 δὲ I: om. a ἐσημειωτάμεθα] cf. p. 4,22 2 τὸν (sic) ἀριστοτέλους — ὀνομάζοντος a¹
3 ἔφαμεν] p. 5,6 post ἔφαμεν ερψκητ φασὶ I 12 προειρήκαμεν a: προειρήκει-
μεν I 16 τοῦ I: om. a 17 πρότερον a¹ 18 συλλογισμὸς a: συλλογισμῶν I
19 καὶ I: om. a 20 οὕτω δὲ A δρεῖται a: δρεῖται I: δρεῖται A 21 ποιήσασθαι A
22 ἐξῆς] c. 2 p. 165 a 38 φησι τέσσαρα A 23 τοῦτο I: τούτων a πρώτων
(post ἢ φύσει) a¹ 24 πραγματείας I 27 τὴν om. a¹ 28 post καὶ add. δὲ I
28. 29 καὶ πρῶτον μὲν ἐν εἴη ἢ διαίρεσις ἢν λέγει ἐν ταύτῃ τῇ μεθόδῳ καὶ A 30 τι
τοιούτον, sed ante εἶδος, A cf. p. 16,15 λόγου σοφιστικοῦ I: inv. ord. a: λόγου. ἤγουν
σοφιστικὸν A ἐφίενται a² A: ἐφίενται a¹

πλοῦτος· “ἡ γάρ σοφιστική ἐστι χρηματιστική τις ἀπὸ φαινομένης σοφίας, διὸ καὶ φαινομένων ἐφίενται ἀπόδεξειν”: καὶ τούτῳ γάρ τῆς διαλεκτικῆς ἡ σοφιστικὴ διαφέρει, ὡς ἐκείνη μὲν πρὸς δόξαν μόνον ἀφορᾷ, αὐτῇ δὲ *(καὶ)* πρὸς τὸ χρῆματίζεσθαι.

5 p. 164 a 23 “Οτι μὲν οὖν οἱ μὲν εἰσὶ συλλογισμοί, οἱ δὲ οὐκ ὄντες δοκοῦσιν.

Εἴπομεν ὡς τινες ἄλλο νενοήκασιν εἶναι τὸν σοφιστικὸν ἔλεγχον παρὰ τὸν φαινόμενον ἔλεγχον ὄντα δὲ παραλογισμόν. καὶ πρὸς ταύτην τὴν ἔννοιαν εἰρήσθαι καὶ τὰ παρόντα φασίν, ὅτι οἱ μέν, οἱ σοφιστικοὶ ἔλεγχοι 10 δηλαδή, εἰσὶ τε καὶ ὑνομάζονται συλλογισμοί, οἱ δέ, οἱ φαινόμενοι ἔλεγχοι καὶ παραλογισμοί, οὐκ ὄντες δοκοῦσιν εἶναι, ἀλλ’ οὐχ οὕτως ἔχουσι. καθιδικῶς δέ φησιν ὅτι οἱ μὲν περὶ τινος διαλεγόμενοι καὶ συλλογίζονται ὑγιῶς, οἱ δὲ φαίνονται μὲν συλλογίζεσθαι, τὴν πλοκὴν δὲ τοῦ συλλογισμοῦ μὴ ὄγκη ἔχοντες οὐκ ἀν ἥρθειν ἀπλῶς | συλλογισμοὶ ἀλλὰ φαινόμενοι. f. 4^v 15 προθέμενος δὲ περὶ τῶν σοφιστικῶν ἔλεγχων εἰπεῖν, οἱ καὶ ἡσαν φαινόμενοι ἔλεγχοι, πρῶτον διὰ βραχέων ὑπομιμήσκει ἡμᾶς τῆς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν γενομένης παρ’ αὐτοῦ διατέρεσιν τοῦ ἐριστικοῦ συλλογισμοῦ. τῶν γάρ σοφιστικῶν συλλογισμῶν, ταῦτα δὲ εἰπεῖν καὶ ἐριστικῶν, οἱ μέν εἰσι συλλογισμοὶ “ἐκ φαινομένων ἐνδόξων”, ὡς ἐκεὶ εἰπεν, οἱ δὲ φαινόμενοι 20 συλλογισμοὶ οὐκ ὄντες δέ. καὶ πιστοῦνται τοῦτο δι’ ὃν ἐπάγει· ὡσπερ γάρ, φησίν, εἰσὶ 25 τινες τῶν ἀνθρώπων καλῶς ἔχοντες καὶ εὐεκτοῦντες (τοιοῦτοι δ’ οἱ ἀλληλητικοὶ καὶ οἱ πέντειθιλοι), οἱ δὲ προσποιοῦνται τὸ εὐεκτεῖν καὶ διά τινων ἐπιτεχνήσεων περὶ τὸ σῶμα τοὺς εὐεκτοῦντας μιμοῦνται στολίζοντες ἔσυτοὺς παρχυτάτους ἐνδόμασι, καὶ διπερ αἱ φύλαι ἐν τῇ προσαγωγῇ τῶν ἱερέων ἐποίουσι (σπεύδουσα γάρ ἐτέρα τὴν ἐτέραν ὑπερβαλεῖν ἐν ταῖς ἑσταῖς 30 καὶ ταῖς πανηγύρεσι τῆς τῶν θυμάτων ἐν τοῖς βωμοῖς γινομένης προσαγωγῆς ἐνεψύσα τῷ λειπόκρεψι, καὶ λιπῶδες ἐποίει φαίνεσθαι τὸ μὴ ὃν ἐκ τοῦ ἐμφυσήματος, ὡσπερ Ἀθήναιος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς καὶ

1 ἡ γάρ κτλ.] c. 11 p. 171 b 28 2 καν Α: καὶ al γάρ AI: ομ. a 4 καὶ addidi cf. p. 7, 32 7 εἴπομεν] p. 4, 9 sq. 8 πρὸς I: οὕτω πρὸς a²: ομ. a¹

8. 9 ἔννοιαν I: διάνοιαν a 16. 17 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν] c. 1 p. 100 b 24

θύ

19 post φαινομένων add. καὶ al: ομ. A Arist. 21 καὶ prius a Arist.: ομ. I 24 εὐφυῆ I: εὐθὺς a καὶ I: ομ. a 29 σπεύδουσα a² ἐπατέρα a ὑπερβαλλεῖν (sic) a τῇ ἐօρτῃ a 30 τῆς a: τοῖς I γενομένης a 31 λιποζρέψ a¹ 32 ἐμφυσήματος a²: ἐκφυσήματος a¹ Ἀθήναιος] in nostro Athenaeo hic locus non reperiitur τοῖς δειπνοσοφισταῖς A (in quo locus sic legitur: περὶ τῶν φυλῶν καὶ τῶν θυτῶν καὶ τοῦ φυσήματος λέγουσιν ὃ τε Ἀθήναιος κτλ.) K: τῷ δειπνοσοφιστῇ al

Πρόκλος ἐν τῇ τῶν ἑορτῶν ἀπαριθμήσει εἰρήκασι), τοῦτο δὴ καὶ οἱ καχεκ-
τοῦντες ποιοῦντες, νοῦ μὴν καὶ οἱ δυσειδεῖς καὶ τὴν ὅψιν αἰσχύνονται καὶ τὸ
ἀληθινὸν μὴ ἔχοντες κάλλος ἐπιτίμημασιν ἔσυτόντος καταχρωνύοντες σπεύ-
δουσι τοὺς ὄρωντας ἔξαπατάν καὶ φαίνεσθαι διπέρ οὐκ εἰσί. φυλετικῶς
οὐν πεφυσῆσθαι πάντες οἱ τοιοῦτοι καθόλου λέγονται οἱ μὴ δι' ἀσκήσεως
μηδὲ πρὸς ἀλήθειαν τὰ σώματα μεγάλοι καὶ τὸ εἶδος περικαλλεῖς, ἀλλὰ
διά τινων ἐπιτεγνήσεων ἐπισκευάζοντες ἔσυτόντος καὶ κομμώσαντες
οἱ μὲν καχεκτοῦντες τοὺς εὐεκτοῦντας φαίνονται μημούμενοι, οἱ δὲ δυσειδεῖς
φαίνονται μὲν καλοί, οὐκ εἰσὶ δέ. ὅμοιώς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀφύγων τὰ
10 μὲν κυρίως ἔστιν ἄργυρος ἀληθῆς καὶ χρυσός, τὰ δὲ φαινομένως κατὰ τὴν
ἐστρατηγίην τῆς αἰσθήσεως κρίσιν τῷ ἀπατᾶσθαι ἀπὸ μικρᾶς ὄμοιότητος,
τῆς τῶν χρωμάτων λέγω, δὲ ἢν ἀπατᾶται ἡ αἰσθήσις, ὡς ἐπὶ τοῦ μέλιτος·
τοῦτο γάρ ἔνθιντο εἶναι γνωρίσασα καὶ τῇ γεύσει γλυκὺν κρίνασα, εἴπερ καὶ
ἄλλο τι θεάσηται τοιοῦτον ἔχον χρῶμα, εὐθὺς κάκενο μέλι ὑπολαμβάνει
15 διὰ τὸ συνδραμεῖν ποτε ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἥμερον, καθὼς ἐν τῷ Ηερὶ Φυγῆς
ὄντός φησιν. ὁν οὖν τρόπον ἀπάτη πολλάκις γίνεται ἐπὶ τῶν σωματι-
κῶν διαθέσεων καὶ ἐπὶ τῶν ἀψύχων, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἐλέγχων
καὶ συλλογισμῶν, (ῶν) ὃ μέν τις ἔστι συλλογισμὸς ἀληθῆς καὶ ἔλεγχος, ὃ δὲ
οὐκ ἔστι, φαίνεται δὲ εἶναι συλλογισμός, ὅταν οἱ ἀκριώμενοι τῆς συλλο-
20 γιστικῆς μεθόδου τυγχάνωσιν ἄπειροι καὶ μηδὲ τὰ τῶν ἀληθῶν συλλο-
γισμῶν καὶ ἐλέγχων εἰδῶσιν ἰδιώματα. τοῦτο γάρ, φησί, φαίνεται διὰ
τὴν ἀπειρίαν, τῶν ἀκούσιντων δηλονότι· δὲ καὶ ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ αἰνιττό-
μενος ἔλεγχον, ὅτι περὶ γεωμετρικῶν ἐν ὀγεωμετρήτοις διαλεγόμενός τις
ἀκροσταῖς “λήγει φαύλως διαλεγόμενος”. εἴτα κατασκευάζει καὶ δι' ἢν αἱ
25 τίαν τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα νομίζουσιν οἱ ἄπειροι, οἱ γάρ ἄπειροι, φησίν,
ῶσπερ ἂν ἀπέχοντες πόρρω θεωροῦσιν. ὁ διττὴν ἔχει τὴν ἔκή-
γησιν. ἢ γάρ τοῦτο φησιν, ὅτι οἱ ἄπειροι, περὶ ὧν ἀπείρως ἔχουσιν, οὕτω
περύκασι ταῦτα νοεῖν καὶ διακρένειν ὕσπερ ἂν τῆς τούτων φύσεως πόρρω
διακείμενοι καὶ μὴ εἰδότες θλως τί ἔστι τὸ περὶ οὐ η διδλεῖς γίνεται·
30 ἀπέχουσι γάρ ὄντως καὶ πόρρω εἰσὶ τῆς περὶ αὐτοῦ γνώσεως. ἢ γοῦν
οὕτω νοητέον, ἢ μάλιστα ὅτι ὕσπερ οἱ ἀπὸ πολλοῦ διαστήματος ὄρωντες
τινα πολλάκις ἀπατῶνται ἔξι τινος βραχείας ὄμοιότητος καὶ διὰ τὴν τοῦ
διαστήματος ἀσυμμετρίαν καὶ τῇ γέψεως τὴν ἀτίθενταιν κατά τε δισκαλασιν
αὐτῆς καὶ ἀνάκλασιν τὸν μὴ Σωκράτην Σωκρατηνοῦνται καὶ τὰ χολο- f. 5r
35 βάρινα διὰ τὸ ὄμοιόχρωμον γρυσσᾶ καὶ τὰ λιθαργύρινα καὶ τὰ κατ-

1 πρόκλος αΑ: πάτροκλος I   2 αἰσχύνοντες α¹: post tertium καὶ expunxit τὴν ὅψιν I
3 post ἀληθινὸν expunxit κάλλος I   4 καταχρωνύοντες α: καταχρωνύοντες I   3. 4 post
σπεύδουσιν add. γάρ α 5 καθόλου ante πάντες collocat Α   λέγονται Α: λέγοντες al
7 καὶ κομμώσαντες om. Α   11 μικρᾶς Α cf. p. 12, 22: μικρῆς α: τῆς I   15 ἐν
τῷ Π. Φ.] cf. II 6 p. 418-16   18 ὡν addidi   20 τυγχάνουσιν α   ἀληθῶν Α
22 ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ] 12 p. 77 b 13   26 πόρρωθεν Arist.   28 ὡς α¹: τού-
των αΙ: τῶν τοιούτων Α   30 αὐτοῦ Α: αὐτῶν α: compend. I   33 τε I: τὴν α
34 αὐτῆς ν: αὐτοῦ I: αὐτῶν α   τὰ ΑΙ: om. α   35 τὸ ΑΙ: τὴν α   χρυσᾶ
ante διὰ collocat Α   τὰ alterum om. Α

τιτέρινα ἀργυρᾶ, οὗτως καὶ οἱ ἀνεπιστήμονες τῆς συλλογιστικῆς μεθύδου ἐλέγχους μὲν ἡγοῦνται καὶ συλλογισμὸς ἀπὸ τινῶν μικρῶν ὁμοιοτήτων τοὺς οὐχ οὗτως ἔχοντας δι’ ἀπειρίαν τὴν δόξαν ταύτην λαμβάνοντες.

p. 165a1 Ὁ μὲν γάρ συλλογισμὸς ἐκ τινῶν ἐστι τεθέντων.

Τί ἐστι συλλογισμὸς καὶ ἐλεγχός, εἴρηται ἐν ταῖς προτέροις Ἀναλυτικοῖς καὶ ἐν τοῖς δευτέροις, ἐν μὲν τοῖς προτέροις διτὶ “συλλογισμὸς ἐστι λόγος ἐν τῷ τεθέντων τινῶν ἔτερόν τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει τῷ ταῦτα εἰναι” καὶ τὰ ἑξῆς (καὶ τόντος χάριν προσετέθη ἔκαστη τῶν διαφορῶν, ὀρκούντως ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς διελάθημεν), ἐν δὲ τοῖς δευτέροις τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν διτὶ ἐλεγχός ἐστι συλλογισμὸς μετὰ ἀντιφάσεως τοῦ συμπεράσματος· οὐ γάρ ἄνευ συλλογισμοῦ ἐλεγχός. ἀλλ᾽ οὐ διὰ τοῦτο ὁ αὐτὸς τῷ συλλογισμῷ· ἐπὶ πλέον γάρ ὁ συλλογισμὸς τοῦ ἐλέγχου· εἰ μὲν γάρ ἐλεγχός, πάντως καὶ συλλογισμός, οὐ μή, εἰ συλλογισμός, καὶ ἐλεγχός. καὶ διτὶ συλλογισμὸς μὲν γίνεται καὶ ἄνευ ἀντιφάσεως ἐκ δύο καταφατικῶν προτάσεων, ἐλεγχός δ’ οὐ γίνεται ἐκ δύο καταφατικῶν προτάσεων· δεῖ γάρ ἐν ἐλέγχῳ τὴν μὲν τῶν προτάσεων εἶναι κατηγορικὴν τὴν δὲ στερητικὴν· ὁ γάρ ἐλεγχός προσλαβίων τῷ ἀντικείμενον τῷ ἐξ ἀρχῆς συμπεράσματι συλλογισμὸς μετὰ ἀντιφάσεως λέγεται τοῦ συμπεράσματος, τούτεστι συλλογισμὸς προσειληφός τὸ συμπέρασμα 20 ἔχον ἀντιφάσιν εἰς τινα κειμένην ἀληθῆ πρότασιν, ἢ διὰ συλλογισμοῦ λγρψεῖσαν ἢ ἐξ διμολογίας τιὸς ἀληθῆ καὶ αὐτόπιστον. οἷον εἴ τις λέγει τὸν ἄνθρωπον ζῷον εἶναι καὶ τοῦτο ἀποδεικνύει διὰ συλλογισμοῦ, διτὶ ὁ ἄνθρωπος λογικός, τὸ λογικὸν ζῷον, καὶ τὸ συμπέρασμα δῆλον, ἀληθῆς μὲν ὁ τοιοῦτος συνελογίσατο· εἰ δέ τις ἐνίσταται πρὸς τὸ συμπέρασμα, 25 ἐλέγχομεν τοῦτον λαβόντες τὸ ἀντιφατικὸς ἀντικείμενον τῷ ἀληθεῖ συμπεράσματι ἢ τὸ ἐναντίον, δπερ αὐτὸς ὑποτίθησι, καὶ τὴν ἑτέραν διμολογησούμενην πρότασιν καὶ δεῖσθαι αὐτὸν τοῖς προδήλοις μαχόμενον. ἔστω γάρ τὸ ζῷον οὐδὲν ἄνθρωπο· τὸ ζῷον παντὶ λογικῷ· τὸ λογικὸν οὐδὲν ἄνθρωπο· ἢ δὲ καὶ παντί. Ἰδού γοῦν λαβόντες τὸ ἐναντίον τῷ ἀληθεῖ 30 συμπεράσματι ἀπόπον τι συνηγγάγομεν τὴν διμολογουμένην πρότασιν ἀνατρέψαντες. ἔστι δὲ ταῦτα τοῦτο ποιῆσαι, καν εἰ τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον λάβαιμεν. [συλλογιστέον οὖν ἐν δευτέρῳ σχήματι διὰ μέσου τοῦ αἵρετοῦ μὴ εἰναι τὸ κακὸν ἀγαθόν.] καὶ ἔστω τόδε κείμενον τὸ μηδὲν εἰναι κακὸν

3 λαμβάνοντες AI: λαβόντες a post τεθέντων add. ἥτοι ὁμολογουμένων καὶ οὐχ ὑποθετικῶς λαμβανομένων a 5. 6 ἐν ταῖς προτέροις Ἀναλυτικοῖς καὶ ἐν τοῖς δευτέροις] i. e. ἐν τε τῷ πρώτῳ τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν (c. 1 p. 24b18) καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ (c. 20 p. 66b11) 6 τοῖς alterum a: om. I 14 καὶ tertium Al: om. a 15 δ' Al: om. a 17 ἀντικείμενον scripsi: ἀντικεῖσθαι aAl 20 ἔχων A ἀληθῶν A 22 ἀποδεικνύει A 23 λογικόν (post ἄνθρ.) A 24 ἐνίστατο A 25 τοῦτο A 27 τοῖς προδήλοις A: προδήλως al 29 γοῦν Al: οὖν a 32. 33 συλλογιστέον—ἀγαθόν seclusi 32 αἵρετον Al: αἵρετον a 33 τόδε κείμενον a²Al: τὸ δεικνύμενον a¹ μηδὲν A: μηδὲ al post εἰναι alterum add. τὸ a: sequens καὶ in ras. 4 litt. A¹

ἀγαθόν, ἡ ἀπλῶς τεθὲν ὡς ἐναργὲς ἡ καὶ διὰ συλλογισμοῦ δειγμένη· ὡς δταν λάβῃ τις μηδὲν εἶναι κακὸν αἱρετόν, πᾶν ἀγαθὸν αἱρετόν, ἔχει ἀν διὰ τούτου ὁδειγμένον ἐν δευτέρῳ σχήματι τὸ μηδὲν εἶναι κακὸν ἀγαθόν. εἰ οὖν τις ἑίσταται πρὸς τὸ συμπέρασμα λέγων εἶναι τοῦτο ψεῦδος, διώσει 5 ἀν τὴν ἀντίφασιν τοῦ συμπεράσματος, τὴν διὰ ἕστι τι ἀγαθὸν κακόν, καὶ ἐλεγχθεῖ ἀν ἐν τρίτῳ σχήματι συλλογισμάνων ἡμῶν οὕτω· τὸ κακὸν τινὲς ἀγαθῷ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν, τὸ αἱρετὸν παντὶ ἀγαθῷ, καὶ τὸ αἱρετὸν τινὲς κακῷ· ἡν δὲ καὶ οὐδενί. τοῦτο μὲν οὖν ἐλεγχός ἔστιν ὃ τὸ ἐναντίον ἡ τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον τῷ συμπεράσματι λαμβάνων καὶ πρύτασιν τινα 10 ἀλλῆλῃ κάκη τούτου ἀποδεικνύων ἀποτόν τι συναγόμενον. τοιοῦτος μὲν δὲ τε συλλογισμὸς καὶ δὲ ἐλεγχός, καὶ δὲ συλλογίζομενος καὶ ἐλέγχων κατὰ τούτους συλλογίζεται καὶ ἐλέγχει. ἀλλ' οἱ σοφισταὶ ἐλέγχουσι μὲν οὐδαμῶς, δοκοῦσι δὲ ἐλέγχειν διὰ πολλὰς αἰτίας, αἰτίας λέγων τοὺς δεκατρεῖς τρίπους δι' ὧν ἀπατῶσι τοὺς προσδιαλεγομένους. ὃν ἔνα τόπον εἶναι 15 φησιν ἐπίκαιρον τε καὶ κυνὸν τοῖς πολιοῖς καὶ διὰ τοῦτο δημοσιώτατον, τουτέστι κυνότατον, εὑφυέστατον δὲ ὡς ῥάδιον, τὸν διὰ τῶν δημοσίτων, δις εἴη ἀν δὲ καθ' ὅμωνυμάν λεγόμενος ἡ δὲ κατὰ ἀμφιβολίαν ἡ τάχα καὶ ἀμφιτεροί. καὶ προστίθησιν ἐξ οὓς οὗτος τῆς αἰτίας γίνεται. εἰ μὲν δὲ ἦν, φησι, δυνατὸν διαλεγομένους ἡμᾶς αὐτὰ τὰ πράγματα φέρειν εἰς μέσον 20 καὶ ὑπ' ὅρψιν τιθέναι, οἷον περὶ κυνὸς τοῦ καύματα ποιοῦντος διαλεγομένους αὐτὸν ἐκεῖνον παριστάν καὶ περὶ τούτου τοὺς λόγους ποιεῖσθαι, οὐκ ἀν ποτε ἡπατήθημεν περὶ τῶν ὑποπιπτόντων αἰσθητοῖς καὶ προσδήλων διαλεγόμενοι. ἐπεὶ δὲ τοῦτο δύονταν ἔστι καὶ οὐ τοῖς πράγμασι χρώμεθα ἐν ταῖς διαλέξειν, ἀλλ' ἀντὶ τῶν πραγμάτων τοῖς τούτων συμβόλαις 25 (σύμβολα δὲ τῶν πραγμάτων εἰσὶ τὰ δημότατα· τὰ γάρ ἐν τῇ φωνῇ ὀνόματα καὶ ῥήματα, δὲ καθ' αὐτὰ λεγόμενα καὶ αὐτὰ ὀνόματά ἔστι, διὰ μέσων τῶν νοημάτων ἐξαγγελτικά εἰσὶ τῶν πραγμάτων), τὸ συμβαῖνον ἐπὶ τῶν δημοσίτων μεταφέρομεν ἐπὶ τὰ σημαντικόντων ὑπ' αὐτῶν· ὃν γάρ ἐν ὄνομα καὶ ταύτων συμβέβηκεν εἶναι, τούτων καὶ τὴν οὐσίαν καὶ τὴν φύσιν 30 τὴν αὐτὴν εἶναι νομίζομεν διὰ τὴν τοῦ ὀνόματος ταυτότητα. διὸ καὶ οὕτως ἐρωτῶντις οὐχὶ δὲ λίθος ἄρρην ἔστιν; οὐχὶ δὲ Καλλίας ἄρρην ἔστιν; δὲ λίθος ἄρρα Καλλίας. καὶ πάλιν οὐχὶ δὲ Πλάτων ἄρρην ἔστιν; οὐχὶ δὲ ποταμὸς ἄρρην ἔστιν; δὲ Πλάτων ἄρχα ποταμός ἔστι. καλντεῦθεν δὲ ἀπάτη γίνεται δημωνύμων ὄντων τῶν ὀνόματων ἡ ἀμφιβολών· νομίζομεν γάρ. ὅπερ συμ-

1 καὶ οἱ. A   2 λάβῃ AI: λάβοι α   3 τοῦτο α   8 καὶ AI: οἱ. a
 10 post μὲν add. ἔστι A   11 συλλογισμένος A, sed σαρε in ras. A¹   11. 12 τούτους AI: τοῦτο α   16 post κυνότατον add. κατακόρως γάρ τούτῳ καὶ ὡς ἐπὶ τὸ παλὺ γρῶνται οἱ σοφισταὶ α   16. 17 ἀν εἴη δὲ τῶν δημοσίτων. ητοι δὲ καθ' A   17 λεγόμενος οἱ. A   δὲ alt. AI: οἱ. a   18 ἀμφότεροι A: ἀμφοτέρως α: compend. I   18. 19 καὶ φησὶν εἰ ἦν A   20 post οἷον eras. 2 litt. A   26 ἀντὰ α   30 ταυτὴν A
 διὸ—ἐρωτῶσιν (31)] ὥσπερ ἐπὶ τούτων τῶν ἐρωτήσεων A   31 ἐρωτῶσιν KQR: ἐρωτῶν α: ἐρωτᾷ I   ἔστιν prius οἱ. A   33 ἔστιν οἱ. A   ἐντεῦθεν γάρ δὲ Λ   γίνεται οἱ. A   34 δὲ al: καὶ Λ

βαίνει τοῖς ὀνόμασι, τοῦτο ἀκολουθεῖν καὶ τοῖς πράγμασι. διὰ τί δὲ οὕτως ἀπατᾶν πειρᾶται ὁ σοφιστής, λέγει, ζτι διὰ τὸ ἀπορεῖν τὴν φύσιν ἡμῶν ὄνομάτων τῶν ἀρμοζόντων ἐνὶ ἑκάστῳ τῶν πραγμάτων γίνεται αὕτη ἡ ἀπάτη καὶ ὁ παραλογισμός· εἰ γάρ εὐπορία ἡν πολλῶν ὄνομάτων, οὐκ ἂν 5 αὕτη ἡ ἀπάτη ἐπιπολάζειν ἤδηντο. νῦν δὲ ἀποροῦσα ἡ φύσις ἡμῶν πολλοῖς οὖσα καὶ διαφόροις τοῖς πράγμασι καὶ ἀπείροις, οὐχὶ τῇ φύσει ἀλλὰ ἡμῖν, ἐπιθεῖναι ἐνὶ ἑκάστῳ οἰκεῖον ὄνομα, πολλά τινα καὶ διάφορα συναγαγοῦσα πράγματα τέθεικεν ἐν καὶ τὸ αὐτὸν ὄνομα· ἀπερ πράγματα εἰ εἴχον τὸν οἰκεῖον ἐν ἔκαστον ὄνομασμάν, οὐκ ἀν ἡπατώμεθα, ἀλλὰ διαν 10 διαλεγόμεθα. ὑπεφέρομεν ἀν τῇ αἰλίζεσι τὸ πράγματα, καὶ οὕτως ἀπρόσκοπος ἂν ἔγινετο ἡ διάλεξις, νῦν δὲ ἐπειδὴ ἡ φύσις διὰ τὴν ἀπορίαν οὐ προσήρμοσεν ἐνὶ ἑκάστῳ τὸ κατάλληλον ὄνομα, ἀλλὰ πολλοῖς πράγμασιν τὸ αὐτὸν καὶ ἐν ὄνομα ἀγαγοῦσα ἐπέθηκε, διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἀπάτη γύρων ἔσχε· διὸ τὰ ἐπὶ τοῦ ὄντος ὅμοιογρήντα τὰ αὐτὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπὸ 15 τοῦ ὄντος σημανομένου συμβαίνειν ἡγούμεθα, ὡς κάκεινων μᾶς φύτεως ὄντων διὰ τὴν τοῦ ὄντος ταυτότητα, καὶ τῷ τὸ ὄνομα εἶναι ἐν οἰόμεθα καὶ τὰ ὑπὸ αὐτοῦ δηλούμενα πράγματα διάφορα καὶ ἀνομούσια ὄντα ἐν εἰναι κατὰ φύσιν, ἡπερ ἤδηντον. οὐ γάρ, εἰ τὸ βασιλίσκος ὄνομά ἔστιν ἐν τι, ηδη καὶ τὸ σημανόμενον παρ' αὐτοῦ πρᾶγμα ἔσται ἐν· ἄλλος 20 γάρ ὁ τοῖς πολλοῖς ἐγνωμένος βασιλίσκος καὶ ἄλλος ὁ τοῖς ἐπιστήμοσιν, ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας δηλονότι ὥν τοῦ διστρέφου λέοντος. οὐκοῦν τὸ ἀπατᾶν καὶ ἀπατᾶσθαι ἀπὸ μικρᾶς τινος κοινωνίας καὶ ὄμοιότητος σοφιστικόν. καὶ δι τὸ συμβαίνον ἐπὶ τῶν ὄνομάτων καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων τοῦτο ἡγεῖσθαι συμβαίνει, φησί, τοῖς σοφισταῖς. παραδείγματι 25 γρῆται τῷ ἐπὶ τῶν ψήφων τοῖς λογιζομένοις· οὐ γάρ ἐπὶ τῶν δακτύλων ἐν τοῖς ψήφοις συλλογίζεσθαι εὔρεσκονται. ταῦτα καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων μεταφέρουσι, καὶ τουσαῦτά φασιν ἔχειν καὶ ταῦτα εἶναι τὰ δακτυλομετρόμενα. τὸ δὲ οὐκ ἔστιν ὅμοιον, ἀλλὰ ἐπὶ μὲν τοῦ ἀριθμοῦ τὰ συμβαίνοντα ἐπ' αὐτοῦ μεταφέρειν ἐπὶ τὰ ἀριθμούμενα ἀληθές· εἰ γάρ 30 ὁ ἔπτα ἀριθμὸς εἰς περιττὸν καὶ ἀριθμὸν διαιρεῖται, ἀνάγκη καὶ τοὺς ἔπτα ἄνδρας, οἵτινές εἰσι τὰ ἀριθμούμενα, εἰς περιττὸν καὶ ἀριθμὸν διαιρεῖσθαι· ἐπὶ δὲ τῶν ὄνομάτων οὐκ ἀληθές· οὐ γάρ, εἰ διώντων δισύλλαβον, τὸ δισύλλαβον τετρασύλλαβον, ἀνάγκη τὸν διώνα, οἷς ἔστι τὸ πρᾶγμα, τετρασύλλαβον εἶναι.

Ταῦτα εἰπὼν καὶ δεῖξας πῶς ἀπατῶμεθα, δηλονότι δι' ἀπειρίαν καὶ 35 ἄγνοιαν καὶ μᾶλλον διὰ τὴν ὄμωμον μεταφερόντων τῶν σοφιστικῶν τὴν ἐπὶ τῶν ὄνομάτων ἀπάτην εἰς τὰ πράγματα, ὥσπερ οἱ λογαριασταὶ μετα-

8 συναγοῦσα (sic) a 10 διαλεγόμεθα a¹ 11 ὑπεφέρομεν (sic) I: 1: ἐπεφέρομεν a 15 μαὶν a¹ 17 καὶ οἴμεθα τὰ πολλὰ καὶ διάφορα ὄνομούσια A (antecedentia inde ab I διὰ τί om.) 18 post φύσιν add. διὰ τὴν τοῦ ὄντος ταυτότητα τοῦ καιμένου ἐνός ὄντος, πολλοῖς A 19 ἐν τί ἔστιν coll. A 20 ἔσται ἐν I: ἔστιν ἐν a: ἐν τί ἔστιν A 20 βασιλίσκος om. A post ὁ alt. add. ἐπὶ al: om. A 20. 21 σοφοῖς A 25 τῷ a²I: τῶν a¹ 26 τοῖς libri, sed cf. p. 13, 21, 25 29 αὐτοῦ KQR: αὐτοῖς a: compend. I 30 ὁ a²I: τῷ a¹ εἰς σ in fine versus I 36 λογαριασταὶ a

φέρουσι τοὺς | ἀριθμοὺς ἐπὶ τὰ ἀριθμητά, δείκνυσι τοῦτο διάφορον εἰναι f. 6
καὶ οὐχ ὅμοιον διὰ τοῦ εἰπεῖν τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν ὅμοιον. ἐπὶ μὲν
γάρ τῶν ἀριθμῶν καὶ τῶν ἀριθμητῶν καὶ ἄμφω ἀπειρά εἰσι καὶ
ἀπεριληπτα, καὶ εὑδηλον ὅτι ὡς ἂν ἔχου τὸ ἔτερον, οὗτος ἔξει καὶ θάτερον.
5 ἐπὶ δὲ τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν πραγμάτων οὐχ οὕτως ἔχει. τὰ μὲν γάρ
ὄντα πεπέρανται καὶ τὸ τῶν λόγων πλῆθος ἐπεὶ γάρ οἱ λόγοι
ἔξι ὀνομάτων σύγκεινται (λεγέσθω γάρ νῦν καὶ τὰ ὄντα ὄντα ὄντα), τὰ δὲ
ὄντα πάντα ἐκ συλλαβῶν. αἱ δὲ συλλαβαὶ ἐκ στοιχείων, τὰ δὲ στοιχεῖα τῆς
ἐγγραφαμάτου φωνῆς πεπερασμένα (εἰκοσιέτσσαρα γάρ), τὸ ἐκ πεπερασμένων
10 ἄρα, ὡς ἐν τῷ ἔκτῳ τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως δέδεικται, ἀνάγκη συμπεπε-
ράνθαι. ἀλλ᾽ οὕτω μὲν πεπερασμένα εἰσὶ τὰ ὄντα. πῶς δὲ ὁ ἀριθμὸς
καὶ τὰ πράγματα ἀπειρά εἰσι, καὶ ὅπως οὐχ ὅμοιόν ἔστι τὸ συμβαίνον
ἐπὶ τε τῶν πραγμάτων καὶ ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν, τὴν αἰτίαν τούτου ἐπάγει
δυνάμει λέγων· ἐπεὶ καὶ ὁ ἀριθμὸς ἐπ' ἀπειρον αἴτειν δύναται καὶ τὰ
15 ἀριθμητά, οὓς ἔνδεχεται τὰ διάφορα ἀριθμητὰ κακὸν ἀριθμητὰ τῷ αὐτῷ
καὶ ἐνὶ ἀριθμῷ δηλοῦσθαι, οἷον τὰ ἑπτά καὶ ἕξ διὰ τοῦ πέντε ἀριθμοῦ.
τὰ δὲ πράγματα ἐπείπερ ἀπειρά εἰσι τὸν ἀριθμόν, τὰ δὲ ὄντα πεπέρανται,
15 ἀναγκαῖον πλείω τὸν αὐτὸν λόγον καὶ τοῦνομα τὸ ἐν
σημαίνειν. τούτου δὲ ὅτους, εἰ μὲν ἐπ' ἄλλου δοίη ὁ ἀποκρινόμενος, ἐπ'
20 ἄλλου δὲ μεταγάγοι ὁ ἔρωτῶν, δόξειεν ἂν ὁ ἔλεγχος γίνεσθαι. χρῆται δὲ
τοῖς ἀριθμοῖς καὶ ταῖς φύσιοις πρὸς τὸ δεῖξαι τοὺς σοφιστὰς τῷ τὰ ὄντα
μεταφέρειν ἐπ' αὐτὰ τὰ πράγματα παραλογιζομένους τοὺς ἀνεπιστή-
μονας. ὡς γάρ ἐπὶ τῶν φύσιων οἱ μὴ δεινοὶ ἀλλ᾽ ἐπιπόλαιοι καὶ ιδιῶται
τῷ τοὺς ἀριθμοὺς φέρειν ἐπὶ τὰ ἀριθμούμενα παρ' ἑαυτῶν καὶ παρὰ τῶν
25 περὶ τὰς φύσιούς καὶ τοὺς ἀριθμοὺς ἐπιστημόνων ἀπατῶνται καὶ διὰ
τοῦτο καὶ ὑπὸ τούτων παρακρούονται, τὸν αὐτὸν δῆ φησι τρόπον
έχειν καὶ ἐπὶ τῶν λόγων τῶν ἔξι ὄντων. οἱ γάρ ἀξύνετοι καὶ ἀνε-
πιστήμονες τῆς τῶν ὄντων ὄντων δυνάμεως κακῶς διαλεγόμενοι παρα-
λογίζονται καὶ αὐτοὶ διαλεγόμενοι καὶ ἀλλων ἀκούοντες. ὅτι
30 ἐλάττω τὰ ὄντα τῶν πραγμάτων, καὶ ἐκ τῆς ἐνεργείας ἔνεστι πιστοῦ-
σιν· πολλὰ γάρ οὓς ὄντα ὄντωνται· καὶ τὰ μὲν πράγματα ἄλλοτε ἄλλα,
τὰ δὲ ὄντα τὰ αὐτά. οὐχ ὅτι δὲ διὰ τοῦτο μόνον οἱ ὄμωνυμαί λέγει,
ἀλλ᾽ ὅτι διὰ τοῦτο ἔξι ἀνάγκης διὰ τοῦτο· πάντως γάρ ὁ τιθέμενός τινι
35 ὄντομά τι χρήσεται φωνῇ κατ' ἄλλου τινὸς εἰρημένῃ. ή μέντοι πρὸς τόνδε

2 μὲν οἱ. Α 4 ἀπεριληπτα αΑ: ἀπαράληπτα I 5 ἔχει α 5 ἔχει οἱ. Α
5. 6 τὰ μὲν, ἥγουν οἱ λόγοι, πεπέρανται. ἐπεὶ Α 7 σύγκεινται οἱ. Α 9 ἐκ
πεπερασμένων αΑ: πεπερασμένον I 10 τῷ ἔκτῳ ΑΙ: εἰς α 10. 11 πεπεράνθαι
corr. I ἐν τῷ ἔκτῳ τῆς Φυσικῆς ἀκρ.] c. 7 p. 238a13 scripsiterim 20 χρῆται ΑΙ: γρῆται α 23 post καὶ
add. οἱ Α 24 περὶ (ante τῶν) α¹ 26 τρόπον δῆ φησιν Α 27 post λόγων
τῶν add. λεγομένων Α 28 ἀσύνετοι α 28 διαλεγόμενοι Α: διελεγόμενοι αI
32 ταυτά α 33 αἰτίας α: οἱ. I 33 ὄντα αI 33 ὄντα αI εἰρημένου α

ἡ τόνδε ὄμωνυμία οὐκ ἔστιν ἀγαγκαία· γῆράντο γάρ ἄλλῳ τινὶ καὶ μὴ τοιούτῳ
ὄμωνυμῷ εἶναι. Ήτι δὲ πεπέρανται τὰ δημάτα, δηλον ἔκ τε τοῦ τὰ
στοιχεῖα, ὃν ἐν τῇ συνθέσει τὰ δημάτα, πεπεράνθαι· τῶν δὲ πεπερα-
μένων καὶ ἡ σύνθεσις πεπερασμένη· καὶ ἔτι ἔκ τοῦ μηδὲ πᾶσαν σύνθεσιν
ἢ γραμμάτων συλλαβᾶς ἡ δημάτα ποιεῖ δύνασθαι· αἱ γάρ πρὸς τὰ φωνήντα
συμπλοκαί τε καὶ συνθέσεις αὐτῶν μόναι τοῦτο ποιοῦσι.

p. 165 a 17 Διὰ μὲν οὖν ταύτην τὴν αἰτίαν.

Ποίαν αἰτίαν; τὴν ἐκ τῶν δημάτων, δηλονότι τὴν ἐκ τῆς ὄμωνυμίας,
καὶ τὰς μελλούσας λεζήσῃ τῶν λοιπῶν διώδεκα τρόπων. ἔστιν ἐν συλλο-
10 γισμοῖς καὶ ἐλέγχοις, ὡς εἴρηται, καὶ τὸ φαινόμενον καὶ τὴ ἀληθές, τὸ μὲν
σοφιστικὸν δὲν τὸ δὲ ἐπιστημονικόν.

p. 165 a 19 Ἐπεὶ δὲ ἔστι τισι μᾶλλον πρὸς ἔργου.

Εἰπὼν ἥτι διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν καὶ τὰς ἄλλας γίνεται ἡ ἀπάτη ἡ
σοφιστική, προτίθεται εἰπεῖν καὶ δι' ἣν αἰτίαν ἐπιτεγράφεται. λέγει τοίνυν
15 ἥτι τινὲς δοκεῖν θέλοντες μᾶλλον ἤπειρ εἶναι σοφοί διὰ τὸ εὐχερῶς καὶ
ῥᾳδίως καὶ ἀνιδρωτὸν αὐτῶν τοῦτο προσγίνεται διὰ πολλοῦ τιμέας καὶ τὸ
τοῦ σοφοῦ ἔργον δοκεῖν μᾶλλον ποιεῖν παρὸ ποιεῖν κυρίως. οὐ
μόνον γάρ ἐν τοῖς κατωτάτοις χρόνοις τὸ δοκεῖν μὲν εἶναι σοφοῖς μὴ εἶναι
δὲ σπουδάζεται, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς πάλαι χρόνοις τὸ τοιοῦτον περισπουδαστον
20 ἦν τοῖς | σοφισταῖς· ἡ γάρ σοφιστικὴ φαινομένη μέν ἔστι σοφία f. 6v
οὐκ οὖσα δέ, καὶ ἡ σοφιστής χρηματιστής ἀπὸ φαινομένης
σοφίας. δηλοῦσι δὲ τοῦτο Ἱππίας καὶ Πρωταγόραι καὶ Γοργίας καὶ Πρό-
δηκον, ὃν δὲ βιολόγεος τὴν σοφίαν καὶ τὸν πλοῦτον δὲν ἐκ ταύτης συνή-
θροισαν μαθεῖν ἐντυγχανέτω τοῖς ὄμωνυμοις τούτων διαλόγοις τοῦ Πλά-
25 τουνος, καὶ ἡ σοφιστατος δὲ Σωκράτης ἐν τῷ τοῦ Πλάτωνος Γοργίᾳ τοῦ
Θρασυτάτου Πάλου τὸ ἐπηρμένον καὶ τοῦ Καλλικλέους τὸ ἀμαθές διελέγχων
ἐπιστημονικῷ λόγῳ καὶ ταπεινῷ φρονήματι πάντως πιστούμενος τὴν σοφι-
στικὴν δοκήσει μόνον εἶναι σοφίαν φράσι καὶ οὐκ ἀληθείᾳ καὶ τὸν σοφιστὴν

1 ἀδύνατον γάρ ἄλλο a¹ 2 ὄμωνυμα I: ὄμωνυμάν a τοῦ a: τῶν I 3 πε-
περάνθαι scripsi: πεπέρανται aI 5. 6 μόναι γάρ αἱ πρὸς τὰ φωνήντα συνθέσεις αἱ-
τῶν A 6 τοῦτο ποιοῦσι A1: inv. ord. a 10 ὡς εἴρηται (sc. p. 8,7sq.) post
συλλογισμοῖς collocat A 13,14 ἡ σοφιστικὴ ἀπάτη, λέγει καὶ δι' ἣν A 16 ἀνιδρώτῳ a¹:
εὐ νι δι τί (sic) I 18 χρόνοις aKQR: λόγοις I cf. p. 6,23 n. 18,19 μὴ εἶναι δὲ
KQR, omisso δὲ a: om. I 19 σπουδάζοντες a τοῖς—χρόνοις aKQR: τῷ—
χρόνῳ I 20 μέν om. a 23, 24 δὲ—συνήθροισαν om. A 25 τῷ τοῦ A:
τῷ a: compend. supra lineam I ἐν τῷ τοῦ Πλάτωνος Γοργίᾳ] cf. e. 18 p. 463 B sqq.
26 ἐπαρμένον a¹ καλλικλέους a²: καλλικλέους a¹: καλλικλέος A1 26, 27 τῷ λόγῳ
τῷ ἐπιστημονικῷ διελέγχων a² 27 πάντως om. A 28 σοφίαν A: σοφίας al
φασι a ἀλήθεια A: ἀληθείας a: ἀληθείας 1

δοκήσει μόνον είναι σοφὸν τῇ δ' ἀληθείᾳ ἀσοφὸν καὶ χρηματιστὴν, ἥγουν χρημάτων ἔνεκεν ἀγωνίζομενον ἀπὸ φαινομένης σοφίας. ὅτι δ' ἡ σοφιστικὴ φαινομένη ἐστὶ σοφία καὶ οὐ κυρίως, δῆλον ἐκ τοῦ κατὰ δόκησιν εἶναι· τὰ γάρ κατὰ δόκησιν οὐ κυρίως· εἰ γάρ καὶ δόκησις φαι-
5 νομένη ἐστὶν ὑπάρχεις, ἡ δὲ φαινομένη ὑπάρχεις οὐ κυρίως ἐστὶν ὑπάρχεις,
κατ' ἐπαναδίπλωσιν τοῦ μείζονος ἔργου ἡ ἄρα δόκησις οὐ κυρίως ἐστὶν. διὸ
τοῦτο δὲ τις σοφιστικὴ φαινομένη σοφία καὶ ὁ σοφιστὴς φαινόμενος σοφός, καὶ
τὸ ἔργον τοῦ σοφοῦ [φαινομένου] φαινόμενον καὶ οὐκ ἀληθές, καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ
φαινομένης σοφίας ἐχρηματίζοντο, ἀκόλουθον ἦν πάντως δοκεῖν μᾶλλον
10 ποιεῖν τὸ τοῦ σοφοῦ ἔργον ἢ ποιεῖν. ὁ μὲν γάρ ὄντως σοφὸς ποιεῖ
μᾶλλον τὸ τοῦ σοφοῦ ἔργον ἢ δοκεῖ· ὅγλοι δὲ διαχράτης μηδὲν εἰδέναι
πανταχοῦ διαβεβαιούμενος μηδὲ σοφὸν τι ποιεῖν καίτοι πάντα καὶ λέγων
καὶ πράττων ἀπ' ἄκρας ἐπιστήμης. οἱ δὲ σοφισταὶ τούναντίουν πάντα γάρ
εἰδέναι διαβεβαιοῦνται· 'οὐδεὶς γάρ οὐδέπω μέγρι καὶ τήμερον', φησίν δὲ
15 Πρωταγόρας, 'κανίν τι με ἡρώτησε', μόνον οὐχὶ λέγων 'αὐτὰ ἐκεῖνα παρὰ
πάντων ἐρωτῶμαι μᾶper τυγχάνω εἰδώς'.

p. 165a24 Ἔστι δὲ ὡς ἐν πρὸς ἐν εἰπεῖν ἔργον.

Εἰπόντων ὑποίκια ἐστὶν ἡ τῶν σοφιστῶν σοφία, ὅτι φαινομένη σοφία, καὶ
ὑποῖπον τὸ ἔργον αὐτῶν, ὅτι τὸ δοκεῖν ποιεῖν τὸ τοῦ σοφοῦ ἔργον, νῦν
20 προστίθησι καὶ τὸ τῶν ἀληθῶν σοφῶν ἔργον. ἵνα γάρ μή τις εἴπῃ 'πῶς
δὲ καὶ τίνα τρόπου ἐρωτᾶν καλῶς, ὡσάντως καὶ ἀποκρίνεσθαι γνόντες οὐχ
ἀληθείημεν τοὺς ἐπιχειροῦσι σοφίεσθαι'; φησὶ τῶν ἐπιστημάνων ἐρωτῶντων
καὶ ἀποκρινομένων τοῦ μὲν ἐρωτῶντός ἐστιν ἔργον τὸ ἀψευδεῖν περὶ τὰς
ἐρωτήσεις καὶ τὸν ἀποκρινόμενον ἐμφανίζειν φευδόμενον, εἰ που κακῶς
25 καὶ φευδός ἀποκρίνεται, τοῦ δὲ ἀποκρινομένου τὸ ἐμφανίζειν, εἰ που δια-
φεύδεται ὁ ἐρωτῶν. καὶ τὸ μὲν ἐμφανίζειν τὸν φευδόμενον, ὑπερ ἐστὶν
ἔργον τοῦ ἀποκρινομένου, ἐν τῷ δύνασθαι ὑπέχειν λόγον ἐστόν. ὁ γάρ
εἰδὼς, εἴτε πολλαχῶς εἴτε μοναχῶς τὸ πράγματα λέγεται, τὸν ἐρωτῶντά
τι τῶν πολλαχῶς ὡς μοναχῶς λεγόμενον οὐ συγχωρήσει τοῦτον ἀπατῆσαι
30 τοὺς καὶ σοφίσασθαι τὸ δὲ ἀψευδεῖν ἐν τῷ λαμβάνειν, δὲ ἐστὶ τοῦ ἐρω-
τῶντος ὁ γάρ δυνάμενος καλῶς ἐρωτᾶν οὐδέποτε πρήτασιν ἐρωτήσει
ἀφ' ἧς συμβίζεται τὰ ἐναντία λέγειν ἐσαυτῷ· ὡς γάρ ἐρωτῶν καλῶς οὐ
δι' ἐσαυτὸν δείκνυσι τὰντία συμβιάνειν, ὡς εἰδὼς ἐρωτῶν ἀναμαρτήτως,
ἄλλα διὰ τὸν ἀποκρινόμενον.

2 post χρημάτων add. ἐρωτῶν· καὶ τούτων Λ ἀγωνίζομενος α 8 φαινομένου add. ν
καὶ prius ΑΙ: ἐστὶν α 10 ἡ δοκεῖν I σοφιστῆς α¹ 12 ποιῶν Λ
11 βεβαιοῦνται α μέγρι Α: οὐκ. al 14. 15 δ Πρωταγόρας] iunctio ὁ Ποργίας,
qui c. 2 p. 448Α dicit καὶ λέγω ὅτι οὐδεὶς μέ πω ἡρώτηκε καὶνόν οὐδὲν πολλῶν ἐστον
15 περὶ α¹ 17 ἔργον ου. Λ 18 σοφιστῶν ΑΙ: σοφιστικῶν α 23 ἔργον ἐστὶ Λ
24 εἰ που α²Λ: εἰπερ α¹ 25 post ἀποκρίνεται add. ἀποκρινόμενος αΙ: οὐ. Λ 29 ὡς
μοναχῶς ου. α¹ λεγομένων α 30 τε I: οὐ. α 33 τὰ ἐναν-
τία α ἀναμαρτήτως α: ἀναμάρτητα I

p. 165 a 24 Ἔστι δ' ως ἐν πρὸς ἐν.

"Ινα συνελῶν εἴπω ώς ἐν πρὸς ἐν τὰ ἀμφιπέρων ἔργα, τοῦ μὲν καλῶς ἐρωτᾶντος ἔργον ἐστὶ τὸ λαμβάνειν προτάσσεις κυρίας καὶ μὴ ἀμφιβόλους, τοῦ δὲ γε ἀποκρινομένου ἔργον ἐστὶ τὸ δύνασθαι τὸν ἐρωτᾶντα 5 ἐλέγχειν φευδόμενον· τὸ δὲ δύνασθαι τὸν φευδόμενον ἐλέγχειν γίνεται παρὰ τὸ εἰδέναι τὰ τε ὑμώνυμα καὶ ἀμφίβολα καὶ τἄλλα δι' ὃν ἀπατᾶν πειράται ὁ ἐρωτῶν. η̄ τοίνυν τὸ ἐν πρὸς ἐν οὕτω νοητέον η̄ καὶ οὕτως δησιλεῖ νοεῖσθαι· δτι ἐπειδή με ἐρωτᾶν βιούλει, γίνωσκε δτι, εἰ θέλεις μὴ παρατραπῆναι, ἐρώτα καλῶς καὶ ἀληθῶς, δπερ ἐστὸν ἔργον τοῦ ἐπιστη- 10 μόνως ἐρωτᾶντος, καὶ σπουδαζε τὸν φευδόμενον ἐλέγχειν δι' ὃν εἴπομεν, δπερ ἐστὸν οἰκεῖον ἔργον τοῦ ἐπιστημόνως ἀποκρινομένου. η̄ τοίνυν κατὰ τὸ πρῶτον νοητέον τὸ ἐν πρὸς ἐν η̄ κατὰ τὸ δεύτερον· τι σῷζει γάρ καὶ ἐπὶ τούτου· δύο γάρ τινα εἴπε, τὸ τε πῶς δεῖ ἀποκρινεῖσθαι | καὶ τὸ ἐρωτᾶν. f. 7r

Ταῦτα δη̄ εἰπὸν ὑπομιμήσκει ήμας ὃν ἐδεῖσε· καὶ γάρ δτι ἐστὶ 15 τοιοῦτον εἰδὸς λόγων, δπερ οἱ σοφισταὶ διώκουσιν, συνέστησεν ἐν οἷς καὶ τὴν ὑμωνυμίαν παρέθετο, προσθείσεις καὶ τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐφίενται τῆς τοιαύτης τῶν λόγων δυνάμεως ὡς εὐχεροῦς καὶ ῥῷδας, καὶ δτι η̄ τοιαύτη δύναμις τῆς ἔριδος ποιεῖ τὸν φωνήμενον σοφόν, δι' οὐ τυγχάνουσιν οἱ σοφισταὶ τὴν προαιρέσιν ἔχοντες. συνίστησε δὲ τρόπον τινὰ διὰ τούτων 20 ὁ Ἀριστοτέλης δτι ἀναγκαῖον ἐστὶ τῷ φιλοσόφῳ κατ' ἀληθείαν καὶ ἐπι- στημονικῶς καὶ τοῦτο εἰδέναι τὸ εἰδὸς τῶν λόγων τὸ παρὰ τοὺς σοφισταῖς σπουδαζόμενον. πῶς γάρ τὸ ἀγνοούμενον ἐλεγχόμενον ἐσται; ἀλλὰ δηλού δτι τὸ γινωσκόμενον. εἰ γάρ η̄ ἀπειρία καὶ η̄ ἄγνοια τῶν τοιούτων λόγων τῆς φαντασίας αἰτία, δηλού ὡς η̄ γνῶσις αὐτῶν ἀμα τῇ γνώσει καὶ ἐλέγχος 25 ἐστι. ταῦτα δεῖξας ἐπὶ τούτοις προτίθεται εἰπεῖν περὶ οὐ η̄ προκειμένη πραγματεία· ἐστι δὲ περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων, πῶς τε γίνονται καὶ διὰ τίνων.

p. 165 a 34 Πόσα δέ ἐστιν εἰδὴ τῶν λόγων τῶν σοφιστικῶν.

Ἐισβάλλει νῦν εἰς τὴν τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων διδασκαλίαν, καὶ ζητεῖ 30 πρότερον πόσα εἰδὸν εἰδὴ τῶν λόγων τῆς σοφιστικῆς καὶ ἐκ πόσων σύνεστηκε τὸ σοφιστεύειν. τὸ δὲ πόσα ἐστὶν εἰδὴ τῶν λόγων καὶ ἐκ πόσων τὸν ἀριθμὸν η̄ ἐκ παραλλήλου κεῖται, η̄ τὸ μὲν πάσα ἀντὶ

2 συνελόντα δ̄ εἰπεῖν ώς ἐν πρὸς ἐν ἐστὶ τὰ A 3 et 4 ἔργον ἐστὶ om. A κυρίας A: κυρίους αἱ κοινάς I 6 τὸ ἀλλα α 7 τὸ ἐν πρὸς ἐν om. A 7. 8 καὶ et δρεῖλει νοεῖσθαι. δτι om. A 8 τέλεις a¹: εἰς superser., sequens μ in ras. A¹ 12 αἱ ἀρ- μζεῖ? 13 τούτου I: τούτοις α δεῖ I: δη̄ α 14 δὲ a²: om. A ήμιν a¹ ἐστι τι Arist. (τι om. C) 15 τοιοῦτον αA Arist.: τοιούτων I (f, pr. B) δπερ AII: δπως α συνέστηκεν α ἐν om. A 20. 21 ἐπιστημονικῶς A: ἐπιστημονικῶς I: ἐπιστημο- νιαν α 22 post ἀγνοούμενον add. καὶ α 25 τούτου A 28 δὲ I: τε α 29 τὴν τῶν in ras., ut videtur, A¹ 30 τῶν λόγων om. A 32 τῶν ἀριθμῶν A(i)

τοῦ 'τίνα εἰσὶ τὰ εἰδῆ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων', ἀπερ εἰσὶ δύο, τὰ παρὰ τὴν λέξιν καὶ τὰ ἔξω τῆς λέξεως, τὸ ἐκ πόσων δὲ ἀντὶ τοῦ 'πόσα μέρη ἔνδος ἑκάστου τῶν τοιούτων εἰδῶν'· μέρη γάρ τῶν εἰδῶν τὰς ὑποδιαιρέσεις τῶν εἰδῶν λέγει. δύναται τὸ καὶ πόσα μέρη τῆς πραγματείας 5 τυγχάνει λέγειν ὡς ζησον τῷ 'καὶ πόσων οἱ σοφισταὶ στοχάζονται'. οὐ γάρ μόνον τοῦ ἐλέγχειν δοκεῖν ἀλλὰ καὶ ἄλλων τινῶν, ἢ μετ' ὅλην ἐρεῖ. δύναμιν δὲ λέγει τὴν σοφιστικήν, ἥτις ὅτι μὴ τέγυη μηδὲ ἐπιστήμη· περὶ ταῦλημη γάρ ἑκαίνων ἑκατέρᾳ, ἥ τε τέχνη 'ἔξις οὖσα μετὰ λόγου ἀληθίους ποιητική' καὶ ἡ ἐπιστήμη ἔξις ἀποδεικτική περὶ τὸ δεῖ ὠσκύτως ἔχον· ἥ 10 τέχνην εἶπε τὴν σοφιστικήν κοινῶς καὶ γενικῶς, ἥτοι δυνάμει λέγει γάρ αὐτὴν καὶ τέχνην κοινότερον γράμμενος τῷ τῆς τέχνης ὀνόματι.

p. 165a38 "Εστι δὴ τῶν ἐν τῷ διαλέγεσθαι λόγων τέσσαρα γένη.

Κοινοποιεῖται πρότερον πάντα τὰ τῶν συλλογισμῶν εἰδῆ καὶ ἀπαριθμεῖται αὐτά, καὶ τότε τὸ περὶ οὐ δύο λόγων ἔστιν αὐτῷ εἰδος τοῦ συλλογισμοῦ ἀναλεξάμενος τὴν περὶ αὐτοῦ ποιεῖται διδασκαλίαν. ἀπορῆσαι δὲ ἀξιον, πῶς εἰπὼν τῶν ἐν τῷ διαλέγεσθαι λόγων εἰναι τέτταρα γένη ἐπίγνηγε τοὺς διδασκαλικούς λόγους προτιγμένως, οἵτινές εἰσιν ἀποδεικτικοί. οὐ γάρ οἱ ἀποδεικτικοὶ λόγοι εἴκεν δύο διαδόξων εἰσίν, οὔτε ἐκ τῶν πᾶσι δοκούντων οὔτε ἐκ τῶν τοῖς πλείστοις οὔτε ἐκ τῶν τοῖς σοφοῖς, ἥ 20 τῶν πᾶσι δοκούντων σοφοῖς ἥ τῶν τοῖς πλείστοις ἥ τῶν <τοῖς> μᾶλιστα γνωρίμοις κατὰ φιλοσοφίαν, οὐδὲ περὶ παντὸς τοῦ προκειμένου συλλογίζονται· τὸ γάρ ἐκ τούτων συλλογίζεσθαι, ὡς ἡ πρόθεσις τῆς διαλεκτικῆς σημαίνει, οὐκ ἔστιν ἀποδείξεως καὶ ἀποδεικτικοῦ λόγου ἀλλὰ τῆς διαλεκτικῆς. ἥ ληπτέον ἐπὶ τοῦ συλλογίζεσθαι νῦν τὸ διαλέγεσθαι· δόγάρ ἀποδεικνύων οὐδὲ διαλέγεται ἀλλὰ συλλογίζεται, καθάπερ ἐπὶ γεωμετρίας ἔχει καὶ ἄλλων τινῶν. θεὶς δὲ τίνα τὰ τέσσαρα γένη λέγει καὶ τὴν πρὸς ἄλληλα τούτων διὰ συντόμου λόγου διδάσκει διαφοράν, διδασκαλικοὶ μὲν φάσκων εἰσὶν οἱ ἐκ τῶν οἰκείων ἀρχῶν ἑκάστου μαθήματος γνόμενοι ἀλλ' οὐχ οἱ ἐκ τῶν δοκούντων τῷ ἀποκρινομένῳ, ἤγουν ἀποδεικτικοὶ μέν εἰσι συλλογισμοί, οἷον φέρε εἰπεῖν ἐπὶ ἀριθμοῦ οἱ διὰ ποσοῦ διωρισμένου συλλογιζόμενοι καὶ γεωμετρικοὶ οἱ διὰ ποσοῦ συνεχῆς καὶ ἀπλῶς ἑκαστος ἔξι οἰκείας ἐπιστήμης καὶ τοῦ οἰκείου ὑποκειμένου τὰς ἀρχὰς ἔχων, καὶ ἀποδεικτικής

1 post εἰδῆ add. τῶν λόγων, καὶ ἐκ πόσων τὸν ἀριθμὸν, ἥ τὸ μὲν πόσα ἀντὶ τοῦ πόσα εἰδῆ
 al: om. A 4 τὸ καὶ ΑΙ: inv. ord. a 5 στοχάζονται in ras., ut videtur, A¹ 6 ἡ
 superser. I ἐρεῖ] c. 3 p. 165b12sq. 7 δύναμιν (δε ex v corr.) I: δύναται α λέγει
 scripsi: λέγειν al 8. 9 ἔξις κτλ.] Eth. Nic. VI 4 p. 1140a10 et 1139b31 10 δυ-
 νάμει I: δύναμιν a 13. 14 ἀπαριθμεῖται αὐτά ΑΙ: ἀπαριθμεῖ ταυτά α 14 τὸ om. A δ
 λόγος ἔστιν αΑ: inv. ord. I αὐτοῦ εἴδους Α 15 ἀναλεξάμενος Α: ἀναλεξάμενος αΙ
 ἀπορῆσαι AS: ἀπορᾶς I: ἀπορεῖν a 16 τέσσαρα αΑ 17. 18 οἱ ἀποδεικτικοὶ εἰ
 γάρ A 18 ante ἔξι add. οὐκ A 20 ἥ alterum A: καὶ al τοῖς alt. addidi cf. Top. I 1
 p. 100b23 21 γνωρίμοις scripsi: γνωρίμων αΑI συλλογίζονται—σημαίνει (22) om. a¹
 24 ληπτέον οὖν om. ἥ A 26 τίνα λέγει τέσσαρα γένη Α 27 διαφορὰν ante διὰ
 collocat A 29 ἤγουν I: οἱ δὲ a 31 ἐκ τῆς A

Comment. Arist. II 3 [Alexander] in Sophisticos elenchos.

ούστω καὶ ἐκ τοιούτων συλλογιζόμενος, οὐχ ἐκ τῶν τοῦ ἀποκρινομένου δοξῶν. αἴτιον δὲ τούτου τὸ τὸν μανθάνοντα πιστεύειν, διγίνεται, | δταν ἐκ τῶν οἰκείων ἀρχῶν τοῦ πράγματος ὁ διδάσκων ἀκολούθος. 7·
 θούς ἔχη τοὺς οἰκείους λόγους· οὐ γάρ ἀν μάθοι τις τὰ δεύτερα μὴ περὶ 5 τῶν πρώτων πεπισμένος. διαλεκτικὸν δέ εἰσι συλλογισμοὶ οἱ ἐκ τῶν ἐνδόξων συλλογιστικοὶ ἀντιφάσεως· δεῖ γάρ ὁ διαλεκτικὸς τὴν ἀντίφασιν πειρᾶται συλλογίζεσθαι τοῦ προβλήματος, καὶ γυμναστικός τις ὁν ἐπ' ἀμφότερα ἔγχειρει δι' ἐνδόξων καὶ τῶν ἀντικειμένων ἐστὶ συλλογιστικός. τρίτον φησίν εἶναι τὸν πειραστικὸν συλλογισμόν, ὃς ἐστι καὶ 10 αὐτὸς διαλεκτικός· μέρος γάρ τοῦ διαλεκτικοῦ. διαφέρει δὲ τοσοῦτον ἐκείνου. θτι μῆδεστιν ἐκ τῶν ἀπλῶν ἐνδόξων ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν δοκούντων τῷ ἀποκρινομένῳ περὶ οὐ προσποιεῖται τὴν ἐπιστήμην ἔχειν. τούτῳ γάρ διαφέρει, ώς εἴρηται, ὁ πειραστικὸς τοῦ διαλεκτικοῦ καίτοι καὶ αὐτὸς διαλεκτικὸς ὁν, τῷ τὸν διαλεκτικὸν ἐκ τῶν ἀπλῶν 15 ἐνδόξων συλλογίζεσθαι, ἀπέρι ἐστὶ τὰ δοκοῦντα πᾶσιν ἡ τοῖς πλείστοις ἡ τοῖς σοφοῖς, τὸν δὲ πειραστικὸν καὶ ἐκ τῶν ἀπλῶν ἐνδόξων καὶ ἐκ τῶν δοκούντων πᾶσι τοῖς προσποιουμένοις εἰδέναι τὴν ἐπιστήμην ἐκείνην καθ' ἣν ἡ πείρα γίνεται, ἀ καὶ αὐτὰ ἐνδόξα, εἰ καὶ μῆ ἀπλῶς, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐπιστήμην ἐκείνην. τὰ γάρ ἐν ταῖς φευδογραφίαις ταῖς κατὰ τὴν 20 γεωμετρίαν λαμβανόμενα οὐκ ἐκ τῶν δοκούντων πᾶσιν εἰσιν ἀλλ' ἐκ τῶν τοῖς γεωμέτραις, τῶν ἀναγκαίων παρ' αὐτῶν ἐκείνων τῶν γεωμετρικῶν γινώσκεσθαι. γράφεται δὲ ἐν τισι καὶ ἀναγκαῖον διὰ τοῦ ὁ μικροῦ, καὶ εἴη ἀν ἐλληπιτικὸν ώς ἔξωθεν λαμβάνεσθαι τὸ 'ῶν τὴν ἐπιστήμην ἔχειν ἀναγκαῖον τῷ προσποιουμένῳ εἰδέναι'. ἐν τισι μέντοι ἀντιγράφους οὐ τέταρα γένη ἀλλὰ τρία φέρεται, ἐπεὶ τοῦ πειραστικοῦ δοκεῖ ώς μέρους τοῦ διαλεκτικοῦ μνημονεύειν προελθών. πολλὸν δὲ καὶ τὸ τῆς πειραστικῆς εἰδὸς παρὰ Πλάτωνι ἔστιν εὑρεῖν ἐν τῷ Εὐδόχφρονι καὶ ἐν ἀπασι σχεδὸν αὐτοῦ τοῖς διαλόγοις. μνημονεύει δὲ τῶν πειραστικῶν καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν, ἐνθα διέξεται πρὸς τίνα γρήσιμός ἐστιν ἡ διαλεκτική· ἐκεῖνο γάρ 30 ἦντον διὰ τοῦ δν τρέπον δέ, διώρισται ἐν ἑτέροις. ἐριστικὸς δὲ λέγει εἶναι τοὺς ἐκ τῶν φαινομένων μὲν ἐνδόξων μῆδη ὄντων δὲ

2 αἰτία δὲ τούτου α: τούτου δὲ αἰτία A	4 ἔχη C: ἔχει αΙ	δύο I: β a	5 τῶν
οὐ'		οὐ'	
prius Cv: τοῦ αΙ α I: α α πεπισμένος α	4. 5 δύο—α' I: β—α a	7 τοῦ	
προβλήματος πειρᾶται συλλογίζεσθαι Α τις om. A	8 ἐπ' om. A	ἐπιχειρεῖ διὰ τῶν	
ἐνδόξων Α 9 post τρίτον add. δὲ A 12 post οὐ add. οὗτος A 16 post ἐνδόξων			
15, 16 συλλογίζεσθαι—σοφοὶ iterata expunxit I 18.19 καθ'—ἔκεινην om. a ¹ 19 τὴν			
alterum om. a 20 εἰσιν a ² I: ἡ a ¹ ἀλλ' KQR: ἀλλὰ καὶ (ut vs. 11) αΙI 21 γεω-			
μετρῶν A 22 γράφεται a ² I: γίνεται a ¹ ἐν τισι velut Arist. codd. BC μικρὸν a ¹			
23 ἐλληπιτικὸν α 24—26 ἐν τισι τρία φέρεται· δτι προελθών δοκεῖ μνημονεύειν τοῦ			
πειραστικοῦ, ώς μέρους τοῦ διαλεκτικοῦ A 24. 25 τέσσαρα α 25 μέρους scripsi:			
μέρη I: μέρος α 26 προελθών] p. 165 ^b 10 27 παρὰ KQ: περὶ αΙ: deletum A πλά-			
των Α: πλάτων αI 28 τισι om. a ¹ : post εὑρεῖν add. a ² αὐτοῦ σχεδὸν A 29 τοπι-			
κῶν aKQR: τόπων I 28. 29 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν] c. 2 p. 101 ^a 36 sq.			
31 εἶναι om. A μὲν om. A Arist.			

(οὗτοι δέ εἰσιν οἱ τὸ σχῆμα ἔχοντες ὑγίεις) καὶ τοὺς φαινομένους συλλογισμούς· οὗτοι δὲ πάλιν εἰσὶν οἱ κατὰ τὸ σχῆμα ἡμαρτημένοι. ἀγωνιστικοὺς δὲ καὶ ἐριστικοὺς τοὺς αὐτοὺς λέγει. περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων, φησί, τῶν διδασκαλικῶν καὶ ἀποδεικτικῶν λόγων, ἐν τοῖς Ὑστέροις εἴρηται 5 ἀναλυτικοῖς, περὶ δὲ τῶν διαλεκτικῶν καὶ πειραστικῶν ἐν τοῖς Τοπικοῖς· περὶ δὲ τῶν ἀγωνιστικῶν καὶ ἐριστικῶν νῦν λεξέον.

p. 165 b 12 Πρῶτον δὴ ληπτέον πόσων στοχάζονται οἱ ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιζόμενοι.

Εἰπὸν διαλαρεῖν πόσου τε εἰδῇ ἐστὶ τῶν συμβιτικῶν συλλογισμῶν καὶ πόσα 10 ἑνὸς ἔκαστου τῶν εἰδῶν μέρη καὶ περὶ τῶν συμβαλλομένων εἰς τὴν παροῦσαν πραγματείαν, νῦν ἅρχεται τὴν ἐπαγγελίαν πλήρουν. καὶ πρῶτον ἐκτίθησι πόσων στοχάζονται οἱ ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιζόμενοι, τουτέστιν οἱ σοφισταί, καὶ φησὶ πέντε εἶναι ταῦτα τὸν ἀριθμὸν ὃν στοχάζονται, ἔλεγχον, φεῦδος, παράδοξον, σολοικισμὸν καὶ τὸ ποιῆσαι ἀδο- 15 λεσχεῖν τὸν προσδιαλεγόμενον. τί δὲ τούτων ἔκαστον ἐστι, προιόντες μαθησόμεθα. τί δέ ἐστι τὸ ποιῆσαι ἀδολεσχεῖν τὸν προσδιαλεγό- μενον, διὰ τοῦ ἐπαγμόνου δηλοῦ· ἐφερμηνευτικὸν γάρ ἐστι τοῦ ποτὸς ἐστὶ τὸ ἀδολεσχεῖν τὸ πολλάκις ἀναγκάζεσθαι τὸ αὐτὸν λέγειν. μήποτε δέ, ἐπει τῷ ἀληθῶς λέγουσιν οἱ σοφισταί, τῷ μὴ ἐπιχειρεῖν ἐξ 20 ἐνδόξων ἀλλ’ ἐκ φαινομένων ἐνδόξων, διὰ τοῦτο καὶ τὸ στοχάζονται εἴρηκεν. ἀλλὰ περὶ τούτων μέν, τί ποτέ ἐστιν ἔκαστον, τὸ δοκοῦντα ῥηθῆσται, θταν καὶ αὐτὸς περὶ τούτων διέξεισι. τὸ δὲ ἢ τὸ μὴ δην ἀλλὰ τὸ φαινόμενον ἔκαστον εἶναι τούτων τοιοῦτον ἐστιν· ἀπαριθμησάμενος γάρ τίνα οἱ σοφισταί στοχάζονται, λέγει δητι ἔκαστον τούτων τῶν 25 παρ’ αὐτῶν στοχάζομένων οὐκ ἐστιν ἀληθῶς δην ἀλλὰ φαινόμενον. ἐστι δὲ ἢ λέξις οὕτως· τὸ ἔκαστον τούτων μὴ εἶναι δην ἀλλὰ φαινόμενον· οὔτε γάρ ἀληθῶς δεικνύουσι φεῦδόμενον τὸν ἀποκρινόμενον, ἀλλὰ φαινόμενως, οὔτε σολοικίζοντα τὸν δοκοῦντα σολοικίζειν. ἐν γάρ τῇ ἐρωτήσει τῇ ἀρα δ. l. 8° λέγεις εἶναι, ἐστι τοῦτο; λέγεις εἶναι Σωκράτης· ἐστιν ἄρα Σωκράτην^o οὐκ 30 ἀληθής ἐστι τοῦτο σολοικισμὸς ἀλλὰ φαινόμενος. τὸ δὲ ἢ τὸ μὴ δην ἀλλὰ τὸ φαινόμενον ἐστι καὶ οὕτως ἐκλαρεῖν, ὡς εἰ ἔλεγεν ἢ ὡς εἶναι τοῦτο τῇ δοκούσῃς ἀπορίας τοῦ πῶς ἐλέγχουσιν οἱ σοφισταὶ λυτικόν, εἰ καὶ φεῦδους καὶ ἐλέγχου καὶ τῶν τοιούτων στοχάζονται, ἀλλ’ ἔκαστον τούτων μὴ δην ἐστι καὶ φαινόμενον· οὔτε γάρ ὁ ἔλεγχος ἀληθής ἐστιν

1. 2 ὑγίεις. φαινόμενοι δὲ οἱ κατὰ A 2 εἰσὶν οἱ. a¹ 2. 3 ἀγωνιστικοὶ — ἐριστικοὶ a¹ 3 λέγει οἱ. a¹ 9 εἰπὼν] c. I p. 165 a 34—37 σοφιστικῶν A: om. al 14 ἐλεγχος—σολοικισμὸς A τὸ ποιῆσαι AI: πεποιῆσαι a¹: ποιῆσαι a² 15 προϊόντες] p. 165 b 18 sq. 16 ἀδολεσχῆσαι I Arist. 19 fort. ἐλέγχουσιν 20 τὸ om. a¹ 23 τοιοῦτον I: τοιοῦτων a 25 αὐτῶν scripsi: αὐτοῦ al 27 δείκνυσι a 29 σωκράτης (post ἄρα) a¹ 31 ἄλλως A ὡς ἂν εἰ A 32 λυτικὸν post τοῦτο collocat A 34 ἐστιν οἱ. A

ἔλεγχος, οὕτε μὴν δισολοικισμὸς τοιούτου σολοικισμός, οὕτε τῶν ἄλλων οὐδὲν τοιούτου οἰον καὶ φαίνεται. ἀληθῆς μὲν γάρ ἔλεγχος διὰ τὴν ἀντίφασιν τοῦ συμπεράσματος καὶ μίαν τῶν προτάσσεων λαβὼν καὶ ἀνελών τι τῶν κειμένων· διὸ δὲ λέγων ‘ἄρ’ ἔστι σιγῶντα λέγειν; οὐδὲ τί δέ, οὗτον ἔνδικα καὶ 5 ἀληθίους λέγης οὐδὲ σιγῶντα λέγεις; ἔστιν ἄρα σιγῶντα λέγειν’ οὐδὲ ἔλέγχει· διττὸν γάρ ἔστι τὸ σιγῶντα. διττὸν δὲ τὸ μὴ διὰ ἀλλὰ τὸ φαινόμενον ἔκαστον εἶναι τούτων οὗτως εἰρήκεν ὡς εἴπομεν, δῆλον καὶ αὐτὸς πεποίηκε διὰ τοῦ μάλιστα μὲν γάρ προαιροῦνται φαίνεσθαι ἔλέγχόντες καὶ τῶν ἔντικων. ἔφη δέ τις καὶ οὗτως ἐρμηνεύεσθαι τὸ ἥρητόν. διττὸν τὸ πειρᾶσθαι ἔλέγχειν τὸν σοφιστὴν οὐκ ἔστι μὴ διὰ τοιούτου ὡς τὸ τῇ ἀληθείᾳ καὶ τῷ φαινόμενῳ, οἷον τὸ μηδαμῆ μηδαμῶς δοκοῦν, ἀλλὰ μὴ διὰ οὗτον καθ’ ἑαυτόν, διὸ δὲ οὗτον κατὰ τὸν διόξαζοντα καὶ διὰ τοῦτο φαινόμενον.

p. 165b23 Τρόποι δὲ εἰσὶ τοῦ μὲν ἔλέγχειν δύο.

15 Νῦν προτίθεται λέγειν περὶ τῶν τρόπων τῶν παραλογισμῶν. δέκα δὲ καὶ τριῶν αὐτῶν ὄντων δύο τρόποις αὐτῶν εἰναί φησιν. εἴη δὲ ἂν ἀντὶ τοῦ εἰδούς τὸν τρόπον παραλαμβάνων, καὶ ἔστι τρόπον τινὰ λέγων οὗτως, διττὸν τῶν σοφιστικῶν ἐνγχλήσεων εἰσὶ δύο, καὶ τὸ μὲν ἐν τῶν εἰδῶν ἔξι τρόποις περιέχει, τοὺς παρὰ τὴν λέξιν λεγομένους, τὸ δὲ ἔτερον ἐπτά, 20 οὓς ἔξι καλεῖ τῆς λέξεως. εἰσὶ δὲ οἱ παρὰ τὴν λέξιν ποιοῦντες τὴν φαντασίαν δμωνυμία, ἀμφιβολία, σύνθεσις, διαίρεσις, προσῳδία, σχῆμα λέξεως. οἱ δὲ ἔξι τῆς λέξεως εἰς μὲν διὰ παρὰ τὸ συμβιθηκός, δεύτερος δὲ διὰ παρὰ τὸ ἀπλῶς τὴν μὴ ἀπλῶς ἀλλὰ πηγὴν τὴν ποτὲ τὴν πρότερην λέγεσθαι καὶ μὴ κυρίως προσαγορευόμενος τρίτος δὲ διὰ παρὰ 25 τὴν τοῦ ἔλεγχου ἄγνοιαν, τέταρτος διὰ παρὰ τὸ ἐπόμενον, πέμπτος διὰ παρὰ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι, ἕκτος διὰ παρὰ τὸ μὴ αἰτιον τιθείς, ἔβδομος διὰ παρὰ τὸ τὰ πλεῖστα ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν. ἐπειδὲ δὲ τὴν ὄντων ἀνωτάτη δικίρεσις εἰς φωνάς ἔστι καὶ πράγματα καὶ τούτων τὰ μέν εἰσι λεκτὰ τὰ δὲ τυγχάνοντα, λεκτὰ μὲν οἱ φωναί, τυγχάνοντα δὲ τὰ πράγματα, καὶ ἡ 30 τῶν σοφιστικῶν ἔλέγχων διαίρεσις τὴν πρώτην ἔχει διαίρεσιν τὴν περὶ φωνάς τὴν περὶ πράγματα· ἔκατερον δὲ τούτων εἰς πλεῖστα διαιρεῖται. καὶ εἰ μὲν περὶ φωνάς, περὶ ταύτας ἔσονται οἱ παρὰ τὴν λέξιν ἔξι τῶν σοφιστικῶν τρόποι· εἰ δὲ περὶ πράγματα, οἱ τῶν ἔξι τῆς λέξεως λοιποὶ ἐπτὰ τρόποι.

1 οὕτε μὴν δισολοικισμὸς τοιούτου σολοικισμός, οὕτε τοιούτου σολοικισμός add. μὴν αἱ: om. AKQR
 2 ἀληθῶς Α 4 οὐ—λέγετον (5) om. αἱΑ 5 οὐ σιγῶντα λέγεις om. αἱ² ἔλεγχος αἱ²
 γγη αἱ⁶ 6 σιγῶντα αἱ: σιγῶν αἱ² post σιγῶντα delevit λέγειν I διττὸν αἱ: AKQR:
 τὸ αἱ⁷ 7 ἔκαστον εἶναι Arist.: ἔκαστον ἔστι αἱ: ἔστιν ἔκαστον ἔστι (compend.) I 8 γάρ
 om. αἱ⁸ προαιροῦντος I 12 δόξαντα A 14 post εἰσὶ add. ήγουν εἰδη αἱ²
 ἔλεγχος αἱ(T) 15 ἔκτιθεται τοὺς τρόπους A 16 αὐτῶν prius om. A εἶναι
 om. A ἀν. om. αἱ¹ 17 τὸν A: om. αἱ¹ παραλαβὼν A καὶ—οὗτως αἱ:
 ὥσπερ εἰ ἔλεγεν A 18 ἐν om. αἱ¹ 21. 22 σύνθεσις—σχῆμα λέξεως αἱ: καὶ τὰ
 λοιπὰ διὰ τὸ λέγειν A 23 δὲ AKQR: om. αἱ¹ post μὴ add. τὸ αἱ
 27 ἀνωτάτη αἱ: ἀνωτάτω I

πρῶτον μὲν οὖν λεκτέον περὶ τῶν παρὰ τὴν λέξιν σοφιστικῶν τρόπων, ὅστερον δὲ περὶ τῶν ἔξω τῆς λέξεως. ἀνάγκη τούνυν τὰ παρὰ τὴν λέξιν σοφίσματα περὶ φωνᾶς οὗτα ἡ ἐκ τῶν κατ' αὐτάς εἶναι ἡ ἐκ τῶν περὶ αὐτάς. καὶ εἰ μὲν ἐκ τῶν κατ' αὐτάς, ἡ ἐκ τῶν ἀπλῶν διάφορα 5 πράγματα περιεχουσῶν, καὶ γίνεται τὸ πρῶτον εἰδὸς τῶν εἰρημένων παραλογισμῶν τὸ κατὰ τὴν ὄμωνυμίαν, ἡ ἐκ τῶν συνθέτων φωνῶν ὄμοιοτρόπων διάφορα πράγματα περιεχουσῶν, καὶ διποτελεῖται τὸ δεύτερον εἰδὸς τὸ κατὰ τὴν ἀμφιβολίαν. τέσσαρες δέ εἰσι τρόποι ἐξ ὧν τὰ δύο ταῦτα συνίστασθαι εἴωθε. πρῶτος μὲν δταν ὁ λόγος ἡ τούνομα πλείω σημαίνῃ, δε 10 καὶ κοινός ἔστιν ἀμφοῖν ἐπ' ἵσης, ὡς μαθησθεία. δεύτερος δὲ δταν εἰωθήτες ὥμεν οὕτω λέγειν· τί δέ ἔστι τὸ εἰωθήτες ὥμεν οὕτω λέγειν, δταν λέξιν ἔπισκεψθεία, δηλοποιηθήσεται· πλὴν καὶ οὕτως κοινός ἔστιν ἀμφοῖν, ὡς καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ. τρίτος δὲ δταν τὸ συντεθὲν πλείω σημαίνῃ, κεχωρισμένον δὲ ἀπλῶν ἔστιν, δε τρόπος λόγος ἔστι 15 τοῦ κατὰ ἀμφιβολίαν μόνου. τέταρτος δὲ ὁ ἀντιστρόφως τούτῳ ἔχων, ἤνικα τὸ μὲν σύνθετον ἐν σημαίνει | τὸ δὲ ἀπλῶν πολλά. [ἀλλ᾽ ὅπερ ἐλέγομεν] f. 8v ἡ γοῦν, ὡς ἀναθεν ἐλέγετο, τὰς ἀπλᾶς φωνᾶς διατηρεῖ τις διάφορα δὲ πράγματα περιεχουσάς, καὶ ποιεῖ τοὺς εἰρημένους δύο τρόπους τῶν σοφισμάτων ἡ τὰς ἀπλᾶς συντίθησι καὶ τι ἐπόμενον ἐκ τῆς συνθέτεως τῆς ὅλης φωνῆς λαμβάνει, 20 καὶ ποιεῖ τὸ κατὰ σύνθετον τρίτον εἰδὸς τῶν ἐν λέξει, ἡ ἀντιστρόφως τούτῳ, καὶ ποιεῖ τὸ κατὰ τὴν διαίρεσιν. ἀλλ᾽ ἐκ μὲν τῶν κατ' αὐτάς τὰς λέξεις σοφιστικῶν τρόπων ταῦτα συνίστανται τὰ σοφίσματα. ἐκ δὲ τῶν περὶ αὐτάς ἔτερα δύο συνίστανται· ἡ γὰρ παρὰ τὸν τόνον ἡ καὶ τὸ πνεῦμα, καὶ ποιεῖ τὸ παρὰ τὴν προσφύσιαν, ἡ παρὰ τὴν ποιὰν σχέσιν τοῦ σημα- 25 τισμοῦ τῆς λέξεως, καὶ ποιεῖ τὸ παρὰ τὸ σχῆμα καλούμενον εἰδὸς τῆς λέξεως. καὶ οὗτοι μὲν οἱ ἐκ τῶν λεκτῶν τρόποι ἔξι. πῶς δὲ καὶ διεν ἔκαστος τούτων συνίσταται, παρακατίντες ἔροῦμεν καὶ διὰ παραδειγμάτων τὸ σκοτεινὸν τοῦ λόγου διαφωτίσουμεν.

p. 165b27 Τούτου δὲ πίστις ἡ τε διὰ τῆς ἐπαγωγῆς.

30 "Ἐφρησεν ἐν τοῖς ἄνω ὅτι ἔξι εἰσὶ μόνοι τρόποι τῶν παρὰ τὴν λέξιν σοφισμάτων, οὐδεὶς ἔτερος, καὶ τὸν ἑαυτοῦ λόγον πιστούμενος τὸν ὅτι οὕτε πλείους εἰσὶν οὕτοι τῶν ἔξι λέγοντα οὕτε ἀλάττους φησί· πίστις δὲ τοῦ ἔξι εἶναι αὐτοὺς καὶ μὴ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ὑπερβαίνειν ἡ τε ἐπαγωγή, ἡτις παρ' ἐμοῦ ὅστερον ἐπαγωγήσεται, ἐκτιθεῖσα τοὺς παρὰ τὴν λέξιν σοφισμοὺς 35 καὶ πᾶν δὲ εἴη ἔτερον σόφισμα γινόμενον ἐκ τῆς λέξεως εἰς τούτους

4 ἀπλῶν scripsi: ἀπλῶς a1I ἀδιάφορα I 5 περιεχουσῶν] περιε in ras. A 8 τὴν om. A δι' ὃν A post δύο add. εἰδη Λ 9 πρῶτα Λ σημαίνει a 10 ῥηθήσεται in ras. A¹ μαθησθεία] p. 28, 4 sq. δεύτερον Α 12 ἐπισκεψθεία a: ἐπισκεψθεία I 14 σημαίνει a 16 σημαίνει a: σημαίνη AI τὸ δὲ ἀπλῶν πολλά Λ: om. al ἀλλ' ὅπερ ἐλέγομεν (Ἐλεγεν a) alI: om. KQR 17 ἦγουν a ἀπλῶς a δὲ om. a 18 ποιεῖται a 19 ἀπλῶς a φωνῆς om. A 24 τὴν prius AI: om. a σχέσιν aI: λέξιν Λ 25 εἰδὸς al: σχῆμα Λ 32 εἰσὶν οὗτοι I: inv. ord. a

ἀνάγουσα, καὶ ὁ συλλογισμός, ἂν τε ληφθῇ τις ἔτερος. ἔτερος δὲ λέγει τοὺς προσυλλογισμοὺς ἑκατέρας τῶν προτάσεων τοῦ παρ' αὐτοῦ τιθεμένου συλλογισμοῦ. καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ προτεχνῶς τοῖς λεγομένοις παρ' αὐτοῦ τούτῳ τιθεμένος, εἰ καὶ ἀσαφῶς καὶ οἶνον εἰπεῖν αἰνιγματωδῶς. πῶς 5 δὲ ταῦτα ἔχει, λεκτέον τοῦ σαφοῦς ἔνεκα. ὁ συλλογισμὸς ἐν πρώτῳ σχήματι γίνεται καὶ πρώτῳ τρόπῳ τοῦ πρώτου σχήματος· διοικίας καὶ ἑκάτερος προσυλλογισμὸς ἑκατέρας προτάσεως. ἔχει δὲ ὁ συλλογισμὸς οὕτως, ὡς καὶ Γάληνός φησι· τὰ παρὰ τὴν λέξιν σοφίσματα γίνεται παρὰ τὸ μὴ τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς ὄντοις καὶ λόγοις δηλοῦσθαι· πάντα τὰ μὴ τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς 10 ὄντοις καὶ λόγοις δηλούμενα ἔσχατος συμβαίνει γίνεσθαι· πάντα ἄρα τὰ παρὰ τὴν λέξιν σοφίσματα ἔσχατος συμβαίνει γίνεσθαι. τοιοῦτος μὲν οὖν ὁ συλλογισμός. ἄλλον δὲ συλλογισμὸν λέγοι ἀν τὸν κατασκευάζοντα τὴν μείζονα πρότασιν τὴν λέγουσαν ὅτι πᾶν τὸ μὴ ταῦτα τοῖς αὐτοῖς ὄντοις· καὶ λόγοις δηλούμενον ἔσχατος συμβαίνει γίνεσθαι. ἔτι τὸν κατασκευάζοντα 15 τὴν ἐλάττονα τὴν λέγουσαν ‘τὰ παρὰ τὴν λέξιν σοφίσματα γίνεται παρὰ τὸ μὴ τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς ὄντοις καὶ λόγοις δηλοῦσθαι’. δείκνυται δὲ ἡ ἐλάττων αὐτοῦ πρότασις, ἢν ληφθῇ μέσος ὅρος τὰ παρὰ τὴν κακίαν τῆς λέξεως, καὶ εἴη ἀν ὁ συλλογισμὸς ὁ τὴν ἐλάττονα πρότασιν κατασκευάζων τοιοῦτος· τὰ σοφίσματα παρὰ τὴν κακίαν τῆς λέξεως γίνεται· τὰ παρὰ τὴν 20 κακίαν τῆς λέξεως γινόμενα πάντα παρὰ τὸ μὴ τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς ὄντοις καὶ λόγοις δηλοῦσθαι γίνονται· τὰ ἄρα σοφίσματα παρὰ τὸ μὴ τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς ὄντοις καὶ λόγοις δηλοῦσθαι γίνονται. ὅπερ δὴ συμπέρασμα ἡ ἐλάττων ἦν, ὡς εἴρηται, πρότασις τοῦ προγεγούντος συλλογισμοῦ. καὶ ἡ μείζων διείκνυται τῷ ληφθῆναι μέσον τὸ ἦ δυνάμει ἦ ἐνεργείᾳ ἦ 25 φαντασίᾳ. ἔστι δὲ καὶ οὗτος ὁ συλλογισμὸς κατασκευάζων τὴν μείζονα τοιοῦτος· ὁ λόγος καὶ τοῦνομα τὸ διττὸν ἔχει, τουτέστιν οὐ τὸ αὐτὸν δηλοῦσι· πᾶν δὲ διττὸν ἐν ὄντοις καὶ λόγῳ ἦ δυνάμει ἦ ἐνεργείᾳ ἦ φαντασίᾳ· τὸ δὲ δυνάμει ἦ ἐνεργείᾳ ἦ φαντασίᾳ δἰς λαμβανόμενον ἔσχατος συμβαίνει γίνεσθαι· καὶ τὸ συμπέρασμα δηλον. λεγεθεὶ δὲ ἀν σαφέστερον 30 ὁ συλλογισμὸς καὶ οὕτως· πάλιν δηλον ὅτι πάντα τὰ μὴ τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς ὄντοις καὶ λόγοις δηλούμενα ἔσχατος συμβαίνει γίνεσθαι; ἦ πάντως τῷ ἦ δυνάμει ἦ ἐνεργείᾳ ἦ φαντασίᾳ τὸ | διττὸν ἔχειν· πάντα δὲ τὰ δι. 9r οὕτως ἔχοντα ἔσχατος συμβαίνει γίνεσθαι· καὶ διὰ τοῦτο τὰ μὴ τοῖς αὐτοῖς ὄντοις καὶ λόγοις δηλούμενα ἔσχατος συμβαίνει γίνεσθαι. οὐκοῦν 35 κοινὸν πᾶσι συμπέρασμά ἔστι τὸ τὰ παρὰ τὴν λέξιν σοφίσματα ἔσχατος γίνεσθαι συμβαίνειν. καὶ τὰ μὲν τῶν συλλογισμῶν ταιαῖτα. ἐνεργείᾳ μὲν οὖν τὸ διττὸν ἔχοντα οἱ παρὰ τὴν ὄμωματάν καὶ τὴν ἀμφιβολίαν

1 ἔτερος alterum I: ἔτερον a¹ et (hypothetae errore) a²   3 ante ὁ expunxit nescio
quid I   5 post ταῦτα add. οὕτως a²   7 Γάληνός] Ηερὶ τῶν παρὰ τὴν λέξιν σοφ. I XIV.
p. 584   8 γίνεται post δηλοῦσθαι (9) collocat A   9 πάντα τὰ al: τὰ γινόμενα παρὰ
τὸ A   10 δηλοῦσθαι τὸ πάντα om. A   ἄρα post σοφίσματα (11) collocat A
13 ταῦτα a: om. I   19 τοιοῦτος I: οὗτος a   21 τὰ ἄρα—γίνονται (22) aKQR, sed ταῦτὸν
(τὸ αὐτὸν K) εἰ δηλοῦν KQR: om. I   22 αὐτοῖς addidi   28 τὸ δὲ—φαντασίᾳ aKQR:
om. I   30 τὰ αὐτὰ a: om. I   32 τῷ a: τὸ I   36 συμβαίνειν I: συμβαίνει a

σοφισμοί, ἐν ὀνόματι μὲν οἱ παρὰ τὴν ὄμωνυμίαν, ἐν λόγῳ δὲ οἱ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν· ἐνεργείᾳ δέ, ὅτι τῷ ὅντι δύο σημαίνουσι· τό τε γάρ κύριον ὄνομα οὐχ ἑνὸς ἔστι δηλωτικόν, ἀλλὰ καὶ τὸ ‘ἀρ’ ἔστι σιγῶντα λέγειν; οὐχ ἑνὸς ἀλλὰ δύο. δυνάμει δὲ τὸ διττὸν ἔχουσι οἱ παρὰ τὴν προσφοδίαν καὶ τὴν σύνθεσιν καὶ τὴν διαιρέσιν· οὗτοι γάρ πλείω μὲν οὐ σημαίνουσιν ἀλλὰ πάντως ἔν· διὰ δὲ τὸ ἔκατέρως δέχεσθαι διττοὶ λέγονται. διὸ καὶ δυνάμει φαμὲν αὐτούς· τοιοῦτον γάρ τὸ δυνάμει. τὸ γάρ ‘ὅρος ἔστηκεν’ ἐνεργείᾳ μὲν οὐδενὸς ἔστι δηλωτικὸν ἐκφωνούμενον μόνως· γραφὲν δὲ δύναται πολλῶν γενέσθαι δηλωτικὸν η̄ δασείας η̄ ψιλῆς τιμέ- 10 μένης ἐν τῷ ὄρος. πῶς δὲ καὶ οἱ παρὰ τὴν σύνθεσιν καὶ τὴν διαιρέσιν δυνάμει τὸ διττὸν ἔχουσι, προϊόντες εἰσόμεθα. φαντασίᾳ δὲ τὸ διττὸν ἔχουσιν οἱ παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως· τοῦ γάρ ‘ὅρος’ καὶ ‘λέγω’ ὄμοιώς ἐκφερομένου φασὶν οἱ σοφισταί· ἀρ’ οὐχὶ τὸ ὄραν καὶ λέγειν ὄμοιώς λέγεται; ναί· ἔστι δὲ τὸ λέγειν ἐνεργεῖν· καὶ τὸ ὄραν ἄρα· ἀλλὰ μήν ἔστι 15 καὶ πάσχειν τὸ ὄραν, εἴπερ συγκρίσει καὶ διακρίσει τῶν αἰσθητηρίων η̄ ἀντί- ληψις τῶν αἰσθητῶν γίνεται. πολλὴν δὲ τὴν ἀσάφειαν οἱ Ἀριστοτέλης ἐποίησε τὸν συλλογισμὸν ἐκτιθείεις. σαφηνισμήτω δὲ η̄ λέξις αὐθήν ἀναλαβόντων ἡμῶν. πίστις ἔστι τοῦ δὲ εἰναι τὸν ἀριθμὸν τὰ παρὰ τὴν λέξιν σοφίσματα η̄ ἐπαγωγὴ καὶ οἱ συλλογισμός, ἀν τε ληφθῆ τις 20 ἄλλος, ἄλλον συλλογισμὸν ὥσπερ λέγων τοὺς προσυλλογισμοὺς τοὺς τὴν μείζονα καὶ ἐλάττονα πρότασιν συνιστῶντας. τὸ δὲ καὶ ὅτι τοσαυταχῶς ἀν τοῖς ὀνόμασι τοῖς αὐτοῖς καὶ λόγοις καὶ μή ταῦτα δηλώ- σαιμεν η̄ μείζων ἔστι πρότασις τοῦ παρ’ αὐτοῦ τιμερένου συλλογισμοῦ. οἷον δέ ἔστι τὸ τοσαυταχῶς ἀν τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι καὶ λόγοις 25 δηλώσαιμεν μὴ ταῦτὸ τῷ ‘πᾶν τὸ μὴ τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι καὶ λόγοις δηλούμενον ἔξαγως συμβαίνει γίνεσθαι’. ἐγένετο δ’ αὕτη η̄ ἀσάφεια ἐκ τοῦ ταύτην δὴ μόνην θεῖναι τὴν πρότασιν τὴν δὲ ἐλάττονα καὶ τὸ συμπέ- ρασμα καὶ τοὺς προσυλλογισμοὺς ἀφεῖναι.

p. 165 b 30 Εἰσὶ δὲ παρὰ μὲν τὴν ὄμωνυμίαν οἱ τοιοῦτοι τῶν λόγων

30 “Ἀρχεται τῶν παρὰ τὴν λέξιν σοφίσματων, καὶ τίθησιν ἔκαστου τῶν ἔξ τρόπων παραδείγματα, καὶ πρῶτον τῶν παρὰ τὴν ὄμωνυμίαν. εἰσὶ δὲ οἱ πρὸς παράδειγμα ληφθέντες αὐτῷ τοῦ δὲ ὄμωνυμίας παραλογισμοῦ σοφισμοὶ τέσσαρες. πρῶτος οἱ συμπεραίνων τὸν ἐπιστήμονα ἀνεπιστήμονα, δεύτερος οἱ τὰ κακὰ ἀγαθὰ καὶ οἱ τὸν καθήμενον ἔστηκέναι καὶ ἔτι οἱ τὸν κάμινοντα 35 ὅ γιναίνειν. εἰώθε δὲ πρῶτον ἐπάγειν τὸ συμπέρασμα τὸ σοφιστικὸν καὶ

1 σοφισμοὶ I: σοφίσματα α δύναματι αΚQR: ὀνόματι I 2 ἐνεργείᾳ αΚQR: ἐνεργείας I δὲ – σημαίνουσι QR: δὲ ὅτε τῷ ὀνόματι δύο σημαίνομενα η̄ Κ: γάρ τῷ ὅντι δύο σημαίνει, ὅταν τῷ ὀνόματι δύο σημαίνῃ (σημαίνει α) αI 3 κύριον KQR: κύριον αI 7 et 10 ὄρος α: ὄρος I 11 προϊόντες] p. 166 a 23 sq. 14 post λέγειν add. καὶ α 22 καὶ μὴ – λόγοις (25) om. a¹ 22, 23 et 25 δηλώσαιμεν Arist.: δηλώσωμεν I: δηλώσομεν α² 24 τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι I Arist.: τοῖς ὀνόμασι τοῖς αὐτοῖς α² 30 ἔκαστον I: ἔκαστα α

τότε τιθέναι καὶ τὸν συλλογισμόν· τὸ γάρ μανθάνουσιν οἱ ἐπιστάμενοι, τοῦτο ἔστι τὸ συμπέρασμα. καὶ οἵτε λαμβάνειν ἀντὶ τῶν ἐπιστημόνων τοὺς γραμματικοὺς καὶ τὴν ἐλάττονα παραλιμπάνειν πρότασιν τὴν διὰ οἱ γραμματικοὶ ἀποστοματίζουσιν. ὁ δὲ ὅλος συλλογισμὸς ἔχει ἄν σύτως· 5 ἀδ' οὖν οὐχ οἱ ἐπιστάμενοι ἀποστοματίζοντες μανθάνουσι; ναί; οἱ δὲ ἀποστοματίζοντες μανθάνουσι; ναί· οἱ ἄρα ἐπιστάμενοι μανθάνουσι. λόγῳ οὖν τὸν τοιοῦτον παραλιμπάσιν φησὶν διὰ τὸ μανθάνειν ἡμάνυμον. ἥγουν διττόν, τὸ μὲν λεγόμενον ἐπὶ τοῦ γρωμάτου τῇ ἐπιστήμῃ καὶ ἔννιέντος καὶ σημαῖνον τὸ νοεῖν, ὡς περ εἰώθαμεν λέγειν ‘μανθάνω τὰ λεγόμενα’ ἀντὶ τοῦ ‘νοῶ’, τὸ 10 δὲ τιθέμενον ἐπὶ τοῦ ἀναλαμβάνοντος ἐπιστήμηγεν καὶ ἔξ ἀγνοίας ἀγορένου εἰς γνῶσιν καὶ μὴ εἰδότος μέγρι τοῦ νῦν διόπερ φαμέν τοὺς ἐπιστήμονας καὶ μανθάνειν καὶ οὐ μανθάνειν, μανθάνειν μὲν κατὰ τὸ χρᾶσθαι τῇ ἐπιστήμῃ καὶ ἔννιέναι, οὐ μανθάνειν δὲ κατὰ τὸ ἀναλαμβάνειν τὴν ἐπιστήμηγεν. τὸ δὲ σύρισμα, ὡς ἐν προοιμίοις εἰρήκαμεν, ἐκ τοῦ Πλάτωνος εἴληπται, 15 ἔχον σύτως. ἥγετα δὲ Εὐθύδημος τὸν Κλεινίαν· ὡς Κλεινία, πότεροι τῶν ἀνθρώπων μανθάνουσιν, οἱ σοφοὶ η̄ οἱ ἀμαθεῖς; οἱ σοφοί, ἔφη δὲ Κλεινίας. καὶ δὲ Εὐθύδημος· εἰσὶ δὲ διδάσκαλοι; ναί. τίνων; τῶν μανθανόντων. τί δέ, οἱ μανθάνοντες οἰον σὺ η̄ πίστασο ἢ ἐμάνθανες; οὐ δῆτα. ἀρά σοφὸς f. 9v η̄ς, δῆτα ταῦτα οὐκ η̄ πίστασο; οὐδαμῶς οὐκοῦν εἰ μὴ σοφός, ἀμαθὴς πάνυ. 20 οἱ ἀμαθεῖς ἄρα, ὡς Κλεινία, μανθάνουσιν ἀλλὰ οὐχ οἱ σοφοί. εἴτα πάλιν ἐπεχείρει ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ Εὐθύδημος· λέγε, ὡς Κλεινία, “δόποτε ἀποστοματίζοις οὐμὲν δὲ γραμματιστής, πότεροι τῶν πατῶν ἐμάνθανον τὰ ἀποστοματίζόμενα, οἱ σοφοὶ η̄ οἱ ἀμαθεῖς; οἱ σοφοί. οἱ σοφοὶ ἄρα μανθάνουσιν, οὐχ οἱ ἀμαθεῖς”. ἐν μὲν δὴ τῷ πρώτῳ παραλιμπάσι μὲν λεγόμενα, 25 Κλεινίας τὸ μανθάνειν δέσμωκεν ἐπὶ τοῦ συνιέναι καὶ νοεῖν τὰ λεγόμενα, δὲ Εὐθύδημος ἔλαβεν ἐπὶ τοῦ ἔξ ἀνεπιστημοσύνης καὶ ἀγνοίας εἰς ἐπιστήμηγεν καὶ γνῶσιν ἄγεσθαι· ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου ἀνάπολιν. ἀλλὰ τοιοῦτος μὲν δὲ εἰρημένος παραλιμπάσι. δὲ τὰ κακὰ ἀγαθὰ συμπεραίνων τοιοῦτος. εἴληπται μὲν καὶ ἐνταῦθα πρότερον τὸ συμπέρασμα τὸ ἔτι τὰ κακὰ 30 ἀγαθά· συνελήφθησαν δὲ καὶ αἱ δύο προτάσεις. ἔχει δὲ σύτως· οὐχὶ τὰ κακὰ δέοντά ἔστι; ναί· οὐχὶ τὰ δέοντα ἀγαθά ἔστι; ναί· τὰ ἄρα κακὰ ἀγαθά. καὶ οὗτος οὖν δὲ παραλιμπάσι παρὰ τὸ διττόν. σημαίνει γάρ τὸ δέον καὶ τὸ ὀφέλιμον καὶ τὸ καλόν· οἷον δέον τὰ δίκαια ποιεῖν, ἥγουν καλόν, δύσιν καὶ τοῖς νόμοις πειθεσθαι η̄ τοῖς γονεῦσι· σημαίνει

1 καὶ al: om. A 3 παραλαμβάνειν I pr. 4.5 δὲ—ἀποστοματίζουσι a²I: om. a¹
4 ὅλως a² 7 ἥγουν ΛΙ: η̄τοι a 8 τῇ ἐπιστήμῃ a: τὴν ἐπιστήμην I
10 ἀναλαμβάνοντος I: ἀναλαμβόντος a 12.13 καὶ οὐ—μανθάνειν a²I: om. a¹ 14 σό-
φισμα αΚQR: σοφίσμασιν I ἐν προοιμίοις] p. 2, 20 sq. εἰρήκαμεν a: εἰρήκει-
μεν I ἐκ τοῦ Πλάτωνος] Euthyd. c. 5 p. 275D — 276C memoriter citat 17 δὲ
scripsi: δύο I: om. a 21 ἐκ τοῦ ἐναντίου I: εἰς τούναντον a 21. 22 ἀπο-
στοματίζοις οὐμὲν Plato: ἀποστοματίζει η̄μὲν al 24 ante οὐχ add. ἀλλὰ Plato: ex-
punxit I 25 τοῦ συνιέναι KQR: τοῦ ἔννιέναι a: τοιοῦτον iēnat I 31 val
alterum a: om. I 33 γάρ τὸ δέον, quod post σημαίνει (34) collocant al, huc trans-
posui καὶ τὸ ὀφ. deleverim 34 ἥγουν I: η̄τοι a

καὶ τὸ ἀναγκαῖον, καθό φαμεν δέον τὸ γινόμενον φιλαρῆναι ἀντὶ τοῦ ἀναγκαῖον· σημαίνει τὸ δέον καὶ τὸ συμφέρον· δέον γάρ φαμεν, ηὗτοι συμφέρον, γυμνασίαις γρῆσθαι τοιαῖσθε. τριχῶς οὖν λεγομένου τοῦ δέοντος ὁ Ἀριστοτέλης τὸ ἐν σημανόμενον παρείς, τὸ κατὰ τὸ συμφέρον, ἐκ τῶν 5 δύο ἐμφανίζει τὰς μογήριάς τῶν παραλογισμῶν. ἐν μὲν οὖν τῇ ἐλάττῳ προτάσει τῇ λεγούσῃ τὰ κακὰ δέοντα τὸ δέον αὐτὶ τοῦ ἀναγκαῖον εἰληπταὶ μάστιγες γάρ καὶ πληγαὶ καὶ σφραγῖ καὶ ἄλλα τινὰ κακὰ ὥντα ἀναγκαῖα τυγχάνει πρός τινας λγστὰς καὶ φονεῖς· ἐν δὲ τῇ μείζονι ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ εἰληπταὶ, καὶ παρὰ τοῦτο τὸ κακὸν εἶναι ἀγαθὸν συμπεπέ-
10 ρασται, εἰ γοῦν τις διείλε τὸ δέον καὶ τούτου τὸ μὲν ἔφησεν εἶναι ἀναγκαῖον τὸ δὲ ἀγαθόν, ἐπέσχεν ἄν τὸν σοφιστὴν ἐπαιτησεν τὸ συμπέρασμα διὰ τὸ μὴ τὸ ἀναγκαῖον δέον, ηὔγουν τὴν τομὴν καὶ τὴν καῦσιν τὴν ἐξ ἀνάγκης ἐπαγομένην, τῷ διγιαίνοντι ἀγαθὸν εἶναι· αὐται γάρ, η τομὴ φρημὶ καὶ η καῦσις, καθ' ἑαυτὰ τυγχάνουσιν ὅντα κακά. γέγονε τοίνυν ὁ παρα-
15 λογισμὸς διὰ τὸν μέσον δρον ἄλλον καὶ ἄλλον λαμβανόμενον. τοιοῦτοι εἰσι καὶ οὗτοι οὐχὶ ὁ κόραξ πτηνόν ἔστι; τί δέ, οὐχὶ τὸ ὅργανον ὃ κλείσιμεν τὰς θύρας κόραξ ἔστι; τὸ ὅργανον ἄρα πτηνόν ἔστιν· διμώνυμον γάρ τὸ κόραξ, καὶ πάλιν οὐχὶ ὁ ἀετὸς πτηνόν ἔστι; ναί· τί δέ, οὐχὶ ὁ ἵψης
20 δὲ ἀετὸς ἀετός ἔστιν; ὁ ἵψης ἄρα πτηνόν ἔστιν. ἴδωμεν καὶ τὰ ἔτῆς δύο τοῦ παραλογισμοῦ τοῦ ἐξ διμώνυμίας παραδείγματα.

p. 165b38 Ἐτι τὸν αὐτὸν καθῆσθαι καὶ ἔσταναι καὶ κάμνειν καὶ διγιαίνειν.

Καὶ ταῦτα τρόπον τινὰ τὰ συμπέρασματά εἰσι τῶν παραλογισμῶν. αἱ δὲ ἀγωγαὶ τῶν σοφισμάτων τοιαῦται· οὐχὶ ὁ καθήμενος ἀνισταται; ναί·
25 τί δέ, οὐχὶ ὁ ἀνιστάμενος ἔστηκε; καὶ πᾶς γάρ οὐ; ὁ ἄρα καθήμενος ἔστηκε. πάλιν οὐχὶ ὁ διγιαζόμενος διγιαίνει; διμολογουμένως· οὐχὶ ὁ κάμνων διγιαζεῖται; ναί· ὁ ἄρα κάμνων διγιαίνει, διπερ ἀτοπον. ἐν ἐκατέρῳ οὖν τούτων τῶν συλλογισμῶν τὴν ἀπάτην η μείζων ἔχει πρότασις· τὸ γάρ τὸν ἀνιστάμενον ἔστηκέναι καὶ τὸν διγιαζόμενον διττόν· τὸ μὲν
30 δὲ ἄμα ἤρετο ἀνίστασθαι καὶ ἔστηκώς ἔστι, καὶ ἄμα ἤρετο διγιαζεῖται καὶ διγιεῖνός ἔστιν, διπερ οὐ δοτέον· ψευδῆ γάρ εἰσι· τὸ δὲ δὲ διττὸν ἐνδέξεται τὸν πρότερον διγιαζόμενον καὶ πρότερον ἀνιστάμενον νῦν διγιαίνειν καὶ
35 ἰστασθαι, ἐφ' ὕπνοπερ καὶ τὸ ναὶ φατέον. διὸ κατὰ μὲν τὸ ἔστηκέναι τὸν ἀνιστάμενον, διττὸν ἤρετο ἀνίστασθαι, ἔστι τὸ διδύνατον, καὶ οὐ δεῖ ἐπ' αὐτοῦ συγγωρεῖν τὸ ναὶ· κατὰ δὲ τὸ νῦν ἔστηκέναι τὸν πρότην ἀνιστάμενον τὸ

1 καὶ α: om. I 3 χρῆσθαι I: κρᾶσθαι α 5 οὖν om. A ἐλάττῳ α¹ 6 τοῦ ΑΙ: om. a 6. 7 ἀναγκαῖον λαβῶν A 7. 8 μάστιγες—φονεῖς om. A 9 ἀγαθὸν prius I: ἀγαθοῦ αΛ εἰληπταὶ om. A 9. 10 αν συμπεπέραται? 12 ηὔγουν ΑΙ: ηὗτοι α 13 φρημ corr. ε φησι I: om. A 15 τὸ α 16 ἔστι αI: om. A 18 οὐχὶ alterum αΑ: οὐχ I 19 δὲ ἀετὸς A: om. al 20 παραδείγματος α 21 ισταναι α 24 σοφισμῶν pr. m. I 27 ἐκατέρῳ α: ἐκατέρων I 33 φατέον αΚQR: φατέ I

δυνατόν, καὶ δεῖ ἐπ' αὐτοῦ συγχωρεῖν τὸ ναί. ὅμοιώς καὶ ἐπὶ τῷ τὸν
ὑγιαζόμενον ὑγιαίνειν· τὸ μὲν γάρ ἔτι | ἀμα ὑγιάζεται τις καὶ ὑγιαίνει I. 10^r
ἀδύνατον καὶ οὐ συγκαταθετέον τῷ λέγοντι· τὸ δὲ ἔτι ὁ πέρουσιν ὑγια-
ζόμενος ὑγιαίνει ἀληθής, καὶ ἐπὶ τούτῳ τὸ συγκαταθετέον οὐκ ἄλογον.
5 παρὰ οὖν τὴν ὄμωνυμίαν ἐν τοῖς λόγοις τούτοις ὁ ἔλεγχος η̄ καὶ τὴν ἀμ-
φιβολίαν· κοινωνοῦσι γάρ αὐταὶ ἀλλήλαις, ὥσπερ καὶ πρότερον εἴρηται καὶ
πριῶντες μαθήσομεθα. ὡς ἔχει καὶ τὸ νῦν προβαλλόμενον· ἀρ' οὐχ ὁ
δικαστῆς γράπται τῷ ἔργῳ τοῦ νομοθέτου; ναί· τι δ', οὐχ ὁ γράψων
τῷ τίνος ἔργῳ ἀρχιτεκτονεῖν ἔκεινον λέγεται; πάντως γε· ὁ δικαστῆς ἄρα
10 τοῦ νόμου ἀρχιτεκτονεῖ. διττὸν γάρ κανταῦθα τὸ γράπθαι τῷ τίνος ἔργῳ,
τὸ μὲν ὡς ὀργάνω, ὅπερ οὐκ ἔστιν εἴρεται ἐπὶ τοῦ δικαστοῦ, τὸ δὲ ὡς
ἀρχῇ τῆς οἰκείας συστάσεως, ὅπερ οὐ κεκάλυται διὰ τοῦτο καὶ ὑπὸ τὸν
νομοθέτην εἶναι καὶ ὑπάγεσθαι αὐτῷ καὶ ἀρχιτεκτονεῖσθαι η̄ ἀρχιτεκτονεῖν.
εἰπὼν δὲ τὰς μείζους καὶ ἐλάττους προτάσεις τῶν παραλογισμῶν, τὰς μὲν
15 μείζους ἐν οἷς λέγει ὁ σπερ ἀνίστατο, ἔστηκε, καὶ ὁ σπερ ὑγιάζετο,
ὑγιαίνει, τὰς δὲ ἐλάττους ἐν οἷς φησιν ὅτι ἀνίστατο ὁ καθήμενος
καὶ ὑγιάζετο ὁ κάμνων, ἐπάγει τὸ γάρ τὸν κάμνοντα ὀτιοῦν ποιεῖν
η̄ πάσχειν οὐχ ἐν σημαίνει· ὅπερ δηλοῦ ὅτι οὐχ ἐν ἔστι καὶ ἐν σημαίνει
τὸ ὑγιάζετο ὁ ὑγιαίνων καὶ ἀνίστατο ὁ ἔστηκάς, ἀλλ' ὄμωνυμόν
20 ἐστιν. ἔστι δὲ τὸ μὲν ποιεῖν μηνυτικὸν τοῦ καθῆσθαι η̄ μᾶλλον τοῦ
ἀνίστασθαι, η̄ τάχα καὶ ἀμφοτέρων, τὸ δὲ πάσχειν τοῦ κάμνειν. η̄ δὲ
ἂν στρέπτερον, εἰ σῦτω ἔκειτο· τὸ γάρ ὑγιαίνειν τὸν κάμνοντα καὶ ἔστη-
κέναι τὸν ἀνιστάμενον οὐχ ἐν σημαίνει, διότι ὅτε μὲν διὰ τοῦ λόγου τοῦ
λέγοντος ὅτι ὁ ὑγιαζόμενος ὑγιαίνει σημαίνεται ὅτι ὁ ὑγιαζόμενος νῦν
25 ὑγιαίνει, ὅπερ ἔστι καὶ ψευδές (ἀδύνατον γάρ ἔστιν ἐνεργείᾳ ἔχειν τὴν
ὑγίανσιν τὸν νῦν ὑγιαζόμενον καὶ τὴν ὑγείαν κατ' ὅλον προστάμενον),
ὅτε δὲ σημαίνεται πάλιν διὰ τούτου ὅτι δια ὑγιάζετο πρὸ δέκα τυχὸν ἡμερῶν,
τουτέστι πρὸς τὴν ὑγείαν ἀνήγετο, νῦν ὑγιαίνει. ταῦτα εἰπὼν ἐπάγει πλὴν
ὑγιάζετο μὲν καὶ κάμνων καὶ ὁ κάμνων καὶ τὰ ἔξης, ὅπερ ὡς λύσις
30 ἔστι τῶν σοφισμάτων. ἔστι δὲ ὁ λέγει τοιοῦτον· ὑγιάζεσθαι μὲν λέγεται καὶ
ὁ κάμνων νῦν καὶ ὁ κάμνων πάλιν, ὑγιαίνειν δὲ οὐχ ὁ νῦν ὑγιαζόμενος ἀλλ'
ἔστις πάλιν ὑγιάζετο. κάμνων δὲ εἴληπται τῷ Ἀριστοτέλει ὁ νῦν κάμνων, ὁ
κάμνων δὲ ὁ ποτὲ κάμνων. ὑγιαίνει δὲ οὐχὶ ὁ κάμνων νῦν ἀλλὰ ὁ κάμνων
πρότερον καὶ οὐ νῦν. Ενα δὲ καὶ ἔτι στρέπτερον γένηται τὸ λεγόμενον,
35 ὥρητον οὕτως· καὶ ὁ κάμνων νῦν καὶ ὁ κάμνων πρότερον [πρὸς] ὑγείαν
ἀνακτώμενοι λέγοντο ἂν ὑγιάζεσθαι· πλὴν ὑγιάζετο μὲν ὁ κάμνων, ὅτι
ἐκαμνεῖ, ὑγιαίνει δέ, ὅτι οὐ κάμνει.

2 ἀμα α²: ἀλλα α¹I 4 τούτου I: τούτω α 6 εἱρηται] p. 21,8 sq. 7 προϊόντες]
p. 166 a 14 sq. 12 οὐ κεκάλυται I: οὐκ ἐκάλυτο α διὰ τοῦτο καὶ scripsi: καὶ διὰ
τοῦτο α I 15 ἀνίστατο α Arist.: ἀνίσταται I 16. 17 ἀνίστατο — ὑγιάζετο Arist.: ἀνίστα-
ται — ὑγιάζεται al 17 κάμνοντα] κάμν corr. I ποιεῖν α Arist.: εἰπεῖν I 21 ἀμφότε-
ρον a¹ 27 πρὸ I: πρὸς α 28 post ταῦτα add. δὲ α 29 ὑγιάζετο α Arist.: ὑγιάζεται I
35 πρὸς delere quam ἀναγόμενοι (cf. vs. 28) aut προστάμενοι (cf. vs. 26) scribere malui
36 ἀνακτώμενοι λέγοντο I: ἀνακτώμενος λέγοιτο α ὑγιάζεται I

p. 166a6 Παρὰ δὲ τὴν ἀμφιβολίαν οἱ τοιοῖδε· τὸ βιόλεσθαι λαβεῖν με τὸν πολεμίους.

Περὶ τοῦ παρὰ τὴν ὄμωνυμίαν γινομένου παραλογισμοῦ διαλαβών καὶ διδάξας πᾶς γίνεται, μέτεισι καὶ εἰς τὸν παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν γινομένους 5 παραλογισμοὺς τῆς ἀκολουθίας ἐγγίνενος· καὶ γάρ καὶ ἐν τῇ ἀπαριθμήσει τῶν παρὰ τὴν λέξιν σοφισμάτων δευτέραν τὴν ἀμφιβολίαν ἔταξε. σοφῆ 10 δὲ λίαν τίθησι τὰ παραδίγματα, καὶ οὐ μόνον οἷα δῆθεν προβλήματα παρὰ τῶν σοφιστῶν λέγονται, ἀλλ’ οὐαὶ εἰκὸς καὶ ἐν λόγῳ μὴ συλλογίζομένῳ εύρισκεσθαι· τὸ γάρ βιόλεσθαι λαβεῖν με τὸν πολεμίους οὐκ ἔστιν 15 ὡς πρόβλημα. θτὶ δέ ἔστιν ἀμφιβολὸν, δῆλον· σημαίνει γάρ οἱ λόγοι η τὸ ἐμὲ γενέσθαι τῶν πολεμίων ἀπικρατῆ η τὸν πολεμίους ἐμοῦ. τοιοῦτόν 20 ἔστι καὶ τὸ “γένοιτο καταβαλεῖν τὸν ὅν ἐμόν”. σημαίνει γάρ οἱ λόγοι σοφῆς αὐτοὺς ἑτεῖν τε καὶ ἀναιρεῖσθαι. η δὲ ἀλγήτῃ τοῦ ἐφεξῆς σοφίσματος τοιαύτη· ἀρα δ γινώσκει τις, τοῦτο γινώσκει; γινώσκει δέ τις λίθον· 25 γινώσκει ἄρα οἱ λίθοις. πάλιν ἀρ' οὖν ὅρᾳ δ ὅρᾳ τις; ναί· ὅρᾳ δέ τις ἔνικον· ὅρᾳ ἄρα τὸ ἔνικον. σοφῆς καὶ ἀμφοτέρων η λύσις· διττὸς γάρ καὶ ἐν ἀμφοτέροις οἱ λόγοι. ὑμίνις δὲ τούτοις ἔχει καὶ τὸ ἀρα σὸν φῆς εἶναι δ σὸν | φῆς εἶναι; φῆς δ' εἶναι λίθον· σὸν ἄρα φῆς εἶναι ή. 10 λίθος. ἔτι καὶ τὸ ἀρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν; ἔχει γάρ καὶ τούτου 30 η ἀλγήτῃ τοῦ σοφίσματος οὕτω· φῆς δ σὸν φῆς; ναί· φῆς δὲ σιγῆν· σιγῶν ἄρα φῆς, η καὶ τούμπαλιν φῆς σιγῶν. τὸ δὲ σόφισμα τὸ ἀρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν; οὕτως Εὔθύδημος ἤρωτα. ἀρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν; οὐδαμῶς· τί δ', θτὰν λίθους λέγης καὶ ἔνια καὶ σιδηρον, οὐ σιγῶντα λέγεις; ναί· ἔστιν ἄρα σιγῶντα λέγειν. εἰτα πάλιν ἐπιχειρῶν εἰς τούναντίον 35 ἔλεγεν· ἀρ' ἔστι λέγοντα σιγῆν; οὐδαμῶς· τί δέ, θτὰν σιγῆς, οὐ πάντα σιγῆς; ναί· οὐκοῦν καὶ τὰ λέγοντα σιγῆς· ἔστιν ἄρα λέγοντα σιγῆν. ἐνταῦθα γάρ τὸ μὴ λέγειν ἐπὶ τοῦ μὴ λέγοντος δέδωκεν· οἱ δὲ ἔλαβεν ἐπὶ τὰ λεγόμενα.

p. 166a14 Εἰσὶ δὲ τρεῖς τρόποι τῶν παρὰ τὴν ὄμωνυμίαν καὶ τὴν ἀμφιβολίαν.

Εἴρηκε μὲν ἐκ τῶν δέκα καὶ τριῶν τρόπων, καθ' οὓς γίνονται οἱ παραλογισμοί, μόνους τὸν δύο, τόν τε παρὰ τὴν ὄμωνυμίαν καὶ τὸν παρὰ τὴν

3 διαλαβών I: καὶ λαβόν α	6 ἔταξε] p. 165b26	6. 7 τίθησι δὲ σοφῆ λίαν Α
8 συλλογίζομένω Α: —μένους I: —μένου α	11 ἐγκρατῆ Α	12 γένοτο—ἐμέ]
Nauck ² fr. δέσπ. 188 cf. Alex. in Top. 378,3	13 σφῆς αὐτοὺς]	η ἐμὲ η τὸν σὸν ν
14 τις γινώσκει Α	15 οἱ λίθοις ἄρα γινώσκει Α	19 λίθος a Arist.: λίθον I
19—22 ἔχει—λέγειν (ante οὕτω) a: 21. 22 τὸ δὲ—λέγειν KQR: om. I	22. 23 οἱ Α	22 Εὔθύδημος]
c. 26 p. 300 B.C memoriter citat	22. 23 οἱ Α	23 λίθον—ἔνιον Α λέγεις a
24 ές α	25 σιγῶντα λέγειν; οὐ Α	26 λεγόμενα K: λέγοντα al πάντας I
26 post σιγῆς alterum add. πάντα γε Α	28 λεγόμενα K: λέγοντα al	31 εἴρηκε μὲν
om. A	13. 32 καθ' —παραλογισμοί al: διδάξας Α	32 τὸν alt. om. A

ἀμφιβολίαν. πρὸ δὲ τοῦ καὶ τοὺς ἔξῆς ἐκθεῖναι, κατὰ ποίους καὶ πόσους τρόπους ἡ τὸ διμωνυμία καὶ ἡ ἀμφιβολία γίνεται, διδάσκει, καὶ φησὶ τρεῖς εἰναι καὶ οὐς γίνονται οἱ κατὰ ταύτας παραλογισμοί. καὶ εἰς μέν ἐστιν, διταν ὁ λόγος ἡ τὸ ὄνομα κυρίως σημαίνῃ πλείω· δὲ γίνεται καὶ ἐν 5 τοῖς παρὰ τὴν διμωνυμίαν καὶ ἐν τοῖς παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν παραλογισμοῖς. καὶ ἐπὶ μὲν τοῖς παρὰ τὴν διμωνυμίαν τὸ ὄνομα πλείω σημαίνει ὡς ἐπὶ τῶν διμωνύμων, ὡς ἀετὸς καὶ κύνος καὶ κόρακος καὶ κλείς· ἐπὶ δὲ τοῖς παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν, ὡς εἴργκης, πλείω σημαίνει ὁ λόγος. ἐπεὶ γὰρ ὁ λόγος σύνθετος ἐστιν δινομάτων (ρήτεον δὲ καὶ νῦν, ὡς πολλάκις εἴπομεν, δινόματα καὶ τὰ 10 ἥρματα), τὸ διττὸν ἡ ἐν τοῖς τούτων τῶν δινομάτων ἐστὶν ἡ ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ· ἐν γὰρ τῷ διρῆ τις, τοῦτο δρᾶ καὶ δι γινώσκει, τοῦτο γινώσκει ἐν τῷ λόγῳ εὑρίσκεται τὸ διττόν. δεύτερος δὲ τρόπος, καὶ δι πάλιν οἱ παρὰ ἀμφότερα παραλογισμοὶ γίνονται, διταν εἰώθαμεν οὔτως δινομάτες εἰπεῖν αὐτὰ 15 ἐκεῖνα τὰ δινομάτων. εἰώθατων γάρ ήμῶν λέγειν σιγῶντα καὶ τὸν σιγῶντα ἀνθρώπων καὶ τὰ σιγώμενα εὑρίσκει χώραν ὁ παραλογισμὸς καὶ ἀπατᾷ τὸν ἀκούοντα· εἰ δὲ σιγῶντα μόνως ἐλέγομεν τὸν σιγῶντα ἀνθρώπων, ὅμοίως δὲ καὶ τὰ σιγώμενα μόνως σιγώμενα ἐλέγομεν, οὐ μὴν ἐπειθείμεν τούτοις ποτὲ καὶ τὸ σιγῶντα, οὐχ ἀν ἐγίνετο ὁ παραλογισμός. οὐ μόνον δὲ καὶ οὗτος ὁ τρόπος τοὺς παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν ἀποτίκει παρα- 20 λογισμοὺς ἀλλὰ καὶ τοὺς παρὰ τὴν διμωνυμίαν. εἰώθαμεν γάρ λέγειν κύνα καὶ τὸν ἀστρῶν καὶ τὸν χερσαῖνον· εἰ γοῦν μὴ τῷ αὐτῷ δινόματι τὸν ἀστέρα καὶ τὸ χερσαῖον ζῶον καλεῖν εἰώθαμεν, οὐδὲν ἀν ποτε ήμᾶς ἡ πατήκει τὸ ὄνομα ἐφ' ἑνὶ μόνῳ κείμενον. τρίτον τρόπον φησὶ τῶν παρὰ τὴν διμωνυμίαν καὶ ἀμφιβολίαν σοφισμάτων, διταν αὐτὰ μὲν καὶ αὐτὰ τὰ 25 δινόματα ἀπλᾶ τυγχάνῃ, συντεθέντα δὲ διττόν τινα ἐκφαίνωσι νοῦν. τὰ τε γάρ γράμματα κεχωρισμένως τεθέντα οὐδὲν ήμεν διττὸν ἀποτίκτουσιν, ὅμοίως δὲ καὶ τὸ ἐπίσταται· συμπλαχέντα δὲ καὶ συνγνωμένως ἐκφωνηθέντα διττὰ ἀποκυίσκουσι τὰ νοήματα.

p. 166 a 23 Παρὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τὰ τοιάδε, οἷον τὸ δύνασθαι.

30 Διακόψας τὸν λόγον ὁ Ἀριστοτέλης καὶ καθ' ὅσους τρόπους ἔν τε διμωνυμίᾳ καὶ ἀμφιβολίᾳ τὰ σημίσματα γίνεται μεταξὺ παραθείεις καὶ διαλαβήσων

1 δὲ οι. Α τοῦ αΑ: οι. Ι τοὺς ἔξῆς ἐκθεῖναι αΙ: περὶ τῶν λοιπῶν διαλαβεῖν Α
2 τρόπους οι. Α διδάσκει ante 1 κατὰ collocat Α 3 καθ³—παραλογισμοὶ αΙ:
οι. Α 4 κυρίως σημαίνῃ πλείω ΑΙ: πλείω σημαίνει α δ—σημαίνει (6)
οι. α¹ καὶ in ras. Α 5. 6 καὶ ἐν—διμωνυμίᾳ α²Α: οι. Ι
9 δὲ ΑΙ: οι. α ὡς—εἴπομεν οι. Α πολλάκις] velut p. 13,7 9. 10 καὶ
τὰ ἥρματα δινόματα Α 11 τις—δρᾶ οι. α¹ 13 ἀμφότερα ΑΙ: ἀμφότερον
οἱ α 17 δὲ οι. Α 18 τὸ αΑ: τὸν Ι 21 τὸν alterum ΑΙ: οι. α ante
τὸν tertium addl. καὶ Α 22 ἀστέρα ΑΙ: ἀστρῶν α τὸ αΑ: τὸν Ι
εἰώθαμεν scripserim, at cf. p. 31,14 27 συνγνωμένως α: συνωνύμως Ι 31 διμω-
νυμίας—ἀμφιβολίας α¹ περιθεῖς a

περὶ τούτων καὶ τρεῖς αὐτοὺς εἰπόνν εἶναι, νῦν ἀνάγει τὸν λόγον εἰς τὴν ἀκολουθίαν καὶ τὸν τρίτον τρόπον τῶν παρὰ τὴν λέξιν σοφισμάτων (ἔστι δὲ οὗτος ὁ παρὰ τὴν σύνθεσιν) ἐκτίθεται. ὑνομάζεται δὲ παρὰ τὴν σύνθεσιν, ὡς τῆς μὲν ἐννότας τοῦ λεγομένου συνθέτως δυναμένης νοεῖσθαι
 5 καλῶς, παρὰ τὴν σύνθεσιν δὲ τιθεμένου τινὸς καὶ τὸν παραλογισμὸν ἀποτίκτοντος. οἷον τί φημι; ἔστι συλλογισμὸς τοιοῦτος· ὁ καθήμενος δύναται βαδίζειν· ὁ Σωκράτης κάθηται· ὁ Σωκράτης ἄρα βαδίζει· ἀλλὰ μὴν καὶ κάθηται· βαδίζει ἄρα καὶ οὐ βαδίζει. γέρονεν οὗτος δὲ παραλογισμὸς παρὰ τὴν σύνθεσιν· ἔστι γάρ συντεθῆναι καὶ τὸ ‘δύναται’. τούτου γάρ προστε-
 10 θέντος καὶ τοιούτου τοῦ συμπεράσματος ἔξενηγνημένου ‘ὁ Σωκράτης | ἄρα β. Η·’ δύναται τοιοῦτον ἀδύνατον ἂν συνήγετο ἀποπον. νῦν δὲ παρὰ τὸ μὴ συντεθῆναι καὶ τὸ ‘δύναται’ τὸν παραλογισμὸν ἔχει ὁ ἔλεγχος. τοιοῦτος μὲν καὶ ὁ τρόπος οὗτος. ἴδωμεν δὲ καὶ τὰ τοῦ φιλοσόφου ῥητά· παρὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τὰ τοιάδε, οἷον τὸ δύνασθαι καθήμενον βαδίζειν
 15 καὶ τὸ μὴ γράφοντα γράφειν. τοῦτο οὐ συμπέρασμά ἔστιν ἀποπον τι συνάργον, ἀλλ’ ἡ πρότασίς ἔστιν ἡ ἀληθῆς ἡ προσληφθεῖσα· καὶ εἰ ἀληθῆς ἡ ‘ὁ Σωκράτης κάθηται’, ἐὰν μὴ παρὰ τὴν σύνθεσιν γένηται, ἔξενεγνημένη ἀν τὸ ἀληθὲς συμπέρασμα τὸ ‘ὁ Σωκράτης δύναται βαδίζειν’. ὅμοιον τούτῳ
 20 καὶ τὸ μὴ γράφοντα γράφειν· ἐλλειπτικὸν γάρ ἔστι καὶ συνεχέλον τὸ δύνασθαι. δεικτικὰ δέ εἰσι τοῦ διτὶ οἱ σοφιζόμενοι τοιαύτας μὲν τὰς προτάσσεις λαμβάνοντες, εἴτα παρὰ τὴν σύνθεσιν ποιοῦντες ἀποτελοῦσι τὸν σοφισμόν. ἀλλὰ γάρ πρότερον ἐκάστου τῶν σοφισμάτων τὴν ἀγωγὴν εἴπωμεν, καὶ τότε καὶ τὸ τῆς λέξεως διασαφήσωμεν ἀσαφές. εἰσὶ δὲ τοιαῦτα· οὐχὶ ὁ καθήμενος δύναται βαδίζειν; ναί· οὐχὶ ὁ Σωκράτης
 25 κάθηται; ναί· ὁ Σωκράτης ἄρα βαδίζει· ἀλλὰ μὴν καὶ κάθηται· ὁ Σωκράτης ἄρα βαδίζει καὶ οὐ βαδίζει. πάλιν ἄρα γε ὁ μὴ γράφων δύναται γράφειν; ναί· ὁ δὲ Πλάτων οὐ γράφει· ὁ Πλάτων ἄρα γράφει. πάλιν ἄρα γε ὁ ἐπιστάμενος γράμματα δύναται μανθάνειν νῦν γράμματα; τί δέ, ὁ Σωκράτης νῦν ὑπνώττων οὐχὶ ἐπίσταται γράμματα; ναί· ὁ Σωκράτης ἄρα
 30 μανθάνει νῦν γράμματα· ἀλλὰ καὶ οὐ μανθάνει· κοινάται γάρ. πάλιν ἐρωτᾷ· ὁ ἐν μόνον δυνάμενος φέρειν δύναται καὶ πολλὰ φέρειν;
 ναί· ἀλλὰ μὴν ὁ Ἀλκιβιάδης ἐν μόνον φέρει· ὁ Ἀλκιβιάδης ἄρα πολλὰ φέρει· ἀλλὰ μὴν καὶ οὐ πολλά· ἐν γάρ φέρει. ἔστι δὲ καὶ οὕτως ἐρωτῆσαι· οὐχὶ ὁ πολλὰ δυνάμενος φέρειν καὶ ἐν δύναται φέρειν; ναί· ὁ Ἀλκιβιάδης
 35 πολλὰ φέρει· ὁ Ἀλκιβιάδης ἄρα ἐν φέρει. οἱ μὲν οὖν ἀγωγαὶ τῶν σοφισμάτων ἀγωγαὶ, ἀπερ—παραλογισμοῦ Α οὖν KQR: om. al 36 παραδείγματα Α, Igr.

9 et 11, 12 συντεθεῖναι α 9 et 12 δύναται ΑΙ: δυνατὸν α 9. 10 συντεθέντος Α
 13 ῥητὰ I: ὕμματα α 16 εἰ scripsi: ή αΙ 23 εἴπωμεν scripsi: εἴπομεν αΙ δια-
 σαφήσωμεν α: διασαφήσωμεν I 25. 26 ἀλλὰ—ἄρα βαδίζει α: om. I 27 val
 om. A ante πάλιν add. καὶ Α 31 ἐρωτῶν (ἐρωτῶ σε Κ) ἄρα γε δ KQR
 33 ἀλλὰ μὴν—ἐν φέρει (35) om. α¹ ἐν γάρ ΑΙ: ἐν γάρ μόνον α² 34 δύνα-
 σθαι (post ἐν) α² 35 οἱ μὲν—τίνες (p. 30, 1) αι: τοιαῦται οὖν αι τῶν σοφισμάτων
 ἀγωγαὶ, ἀπερ—παραλογισμοῦ Α οὖν KQR: om. al 36 παραδείγματα Α, Igr.

τοιαῦται τινες. τὸ δὲ οὐ γάρ ταῦτὸν σημαίνει, ἀν διελών τις εἰπῆ
καὶ συνθείσις ταιωτόν ἔστιν· δταν τὸ δύνασθαι βαδίζειν διέλη τις καὶ
ποτὲ μὲν κατηγορήσῃ μόνον τὸ βαδίζειν ποτὲ δὲ τὸ δύνασθαι βαδίζειν κατὰ
τοῦ Σωκράτους, οὐ ταῦτὸν σημαίνει· οὐ γάρ ἔστι ταῦτὸν τὸ 'ὁ Σωκράτης
5 βαδίζει' τῷ 'ὁ Σωκράτης δύναται βαδίζειν'. ὥστε παρὰ τὴν σύνθεσιν
γίνεται τὸ σόφισμα· ἔδει γάρ συνθέντα καὶ συνάψαντα τὸ δύνασθαι καὶ τὸ
βαδίζειν κατὰ τοῦ Σωκράτους εἰπεῖν ἀλλ ὡνχὶ τὸ βαδίζειν μόνον. κολο-
βῶς οὖν καὶ οἶν εἰπεῖν ἡκρωτηριασμένως τῆς συνθέσεως γεγονούίας καλῶς
εἰργται παρὰ τὴν σύνθεσιν εἶναι τὸ σόφισμα. σημειωτέον δὲ δτι σύνθεσιν
10 λέγει ὁ Ἀριστοτέλης καὶ τὸ χωρὶς τοῦ δύνατοῦ τὸ βαδίζειν κατηγορεῖσθαι.
εἰπὼν οὖν δτι οὐ ταῦτὸν σημαίνει, ἀν τὸ βαδίζειν χωρὶς τοῦ δύνασθαι
κατὰ τοῦ καθημένου κατηγορήσῃ, δπερ δτὰ τοῦ ἀν διελών τις εἰπῆ
ἔσήμανε, καὶ δταν αὖθις τὸ βαδίζειν μετὰ τοῦ δύνασθαι (διὰ τοῦ καὶ
συνθείσις, ὡς δυνατὸν τὸν καθημένον), τοῦ μὲν ἐνδὲ τρόπου, καθ' ὃν
15 τὸ βαδίζειν μετὰ τοῦ δύνασθαι κατηγοροῦμεν, παράδειγμα τέθεικε τὸ ὡς
δυνατὸν τὸν καθημένον βαδίζειν καὶ τὸν μὴ γράφοντα γράφειν,
ἐν ᾧ καὶ αὐτῷ προσυπακούειν δεῖ τὸ 'δυνατόν', ἵνα ἦ 'καὶ δυνατὸν τὸν μὴ
γράφοντα γράφειν'. τοῦ δὲ λοιποῦ τρόπου, καθ' ὃν συντίθεμεν τῷ
καθημένῳ τὸ βαδίζειν χωρὶς τοῦ δύνατοῦ, μηνυτικὸν ἐπήγαγε τὸ καὶ τοῦ
20 ὡσαύτως, δταν συνθῆ τὸν μὴ γράφοντα γράφειν. ταῦτα θεὶς τῶν
δύο τρόπων, τοῦ τε ἔχοντος τὸ βαδίζειν μετὰ τοῦ δύνατοῦ κατηγορούμενον καὶ
τοῦ μὴ τὸ δυνατὸν ἔχοντος, σαφηνίζων τίνος ἔστιν ἔχατερος δηλωτικός, ἐπή-
γαγε λέγων σημαίνει γάρ ὡς ἔχει δύναμιν τοῦ μὴ γράφων γράφειν
καὶ τὰ ἔξης. ἔστι δὲ δ λέγει δυνάμει τοιοῦτον. ὁ μὲν γάρ τὸ βαδίζειν
25 μετὰ τοῦ δύνατοῦ κατηγορῶν κατὰ τοῦ καθημένου καὶ λέγων ὡς ὁ καθῆ-
μενος δυναται βαδίζειν σημαίνει δτι ὁ καθῆμενος οὐ βαδίζει, οὐδὲ ὁ μὴ
γράφων γράφει, δύναται δὲ μετὰ ταῦτα βαδίσαι καὶ γράψαι· δπερ ἔστιν
ἀληθές. ἔὰν δὲ μὴ τῷ βαδίζειν ἦ τῷ γράφειν συνθῆ δτι (ἔχει) δύναμιν
καὶ ἀμφότερα κατὰ τοῦ καθημένου καὶ μὴ γράφοντος κατηγορήσῃ, ἀλλὰ f. II
30 τὸ βαδίζειν μόνον καὶ τὸ γράφειν, οὗτος οὐ λέγει δτι δύναμιν ἔχει ὁ μὴ
γράφων νῦν ἦ ὁ καθῆμενος διτερον γράψαι ἦ βαδίσαι, ἀλλ' δτι νῦν, δτε
οὐ γράφει, δύναμιν ἔχει τοῦ γράφειν, τουτέστι νῦν, δτε οὐ γράφει, γράφει.
τὸ γάρ ἔχει δύναμιν, δτε οὐ γράφει, τοῦ γράφειν ὡς ἴσον εἰληπται
τῷ δύναμιν ἔχει ἀμα τε καὶ κατὰ ταῦτον καὶ γράφειν καὶ οὐ γράφειν',
35 δπερ ἀδύνατον· ἐν ἀλλῳ μὲν γάρ χρόνῳ γράφειν καὶ ἐν ἀλλῳ μὴ γράφειν

3 κατηγορήσῃ AI: κατηγορήσει a δύνασθαι a: δυναται AI 3. 4 κατὰ τοῦ σωκρά-
τους om. A 8 εἰπεῖν om. a¹ 16 τὸν prius a I (T i f, corr. e): τὸ omissio seq.
τὸν Arist. γράφοντα ε Arist.: γράφειν I 17 ἐν ᾧ—βαδίζειν (19) om. a¹ αὐτῷ a²:
αὐτῷ I 20 τὸν a I (T e u f): τὸ Arist. 22 δηλωτικὸν I pr. 23 δύναμιν
a Arist.: δυνάμει I γράφων a Arist.: γράφειν I 24 δ λέγει a²I: δ λόγος a¹
27 δὲ KQR: om. al 28 συνθῆ a Arist.: συνθῆσει I ἔχει v Arist.: om. al
29 ἀμφότερον a κατηγορήσῃ KQR: κατηγορήσει I: κατηγορή a 33 post γράφει
add. δύναμιν ἔχει a 34 ἔχει Kv: ἔχειν al τε καὶ KQR: τὸ I: καὶ a 35 γάρ
om. a γράφει utrobique a

δυνατόν, δύμινως καὶ βαδίζειν καὶ μὴ βαδίζειν. τὸ δὲ μανθάνειν νῦν γράμματα, εἰπερ ἐμάνθανεν ἀ ἐπίσταται ἀπολύτιος εἰρηκε καὶ καθ' αὐτό. ἔστι δὲ παράδειγμα τοῦ συνάγοντος σοφίσματος τὸν κοινώμενον μανθάνειν νῦν γράμματα.

5 p. 166a33 Παρὰ δὲ τὴν διαιρέσιν δτι τὰ πέντε ἔστι δύο καὶ τρία καὶ περισσά καὶ ἄρτια.

Καὶ τὸν τέταρτον τρόπον τῶν παρὰ τὴν λέξιν φαινομένων ἐλέγχων (ἔστι δὲ οὗτος ὁ παρὰ τὴν διαιρέσιν) ἐκτιθεῖς οὐ διὰ σοφισμάτων ἡμῖν αὐτὸν οἶνος ἔστι παρίστησιν, ἀλλὰ καὶ διὰ παραδειγμάτων τινῶν, ἀ οὐκ 10 εἰσὶ σοφίσματα παραλογιστικά ἀλλ' ἀπλῶς οὗτος ἐν πεζῷ λόγῳ κείμενα. τίνα δέ εἰσι ταῦτα, παρακατινέτες ἐροῦμεν. παρὰ δὲ τὴν διαιρέσιν οὗτος ὑνομάζεται, διότι ἀτινα τῷ λεγομένῳ πρόστεισι δυνάμει, ταῦτα διαιρῶν ἡ σοφιστής καὶ λόγικα τιθεῖς συνάγει ἐνεργείᾳ ταῦτα προστείναι τῷ περὶ οὐ συλλογίζεται· τοῦτο δ' ἀν οὐ συνήχθη, εἰ μὴ ἡ διαιρέσις γέγονεν. οἶνον 15 τί φημι; τὸν πέντε ἀριθμὸν δυνάμει ἔχοντα ἐν ἑαυτῷ τὸ περιττὸν καὶ τὸ ἄρτιον ὁ σοφιστής διαιρῶν μὴ ἄρτιον ὅντα καὶ ἄρτιον ἀποδείκνυσι καὶ μὴ ἄρτιον, οὗτοι ἐν πρώτων σχῆματι τὴν ἀγωγὴν ποιούμενος τοῦ σοφίσματος· οὐχὶ ὁ πέντε εἰς δύο καὶ τρία διαιρεῖται; ναί· τί δέ, ὁ τρία καὶ ὁ δύο οὐ περιττός καὶ ἄρτιος; ὁ πέντε ἄρα περιττός καὶ ἄρτιος ἔστι. παρὰ τὴν 20 διαιρέσιν τὸ σόφισμα· τὰ γάρ μόρια ἐν τῷ ὅτι δυνάμει εἰσίν· ἐν γάρ τῷ πέντε ὁ τρία καὶ ὁ δύο δυνάμει εἰσί· τὸ δὲ δυνάμει τι οὐκ ἔστιν ἔκεινον ὁ δύναται γενέσθαι· οἷον τὸ δένδρον τὸ ἑστηκός δυνάμει πλοῦν δὲ οὐκ ἔστι πλοῦν· ἀλλὰ καὶ ὁ ἀσχημάτιστος χαλκὸς δυνάμει ὥν ἀνδριάς οὐκ ἔστιν ἀνδριάς. τὸν μὲν οὖν τὰ πέντε συνάγοντα παραλογισμὸν καὶ 25 ἄρτια εἶναι καὶ περισσά πάνυ σαφῶς ὁ Ἀριστοτέλης ἔξειθε. τὸν δὲ τὰ μείζονα ἵσα τοῖς ἐλάττονι συνάγοντα πάνυ βραχέως καὶ διὰ τοῦτο ἀσαφῶς ἀπαγγέλλειν δοκεῖ. δεῖ δὲ προσυπακούειν ἐν τῷ καὶ τὸ μεῖζον ἵσον τὸ 'τῷ ἐλάττονι', ἵνα γὰρ τὸ πλήρες τῆς λέξεως τοιοῦτον. η δὲ ἀγωγὴ τοῦ σοφίσματος οὗτος ἡρωτᾶτο· οὐχὶ ὁ δικτὼ εἰς ἔξ καὶ δύο διαιρεῖται; ναί· τί 30 δέ, οὐχὶ εἰς τρία καὶ πέντε; ναί· ὁ δικτὼ ἄρα εἰς ἔξ καὶ δύο καὶ τρία καὶ πέντε διαιρεῖται· τὰ δὲ ἔξ καὶ δύο καὶ πέντε καὶ τρία ιστούνται· ὁ δικτὼ ἄρα εἰς ιστούνται· τοῦτο διαιρεῖται· τοῦτο δὲ αἱ τρία τῷ δικτὼ ἄρα εἰς ιστούνται· τοῦτο δὲ αἱ τρία τῷ δικτὼ, ὁ μεῖζων τῷ ἐλάττονι. παρὰ δὲ τὴν διαιρέσιν καὶ τοῦτο τὸ σόφισμα· δυνάμει γάρ ἐν τῷ δικτὼ ταῦτα. τὸ δὲ τοσοῦτον γάρ τὸ μεῖζον καὶ ἔστι πρής οὗτος

1 μανθάνειν al (B u i, pr. A): μανθάνει Arist. 2 ἐπίστατο a 8 ante aut post
ιμῖν excidisse μόνον suspicor 9 αὐτῶν a 10 εἰσι AI: ἔστι a σηντως I pr.
11 δέ prius I: om. a 12 δτι A 17 οὗτοι a 18 ναί. τί δέ I: τί a:
om. A 18. 19 τὰ δύο καὶ τὰ τρία περιττὰ καὶ ἄρτια εἰσίν A 18 ὁ tertium KR:
om. al cf. vs. 21 19—21 παρὰ—εἰσι om. A 21 δὲ al: γάρ A ante
οὐκ add. ἐνεργεῖται A 22 post ἐστηκόδι add. ἐν τῷ ὅτει A 23 post πλοῦν add.
καὶ ἐνεργεῖται A ἀλλὰ om. A 24 post ἀνδριάς add. ἐνεργεῖται A 27 ἀπαγ-
γέλειν (sic) I καὶ I: om. a 30 δέ I: om. a 34 τὸ μεῖζον aAI (BT): om. Arist.

ἐπῆκται, ὡσεὶ ἔλεγεν ὁ ιερός, τουτέστι τὸ μεῖζον, τοσοῦτός ἐστιν ὅσσες ὁ
ἀκτώ καὶ ἔτι πρός. αὐνιξάμενος δὲ τὸν παρὰ τὴν διαιρέσιν παραλογισμὸν
δι’ ὧν ἐπήνεγκε σοφισμάτων, ἐπάγει καὶ παραδέξματα δεικνύντα τὸν αὐτὸν
λόγον διγρηγρημένον καὶ συγκείμενον μὴ ταῦτην σημαίνειν. τὸ γάρ ἐγώ σε
δι’ ἔθηκα διοῦλον αὐτὸν λεγόμενον καὶ αὖ πάλιν τὸ ἐγώ σε
ἔθηκα ἔλεύθερον οὐ ταῦτην σημαίνουσι, καὶ ὅταν ἀμφότερα συντεθέντα
λόγον ἀπαρτίσωστα τὸν λέγοντα ἐγώ σε ἔθηκα διοῦλον δύντα ἔλεύθερον.
ὅμοιον τούτῳ καὶ τὸ ἐφεξῆς τούτου κείμενον οὐ γάρ ὡς σόφισμα τέθεται,
ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ὥσπερ παράδειγμα εἴληπται τοῦ μὴ ταῦτην σημαίνειν τὸν
10 λόγον τοῖς μέρεσιν. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ πεντήκοντ’ ἀνδρῶν ἔκατὸν
λίπε δῖος Ἀχιλλεύς ἀλλο γάρ δηλοῖ διαιρουμένων τῶν ἀνδρῶν ἀπὸ
τῶν πεντήκοντα καὶ | ἄλλο συντιθεμένων· εἰ μὲν γάρ ὑποστίζομεν εἰς f. 12r
τὸ πεντήκοντα λέγοντες ἡτι πεντήκοντα ἔκατὸν ἀνδρῶν, σημαίνει δῖος ὁ
δῖος Ἀχιλλεύς ἀπὸ τῶν ἔκατὸν ἀνδρῶν κατέλιπε πεντήκοντα· εἰ δὲ εἰς
15 τὸ ἔκατόν, ἔτερον πᾶλιν δηλοῦσται, ἡτι ἀπὸ τῶν πεντήκοντα ἀνδρῶν κατέ-
λιπεν ἔκατόν.

p. 166b1 Παρὰ δὲ τὴν προσφοδίαν ἐν μὲν τοῖς ἄνευ γραφῆς δια-
λεκτικοῖς οὐ ῥᾳδίον ποιῆσαι λόγον.

Πέμπτος τρόπος τῶν παρὰ τὴν λέξιν σοφισμάτων ὁ παρὰ τὴν προσφ-
20 δίναν ἔστιν, ὃςτις ἐν μὲν τοῖς διαλεκτικοῖς λόγοις τοῖς μὴ γεγραμμένοις
ἀλλὰ λεγομένοις οὐ ρᾳδίως γίνεται, ἐν δὲ τοῖς γεγραμμένοις δύναται
γενέσθαι. δηνομάζεται δὲ παρὰ τὴν προσφοδίαν, ὅτι ὁ τόνος, πρὸς διν
ἄρδιμεν καὶ τοὺς λόγους ποιούμεθα, ποιεῖ τὸν παραλογισμόν, νῦν μὲν οὕτως
ἀλλοτε δ’ ἄλλως ἦ καὶ ἀλλαχοῦ τιθέμενος. οἵνον τί φημι; ἐν μὲν ὄμιλά
25 καὶ διαλέξει οὐδὲ ἀπατήσει ποτὲ ὁ λέγων “ἔταιρα χρυσίτι εἰ φοροῦ, δημο-
σία ἔστω”: εἴληπται γάρ ὁ λέγων παρεκυτόνων τὸν λόγον ἐξενεγκῶν ἦ
τυχὸν καὶ προπαροξύτονως, καὶ οὐκ ἀν συφίσαιτο ποτε τὸν ἡροιαμένον
νῦν μὲν παρεκυτόνων λέγων νῦν δὲ εἰς προπαροξύτονα μεταλαμβάνων.
ἄπαξ γάρ εἰρηκώς ἐστήμαντε τὸ ἑαυτοῦ βιούλημα. εἰ δὲ ἐν γραφῇ εἴη
30 κείμενον τὸ δημοσία οὐδένα τόνον ἔχον, τότε δῆτα καὶ τὸν παραλογισμὸν
(ἄν) ἀποτέκοι. εἰρηκε δὲ τὸ οὐ ρᾳδίως γίνεσθαι λόγον ἐν τοῖς ἄνευ
γραφῆς, διότι ἔστιν ὅτε καὶ ἐν αὐτοῖς οὕτος ἀποτελεῖται, ὥσπερ ὅταν
τις εἴπῃ· ἀρ’ ἔστι τὸ οὐ καταλύεις οἰκία; ναί· τὸ δὲ ‘οὐ καταλύεις’ τοῦ

2 δὲ I: γάρ α 3 παράδειγμα δεικνύντος α¹ 4 σημαίνει α¹ 13 δ I: οἱ. α
21 post γεγραμμένοις add. διαλεκτικοῖς λόγοις καὶ τοῖς δημητριοῖς ποιήμασι α 22 παρὰ
δὲ τ. πρ. δηνομάζονται οἱ παραλογισμοί, διότι ὁ τόνος ἦ τὸ πνεῦμα πρὸς Α 23. ποιοῦ-
μεν Α 24 ἦ οἱ. Α 25 εἰ φοροῦ χρυσίτι Α 26—29 εἴληπται—βιού-
λημα αἱ: εἴτε παρεκυτώνως ἐξενέγκη τὸν λόγον, ὡς εἴπομεν, εἴτε προπαροξύτονάς Α
28 προπαροξύτονον fort. recte v 31 ἀν ἀποτέκοι scripsi: ἀποτέκη α²ΑΙ: ἀπέκη α¹
τὸ οἱ. Α 32. 33 ὥσπερ—εἴπη αἱ: γίνονται δὲ παραλογισμοὶ παρὰ τὴν προσφοδίαν καὶ
ἀγράφως οὕτως Α 33 τὸ prius οἱ. Α post ναὶ add. τὸ δὲ οὐ καταλύεις ἀντὶ
τοῦ οὗποι κατασκηνοῖς νοητέον Α ante τοῦ add. οὐ A

'καταλύεις' ἀπόφασις; ναί· ή οὐκία ἄρα ἀπόφασις. παρὰ τὴν προσωρίδιαν τὸ σόφισμα ἐν μὲν τῇ πρώτῃ προτάσσει τοῦ 'οὐ καταλύεις' περισπωμένως δοιόντος, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ οὐχ οὗτως ληφθέντος. παλιν· ἄρ' ἔστηκεν ὅρος; τί δέ, τὸ ζῆντον λογικὸν ἐπιστήμης δεκτικὸν οὐχ ὅρος; ἔστηκεν ἄρα 5 τὸ ζῆντον λογικὸν ἐπιστήμης δεκτικόν. παρὰ τὴν προσωρίδιαν καὶ τοῦτο παράδειγμα δὲ ἐπιφέρει τοῦ παρὰ τὴν προσωρίδιαν, ὅπερ ἐν ποιήσασιν ἔφη μᾶλιστα γίνεσθαι παρὰ τοῦ 'Ουκέποι'. κείται δὲ ἐν τῷ ψ' τῆς Ἰλιάδος, ἐνθα καὶ ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ ὁ ἵππικος ἀγῶνα ἐπετέλεστο· πεποίηται δὲ τῷ ποιητῇ ὁ Νέστωρ τῷ παιδὶ Ἀντιόχῳ τὰ περὶ τῆς ἵππικῆς ὑποτιθέμενος 10 καὶ περὶ τοῦ τόπου διαλεγόμενος ἐνθα εἴμελλεν ἀγωνίζεσθαι μετὰ τῶν λοιπῶν ἡρώων. μετὰ δὲ τῶν ἀλλων φησὶ καὶ τὰ περὶ τῆς νύστης οὕτως ἔγοντα·

σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριθροδέες, οὐδέ σε λήσαι.

· ἔστηκε ἐύλον αὖν, δισον τ' ὥργιν', ὑπὲρ αἰῆς,
15 τῇ δρυὶς ἡ πεύκης· τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὅμβρῳ·
λᾶς δὲ τοῦ ἐκάτερθεν ἐργρέδαται δύο λευκῶ
ἐν ἔυνογχσιν ὁδοῖσι, λεῖος δ' ἴπποδρομος ἀμφίσις.

Τινὲς οὖν ἐκάκιζον τὸν "Ουκέρον περισπωμένως τὸ οὐ ἀναγνώσκοντες καὶ λέγοντες ἄποτόν τι αὐτὸν εἰρηκέναι οὐδὲ τούτου, ὡς λέγοντα δῆθεν θεῖ 20 τοῦ ἐύλου ἐκείνου τοῦ ἐξανέγοντος, δὲ δρυίνοις ἡ πεύκινον ὀνομαζεῖ, τὶ μὲν κατατήπεται, τὶ δὲ οὐ κατατήπεται· εἰ γάρ μὴ καὶ τοῦτο ἐδήλωσεν ἐναργῆς, τὸ 'τὶ δὲ οὐ κατατήπεται' λέγουσιν ἀντικρυς δηλοῦσθαι οὐδὲ τοῦ εἰρηκένου τοῦ "οὐ τὸ μὲν καταπύθεται", ὡς τινὸς μὲν ἐκ τῆς πεύκης τοῦ δένδρου σηπομένου τοῖς ὅμβροις ὅδασι τινὸς δὲ μὴ σηπομένου. 25 τινὲς μὲν οὖν ἐκάκιζον τὸν "Ουκέρον, ὡς εἶπον, ἀπόπως τόδε εἰρηκότα. ἐπιδιορθοῦσται δὲ τούτους [ἐν τῷ Ηερὶ ποιητικῆς], ὡς αὐτὸς Ἀριστοτέλης ἐν τῷ 'Ρητορικῇ φρασιν, Ἱππίας ὁ Θάσιος μὴ περισπωμένως ἀναγνώσκων τὸ οὐ ἀλλ' ἀποφατικῶς, ὅπερ αὐτὸς δέκτερον εἴρηκεν, ἵνα τῇ τὸ λεγόμενον ὡς ἡ πεύκη τὸ δένδρον οὐ καταπύθεται ὅμβρῳ. λέγει δὲ Ηερόρα-

4 ὅρος a: ὅρος I 7 τοῦ ὅμβρου I: τῷ ὅμβρῳ a 8 τῷ prius om. a¹ πατρόκλῳ a: πρόκλῳ I δὲ al: γάρ A 9—11 ἀντιλόγω μελλοντι μετὰ τ. λ. ἡ ἀγωνίσασθαι διατιθέμενος τὰ π. τ. i. καὶ τοῦ τ. δ. ἔ. ἡ ἀγωνίσασθαι A

9 ὑποτιθέμενος I: ὑποθέμενος a 14 ὅργο² A ὑπέρ in ras. A¹ 16 ἐριφέδα I

δύον A λευκὸν A: λευκοὶ al 17 ἵππο I 18 ante τινὲς add. φησὶ γάρ τῷ ἀντιλόγῳ ὁ νέστωρ· ὡς ἐνθα δῆται ἐύλον ἐν πεύκης ἰστάμενον, τούτου πλησίον γενόμενος, πρὸς τὴν νύσσαν τούς ἵππους θύμει A τινὲς μὲν οὖν τὸν δ. κατίσσουτ A 19 τούτου Al: τοῦτο a 23 post καταπύθεται add. ὅμβρῳ a 23, 24 τοῦ δένδρου τῆς πεύκης a 24 ὅμβροις a¹ 25 εἰργήσθαι a¹ 26 ἐν τῷ περὶ ποιητικῆς, emendationem scilicet sequentis ἐν τῷ ῥητορικῇ falso loco insertam, delevit Vahlen Poet.³ p. 69 27 ἐν τῷ 'Ρητορικῇ immo ἐν τῷ Ηερὶ ποιητικῆς c. 25 p. 1461 a 22 28 δέκτερον a 29 καταπείθεται I 29 post δὲ add. καὶ v Θεόφραστος] Hist. plant. V. 4, 3 hoc de queru dicit, cf. Brandis Von den griech. Auslegern des Organon (Abhandl. d. k. Ak. d. Wiss. Berlin 1853) p. 299

στος τὸ φυτὸν τῆς πεύκης διμβρίοις ὑδασι καὶ πηγαίοις μὴ σήπεσθαι,
Θαλαττίοις δὲ μάλιστα. ἀλλὰ τοιωτον μὲν | τὸ ἐν παράδειγμα. τὸ δὲ f. 12v
ἔτερον τὸ ἐπαγήμενον τὸ περὶ τὸ ἐνύπνιον τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὃ φησι τὸν
Δία εἰπεῖν, τὸ δίδομεν δέ οἱ εὐχος ἀρέσθαι, οὐδαμοῦ κεῖται ἐν τῇ
5 Ἰλιάδι· τὰ μὲν γάρ περὶ τοῦ ὄντος ἐν τῇ ἀργῇ τοῦ βῆτα ἐστιν, οὐδὲ
ὅλως δὲ εὑρήσει τις τοῦτο πρὸς ἕπος ἔκει κείμενον. καὶ ἔστι τὸν μὲν νοῦν
ἔκειθεν λαβεῖν, αὐτὸς δὲ πλάσασθαι τὸ τοῦ στίχου τεμάχιον τὰ ἔπη
τᾶς μεταβαλλόν.

Θωρῆξαι ἐ κέλευς καρηκομώντας Ἀγαποὺς

10 πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν.

Τοιαῦτα μὲν τὰ ἡρτά. αὐτὸς δὲ καὶ οἰκοθεν βουλόμενος ποιῆσαι
τοῦ παρὰ προσιρδίαν παράδειγμα ὡς ἐκ τοῦ Ὁμήρου τοῦτο ἐπήγαγε.
φασιν οὖν τινες ὅτι εἰς τὸ δέ οἱ ἐστιν ὃ παραλογισμὸς καὶ ἡ ἀμαρτία τοῦ
Ομήρου· ἔκεινος μὲν γάρ οὕτως ἔγραψε, δίδομεν δέ οἱ εὐχος ἀρέσθαι,
15 τουτέστι φησὶν ὁ Ζεὺς τῷ ὄντειρῷ ώς ἀπελθὼν ἀπάγγειλον τῷ Ἀγαμέμνονι
ώς οἱ θεοὶ πάντες ἐψηφίσαντο τὸ σοὶ τὴν νίκην διδόναι. εἰσὶν οὖν τὰ
ἡρματα τοῦ Διὸς πρὸς τὸν ὄντερον ὅτι βάσις ταῦτα εἰπὲ τῷ Ἀγαμέμνονι,
ὅτι δίδομεν αὐτῷ πάντες οἱ θεοὶ τὴν νίκην. φασὶν οὖν οἱ ταῦτα λέγοντες
ώς ἐνταῦθα ἀμαρτάνει ὁ ποιητὴς εἰσάγων τὸν Δία λέγοντα ταῦτα τῷ
20 ὄντειρῳ καὶ τρόπον τινὰ ψευδόμενον, διπερ οὐκ ἐστι θεοῦ. οἱ γοῦν ἐπι-
διορθόμενοι τοῦτον φασιν ώς οὐ τῷ Ἀγαμέμνονι ὁ Ζεὺς ἔλεγε τὸ εὐχος
διοιῆναι ἀλλὰ τῷ ὄντειρῳ κατὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος· ἀναγινώσκουσι δὲ οὕτως,
δίδομεν δὲ οἱ ἀντὶ τοῦ 'σοι', τῷ ὄντειρῳ. ἐστι δὲ καὶ τοῦτο ψεῦδος·
ὁ γάρ αὐτὸς νοῦς ἐστι, καν δ τόνος ἀναβιβασθείη, καν περισπασθείη·
25 ἀντωνυμία ἡ 'οἱ'. ποῦ γοῦν ἐστιν ἡ ἀμαρτία; η οὐκ εἰς τὸ δέ οἱ ἀλλ'
εἰς τὸ δίδομεν· ἐπειδὴ γάρ ἴδιον ἐστι τῆς Δωρικῆς διαλέκτου τὸ ἀντὶ
τοῦ διδόναι λέγειν διδόμεναι καὶ ἀντὶ τοῦ εἶναι τὸ ἔμμεναι, τῆς αὐτῆς δὲ
καὶ τὸ ἀποκόπτειν πολλάκις τὸ αι τῆς ἀπαρεμφάτου ἔγκλίσεως, τοῦτο καὶ

1 τὰ φυτὰ b	3 ἔπειτα τὸ om. A	4 ἐπαγήμενον a ² A: ἐπόμενον a ¹ I	5 τὸ alterum om. A
4 τὸ om. A	6 post ἔστιν add. ὁ ἀριστοτέλης A	7 αὐτὸς A: αὐτὸς I:	
αὐτὸν a	9 ante θωρῆξαι add. versus proximos: βάσις· Ἡλι—ἐπιτέλλω (B 8—10) A		
10 ἔλοι A	post εὐρυάγυιαν add. ex Homero τρώων A	11 post ἡρτά addl. τοῦ	
όμηρου A	καὶ om. A	ποιῆσαι post παράδειγμα (12) collocat A	12 post ἐπήγαγε
αὐτὸν a		add. τὸ δίδομεν δέ οἱ εὐχος ἀρέσθαι A	13 φασὶ γοῦν A
19 Δία λέγοντα scripsi cf. p. 35,5. 6: διαλεγόμενον αΙI		14 ἔκεινος A: ἔκεινο al	
γοῦν αΙ: δὲ A	post ἀρέσθαι add. ἥγουν αὐτῶν τῷ ἀγαμέμνονι A	15 φησὶν post	
22 ἀναγινώσκουσι δὲ οὕτως αΙ: διὸ καὶ ἔλεγον ὅτι οὕτως δεῖ ἀναγινώσκε-	16—19 ἐψηφίσαντο πάντες αὐτῷ τὴν νίκην διοιῆναι. λέγουσι γοῦν ώς	16—19 ἀναγινώσκουσι δὲ οἴς αΙ: διδόμενον a ² I οἱ alt. I:	
αὐτὸν a	collocat A	20 θυμοῦ α ¹	
19 Δία λέγοντα scripsi cf. p. 35,5. 6: διαλεγόμενον αΙI	21 ἀναγινώσκουσι δὲ οὕτως αΙ: διὸ καὶ ἔλεγον ὅτι οὕτως δεῖ ἀναγινώσκε-	21 ἀναγινώσκουσι δὲ οἴς αΙ: διδόμενον a ² I οἱ alt. I:	
γοῦν αΙ: δὲ A	22 ἀναγινώσκουσι δὲ οὕτως αΙ: διὸ καὶ ἔλεγον ὅτι οὕτως δεῖ ἀναγινώσκε-	22 ἀναγινώσκουσι δὲ οἴς αΙ: διὸ καὶ ἔλεγον ὅτι οὕτως δεῖ ἀναγινώσκε-	
23 οἱ a	23. 24 ἔστι δὲ—ἐστι αΙ: εὐχος ἀρέσθαι·	23. 24 ἔστι δὲ—ἐστι αΙ: εὐχος ἀρέσθαι·	
23 οἱ a	οὐ γάρ τῷ ἀγαμέμνονι ώς εἰρηται ὁ ζεὺς ἔλεγε τὸ εὐχος διοιῆναι· ἀλλὰ τῷ	οὐ γάρ τῷ ἀγαμέμνονι ώς εἰρηται ὁ ζεὺς ἔλεγε τὸ εὐχος διοιῆναι· ἀλλὰ τῷ	
25 οἱ (post ἡ) a	25 οἱ (post ἡ) a	25 οἱ (post ἡ) a	
post οἱ add. πάλιν ἀπάτεων ὁ ζεὺς	post οἱ add. πάλιν ἀπάτεων ὁ ζεὺς	26 post διδόμενον add. καὶ ἔστιν ἡ λύσις τούτου τοιαύτη A	26 post διδόμενον add. καὶ ἔστιν ἡ λύσις τούτου τοιαύτη A
28 καὶ τὸ αΑ: τὸ καὶ I	27 τὸ AII: om. a	27 τὸ AII: om. a	27 τὸ AII: om. a
post δὲ add. διαλέκτου ἐστὶ A	28 καὶ τὸ αΑ: τὸ καὶ I	28 καὶ τὸ αΑ: τὸ καὶ I	28 καὶ τὸ αΑ: τὸ καὶ I

ἐνταῦθα εὐρίσκεται. εἰ γοῦν τὸ διδόμενον δέ οἱ εὐχος ἀρέσθαι ἀναγγῷ τις τὸν τόνον θεὶς εἰς τὸ δι, τὸν Δία ποιεῖ φευδόμενον ὡς ὑπισχυούμενον διδόναι τὴν νίκην καὶ μὴ εἰς ἔργον ἐξάγοντα τὴν ὑπόσχεσιν. εἰ δὲ εἰς τὸ δο τὸν τόνον θεὶς ἀναγνῷ τὸ ἔξης, καὶ τὸν Δία τοῦ φεύδεσθαι 5 ἀπολύσει καὶ τῷ Ὁμήρῳ περιποιήσεται τὸ ἀνέγκλητον, ὡς τοῦ Διὸς λέγοντος τῷ δινείρῳ καὶ ἐπιτάττοντος διδόμενοι αὐτὸν τὸν δινείρον τὸ εὐχος τῷ Ἀγαρέμνονι καὶ μὴ αὐτοῦ τοῦ Διός· καὶ γοῦν ἡ δινείρος ὑπισχνεῖται τῷ Ἀγαρέμνονι τὸ εὐχος καὶ φεύδεται καὶ οὐχ ἡ Ζεὺς αὐτός.

p. 166b10 Οἱ δὲ παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως συμβαίνουσιν, δταν
10 τὸ μὴ ταῦτάν.

‘Ο ἔντος τρίπος τῶν παρὰ τὴν λέξιν σοφισμάτων οἱ παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως συμβαίνοντές εἰσι παραλογισμοί. οὗτοις δὲ λέγεται, ὅτι ή ποιὰ σχέσις τοῦ σχηματισμοῦ τῆς λέξεως αἰτίᾳ γίνεται τοῦ παραλογισμοῦ, καὶ ὅτι τὸ σχῆμα ταῦτὸν δην τοῖς μὴ ταῦτοῖς κατὰ τὴν φύσιν ταῦτα ταῦτα 15 φαίνεσθαι ποιεῖ. οἷον τί φραμ; τὸ παθητικὸν διὰ τὸ ὥμοιούσγημον εἶναι τῷ ἐνεργητικῷ ὡς ἐνεργητικὸν λαμβάνει ὁ σοφιστὴς καὶ παραλογίζεται, ὡς ἐπὶ τοῦδε· πότερον τὸ μανθάνειν ἐνεργεῖν ἔστι περὶ τὴν μάθησιν; ναί· τὸ ἐνεργεῖν περὶ τὴν μάθησιν διδάσκειν ἔστι; ναί· τὸ ἄρα μανθάνειν διδάσκειν ἔστι. παρὰ τὸ σχῆμα οὖν τῆς λέξεως λέγεται, ὅτι ἐσχημάτισται τὸ παθητικὸν εἰς τὸ ἐνεργητικὸν καὶ τὸ ἐνεργητικὸν εἰς τὸ παθητικόν, καὶ διότι τὸ ἐνεργεῖν περὶ τὴν μάθησιν δηλοῦ καὶ ἀμφότερα· παρίστησι γάρ καὶ ἐνέργειαν τοῦ διδάσκοντος, ὥμοιώς δὲ καὶ πάθος τοῦ διδασκομένου (ἢ μᾶλλον εἰπεῖν γένεσιν, καθὼς ἐν τῷ Περὶ ψυχῆς πραγματείᾳ φησί· τὴν γὰρ τοῦ μαθητοῦ τελείωσιν γνωμένην παρὰ τοῦ διδασκάλου οὐ πάθος 20 εἰναὶ φρασιν ἀλλὰ γένεσιν μᾶλλον. εἰ δέ τις αἴροιτο καὶ πάθος κατανομάζειν, οὐχ ἀπλῶς ἀν εἴη πάθος ἀλλὰ τελειωτικόν). κατὰ γοῦν τὸ ἐσχηματίσθαι κατ’ 25 τὸ παθητικόν, μὴ δην ὥμοιον τῷ ἐνεργητικῷ ὥσταύτως αὐτῷ. Εἰ ἐρμηνεύεσθαι, ἢ τὸ ἀνάπταλιν· συμβαίνει γάρ τὸν σοφιστὴν ἀπατᾶν τὸν προσδιαλεγόμενον, καὶ ὅταν τὸ ἐνεργητικὸν μὴ δην ἵστω τῷ παθητικῷ ὡς παθητικὸν λέγηται. τὰ δὲ σοφισμάτα ὡν αὐτὸς μνημονεύει τοιαῦτα εἰτιν· οὐχὶ τὸ ἄρρεν οὐδέτερον; οὐχὶ τὸ θῆλυ οὐδέτερον; τὸ ἄρρεν ἄρα θῆλυ καὶ τὸ θῆλυ ἄρρεν. ἢ πάλιν τὸ μεταξύ, ἔγουν τὸ οὐδέτερον (τοῦτο

2 ὃν ν: διδόμεν αΑΙ 4 εἰς—ἔξης αι: οὗτος ἀναγγῷ τίς, διδόμεν δέ οἱ εὐχος ἀρέσθαι, ὃς εἶναι τὸ διδόμενον ἀντὶ τοῦ διδόμενον Α: τὸ δο α: οιη. I 5 ἀπολύσει Α: ἀπολύσεις αι 8 τῷ (ante εὐχος) α 13 σχέσις Α: λέξις αι 14 τοῖς μὴ ταῦτοῖς Α: τοῦ μὴ ταῦτοις αι 15 ποιεῖ Α: πείθει αι 20 post καὶ add. ἀνάπταλιν α² 21 καὶ διότι iterat Α ἀμφότερα ΑΙ: ἀμφότερον α 22 post ἐνέργειαν add. τὴν I: οιη. αΑ 23 ante γένεσιν add. τὴν α ἐν τῷ Περὶ ψυχῆς πραγματείᾳ] II 5 p. 417ο 12 sq. 25 φρασιν ΑΙ: φραμι α αἴροιτο ΑΙ: ἐρεῖ τὸ α 26. 27 ἐσχηματίσται (sic)! 27 ταυτὸ Α 29 ἐρμηνεύεσθαι scripsi: ἐρμηνεύεται αΑΙ 30 καὶ, quod ante μὴ add. I, transposui: οιη. αΑ

γάρ ἔστι τὸ μεταξὺ θήλεος καὶ ἄρρενος), ὡς θάτερον τούτων ἐρμηνεύεται,
 ἦ ὡς ἄρρεν ἦ ὡς θῆλος. ἔστι δὲ καὶ ἡ τοῦ τοιούτου σοφίσματος ἀγωγὴ⁶
 τοιωτή· οὐχὶ ὁ λίθος ἄρρητος; οὐχὶ ὁ Καλλίας ἄρρητος; ὁ λίθος ἄρα
 Καλλίας. ίδοις γοῦν τὸ οὐδέτερον, γῆραν ὁ λίθος, διὰ τὸ σχῆμα τῆς
 5 λέξεως, γῆραν τὸ ἀρσενικὸς ἐκφωνεῖσθαι, ἄρρεν δοκεῖ. τὸ δὲ ὅτι τὸ
 ποιὸν ποιὸν ἦ τὸ ποιὸν ποιὸν οὔτως ἡρωτάτο· οὐχὶ τὸ ποιὸν οὐδέ-
 τερον; οὐχὶ τὸ ποιὸν οὐδέτερον; τὸ ποιὸν ἄρα καὶ τὸ ποιὸν ταῦτόν.
 10 ἦ τὸ ποιὸν πάσχον ἦ τὸ διακείμενον ποιὸν, διακείμενον τὸ πάσχον
 λέγων. συλλογίζονται δὲ τὸ ποιὸν ὡς πάσχον καὶ τὸ πάσχον ὡς ποιὸν
 15 οὔτως· οὐχὶ τὸ ‘τύπτεται’ ῥῆμά ἔστιν; οὐχὶ τὸ ‘μέμφεται’ ῥῆμά ἔστι; τὸ
 ‘μέμφεται’ ἄρα καὶ τὸ ‘τύπτεται’ ταῦτόν· τὸ ἐνεργεῖν ἄρα καὶ τὸ πάσχειν
 ταῦτόν· τὸ γάρ ‘μέμφεται’ ἐνεργητικὸν ὃν ὡς ταῦτὸν ὃν τῷ ‘τύπτεται’
 συνάγουσι. καὶ τάλλα δέ, φησίν, ὡς διήρηται, τουτέστι καὶ τὰς ἄλλας
 κατηγορίας, δις ἐν ταῖς Κατηγορίαις ἐδόκαε, δύναται ὁ σοφίζομενος ἐν
 20 παραλογισμῷ παραλαμβάνειν καὶ τὸ ποιὸν ὡς πρός τι δεικνύναι καὶ τὸ
 ποιὸν ὡς πρός τι καὶ τὸ πρός τι ὡς ποιὸν καὶ τὸ ποιεῖν πάσχειν. τίθησι
 δὲ καὶ τούτου παράδειγμα τοιοῦτον· οὐχὶ τὸ ὑγιαίνειν ἀπαρέμφατον;
 οὐχὶ τὸ τέμνειν ἀπαρέμφατον; τὸ ὑγιαίνειν ἄρα καὶ τὸ τέμνειν ταῦτόν·
 ἀλλὰ τὸ μὲν ὑγιαίνειν πάσχειν τί ἔστιν, εἰπερ ἡ ὑγεία διάθεσις σώματος
 25 ζῷου ἐν συμμετρίᾳ θερμῶν καὶ ψυχρῶν καὶ ἑρῶν καὶ ὑγρῶν (τούτου
 γάρ ἔστι δηλωτικὸν τὸ καίτοι τὸ μὲν ποιόν τι καὶ διακείμενόν πως
 δηλοῖ), τὸ δὲ τέμνειν καὶ οὐκοδομεῖν ποιεῖν· τούτου γάρ πάλιν ἔστι
 δηλωτικὸν τὸ τὸ δὲ ποιεῖν τι. γῆράτα δὲ καὶ τοιοῦτον λόγον ὁ Εὐδό-
 θημος· “πότερον ὄρασι καὶ οἱ Σκύθαι καὶ οἱ ἄλλοι ἀνθρωποι τὰ δύνατα
 30 ὄραν ἦ τὰ ἀδύνατα; τὰ δύνατὰ δύγουν καὶ σὺ καὶ ἐγώ· ναί· ὄρας
 δὲ τὰ ἡμέτερα ἱμάτια; ναί· δύνατὰ οὖν ὄραν ἔστι ταῦτα”· ὄρα ἄρα τὰ
 ἱμάτια. οὐχὶ δισα γοῦν ἐνεργητικῶς λέγεται, ἐνεργεῖν εἰσὶ δηλωτικά· τὸ
 γάρ ὄραν ἐνταῦθα, εἰ καὶ ἐνεργητικόν ἔστιν. ἀλλ᾽ ἀντὶ τοῦ ὄρασθαι δέδωκεν·
 35 ὁ δὲ Εὐδόθημος ἔλαβεν ἐπὶ τοῦ βλέπειν, καὶ συνήγαγεν διτὶ δύναται βλέπειν
 τὰ ἱμάτια. τὸ δὲ ἔστι γάρ τὸ μὴ τῶν ποιεῖν ὃν ὡς τῶν ποιεῖν τι
 τῇ λέξει σημαίνειν ἵσον ἔστι τῷ ‘ἔστι γάρ ἀπὸ τῶν σημαίνοντων ἐνέρ-
 γειν τὸ μὴ ὃν λαμβάνειν ὡς ἐνεργείας ὃν σημαντικόν’, ὡς ἐπὶ τοῦ μαν-
 θίνειν καὶ τοῦ ὄραν εἴρηται. καὶ οἱ μὲν παρὰ τὴν λέξιν τρόποι τῶν
 σοφισμάτων τοσοῦτοι εἰσιν, ἀντὶ τοῦ ἔξι, καὶ τοιοῦτοι, οἷον καθ’ ἔκαστον
 40 αὐτῶν εἶναι ἔφημεν.

6 ποιὸν prius a²I: ποιεῖν a¹   γῆρωτάτο I: ἐρωτᾶται a   8 ποιὸν prius QR Arist.:
 ποιὸν al   9 post λέγων add. τὸ γάρ πάσχον διάκειται κατὰ τὴν πάθησιν a   13 δέ
 om. a   15 ποιεῖν a¹   17 καὶ om. a   20 ἐν συμμετρίᾳ a²I: ὡς συμμετρίᾳ a²
 23. 24 ὁ Εὐδόθημος e. 25 p. 300 A   24 καὶ prius om. a   30 ὡς a Arist.:
 καὶ I   31 γάρ om. a¹   31. 32 ἐνέργειαν K: ἐνέργεια a: compend. I
 32 ἐνέργειας QR: ἐνέργεια a: compend. I   34 τοσοῦτοι a²: τοιοῦτοι a¹

p. 166b21 Τῶν δὲ ἔξω τῆς λέξεως παραλογισμῶν εἰδη ἐστὶν ἑπτά.

Ἐπομεν καὶ πρότερον οὗτοι πάντων τῶν οὐτων εἰς φωνὰς καὶ πράγματα διαιρουμένων καὶ ἐν ἑκάστοις τούτων παραλογισμῶν γινομένων εἰπὼν δὲ Ἀριστοτέλης τοὺς ἐν ταῖς φωναῖς γινομένους παραλογισμούς, οὓς καὶ παρὰ 5 τὴν λέξιν ἐκάλεσσε, καὶ διαλαβὼν περὶ αὐτῶν ἀρκούντως, πῶς γίνονται καὶ πῶς συνίστανται μόνον (ὕστερον γάρ καὶ περὶ τῆς αὐτῶν ἐρεῖ λόγος), νῦν καὶ τοὺς ἐκ τῶν πραγμάτων γινομένους παραλογισμοὺς τείμησιν, οὓς καὶ ὄνομάζει ἔξω τῆς λέξεως, διότι οὐχὶ η λέξις κάνταῦθα η η ταύτης σύνθεσις η διάρεσις η η ἐν τῇ λέξει τόνος η τὸ πνεῦμα η τὸ δόμοιό-
10 σχῆμα τῆς λέξεως αἵτιον γίνεται τοῦ παραλογισμοῦ. διαλαβὼν δὲ καὶ περὶ τούτων, οὕτως τε γίνονται παρὰ τῶν σοφιστῶν καὶ συνίστανται, f. 13v προϊόντων καὶ περὶ τῆς τούτων λόγος ἐν τῷ προσήκοντι διαλέγεται. καὶ γοῦν πρότερον ἀπαριθμεῖται αὐτοὺς λίαν σαφῶς, πόσοι καὶ τίνες εἰσιν.
15 ἑπτὰ μὲν οὖν οἱ πάντες· ὅποιοι δέ, ἐν τοῖς ἔξης θεωρήσομεν. καὶ πρῶτος τῶν ἄλλων ἐστὶν δὲ παρὰ τὸ συμβεβηκός.

p. 166b28 Οἱ μὲν οὖν παρὰ τὸ συμβεβηκός παραλογισμοί εἰσιν.

‘Ο πρῶτος τρόπος τῶν ἔκτος τῆς λέξεως σοφισμάτων ἐστὶν δὲ παρὰ τὸ συμβεβηκός· γίνεται δὲ οὐτος, οὗτον τις ἀξιοί πᾶν τὸ προσὸν τῷ κατηγορούμενῳ ὑπάρχειν καὶ τῷ ὑποκειμένῳ, οὔπερ οὐκ ἀναγκαῖον ἐστι. 20 παρὰ γοῦν τὸ τὰ συμβεβηκότα τῷ κατηγορούμενῳ λαμβάνειν τὸν σοφιστὴν καὶ λέγειν κατὰ τοῦ ὑποκειμένου μὴ ὄφελοντα λέγεσθαι δὲ παραλογισμὸς γίνεται. οὗτον οὖν, φησί, τις ἀξιοί ὑμαίνως ὑπάρχειν τι τῷ πράγματι καὶ τῷ συμβεβηκότι, πρᾶγμα μὲν λέγων τὸ σύνθετον καὶ ὑποκειμένον, συμβεβηκός δὲ ἀπλῶς πᾶν κατηγορούμενον, καν τε τῶν οὐσιωδῶν καὶ 25 καθ’ αὐτὸν ὑπαρχόντων τῷ καθ’ οὐ κατηγορεῖται ἐστι καν τε καὶ μη. φησὶ γοῦν ὡς οὐκ ἀναγκαῖον ἐστιν, οὗτοι συμβεβηκότες τῷ κατηγορούμενῳ, καὶ τῷ ὑποκειμένῳ ταῦτα συμβαίνειν. οἷον τί φημι; κατηγορεῖται τὸ λευκὸν κατὰ τοῦ Σωκράτους· ὑπάρχει δὲ τῷ λευκῷ καὶ τὸ χρῶμα διακριτικὸν ὄψεως· εἴ τις οὖν ἀξιοί καὶ τῷ Σωκράτῃ ὑπάρχειν τὸ χρῶμα δια-
30 κριτικὸν ὄψεως λέγων οὐτος· ‘ὅ Σωκράτης λευκός, τὸ λευκὸν χρῶμα δια-
κριτικὸν ὄψεως, ὁ Σωκράτης ἄρα χρῶμα διακριτικὸν ὄψεως’, ποιεῖται παρὰ τὸ συμβεβηκός τὸν παραλογισμόν. οὐ γάρ τὸ τῷ συμβεβηκότι ὑπάρχον

1 ἐστιν ἑπτά οι. a post ἑπτά add. ητοι τρόποι I 6 ἐρεῖ] c. 19—23
7 ἐκ αι: ἀπὸ Λ γινομένους—τίθησιν al: παραδίθωσιν Λ 8 ὄνομάζει post λέξεως
collocat Α κάνταῦθα οι. A 8. 9 ταύτης σύνθεσις al: σύνθεσις τῆς λέξεως Α
9 ante διαρ. add. η Α 10 αἵτια γίνονται τῶν παραλογισμῶν Α 11 τούτων al:
τῶν ἔξω τῆς λέξεως Α 12 προϊόν] c. 24 sqq. 14 έν τοῖς ἔξης ἥρθησται. πρῶτος
δὲ Α 18 ἀξιοὺς a¹ 19. 20 ὑπάρχειν—κατηγορούμενῷ οι. a¹ 21 ὄφει-
λοντος a¹ 23 λέγων scripsi: λέγει al 24 συμβεβηκότες a¹ post πᾶν add.
τὸ Α 25 τῷ al: τὸ Α 26 ἀναγκαῖον I: ἀνάγκη αλ 32 τὸ alt. I: οι. a

καὶ τῷ ὑποκειμένῳ ἀνάγκη ὑπάρχειν, ὅτι οὐδὲ ταῦτόν ἐστι τὸ συμβεβηκὸς χωρὶς ὃν τοῦ φῶ συμβέθηκε καὶ πρὸς αὐτὸν συγχρινόμενον καὶ μετὰ τοῦ φῶ συμβέθηκε, πρὸς τὸ φῶ συμβέθηκε συγχρινόμενον μόνον. οἷον εἰ τις εἴπῃ ὁ Κορίσκος ἄνθρωπος, ὁ ἄνθρωπος ἔτερος Κορίσκου, ὁ Κορίσκος ἔτερος 5 ἀνθρώπου, λέγεται ὅτι τὸ σύφισμα παρὰ τὸ συμβεβηκός, ὅτι οὐ ταῦτόν ἐστι τὸ συμβεβηκὸς χωρὶς τε καὶ μετὰ τοῦ φῶ συμβέθηκεν. ὥσπερ γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀναμενεῖσθαι τοῦ οὐδὲν παραδείγματος ὁ συφιστῆς λέγων ὁ Σωκράτης λευκόν, τὸ λευκόν γρῦπα. ὁ Σωκράτης ἄρα γρῦπα ἐν μὲν τῇ προτάσει τῇ ὁ Σωκράτης λευκός τὸ συμβεβηκός καὶ τὸ φῶ συμβέθηκεν 10 ὥμοιος ὡς ἐν τι λαμβάνει, ἐν δὲ τῇ τὸ λευκὸν γρῦπα τὸ συμβεβηκὸς μόνον χωρὶς τοῦ ὑποκειμένου, οὐτω τοῦ λαμβάνει, τὸν συγχριτεταγμένον τῇ Κορίσκῳ ἄνθρωπον καὶ τὸν Κορίσκου, ἐν δὲ τῇ ἄνθρωπος ἔτερος Κορίσκου τὸν ἀκατάτακτον ἄνθρωπον τὸν καθόλου. παρὰ τὸ συμβεβηκός ἄρα· οὐ γάρ ὅσα συμβέθηκε 15 τῷ ἀπλῷ καὶ ἀκατατάκτῳ ἄνθρωπῳ τῷ καθόλου, ταῦτα ἀνάγκη καὶ τῷ συγχριτεταγμένῳ καὶ συνιέταιρον ὑπάρχειν. τῷ μὲν γὰρ ἀπλῷ συμβέθηκε τὸ ἔτερόν εἶναι Κορίσκου· οὐκ ἀνάγκη τούτῳ αὐτῷ καὶ κατὰ τοῦ Κορίσκου κατηγορεῖσθαι, ὅτι μηδὲ καὶ ἀντὸν πρόσεστι τῷ ἀπλῷ ἄνθρωπῳ. Ὅσα μὲν γάρ οὐσιωδὸς ὑπάρχει τούτῳ, ταῦτα δηλούνται καὶ τῷ Κορίσκῳ ὑπάρχει· 20 Ὅσα δὲ μὴ οὐσιωδῶς καὶ καὶ αὐτὸν ἀλλ᾽ ὡς συμβεβηκότα ὡς ἐν ὑποκειμένῳ αὐτῷ τὸ εἶναι ἔχει, οὐκ ἀνάγκη καὶ τῷ Κορίσκῳ ταῦτα ὑπάρχειν. οἷον τῷ βροτῷ τῷ κατηγορουμένῳ πολλὰ συμβέθηκε, τὸ δισύλλαβον εἶναι, τὸ ἔτερον Κορίσκου, τὸ εἰδος ζόφου, τὸ ἔμψυχον, τὸ αἰσθητικόν· οὐκ ἀνάγκη οὖν ταῦτα πάντα, ἐπειδὴ τῷ κατηγορουμένῳ συμβέθηκε, καὶ καὶ 25 οὐ κατηγορεῖται ὑπάρχειν· οὐ γάρ “ὅσα κατὰ τοῦ κατηγορουμένου λέγεται, ταῦτα πάντα καὶ κατὰ τοῦ ὑποκειμένου ἔργη ἔσται”, ὡς ἐν ταῖς Κατηγορίαις ἐμάθομεν. τὸ αὐτὸν καὶ ἐπὶ τῶν γενῶν καὶ εἰδῶν. Ὅσα μὲν γὰρ ἐν τῇ οὐσίᾳ τοῦ γένους ἐστὶ συμπληροῦντα αὐτοῦ τὸ εἶναι, ταῦτα ἀνάγκη καὶ τῷ εἰδεῖ ὑπάρχειν, ἐπειδὴ τὰ γένη συνωνύμως τῶν εἰδῶν κατηγορεῖται. Ὅσα δὲ συμβέθηκε τῷ γένει, οὐ πάντως ταῦτα καὶ ἐκάστοτε τῶν αὐτοῦ | εἰδῶν ἀνάγκη συμβεβηκέναι· συμβεβηκέναι γάρ τῷ γένει λέγεται f. 14r καὶ Ὅσα ἐνὶ τινι εἰδεῖ τῶν ἐν τῷ γένει συμβέθηκεν ἦ καὶ ἐν τῇ οὐσίᾳ ἐστὶν αὐτοῦ· οἷον τῷ ζῷῳ συμβέθηκε τὸ λευκόν, ἐπεὶ ὁ κύκνος ζῶν ὡν λευκός ἐστι· τὸ δὴ οὗτον συμβεβηκέναι λεγόμενα τῷ γένει οὐκ ἀνάγκη 30 καὶ τῷ εἰδεῖ συμβεβηκέναι. ἦ μᾶλλον τὸ ἐπεὶ γάρ τῷ αὐτῷ πολλὰ συμβέθηκεν, οὐκ ἀνάγκη πᾶσι τοῖς κατηγορουμένοις καὶ καὶ ὁδὸς κατηγορεῖται τοιούτον ἐστιν· συμβέθηκε τῷ Σωκράτει ἄνθρωπῳ

3 σωγρινόμενον μόνον I: inv. ord. a	4 κορίσκος prius corr. I	post κορίσκος
alt. add. ἄρα a	7 καὶ scripsi: ὡς al: δι: καὶ v	13 τῷ A
(i. e. ἄνον) scripsi cf. vs. 15 et p. 39,24: αὐτὸν αλι		14 ἄνθρωπον
20 συμβεβηκότι a'	ώς alt. om. A: καὶ ὡς fort. recte v	19 post γάρ add. τοῖς a
ἐπειδὴ εργυνήτι καὶ I	26, 27 ὡς—ἐμάθομεν om. A	21 αὐτῶν A
cf. c. 5 p. 2a27sq.	27 post αὐτὸν add. δὲ A	24 post
τῷ om. A	36 πᾶσα A	28 συμπληροῦνται I
	37 σωκράτη I	35 γάρ

είναι· ἐπεὶ οὖν τῷ αὐτῷ πολλὰ ὑπάρχει, οὐκ ἀνάγκη ταῦτα πάντα, ὅσα πᾶσι τοῖς κατηγορουμένοις ἔπειται (τοῦτο γάρ λείπει), καὶ τῷ ὑποκειμένῳ ἔπεισθαι· τοῦτο γάρ εἶπε καὶ¹ οὐ κατηγορεῖται· οὐ γάρ ὅσα ὑπάρχει τῷ ζῷῳ καὶ τῷ λογικῷ, ταῦτα καὶ τῷ Σωκράτει ὑπάρχει· οὔτε γάρ ὁ Σωκράτης διαφορά ἔστιν, ἐπειδὴ τὸ λογικὸν τὸ κατὰ τοὺς Σωκράτους λεγόμενον, οὔτε διεύλλαβον, διότι καὶ τὸ ζῷον διεύλλαβον. ὡςάρτως δὲ οὐχί, εἰ ὑπάρχει τῷ Κορίσκῳ ὁ ἄνθρωπος, τῷ δὲ ἀνθρώπῳ τὸ ἔτερον εἴναι Κορίσκου, καὶ τῷ Κορίσκῳ τὸ ἔτερον εἴναι Κορίσκου ὑπάρχει, ἡτὶ τῷ ἄνθρωπῷ τὸ ἔτερον εἴναι Κορίσκου κατὰ συμβεβηκός ἔστιν. εἰ δὲ τὸν ἄνθρωπον συμβεβηκέναι τῷ Σωκράτει εἰπούσεν, καταχρηστικώτερον τοῦτο λέξεται ἀντὶ τοῦ ὑπάρχειν καὶ καταγρεῖσθαι αὐτοῦ· ἄλλως τε δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ τῶν πρός τι διδασκαλίᾳ κατὰ συμβεβηκὸς τὸν Σωκράτην ἄνθρωπον εἴναι φησιν. ή μὲν οὖν τῶν λεγομένων διάνοια ταιρύῃ τίς ἔστι· κατὰ δὲ τὴν λέξιν εἰ μὲν τὸ ὁ Κορίσκος ἔτερον 15 ἄνθρωπον ὡς ἵστον ληφθείη τῷ ‘οἱ ἄνθρωποι ἔτερον Κορίσκου’ (σύνηθες δέ ἔστι τῷ Ἀριστοτέλει τοῦτο ποιεῖν καὶ πολλαῖς ταιρύουσι ἐρμηνείαις γρῆσθαι), σαφές ἔστι τὸ λεγόμενον. καὶ εἰη ἄν η μείζων πρότασις τοῦ παραλογισμοῦ αὕτη, τὸ δὲ ἔστι γάρ ἄνθρωπος η ἐλάττων, ὡς γίνεται τὸν συλλογισμὸν ἐν πρώτῳ σχήματι οὗτως· ὁ Κορίσκος ἄνθρωπος, ὁ 20 ἄνθρωπος ἔτερος Κορίσκου, ὁ Κορίσκος ἄρα αὐτὸς ἑαυτοῦ ἔτερος. εἰ δὲ μὴ οὕτω τὸ χωρίον μεταληφθὲν ἐρμηνευθείη, ἀλλ’ ὥσπερ κεῖται ἐν τῷ ἐδαφίῳ γεγραμμένον ληφθείη, δύο συλλογισμοὺς ἐντεῦθεν μανιάνομεν, παριστῶντος τοῦ μὲν ἑνὸς τὸν Κορίσκον οὐκ ἄνθρωπον, τοῦ δὲ ἔτερου τὸν Κορίσκον ἔτερον ἄνθρωπον. λέγοι δὲ ἀν καὶ ἔκατέρου μόνας τὰς ηὔτους 25 προτάσεις, καὶ ἔστι τὸ μὲν ὁ Κορίσκος ἔτερος ἄνθρωπον πρότασις τοῦ τοιούτου συλλογισμοῦ· ὁ Κορίσκος ἔτερος ἄνθρωπος· τὸ δὲ ἔτερον ἄνθρωπον οὐκ ἄνθρωπος· ὁ Κορίσκος ἄρα οὐκ ἄνθρωπος. τὸ δὲ ἔστι γάρ ἄνθρωπος τοῦ ἔτερου συλλογισμοῦ ηὔτων πρότασις. ἔστι δὲ καὶ αὐτὸς τοιούτος· ὁ Κορίσκος ἄνθρωπος, ὁ ἄνθρωπος ἔτερος Κορίσκου, ὁ Κορίσκος 30 ἄρα ἔτερος ἄνθρωπου. δημοιον τούτοις καὶ τὸ ἐφεδῆς παραδειγμα, πλὴν ἐν τούτῳ καὶ σιμφότεραι αἱ προτάσεις ἐλήφθησαν· η μὲν γάρ εἰ Σωκράτους ἔτερος η μείζων ἔστιν. η δὲ ο δὲ Σωκράτης ἄνθρωπος η ἐλάττων. καὶ ἔστι τοιοῦτον· ὁ Σωκράτης ἄνθρωπος, ὁ ἄνθρωπος ἔτερος Σωκράτους, ὁ Σωκράτης ἄρα ἔτερος Σωκράτους. τὸ δὲ λέγειν ἔτερον

1 post εἴναι add. καταχρηστικῶς δὲ λέγομεν τοῦτο συμβεβηκέναι· ἀντὶ γάρ τοῦ ὑπάρχειν καὶ κατηγορεῖσθαι αὐτοῦ ληπτέον τὸ τοιοῦτον. η καὶ αὐτὸς—φησίν (12. 13) A 2 πᾶσι om. A 6 δὲ om. A οὐκ a 9 η (ante ει) a¹ ει δὲ—φησίν (13) om. A cf. ad vs. 1
 11 λέγεται a 12 ἐν τῷ τῶν πρός τι διδ.) immo Metaph. A 1 p. 981a19. 20 14 ἔτερος A(uT) 15 ως om. A δ om. A 16 τοῦτο ποιεῖν καὶ om. A 17 γρῆσθαι Λ: κεχρῆσθαι a ἀν om. a¹ 18 δὲ AKQR: om. aI γάρ ἔστιν a 20 ἑαυτοῦ aL: αὐτοῦ I 21 χωρίον a¹AI: χωρίς a² 21. 22 ἐν τῷ βιβλίῳ, δύο συλλογισμοὶ γίνονται A 24 ἄνθρώπου scripsi: αὐτοῦ aI cf. vs. 30 et p. 38,14 λέγει a ἔκατέρου a: ἔκατέρων I 28 δὲ I: om. a 31 η I: ει a 31. 32 σωκράτους a Arist.: σωκράτης I 32 δὲ alt. I Arist.: om. a 34 post σωκράτους alt. intulit e p. 40,1. 2 δὲ γάρ σωκράτης ἄνθρωπος a² λέγων a¹

ἀνθρώπους ὡμοιλογηκέναι ταῦτάν ἔστι τῷ ἔτερον Σωκράτους· ὁ γάρ Σωκράτης ἄνθρωπος. προστίθησι δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ πόθεν συμβαίνει τὸν Σωκράτην ἔτερον ἔσυτον εἶναι· διὰ γάρ τὸ συμβεβηκέναι, φησίν, οὐ ἔτερον ἔφησεν, εἶναι τοῦτον ἄνθρωπον. διὰ τοιούτον ἔχει τὸν 5 νοῦν· ἐπειδή, φησί, συμβέβηκε τοῦτον, δηλαδὴ τὸν Σωκράτην, ἄνθρωπον εἶναι, οὐ δὴ Σωκράτους ἐν τῇ μείζονι προτάσσει ἔτερον εἶναι τὸν ἄνθρωπον εἰπε, τὸν καθόλου δηλούντι.

p. 166b37 Οἱ δὲ παρὰ τὸ ἀπλῶς τόδε ἢ πῆ λέγεσθαι καὶ μὴ κυρίως.

10 Δεύτερος οὗτος τρόπος ἔστι τῶν ἑκτὸς τῆς λέξεως σοφισμάτων. γίνονται δὲ καὶ ἐκ τούτου οἱ παραλογισμοί, ὅταν τὰ πῆ, ηγουν ἥνωμένως καὶ ἄμα κατηγορούμενά τινος, ὡς ἀπλῶς τις, τουτέστιν ἴδια καὶ χωρὶς κατηγορούμενα λήψατο, καὶ τὸ ἀνάπτατον. τῶν γάρ κατηγορούμενων ὅσα μὲν κατὰ συμβεβηκὸς τῶν ὑποκειμένων κατηγορεῖται, ὡς ἐν τῷ Περὶ ἑρμη-
15 νείς δέδεικται, οἷον τοῦ ἀνθρώπου τὸ λευκὸν καὶ τὸ μουσικόν, ταῦτα f. 14v οὐ δυνατὸν καὶ διγρημένως καὶ συνημμένως κατηγορεῖσθαι, ἐπεὶ συμβεβή-
κασιν ἄμφω τῷ αὐτῷ· διὰ τοῦτο οὐδὲ ὁ σκυτεὺς ἀπλῶς ἀγαθός, διότι
κατὰ συμβεβηκὸς τὸ ‘ἀγαθός’ τοῦ σκυτέως κατηγορεῖται. εἰ δέ γε ἀνεπι-
σχαλῇ τις τὴν κατηγορίαν ποιήσασθαι βούλοιτο, τὰ οὖσιαδῶς κατηγορού-
20 μενα τοῦ σκυτέως, τὸ ζῷον καὶ τὸ δίπουν, ταῦτα δὴ ἕδινας κατηγορούμενα
καὶ ἄμα κατηγορῆσαι δύναται. ἀλλ’ αὕτη μὲν ἡ χωρὶς γνωμένη κατη-
γορία δυναμένη δὲ καὶ ἄμα λέγεσθαι. ἔστι δέ τις ἔτερα κατηγορία, ἡ
χωρὶς μὲν ἀληθῆς κατηγορηθῆσται, ἄμα δὲ φευδῆς, ὡς ἐπὶ τοῦ Σίμω-
νως· κατὰ τούτου γάρ κατηγορεῖται τὸ μὲν ‘σκυτεύς’ κατὰ τέχνην, τὸ δὲ
25 ‘ἀγαθός’ κατὰ τὴν διαγωγὴν καὶ τὴν ἐν ηὔθεσιν εὐτροπίᾳν· τοιοῦτος γάρ ἡν
ὁ σκυτεὺς ἐκεῖνος ὁ τῷ Σωκράτει συγγεγονώς τὴν μὲν σκυτικὴν οὐ πάνυ
τι διακριβωσάμενος, τὴν δὲ ἔξιν τῆς Φυχῆς ἀγαθός. τὰ γοῦν ἴδια τούτου
κατατορύμενα, τὸ ‘σκυτεύς’ καὶ ‘ἀγαθός’, οὐ δύναται καὶ διοῦ κατ’ αὐτοῦ
λεγῆσθαι· εἰ γάρ ἄμα κατηγορήσομεν, παραλογισμὸν ποιήσομεν ὡς φευδό-
30 μενοι· οἷον Σίμων σκυτεὺς ἀγαθός, ὁ ἀγαθὸς σκυτεὺς ἀγαθὸν πεδίλιον
δημιουργός, ὁ Σίμων ἄρα ἀγαθῶν πεδίλων δημιουργός. ἐψέσμεθα τοίνυν,
ὅτι ὁ Σίμων σκυτεὺς μὲν ἡν τὴν τέχνην, ἀγαθὸς δὲ κατὰ τοὺς τρόπους·
τὰ γάρ ἀπλῶς κατηγορούμενα τοῦ σκυτέως ἄμα κατηγορούμενα τὴν ἀπάτην
ἐποίησαν. πάλιν πρόκειται ἄνθρωπος τεθνεώς· διτταὶ φέρονται καὶ κατὰ

2 πόθεν αλ: πόθου I συμβαίνειν α 4 ἔτερον ἔφησεν αΛΙ(υΤ): inv. ord. Arist.
post τοῦτον add. εἶναι Arist. τὸν om. Λ 6 ἐν τῇ αλ: ἐπὶ Λ τὸν αλ: τοῦ-
τον Λ 10 τρόπος οὗτος α 11. 12 ηγουν τὰ ἄμα καὶ ἥνωμένως τινῶν κατηγορού-
μενα ἀπλῶς ὁ σοφιστής, ηγουν ἴδιας καὶ Λ 13 ἔλαβε Λ 14 ἐν τῷ Περὶ ἑρμ.] c. 11
p. 20b 31 sq. 15 οἷον—μουσικὸν om. Λ 19 post ποιήσασθαι repetit τις α 20 post
δίπουν add. κατηγορήσει ν 21 κατηγορῆσαι I: κατηγορεῖσθαι α 22 δυνάμενος α'
24 τούτου γάρ I: inv. ord. a 29 κατηγορήσομεν α: κατηγορήσει I 34 καὶ α: om. I

τούτου κατηγορίαι, η τε ‘ἀνθρωπος’ καὶ η ‘νεκρός’. ἀλλὰ συνημμένως μὲν τὰ δύο ταῦτα δινόματα κατηγορῆσαι τοῦ ποκειμένου ἀνθρώπου νεκροῦ ἀνεπισφαλές, οὐδὲ μὴν καὶ διηρημένως. αὕτη πάλιν ἄλλη τίς ἐστι κατηγορίᾳ η κατηγοροῦσα κατά τινός τινα ἡματίαν ἀληθῶς χωρὶς δὲ φευδῶς. καὶ 5 πάλιν κατὰ τῆς λιθίνης χειρὸς ὅμοιο μὲν κατηγορῆσαι καὶ τὸ λιθίνην καὶ χειρὰ ἀληθίες, διγραμμένως δὲ οὐ. ἐκ τῶν κατηγοριῶν οὖν τούτων οἱ παραλογισμοὶ οἱ παρὰ τὸ πῆ καὶ ἀπλῶς γίνονται, ὡς οὐ δεῖ γνωμένων τῶν συμπλοκῶν· οὔτε γάρ πάντα τὰ ἡματία κατηγοροῦμενα καὶ ἴδια κατηγορεῖται, οὔτε τὰ ἴδια καὶ ἡματία, ἀλλ’ ἐκεῖνα καὶ ἡματία καὶ ἴδια κατηγοροῦσι μάθηται δύναται δύσις οὐσιωδῶς κατηγορεῖται τινος. θτι δὲ ἀπλῶς λέγεται τὰ χωρὶς κατηγοροῦμενα, πῆ δὲ τὸ ὅμοιο, καὶ ἐν τῷ Περὶ ἑρμηνίας περὶ τὸ τέλος τοῦ τρίτου τμήματος δέδεικται, ἐν οἷς φησιν “ἴστε ἐν δύσις κατηγορίαις μήτε ἐναντιότης ἔνεστιν, ἐὰν λόγοι ἀντ’ ὑνομάτων λέγωνται καὶ καθ’ εἰσατὰ κατηγορῆται καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκός, ἐπὶ 10 τούτων τὸ τὸ καὶ ἀπλῶς ἀληθίες ἐστιν εἰπεῖν”. λέγει γάρ “ἀπλῶς” τὰ χωρὶς κατηγοροῦμενα, “τὸ” δὲ τὸ ὅμοιο· οὖν ὁ Σύμων σκυτεύς ἐστιν ἀπλῶς, ὅμοιος καὶ τὸ ὁ Σύμων ἀγαθός ἐστιν· τὸ δέ, ὅπερ ταῦτόν ἐστι τὸ ὅμοιο, τὸ ὁ Σύμων σκυτεύς ἀγαθός ἐστιν· ὁνομάζει δὲ τὸ τὸ πῆ τὴν σύνθετον κατηγορίαν, θτι καὶ τὸ τὸ μερικόν ἐστι καὶ πᾶσα σύνθετις μερική, καὶ διότι 20 η σύνθετος κατηγορία μερικώτερόν ἐστι δηλωτικόν· τὸ γάρ ζῷον λογικὸν καθολικώτερόν ἐστι τοῦ ζῷου λογικὸν θνητόν, διπερ καὶ τὸ ζῷον λογικὸν μερικώτερον τοῦ ζῷου. παρὰ τὸ πῆ οὖν, φησί, καὶ ἀπλῶς εἰσὶ παραλογισμοί, διταν τὸ ἐν μέρει, τουτέστι τὸ ὅμοιο λεγόμενον, ληφθῆ ως ἀπλῶς, τουτέστι χωρὶς δυνάμενον λέγεσθαι. οὖν κατὰ τοῦ Ομήρου 25 λέγεται συνημμένως τὸ εἶναι ποιητήν· εἰ γοῦν τις ἴδει λαβών τὸ εἶναι κατηγορήσει τοῦ Ομήρου καὶ εἰπῃ “Ομηρος ἐστι”, φεύδεται· πᾶλαι γάρ τέθηνκεν· εἰ δὲ εἰπῃ ὁ Ομηρος ποιητής ἐστιν” ἥληθευκε, τὸ ὅμοιο λεγόμενον εἰς τὸ ἀπλῶς μὴ λαβών. τοιαύτη τίς ἐστι καὶ η περὶ τοῦ διξιστοῦ τοῦ σοφίσματος ἀγωγή· λέγει γάρ ὁ σοφιστής· οὐχὶ ὁ τραγέλαφος μὴ δην ἐστιν; οὐχὶ ὁ τραγέλαφος διξιστόν ἐστι; τὸ μὴ δην | ἀρα ἐστιν. ὁ f. 15r συλλογισμὸς ἐν τρίτῳ σγήματι. τὸ σόφισμα δὲ παρὰ τὸ πῆ καὶ ἀπλῶς· οὐ γάρ, εἰ χωρὶς μὲν ὁ τραγέλαφος καὶ μὴ δην εἶναι λέγεται καὶ διξιστόν, ἥδη καὶ ἐστιν· οὐ γάρ ταῦτόν ἐστι τὸ εἶναι τὸ καὶ ἀπλῶς εἶναι. καὶ γάρ, ώς μικρὸν ἀνωθεν εἰρηται, καὶ ὁ Ομηρος ἐστι τι, οὖν ποιητής, ἀλλ’ 30 οὐχὶ καὶ ἀπλῶς ἐστιν· οὐ γάρ ἐστιν ὁ Ομηρος. ἐπάγει δὲ καὶ ἔτερον

3 καὶ I: δὲ ἐτι α 6 ἀληθές scripsi: ἀληθῶς αι 11 ἐν τῷ Περὶ ἑρμ. c. 11
p. 21a29—32 13 ἔνεστιν αλ Arist.: ἐστιν I(c) 14 λέγονται α ἔστιν αλ Arist.:
αὕτα I(f n) κατηγορεῖται α 15 ἀληθές ἐστιν αι: ἐστι ἀληθές α: inv. ord. Arist.
16 τι αιΑ, supra πῆ scriptum I: τι πῆ δὲ α² 17 τι δὲ αI (τι supra πῆ scriptum I):
πῆ αι: τι πῆ δὲ α² 20 δηλωτική Α 22 τοῦ ζῷου μερικώτερον Α 23 ὅμοιο
λεγόμενον αΚQR: ὅμοιογόμενον I post λεγόμενον add. ἥγουν ἡματία καὶ ἰνωμένως κατὰ
τινός ὑποκειμένου α 24 δυνάμενον QR: δυναμένον Κ: ἀνὰ μέρος α: ἀναμένως (sic) I
25. 26 κατηγορήσει αI: κατηγορή α 26 (ά) ὅμ. conicio 27 ὁ om. Α
28 τὸ αλ: τὰ I 34 εἰρηται I: εἰρηκεν α

παραλογισμὸν τὸν τὸ ὃν μὴ ὃν εἶναι λέγοντα. ἔστι δὲ καὶ οὗτος παρὰ τὸ πῆρε καὶ ἀπλῶς· τὸ γάρ τὸ μὴ ὃν καὶ ἀπλῶς φησιν εἶναι μὴ ὃν. ἔστι δὲ καὶ οὗτος ὁ συλλογισμὸς ἐν πρώτῳ σχήματι· οὐχὶ τὸ ὃν ἔτερόν ἐστιν ἀνθρώπου; οὐχὶ καὶ ἵππου καὶ βοῦς καὶ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ ἀπλῶς πάν-
5 των τῶν ὄντων; ναί· τὸ ἔτερον τῶν ὄντων μὴ ὃν· τὸ ὃν ἄρα μὴ ὃν.
λύει οὖν τοὺς τοιούτους παραλογισμοὺς διὰ τοῦ ἐπαγγελμένου· οὐ γάρ, εἰ μὴ ἔστι τὸ ὃν τὸ ὃν, οἷον ἀνθρώπος ἢ ἵππος, καὶ ἀπλῶς μὴ ὃν ἔστιν. καὶ πάθεν γοῦν ἡ ἀπάτη γίνεται; φέρετε τις. διαλυόμενος δὲ καὶ τοῦτο λέγει φαίνεσθαι ἔλεγχον διὰ τὸ δοκεῖν ἡ μηδὲν ἡ μικρὸν δια-
10 φέρειν τὸ εἶναι τι τοῦ εἶναι ἀπλῶς· τὸ γάρ τὸ προσκείμενον μηδέν τι πλέον δηλοῦν οὐδεμίᾳ τοῦ εἶναι. τὸ δὲ αὐτὸν γίνεσθαι καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ εἶναι τι καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ εἶναι· τὸ γάρ μὴ ὃν τι καὶ ἀπλῶς μὴ ὃν οὐδεμίᾳ.
τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν· οὐ γάρ, εἰ μὴ τόδε τί ἔστι, καὶ ἀπλῶς οὐκ ἔστιν.
ὅμοιός δέ, φησί, τούτοις ὁ παραλογισμὸς γίνεται, ὅταν τὸ πῆρε λεγόμενον
15 ὡς ἀπλῶς τις λαβὼν εἰς ὄντες περιαγάγῃ. οἷον εἴ τις ἔροιτο· τὸν τὰ δίκαια λέγοντα χρὴ καταδικάζειν ἢ τὸν τὰ ἄδικα; τί δέ, ὅταν ὑβρισθεὶς τις καὶ τυφθεὶς καὶ χρημάτων ἀφαίρεσιν ὑπομείνας εἴτα προσελθὼν τῷ δικαστῇ καὶ ἐλεεινολογήσομενος λέγῃ δὲ πέπονθεν, οὐχὶ τὰ ἄδικα λέγει; δεῖ
20 ἄρα τὸν τοιούτον καταδικάζειν. παρὰ τὸ πῆρε οὗτος ὁ παραλογισμὸς· οὐ γάρ, εἰ πῆρε ἄδικα, λέγει καὶ ἀπλῶς ἄδικα. τοιούτον καὶ τὸ περὶ τοῦ Αἰθίν-
πος· τὸ γάρ πῆρε λευκὸν εἶναι, οἷον κατὰ τοὺς δόδοντας, λαβὼν λέγει καὶ ἀπλῶς εἶναι λευκόν. ἐπεὶ δέ ποτε οἱ ἐρωτώμενοι παρὰ τῶν σοφιστῶν στενοχωροῦνται περὶ τὴν ἀπόκρισιν, λέγει πῶς καὶ τοῦτο γίνεται. φησὶ
25 γάρ δὲ τινῶν μὲν οὐ λανθάνει ὁ παραλογιζόμενος, ὅταν τὸ πῆρε λεγό-
μενον ὡς ἀπλῶς λεγόμενον λαμβάνῃ, ὡς ἐπὶ τοῦ Αἰθίνπος· ἐπὶ τὸ γάρ
ὄντος λευκοῦ ὡς ἀπλῶς ὄντος λευκοῦ ἔλαβε, καὶ οὕτω διαλεξάμενος ὁ σοφιστὴς οὔτει συλλογιστικῶς περᾶνται τὸ τὸν Αἰθίνπα εἶναι λευκὸν καὶ οὐ λευκόν. ἐπὶ τινῶν μὲν οὖν, φησίν, οὐ λανθάνει· ἐπὶ τινῶν δὲ λανθάνει
πολλάκις, ἐφ' οὓσων πῆρε μὲν λέγεται καὶ δοκεῖ καὶ ἀπλῶς ἀκολουθεῖν.
30 τοιούτον γάρ ἔστι τὸ κανὸν δόξειν ἀκολουθεῖν ἀντὶ τοῦ ‘πῆρε μὲν λέγεται
καὶ δοκεῖ καὶ τὸ ἀπλῶς ἀκολουθεῖν’, ὡς ἐπὶ τοῦδε τοῦ σοφίσματος· ἀρ’ ἐνδέχεται τὸν αὐτὸν ἀματεῖον ἀπιορκεῖν καὶ εὐορκεῖν; οὐ δῆτα· τί δέ, οἱ δύστας
ἐπιορκήσειν καὶ ἀπιορκήσεις οὐκ εὑωρκησεν; ἐνδέχεται ἄρα τὸν αὐτὸν ἀματεῖον
ἐπιορκεῖν καὶ εὐορκεῖν. ἐν πρώτῳ σχήματι τὸ τοιούτον σόφισμά ἔστι.
35 παρὰ δὲ τὸ πῆρε ὁ παραλογισμὸς ἔστιν· οὐ γάρ ὁ κατὰ τὸ μὲν εὐορκῶν καὶ
ἀπλῶς εὐορκεῖ· καὶ λανθάνει δὲ οὐχ ἀπλῶς εὐορκεῖ ἀλλὰ πῆρε. ἐπί τε

4 καὶ (post οὐχὶ) οἱ. A

7 ante καὶ add. ἴδη A

16 τὸν τὰ ἄδικα iterat A

om. al.

οὐ γῆρας οἱ: οὐδὲ a

5 post utrumque μὴ ὃν add. ἔστι A

10 προσέκειμενον a¹

17 post τυφθεὶς repetit τις I

20 et 23 περὶ αἱ: παρὰ I

28 οὖν οἱ. A

29 μὲν πῆρε A

33 ἐπιορκίζειν—ἐπιορκίσας—εὐόρκισεν a

35 δὲ A:

6 λύει—παρα-

λογισμοὺς]

παρὰ τὸ πῆρε καὶ ὄντος ὁ παραλογισμὸς γέγονε.

καὶ λύει τοιούτον Λ

15 περιαγάγη AII: περιάγη a

18 λέγη

A: λέγει al

20 et 23 περὶ αἱ: παρὰ I

28 οὖν οἱ. A

29 μὲν πῆρε A

33 ἐπιορκίζειν—ἐπιορκίσας—εὐόρκισεν a

35 δὲ A:

om. al.

οὐ γῆρας οἱ: οὐδὲ a

ante εὐόρκισεν add. ὁ a

οὖν τούτων λανθάνει τὸ ἀπλῶς καὶ πῦ, καὶ δοκεῖ καὶ τὸ πῦ καὶ ἀπλῶς λέγεσθαι καὶ ἐπ' ἔκεινων ἐν ὅσοις μὴ ῥάδιον θεωρῆσαι ποτέρως τὸ πρᾶγμα χρὴ καλεῖν· οἷον τὴν ἀνδρείαν λέγομεν καλὸν διὰ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὴν ἀρετὴν, κακὸν δὲ διὰ τὰ ἐν πυλέμῳ τραῦματα καὶ τὰς σφαγάς· ποτέρως 5 οὖν χρὴ καλεῖν αὐτήν, καλὴν η̄ κακήν, οὐ ῥάδιον εἰπεῖν. καὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων τοίνυν λανθάνει πολλάκις ἐν ὅσοις ὑμοίως ὑπάρχει τὰ ἀντικείμενα, ὡς εἰρηται ἐπὶ τῆς ἀνδρείας· ὑμοίως γάρ ἐστιν ἐν αὐτῇ τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑφισταμένου· τούτου γάρ τὸ μὲν ἡμίσιον λευκόν, τὸ δὲ ἡμίσιον οὐ τοιούτον. οὐκέτι δὲ μόνιν γίνεται 10 σαφὲς τὸ λεγόμενον, ἀλλὰ καὶ ἀφ' οὐ φησιν αὐτὸς ἀλλαχοῦ ὑποδείγματος· δταν γάρ τι μέγεθος εἴη τῷ μὲν | πλάτει δίπηγῳ τῷ δὲ μήκει τετρά· f. 15v πηγῇ, ἔπειτα ἐρωτόμεθα πότερον τοῦτο τὸ μέγεθος δίπηγού ἐστιν η̄ οὖ, ἐπὶ τοῦ τοιούτου γοῦν οὐ ῥάδιον εἰπεῖν η̄ τὸ ναὶ η̄ τὸ οὔ, ἀλλ' ἀναγκαζόμεθα η̄ ἄμφω δούναντι καὶ εἰπεῖν καὶ δίπηγον καὶ τετράπηγον, καὶ οὐ διατεκτικῶς ἀποκρινόμεθα· καὶ τὸ ναὶ γάρ φαμεν καὶ τὸ οὔ· η̄ γοῦν καὶ ἄμφω ἐπὶ τοῦ τοιούτου δοκεῖ διδόναι η̄ μηδέτερον.

p. 167 a 21 Οἱ δὲ παρὰ τὸ μὴ διωρίσθαι τί ἐστι συλλογισμός.

'Ο τρίτος τρόπος τῶν ἔκτης τῆς λέξεως συφισμάτων ἐστὶν ὁ παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν λεγόμενον, ὃς οὕτω λέγεται, δτι δὲ εἰδὼς τί ποτέ 20 ἐστιν ἔλεγχος οὐ περιπετεῖται τῷ τοιούτῳ συφίσματι. ἔλεγχος γάρ ἐστι τοῦ αὐτοῦ καὶ ἔνδις καὶ ἔξης ὅσα ἀλλα ἐν τῷ ὄρισμῷ τοῦ ἐλέγχου κείνται· δὲ κατασφισθεὶς παρὰ τοὺς διὰ τι τῶν ἐν τῷ ἐλέγχῳ κειμένων τῷ κυρίῳ, οὗτος οὐκ ἡλέγει. δταν δὲ τις ἔλεγχείη τοῦ αὐτοῦ καὶ ἔνδις ὑνόματος ληφθέντος καὶ τῶν ἀλλών ἀπάντων τῶν περὶ τοῦ ἀληθῆς καὶ κυρίου ἐλέγχου διοριζομένων, τότε δητα καὶ ἐλέγχεσθαι λέγονται· δὲ καὶ εἰς ἀντίφασιν περιάγεσθαι. γίνονται δὲ οἱ παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν παραλογισμοὶ παρὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ λόγου, τουτέστι τοῦ ὄρισμοῦ τοῦ ἐλέγχου· δὲ γάρ παρὰ τι τῶν ἐν τῷ ὄρισμῷ τοῦ ἐλέγχου συφιζόμενος, ὡς εἰρήκαμεν, παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν παραλογίζεσθαι 30 λέγεται. η̄ τὸ παρὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ λόγου τοῦτο δηλοῖ, δτι παρὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ συλλογισμοῦ. ἔπειτα γάρ καὶ δὲ ἔλεγχος ὡς συλλογισμός τίς ἐστι, καὶ δισπερ δὲ συλλογισμὸς ἐκ τῶν κειμένων ὑφελεῖ συνάγειν τὸ συμπέρασμα μὴ ὄμωνύμου τιὸς λαμβανομένου μὴ συναριθμουμένου τοῦ

1 τούτων AI: τούτοις α 2 post ἐξείνων add. καὶ α πότερον α 3 χρὴ supra δεῖ scriptum I λαβεῖν A ἀνδρίαν A post λέγομεν add. καὶ αI: om. A 5 λαβεῖν A 7 ἀνδρίας A ὑμοίως A: ὕμοίς αI 8 τὸ prius A: om. αI 10 ἀλλαχοῦ] cf. p. 167 a 32. 33 12 ἐστιν om. A 11 post τετράπηγο add. ὅτε A 18 δὲ prius αI: om. A 19 τοῦ ἐλέγχου AQR et om. τοῦ K: om. αI 22 τι A: τε I: τονς α 22. 23 ἐν τῷ κυρίῳ ἐλέγχῳ κειμένων A 24 περὶ α: παρὰ AI 24. 25 ἀληθοῦς α 26 παράγεσθαι A 29 εἰρήκαμεν α: εἰρήκαιμεν I: εἰρηται A 31 ως AI: om. a 32 ὅπερ A

ἐξ ἀρχῆς, οὗτως καὶ ὁ ἔλεγχος ἔχειν διφείλει. ἀλλὰ δεῖ πρότερον πᾶσαν τὴν λέξιν θέντας τὰ περὶ τοῦ ὄρισμοῦ τοῦ ἐλέγχου κατασκοπῆσαι. ἔλεγχός ἐστιν ἀντίφασις τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνὸς. εἰ γάρ μέλλουμεν ἐλέγχαι τὸν ἡμῖν προσδιαλεγόμενον παρὰ τὸ εἰκὸς ἐνιστάμενον, ὑφείσι λοιμεν αὐτὸν ἑαυτῷ μαχόμενον ἀπελέγχειν καὶ τὰ ἐναντία ἀποφαίνομενον· τοῦτο γάρ καὶ ἀντίφασις λέγεται, ὅταν περὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνὸς τὰ ἐναντία λέγῃ τις, οὐ περὶ ἄλλου καὶ ἄλλου· εἰ γάρ φαίημεν Πλάτωνα μὲν διαλέγεσθαι Σωκράτην δὲ μή, οὐδὲν ἐναντίον ἔσται. διὰ τοῦτο εἰπὼν ἀντίφασιν ἐπήγαγε τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνὸς· οὐ γάρ περὶ ἄλλου φησὶ πειρᾶσθαι 10 προσάρτειν τῷ προσδιαλεγομένῳ τὸν ἔλεγχον (οὐ γάρ ἔλεγχος τοῦτο) ἀλλὰ περὶ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ. ὅμοίως τούτῳ καὶ ὁ λέγων πάντα ἀγγελον ἀγαθὸν καὶ οὐδένα δαίμονα ἀγαθὸν οὐκ ἐλέγχει τὸν λέγοντα τὰς ἐναντίας προτάσσεις ἐπὶ τῆς ἐνδεχομένης ὅλης συμψένεσθαι· οὐ γάρ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὑποκειμένου ἀλλ’ ἐπ’ ἄλλου καὶ ἄλλου τὸν λόγον συνεπεράνατο· δεῖ δὲ 15 ἐφ’ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ. είτα ἐπεὶ πολλὰ ἐν ὅντα τῷ ὀνόματι τὴν φύσιν διάφορα τυγχάνει, ὡς τὰ ὄμωνυμα, ἐπήγεγκε μὴ δινόματος ἀλλὰ πράγματος, οἷον μὴ δινόματος μόνον ἀλλὰ καὶ πράγματος· οὐ γάρ μόνον τὸ ὄνομα ἐν εἶναι δεῖ, ἀλλὰ καὶ τὸ σημαντόμενον πρᾶγμα ἐν τῷ γάρ μὴ δινόματος ἀντὶ τοῦ ‘μὴ μόνον δινόματος’ τέθεικεν. εἰ γάρ ἐν ὄνομα ἦ 20 πολύσημον δέ, καὶ οὕτω τάναντία λέγων τις οὐ διαψένεται· οἷον κύων ὄλακτει, κύων οὐχ ὄλακτει. ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον ἔξ διμονυμίας συμβάίνει τινὰ τὰ ἐναντία λέγοντα μὴ διαψένεσθαι ἀλλὰ καὶ ἀπὸ συνανυμίας (ἔστι γάρ τινα τάναντία λέγειν καὶ ἀληθεύειν· οἷον ζῆν περιπατεῖ, ζῶν οὐ περιπατεῖ· ἐνδέχεται γάρ τινὰ μὲν περιπατεῖν τινὰ δὲ μή), ἐπήγαγε καὶ 25 δινόματος μὴ συνωνύμου ἀλλὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνὸς μῆτε διμονύμου μῆτε συνωνύμου. κάκι τῶν διθέντων ἔξ ἀνάγκης. ἔστιν δημοιον τοῦτο τῷ ἐν τῷ ὄρισμῷ τοῦ ἀπλῶς συλλογισμοῦ λεγομένῳ τῷ “ἐκ τῶν κειμένων ἔξ ἀνάγκης”. εἰ γάρ τις πειρᾶται ἐλέγχειν τὸν προσδιαλεγόμενον μὴ ἔξ ὕν αὐτὸς ἡ προσδιαλεγόμενος διδωσιν, οὐ λεγήσεται οὗτος ἐλέγχειν. μὴ 30 συναριθμούμενον δέ, φησίν, τοῦ ἐν ἀρχῇ, τουτέστι μὴ λαμβανομένου τοῦ ζητουμένου εἰς τὸν λόγον τῆς ἀποδείξεως· οὐ γάρ δι’ ἑαυτοῦ χρὴ δείκνυσθαι τὸ μὴ δι’ ἑαυτοῦ δηλούν, διτι μηδὲ ἔλεγχος τὸ τοιοῦτον. | ἔστι δὲ τὸ τοιοῦτον, ὅταν δι μέσος δρος δι αὐτός τινι τῶν ἀκρων ληχθῇ, f. 16r μετωνυμασμένος μέντοι καὶ ἄλλως κατὰ τὴν προφορὰν ἐκφρόμενος· 35 ζητουμένου γάρ τοῦ εἰ ἀθάνατος ή ψυχή, τὸ οὗτος εἰπεῖν, διτι η̄ ψυχή

1 ἔχειν διφείλει Al: inv. ord. a 6 καὶ prius supra lineam I¹ 7 λέγη Α: λέγοι Al
8 ἔσται I: ἔστιν a 9 an ἄλλους (καὶ ἄλλου)? cf. vs. 7, 14 et 45, 14, 17sq. 18 εἰναι
δεῖ Al: inv. ord. a 19, 20 εἰ γάρ — διαψένεται οιμ. a¹ 20 τὰ ἐναντία a² δια-

μ' μ'

ψένεται Α 21, 22 δημοιον — συνωνυμον I 22 ἔξ διμονυμίας post συμβάνει τινὰ collocat A
22 τινὰ om. a 23 τὰ ἐναντία Α 27 ἀπλῶς Al: ἀπλοῦ a λεγομένῳ] w
corr., ut videtur, alia manu I 28 πειρᾶται Α: πειράτο I: πειρῶ a: fort. πειρῆτο 29 λεγθήσεται Α:
ληχθήσεται al 34 μετωνυμαζομένου a¹ 35 post ἀθάνατος add. ἔστιν A

ἀθάνατος, καὶ ἔτέραν σὺν ταύτῃ ἐπαγαγεῖν πρότασιν κομιδῇ ἡλίθιον ἔστιν. ὁ γρῦν τὸ ἐν ἀρχῇ βουλήμενος παραλαμβάνει μεταλαμβάνει εἰς ἔτερον ἰσοδύναμον ὄνομα τῷ ζητουμένῳ καὶ οὗτως ποιεῖται τὸν παραλογισμόν· οἶν τοις ἕρσιτο πότερον ἡ ψυχὴ ἀθάνατος ἢ οὐ, τοῦ δὲ ἀποκρινομένου 5 ἀπαρνησαμένου τὸ εἶναι αὐτὴν ἀθάνατον, αὐτὸς οὗτωσι συλλογίζεται· ἡ ψυχὴ ἀφθαρτος, τὸ ἀφθαρτον ἀθάνατον, ἡ ψυχὴ ἄρα ἀθάνατος· ἀλλὰ μὴν καὶ οὖν ἀθάνατος κατὰ σέ· οὐκ ἐλέγγει ὁ οὗτως συλλογιζόμενος τὸν λέγοντα αὐτὴν μὴ ἀθάνατον· τὸ γάρ ἐν ἀρχῇ γέτησατο· διὸ γάρ ἐμελλε δεῖξαι, ἔλαβε· τὸ γάρ ἡ ψυχὴ ἀφθαρτος ταύτην ἔστι τῷ ἡ ψυχὴ ἀθάνατος· εἴρηται 10 δὲ τῷ Ἀριστοτέλει περὶ τοῦ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν τοῦτο, τί ποτέ ἔστι καὶ πῶς γίνεται, ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτέρων ἀναλυτικῷ. δεῖ δὲ τὸν ἐλεγγον καὶ κατὰ τὸ αὐτὸν εἶναι· εἰ γάρ ἐν καὶ τὸ αὐτὸν εἴη τὸ ἡρωτημένον, μῆτες διμώνυμοι μῆτες συνώνυμοι, μῆτες τὸ ἐν ἀρχῇ ληγθῆ, κατ' ἄλλο δὲ καὶ ἄλλο μέρος λέγομεν τι τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν, ἀληθεύειν 15 συμβρήσεται· οἶν δὲ Λιθίνῳ λευκός, δὲ Λιθίνῳ οὐ λευκός, κατὰ μὲν τὴν ἐπιφάνειαν οὐ λευκός, κατὰ δὲ τοὺς ὀδόντας λευκός, δεῖ οὖν καὶ κατὰ τὸ αὐτόν, ἵνα μὴ κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο μέρος λέγωμεν τι ὑπάρχειν. οὐ μὴν ἄλλα καὶ πρὸς τὸ αὐτό φησιν, ἀλλ' οὐ πρὸς ἄλλο καὶ ἄλλο, ἀλλὰ πρὸς τὸ αὐτὸν δεικνύνται καταφάσκοντα καὶ ἀποφάσκοντα τὸν προσδιαλεγόμενον, εἰ μέλλοιμεν 20 αὐτὸν ἐλέγγειν ἑαυτῷ ἀντιφάσκοντα· ὁ γάρ συλλογιζόμενος τὸν δύο διπλάσιον τε καὶ οὐ διπλάσιον οὐκ ἐλέγγει τὸν λέγοντα αὐτὸν μὴ διπλάσιον εἶναι· οὐ γάρ πρὸς τὸν αὐτὸν καὶ ἔνα ὀρθοῦμδν δείκνυσιν αὐτὸν διπλάσιον τε καὶ οὐ διπλάσιον ἄλλα πρὸς ἄλλον καὶ ἄλλον, πρὸς μὲν τὸ θν διπλάσιον, πρὸς δὲ τὰ δὲ οὐ διπλάσιον. ἄλλα καὶ ὥσπερτις φησίν, ἤγουν μὴ τὸν μὲν 25 τὸ δυνάμει λαμβάνειν, τὸν δὲ τὸ ἐνεργείᾳ διδόναι· οὐδὲ γάρ οὐδὲ οὗτος ἔσται ἀντίφασις· ὁ γάρ λέγων, οὗτι οὐ κοιμώμενος ὅψιν ἔχει, οὐ ἔχων ὅψιν ὅρη, οὐ κοιμώμενος ἄρριν ὅρη, οὐκ ἐλέγγει τὸν λέγοντα μὴ ὅραν τὸν κοιμώμενον· τὸ γάρ ὁ ὅψιν ἔχων ὅρη δύο σημαίνει, τὸν ἔχοντα καὶ μὴ ἐνεργοῦντα δυνάμενον δὲ ἐνεργεῖν καὶ τὸν ἥδη ἐνεργοῦντα· καὶ ἐν τῷ αὐτῷ 30 δέ, φησί, γράνω· τὸ γάρ κατ' ἄλλον καὶ ἄλλον γράνων φαῦλόν τε καὶ οὐ φαῦλον λέγειν τὸν αὐτὸν οὐκ ἀδύνατον· δεῖ δὲ λέγων πάντα ἀνθρώπον ἐπὶ τοῦ παρ· Ἡσύδηρος γρασσού γένους ἀγαθὸν εἶναι καὶ οὐδένα ἀνθρώπον ἐπὶ τοῦ συληροῦ ἀγαθόν· είσια συνάγματα πάντα ἀνθρώποις καὶ μηδένα ἀνθρώποις ἀγαθὸν εἶναι οὐκ ἐλέγγει τὸν μὴ τοῦτο λέγοντα· οὐ γάρ ἔδειξεν ἐν τῷ αὐτῷ γράνωρ ἀγαθοῦς εἶναι καὶ μὴ ἀγαθοῦς πάντας ἀνθρώπους, οὐ δειχθέντος ἀληθῆς ἦν τὸν ἐλεγγον, ἀλλ' ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ γράνωρ· ἄλλα καὶ οὐ λέγων, οὗτοι τὸ σκυλάκιον ὅρη, τὸ σκυλάκιον οὐχ ὅρη, οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ γράνωρ συνάγει τὴν φαινομένην ἀντίφασιν ἀλλ' ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ· ταῦτα δὴ πάντα

5 τὸ αΑ: τοῦ I συλλογίζεται οὗτος Α 6 ἀφθαρτον (post ψυχὴ) pr. I 10 τὸ ΑΙ: ομ. α καὶ αΙΑΙ: οὐ^a 11 ἀναλυτικῶν ομ. Α ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτ. ἀναλ.] c. 16 p. 64^b-28 sq.
 12 καὶ alt. aQR: ομ. I 17 κατ' αΙ: πρὸς Α 18 τὸ alt. QR: ομ. αI 19 απ. (δεῖ)
 δεῖται? αι cf. vs. 24, 25 et 44,9 20 δύο α: ομ. I 22 τε α: ομ. I 24 ἤγουν α^a:
 ἦ α^a 25 τῷ (post δὲ) αΙ^a 26 ἔσται ΑΙ: ἔστιν α 28, 29 δύο γάρ τὸ ὅρη σημαίνει·
 καὶ τὸν δυνάμενον ἐνεργεῖν, καὶ τὸν ἐνεργοῦντα Α 32 ἤγουν α 38 δεῖ Α

εἰδέναι χρεὸν τὴν μῆτε ἀπατᾶσθαι ἐθέλοντα [μᾶλλον μὲν οὖν σπουδάζοντα] καὶ τὸν ἀπατῶντα ἐλέγχειν, ὡς εἰ μὴ εἰδεῖν. οὔτε ἐλέγχειν δυνήσεται καὶ αὐτὸς τοῖς ἀπατᾶν ἐτούτοις ἀλώσεται.

Καὶ τοῦτο ἔστι τὸ παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν. εἰπὼν δὲ τίς ἔστιν 5 ὁ κυρίως ἐλέγχος, κἀντεῦθεν δεῖξες ὡς οἱ κατὰ τὸν διορισμὸν τοῦ ἐλέγχου τούτου ἐλεγχόμενοι κυρίως ἐλέγχονται, ἔξῆς φησι κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον γίνεσθαι καὶ τὸ φεύγεσθαι περὶ τινος. ὥσπερ γάρ τὸ ἀληθῆς ἐλέγχεσθαι γίνεται, ὅταν τις εἰς ἀντίφασιν περιενεγκθῇ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνδε ληρῷμέντος πράγματος, καὶ ὅταν μὴ συναριθμηθῇ τὸ ἐν ἀρχῇ, 10 οὗτος καὶ τὸ φεύγει γενέσθαι τὸν παραλογισμὸν συμβαίνει, ὅταν ἡ δημόνῳ μηνὶ ληρῇῃ ἡ τὸ ἐν ἀρχῇ συναριθμηθῇ, καὶ διὰ τοῦ ἐπαγορεύοντος. 15 μαλιστα τοῦτο σαφηνίζει. ἔνιοι γάρ, φησίν, ἀπολείποντές τι τὸν λεγχῆμέντων φαίνονται ἐλέγχειν, οὐκ ἐλέγχουσι δέ. θέμενος δὲ τὸν διορισμὸν τοῦ ἐλέγχου τὸν πρὸς ταῦτα καὶ τοῦ κατὰ ταῦτα τίθησι παρα- 20 δείγματα· φησι γάρ ὅτι φαίνονται τινες ἐλέγχοντες, ὅταν λέγωσιν τὰ δύο διπλάσια, τὰ δύο οὐ διπλάσια· τοῦ μὲν γάρ ἐνὸς διπλάσια, τῶν δὲ τριῶν οὐ διπλάσια. καὶ τοῦτο μὲν ἔφησεν ἐνδεικνύμενος τὸ πρὸς ταῦτα· εἰ γάρ τις τὰ δύο διπλάσια τοῦ ἐνὸς ἀποδίξεις καὶ τοῦ αὐτοῦ πᾶλιν οὐ διπλάσια, τότε καὶ κυρίως ἐποιήσατο ἐλέγχον. τὸ δὲ παραδειγμα δεύτερον τιμέμενον 25 εἰς ἐνδειξιν τοῦ κατὰ ταῦτα τέθεικεν. οὐ γάρ οὐδὲ ὁ τόδε τὸ μέγεθος ἑτέρου λέγων εἶναι διπλάσιον καὶ οὐ διπλάσιον. κατ' ἄλλο δὲ καὶ ἄλλο, οἷον κατὰ μὲν τὸ μῆκος διπλάσιον, κατὰ δὲ τὸ πλάτος οὐ διπλά- 30 σιον, οὐδὲ οὖτος ἐλέγχον ἐποίησε· τότε γάρ ἔσται ἀν ἀληθῆς ὁ ἐλέγχος, εἴπερ τὸ μέγεθος τόδε κατὰ τὸ μῆκος μόνον ἐδείκνυτο διπλάσιον καὶ οὐ 35 διπλάσιον. τὸ δὲ ἔξῆς τούτων τίθησι δεικτικὸν τοῦ μὴ μόνον καὶ κατὰ ταῦτα καὶ πρὸς ταῦτα καὶ ὡσαύτως ὑφελεῖν ἔχειν. εἴπερ ἀληθῆς ἐλέγχος μέλει ἔσσεσθαι ὁ τὴν ἀντίφασιν τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνὸς συνάξων, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ γράντι ὑφελεῖν κατασκοπεῖσθαι. εἰ γάρ τὸ αὐτὸν μὲν καὶ ἐν ἔστι τὸ πρᾶγμα, μὴ λαμβανομένου τοῦ ἐξ ἀρχῆς, μῆτε κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο 40 μέρος λέγοιτο, οὐ λαμβάνοντο δὲ καὶ ἄμα, τουτέστιν ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἐν γράντι, φαινόμενος ἐλέγχος γενήσεται.

Ταῦτα εἰπὼν καὶ τὸν ἐλέγχον τὸν ἀληθῆς ὅστις ἔστιν ἀκριβῶς διο-
ρισμένος ἐπάγει· ἔλκοι δ' ἂν τις τὸν τρόπον τοῦτον τὸν σοφιστικὸν

Ι θέλοντα Λ μᾶλλον μὲν οὖν σπουδάζοντα αΔΙ: ομ. KQR 5 δὲ ομ. Α 6 δὲ ομ. Α
7 φέύγεσθαι Λ Arist.: φέύδεσθαι al cf. vs. 10 παρὰ I 8 post ὅταν add. δὲ al:
ομ. Α περιενεγκθῇ Λ: περιενεγκθῇ al 10 post τὸ add. φέύδεσθαι ἡ a
12 φασίν Α ἀπολείποντες ΑΙ(?) : ἀπολείποντες (sic) a: ἀπολείποντες Arist.
14 et 17 πρὸς ταῦτα v cf. p. 45, 18: πρὸς αὐτὸν al 14 τοῦ tertium a: ομ. I 16 τὰ
δύο οὐ διπλάσια ομ. pr. I, add. 1¹ 16. 17 διπλάσια—διπλάσια Arist.: διπλασίου—
σ διπλα I: διπλάσιον utrobique a 18 διπλάσια (post οὐ) scripsi: διπλάσιον a: διπλα-
σίου I 19 παραδειγμα β¹ a¹: περὶ πόδας a²: παρὰ πο I 23 ἔσται ἀν I: ἔστιν a
24 οὐ ομ. a¹ 26 πρὸς αὐτὸν a 27 μέλει, ut videtur, pr. I 32 εἰπον a
33 τις τοῦτον τρόπον τὸν σοφιστικὸν a

τὸν παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν καὶ εἰς τοὺς παρὰ τὴν λέξιν· ὁ γάρ παρὰ τὴν ὑμανούμεναν καὶ ὁ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν τῶν παρὰ τὴν λέξιν ἔσται τρόπων· τὸ δὲ ‘ὁ κοινώμενος ὅμινος ἔχει’ ἀμφιβολον· η̄ γάρ διτὶ ἐνεργεῖ τῇ ὥψει, δύναται τις ὑπονοεῖν, η̄ διτὶ ἐνεργήσειν ἄν.

5 p. 167a36 Οἱ δὲ παρὰ τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνειν γίνονται μὲν οὕτως.

‘Ο τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνων παραλογισμὸς τέταρτος ἔστι τρόπος τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως συφισμάτων, καὶ εἴρηται περὶ τούτου πρὸ βραχέος ὅπως γίνεται· προκειμένου γάρ τοῦ προβλήματος τοῦ διτὶ η̄ ψυχὴ ἀθίανατος, λαβόν τις τὸ ‘ἄρθρατος’ καὶ ‘ἀδίνος’ ὡς ἔτερα ὄντα καὶ μὴ ταῦτα τῷ ‘ἀθίανατος’ συνεπεράνατο τὴν ψυχὴν ἀθίανατον. εἴρηται δὲ τελεώτερον ἐν τοῖς δευτέροις τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ διδόῳ τῶν Τοπικῶν σαφέστατα εἴρηται ὡς πενταχῶς αἰτεῖται. παραλογίζονται δὲ οἱ μὴ δυνάμενοι συνορᾶν διτὶ ταῦτόν ἔστι τὸ ἄρθρατον καὶ τὸ ἀθίανατον καὶ ἀπατῶνται ὑπὸ τῶν συφιστῶν μηδὲν ἀποδεικνυόντων ἀλλὰ 15 δὲ’ ἔαυτοῦ δεικνύοντων τὸ μὴ δὲ’ ἔαυτοῦ δῆλον καὶ πράτασιν παινουμένων τὸ πρόβλημα· διτὶ γάρ ζητουμένου τοῦ εἰ η̄ ψυχὴ ἀθίανατος λέγῃ ὁ σοφιστὴς ‘η̄ ψυχὴ ἄρθρατος, τὸ ἄρθρατον ἀθίανατον, η̄ ψυχὴ ἄρα ἀθίανατος’, οὐδὲν ἀποδεικνυστιν, ἀλλὰ τὸ ἐξ ἀρχῆς αἰτεῖται. ἀλλὰ καν τινος λέγοντος διτὶ οὐκ ἔστι τόπος συνάγγει τις τὸ εἰναι τόπον οὕτω πας λέγων 20 ‘εἰ ἔστιν ἄνω καὶ κάτω καὶ πρότιθεν καὶ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, ἔστι τόπος· ἀλλὰ μὴν ἔστιν ἄνω καὶ κάτω καὶ τὰ λοιπά· ἔστιν ἄρα τόπος’, τὸ ἐν ἀρχῇ καὶ οὗτος αἰτεῖται, η̄τοι δὲ δεῖ δεξιῶν, ἔλαβεν ἀναποδείκτως· εἰ γάρ τὸ δέλον οὐδὲν ἀλλο ἔστιν η̄ τὰ ἔαυτοῦ μέρη, οἱ λέγων ‘εἰ ἔστι τὰ μέρη τοῦ τόπου, ἔστιν οἱ τόποι’ οὐδὲν ἀλλο φησίν η̄ ‘εἰ ἔστιν οἱ τόποι, 25 ἔστιν οἱ τόποι’.

p. 167b1 ‘Ο δὲ παρὰ τὸ ἐπόμενον ἔλεγχος διὰ τὸ οἰεσθαι ἀντιστρέψειν τὴν ἀκολούθησιν.

‘Ο παρὰ τὸ ἐπόμενον ἔλεγχος πέμπτος ἔστι τρόπος τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως φαινομένων ἐλέγχων. μέρος δὲ ἔστι τοῦ παρὰ τὸ συμβεβηκός

1 τοὺς a Arist.: τὸ 1   2 ὁ παρὰ τὴν om. A   4 ἀν QR: om. aΛ   7 τούτων a   πρὸ βραχέος] p. 44,30sq.   8 γίνονται a   9 λαμβάνων A
 10 συμπεράνατο a¹   11 ἐν τοῖς δευτέροις (δευ corr. I¹) τῶν Προτέρων (πρὸ corr. I¹) ἀναλ.] cf. p. 6,9, ubi idem caput citatur   11. 12 ἐν τῷ διδόῳ τῶν Τοπικῶν] c. 13 p. 162b31sq.   12 σαφέστετον a   εἴρηται al: περὶ τοῦ ἐν ἀρχῇ A   αἰτεῖται A: εἴρηται al   13 ἄρθρατὸν A   14 μὴ A   15 ἔαυτοῦ utrobiique AΙ: ἔαυτο—
 αὐτὸν a   δεικνύοντων a   16 λέγει a   19 συνάγει a   20 πρόσθεν al: ἔμπροσθεν A
 21 ἔστιν (post μὴν) aΛ: om. I   22 η̄τοι—ἀναποδείκτως om. A   23 τὸ γάρ omisso
 εἰ A   post ὁ add. γοῦν A   24 ὁ prius om. A   εἰ om. a   6
 alterum I: om. aΛ   25 ὁ om. A   26 τὸ alterum a Arist.: τοῦ I
 28 τρόπος ἐ̄ ἔστι A

παραλογισμοῦ. ὃς πρῶτος ἔστι τῶν ἐκτίν τῆς λέξεως σοφισμάτων· τοῦτο δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης προϊὸν ἐρεῖ· ἀμφότεροι γάρ οὗτοι οἱ σοφισμοὶ ἀπὸ συμβεβηκότων ὡρμηγηται. διαφέρουσι δέ, ὅτι ὁ μὲν παρὰ τὸ συμβεβηκότος οὐκ | ἀντιστρέφει τοὺς ὅρους, ἀλλ' οὐτωσὶ συλλογίζεται· ὁ Σωκράτης f. 17r
5 ζῆτον, τὸ ζῆν γένος, ὁ Σωκράτης ἄρα γένος· ὁ δὲ παρὰ τὸ ἐπόμενον ὡς ἀντιστρέψοντας λαμβάνει τοὺς ὅρους καὶ γίνεται, ὅταν καὶ τὰ μὴ ἀντιστρέψοντα ὡς ἀντιστρέψοντα λαμβάνηται. ἐπειδὴ γάρ ἔπειται τῷ κλέπτῃ τὸ νύκτωρ πλανᾶσθαι, ἀντιστρέψοντες οἱ σοφισταὶ λέγουσι καὶ ὁ νύκτωρ πλανώμενος κλέπτης ἔστι· καὶ ἐπειδὴ τὸ μέλι ἔανθιν ἔστι, καὶ τὸ ἔανθιν
10 μέλι εἶναι φασι· καὶ κατὰ τοῦτο τὸν κατασοφισμὸν συμβαίνει γίνεσθαι. οὐκ ἀνάγκη δέ, εἰ ὁ μοιχὸς καλλωπίζεται, καὶ τὸν καλλωπίζομενον μοιχὸν εἶναι· πολλοῖς γάρ ταῦτα ὑπάρχει, λέγω δὲ καὶ τὸ νύκτωρ πλανᾶσθαι καὶ τὸ καλλωπίζεσθαι· τὸ δὲ κατηγορούμενον οὐχ ὑπάρχει ἀλλὰ τοιαύτη μὲν ἡ τῶν λεγομένων διάνοια. τὰ δὲ κατὰ τὴν λέξιν οὕτως ἔχει·
15 ὅταν γάρ μέλιτος ὄντος ἐξ ἀνάγκης ἔπειται καὶ τὸ ἔανθιν, καὶ τινὸς ἔανθινοῦ ὄντος οὖνται εἶναι μέλι· καὶ γίνεται ὁ παραλογισμὸς ἐντεῦθεν· συμβαίνει γάρ εἶναι γολὴν, ἥτις ἔστι ἔανθινή, πλὴν οὐχὶ καὶ μέλι. ὁ δὲ παραλογιζόμενος οὗτος ἀπατᾷ· οὐχὶ τὸ μέλι ἔανθιν ἔστι; ναί· ὥστε καὶ τὸ ἔανθιν μέλι·
20 ἡ δὲ γολὴ ἔανθινή· ἡ γολὴ ἄρα μέλι. καὶ αἱ περὶ τὴν δίδασκαν ἀπάται ἐντεῦθεν τίκτονται· ἡ μὲν γάρ γεῦσις ἀντιλαμβάνεται τοῦ μέλιτος ὡς γλυκός, ἡ δὲ ὄψις ὡς ἔανθινος· ἀρ' ὧν ἡ δίδασκα τὸ πᾶθη συνθέεται καὶ ὡς ἐν διεξίζουσα, ὑπηργίκα ἐνεργεῖ· ἡ ὄψις περὶ τὸ ἔανθιν καὶ ὄρατι το γολοβαρφές, εὐθὺς καὶ μέλι τοῦτο εἶναι διεἴσει. πολλιν ἐπειδὴ ἐξ ἀνάγκης ὕβριον κατενηγεγμένους ἡ γῆ διαβροχοὶς γίνεται, καὶ ὑπηργίκα διδαστος ἔχουσις
25 γένηται, ὑετοῦ καταφορὰν γενέσθαι νομίζομεν. ἐντεῦθεν καὶ τὸν ἥλιον πολλάκις ποδιάτον ἡ ὄψις εἶναι διεἴσει διὰ τὸ ἐπειδή ταῖς τῆς ὄψεως φωναταῖς. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἥρητορικοῖς συλλογισμοῖς αἱ σημειώσεις ἀποδεῖξεις ἐκ τῶν ἐπομένων γίνονται. ἐπειδὴ γάρ σημείον τοῦ μοιχοῦ τὸ καλλωπίζεσθαι ἔστι καὶ τοῦ κλέπτου τὸ νυκτὸς πλανᾶσθαι (ἔπειται γάρ
30 καὶ τῷ μοιχῷ τὸ καλλωπίζεσθαι καὶ τῷ κλέπτῃ τὸ νυκτοπορεῖν), διὰ τοῦτο αἱ ἥρητορικαὶ ἀποδεῖξεις ἐκ τῶν ἐπομένων γίνονται· ὁ γάρ βιολόμενος δεῖξει· ὅτι μοιχὸς ἔστι, τὸ ἐπόμενον ἔλαβεν. ὅτι καλλωπιστής, καὶ ὁ τὸν κλέπτην ἐλέγχει βιολόμενος διτο νύκτωρ πλανᾶται. τὸ δὲ πολλοῖς μὲν ταῦτα ὑπάρχει. τὸ δὲ κατηγορούμενον οὐχ
35 ὑπάρχει λόσις ἔστι. κατηγορούμενον δὲ λέγει τὴν μὲν μοιχείαν κατηγο-

1. 2 δε—έρει οἱ. A 2 ἔρει] c. 6 p. 168b27sq. παραλογισμοὶ A 3 post ἀπὸ add. τοῦ A συμβεβηκότων α δὲ om. a¹ 4 συλλογίζονται pr. I 6 ὡς ἀντιστέψοντας post ὄρους collocat A 8 et 12 νύκτωρα α 10 σοφισμὸν α 11 τὸν KQR: τὸ al. 16 οἴονται I ante μέλι add. τὸ α 18 ὥστε 1: ὡς α 19 ἡ γολὴ om. a¹
21 συντιθέται α καὶ I: ἡ α 24 καὶ ὑπηργίκα scripsi: inv. ord. 1: ὑπηργίκα δὲ α 26 ἡ ὄψις ποδιάτον πολλάκις A immo ἡ δόξα cf. vs. 21 27. 28 σημειώσεις εἰώ πον liquet in I 29 νύκτα α γάρ al: δὲ A 34 post ὑπάρχει add. ἔγουν τὸ καλλωπίζεσθαι καὶ τὸ νυκτορεῖν α: om. AI 35 post ὑπάρχει add. ἔγουν τὸ μοιχὸν καὶ τὸ κλέπτης α: om. AI 35. p. 49,1 τὴν—κατηγορίαν AI: τὸν μοιχὸν κατηγορούμενον α

ρίαν τοῦ καλλωπίζεσθαι, τοῦ δὲ νυκτὸς βαδίζειν τὸ κλέπτειν. οὐχί ὡς
ἀληθῆς κατηγορουμένων (εἰρήται γάρ ὡς οὐκ ἀνάγκη ἀντιστρέψειν), ἀλλ
ὡς ὅπό τῶν σοφιστῶν ὡς κατηγορουμένων λαμβανομένων. ὥμοιώς δέ,
φησι, καὶ ἐν τοῖς συλλογιστικοῖς, ἤτοι τοῖς κατὰ συλλογισμὸν διοκοῦσι
ἢ προβαθύνειν λόγοις, οἷς δοκεῖ καὶ ὁ τοῦ Μελίσσου εἶναι. οὗτος γάρ, δεῖται
θέλων διτὶ ἐστὶ τὸ δὲ καὶ ἄπειρον, κατεσκεύαζε τοῦτο διὰ τῆς σὺν ἀντι-
θέσει τάχα ἀντιστρέψεις λέγων ὡς εἰ τὸ γενόμενον ἀργὴν ἔχει, τὸ μὴ
γενόμενον λοιπὸν οὐχ ἔξει ἀργὴν· εἴτα προσετίθει καὶ τὴν ἑτέραν πρότασιν,
διτὶ τὸ μὴ ἀργὴν ἔχον ἄπειρον, ὡς εἶναι τοιοῦτον τὸ συλλογιζόμενον.
10 τὸ δὲ οὐ γέγονε, τὸ μὴ γενόμενον ἀργὴν οὐκ ἔχει, τὸ μὴ ἔχον ἀργὴν
ἄπειρον, τὸ δὲ ἄπειρον. τούτου γοῦν τοῦ λόγου πολλὰ μὲν καὶ ἀλλ
ἄττα αἰτιαμάτα ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως εἰρήται τῷ Ἀριστο-
τέλει· ἀπεδείχθη δὲ καὶ τὸ ἡμαρτημένον, ἣ σὺν ἀντιθέσει ἀντιστρέψῃ·
ταύτης γάρ τῇ ἀναπέσει τοῦ ἐπομένου καὶ τὸ ἡγούμενον ἀναιρούσῃς οὐχ
15 οὕτως ἔχει καὶ ἡ παρὰ τοῦ Μελίσσου. εἰ μὲν γάρ ἀνθρωπός ἐστιν,
ἔπειται καὶ ζῷον εἶναι ἐξ ἀνάγκης· ζῷου δὲ μὴ οὗτος εὐδηλὸν ὡς οὐδὲ
ἀνθρωπός. ἔχρη δὲν καὶ τὸν Μέλισσον οὕτως ἀντιστρέψαι καὶ εἰπεῖν, ὡς
εἰ τὸ γενόμενον ἀργὴν ἔχει, τὸ μὴ ἀργὴν ἔχον οὐ γέγονεν· ὁ δὲ οὐχ
οὕτω πεποίηκεν, ἀλλὰ τῇ ἀναπέσει τοῦ ἡγούμενου συνανεῖλε καὶ τὸ f. 17^v
20 ἐπόμενον. ἀλλ’ ἐπισκεπτέον αὐθίς τὰ ῥῆτα κατὰ λέξιν. οἶον ἡ Μελίσσου
λόγος διτὶ ἄπειρον τὸ ἀπαν. ἐδείκνυε, φησίν, ἡ Μελίσσος διτὶ ἄπειρον
τὸ ἀπαν, τούτεστι τὸ δὲ τὸ γάρ ἀπαν ἀντὶ τοῦ οὗτος εἰπεῖται. ἐδείκνυε
δὲ τοῦτο λαμβάνων διτὶ τὸ δὲ ἀγένητον, ἤτοι τὸ δὲ οὐ οὐ γέγονε. καὶ τίθητι
τὴν τούτου κατασκευήν· εἰ γάρ τὸ δὲ λέγει τις γενέσθαι, ἢ ἐξ οὗτος δὲν
25 γένοιτο ἢ ἐκ μὴ οὗτος· ἀλλ’ ἐξ οὗτος μὲν γενέσθαι οὐκ ἐνδέχεται· τὰ
αὐτὰ γάρ καὶ περὶ ἐκείνου ζητήσομεν· ὥμοιώς δὲ ἀδύνατον καὶ ἐκ μὴ οὗτος
εἰπεῖν γενέσθαι τὸ δὲ, διεὶ τὸ κοινὸν ὀξύωμα εἶναι τῶν φιλοσόφων μηδὲν
ἐκ τοῦ μηδαμῆ μηδαμῶς οὗτος γένεσθαι· συνάγεται λοιπὸν τὸ δὲ ὅτενη-
τον εἶναι. εἰ γοῦν τὸ γενόμενον ἀργὴν ἔχει, τὸ μὴ γενόμενον ἀργὴν οὐχ
30 ἔξει· τὸ δὲ μὴ ἔχον ἀργὴν ἄπειρον. πρὸς τοῦτο οὖν φησιν ὁ Ἀριστοτέλης
ὡς οὐκ ἀνάγκη, εἰ τὸ γενόμενον ἀπαν ἀργὴν ἔχει, καὶ τὸ ἀργὴν ἔχον
γεγονέναι. τοιοῦτον δέ τινα νοῦν ἔχει τὸ λεγόμενον. ἡ Μελίσσος τὸ μὴ
γεγονέναι καὶ τὸ ἀργὴν μὴ ἔχειν ταῦτα ἐγόμενα εἶναι καὶ ἐξιστάειν
καὶ ἀντιστρέψειν. ὑπῆγιθη δὲ εἰς ταύτην τὴν ἔννοιαν ἀπὸ τοῦ καὶ τὸ γενό-

I τὸν κλέπτην α 3 ὡς prius om. A 4 καὶ I Arist.: om. a 7 ἤτοι I: ηγουν α
7 ἔχειν, post quod καὶ τὸ ἀργὴν ἔχον γεγονέναι διψεδος ἐστίν· εἰσὶ γάρ τυποι ἀργὴν μὲν
ἐ ex p. 50,2,3 illata expunxit, I 11 τὸ δὲ ἄπειρον om. A post δὲ add.
ἀρα α τούτου—λόγου iterata delevit A¹ γοῦν A: οὖν α μὲν om. A
11. 12 ἀλλάττα (sic) I: ἀλλα τὰ αλ 12 ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Φυσικῆς ἀκρ. c. 3
p. 186a8 sq. 13 καὶ τὸ ἡμαρτημένον αι: διτὶ ἡμαρτημένη καὶ A 15 ἔχει A:
ἐπιτι α παρὰ A: περὶ ut solet α 20. 21 κατὰ—ἀπαν om. A 21. 22 ἐδείκνυε—
ἀπαν supra lineam I¹ 22 τούτεστι Aι: τοδε ἐστὶ α τὸ γάρ—εἰπηφεν om. A
τοῦ I: om. a 23 ἤτοι Aι: ηγουν α 25 post ἐκ add. τοῦ α 33 ante ἀργὴν
add. μὴ A ταῦτα A

μενον καὶ τὸ ἀρχὴν ἔχον ταῦτα οἰεσθαι καὶ ἀντιστρέφοντα, ὥστε καὶ πᾶν τὸ γενόμενον ἀρχὴν ἔχειν καὶ πᾶν τὸ ἀρχὴν ἔχον γεγονέναι, δὲ φευδῆς ἐστιν· εἰσὶ γάρ τινα ἀρχὴν μὲν ἔχοντα μὴ γεγονότα δέ, ὡς τὰ οὐράνια καὶ θεῖα σώματα. εἰ γοῦν τοῦτο φευδός, δῆλον ὡς οὐδὲ τὸ μὴ γενόμενον 5 καὶ τὸ μὴ ἀρχὴν ἔχον ταῦτα εἰσιν.

p. 167 b 21 Ὁ δὲ παρὰ τὸ μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον, ὅταν προσληφθῇ τὸ ἀναίτιον.

Οὗτος ὁ τρόπος ἔκτος ἐστὶ τῶν ἔκτης τῆς λέξεως παραλογισμῶν. δὲ ἐνταῦθα παρὰ τὸ μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον καλεῖ, τοῦτο ἐν τοῖς δευτέροις 10 τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν “μὴ παρὰ τοῦτο” ὀνόμασε. γίνεται δὲ τοῦτο ἐν τοῖς δι’ ἀδύνατου συλλογισμοῖς, ὅταν καὶ δίχα τῆς ὑποθέσεως οὐδὲν ηὔποτον περαίνηται τὸ ἀδύνατον, συναγόντων τῶν σοφιστῶν τὸ τοιοῦτον ἀδύνατον καὶ λεγόντων δὲ διὰ τὴν ὑπόθεσιν ήμῶν τῶν προσδιαλεγομένων αὐτοῖς τοῦτο γέγονε τὸ ἀδύνατον, μηδαμῶς τῆς ὑποθέσεως ήμῶν αἰτίας 15 οὕσης τοῦ συμβαίνοντος ἀδύνατου· τότε γάρ μαλιστα ἐστι λέγειν τὸ “μὴ παρὰ τοῦτο”. ἔσται δὲ δῆλον τὸ λεγόμενον ὅδε· εἴ τις λέγει τὸ ζῷον παντὶ λευκῷ καὶ ήμῶν λεγόντων μὴ εἶναι ἀληθές (οὐ γάρ πᾶν λευκὸν ζῷον ἐστι) πειρᾶται ἐλέγχειν ήμᾶς λέγων ‘εἰ γάρ φεῦδος τὸ παντί, ἔσται ἀληθές τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον τὸ ζῷον οὐ παντὶ λευκῷ’, ἔπειτα τῇ 20 θέσει ταύτῃ τῇ λεγούσῃ τὸ ζῷον οὐ παντὶ λευκῷ δεικνύς ἀδύνατόν τι ἐπόμενον, φεῦδος μὲν εἶναι λέγει τὸ τὸ ζῷον οὐ παντὶ λευκῷ, ἀληθές δὲ εἶναι εἰσάγει τὸ δὲ αὐτὸς ἔλεγε, τὸ πᾶν λευκὸν εἶναι ζῷον. δείκνυσι δὲ τοῦτο οὐτως συλλογιζόμενος· τὸ ζῷον καθ’ ήμᾶς οὐ παντὶ λευκῷ, τὸ λευκὸν παντὶ πτυχῷ, τὸ πτηγὸν παντὶ κόρακι, τὸ λευκὸν ἄρα παντὶ κόρακι· ἀλλὰ μὴν 25 τοῦτο φεῦδος· φεῦδης ἄρα καὶ ἡ ὑπόθεσις ἡ τὸ ἀδύνατον ἡκολούθησε καὶ σφ’ ἡς γέγονε τὸ φεῦδος· ἦν δὲ ἡ λέγουσα δὲ τὸ ζῷον οὐ παντὶ λευκῷ· ἀληθές ἄρα τὸ παντί· πρὸς τοῦτο ἥρτέον· οὐ παρὰ τοῦτο· οὐ γάρ παρὰ

1 ταῦτα ΑΙ: ταῦτὸν α καὶ alt. A: ὡς I: εἰ α 2 ἔχειν ΑΙ: ἔχει α πᾶν A: οἱ. al 3 post δὲ add. καθ’ Ἑλληνας α 9 καλεῖ ante ἐνταῦθα collocat A τοῖς δευτέροις I: τοῖς β α: τῷ δευτέρῳ, quod coniecit Waitz Organ. II p. X, A cf. p. 47,11 10 ἀναλυτικῶν οἱ. A 9. 10 ἐν τοῖς δευτέροις τῶν Προτ. ἀναλ.] c. 17 p. 65 a 38 11 post συλλογισμοῖς add. τοῖς ἀδύνατον τι συνάγουσιν ἔκ τινος ὑποθέσεως φεῦδος τεθείσης· ἡ καὶ φεῦδος προτάσσεως ἐγκαταμηχιζείσης, δι’ ἡς ἀναγκαῖον ἀναιρεῖν τινὰ τῶν κειμένων προτάσσεων, ἐξ ἣς τὸ ἀδύνατον καὶ τὸ φεῦδος συνήχθη· γίνεται οὖν τοῦτο, ὡς εἴπομεν, ἐν τοῖς δι’ ἀδύνατον συλλογισμοῖς Α 12 περαίνηται οὐδὲν ηὔποτον Α συναγόντων οἱ. A 12. 13 τὸ τοιοῦτον—ὅτι al: διενισταμένων, ὡς A 14 τοῦτο γέγονε al: συνήχθη Α post ἀδύνατον add. καὶ ταῦτα Α 14. 15 οὕσης τῆς ὑποθέσεως αἰτίας Α 15 ante συμβαίνοντος delevit συμπεράσματος Α¹ post μαλιστα add. ἔθος Α 16 ἔστι α εἴ τις λέγει τῶν σοφιστῶν τὸ Α 18 πειρᾶται—γάρ al: ἀληθεύει γάρ μαλλον τὸ ζῷον οὐ παντὶ λευκῷ, εἰτα λαβή ὁ σοφιστής πειρώμενος ήμᾶς ἐλέγχειν. καὶ εἰπὼν εἰ Λ ἔστιν α 19 post ἀντικείμενον add. ὅπερ ἔστιν Α post ζῶσιν add. καθ’ ήμᾶς (ε vs. 23) Α 21 τὸ alt. οἱ. A 22 συνάγει εἶναι Α 23 ήμᾶς ΑΙ: ήμᾶς a 26 ἡ ΑΙ: οἱ. a 27 ἥρτέον οὖν πρὸς τὸν σοφιστὴν, ὡς οὐ Α

τὴν ὑπόθεσιν τὴν λέγουσαν τὸ ζῆν σὺ παντὶ λευκῷ συνήκεται τὸ λευκὸν παντὶ κόρακι, ἀλλὰ παρὰ τὴν τὴν λέγουσαν τὸ λευκὸν παντὶ πτηνῷ· ἀφορεθεῖσης γάρ τῆς ὑπόθεσεως ἡμῶν τῆς, ὡς λέγεις, αἰτίας γενημένης τοῦ ἀτόπου πάλιν τὸ ψεῦδος συνάγεται. δείκνυσι δὲ καὶ αὐτός, ὅπως οὐ γίνεται 5 παρὰ τὴν ὑπόθεσιν ἡμῶν τὸ ψεῦδος ἀλλὰ παρὰ τὴν τῶν σοφιστῶν, καὶ ἐπὶ παραδείγματός τινος. ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον τοιοῦτον. λέγει τις ἀληθῆς δὲτι η̄ φυγὴ καὶ η̄ ζωὴ ταῦτὸν τῷ αἰτίῳ. πειρᾶται οὖν ὁ σοφιστής δεικνύναι τοῦτο ψεῦδος καὶ φρεσίν· εἰ ἔστιν η̄ φυγὴ καὶ η̄ ζωὴ ταῦτὸν τῷ αἰτίῳ. οὐγ̄ ἔφεται τι τῇ ὑπόθεσι ἀδύνατον· ἀλλὰ μὴν ἔφεται, ὡς 10 δειχθῆσται οὐκ ἄρα η̄ φυγὴ καὶ η̄ ζωὴ ταῦτὸν τῷ αἰτίῳ. εἰτα πειρᾶται δεικνύναι ἀδύνατον τι τοῦτον τὸν τρόπον, εἰ γάρ η̄ φθορὰ λέγων καὶ η̄ γένεσις ἐναντία, καὶ τῇ τινὶ φθορᾷ ἔσται τὶς γένεσις ἐναντία· l. 18 τὶς δὲ φθορὰ ὁ θάνατός ἔστιν· ὥστε ἔσται τῷ θανάτῳ τινὶ οὐτὶ φθορᾷ ἐνάντια τὶς γένεσις· οὐδὲν δὲ ἄλλο τῷ θανάτῳ ἐναντίον η̄ η̄ ζωὴ· 15 η̄ ζωὴ ἄρα γένεσις· εἰ δὲ η̄ ζωὴ γένεσις, καὶ τὸ ζῆν γίνεσθαι· ὥστε καὶ τὸ ζῆν, η̄ ζῆν, γίνεται· ἀδύνατον δὲ τῷ ζωφῷ, η̄ ζῆν, γίνεσθαι· εἰ δὲ τοῦτο ἀδύνατον, ἀδύνατος καὶ η̄ ὑπόθεσις παρ' ἧν τοῦτο γίνεται· ἦν δὲ η̄ λέγουσα δὲτι η̄ φυγὴ καὶ η̄ ζωὴ ταῦτὸν τῷ αἰτίῳ. οὐκ ἔστιν ἄρα η̄ φυγὴ καὶ η̄ ζωὴ ταῦτὸν. φαμὲν οὖν πρὸς τοῦτο δὲτι οὐ παρὰ τοῦτο· 20 οὐ γάρ παρὰ τὸ λέγειν ἡμᾶς τὴν φυγὴν καὶ τὴν ζωὴν ταῦτὸν συνήκητη τὸ ζῆν, η̄ ζῆν, γίνεται· ἐπεὶ καὶ τούτου μὴ κειμένου οὐδὲν ἤτοι διὰ τῶν λοιπῶν προτάσεων τὸ ἀδύνατον συναγῇθεται· ἀλλὰ τὸ ἀδύνατον συνῆκεται παρὰ τὸ λέγειν σε τὴν ζωὴν ἐναντίαν τῷ θανάτῳ οὐτὶ φθορᾷ· η̄ γάρ φθορὰ οὐ τῇ ζωῇ ἐναντία ἔστιν ἀλλὰ τῷ ἀψύχῳ σώματι· 25 τῇ δὲ ζωῇ η̄ διάλυσις ἔστιν ἐναντία. η̄ διάλυσις δὲ οὐ ταῦτὸν τῇ φθορᾷ· οὐ γάρ ἀνάγκη τὰ διαλύμενα καὶ ἀπ' ἀλλήλων γωριζόμενα φθείρεσθαι. ίδοι γάρ τις δεῖλυσε μὲν ἀπ' ἀλλήλων τὰ ἔξ ἔριον καὶ ἐκ σηρῶν νήματα ἀλλήλων συνημμένα καὶ κεκλωσμένα· η̄ δὲ τούτου διάλυσις οὐκ τῷ γέροντος αὐτοῖς καὶ αἰτίᾳ φθορᾶς· πάλιν ἔάν τις ἀπὸ τοῦ σωροῦ διακρίνῃ 30 τὸν σῖτον καὶ τὴν κριθὴν ἀλλήλωις οὕτα συμπεφυρμένα, διάλυσις μὲν καὶ διάκρισις γέροντος ἀπ' ἀλλήλων, φθορὰ δὲ οὐδαμῆν. εἰ οὖν καὶ ὁ θάνατος διάλυσις ἔστι καὶ διάκρισις φυγῆς καὶ σώματος ἀπ' ἀλλήλων, οὐκ ἂν εἴη ὁ θάνατος φθορά· δὲτι δὲ οὐ θάνατος οὐ ταῦτὸν ἔστι τῇ φθορᾷ, δῆλον καὶ ἐκ τοῦ θνήσκειν μὲν λέγεσθαι τὰ ζῶντα, φθείρεσθαι δὲ τὰ

1 συνήκητη Α

3 λέγεις Α: λέγεται Ι: ἐλέγετο α 4 τὸ αὐτὸν ψεῦδος καὶ ἀδύνατον
 συνάγεται ἐκ τῶν παρὰ σοῦ τεθεισῶν προτάσεων Α 8 τὸ ψεῦδος τοῦτο α 9. 10 οὐγ̄
 ἔφεται—τῷ αἰτίῳ ΑΚQ (sed τις pro τι et ἀδύνατον om. K): om. al 12 ἐναντίον utro-
 bique Α(C) 13 ἔσται ΑΙ: ἔστι καὶ α 14 ἀλλορ α 15 post δὲ
 add. καὶ al: om. ΑΚQR 16 ζῆν alt. om. a¹ 21 τῷ alt. Ι: om. aΛ 22, 24, 25 ἐνα-
 τίον Α 24 ἀψύχῳ α²: ἀψύχῳ α¹ 27 ίδοι—30 διάλυσις μὲν al: οὐς πρὸς τῆς
 κριθῆς η̄ τὸ κεκλωσμένον στρικὸν ἐπ τοῦ ἔριον· οὐ γάρ αἰτία φθορᾶς η̄ τούτων γέροντος ἀπ'
 ἀλλήλων διάλυσις· ἔστιν οὖν καὶ οὐ θάνατος διάλυσις Α 25 ἔξ (ante σηρ.) α 29 τι α
 31. 32 γέροντος—διάκρισις οὐ. ΑΙ 32 ante φυγῆς add. τῆς a² 33 ὅτι—p. 52, ii γίνεται
 bis habet Α οὐ om. a¹ 33. 34 οὐ θάνατος καὶ η̄ φθορά οὐ ταυτά εἰτι, δῆλον ἀπὸ τοῦ Α^b

νεκρὰ καὶ ἄψυχα τῶν σωμάτων. εἰ δὲ ἦν ὁ θάνατος καὶ ἡ φθορὰ ταῦτόν, ἀμφά τῷ γιωρισθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ σώματος ἐφθείρετο ἂν τὸ σῶμα· νῦν δὲ οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλὰ μετὰ πολὺ ἡ φθορὰ τοῦ σώματος γίνεται· τὰ μὲν οὖν λεγόμενα οὕτως ἔχει. τὸ δὲ ἐάν τὸ ἐγκαταριθμηθῇ ἐν τοῖς ἀναγκαῖοις ἐρωτήμασι πρὸ τοῦ συμπέρασματος τὸ συμβαῖνον ἀδύνατον τοιοῦτον ἔστιν. ἐάν ἐν τοῖς ἀναγκαῖοις ἐρωτήμασι, τουτέστι ταῖς παρὰ τοῦ ἐρίζοντος λεγομέναις προτάσσει (ταύτας γάρ ἀναγκαῖα λέγει ἐρωτήματα, οὐχ δι τοῦτον τοιοῦτον μὴ ληφθέντων οὐκ ἀναγκαῖον τὸ προκείμενον ἀδύνατον), ἐάν οὖν ἐν ταῖς 10 τοιαύταις τοῦ ἐρίζοντος προτάσσεσιν ἐγκαταμιχθῇ παρ’ αὐτοῦ δὴ τούτου τοῦ σοφιστοῦ πρὸ τοῦ ἐπενεγθῆναι παρ’ αὐτοῦ τὸ συμπέρασμα τὸ συμβαῖνον ἀδύνατον, τουτέστι ἡ φεύδης πρότασις ἡ αἰτία γινομένη τοῦ συμβαίνοντος ἀδυνάτου (δι’ αὐτῆς γάρ περαίνεται τὸ τοιοῦτον ἀτοπον), δέξει πολλάκις παρὰ τοῦτο γίνεσθαι· δὲ ἐλεγχος, ὥσπερ δὴ καὶ 15 ἐνταῦθα γέγονε· συγκατεμέχη γάρ τοῖς ἀναγκαῖοις ἐρωτήμασι τὸ ἡ ζωὴ ἐναντία τῷ θανάτῳ δοῦτι φθορᾶ· οὐ γάρ ἔστιν, ὡς εἴρηται, δὲ θάνατος φθορὰ ἀλλὰ διάλυσις ψυχῆς καὶ σώματος. συγκατεμέχη οὖν τοῖς ἀναγκαῖοις ἐρωτήμασι τὸ ὁ θάνατος καὶ ἡ φθορὰ ταῦτον· οὐδὲ ληφθένται συνηκται καὶ ἡ ζωὴ γένεσις καὶ τὸ ζῆν γίνεσθαι καὶ τὸ ζῆν, ἡ ζῆ, γίνεσθαι. 20 τοὺς τοιούτους δὲ συλλογισμοὺς ἀσυλλογίστους μὲν ἀπλῶς φησι μὴ εἶναι, τουτέστι καθόλου, πρὸς δὲ τὸ προκείμενον ἀσυλλογίστους, δοῦτι οὐ συλλογίζονται δὲ αἱροῦνται διὰ τὸ φεύδεις τὰς προτάσσεις λαμβάνειν. κατὰ τοῦτο γοῦν εἰσιν ἀσυλλογίστοι. τὸ δὲ λανθάνειν πολλάκις οὐχ ἡττον αὐτοὺς τοὺς ἐρωτῶντας τοιοῦτον ἔστιν, δοῦτι οὐ μόνον οἱ ἀπο- 25 κρινόμενοι ἐπιλανθάνονται καὶ νομίζουσι τὰ μὴ ταῦτα ὡς ταῦτα κάντεῦθεν ἀπάτῃ ὑπάγονται καὶ σοφίζονται, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐρωτῶντες αὐτοὶ τοῦτο πάτσουσιν, ὥσπερ καὶ δὲ Πόλος τὴν βούλησιν καὶ τὴν δύκησιν ταῦτὸν νομίζων ὡς δὲ οὗτων ἡρώτα τὸν Σωκράτην.

p. 167b38 Οἱ δὲ παρὰ τὸ τὰ δύο ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν, δταν λαν-
30 θάνηγ πλείω ὅντα, καὶ ὡς ἐνός.

Ἐθδομος καὶ τελευταῖς τρόπος τῶν ἔκτης τῆς λέξεως σοφισμάτων ἔστιν ὁ παρὰ τὸ τὰ δύο ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν. λέγεται δὲ οὕτως, δτι ἔκαστον τῶν ὑποκειμένων καὶ περὶ ὃν ὁ λόγος ἔστιν ιδίας ἐρωτήσεως

1 ἄψυχα σώματα Αβ 2 post ἀ add. καὶ Αβ 3 τῶ σώματι Αβ 4 οὖν prius
I: om. a ἐγκαταριθμηθῇ a²: οὖν καταριθμηθῇ a¹: καταριθμηθῇ Α: οὖν ἐγκαταριθ-
μηθῇ Arist. 5 πρὸ a² (e u i T, corr. A): πρὸς a¹: πρὸ—ἀδύνατον om. A 7 τοῦ
σοφιστοῦ Α 9 οὖν om. A 10 τούτου om. A 11 πρὸ τοῦ ΑΙ: πρὸς τὸ a
14 εἴπερ a¹ 16 ἐναντίον Α 19 ἡ ΑΙ: εἰ a 21 ἀσυλλόγιστος a¹ 23 καὶ
λανθάνει Arist.: καὶ add. Q 26 ἀπάτῃ ὑπάγονται om. A κατασοφίζονται fort.
recte vi: ἀπατῶνται Α αὐτοὶ, quod coniecit Waitz l. c., Αν: αὐτὰ a¹: αὐτοὺς a²: compend. I 27 post πάτσουσιν add. δ συνέβη ἐνταῦθα· ἔλαβον γάρ καὶ τὴν φθορὰν
καὶ τὸν θάνατον ταῦτα Α ὡς Α 28 ὡς δὲ οὗτων om. A ἡρώτα] Gorg.
e. 21 p. 466 B—E

δεσμένον οὐ προτείνεται | ἴδια καὶ ἴδια ὁ ἐρωτῶν, ἀλλὰ συμβέας τὰ διά- 18^η
φορα ὑποκείμενα καὶ ὡς περὶ ἐνής ἐρωτῶν ἀπατῆ τὸν ἀποκρινόμενον, ὅταν
καὶ αὐτὸς τὴν ἀπόκρισιν ὡς ἔνδες ὅντος τοῦ ὑποκειμένου δούμῃ, ὡς ἐπὶ⁵
τοῦδε τοῦ συφίσματος· ὁ δεῖνος Σωκράτην καὶ Ηλάτωνα τύπτει· ὁ Σωκράτης
καὶ ὁ Ηλάτων ἄνθρωπος ἐστιν· ὁ δεῖνα ἄρα ἄνθρωπον ἀλλ᾽ οὐκ ἀνθρώ-
πους τύπτει. τοιοῦτόν τι πεποίκησε καὶ ὁ Πῶλος ἐν τῷ Γοργίᾳ τὰ πλείω
ὡς ἐν ἐρωτήσαις τὸν Σωκράτην. ἦν δὲ ἡ ἐρωτήσις τοιαύτη· ‘εἰπέ μοι,¹⁰
ὦ Σωκράτες, οὐ δοκοῦσί σοι οἱ ἥγτορες ὥσπερ καὶ οἱ τύραννοι ποιεῖν
ἄπαντα ἢ βούλονται καὶ δοκεῖ αὐτοῖς βέλτιστα εἶναι’. τὰ πλείω γάρ ἐν-
τοῦδη ηρώτησεν ὡς ἐν ὁ Πῶλος· ἄλλο γάρ βούλησις καὶ ἄλλο δοκησίς.
ὅν ὁ Σωκράτης ἐπέπληγε πλείνας ἂμα ἐρωτήσεις ἐρωτήσαντα ὡς τὴν
διαφορὰν τῆς βουλήσεως καὶ τῆς δοκήσεως ἀγνοήσαντα καὶ ὡς ἔνδες ὅντων
μίαν τὴν ἐρωτήσιν ποιησάμενον. ἐπ’ ἐνίων μὲν οὖν, φησί, ἥρδιόν
ἐστιν ἰδεῖν δὲ τι πλείω ἐρωτήματά ἐστιν· οἷον πότερον ἡ γῆ θάλαττά
15 ἐστιν ἡ ὁ οὐρανός· ὅηλον γάρ ἐνταῦθα δὲ οὐδό τυγχάνει τὰ ἐρωτήματα·
ἔδει γάρ οὕτως ἐρωτῆσαι, πότερον ἡ γῆ θάλαττά ἐστιν, εἴτα οὐδίς
πότερον ὁ οὐρανὸς θάλαττά ἐστιν. ἐπ’ ἐνίων δέ, φησίν, οὐκ ἔστι ἥρδιόν
ἰδεῖν δὲ τι πλείω τὰ ἐρωτήματά ἐστιν, καθάπερ εἴχεν ἡ προειρημένη τοῦ
Πόλου ἐρωτησίς. καὶ διὰ τὸ μὴ εἶναι ὅηλον δὲ τι πλείω εἰσὶ τὰ ἐρωτώ-
20 μενα ἡ ὁμολογοῦσι τῷ μὴ ἀποκρίνεσθαι τὸ ἐρωτώμενον ἡ ἐλέ-
γκεσθαι φαίνονται. τοιοῦτον δέ ἐστι τὸ λεγόμενον· οἱ ἐρωτώμενοι
τὴν τοιαύτην ἐρωτήσιν ἡ ὁμολογοῦσι μὴ ἀποκρινόμενοι τὸ ἐρωτώμενον
φαῦλοι κοινωνοὶ εἶναι ὡς ἐμποδίζοντες τὸ κοινὸν ἔργον, ὡς εἶναι ἔξωθεν
λαμβανόμενον τὸ ‘εἶναι φαῦλοι κοινωνοί’ (ὅμολογοῦσι γάρ φαῦλοι εἶναι
25 κοινωνοὶ τῷ μὴ ἀποκρίνεσθαι τὸ ἐρωτώμενον), ἡ τῷ ἀποκρίνεσθαι
φαίνονται ἐλεγχόμενοι. ἔστι καὶ οὕτω νοῆσαι τὸ λεγόμενον· οἱ ἐρωτώ-
μενοι ἡ οὐδέν τι ἀποκρίνονται, καὶ ὁμολογοῦσι διὰ τῆς σιωπῆς τρόπον τινά
(ἡ γάρ σιωπὴ ὅηλοι τὸ ναῖ, τὸ τῆς συγκαταθέσεως πρόστρημα), ἡ ἀπόκρισιν
διδόντες ἐλέγχεσθαι φαίνονται. τὸ δὲ ἡ πάλιν, ὃν τὰ μέν ἐστιν
30 ἀγαθά τὰ δὲ οὐκ ἀγαθά, πάντα ἀγαθά ἡ οὐκ ἀγαθά, καὶ τοῦτο
παράδειγμά ἐστι τοῦ τὰ πλείω ὡς ἐν ἐρωτῶντος. ἔδει γάρ οὕτως εἰπεῖν,
πότερον ἡ σωφροσύνη ἀγαθὸν ἡ φαῦλον, καὶ πότερον ἡ ἀκολασία ἀγαθὸν
ἢ φαῦλον· ὁ δὲ μῆτρας ἀμφότερα καὶ ὡς περὶ ἔνδες ἐρωτήσεις οὐκ ὅηλον
35 διατάχει τὸν ἀποκρινόμενον, εἴ γε συνυπαγθεῖς τῇ ἐρωτήσει κατα-
φέσει ἡ ἀποφέσει. εἰ γάρ ἐρωτηθεῖς τις, πότερον ἡ σωφροσύνη καὶ ἡ
ἀκολασία ἀγαθόν ἐστιν ἡ φαῦλον, εἴπη δὲ ἀγαθόν, συμβήσεται τὴν ἀκο-

1 ὁ Αν: ομ. αΙ 2 τὸν ΑΙ: τὸ α 5 ἄρα ομ. Α 6 τι α: τε ΑΙ καὶ ὁ
πῶλος πεποίκην Α . . . ἐν τῷ Γοργίᾳ p. 466 B. C memoriter citat 8 ὡς σωκρά-
της α¹ δοκοῦσί σοι αΙ: δοκοῦσιν Α 11 δὲ αΙ: οἷον α² πλείονας εἰ corr., ut
videtur, I 14.15 πλείω—ἐνταῦθα δὲ QR: ομ. αΙ 14 θάλαττα QR 15 δ
Q: ομ. R (e u i T, del. vult Α) 18 εἰδεῖν α 18.19 ἡ τοῦ πόλου ἐρωτήσις ἡ προειρη-
μένη α 19.20 ἐρωτήματα Α 24.25 φαῦλος εἶναι κοινωνὸς τὸ α 30 ἡ οὐκ
ἀγαθά α Arist.: ομ. Ι 34 ἀπατήσει AQR: ἀπατήσεις αΙ τὸν ἐρωτώμενον Α

λασίαν μὴ οὖσαν τῶν ἀγαθῶν εἰναι ἀγαθόν· εἰ δὲ ἀποφῆσει, συμβῆσεται πάλιν τὴν σωφροσύνην οὖσαν τῶν ἀγαθῶν μὴ εἰναι ἀγαθόν. καὶ ποτὲ μὲν οὕτως φησὶ γίνεσθαι φαινόμενον ἔλεγχον ἐκ τοῦ μόνον φῆσαι ἢ ἀποφῆσαι ἐν τῇ ἐρωτήσει τῇ τὰ πλεῖστα ὡς ἐν πυνθανομένῃ· τὸ γάρ φάναι 5 τῶν μὴ ἀγαθῶν τι εἰναι ἀγαθὸν ἢ τῶν ἀγαθῶν τι μὴ ἀγαθὸν φεῦδος. ποτὲ δὲ συμβῆσεται καὶ ἔλεγχον γενέσθαι ἀληθινὸν προσληφθεῖντον τινῶν· οὖν εἰ τις ἔρωτο ‘ἀρά γε οὐ ἐφ’ ἔντος, τοῦτο καὶ ἐπὶ πολλῶν,’ καὶ τοῦτο λαβὼν προσλάβοι ‘ἐπεὶ τυφλὸν ἔστι τὸ μὴ ἔχον ὅψιν πεφυκός δὲ ἔχειν, καὶ τυφλὸν ἔσται τὰ μὴ ἔχοντα ὅψιν πεφυκότα δὲ ἔχειν, 10 καὶ εἰ λευκόν ἔστι τὸ ἔχον γρῦπα διακριτικὸν ὅψεως, καὶ λευκὰ ἔσται τὰ ἔχοντα γρῦπα διακριτικὸν ὅψεως’. καὶ γάρ ἐπὶ τούτων οὐ μία ἔστιν ἢ ἐρώτησις· τὸ γάρ ‘ἀρά γε, εἰ τυφλὸν ἔστι τὸ μὴ ἔχον ὅψιν πεφυκός δὲ ἔχειν, καὶ τυφλὸν ἔσται τὰ μὴ ἔχοντα ὅψιν πεφυκότα δὲ ἔχειν;’ οὐκ ἔστιν ἐν ἐρώτημα. ἐπειδὴ γάρ ἐκεῖνόν ἔστι τυφλὸν δὲ πεφυκός ὅψιν ἔχειν οὐκ 15 ἔχει, οὖν τὸ διὰ πάρωσιν μὴ ἔχον ὅψιν, τὸ δὲ μήπω πεφυκός ἔχειν ὅψιν, ὡς τὸ σκυλάκιον, καταγρηστικῶς φαμεν τυφλόν (οὐ γάρ τοῦτο πέφυκεν ἔχειν ὅψιν), πᾶς οὐκ ἄν εἴη διάφορο ἐρωτῶν ὁ λέγων ‘ἀρά γε, εἰ τυφλὸν ἔστι τὸ μὴ ἔχον ὅψιν πεφυκός δὲ ἔχειν, καὶ τυφλὸν ἔσται τὰ μὴ ἔχοντα ὅψιν πεφυκότα δὲ ἔχειν’; εἰ γάρ τὸ μὲν ἐν ἔστι τυφλὸν διὰ πήρωσιν, δὲ καὶ 20 τυφλὸν | εἰπεῖν ἀληθές ἔστι, τὰ δὲ διὰ τὸ μήπω πεφυκέναι ἔχειν, ἢ καὶ f. 19r καταγράμενοί φαμεν τυφλά, ὡς ἐπὶ τῶν σκυλάκιων (οὐ γάρ ἀληθές ἔστιν εἰπεῖν ἤτι τυφλά). δύν οὖν οὐσῶν τῶν ἐρωτήσεων οὐ μία ἔσται πρὸς ταῦτα ἀπόκρισις. εἰ δέ τις συναρπασθείη ὑπὸ τῆς ἐρωτήσεως καὶ ὕσπερ μᾶς αὐτῆς οὔσης εἴπῃ ἤτι ναι, τυφλά ἔστιν, ὅταν τὰ μὲν σκυλάκια βλέπῃ τὸ δὲ 25 μή (οὐ γάρ δύνατόν ἔστι τὸ πεπηρωμένον βλέψαι), ἔσονται ἢ πάντα δρῶντα ἢ πάντα τυφλά. ‘διὰ τίνα γάρ λόγον’, εἴποι ἄν δι σφιστῆς πρὸς τὸν ἀποκρινόμενον, ‘τὰ μὲν ἔσται δρῶντα, τὸ δὲ μὴ δρῶν; ἐπεὶ γάρ ἀμφότερα ἔφησας εἰναι τυφλά μὴ ἔχοντα ὅψιν πεφυκότα δὲ ἔχειν, ἢ ἀμφότερα ἀνάγκη δρᾶν ἢ μηδέτερον’. τὸ δὲ τοιοῦτον σόφισμα οὐ μόνον γέγονε 30 παρὰ τὸ τὰ δύο ἐρωτήματα ὡς ἐν ἐρωτηθῆναι ἀλλὰ καὶ παρὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ κυρίως καὶ ἀληθῶς ἐλέγχου· εἴρηκε γάρ ἐν αὐτῷ μετὰ τῶν ἀλλῶν καὶ τὸ δεῖ λαβεῖν ‘ώσαύτως καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ’, τουτέστι τὸ ἐρωτώμενον μὴ εἰναι τοιοῦτον ὡς τὸν μὲν ἐρωτῶντα ἄλλου χρόνου λαμβάνειν τὸ ὑποκείμενον, τὸν δὲ ἀποκρινόμενον ἐτέρου. τοῦτο δέ ἔστι καὶ ἐνταῦθα. 35 οὐ γάρ πᾶν τὸ πεφυκός ἔχειν ὅψιν καὶ μὴ ἔχον τυφλὸν ἔστιν, ἀλλὰ τὸ μὴ ἔχον δέ τε πέφυκεν ἔχειν.

6 γενέσθαι καὶ ἀληθινὸν ἔλεγχον Α 10. 11 καὶ πάντα τὰ λευκὰ ἔσονται γρῦπα διακριτικὰ ὅψεως Α 10 ἔσται I: ἔστι a 12 γάρ aA: om. I 13 ἔσται Al: ἔστι a 14 ἐπειδὴ Al: ἐπεὶ a 15 μὴ om. a¹ ante ὅψιν prius add. τὴν a 16 φαμὲν Al: φασὶ a 17 ὅψιν Al: om. a 18 ἔσται Al: ἔστι a 20 τὸ Al: om. a 22 ἔσται Al: ἔστι a 24 εἴπω a¹ σκυλάκια Al: σκυλακίων a 25 ἔστι aA: ἔσται I 26 εἴπη A 26 δὲ om. a 27 ἔσται Al: ἔστιν a 31 εἰρηκε] c. 5 p. 167a 26 32 τὸ prius Al: om. a 32 λαβεῖν al: λαμβάνειν τὸ ὑποκείμενον A

p. 168^a17 Ἡ δὴ οὗτως διαιρετέον.

Εἰπόμενον δύο εἰδῶν εἶναι τῶν παραλογισμῶν καθ' οὓς φαίνονται ἐλέγχειν οἱ σοφισταὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας, καὶ διδάξας ὅσου τε καὶ τίνες οἱ τρόποι οἱ ὑπὸ τὰ εἰδῆ ταῦτα τῶν σοφισμῶν τελοῦντες, καὶ τὸ μὲν [τὰ] παρὰ τὴν 5 λέξιν δημιουρός τὸ δὲ ἔκπλος τῆς λέξεως, καὶ τὸ μὲν παρὰ τὴν λέξιν τρόπους σοφιστικοὺς ἔξι εἶναι παραδούς, ὄμωνυμίαν, ἀμφιβολίαν, σύνθεσιν, διακρίσιν προσιρδίαν, σχῆμα λέξεως, τοὺς δὲ ἔκπλος τῆς λέξεως ἐπτὰ εἶναι σαφέστατα ἐκθέμενος, τὸν παρὰ τὸ συμβεβήκας, τὸν παρὰ τὸ ἀπλῶς ἢ πᾶς 10 καὶ μὴ κυρίως λέγεσθαι μέρη, τὸν παρὰ τὸν διορισμὸν τοῦ συλλογισμοῦ καὶ ἐλέγχου, τὸν παρὰ τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνειν, τὸν παρὰ τὸ ἐπόμενον, τὸν παρὰ τὸ μὴ αἴτιον ως αἴτιον καὶ τὸν παρὰ τὸ τὰ δύο ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν, νῦν λέγει διτὶ ἡ οὗτως διαιρετέον τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους, καὶ λεκτέον διτὶ οἱ μὲν εἰσ παρὰ τὴν λέξιν, οἱ δὲ ἔκπλος τῆς λέξεως, καὶ οἱ μὲν παρὰ τὴν λέξιν ἔξι ὄντες εἰσὶν οἵδε, οἱ δὲ ἔκπλος τῆς λέξεως ἐπτὰ 15 τυγχάνοντές εἰσιν οἵδε, ἢ πάντας τοὺς φαινομένους συλλογισμοὺς καὶ ἐλέγχους ἀνακτέον εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν. καὶ λέγει πῶς ἀναγκησονται, μᾶλλον δὲ αὐτὸς ἀνάγει πάντας. ἐπειδὴ γάρ ἐλεγχός ἐστιν, ως εἰρηται, “τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνός, μὴ διόματος ἀλλὰ πράγματος, καὶ διόματος μὴ συνωνύμου ἀλλὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνὸς ὑποκειμένου, ἐκ τῶν διοικε- 20 τῶν τῷ ἀποκρινομένῳ, μὴ συναρθμούμενου τοῦ ἐν ἀρχῇ, καὶ κατὰ τὸ αὐτὸν καὶ πρὸς τὸ αὐτὸν καὶ ὥστας καὶ ἐν τῷ αὐτῷ γρόνῳ”, δι ταῦτα ἀγνοήσας ἢ τι τούτων ἔξι ἀνάγκης περιπετεῖται τῷ φεύδει καὶ ἀπατηθήσεται. ἐπειδὴ οὖν, ως εἰρηται, ἐλεγχός ἐστι συλλογισμὸς ἀντιφάσεως, ὃ δὲ συλλογισμὸς ἐκ τῶν κειμένων ἐστίν, ὃ ἀγνοῶν δι τι ποτέ ἐστι συλλογισμός, 25 καὶ διτὶ ἐκ τῶν κειμένων δεῖ συμβαίνειν τὸ συμπέρασμα, ἀπατηθήσεται παρὰ τοῦ μὴ συλλογιζομένου μηδὲ ἐκ τῶν κειμένων συνάγοντος τὴν διοικεύσαν ἀντίφασιν. τοιοῦτοι δὲ ἡσαν οἱ μὴ ἐκ τῶν κειμένων συνάγοντες τὴν ἀντίφασιν, οἱ τὸ μὴ αἴτιον ως αἴτιον παραλαμβάνοντες παραλογισμοὶ καὶ οἱ τὸ ἐν ἀρχῇ αἴτοῦντες καὶ οἱ παρὰ τὸ ἐπόμενον. πρῶτον μὲν οὖν, 30 φρέσιν, ἀπλῶς ἀναγκησονται πάντες οἱ παραλογισμοὶ εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ως ἀσυλλόγιστοι καὶ μὴ ἐκ τῶν κειμένων συνάγοντες, διπερ ἐστὶν ἕδιστον τοῦ κυρίως συλλογισμοῦ. ἐπειτα ἀναγκησονται πάντες οὗτοι καὶ εἰς τὰ μέρη τοῦ ὄρισμοῦ τοῦ ἐλέγχου, καὶ δειγμήσεται ως παρὰ τὴν Ἐλλειψήν τινος τῶν ἐν τῷ ἐλέγχῳ τὸ σόφισμα συνίσταται, ἢ παρὰ τὸ ὄμωνυμόν τι 35 ληφθῆναι ἢ παρὰ τὸ ἀμφιβολὸν ἢ ἔπειρόν | τι.

f. 19v

1 post διαιρετέον add. τοὺς φαινομένους a
c. 5 p. 167^a23—27 memoriter citat

28 παράλογισμοὶ αλ: παρασυλλογισμοὶ I
σονται A

4 τὰ alt. I: τὸ a: delevi 18 εἰρηται]
23 ἐπειδὴ Al: ἐπεὶ a 27 μὴ om. A

29 τὸ prius Al: om. a 33 δειγμή-

ἐν superscr. A τι Al: om. a

p. 168a23 Τῶν μὲν γάρ ἐν τῇ λέξει οἱ μέν εἰσι παρὰ τὸ διττόν.

Εἶπεν διτὶ τῶν παραλογισμῶν ἔκαστος ἀναγθήσεται εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν. καὶ ἀπλῶς μὲν ἐν ἔφησεν ἀπελέγχον τοὺς παραλογισμούς, τὸ μὴ ἐκ τῶν κειμένων αὐτοὺς συνάγεσθαι, ὅπερ καὶ ἐν τῷ διορισμῷ τοῦ ἐλέγχου 5 εἴρητο. νῦν δὲ καὶ παρ' ἐν ἔκαστον τῶν μερῶν τοῦ ἐλέγχου γίνεσθαι τούτους διδάσκει, καὶ πρότερον τὸν ἐκ τῆς ὁμοιωματίας φησὶ γίνεσθαι παρὰ τὸ μὴ ἐν εἴναι τὸ δόνομα καὶ τὸ πρᾶγμα καὶ τὸν ἐκ τῆς ἀμφιβολίας· τούτους γάρ ἐδήλωσε διὰ τοῦ ἡ τε ὁμοιωματία καὶ ὁ λόγος. οὖτοί τε οὖν καὶ ἡ ὁμοιοσχημοσύνη τῆς λέξεως, τουτέστιν οἱ παρὰ τὸ σχῆμα τῆς 10 λέξεως, διτὶ παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν γίνονται, δῆλον· κεῖται γάρ τὸν ἐλέγχον εἰναι “τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνός, μὴ ὀνόματος ἀλλὰ πράγματος”. οἱ δὲ ἐκ τῆς ὁμοιωματίας καὶ ἀμφιβολίας ἐξ ὀνομάτων εἰσὶ καὶ λόγων οὐχ ἀπλῶν ἀλλὰ διάφορα σημαντικάτων, ναὶ μὴν καὶ ἡ ὁμοιοσχημοσύνη. τὸ τε γάρ μανθάνειν δύο σημαίνει καὶ ὁμοιώματον, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀμφιβολος λόγος ὁ ὁρᾶς 15 ὁρᾶς τις, τοῦτο ὁρᾶς λέγων δύο παρεμφαίνει, τόν τε ὄρωμανον καὶ τὸ ὄρωμανον καὶ τὸ ἐνεργεῖν περὶ τὴν μαθήσιν δύο ταῦτα δηλοῖ, ὡς εἰρηται· πάθους γάρ ἔστι καὶ ἐνεργείας σημαντικόν. ὅπερ ἔστι τοῦ παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως συλλογισμό. δῆλον οὖν ὡς εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι ἀναγθήσονται, διτὶ οὐ πράγματάς εἰσιν ἑνός· δεῖ δὲ τὸν συλλο- 20 γιζόμενον καὶ ἐλέγχον ποιῆσαι βιουλόμενον τὸ αὐτὸν καὶ ἐν πρᾶγμα λαμ- βάνειν. τὸ δὲ σύνηθες γάρ τὸ πάντα ὡς τόδε τι σημαίνειν περὶ τῆς ἀμφιβολίας δοκεῖ εἰρῆσθαι, οὐ περὶ τοῦ παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως παραλογισμοῦ, δύο ὁμοιοσχημοσύνην, ὡς εἰρηται, ἐνταῦθα λέγει· σύνηθες γάρ σημῶντα λέγειν μὴ μόνον τὸν σιγῶντα ἀλλὰ καὶ τὰ σιγώμενα καὶ 25 ὄρωμντα τόν τε ὄρωμντα καὶ τὰ ὄρωμενα. ἐπήγαγε δὲ τοῦτο ἀναμιμνήσκων τοῦ ἔμπροσθεν εἰρημένου, διτὶ εἰς τρόπος τῶν παρὰ τὴν ὁμοιωματίαν καὶ τὴν ἀμφιβολίαν καὶ οὗτος, “ὅταν εἰωθήτες ὡμεν οὕτω λέγειν”. καὶ ἡ ἀπὸ τῆς συνθέσεως, φησί, καὶ διαιρέσεως ἀπάτη εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀναγθήσεται· δεῖ γάρ ἐπὶ τοῦ κυρίως ἐλέγχου τὸ αὐτὸν δηλοῦσθαι καὶ χωρὶς 30 καὶ μετὰ τῆς συνθέσεως· ὅπερ ἐπὶ τῆς συνθέσεως καὶ τῆς διαιρέσεως οὐ συμ- βιάνει, ἀλλ᾽ ἔτερον μέν ἔστι τὸ χωρὶς ὑπὸ τῶν διοράτων ἡ ὥρηταν δηλούμενην. ἔτερον δὲ τὸ ὑπὸ τῆς τούτων συνθέσεως. τὰ γάρ γράμματα χωρὶς καὶ τὸ ‘ἐπίσταται’ χωρὶς οὐ ταῦταν σημαίνει καὶ συντετέλεντα, ὡς ἐπὶ

3 ἐν οι. Λ 5 εἰρηται Α 6 πρότερον αι: παρὰ Α 8 τοῦ ΑΙ: τὸ α
τε alt. a²ΑΙ: δὲ a¹ 10. 11 κεῖται—εἴναι αι: ἐν τῷ δρισμῷ τοῦ ἐλέγχου κεῖται Α
12 εἰς ΑΙ: ἡ a¹: εἰσὶν ἡ a² 13 ναι μὴν—18 συλλογισμοῦ αι: ὡς καὶ οἱ παρὰ τὸ σχῆμα
τῆς λέξεως Α 15 τὸ ex τὸν corr. I 16 εἰρηται] p. 35, 21 sq. 19 πράγματος
ἐνός εἰς σημαντικό Α δεῖ scripsi: δεῖν αι 20. 21 λαμβάνειν I: μεταλαμβάνειν α
22 περὶ τοῦ αι: παρὰ τὸ Α 26 τοῦ ἔμπροσθεν εἰρημένου] c. 4 p. 166a17 28 συν-
θέσεως a¹: συνθέτου φύσεως a² post καὶ add. τῆς α 29 γάρ αι: δὲ Α
30 τῆς tertium οι. Λ οὐ Ι: οι. αΑ

τοῦ 'γράμματα ἐπίσταται' ἀλλὰ καὶ 'ὁ Σωκράτης καθήται, ὁ καθήμενος δύναται βαδίζειν, ὁ Σωκράτης βαδίζει' οὐ ταῦτα σημαίνει, ὥσπερ εἰρηται καὶ πρότερον. ταῦτα εἰπὼν λέγει τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἀναγγήσονται οἱ προειρημένοι παραλογισμοὶ εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν. ἔστι δὲ αὕτη 5 τὸ μὴ τὸ αὐτὸν σημαίνειν τὸ διμώνυμον καὶ τὸν ἀμφίβολον λόγον. νοηθήσεται δὲ καὶ περὶ τῆς συνέσεως καὶ διαιρέσεως τοῦτο εἰρήσθαι, διὶς εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν οὗτοι ἀναγγίζονται παρὰ τὸ μὴ ταῦτα σημαίνειν. τὸ γάρ 'βαδίζει' καὶ τὸ 'δύναται βαδίζειν', ναὶ μὴν καὶ τὸ 'οὐ καταλύεις' καὶ τὸ 'οὐ καταλύει' οὐ ταῦτα σημαίνει. ὁ γάρ ἀμφίβολος λόγος καὶ 10 τὸ ὄνομα τὸ διαιρέρον οὐ ταῦτα σημαίνουσι. χρεῶν δὲ εἶναι καὶ τοῦτο, ηγούν τὸ ὄνομα μὴ διάφορο σημαίνειν. ὥσπερ γάρ τὸ πρᾶγμα ἐν καὶ ταῦτα εἶναι δεῖ, εἰ μέλλει ἔλεγχος γενέσθαι, οὗτοι καὶ τὸ ὄνομα οὐ πολλῶν εἶναι δηλωτικόν. ὥσπερ γάρ, φησίν, οὐ γίνεται ἔλεγχος, ἀν ἐπ' ἀλλού μὲν πράγματος ὁ ἐρωτώμενος καταφέρῃ, ἐπ' ἀλλού δὲ τὴν ἀντίφασιν τὴν 15 διοκούσαν συναγάγῃ ὁ ἐρωτῶν, οὗτοι, καὶ τὸ πρᾶγμα μὲν ἐν τῷ πολυώνυμον δέ, μὴ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ δινόματος, ἐφ' οὐ κατέφησεν ὁ ἐρωτώμενος, συναγάγῃ τὴν ἀντίφασιν ὁ ἐρωτῶν, οὐ διοκεῖ ἔλεγχος ἀληθής γίνεσθαι, | ἀλλ' ἔτι ἐρωτήματος δεῖ εἰ ταῦτα κάκεῖνο. οὖν εἰ τις f. 20r οὗτοις συλλογίσεται· πότερον καὶ Σκύθαι καὶ οἱ ἀλλοι ἀνθρώποι τὰ 20 δυνατὰ ὅραν δρῶσιν τῷ τὰ ὀδύνατα; τὰ δυνατὰ δῆπου· οὐκοῦν καὶ σὺ καὶ ἐγώ; ναί· ὅρας δὲ τὰ ἡμέτερα λάπις; ναί· δυνατὰ οὖν ὅραν ἔστι ταῦτα· ὅρᾳ ἀρα τὰ ἡμέτερα ἴματα· ἀλλὰ καὶ οὐχ ὅρᾳ· ἐπὶ τούτου, εἰ καὶ ταῦτα ἔστι τὰ λάπιν καὶ τὰ ἴματιν, ἀλλ' ὅμως διὰ τὸ πολλοὺς τῶν ἀκουούντων ἀρισταίνειν δεῖται ὁ λόγος ἐρωτήματος εἰ ταῦτα ἔστι 25 τὸ λάπιν τῷ ἴματιν. δεῖ οὖν ὥσπερ τὸ πρᾶγμα εἶναι ταῦτα καὶ ἐν, εἰ μέλλει ἔλεγχος ἔσεσθαι, οὗτοι καὶ τὸ ὄνομα τὸ αὐτὸν καὶ ἐν εἶναι καὶ μὴ ἴματίου προκειμένου ἀποδεικνύναι λάπιν ἀλλὰ ἴματιν. ἀληθής μὲν γάρ ὁ συλλογισμός ἔστι κάκεῖνος ὁ ἀντὶ ἴματίου λάπιν συλλογισάμενος, ἀλλ' ἐπειδή, εἰ ἀγνοεῖ τις διὰ ταῦτα ἔστι τὸ ἴματιν τῷ λαπίῳ, θρογγήσεται 30 οὐχ ἀπεικότως κάκεῖνον ζητήσει τὸ διὰ τὸν διὰ τοῦτο φησι μὴ συλλογίζεσθαι τὸν οὗτοις συλλογιζόμενον.

p. 168a34 Οἱ δὲ παρὰ τὰ συμβεβηκότα διρισθέντος τοῦ συλλογισμοῦ.

'Ανήγαγε μὲν ἐν τοῖς ἀνωθεν εἰρημένοις τοὺς παρὰ τὴν λέξιν παρα-
35 λογισμοὺς εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν. νῦν δὲ καὶ τὸν πρῶτον τῶν ἔκτος

1 γράμματα scripsi: γράμματος al 2 post Σωκράτης add. ἄρα a cf. p. 49,11
3 πρότερον] p. 29,6 sq. 5 σημαίνει a¹ 8 βαδίζει a¹: βαδίζειν a² 13 immo
ώσπερ δὲ 15 et 17 συνάγει a¹ 19 συλλογίζεται a πότερον—22 [ἴματα] cf.
p. 36,24—27 20.21 οὐκοῦν—ἐγώ al: τί δὲ. οὐχ καὶ ἐγώ καὶ σύ Α 21.22 δυνατὰ
(δυνατῶν I)—οὐχ ὅρᾳ al: εἴται μὴ συλλογίζεται καὶ συμπεράνῃ, ὡς τὰ ἡμέτερα ἄρα λάπια
ὅρᾳ· ἀλλ' ὅτι τὰ ἡμέτερα ἴματα ὅρᾳ A 26 ante ἔσεσθαι add. γενέσθαι ή a
29 εἰ I: καὶ a

τῆς λέξεως τὸν παρὰ τὸ συμβεβηκός εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἀνάγει ἄγνοιαν, καὶ φησὶν ὡς ἀπὸ τοῦ ὑρισμοῦ τοῦ συλλογισμοῦ φανερὸν γενήσεται καὶ ἡ εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν τῶν τοιούτων σοφισμάτων ἀναγωγή. ὅτι δὲ ἀπὸ τοῦ ὑρισμοῦ τοῦ συλλογισμοῦ εἰς τὴν ὑρισμέσαν ἀνάγεται τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν,
 5 πιστοῦται ἐκ τοῦ τὸν συλλογισμὸν ὑρίσασθαι· εἰ γάρ συλλογισμός ἐστι
 “λόγος ἐν ὧ τεθέντων τινῶν ἔτερόν τι τῶν κειμένων συμβαίνει”, ἐπὶ δὲ
 τοῦ συμβεβηκότος οὐκ ἀπὸ τῶν κειμένων ἔτερόν τι συνάγεται, ὁ ἀπὸ τοῦ
 συμβεβηκότος ἄρα οὐκ ἔστι συλλογισμός, διὸ οὐδὲ ἐλεγχος. φανερὸν ἄρα
 ὡς καλῶς καὶ οὗτος ἀνάγεται εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν. ἀγνοεῖ γάρ
 10 πᾶς δεῖ ἐλέγχειν ὁ οὗτος ἐλέγχειν δοκῶν. τούτῳ δὲ τοῦ ἐλέγχου ὁ συλ-
 λογισμὸς διενήργει, τῷ προσκείσθαι επ’ αὐτοῦ τὴν ἀντίφασιν. ἐλεγχος
 γάρ ἐστι συλλογισμὸς μετὰ ἀντιφάσεως τοῦ συμπεράσματος. εἰ γάρ τις
 συλλογισμός τὸν ἄνθρωπον κατ’ οὐδενὸς λίθου διὰ μέσου τοῦ ζῷου οὕτω λέγων
 ‘τὸ ζῷον κατὰ παντὸς ἄνθρωπου, τὸ ζῷον κατ’ οὐδενὸς λίθου’, ἐνίσταται
 15 δέ τις πρὸς αὐτὸν μὴ οὕτως ἔχειν τὸ συναγόμενον, ἀλλὰ κατὰ τιὸς λίθου
 κατηγορεῖσθαι τὸν ἄνθρωπον, εἰ τοῦτο τεθῆ, προσληφθῇ δὲ καὶ ἡ ἔτερα
 πρότασις ἡ τὸ ζῷον ἀπὸ τοῦ λίθου ἀποράσκουσα, ἐν τρίτῳ σχήματι ὁ
 συλλογισμὸς γενήσεται τὸ ζῷον κατ’ οὐ παντὸς ἄνθρωπου συνάγων. ὅπερ
 ἐστὶ φεύδος· παντὶ γάρ ἄνθρωπῳ τὸ ζῷον· καὶ οὕτως ὁ συλλογισμὸς τοῦ
 20 ἐλέγχου γενήσεται τὴν ἀντίφασιν τοῦ πρώην ἔχων συμπεράσματος. οὕτως
 οὖν ὁ κυρίως ἐλεγχος, ἐν ὧ ἡ ἀντίφασις τοῦ συμπερανθέντος παραλαμβά-
 νεται. ὁ δ’ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος οὐκ ἐλεγχος. ἐν δευτέρῳ δὲ σχήματι
 καὶ τὸν τοιούτον συνακτέον συλλογισμόν. ὅτι μὲν οὖν ὁ ἐλεγχος συλλο-
 γισμὸς ἀντιφάσεως, εἴρηται τε καὶ δέδεικται. ὅτι δὲ καὶ περὶ ἀλλων τινῶν,
 25 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ περὶ τούτου καὶ Ἀριστοτέλης αὐτὸς ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν
 Προτέρων ἀνάλυτικῶν εἴρηκε καὶ ἡμεῖς ἐν ταῖς ἡμετέραις εἰς ἐκείνα σγυ-
 λαῖς, οἱ τῷ τοιούτῳ ἐντυγχόντες ὑπομνήματι γνωσσοῦται, ἐν ὧ καὶ τὸν ἀπὸ
 τοῦ συμβεβηκότος μὴ ὄντα συλλογισμὸν ἀπεδείξαμεν διὰ τὸ μὴ ἐκ τῶν
 κειμένων συνάγειν τι ἔτερον. παντὶ γάρ δῆλον ὡς οὐκ ἔστιν ὁ τοιούτος
 30 σώζων ἐν ἑαυτῷ τὸν τοῦ συλλογισμοῦ ὄρισμόν· τὸ γάρ τὸν ἄνθρωπον
 λέγειν μουσικόν, τὸ δὲ μουσικὸν συμβεβηκός, εἰτα τὸν ἄνθρωπον συνάγειν
 συμβεβηκός καὶ τὴν οὐσίαν ποιὸν πόρρω τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου ἐστί.

1 τὸν Α ἀνάγει ἄγνοιαν AI: inv. ord. a 2 ἡ I: om. a 6 λόγος κτλ.]
 Anal. Pr. I 1 p. 24^b-19, Top. I 1 p. 100^a-25 ἐν ὧ τεθέντων—p. 59,27 ἐν δευτέρῳ σχήματι
 post p. 89,12 προσαρέσει denuo scripsit (= lb) et lineis ductis delevit I 7 post ἔτερὸν
 τι add. συμβαίνει ἡ a 9 κακῶς A II προσκείσθαι alb: προκείσθαι Ia 12.13 μετὰ
 ἀντιφάσεως—διὰ μέσου aAIb: om. la 16 προσληφθῇ a²AI: προστεθῇ a¹ καὶ om. a
 ἡ om. A 18 κατ’ οὐ AI: κατὰ a 19 γάρ a²AI: δὲ a¹ 20.21 τὴν—οὖν in ras. A¹
 21 συμπερασθέντος a¹ 21.22 παραλαμβάνεται A, pr. I: περιλαμβάνεται a, corr. I
 23 συντακτέον a²: συντελέντα a¹ 24 τε I: om. al 24–30 περὶ —σώζων al: δ
 ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος συλλογισμὸς οὐκ ἔστι συλλογισμός, δῆλον· οὐ γάρ σώζει οὕτος Α
 25.26 ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτέρων ἀνάλ.] c. 20 p. 66^a-sq. 26 ταῖς I: om. a
 27 τὸν τοιούτων I: τῶν τοιούτων a 28 post τοῦ expunxit μὴ
 δῆντος Ia 32 μεθόδους ἐστί AI: συζυγίας ἐστὶν ἡ μεθόδου a

τὸ δὲ οὐ γάρ εἰ τούτων ὄντων ἀνάγκη τόδε εἶναι κατασκευαστικὴ
αἰτία ἐστὶ τοῦ μὴ εἶναι τὸν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος συλλογισμὸν συλλο-
γισμόν. κειμένου μὲν γάρ τινων κατὰ τὴν συλλογιστικὴν μέθοδον κατ' ί. 20
ἐκείνην συνάγεται συλλογιστικὸν καὶ τὸ συναγόμενον εἰ δὲ μή, ὡς ἡ
5 τέγην παρακελεύεται, οἱ ὥροι τεῖῶσιν. ἀλλ᾽ ἄλλως ληφθῆσαι καὶ ἄλλως,
οὐδὲ τὸ συμπέρασμα τεχνήντως συμπερανήσεται, ὥστερ δὴ καπὶ τοῦ
παραδείγματος γινόμενον φαίνεται. ἀσάφειαν δὲ τῷ λόγῳ ἐνεπούσεις διά
τε τοῦ τὸν ἐλάττονα ὥρον παραλιπεῖν, εἰ καὶ μὴ πάντῃ, καὶ διὰ τοῦ τὸ
τόδε τι ἐπὶ τῷ συνθέτου λαβεῖν ἐπὶ οὐσίας μόνης λεγόμενον· πᾶσα γάρ
10 οὐσία τόδε τι σημαίνει δοκεῖ. δεῖ οὖν καταστῆσαι τὴν λέξιν καὶ οὗτος
εἰπεῖν· οὐ γάρ εἰ τούτων ὄντων ἀνάγκη τόδε εἶναι, ἵτοι οὐ γάρ εἰ
Σωκράτους ὄντος λευκόν ἐστι, τὸ δὲ λευκὸν γρῦψα διακριτικὸν ὅψεως
(ἀντὶ γάρ τοῦ γρώματος τὸ λευκὸν παρέλαβεν), ἀνάγκη τὸν Σωκράτην
γρῦψα εἶναι διακριτικὸν ὅψεως διὰ τὸν ἐπισυναγθέντα φευδῆ συλλογισμόν.
15 τούτου γάρ δηλωτικὸν τὸ διὰ τὸν συλλογισμόν. Ἡ τὸ διὰ τὸν συλ-
λογισμὸν ἀντὶ τοῦ 'διὰ τὸν φαινόμενον μὲν εἶναι συλλογισμὸν μὴ ὄντα
δὲ διὰ τὸ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος συναγόμενον φευδός'. οὐ γάρ συλλογισμὸς
ὅ τοιοῦτος διὰ τὸ μηδὲ τὸν αὐτὸν μέσον ἐν ἀμφοτέραις λαμβάνεσθαι ταῖς
προτάσεσιν, εἰ καὶ τοῖς ἀτέγχοις συλλογισμὸς καὶ τὸ τοιοῦτον δοκεῖ. ἄλλως
20 μὲν γάρ τὸ λευκὸν ἐν τῇ ἐλάττονι προτάσει παρειληπται τῇ λεγούσῃ 'ὅ
Σωκράτης λευκός ἐστι' καὶ ἄλλως ἐν τῇ μεῖζον· ἐν μὲν γάρ τῇ ἐλάττονι
τὸ σύνθετον παρειλήφθη, αὐτὴ λέγω ἡ οὐσία μετὰ τῆς παιότητος, ἐν δὲ
τῇ μεῖζον μόνη αὐτὴ ἡ ποιότης· οὐ δεῖ δὲ οὕτως ἔχειν τὸν ἀληθῆς
συλλογισμὸν, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ὥρον καὶ ὅμοιας ἐν ταῖς δυσὶ προτάσεσι
25 παραλαμβάνεσθαι. μᾶλλον δὲ οἷμαι τὸ τοιοῦτον σόφισμα ἀπὸ τοῦ Φαιδροῦ
καὶ ἐντοῦθα παρειλῆφθαι, διὰ τὸ ἐκεῖσε τὸν Σωκράτην διμόδουλον ἔσωτὸν
ἀποφαίνειν τῷ κύκνῳ, ἵν' ἡ ὁ λόγος οὕτως ἐν δευτέρῳ σχῆματι ἐκ δύο
καταφατικῶν μερικῶν συναγόμενος· ὁ Σωκράτης λευκός, ὁ κύκνος λευκός,
ὁ Σωκράτης ἄρα κύκνος, ὡς εἶναι τὸ τοῦτο δέ ἐστι λευκόν ἔσσον τῷ
30 'τοῦτο δέ τὸ λευκὸν κύκνος ἐστί', καὶ δεῖ παραλαμβάνειν ἀντὶ τοῦ λευκοῦ
τὸν κύκνον. τὸ δὲ οὐδὲ εἰ τὸ τρίγωνον δυοῖν ὀρθαῖν ἔσσας ἔχει
κατασκευαστικόν ἐστι καὶ αὐτὸ τοῦ μὴ εἶναι τοῦ συμβεβηκότος συλλο-
γισμόν. τοῦτο δέ ἐστιν ὁ φάσιν· οὐ γάρ εἰ τὸ τρίγωνον δυοῖν ὀρθαῖς
35 ἔσσας ἔχει τὰς γωνίας, συμβέβηκε δὲ αὐτῷ καὶ σχῆματι εἶναι,
ἢ τι σχῆμα, ἐστὶ τοῦτο, τουτέστι τοῦτο, λέγω δὴ τὸ ἔχει τὰς τρεῖς

3 μὲν Α: om. al 4 immo συλλογιστικῶς ante καὶ add. ἡ a² ἡ superscr. A¹
6 post οὐδὲ add. οὗτος a² 7 γενόμενον Α, τος γε in ras. A¹ ἐποίησε Λ 8 τὸ om. Α
9 μόνης a² ΑΙ: μὲν a¹ 11 εἰ γάρ τούτων omisso οὐ Α, οὐ alt. in ras., ut videtur, A¹
12 ante ἐστὶ expunxit εἶναι Ιθ 13 post γρώματος add. τούτου Α post ἀνάγκη
add. καὶ Α 15 post γάρ add. ἐστι Α 18 μὴ Α 19 καὶ alt. om. Α
21 λευκόν Α 23 αὐτὴ μόνη Α ἔγειν αν: ἀλγήθως scripsi: ἄλλως al:
om. Α 24 ὄμοις καὶ Α 25 ἀπὸ τοῦ Φαιδρῶν (eiusdem citatur c. 35 p. 85 B) v
26 ἐνταῦθοι Α 27 οὗτος Α 28 συναγόμενον Αν: συναγόμενον al 30 δὲ om. Α
31 ὀρθαῖς a¹ 32 τοῦ prius a²: καὶ a¹ 32, 33 συλλογισμὸς a¹ 35 ἐσται sive
ἐστιν, (ἐσται) conicio

γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἵσας, ὑπάρχει παντὶ σχῆματι· τοῦτο γάρ τὸ δὲ τι σχῆμα σημαίνει. η̄ οὖτω· οὐδὲ εἰ τὸ τρίγωνον δυσὶν ὀρθαῖς ἵσας ἔχει τὰς γωνίας, συμβέβηκε δὲ αὐτῷ σχῆματι εἶναι, θεὶ σχῆμα, ἀντὶ τοῦ ‘διότι σχῆμα τὸ τρίγωνον’, ηδη παντὶ σχῆματι τὸ ἔχειν τὰς τρεῖς 5 γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἵσας ὑπάρχει· οὐ γάρ ὡς ἐπὶ σχήματος ποιοῦμεν τὴν τῶν γωνιῶν ἀπόδειξιν, ἀλλ’ ὡς ἐπὶ τριγώνου. η̄ δὲ τῶν παραλογισμῶν ἀγωγὴ ἐν τρίτῳ σχῆματι συναχθῆσται· τὸ τρίγωνον σχῆμα ἔστι, τὸ τρίγωνον τὰς τρεῖς γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἵσας ἔχει, τὸ σχῆμα ἄρα τὰς τρεῖς γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἵσας ἔχει. ωστε καὶ τὸ τετράγωνον διὰ τὸ 10 εἶναι σχῆμα τὰς γωνίας τοιαύτας ἔξει· τοῦτο δὲ ἀπότον· οὐ γάρ ἔστι τὸ δικτάγωνον τοιοῦτον η̄ τὰ λοιπὰ σχῆματα η̄ ὁ κύκλος. ἀλλὰ καὶ ὁ συλλογισμὸς ὁ συνάργων διὰ μέσου τοῦ τριγώνου, θεὶ η̄ ἀρχὴ καὶ τὸ πρῶτον δυσὶν ὀρθαῖς ἵσας ἔχει τὰς γωνίας, ἐν τρίτῳ συνάγεται σχῆματι. οὐδὲ οὖν οὖτως εἰπεῖν· οὐκ εἰ τὸ τρίγωνον δυσὶν ὀρθαῖς ἵσας ἔχει τὰς 15 γωνίας, συμβέβηκε δὲ αὐτῷ καὶ σχῆματι εἶναι η̄ πρώτῳ η̄ ἀρχῇ, διότι τοῦτο, τουτέστι τὸ τρίγωνον σχῆμα ἔστιν η̄ ἀρχὴ η̄ πρῶτον, η̄ δὴ πᾶν σχῆμα τὰς τρεῖς γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἵσας ἔξει· οὐ γάρ ὡς ἐπὶ σχήματος τὰς τῶν γωνιῶν ἀπόδεῖξις ἀλλ’ ὡς ἐπὶ τριγώνου ποιοῦμεν, οὐδὲ η̄ ὡς ἐπὶ πρώτου η̄ ἀρχῆς. οὗμοις τοῖς ἥγιεστιν παραλογισμοῖς ἔστι καὶ οὔτοις ὁ κύων σός 20 ἔστιν· οὔτοις πατήρ ἔστιν· ὁ κύων ἄρα σὸς πατήρ ἔστιν. οὗμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων σφισμάτων τῶν παρὰ τὸ συμβεβηκός· ἐλλειπής γάρ η̄ β. 21· λέξεις, εἰ οὖν ὁ ἔλεγχος συλλογισμός τίς ἔστιν, οὐ δὲ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος οὐκ ἔστι συλλογισμός, οὐδὲ ἔλεγχος ἄρα. διὰ δὲ τὸ ἀγνοεῖν τὸν κυρίων ἔλεγχον καὶ οἱ τεχνίται καὶ δλως οἱ ἐπιστήμονες περὶ ἔκαστα 25 ὑπὸ τῶν ἀνεπιστημόνων, η̄τοι τῶν σοφιστῶν, δοκοῦσιν ἔλέγχεσθαι· τοῦτο γάρ ἔστι τὸ ἔλεγχονται. ἔκαστος γάρ ἐπιστήμων, εἰ τύχῃ ἀγνῶν τίς ὁ ἔλεγχος, ἀπατημήσεται περὶ ἔκεινα, περὶ ἄ· ἔστιν ἐπιστήμων, ὑπὸ τοῦ ἀνεπιστήμονος, θεῖται ἔστιν ὁ σοφιστής· οἰνοὶ οἱ περὶ τὰ μαθηματικά η̄ τὰ μουσικὰ ἐπιστήμων ἀγνῶν τὸν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος συλλογισμὸν 30 η̄ ἔλεγχον ἀπατημήσεται· ἀπὸ γάρ τῶν συμβεβηκότων ποιοῦνται πρὸς τοὺς ἐπιστήμονας οἱ ἀνεπιστήμονες τοὺς συλλογισμούς. οἱ δὲ ἐπιστήμονες, εἰ τύχωσι μὴ δυνάμενοι διαιτεῖν καὶ διακρίνειν ποῖοι οἱ ἀπὸ τῶν καὶδὲ αὐτὸς συλλογισμὸι καὶ ποῖοι οἱ ἀπὸ τῶν κατὰ συμβεβηκός, η̄ ἐρωτώμενοι συγχωροῦσι τὰ ἐρωτημένα καὶ ἔλέγχονται, η̄ μὴ συγχωροῦντες 35 ἀλλὰ τὴν σιωπὴν τιμῶντες καὶ οὖτως συγκατανεύειν τῇ ἐρωτήσει παρὰ τῶν ἀκούοντων ὑπολαμβάνονται διὰ τὸ τὴν σιωπὴν συγκατατέσσεως εἶναι δηλωτικήν.

8. 9 τὸ σχῆμα—ἔχει a: om. I 14 οὖτως εἰπεῖν I: inv. ord. a εἰ a²I: ἔστι a¹
 15 καὶ I: om. a 21 ἐλλειπής a 28 περὶ a²: παρὰ I: πᾶς a¹ 30 ἀναπατη-
 θήσεται a 33 η̄ I: οἱ a

p. 168b11 Οἱ δὲ παρὰ τὸ πῆ καὶ ἀπλῶς, ὅτι οὐ τοῦ αὐτοῦ ἡ κατάφασις καὶ ἡ ἀπόφασις.

Δεύτερός ἐστιν, ὡς ἐμάθομεν, τῶν ἔκτὸς τῆς λέξεως παραλογισμῶν δὲ παρὰ τὸ πῆ καὶ ἀπλῶς. ὅτι δὲ καὶ οὗτος παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου διῆγοισν ἐστι, πᾶσι καταφανές· ἔλεγχος γάρ ἐστιν, ὡς πολλάκις εἴρηται, ὅταν ἐξ ὧν διδωσιν δὲ ἀποκρινόμενος συμβαίνῃ ἀποφάσκεσθαι δικαῖοφασιν· ἐπὶ δὲ τούτῳ οὐχ οὕτως· οὐ γάρ, εἰ τοῦ ἀποκρινομένου διδόντος πῆ εἰναι λευκὸν τὸν ΑΙΘΙΟΠΑ δὲ διοικητὴν τοῦ σώματος μέλανα εἰναι αὐτὸν ἀποδείκνυτιν, εἰς ἀντίφασιν ἥγαγε τὸν προσδιαλεγόμενον. δῆλα δὲ 10 τὰ λεγόμενα ἐξ ὧν εἴπομεν, ὅτε τὸν τρόπον τοῦτον κατ’ ἀρχὰς ἐξηγηύεισθαι. καὶ πάντες μὲν οὖν, φησίν, οἱ παραλογισμοὶ εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀναγμήσονται· φανερώτατοι δὲ μαλιστα πάντων τῶν εἰς αὐτὴν ἀναγηγμένων οἱ παρὰ τὴν λέξιν, ἔνθεν καὶ οὕτω προσηγορεύθησαν, ὡς τῆς λέξεως αἰτίας γνωμένης τοῦ παραλογίζεσθαι. τὸ δὲ παρὰ 15 γάρ τοῦ λόγου τὴν ἔλειψιν ἡ φαντασία γίνεται καθολικῶς λέλεκται. τοιωδῷ δέ ἐστι τὸ διὰ τούτου δηλούμενον, ὅτι πᾶς οἵσδήποτε παραλογισμὸς καὶ πᾶσα φαντασία παραλογισμοῦ παρὰ ἔλειψίν τινα γίνεται τοῦ λόγου, τουτέστι τοῦ ὄρισμοῦ τοῦ ἐλέγχου. ἡ λόγου τοῦ συλλογισμοῦ φρεσκαῖ δὲ διληθής ἔλεγχος γίνεται· ὅταν γάρ μηδέν τι ἐλλείπῃ τοῦ προ- 20 ειρηγμένου διορισμοῦ, ἔλεγχος διληθής γίνεται· ὅταν δέ τι ἐλλείπῃ, φαινόμενος.

p. 168b22 Οἳ τε παρὰ τὸ λαμβάνειν τὸ ἐν ἀρχῇ καὶ τὸ ἀναίτιον.

Πάνο σαφῆ εἰσὶ ταῦτα τοῦ Ἀριστοτέλους τὰ βῆματα καὶ οὐδέν τι παρανεογμένον ἔχουσι· δηλοῦσι γάρ ὅτι καὶ οἱ δύο οὗτοι παραλογισμοί, 25 δὲ τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνων καὶ δὲ τὸ ἀναίτιον ὡς αἴτιον τιθεῖσι, δῆλοί εἰσιν ὡς εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀνάγονται διὰ τοῦ ὄρισμοῦ τοῦ ἐλέγχου. ἐπειδὴ γάρ δὲ ἔλεγχος, ὡς πολλάκις εἴρηται, συλλογισμός ἐστιν, ἐν δὲ τῷ συλλογισμῷ οὔτε τὸ ἐν ἀρχῇ κείσθαι δεῖ, καὶ τὰ κείμενα δὲ αἴτια χρὴ εἶναι τοῦ συμπεράσματος, δὲ τὸ ἐν ἀρχῇς αἰτούμενος καὶ τὸ 30 ἀναίτιον ὡς αἴτιον λαμβάνων δηλούντων οὐδὲ συλλογίζεται· εἰ δὲ μὴ συλλογίζεται, οὐδὲ ἐλέγχει. εἰσὶ δὲ καὶ οὗτοι τῶν ἔκτὸς τῆς λέξεως παρα-

3 ὡς ἐμάθομεν οὐ. Α 6 δὲ κατέφησεν Λ: δὲ καταφήσει α²I: ἡ καταφάσκειν α¹
7 ante τοῦ add. ἀπὸ α¹ 10 εἴπομεν] p. 40,10sq. 12 ante φανερώτατοι add.

καὶ α 13 αὐτὴν scripsi: αὐτὰ: αὐτὸν I 14 post δὲ
expunxit γάρ I 15 post γίνεται add. δὲ τοῦ δοκεῖν ἐλέγχειν καὶ ἀπατᾶν α: οὐ. ΑI
19 γάρ μηδέν α²I: δέ α¹ 22 τε I Arist.: δὲ a (C) 23 τὰ I:
οὐ. α 24 παρανεογμένον scripsi: περινεογμένον αI 29 τὸ prius α²I: τοῦ α¹
30 ἀναίτιον I: μὴ αἴτιον α

λογισμῶν· τέταρτος δὲ ὁ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτούμενος καὶ λαμβάνων, ἔκτος δὲ ὁ τὸ μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον τιθείς.

p. 168b27 Οἱ δὲ παρὰ τὸ ἐπόμενον μέρος εἰσὶ τοῦ συμβεβηκότος.

Πέμπτος μέν ἐστι τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως σοφισμάτων ὁ παρὰ τὸ 5 ἐπόμενον παραλογισμός. ὑπάγει δὲ καὶ τούτον εἰς τὴν τοῦ ἐλέγου ἄγνοιαν συλλογιζόμενος. συλλογίζεται δὲ οὕτω· οἱ παρὰ τὸ ἐπόμενον παραλογισμοὶ μέρη εἰσὶ τοῦ συμβεβηκότος· οἱ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος παραλογισμοὶ εἰς τὴν τοῦ ἐλέγου ἄγνοιαν ἀνάγονται· δῆλον οὖν ὡς καὶ οἱ παρὰ τὸ ἐπόμενον εἰς τὴν | τοῦ ἐλέγου ἄγνοιαν ἀνάγονται. τὸ γάρ f. 21v 10 ἔνανθὸν τὸ ἐπόμενον τῷ μέλιτι καὶ τὸ διάβροχον εἰναι τὴν γῆν νέτου κατενηγμένου συμβεβήκασι, τὸ μὲν τῷ μέλιτι, τὸ δὲ τῇ γῇ. καὶ ἦτι μὲν μέρος εἰσὶ τοῦ συμβεβηκότος οἱ παρὰ τὸ ἐπόμενον, δῆλον. φανερὸ δέ ἐστι καὶ ἡ τούτων διαφορά· διαφέρουσι γάρ οἱ παρὰ τὸ ἐπόμενον ἐλεγχοὶ τῶν παρὰ τὸ συμβεβηκός, ὅτι οἱ μὲν παρὰ τὸ συμβεβηκός ἐφ' ἕνὸς μόνου 15 λαμβάνονται, τουτέστιν ἐφάπαξ, καὶ οὐκ ἀντιστρέφονται. ἐφ' ἕνὸς γάρ μόνου λῆψιν τὸ μὴ ἀντιστρέψειν λέγει, ὡς ἐπὶ τούτου· τὸ μέλι ἔνανθόν, τὸ ἔνανθον γρῦπα, τὸ γρῦπα ποιότης, τὸ μέλι ἄρα ποιότης. ἢ τὸ ἐφ' ἔνδε λαβεῖν τοιοῦτον τι σημαίνει, ὡς ὁ σοφιστὴς τὸ συμβεβηκός καὶ τὸ 20 ὑποκείμενον ὡς ἐν καὶ ταῦτὸν λαμβάνει καὶ μίαν φύσιν οἰσται ἔκατέρων· ἐπειδὴ γάρ, φησι, τὸ μέλι καὶ τὸ ἔνανθὸν ταῦτόν, τὸ δὲ ἔνανθον γρῦπα, τὸ μέλι ἄρα γρῦπα· καὶ πάλιν ἐπειδὴ τὸ λευκὸν κύκνος, δὲ κύκνος οὐσία, καὶ τὸ λευκὸν οὐσία· ἢ οὐτως· δὲ ἐγώ εἰμι, σὺ οὐκ εἶ· ἀνθρωπος δὲ εἰμὶ ἐγώ· σὺ ἄρα ἀνθρωπος οὐκ εἶ. οἱ μὲν οὖν παρὰ τὸ συμβεβηκός ἐφ' ἕνὸς μόνου λαμβάνονται, οἱ δὲ παρὰ τὸ ἐπόμενον δεῖ ἐν πλείσι, τουτέστιν 25 δεῖ ἐν ἀντιστροφῇ· οἷον εἰ ὁ κλέπτης νύκτωρ πλανᾶται, καὶ ὁ νύκτωρ πλανώμενος κλέπτης ἐστί· καὶ εἰ ὁ τυραννήσειν μέλλων δῆλα παρασκευάζει, καὶ ὁ δῆλα παρασκευάζων τυραννήσειν μέλλει· ἀλλὰ μὴν ὁ Σωκράτης νύκτωρ πλανᾶται, καὶ ὁ Ηερικλῆς δῆλα παρασκευάζει· κλέπτης ἄρα ὁ Σωκράτης, καὶ ὁ Ηερικλῆς τυραννήσειν μέλλει. ὥστε ὅταν μὲν ἀντιστρέψειν τοὺς δρους, ὡς ἐπὶ τούτων ἔχει τῶν εἰργμάτων, καὶ μετὰ τὴν ἀντιστροφὴν προσλάβωμεν δρους, παρὰ τὸ ἐπόμενον τὸ ταιοῦτον λέγεται σόφισμα· ὅταν δὲ μὴ ἀντιστρέψωμεν, ἀλλ' εἰδίθεις τῇ λγωθείσῃ προτάσει προσλάβωμεν ἐπέραν πρότασιν, ὡς ὅταν λέγωμεν 'τὸ μέλι ἔνανθόν, τὸ ἔνανθον γρῦπα', παρὰ τὸ συμβεβηκός ἐστι τὸ σοφισμα. μέρος ἄρα ἐστὶ τὸ παρὰ 30 τὸ ἐπόμενον τοῦ παρὰ τὸ συμβεβηκός· διαιροῦνται γάρ οἱ παρὰ τὸ συμ-

5 καὶ I: οἱ. α 8. 9 ὑπόλοι—ἀνάγονται α: οἱ. I 17 post ἢ τὸ add. καὶ A
18 τοιοῦτον τι ΛΙ: τοιοῦτον ἔστιν, ἢ τι τοιοῦτον α σημαίνειν α 19 post οἰσται
add. εἰναι Λ 23. 24 οἱ μὲν—λαμβάνονται οἱ. A 25 δεῖ οἱ. α'
26, 27, 29 τυραννήσειν α 26 κατασκευάζει Α 27 κατασκευάζων Α 28 παρα-
σκευάζει α: κατασκευάζει ΛΙ 29 post ὥστε addl. καὶ A 29. 30 στρέψωμεν α
32 ἀναπτρέψωμεν α

βεβηκός είς τε τοὺς λαμβάνοντας τοὺς ὅρους ὡς ἀντιστρέφοντας καὶ εἰς τοὺς μὴ τοιούτους. ἀλλ' ἵσως ἐρωτήσεις τις, δῆτι διὰ τί οὐκ εἶπεν 'οἱ παρὰ τὸ ἐπόμενον δεῖ ἐν ἀντιστροφῇ', ἀλλ' ἀεὶ ἐν πλείσιν. ἦ διότι ἄλλο μὲν ἔστι τὸ λέγειν 'οἱ κύκνοις λευκός' καὶ ἄλλο τὸ λέγειν 'τὸ λευκὸν κατηγορούμενον, οὕτως δὲ τὸ ἔμπαλιν ὑπάκειται μὲν τὸ λευκόν, κατηγορεῖται δὲ ὁ κύκνος, οἱ μὲν οὖν παρὰ τὸ ἐπόμενον παραλογισμὸν τοιοῦτον εἰσι, δηλοντίς ἀντιστρέφοντες τοὺς ὅρους καὶ ἔτερον προσλαμβάνοντες, καὶ τοιοῦτοι ἀποτελούμενοι. ὅρα δὲ καὶ τὸ τοῦ Ἀριστοτέλους παράδειγμα. ἐπειδὴ γάρ 10 ὁ κύκνος καὶ ἡ γιών τῷ λευκῷ ταῦτάν ἔστιν (ἄμφω γάρ λευκά), τὸν κύκνον γιώνα ἀξιοῦντιν εἶναι νομίσαντες γάρ δέ, ἐπειδὴ ἡ γιών λευκή, καὶ τὸ λευκὸν γιώνα διὰ τῆς ἀντιστροφῆς τὸ λέγοντες, ἔστι δὲ καὶ ὁ κύκνος λευκόν, ὑπολαμβάνομεν δέτι καὶ ὁ κύκνος γιών ἔστι. καὶ διὰ τοῦτο γίνεται ὁ παρὰ τὸ ἐπόμενον ἔλεγχος. ἔστι δ' οὖν ἀναγκαῖον, ἐπειδὴ ὁ κύκνος κατὰ συμ-
15 βεβηκός ἔστι λευκόν. τοιοῦτον ἔστι καὶ ὁ τοῦ Μελέτου λόγος, ὡς καὶ ἐν τοῖς προσλαβοῦσιν ἀδείζαμεν· λαβὼν γάρ δέ τὸ γεγονός ἀρχὴν ἔχει καὶ νομίσας ἀντιστρέψειν συνεπεράντο λέγων· εἰ τὸ γενόμενον ἀρχὴν ἔχει, καὶ τὸ ἀρχὴν ἔχον γέγονεν· ὥστε, εἰ τι μὴ γέγονεν, ἀρχὴν οὐκ ἔχει· τὸ δὲ μὴ ἀρχὴν ἔχον ἀπειρον· ὥστε τὸ μὴ γεγονός ἀπειρον· τὸ δὲ δὲ οὐ γέγονεν· τὸ δὲ ἄρα ἀπειρον. τὸ δὲ ἦ τὸ ἵσως γίνεσθαι καὶ τὸ αὐτὸν μέγεθος λαμβάνειν δέτι μὲν παρὰ τὸ ἐπόμενον ἔστι, δηλον. ἔστι δὲ καὶ τὸ σύφισμα τόδε τοιοῦτον εἰ τὰ τὸ αὐτὸν καὶ ἐν μέγεθος λαμ-
20 βάνοντα ἵσα ἔστι, καὶ τὰ ἵσα γινόμενα τὸ αὐτὸν μέγεθος καὶ ἐν λαμ-
βάνονται. Σωκράτης δὲ καὶ Θεαίτης ἵσα ἔστι· Σωκράτους ἄρα καὶ Θεαί-
25 τήτου τὸ μέγεθος ταῦταν καὶ ἐν ἔστιν. ἀλλὰ μὴν οὖν ἔστι ταῦτον. τίνα δὲ ἀν εἴη τὰ τὸ αὐτὸν καὶ ἐν μέγεθος λαμβάνοντα; ἦ δηλοντί τὰ ποιλούνωμα· διὸ γάρ μέγεθος λαμβάνει ὁ ἀνθρωπος, τοῦτο καὶ δι βροτός, f. 22r καὶ δι τὸ ἱμάτιον, τοῦτο καὶ τὸ λώπιον. ὥστε τὰ τὸ αὐτὸν μέγεθος λαμ-
30 βάνοντα καὶ ἵσα ἐξ ἀνάγκης γίνεται· οὐ μὴν καὶ τὰ ἵσα γινόμενα τὸ αὐτὸν λαμβάνει μέγεθος· οὐ γάρ ταῦτὸν τὸ τοῦ Σωκράτους μέγεθος τῷ τοῦ Θεαίτητου, εἰ καὶ ἵσα ἔστιν, ἀλλ' ἔτερον. δημοίως, φησί, καὶ ἐπὶ τῶν ἵσων γινομένων· γίνεται γάρ καὶ ὁ παραλογισμὸς οὗτος παρὰ τὸ ἐπό-
μενον. τὰ μὲν γάρ τὸ αὐτὸν μέγεθος καὶ ἐν λαμβάνοντα ἵσα γίνε-
35 σθαι ἀλληλές, οὐ μὴν καὶ τὰ ἵσα γινόμενα τὸ αὐτὸν μέγεθος λαμβάνει. ταῦταν λέγειν τῷ ὅρῳ· διὸ γάρ Σωκράτης καὶ δι Πλάτων, εἰ τόχη καὶ ἀμφω

1. 2 εἰς τὸ α¹   3 post ἦ add. πάντως Α   4 δι κύκνος—λέγειν οι. Α
 λευκός α¹; λευκὸν α²   5 ἔκεινος α¹   6 post δὲ add. καὶ α   9 γάρ I: εἰ α
 11 ἀξιοῦντεν α   12 aut λέγομεν (cf. vs. 13) aut λέγειν ἔστιν scribendum videtur
 λευκόν alt. οι. α¹   13 ὑπολαμβάνομεν I: ὑπολαμβάνοντες α   16 ἐν τοῖς προσλαβοῦσιν]
 p. 49,5 sq.   18 τι οι. Α   23 καὶ alt. I: οι. α   24, 25 σωκράτης ἄρα καὶ θεαί-
 τητος α   26 λαμβάνοντα I: λαμβάνουσιν α   29 post μὴν add. ἀλλὰ α: οι. ΑI
 30 τῷ ΑI: τὸ α   31 post εἰ add. γάρ αι: οι. Α   εἰσὶν Α, sed cf. vs. 24   32 γάρ
 καὶ οι. Α   33, 34 γίνεσθαι scripsi: γίνεται αΙI   35 ταῦτα ΑI: αὐτὸν α   36 τόχη Α

τριπήγχεις ὄντες, τὸ αὐτὸν καὶ ἐν μέγεθος ἔχοντες ἵσοι εἰσί· ταῦτὸν γάρ ἐστι τῷ ποσῷ τὸ ἀμφοτέρων μέγεθος· οὐδὲ μὴν καὶ τὰ ἵσα γινόμενα τὸ αὐτὸν μέγεθος ἔχουσιν· οὐδὲ γάρ οἱ αὐτοὶ πάλιν ἵσοι ὄντες τὸ αὐτὸν τῷ ἀριθμῷ μέγεθος ἔχουσιν· ἀλλοὶ γάρ τὸ μέγεθος τὸ ἐν τῷ Σωκράτει καὶ ἔτερον τὸ 5 ἐν τῷ Πλάτωνι· ἑκεῖ μὲν οὖν, ὡς εἴπομεν, τὸ αὐτὸν τῷ εἶδει καὶ τῷ ὅρῳ λαμβάνεται, ἐνταῦθα δὲ τῷ ἀριθμῷ· ἐπισκεπτέον δέ, φησί, τοῦτο καὶ ἄλλως, αὐτὸς μὲν συλλογισμένος τὸν παρὰ τὸ ἐπόμενον παραλογισμὸν εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἀγνοιαν ἀνήγαγεν· ἐπισκέψασθαι δὲ λέγει, μῆποτε καὶ καθ' ἔτερον τινα τρόπον εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἀγνοιαν ἀναγμή- 10 σεται, ἢ παρὰ τὸ ἄλλον καὶ ἄλλον λαμβάνειν τὸν μέσον ἢ κατ' ἄλλο τι τῶν ἐν τῷ ὅρισμῷ τοῦ ἐλέγχου ἀπηριθμημένων.

p. 169^a 6 Οἱ δὲ παρὰ τὸ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν.

Καὶ ὁ ἔρθρομος τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως παραλογισμῶν, ὁ παρὰ τὸ τὰ δύο ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν γινόμενος, ὅτι εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἀγνοιαν ἀνά- 15 γεται, δῆλον· ἐπειδὴ γάρ, ὡς πολλάκις εἰρηται, ὁ ἐλεγχος συλλογισμός ἐστιν ἀντιφάσεως, ἐν δὲ τῷ συλλογισμῷ ἐνα δεῖ εἶναι τὸν ὑποκείμενον καὶ 20 ἔνα τὸν κατηγορούμενον, ἐν δὲ τῇ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἐρωτώσῃ τοῦτο οὐκ ἔστι, δῆλον ὡς οὐκ ἀν εἴη συλλογισμός. γίνεται οὖν, φησίν, ἐν τῷ μὴ διαιρεῖν τὸν ἀποκρινόμενον τὸν τῆς προτάσεως λόγον, τουτέστιν 25 ἐν τῷ μὴ δύνασθαι αὐτὸν διαιρεῖν τὴν κυρίως πρότασιν ἐκ τῆς δοκούσης προτάσεως καντεῦθεν ἀπατᾶσθαι. πρότασις μὲν γάρ ἐστιν ἢ ἐν καθ' ἐνὸς ὑποκειμένου κατηγοροῦσσα· αὕτη δὲ ἡ τοῦ σοφιστοῦ πλεία καθ' ἐνὸς λέγουσα οὐκ ἔστι πρότασις. τὸ δὲ ὃ γάρ αὐτὸς ὅρος ἐνδει μόνου καὶ 30 ἀπλῶς τοῦ πράγματος τοιοῦτον ἐστιν, ὅτι καὶ τὸ κατηγορούμενον ἐν διφείλει εἶναι καὶ τὸ ὑποκείμενον ἐν καὶ ὃ αὐτὸς ὅρος ἀμφοτέρων. ἢ μᾶλλον οὕτω· ὁ αὐτός, φησίν, ὅρος ἐνδει μόνου, τουτέστιν ἐν μόνον διφείλει εἶναι τὸ κατηγορούμενον, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν καὶ τοῦ ὑποκειμένου πρᾶγμα γάρ, ὡς πολλάκις εἴπομεν, τὸ ὑποκείμενον λέγει. τὸ δὲ οἷον ἀνθρώπου καὶ 35 ἐνὸς μόνου ἀνθρώπου παράδειγμα ἐπήγαγεν κατηγορούμενον καὶ ὑποκειμένον, ἀνθρωπὸν μὲν λέγων τὸν κατηγορούμενον, ἔνα δὲ μόνον ἀνθρωπὸν τὸν ὑποκειμένον· εἰ γάρ κατηγορεῖται ἐν ἀνθρωπος, καθ' ἐνὸς

2 ἀμφοτέρων ΑΙ: ἀμφότερον α 4 τὸ alterum om. a σωκράτη a 5 τὸ ταυτὸ Λ 8 δὲ a: om. I 9 καθ' a: θ³ I ἀγνοιαν a: om. I
12 πλείονα a ἐρωτήματα om. a 13 τὸ I: om. a 17 ἐρωτώσῃ Λ: ἐρω-
τήσει αΙ 18—22 ἐν τῷ — κατηγοροῦσα αΙ: διὰ τὸ μὴ διαρθροῦν καὶ ἀκριβῶς γινόσκειν
ἡμᾶς τὸν λόγον καὶ τὸν ὄρισμὸν τῆς κυρίως προτάσεως· ἢ μὴ διαιρεῖν· ἦγουν διὰ τὸ μὴ
δύνασθαι διαιρεῖν τίς ἔστιν ἡ κυρίως πρότασις, καὶ τίς ἡ δοκοῦσα καὶ φινομένη, κάντεῦθεν
ἀπατᾶσθαι· κυρίως γάρ πρότασις ἔστιν ἡ ἐν κατηγορούμενον (ν prius in ras.) καθ' ἐνὸς ὑπο-
κειμένου λαμβάνουσα Λ 23 post γάρ add. δ Λ 25 ἀμφοτέρων Α: ἀμφότερος a: com-
pend. I 26 post θν add. καὶ a 28 πολλάκις] velut p. 37,23 λέγει ΑΙ: λέγεται a
30 μόνον om. A 31 ante καθ' add. καὶ A

μόνου κατηγορηθήσεται τοῦ Σωκράτους, οὐ κατὰ Σωκράτους καὶ Πλάτωνος καὶ Ἀλκιβιάδου. καταχρηστικώτερον δὲ τῷ τοιούτῳ ἐχρήσατο παραδείγματι. σαφῶς δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης τὰ ἔξης ἀπαγγέλλει, πλὴν ἐν τῇ λέξει τῇ φανερὸν δτι καὶ οὗτος ἐν τῇ τοῦ ἐλέγχου ἀγνοίᾳ 5 τὸ οὖτος περὶ τοῦ παραλογισμοῦ εἰρῆκε τοῦ ἐκ τοῦ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν ὡρμημένου. εἰ μὲν οὖν δέδωκε, φησίν, ὁ ἐρωτηθεὶς ως πρὸς μίαν ἐρώτησιν, ἔσται ἐλεγχος. κυρίως μὲν οὖν οὐδὲ οὔτως ἐλεγχός ἔστι, πλὴν ἐπειδήπερ μὴ προσχών τοῖς ἐρωτωμένοις δέδωκεν ὡς μίαν ἐρώτησιν · ἐρωτηθείς, λέγεται ἡλέγχθαι. εἰ δὲ μὴ δέδωκεν ἀλλὰ φαίνεται, οὐδηνότι 10 δέδωκαν (τοῦτο γάρ δεῖ ἔχωμεν προσεπινοεῖν), ἔσται φαινόμενος ἐλεγγῆς. ἀλλὰ πότε δὴ μὴ δέδωκάδε φαίνεται δεδωκέναι; η̄ δηλούντι, δταν τὸ ‘ἴσως’ η̄ τὸ ‘τρόπον τινα’ η̄ τὸ ‘ἔστω’ ἐν ταῖς ἀποκρίσεσι προσεπιφέγγηται· οἷον εἴ τις ἤρετο ‘ἄρα γε η̄ τοῦτον τύπτων ἀνθρωπὸν τύπτει;’, ὁ δὲ ἀποκρι· f. 22v νόμενός φησιν ‘ἴσως η̄ δτι τρόπον τινὰ η̄ δτι ἔστω, ἐκ τοῦ λόγου φαίνεται 15 μὲν δεδωκέναι, οὐ δέδωκε δέ. οὔτω καὶ Πρωταγόρας καὶ Θρασύμαχος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τὰς ἀποκρίσεις φαίνονται ποιούμενοι· τὸ γάρ ‘ἴσως’ η̄ τὸ ‘ἔστω’ καὶ τὰ τοιαῦτα οὐ δικοῦσιν εἰναι συγγωρούντων ἀλλὰ μὴ ἀρεσκομένων τῇ ἐρωτήσει. τυχὸν δὲ καὶ μὴ ἀποκρινόμενοι ἀλλὰ σιγῶντες φαίνονται δεδωκέναι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐλέγχεθαι φαίνονται, ἀλλ’ οὐ κυρίως 20 ἐλέγχονται.

p. 169 a 18 “Ωστε πάντες οἱ τρόποι πίπτουσι.

Δεῖξας ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς, δτι πάντες οἱ τρόποι εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀνάγονται, καὶ πάλιν ήμᾶς ἀναμιμήσκει τῆς τούτων ἀναγωγῆς, καὶ σαφέστερον ἀπαγγέλλει πῶς οἱ δεκατρεῖς τρόποι εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου 25 ἄγνοιαν ἀνάγονται. καὶ φησίν δτι οἱ μὲν παρὰ τὴν λέξιν εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀνάγονται διὰ τὸ μὴ ἀληθῆ συνάγειν ἀντίφασιν, δτερ ἐστὶν ἕδιον ἐλέγχου, ἀλλὰ φαινομένην· οὐ γάρ τοῦ ἐλέγχου ἔστι τοῦ κυρίως ἕδιον τὸ φαινομένην συνάγειν ἀντίφασιν, ἀλλὰ τούτου μὲν τὸ ἀληθῆ ἀντίφασιν, τοῦ δὲ σοφιστικοῦ τὸ φαινομένην. τοῦ γάρ ἀποκρινομένου δόντος 30 τὸν σιγῶντα μὴ λέγειν δ σοφιστῆς οὐ τοῦτο συνάγει, λέγω δὴ τὸ τὸν σιγῶντα λέγειν, ἀλλ’ δτι τὰ σιγώμενα δυνατόν ἔστιν ήμᾶς λέγειν· ὥστε οὐκ ἀληθῶς δ ἀποκρινόμενος ἐλέγχεται παρὰ τοῦ σοφιστοῦ ἀλλὰ παρὰ

I. 2 οὐ—Ἀλκιβιάδου ομ. Α 7. 8 κυρίως μὲν οὐδὲ οὔτω· πλὴν καθὸ Α
8 προσχών scripsi: προσχών αΙΙ 9 δέδωκεν ἀπόκρισιν ἀρωτημένοις (sic) α post ἐρωτωμένοις add.
ἀλλὰ συναρπαγεῖς Α 8. 9 δέδωκεν ἀπόκρισιν ως ἐρωτηθεὶς μίχν πρότασιν Α
II τότε a¹ 15 post δέδωκε eras. 2—3 lit. I post οὔτω add. γάρ Α ante
πρωταγόρας et ante θρασύμαχος add. δὲ Α 18 τυχὸν α 19 καὶ alt. ομ. Α
δὲ? Α: καὶ αἱ post κυρίως add. δὲ α 21 post πίπτουσιν add. ex Arist. εἰς
τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν Α 23 καὶ ομ. Α 24 σαφέστατα α ἀναγγέλλει a¹
27 φαινομένην α: φαινομένων I 28 τὸ prius I: τὴν α τὸ alt. I: τὴν τὸ ἀληθῆς α
29 φαινομένων α 32 οὐκ ἀληθῶς a¹: οὐ καλῶς α¹

Comment. Arist. II 3 [Alexander] in Sophisticos elenchos.

τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν. καὶ οἱ μὲν παρὰ τὴν λέξιν οὗτως ἀνάγονται εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν, οἱ δὲ ἄλλοι (ἄλλους δὲ λέγει τοὺς ἔκτες τῆς λέξεως παραλογισμούς) εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀνάγονται παρὰ τὸν τοῦ συλλογισμοῦ δρόν· εἰ γάρ συλλογισμός ἐστι “λόγος ἐν ᾧ 5 τεθέντων τινῶν ἔτερόν τι τῶν κειμένων συμβαίνει”, οἱ δὲ παρὰ τὸ συμβεβηκός καὶ τὸ ἐπόμενον καὶ οἱ λοιποὶ οὐκ ἐκ τῶν τεθέντων τῷ ἀποκρινομένῳ τὰ συναγόμενα συμπεραίνονται, δῆλον ὅτι παρὰ τὸν τοῦ συλλογισμοῦ δρόν ταῦτα συνάγουσι. καὶ εἴη ἀν τὸ παρὰ τὸν τοῦ συλλογισμοῦ δρόν ἵσον τῷ ‘ἀσυλλόγιστοι δέ εἰσιν οἱ ἐκτὸς τῆς λέξεως παρα-
10 λογισμοί’.

p. 169a22 ‘Η δὲ ἀπάτη γίνεται τῶν μὲν παρά.

Εἰπὼν πόσοι τε καὶ τίνες εἰσὶν οἱ τρόποι καὶ οὓς οἱ σοφισταὶ τοὺς διαλεγομένους ἐπήρεάζουσι, μετὰ δὲ ταῦτα δεῖξας ὅτι πάντας δυνάμεθα λέγειν παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν γίνεσθαι, λέγει καὶ τὴν αἰτίαν καὶ 15 ἦν παρὰ τῶν σοφιστῶν ἀπατώμεθα. καὶ αἰτίαται τὴν ἄγνοιαν ἡμῶν ἡ ἀπάτη γάρ, φησι, γίνεται ἐπὶ τῶν ὄμωνόμων καὶ τῶν ἀμφιβόλων (λόγον γάρ τὴν ἀμφιβολίαν λέγει) διὰ τὸ μὴ δύνασθαι διαιρεῖν ποσαχῶς τὸ πρᾶγμα λέγεται· καὶ ὑπηρέκα τι ἐρωτηθῶμεν δρώνυμον ἢ ἀμφιβόλον, ὡς ἀπλῶς λεγόμενον συγχωροῦμεν καὶ ἀπατώμεθα· ἐπὶ τινῶν γάρ οὐκ 20 εὐχρέες ἐστιν οὐδὲ ἥρδιον συνιδεῖν ὅτι τῶν πολλαχῶς λεγομένων ἐστὶ τὸ ἐρωτώμενον, ὡς τὸ ἐν καὶ τὸ ὃν καὶ τὸ ταῦτόν. τῶν δὲ παρὰ τὴν σύνθεσιν καὶ διαιρέσιν παραλογισμῶν αἰτίον αὐθίς γίνεται τὸ μὴ εἰδέναι ἡμᾶς ὅτι οὐ ταῦτα σημαίνει ὁ λόγος συντιθέμενός τε καὶ διαιρούμενος. ἀλλὰ τοτὲ μὲν ἔτερον ηὐδὲν εἰσάγει, τοτὲ δὲ ἔτερον. οἶνόμεθα δὲ ταῦτα 25 σημαίνειν τὸν λόγον καὶ συντιθέμενον καὶ διαιρούμενον, ὡς ἐπὶ πολλῶν ἔχει· ἐπὶ γάρ τῶν πλείστων οὐκ ἄλλο δηλοῖ ὁ λόγος συντιθέμενος καὶ ἄλλο διαιρούμενος ἀλλὰ τὸ αὐτό. δημοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τὴν προσωδίαν ἔχει παραλογισμῶν οὐ γάρ ἵσασιν οἱ ἐρωτώμενοι ὅτι ἄλλο σημαίνει ὁ λόγος ἀνιέρμενος καὶ ἐπιτεινόμενος, τουτέστιν 30 ἀξιούμενος ἢ περισπώμενος. ἐπ’ οὐδενὸς γάρ τὸ αὐτὸν σημαίνει ἐπιτεινόμενος καὶ ἀνιέρμενος, ἢ μᾶλλον οὐκ ἐπὶ πολλῶν· ἐπ’ ὅλην δὲ πάντη· Θαλῆς γάρ καὶ Θάλης τὸ αὐτὸν δηλοῖ· καὶ ἀμφι φάγα δηνόματα κύρια· ἄγνος δὲ καὶ ἀγνὸς καὶ Ἀργος καὶ ἀργὸς ἄλλο καὶ ἄλλο δηλοῖ, καὶ σχεδὸν ἐπὶ πάντων. ἐπὶ δὲ τῶν παρὰ τὴν δημοιοσχημοσύνην γινομένων παραλογισμῶν 35 ἡ ἀπάτη γίνεται διὰ τὸ χαλεπὸν εἶναι διελεῖν ποια ώστα | τως καὶ l. 23r ποια ώς ἐτέρως λέγεται. τοῦτο δὲ εἰργηται διὰ τὰ ἐνεργητικῶς μὲν

4 λόγος Al: ὁ λόγος a²: om. a¹ cf. p. 58,6

6 οὐκ om. A

11 post παρὰ add.

τὴν a 13 πάντας Al: πάντες a

17 post διαιρεῖν add. ταῦτα A

20 λεγόμενον a

24 τότε utrobique a 31 μᾶλλον scripsi: μᾶλιστα al

πάντων a¹

32 ἀγνὸς al

36 μὲν I: om. a

ἐκφερόμενα παθῶν ὃς ὅντα σημαντικά, οἵνον ἔστι τὸ ὄραν, τὸ ἀκούειν καὶ τὸ μανθάνειν· ταῦτα γάρ ἐνεργείας εἰσὶ καὶ πάθους δηλωτικά, καὶ λαμβάνει μὲν ὁ σοφιστής ὡς παθητικά, οἷςται δὲ ὁ ἐρωτώμενος ὡς ἐνεργητικά καὶ δῆμωσιν οὕτως αὐτά, κακτεῦθεν καὶ ἀπατᾶται. τὸ δὲ σχεδὸν 5 γάρ ὁ τοῦτο δυνάμενος ποιεῖν ἐγγύς ἔστι τοῦ θεωρεῖν τὰληθές τοιούτον ἔχει τὸν νοῦν· ὁ δυνάμενος διαίρεσιν ποιεῖσθαι τὸν ἐνεργείας καὶ πάθους σημαντικῶν, νοὶ μὴν καὶ τὸν ὅσα μὲν διαιρούμενα ἄλλο τι σημαίνει, συντειμένενα δὲ ἔτερον, οὐχ ἔκπατα δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὄμωνύμων, καὶ συνιεῖς τῶν πολλαχῶς εἶναι λεγομένων τὸ ἐρωτώμενον, ὁ τοιοῦτος ὡς δυνάμενος 10 ἐπὶ πάντων διαιρεσιν ποιεῖσθαι οὐ ἥρδις ἀπατηθήσεται, καὶ μὴ ἀπατώμενος ἐγγύς ἔστι τοῦ θεωρεῖν τὸ ἀληθές.

p. 169a33 Μάλιστα δὲ ἐπίσταται συνεπινεύειν.

Περὶ τοῦ παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως συμβαίνοντος παραλογισμῷ τὸν λόγον ποιησάμενος καὶ εἰπὼν ὅτι ἐπὶ τῶν δὲ αὐτοῦ γινομένων παρα- 15 λογισμῷν τὸ αἰτιόν ἔστι τῆς ἀπάτης τὸ δυσκολάνειν ἡμᾶς περὶ τὴν διαιρεσιν τῶν ποιῶν μὲν ὠσαύτως καὶ ποιῶν ὡς ἑτέρως λέγεται, ἔτι περὶ τοῦ αὐτοῦ τούτου διέξιτι. καὶ φησίν ὅτι μάλιστα δὲ συμβαίνει ἡμᾶς ἀπατᾶσθαι διὰ τὸ οἰεῖσθαι διὰ τὴν ὄμοιαστην ταῦτην εἶναι τὸν τε κακόλου ἄνθρωπον καὶ τὸν μερικὸν τὸν Σωκράτην· ἐπεὶ γάρ 20 κάκεινος ὁ κακόλου ἄνθρωπος λέγεται καὶ οὗτος ὁ μερικὸς ἄνθρωπος, ἀπατώμεθα διὰ τὸ τῆς λέξεως δυοισχυρων. μάλιστα δέ, φησί, δύναται συμπειθεῖν. ἡ οὖτως· μάλιστα δὲ δύναται πείθειν εἰς τὸ συνεπικεύειν καὶ ὄμοιογενὲς τὰς τῶν σοφιστῶν προτάσεις, δὲ πάλιν ταῦτα ἔστι τῷ μάλιστα δὲ ἀπατᾶσθαι συμβαίνει ἡμᾶς διὰ τὸ νομίζειν ὅτι πᾶν τὸ κατηγορού- 25 μενόν τινος τόδε τί ἔστι καὶ ἐν ταῦτον ἔστι τῷ ὄποιειμένῳ. γίνεται δὲ τοῦτο διὰ τὸ ἐν ὄμοιῷ σχῆματι τῷ ἄνθρωπος τῷ ἑνικῷ ἀμφότερᾳ, τὸ κατηγορούμενον καὶ τὸ ὄποιειμενον, σημαίνεσθαι. τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν ἀληθῆς· ὡς γάρ ἐν ταῖς Κατηγορίαις εἴρηται, τῷ μὲν ἐνὶ καὶ τῇ πρώτῃ οὐσίᾳ τὸ τόδε τι ἀρμάττει· “ἀτομον γάρ καὶ ἐν ἀριθμῷ τὸ ὄγλοιον 30 μενόν ἔστιν· ἐπὶ δὲ τῶν δευτέρων οὐσιῶν φαίνεται μὲν ὅσον τῷ σχῆματι τῆς προσηγορίας ὅτι τόδε τι σημαίνει, ὅταν εἴπῃ ἄνθρωπον”. πόθεν οὖν γίνεται ἡ ἀπάτη; ἡ ὡς καὶ ἄνωθεν εἴρηται, διὰ τὸ ἀνώμαλον τῆς συνηθείας, ἥτις καὶ τὰ ἀνόμια πράγματα ὄμοιοις σχήμασι λέξεων εἴωθε

2 ἐνεργητικά a¹ εἰσι post ὄγλωτικά collocat a² 4 ἀπατᾶ a¹ 7 σημαίνουσι Λ

8 ἔτερον αἱ: ἔτερα I 11 θεωρεῖν Α Arist.: non liquet 1: θεωροῦντος καὶ εἰ. vs. 5

12 lemma a: om. ΑI 13 post περὶ add. δὲ αἱ: om. Α συμβαίνοστος (sic) I

24 δὲ a²I: καὶ a¹ 25 ἔστι τῷ I: om. a 27 post τῷ prius add. τε ν 28 γάρ I: om. a ἐν ταῖς Κατηγορίαις] c. 5 p. 3 b 10 sq. 30 διον al: ὄμοιως Arist.

31 post ἄνθρωπον add. ἡ ζῶσιν, οὐ μὴν ἀληθῆς· οὐ (ἡ ν) γάρ δευτέρα οὐσία οὐχ ὡς τόδε τι δετένυται, ἡ λέγεται, ἀλλ' ὡς τοιόνδε. διντί περὶ οὐσίαν τὸ ποιόν, ὡς ἐν ἐκείνοις εἴρηται, ἀφορεῖται a² v

πολλάκις σημαίνειν· καὶ γάρ οὗται εἰπη τις ἄνθρωποι, πιθανὴν φαντασίαν ἔμποιει, ὡς ἄρα ὁ ἄνθρωπος ὅμοιός ἐστι τῷ Σωκράτει καὶ εἰς ἀριθμῷ, ἐπειδὴ εἶθει ἐστὸν εῖς. τὸ δὲ τῷ γάρ ἐνὶ καὶ τῇ οὐσίᾳ μάλιστα δοκεῖ παρέπεσθαι τὸ τόδε τι ἐν καὶ οὐσίᾳ τὰς ἀτόμους λέγει 5 οὐσίας, οἷον Σωκράτην, Πλάτωνα καὶ τὰς τοιαύτας. ὡς οὖν ἐπὶ τούτων διὰ τὸ ὄμοιόν σχῆματι τῆς προστηρορίας σημαίνεσθαι τῷ ἑνικῷ (καὶ γάρ καὶ ὁ Σωκράτης ἄνθρωπος, καὶ ὁ ἄνθρωπος ὅμοιός ἄνθρωπος, ἀλλὶ οὐκ ἄνθρωποι πλήθυντικῶς), ὡς οὖν ἐπὶ τούτων διὰ τὸ ἐν ὄμοιόν σχῆματι σημαίνεσθαι φαντασίαν ἐμποιεῖ ὅτι ὁ καθόλου ἄνθρωπος ὅμοιός ἐστι τῷ 10 Σωκράτει καὶ εἰς ἀριθμῷ, οὗτος καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλων συμβαίνει γίνεσθαι τῶν παρὰ τὴν ὄμοιότητα τῆς λέξεως γινομένων παραλογισμῶν. οἷμα δὲ μὴ ἐπὶ πάντων ἀπλῶς τῶν παρὰ τὴν ὄμοιότητα τῆς λέξεως εἰπεῖν τοῦτο, ἀλλ’ ἐπ’ ἐκείνων μόνων ἐφ’ ὧν διὰ τὴν ὄμοιότητα τὰς καθόλου οὐσίας τὰς αὐτὰς εἶναι τῷ ἀριθμῷ ταῖς μερικαῖς συνάγειν πειρῶνται. διὰ τοῦτο 15 γάρ εἴπει διὸ καὶ τῶν παρὰ τὴν λέξιν οὗτος ὁ τρόπος θετέος, ὡς εἰ ἔλεγεν ‘οὐ μόνον τοὺς ἥδη ὥριμέντας ἀλλὰ καὶ τοὺς τὰ καθόλου τοῖς μερικοῖς τὰ αὐτὰ συνάγοντας διὰ τὴν λέξεως ὄμοιότητα ταῖς παρὰ τὴν λέξιν ἀπότας συντακτέον’. εἰπὼν δὲ ὅτι καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἐν τοῖς παρὰ τὴν λέξιν θετέον, αἰτίας τούτου δύο ἐπήγαγε, μίαν μὲν λέγων ὅτι 20 μᾶλλον ἡ ἀπάτη γίνεται | μετ’ ἀλλων σκοπουμένοις· ἔκεινοι f. 23v γάρ πρὸς τοὺς λόγους καὶ τὰ ὄντα καὶ οὐχὶ πρὸς τὰ πράγματα τὰς ἔρωτήσεις ποιοῦνται. τοῦτο δὲ τοιοῦτόν ἐστιν. οὗται μὲν καθ’ ἔαυτοὺς σκεπτώμεθα περὶ τίνος πράγματος, οὐχὶ πρὸς τὰ ὄντα καὶ τοὺς λόγους τὴν σκέψιν ποιούμεθα ἀλλὰ πρὸς τὰ πρᾶγμα, καὶ διὰ τοῦτο ἡττον συμ- 25 βαίνει ἡμᾶς ἀπατᾶσθαι· οὗται δὲ μετ’ ἀλλων περί τίνος σκεπτώμεθα. πρὸς τοῦνομα καὶ τοὺς λόγους τὰς σκέψεις ποιούμεθα, ἐν οἷς καὶ αἱ ἀπάται, ἐπ’ ἀλλου μὲν τῶν ὑπὸ τοῦ ὄντος ὄντας ἡ τοῦ λόγου δηλουμένων τοῦ ἔρωτωμένου τὴν ἀπόκρισιν διδόντος, ἐπ’ ἀλλου δὲ τοῦ συλλογιζομένου λαμβάνοντος. διὰ μίαν μὲν οὖν ταύτην αἰτίαν καλῶς ἔχει ἐν τοῖς παρὰ 30 τὴν λέξιν παραλογισμοῖς καὶ τοῦτον τάττειν. δι’ ἔτεραν δέ, ὅτι ἡ ἀπάτη τοῦ τὴν καθόλου ἄνθρωπον τῷ Σωκράτει ταῦτον συνάγεσθαι ἐκ τῆς ὄμοιότητος γίνεται, ἡ δὲ ὄμοιότης παρὰ τὴν λέξιν, ὡστ’ εἰκότως [γάρ] τοῖς παρὰ τὴν λέξιν καὶ κατὰ τοῦτο ὑπαχθῆσται. εἰπὼν δὲ ὅτι, οὗται καθ’ ἔαυτοὺς σκεπτώμεθα, ἡττον συμβαίνει ἀπατᾶσθαι, διότι οὐ διὰ 35 λόγων καὶ δημοσάτων ἀλλὰ δι’ αὐτῶν τῶν πραγμάτων τὴν σκέψιν

2 σωκράτη I 3 εἰδει I: ομ. a τῷ I: τὸ a 5 post τοιαύτας add. οὐσίας A
6 an (ἐν) ὄρσιν ut vs. 8? 7 καὶ prius AI: ομ. a 15 post γάρ add. καὶ I:
ομ. aL θετέον I post θετέος add. δὲ τὸ καθόλου ἐν τῷ μερικῷ ταυτὸν συνάγων
διὰ τὴν τῆς λέξεως ὄμοιότητα α 18 συντακτέον AI: συντάττει a τοῖς a:
τῇ I 20 μᾶλλον ἡ ἀπάτη a Arist.: ἡ ἀπάτη μᾶλλον I μετ’ ἀλλως I
σκοπούμενος a¹ 21 γάρ scripsi: δὲ aI 22 ἔαυτοὺς scripsi cf. vs. 34 et
p. 69, 1: ἔαυτὸ aI 29. 30 τοῖς—παραλογισμοῖς a: τῷ (compend.)—παραλογισμῷ I
33 γάρ delevi ὑπαχθῆσται a²: ἡπαχθῆσται aI

ποιημένη, ἐπήγεγκεν δὲ καὶ καθ' ἑαυτὸς ποιουμένους τὴν σκέψιν οὐδὲν κωλύει ἀπατηθῆναι, διαν μὴ ἐπὶ τοῦ πράγματος ὅλῃ ἐπὶ τοῦ λόγου τὴν σκέψιν ποιώμεθα.

p. 169 b 3 Τῶν δὲ παρὰ τὸ συμβεβηκός διὰ τὸ μὴ δύνασθαι.

5 Εἰπὼν περὶ τῶν παρὰ τὴν λέξιν παραλογισμῶν καὶ τὰς αἰτίας παραθέμενος, καθ' ὃς ἀπατώμεθα ἐν ἐκάστῳ τῶν ἐξ, νῦν καὶ περὶ τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως ἐπάλληλος παραλογισμῶν, πῶς συμβαίνει ἡμᾶς καὶ ἀπὸ τούτων ἀπατᾶσθαι, διέξεισι. καὶ φρεσὶν αἰτίαν περὶ τῶν παρὰ τὸ συμβεβηκός παραλογισμῶν τὸ μὴ δύνασθαι διαχρίνειν τὸ ταῦταν καὶ τὸ ἔτερον 10 καὶ ἐν καὶ πολλά. καὶ εἴργεται περὶ τούτων ἐν τῷ πρώτῳ τρόπῳ τῶν ἐκτὸς τῆς λέξεως (ἐκεῖνος γάρ ὁ παρὰ τὸ συμβεβηκός), ὅπως τὸ ἔτερον ὡς ταῦταν καὶ τὰ πολλὰ ὡς ἐν συνάγειν ἐπειρῶτο οἱ σοφισταί. καὶ οὐ δεῖ πᾶλιν τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν λέγειν. τὸ δὲ μηδὲ τοῖς ποίοις τῶν κατηγορημάτων πάντα ταῦτα καὶ τῷ πράγματι συμβέβηκεν 15 ἵστον ἐστὶ τῷ 'ποίοις τῶν κατηγορουμένων πάντα ταῦτα καὶ τοῖς ὑποκειμένοις συμβέβηκεν', ὡς εἶναι τοιῦτον τὸ λεγόμενον. ἐν τοῖς παρὰ τὸ συμβεβηκός παραλογισμοῖς γίνεται ή ἀπάτη παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι διαφεύγειν τὸ ταῦταν καὶ τὸ ἔτερον καὶ ἐν καὶ πολλὰ καὶ παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι διαχρίνειν ποίοις τῶν κατηγορουμένων πάντα, ὅταν κατ' αὐτῶν λέγεται, 20 δύναται καὶ κατὰ τῶν ὑποκειμένων λέγεσθαι. ἐπεὶ δέ, ὡς δέδεικται, μέρη εἰσὶ τῶν παρὰ τὸ συμβεβηκός οἱ παρὰ τὸ ἐπόμενον, οἱ μοίως ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ ἐπόμενον παραλογισμῶν· ὡς γάρ ἐν τοῖς παρὰ τὸ συμβεβηκός ἀπατώμεθα, οὕτω καὶ ἐν τοῖς παρὰ τὸ ἐπόμενον. τὸ δὲ ἐστὶ καὶ ἐπὶ πολλῶν φαίνεται καὶ δέισιδαι τοῦτως δυνάμει τοιῦτάν ἐστιν· 25 ἐπεὶ γάρ ἐπὶ τινῶν ἀντιστρέψει τὰ ὑποκειμενα πρὸς τὰ ἐπόμενα, ὡς ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὸ γελαστικὸν καὶ ὁ Ἰππος πρὸς τὸ χρεματιστικόν, καὶ ἐπὶ ἀλλων πολλῶν τοῦτο ἀξιοῦται, ἵνα, εἰ ἐπεται τὸ λευκὸν τῇ γιλόνι, ἀντιστρέψῃ καὶ η γιλόν πρὸς τὸ λευκόν, καὶ εἰ τὸ ἔανθρων τῷ μέλιτι, καὶ τὸ μέλι πρὸς τὸ ἔανθρων, καὶ εἰ τὸ γεγονὸς ἀργῆν ἔχει, καὶ τὸ ἀργῆν ἔχον 30 γεγονέναι. ἐπὶ δὲ τῶν παρὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ λόγου καὶ ἐν τοῖς παρὰ τὸ πῆ καὶ ἀπλῶς παραλογισμοῖς η ἀπάτη γίνεται διὰ τὸ νομίσειν μηδὲν διαφέρειν ἀπλῶς τι συγχωρεῖν τὴν πῆ. ὡς γάρ οἱόμενοι μηδέν τι πλέον σημαίνειν τοῦ πῆ τὸ ἀπλῶς δίδομεν καὶ ἀπατώμεθα, ὡς ἐπὶ τοῦ δε δῆλον· ἀρά γε τὸ ἀποβαλεῖν. ὅπερ ἔχει τις, οὐ κακόν ἐστιν; ἀλλὰ 35 μὴν ἔχει τις νόσον· τὸ ἀποβαλεῖν ἄρα νόσον κακόν ἐστιν. η ἀπάτη ἐν-

4 διὰ τὸ μὴ δύνασθαι οι. A 5 εἰπον a¹ 5—8 παραθέμενος ἐν ἐκάστῳ τῶν ἐξ, καθ' ὃς ἀπατώμεθα ἐν αὐτοῖς, νῦν διέξεισι καὶ πῶς ἀπατώμεθα ἐπὶ τῶν ἐκτὸς παραλογισμῶν. A 9 χρίνειν a¹ 10 εἴρηται p. 37, 17 sq. 13 ποίοις 1 14 ταῦτα 1 15 τῷ a¹; τοῖς a²; 16 συμβέβηκεν Waitz l. c.: συμβέβηκέναι al 19 ποίοις scripsi cf. vs. 15: ποίοις al 20 δύναται a: δύνανται I δέδεικται] c. 6 p. 168b 27 sq. 21 εἰσὶ a²; τὴν πῆ 22 et 23 τοῖς v: τῷ al 30. 31 τῷ — παραλογισμῷ a 31 τὸ alt. om. a 33 σημαίνει a δίδομεν a: διδόσαμεν I cf. p. 34, 18 n.

ταῦθα γέγονε παρὰ τὸ πῆ: οὐ γάρ, εἰ κακόν ἐστι τὸ ἀποβαλεῖν τινα ὡν
ἔχει τις, καὶ ἀπλῶς ἐστι κακόν. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτούν-
των καὶ τῶν τὰ πλείω ἔρωτήματα ἐν ποιούνται ή ἀπάτῃ γίνεται διὰ τὸ
παρὰ μικρόν· οὐ γάρ ἐξακριβούμεθα τὸν τῆς προτάσεως λόγον λέγοντα
5 πρότασιν εἶναι τὴν ἐν καθ' ἑνὸς ἔχουσαν, | οὕτε τὸν τοῦ συλλογισμοῦ f. 24r
ὅρον τὸν λέγοντα ἔτερόν τι δεῖ τῶν κειμένων συνάγεσθαι, καντεῦδεν
ἀπατώμεθα. οὐκ ἐξακριβούμεθα δὲ ταῦτα διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν, ἵνα
ἐστὶ τὸ παρὰ μικρόν. ἢ εἰ θέλεις, νόητον εἰρημένην αἰτίαν καὶ τὸ μὴ
εἰδέναι τὸν τῆς προτάσεως λόγον καὶ τοῦ συλλογισμοῦ.

10 p. 169b18 'Επει δ' ἔχομεν παρ' ὅσα γίνονται οἱ φαινόμενοι συλ-
λογισμοῖ.

'Επειδὴ φαινόμενος συλλογισμὸς καὶ σοφιστικὸς συλλογισμὸς ταῦτα
ἐστιν, ὡς ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος βιβλίου δέδειται, ἔχομεν δὲ παρ'
15 ὁπόσα οἱ φαινόμενοι συλλογισμοὶ γίνονται (ταῦτα δέ ἐστιν οἱ εἰρη-
μένοι δεκατρεῖς τρόποι), δηλον ὡς ἔχομεν καὶ παρ' ὁπόσα γίνονται οἱ
σοφιστικοὶ συλλογισμοί παρ' ὅσα γάρ οἱ φαινόμενοι, παρὰ τοσαῦτα
καὶ οἱ σοφιστικοί παρὰ δὲ τοὺς εἰρημένους τρόπους οἱ φαινόμενοι παρὰ
τούτους ἄρα καὶ οἱ σοφιστικοί τὸ δὲ παρ' ὅσα γίνονται οἱ φαινό-
μενοι ἵναν ἐστὶ τῷ 'οἱ ὅσα· δοῦσις γάρ τρόπους καὶ δοῦσις αἰτίας
20 οἱ φαινόμενοι, διὰ τοσούτους οἱ σοφιστικοί. εἰπόντων δὲ ὅτι παρ' ὅσα
γίνονται οἱ φαινόμενοι, παρὰ τοσαῦτα καὶ οἱ σοφιστικοί. λέγει δὲ
οὐ μόνον τὸν φαινόμενον συλλογισμὸν οὗτος δέ ἐστιν ὁ μὴ τὸ σχῆμα
ἔχων ὑγιές, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ βιβλίου εἴρηται, οἷς δὲ δύο καταφατι-
κῶν ἐν δευτέρῳ σχήματι ἢ ὁ ἐκ δύο μερικῶν ἐν τινι τῶν σχημάτων
25 πειράμενός τι συνάγειν. οὐ μόνον οὖν φησι τὸν φαινόμενον συλλο-
γισμὸν γίνεσθαι παρὰ τοὺς εἰρημένους τρόπους ἀλλὰ καὶ τὸν δοῦτα μὲν
φαινόμενον δὲ οἰκεῖον τοῦ πράγματος, μὴ δοῦτα δὲ οἰκεῖον· τοῦτο
γάρ δεῖ προσυπακούειν. οὗτος δέ ἐστιν ὁ ὑγιῶς μὲν συλλογιζόμενος μὴ
κατὰ τὸ πράγμα δέ, διπερ οὐ τῆς σοφιστικῆς λέγει εἶναι ἀλλὰ τῆς πειρα-
30 στικῆς· οἱ γάρ πειραστικοὶ πρὸς ὠφέλειαν τοῦ προσποιουμένου τὸ πρᾶγμα
εἰδέναι μὴ εἰδότος δὲ τοὺς λόγους ποιούμενοι ἐλέγουσι μὲν τὸν ἀποκρινό-
μενον καὶ εἰς ἀντιφάσεις συνθλιβουσιν αὐτόν, ἀλλ οὐκ ἐκ τῶν οἰκείων τοῦ
πράγματος περὶ οὐ τοὺς λόγους ποιοῦνται, ἀλλ ἐκ τινων διοκούντων μὲν
οἰκείων εἶναι τοῦ πράγματος μὴ δοῦτων δέ. διὰ τοῦτο γάρ μὴ κατὰ τὸ
35 πρᾶγμα ἐλέγγειν οἱ τοιοῦτοι λέγονται, διτι τὰς μὲν ἀργάς φυλάττουσι τοῦ

2 τις α²: τις α¹ 4 λέγοντα α: λέγοντες I: (τὸν) λέγοντα conicio cf. vs. 6 8 τὸ
παρὰ I: περὶ τὸ α 10. 11 post συλλογισμῷ add. ex. Arist. ἔχομεν καὶ α
13 δέδειται] p. 5,5 sq. 14 ὅσα α¹ 16 σοφιστικοὶ scripsi: σοφιστοὶ al 18 καὶ
1: om. α οἱ alterum a: om. I 21 καὶ I: om. a 23 εἴρηται] p. 4,22 sq.
25 πειράμενοι α¹ 29 τῆς σοφιστικῆς α²: τοῦ σοφιστικοῦ α¹ 32. 33 τοῦ πράγματος
α²Α: τῷ πράγματι α¹ 35 οἱ τοιοῦτοι al: οὗτοι Α

πράγματος, παραλογίζονται δὲ τὸν ἀκροατὴν μεταξύ τι παρεντιθέντες, δι’ οὐ γίνεται ἡ παραγωγή· “τῷ γάρ τὰ ἡμικύκλια γράφειν μὴ ὡς δεῖ”, ὡς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν εἴρηται, “καὶ γραμμάτις τυπος ἄγειν μὴ ὡς ἂν ἀγθεῖσιν ὁ παραλογισμὸς γίνεται”, καὶ δοκεῖ μὲν ἐκ τῶν οἰκείων τοῦ πράγματος εἶναι, οὐκ ἔστι δέ. εἴτα καὶ τὴν αἰτίαν τίθησι τοῦ πῶς ὁ πειραστικὸς δύναται ἐλέγχειν τὸν προσπινόμενον εἰδέναι καὶ μὴ εἰδότα λέγων ἔστι δὲ ἡ πειραστικὴ μέρος τῆς διαλεκτικῆς. εἰ οὖν ἡ πειραστικὴ μέρος ἔστι τῆς διαλεκτικῆς, αὐτὴ δὲ ἡ διαλεκτικὴ δύναται συλλογίζεσθαι φεύδοντος δὲ ἄγνοιαν τοῦ διδόντας, συλλογίζεται καὶ τὸ μέρος αὐτῆς τὸ 10 τοιοῦτον. πῶς δέ ἔστιν ἡ πειραστικὴ μέρος τῆς διαλεκτικῆς, προὶδὺ ἔρει, καὶ ἡμεῖς τὰ δοκοῦντα ἔκεισθε ἐροῦμεν. ἀλλ᾽ οὐ μὲν διαλεκτικής καὶ πειραστικὸς δῆλον ποιοῦσι τὸν ἀποκρινόμενον ὡς ἀγνοεῖ διὰ τὸ τὰ συμπεράσματα συνάγειν ἐκ τῶν δοκούντων καὶ συγκεχωρημένων τῷ ἀποκρινομένῳ. ἔχομεν δὲ τούτων πολλὴν ἀφθονίαν ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ καὶ τῷ 15 Γοργίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις διαλόγοις τοῦ Πλάτωνος, ἐν οἷς κατὰ τῶν σοφιστῶν ἀγωνίζεται. οὐ δὲ σοφιστικός, ἀντὶ συλλογίζεται τὴν ἀντίφασιν, οὐ ποιεῖ δῆλον εἰ ἀγνοεῖ ἡ ἀποκρινόμενος· διμάνυμα γάρ καὶ ἀμφίβολα καὶ οὐα πολλάκις εἴρηται τὰ ἐρωτήματα προφέροντος τίς οἶδε τῶν ἀκροωμένων. πρὸς τίνα τῶν ὑπὸ τούτων τῶν ἐρωτημάτων σημανομένων οὐ μὲν 20 ἐρωτᾷ, οὐ δὲ ἀποκρινέται; καὶ γάρ τύχῃ ὁ ἀκροατὴς εἰδὼς ὅτικῶς τὸ ἐρώτημα λέγεται, δημιος ἐμποδίζεται διακρίνει εἰ ἐλήξεται οὐ ἀποκρινόμενος. ἐπὶ γάρ τοῦ ‘ἀρ’ ἔστι σιγῶντα λέγειν; τίς οἶδε τῶν ἀκροωμένων περὶ τίνος τῶν σιγῶντων η̄ τε ἐρωτήσις καὶ ἀπόκρισις γέγονεν, ἵνα διακρίνῃ τὸν ἀποκρινόμενον εἰ ἀγνοεῖ η̄ μή; διμάνυμα γάρ ἐρωτώντων τῶν 25 σοφιστῶν καὶ ἀμφίβολα οὐδεὶς οἶδεν εἰ τὴν ἀντίφασιν συνάγουσι τοῦ f. 24^v τελέντος παρὰ τοῦ προσδιαλεγομένου, η̄ δηλας εἰ ἀγνοεῖ οὐ προσδιαλεγόμενος ἀντὶ ἀμφίβολον ἔστι τὸ ἐρωτημάτον η̄ διμάνυμον η̄ μή καλῶς συντεθὲν η̄ διαιρεθέν. εἰ γάρ τις ἐρωτηθείη παρὰ σοφιστοῦ ‘ἀρά γε οὐ κύων καύματα ποιεῖ;’, οὐ δὲ εἰπῇ ‘οὐ’ διὰ τὸ τὸν γερσαῖνον κύνα μὴ ποιεῖν καύματα, ἐμ- 30 ποδίζεται οὐ ἀκροατὴς ἐλγλεγμένον ἔχειν τὸν ἀποφήσαντα· διον γάρ ἐπὶ τούτῳ, τῷ γερσαῖρ φημὶ κυνί, ἥλκήθευκεν οὐ ἀποκρινόμενος καὶ οὐκ ἐλήξεται.

1 παρατιθέντες A   2 η̄ παραγωγή a²AI: οὐ παραλογισμός a¹   post γάρ add. η̄ a Arist. (om. o)   περιγράφειν Arist.   δεῖ, ὡς in ras. A¹   3 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν] c. I p. 101a15—17 memoriter citat   8 ἔστι om. a¹   αὐτὴ a: αὗτη 1
10 δὲ ἔστιν om. A   10. 11 προὶδὺ ἔρει ante πῶς collocat A   11 ἔρει] c. 11 p. 171b4sq.
καὶ —ἐροῦμεν om. A   ήμεις I: ήμεν a   ἐροῦμεν] cf. p. 72, 27sq.   οὐ μὲν οὖν omisso ἀλλ' A   14 οὐ τε Al: οὐς ἐν a   τῷ alterum AI: om. a   15 κατὰ Al:
μετά a   17 διμάνυμον—ἀμφίβολον a¹   21 ἐλήξεται a²A: ἐλήξεται a¹
22 τοῦ I: om. a   23 τίνον a   23. 24 διακρίνει a   24. 25 διμάνυμα—ἀμφί-
βολα AI: διμάνυμον—ἀμφίβολον a cf. p. 72, 34—73, 3   26 ἀγνοεῖ aL: ἀγνοεῖς I
οὐ A: om. al   27 ἐρωτημάτον Al: ἐρωτώμενον a   29 ante ποιεῖ add. οὐ A
post καύματα add. καὶ a   31 τούτῳ εἰ φημὶ om. A

p. 169b30 "Οτι δε ἔχομεν αὐτοὺς τῇ αὐτῇ μεθόδῳ, δῆλον.

Εἰπὼν έτι “ἔχομεν παρ' ὅσα οἱ σοφιστικοὶ γένοιντ' ἀν συλλογισμοῖ”¹ διὰ τὸ ἔχειν ἡμᾶς “παρ' ὅσα γίνονται οἱ φαινόμενοι” καὶ μεταξύ παρενθεῖς τὰ εἰρημένα, πάλιν ἐπάνεισιν ἐπὶ τὸ προκείμενον, καὶ κατασκευάζει 5 τοῦτο καὶ ἀπὸ τῶν ἀκροωμένων λέγων παρ' ὅσα γὰρ ἀν τῶν μὴ καλῶς ἡρωτημένων φανείη τοῖς ἀκροωμένοις ώς καλῶς ἡρωτημένα, παρὰ τοσαῦτα ἀν καὶ τῷ ἀποκρινομένῳ δόξεις καλῶς ἡρωτῆσθαι. ἀπατηθήσεται δὲ ὁ ἀκροστῆς ἦ διὰ τὴν ὄμωνυμίαν ἦ διὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως ἦ διά τι τούτων· καὶ ὁ ἀποκρινόμενος ἄρα κατά τι τούτων παραλογισθήσεται. ὕστε ἔσονται συλλογισμοὶ φευδεῖς διὰ τῶν ἀπηριμμημένων τρόπων ἦ πάντων συνελθόντων εἰς τὸ ἀπατηθῆναι τινα ἦ τινῶν. εἰπὼν δὲ παρὰ τοσαῦτα ἀν καὶ τῷ ἀποκρινομένῳ δόξεις ἐπάγει δ γὰρ μὴ ἐρωτηθεῖς οὔσταις δεδωκέναις, καλὸν ἐρωτηθεῖς θείη, τουτέστιν 10 διπέρ ἐν τῇ οἰκείᾳ διανοίᾳ καλῶς ἡρωτῆσθαι ενόμισε καὶ ώς ἀληθεῖ συνένεται, καλὸν ἡρωτήθη, ἐδεδώκει ἀν. πλήν, φησίν, ἐπὶ τινῶν, οἷον ἐν τοῖς παρὰ τὴν λέξιν καὶ τὸν σολοικισμόν, οὐκ ἄφωνοι διατελοῦσιν οἱ ἀποκρινόμενοι τὸν λόγον συμπεράνωντος τοῦ σοφιστοῦ, ἀλλὰ προσερωτῶσι τὸ ἐνδεές καὶ τὸ φεῦδος ἐμφανίζουσιν. εἰπόντος γὰρ τοῦ σοφιστοῦ ‘ὅ δεῖνα κάθηται, ὁ καθημένος δύναται βαδίζειν’ καὶ ἐπάγοντος 15 διτὸν δεῖνα βαδίζει, εὐθὺς ὁ καὶ μικρὸν δυνάμενος συνορδᾷ προσεπερωτήσοι ἀν τὸ ἐνδεές, τὸ ‘δύναται’, καὶ ἐμφανίσοι τὸ φεῦδος. πάλιν λέγοντος τοῦ σοφιστοῦ ‘ἄρ’ ὁ φῆς εἶναι, τοῦτο’ ἔστι; φῆς δὲ λίθον εἶναι· ἔστιν ὅρα λίθον² οὐκ ἄφωνοι διατελοῦσιν οἱ ἀποκρινόμενοι, ἀλλά φασιν ‘οὐχί, ἀλλ’ ἔστιν ἄρα λίθος’.

25 Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων σαφὲς γενήσεται τὸ λεγόμενον, ὅταν τὰς λύσεις τῶν σοφισμάτων καὶ αὐτὸς ἐπαγάγῃ. νῦν δὲ τὸ μικρῷ πρόσθιεν εἰρημένον, τὸ δὲτη ἡ πειραστικὴ μέρος ἐστὶ τῆς διαλεκτικῆς, εἴπωμεν. λέγεται τοίνυν ὑπὸ τὴν διαλεκτικὴν εἶναι ἡ πειραστική, διότι καὶ αὐτὴ φεῦδος δύναται συλλογίζεσθαι διὰ τὴν τοῦ διδόντος ἄγνοιαν ὥσπερ ἡ δια-30 λεκτική, διαφέρουσι δὲ ἀμφότεραι τῆς σοφιστικῆς, διτὸν αἱ μὲν δῆλον ποιοῦσιν διτὸν τὴν ἀντίφασιν συλλογίζονται τῆς τοῦ ἀποκρινομένου θέσεως (οὐ γὰρ ἐρωτῶσιν ἀμφιβολία καὶ ὄμωνυμα καὶ τοιαῦτα τινα), οἱ δὲ σοφισταῖς, ἀν καὶ συλλογίζωνται ποτε τὴν ἀντίφασιν, οὐ ποιοῦσι δῆλον εἰ ἀγνοεῖ ὁ προσδιαλεγόμενος· ὄμωνυμα γάρ ἐρωτώντων καὶ οἵα πολλάκις εἴρηται

1 μεθόδῳ δῆλον οἱ. I 6 εἰρωτημένων I, ωτ superser. I³ ἀκροσμένοις I 7 δόξεις
a² cf. vs. 12: δόξειαν Α: δόξει ἀν α¹ 7 ἡρωτῆσθαι Αν: εἰρῆσθαι αι 12 ἐπάγειν α
14 ἀληθή α 15 fort. <ει> ἡρωτήθη 16 τοῖς Α α Arist.: τῷ I 17 συμπεράνωντες α 20. 21 προσεπερωτήσοι Α: προσεπερωτήσην αι:
21 ἐνδέον α 22 ἐμφανίσοι Α: ἐμφανίσῃ I: ἐμφανίζει α 22 εἶναι prius AI:
οι. α 23 λίθον AI: λίθος α 25—28 ἀλλὰ—πειραστική αι: εἴπομεν δὲ μικρῷ
πρόσθιεν διτὸν ἡ πειραστικὴ ὑπὸ τὴν διαλεκτικὴν ἔστι· διατί; Α 25 δταν] c. 19sq.
26 λύσις α¹ τῷ μικρῷ α πρόσθιεν] p. 169b25 34 ὄμωνυμα AI: ὄμωνυμον α
cf. p. 71, 17 sq.

οὐδεὶς οἶδεν εἰ τὴν ἀντίφασιν συνάγουσι τοῦ τεθέντος παρὰ τοῦ προσδιαλεγομένου, ἡ ὥλως εἰ ἀγνοεῖ ὁ προσδιαλεγόμενος ἀν ἀμφίβολον ἔστι τὸ ἡρωτημένον ἡ διώνυμον ἡ ἄλλο τι.

p. 169b37 Εἰ οὖν οἱ παραλογισμοὶ τῆς ἀντιφάσεως παρὰ τὸν
5 φαινόμενον ἔλεγχόν εἰσιν.

Εἰπόν τοι πάρ’ ὅσα εἰσὶν οἱ φαινόμενοι συλλογισμοί, παρὰ τοσαῦτα καὶ οἱ σοφιστικοί, δείκνυσιν ὅτι καὶ οἱ ψευδεῖς παρὰ τοσοῦτος γίνονται τρόπους παρ’ ὅσους οἱ φαινόμενοι καὶ οἱ σοφιστικοί. εἰ γάρ ψευδῆς συλλογισμὸς ὁ παρὰ τὸν ἀληθινὸν συλλογισμὸν ἔστι, ὅτιον ὅτι 10 ὅσα μόριά εἰσι τὸν ἀληθινὸν συλλογισμὸν, παρὰ τοσαῦτα ἔσσονται οἱ ψευδεῖς· τοῦ δὲ ἀληθινοῦ συλλογισμοῦ μόριά εἰσι τὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνδεικτικοὶ πράγματος εἰναι καὶ πρὸς τὸ αὐτὸν καὶ κατὰ τὸ αὐτὸν καὶ ἐνδεικτικοὶ πράγματος εἰναι καὶ πρὸς τὸ αὐτὸν καὶ κατὰ τὸ αὐτὸν καὶ τὰ δύοις γίνηται. ψευδῆς ἄρα ἔσται, ὅταν μὴ πρὸς τὸ αὐτὸν μηδὲ κατὰ τὸ αὐτὸν καὶ τὰ δύοις γίνηται. εἰπόν τοι δὲ ὅτι ὁ φαινόμενος παρὰ τὰ μόρια τοῦ ἀληθινοῦ | γίνεται (ἐλλείψαντος γάρ τυνος μορίου τῶν τοῦ f. 25r ἀληθινοῦ συλλογισμοῦ σοφιστικὸς φανείη ἀν ἔλεγχος), συνίστησι τοῦτο διὰ τῆς ἐπαγωγῆς λέγων οἷον ὁ παρὰ τὸ μὴ συμβαῖνον διὰ τὸν λόγον, ὁ εἰς τὸ ἀδύνατον. τὸ δὲ λεγόμενόν ἔστι δυνάμει τοιοῦτον· ἐπεὶ συλλογισμός ἔστι λόγος συνάγων ἔτερον τι τῶν κειμένων ἐκ τῶν κειμένων, 20 ὁ τὸ μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον τοῦ συνηγμένου ἀδυνάτου λαβῖν δῆλον ὅτι παρὰ τὸ μόριον τοῦ συλλογισμοῦ τὸ ψεῦδος συνήγαγεν. ἔστι δὲ τὸ καταλληλον τῆς λέξεως τοιοῦτον· ὁ εἰς τὸ ἀδύνατον δοκῶν ἀγεν τὸν λόγον γίνεται παρὰ τὸ μὴ συμβαῖνον διὰ τὸν λόγον, ητοι παρὰ τὸ τὸ μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον λαβῖν. δύοις δὲ καὶ ὁ τὰς δύοις ἐρωτήσεις μίαν ποιῶν παρὰ 25 τὸν δύρισμὸν τῆς προτάσεως τὸ ψεῦδος συνάγει. καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ψεῦδος τι συλλογίζεται παρὰ τὸ μόριον τοῦ ἀληθινοῦ συλλογισμοῦ τοῦτο συλλογίζεται· ἐκ τῶν καὶ τὸ αὐτὰ γάρ ὑπαρχόντων ὁ ἀληθῆς συλλογισμὸς ἀλλ’ οὐκ ἀπὸ συμβεβηκότων. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ παρὰ τὸ ἐπόμενον. δεστις μόριον ἔστι τοῦ παρὰ τὸ συμβεβηκός, ὡς δέδειται, διὰ 30 τὴν αὐτὴν αἴτιαν γίνεται.

p. 170a5 Ἔτι τὸ μὴ ἐπὶ τοῦ πράγματος.

Καὶ ὁ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν τρόπος σοφιστικός· τοῦτον γάρ δηλοῖ λέγων τὸ μὴ ἐπὶ τοῦ πράγματος ἀλλ’ ἐπὶ τοῦ λόγου συμβαῖνον,

5 ἔστιν I pr.   9 συλλογισμὸν AI: συλλογισμὸς a   11 τὸ ex τοῦ, ut videtur, corr. I
12 εἰναι om. A   13 ἄρα ἔσται AI: inv. ord. a   14 γίνηται AI: γένηται a   Ṅτι
om. a¹   16 συλλογισμὸς a: συλλογισμῶν I   18 ante ὁ add. xxii a   post ἐπεὶ
add. γάρ A   20 ἀδύνατον λαβῖν a¹   23 ητοι AI: ἡ a   τὸ τὸ μὴ scripsi: τὸ
μὴ τὸ I: τὸ μὴ αλ   27 αὐτὰ I: αὐτὸν a   γάρ I: om. a   29 δέδειται]
cf. p. 69, 20   33 συμβαῖνον a¹: συμβαῖνει a¹ Arist.

διότι τὸ ἔστιν ἄρα συγῶντα λέγειν' οὐκ ἐπὶ τοῦ πράγματος ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῦ λόγου συμβαίνει. καὶ οὗτος δῆλον ὅτι παρὰ τὸ μόριόν ἐστι τοῦ ἀληθινοῦ λόγου. καὶ ὁ παρὰ τὸ πῆ καὶ ἀπλῶς παρὰ τὸ μόριόν ἐστι τοῦ ἐλέγχου· τοῦτον γάρ σημαίνει διὰ τοῦ εἰν' ἀντὶ τοῦ καθόλου τὴν ἀντίφασιν. 5 καὶ τὸ μὲν καθόλου τέθεικεν ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς, τὴν ἀντίφασιν δὲ ἀντὶ τοῦ πῆ· δύντων γάρ ἡμῶν ἀπλῶς ὅτι ὁ Αἰθίοψ μέλας, συνάγει δὲ τοὺς ὀδόντας λευκός, ηὔται πῆ λευκός· ἢ πάλιν λεγόντων ‘οὐδεὶς ἐπιορκῶν ἄμα εὑροκεῖ’ ἐπιφέρει ‘οὐδέσσας τις ἐπιορκήσειν ἐπιώρκησεν. ἄμα ἄρα ἐπιορκεῖ καὶ εὑροκεῖ’. ὅτι δὲ καὶ οἱ μὴ κατὰ ταῦτα καὶ πρὸς τὸ αὐτὸν καὶ 10 παρὰ τὸ ἐπὶ τι παρὰ τὰ μόρια εἰσὶ τοῦ ἀληθινοῦ λόγου, παντὶ που δῆλον καὶ εἴρηται πολλάκις καὶ οὐ δεῖ πάλιν μηρύνειν.

p. 170^a8 "Ετι παρὰ τὸ τὸ ἐν ἀρχῇ μὴ ἐναριθμουμένου.

Τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν ὅτι παρὰ τὸ ρόριόν ἐστι τοῦ ἀληθινοῦ συλλογισμοῦ καὶ διὰ ἔλειψιν τοῦ ἀληθινοῦ γίνεται ἐλέγχος, 15 πολλάκις εἴρηται. οὕτως οὖν δεῖξας διὰ τῆς ἐπαγωγῆς ὅτι παρὰ τὰ μόρια τοῦ ἀληθινοῦ συλλογισμοῦ τὸ ψεῦδος καὶ οἱ φαινόμενοι ἔλεγχοι γίνονται, συμπεραίνεται λέγων ὃστε ἔχομεν παρ' ὅσα γίνονται οἱ παραλογισμοί· παρὰ πλείονα μὲν γάρ τῶν τρόπων τούτων οὐδεὶς ἀνγέναιος, παρὰ δὲ τὰ εἰρημένα ἔσονται πάντες.

20 p. 170^a12 "Εστι δὲ ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος.

Τοὺς σοφιστικοὺς ἀπαντας καὶ φαινομένους συλλογισμοὺς ἀναγαγὸν εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἀγονιαν, ἔτι γε μὴν διδάσκας ὡς οἱ σοφιστικοὶ ἔλεγχοι διὰ ἔλλειψιν τοῦ κυρίως καὶ ἀληθινοῦ ἐλέγχου γίνονται, καὶ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς τὸ λεγόμενον πιστωσάμενος, ἐφιστάνει λέγων ὅτι ὁ σοφιστικὸς 25 ἔλεγχος οὐχ ἀπλῶς ἐστιν ἔλεγχος, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀποκρινόμενον δοκεῖ εἶναι ἔλεγχος. εἰ μὲν γάρ τύχῃ οὗτος εἶναι τῶν ἀμαθῶν, συγχωρήσει τε τὰ λεγόμενα, οὐαὶ ἀνῶσι, καὶ ἀπατημήσεται, καὶ δοκήσει ἔλεγχομην. εἰ μέντοι γε τῶν συνιέντων τις εἴη, οὐκ εὐθὺς ὅμοιογήσει τὰ ἐρωτώμενα, κἀντεῦθεν ἐπίσχει καὶ τὸν δοκοῦντα ἔλεγχον καὶ συλλογίζεσθαι. ὡσάτως δὲ καὶ ὁ 30 σοφιστικὸς συλλογισμὸς οὐχ ἀπλῶς ἐστι συλλογισμὸς ἀλλὰ πρὸς τινα, ἥγουν τὸν ἀγονοῦντα τὰς δυνάμεις τῶν λέξεων καὶ πρὸς τὸν συγχωροῦντα τὸ μὴ ἀπλῶς λεγόμενον ὡς ἀπλῶς λέγεσθαι καὶ τὰ λοιπὰ πάντα.

I ἄρα v: ἔτι I: ἐπὶ a: οἱ b 4 τοῦτον I: τοῦτο a 8 ἐπιορκήσειν I: ἐπιορκίζειν a
ἐπιώρκην a¹: ἐπιώρκησεν a² 10 εἰσι a³I: ἦ a¹ 12 τὸ τὸ I: τὸ μὴ τοῦ a
15 πολλάκις] velut p. 61,24 sq. 16 ante φαινόμενοι add. λεγόμενοι A
18 πλείονας A 19 πάντα a 23 ἀληθῶς v 26 τύχοι A 27 post oīa
add. δ' aI: οἱ. A δόξει A 28 γε AI: οἱ. a 29 ἐπίσχει a: ἐπίσχη AI:
fortasse ἐπισχήσει 30 post συλλογισμὸς prius add. ὁ A 31 ἥγουν iteratum
deleuit A post ἥγουν add. πρὸς A

ὅτι δὲ πρός τινά ἔστιν ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος, κατατκευάζει ἀπὸ τοῦ μὴ δύνασθαι τὸν σοφιστὴν ποιῆσαι τὸν ἔλεγχον, ἐὰν μὴ λάβῃ παρὰ τοῦ ἀποκρινομένου τὸ δύμανυμον ὡς ἐν σημαῖνον. ὅμοίως καὶ ὁ παρὰ τὴν δύμοιο συγκριμοσύνην συλλογισμός, ἐὰν μὴ λάβῃ παρὰ τοῦ ἀποκρινομένου 5 τὸ σημαίνειν τὸ ἐρωτώμενον πρᾶγμα μόνον τόδε τι, | ἦτοι τὸ ἐνεργητ. f. 25v τικὸν ῥῆμα ἐνεργείας μόνης δηλωτικόν, οὐδὲ οὗτος ἀπατήσει. εἰ μὲν οὖν μὴ λάβῃ ὁ σοφιστής, οὔτε ἀπλῶς συλλογισμὸν ποιεῖ οὔτε πρὸς τὸν ἐρωτώμενον. ἐὰν δὲ λάβῃ τὸ δύμανυμον ὡς μὴ δύμανυμον, πρὸς μὲν τὸν ἐρωτώμενον πεποίκητε τὸν ἔλεγχον, ἀληθῶς δὲ καὶ κυρίως ἔλεγχον 10 οὐ πεποίκητε, διότι οὐχ ἐν εἰληφτε, τουτέστι μὴ δύμανυμον, ἀλλὰ φαινόμενον, καὶ παρὰ ἀνεπιστήμονος ἀκροταῦ. ὕστε οὐχ ἀπλῶς ἔστιν ἔλεγχος ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος ἀλλὰ πρός τινα.

p. 170 a 20 Παρὰ πόσα δὲ ἐλέγχονται οἱ ἔλεγχόμενοι.

Παρ’ ὅσα μὲν, φησί, φαινόμενοις ἐλέγχεσθαι τινες δοκοῦσιν, εἴργται. 15 καὶ ὠρίσθησαν οἱ φαινόμενοι ἔλεγχοι, καὶ δέκα καὶ τρεῖς εἰσὶν οἱ πάντες· ὃν πάντων ἡ ἐνίων παραλαμψανομένων ὁ παραλογισμὸς καὶ ὁ φαινόμενος ἔλεγχος γίνεται. παρ’ ὅσα δὲ ἀληθῶς ἐλέγχονται οἱ ἔλεγχόμενοι, οὐδεὶς ἀριθμῆσαι τῇ παραδοσὺν δύναται οὐδὲ εἰς ἀριθμὸν τινα θεῖναι ὡρισμένον τοὺς τρόπους δι’ ὃν ἐλέγχονται οἱ ἀληθῶς ἐλεγχόμενοι. Ὅσαι 20 γάρ ἀποδεῖξεις, τοσοῦτοι δύνανται καὶ ἔλεγχοι γίνεσθαι πρὸς τοὺς μὴ τιθεμένους τὸ συναγθὲν ἐκ τῶν δοιδέντων συμπέρασμα λαβοῦσι τὴν ἀντίχειαν. οὐ δεῖ οὖν, φησί, πειρᾶσθαι λαμβάνειν δι’ ὅσων καὶ οἷων τοὺς ἀληθεῖς ἐλέγχους ποιοῦσιν οἱ ἀληθινῶς ἐλέγχοντες, εἰ μὴ τις εἴη τὰς ἐπιστήμας πάσας εἰδὼς καὶ ἐν πάσαις ἔχων τὸ ἀκρότατον. εἰ γάρ μὴ τοιῦτος ἔστι, 25 πῶς ἂν δυνηθείη ἀληθῶς ἀπελέγχειν τὸν ἐν τινι ἐπιστήμῃ σφαλλόμενον; τοῦτο δέ, τὸ πάσας εἰδέναι, οὐ μιᾶς ἔστι τέχνης καὶ ἀδύνατον ἀπειρα γάρ τὸ ἀληθῶς δεικνύμενα· ἀπειροὶ ἄρα καὶ οἱ ἀληθεῖς ἔλεγχοι. ἐν δὲ τῷ ἀπειροὶ γάρ ἵσως αἱ ἐπιστῆμαι τὸ ἵσως εἰπεις κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δόξαν· αὐδίου γάρ ὄντος κατ’ αὐτὸν τοῦ κόσμου, ὡς ἐν τῷ Περὶ οὐρανοῦ 30 αὐτῷ δέδεικται, ἐπ’ ἀπειρον καὶ αἱ ἐπιστῆμαι αὐξηθήσονται. οὐ δεῖ μὲν οὖν ζητεῖν κατὰ πόσους τρόπους οἱ ἀληθεῖς ἔλεγχοι γίνονται. ὅτι δὲ οὐλως εἰσὶν ἀληθεῖς ἔλεγχοι ὡς περ καὶ φαινόμενοι, δῆλον. Ὅσα γάρ, φησίν, 35 εἶτιν ἀποδεῖξαι τῇ καλούμενῃ ἐπ’ εὐθείας δεῖξει, ἔστι καὶ δι’ αὐτῆς καὶ διὰ τῆς ἀδυνάτου δεῖξεις ταῦτα συστῆσαι καὶ ἐλέγχει τὸν μὴ συγχωροῦντα τὸν συνηγμένον ἐκ τῶν τεθέντων ἀλλὰ τὸ ἐναντίον τιθέντα τῷ ἀληθεῖ.

3 σημαίνει a	4 παρὰ ΑΙ: οὐκ. a	5 post πρᾶγμα add. τὸ a	τόδε τι μόνον Α
ἡτοι ΑΙ: ἥγουν a	6 οὐδὲ ΑΙ: οὐχ a	οὐδὲν ΑΙ: οὐκ. a	13 ἐλεγχόμενοι οὐ. I
15 εἰσὶν a ²¹ : ἥ a	19 οὐσα a ¹	20 τοιοῦτοι Α	δύναται η γίνεσθαι al: δεικνυθεῖται A
24 post γάρ add. καὶ a	26 τὸ οὐκ. a ¹	οὐδεμιᾶς Arist. v	ἐστι I: οὐκ. a
29 τῷ al: τοῖς Α ν	ἐν τῷ Περὶ οὐρανοῦ] I 10—II 1	30 αὐτῷ	om. A
om. A	34 ἀδυνάτου iteratum a	35 ἀληθῆ a	αἰ om. a
μὲν om. A			

δὲ τοῦτον ἐλέγχων καὶ ἀποδεικνὺς ψευδόμενον συλλογισμὸς ἀληθῆς ἐστιν ἔλεγχος. ὅστε τὸν μέλλοντα ἀληθῶν ἐλέγχειν δεῖ πάντων ἐπιστήμωνα τυγχάνειν· τοιοῦτος γάρ ὁν ῥῷσίων ἀν ἐλέγχῃ τὸν μὴ συγχωροῦντα τὴν θέσιν γὰρ τὸ συμπέρασμα λαβὼν τὴν ἀντίφασιν. εἰπὼν δὲ διεῖσει 5 πάντων ἐπιστήμονα εἶναι, ἐπήγαγεν οἱ μὲν γάρ ἔσονται παρὰ τὰς ἐν γεωμετρίᾳ ἀρχάς, ὅστε γεωμετρικὸν εἶναι δεῖ τὸν μέλλοντα ἐλέγχειν τοὺς παρὰ τὰς ἀρχὰς τῆς γεωμετρίας συλλογιζομένους καὶ ἵστρικὸν τοὺς παρὰ τὰς τῆς ἵστρικῆς καὶ μουσικὸν ὡσαύτως τοὺς· παρὰ τὰς τῆς μουσικῆς, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὅμοιων· ὅστε εἴ τις ἀπαντᾷς ἐλέγχειν μέλλει, 10 δεῖ τοῦτον ἐπιστήμονα πάντων εἶναι.

p. 170a30 Ἄλλὰ μὴν καὶ οἱ ψευδεῖς ἔλεγχοι ὅμοιως ἐν ἀπείροις.

"Ἄπειροι μέν εἰσι, φησίν, οἱ ἀληθεῖς ἔλεγχοι, ἄπειροι δὲ καὶ οἱ ψευδεῖς. ψευδεῖς δὲ ἐλέγχους οὐ τοὺς σοφιστικούς φησίν ἐνταῦθα ἀλλὰ τοὺς δοκιμντας μὲν εἶναι ἀπὸ τῶν οἰκείων ἀργῶν τῆς ἐπιστήμης, περὶ τῆς τὸν 15 λόγον ποιοῦντας, μὴ ὅντας δέ. ὅστε ἐπειδὴ ἄπειροι οἱ ἀληθεῖς εἰσιν ἔλεγχοι, ἄπειροι δὲ εἰσιν καὶ οἱ ψευδεῖς. καὶ τὰ μὲν λεγόμενα δῆλα. γὰρ δὲ λέξις γὰρ οἰσιν κατὰ γεωμετρίαν δὲ γεωμετρικὸς ἐλλιπῶς εἰρηται. εἴη δὲ δὲν τὸ πλῆρες τοιοῦτον· δὲ γεωμετρικὸς ψευδῆς ἔλεγχος κατὰ γεωμετρίαν ἐστιν δὲ παρὰ τὰς ἀρχὰς τῆς γεωμετρίας γινόμενος, ὑποῖος γάρ δὲ τοῦ Βρύ- 20 σωνος τετραγωνισμός. οὐ μόνον δὲ τοὺς μὴ ἀπὸ τῶν ἀργῶν ὠρμητέοντας τῆς ἐπιστήμης, ὡρμητέοντας τοῦρα, δοκιμντας δὲ εἶναι ψευδεῖς ἔλεγχους φησίν ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐκ τῶν οἰκείων μὲν τῆς ἐπιστήμης ἀργῶν κατὰ τι δὲ παραλογιζομένους, οἵα εἰσι τὰ τοῦ Εὔκλειδου | ψευδογραφή· f. 26r ματα.

25 p. 170a34 Δῆλον οὖν διεῖ οὐ πάντων τῶν ἐλέγχων.

Εἰπὼν διεῖ ἄπειροί εἰσιν οἱ ἀληθεῖς ἔλεγχοι καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστήμαις δυνάμενοι γίνεσθαι, ὅμοιως δὲ ἄπειροι καὶ οἱ ἐναντίοι τούτοις ψευδεῖς συλλογισμοί (κατὰ πᾶσαν γάρ τέχνην ἐγγραφὴ γίνεσθαι καὶ τούτους), φησίν διεῖ τὸ παραδοῦνα ἔλεγχους καθιολικοὺς πάντων τῶν ψευδῶν συλλο- 30 γισμῶν οὐ τῆς παρούσης ἐστὶ σκέψεως. νῦν γάρ, φησίν, οὐ ληπτέον τόπους καὶ ἀρχὰς πάντων τῶν ἀληθῶν ἐλέγχων ἀλλὰ τῶν παρὰ τὴν διαλεκτικὴν· τοῦτο δέ ἐστιν, γάρ τοι τὸ τοῦτο ποιῆσαι, οἰκεῖόν ἐστι

1 συλλογισμὸς scripsi: συλλογισμὸν al

a²: om. al τὰς alt. addidi

2 ἐπιστήμονα I: ἐπιστήμης a

3 μέλλει I: μέλλοι α

4 ὁμοίως ἐν ἀπείροις

om. 1 12 μὲν om. A

5 ἐνταῦθα φησίν A

6 ἐλεύπως α

7 τὸ διαλεκτικόν

8 τὰς prius

9 τὸ διαλεκτικόν

10 τὸ διαλεκτικόν

11 τὸ διαλεκτικόν

12 τὸ διαλεκτικόν

13 τὸ διαλεκτικόν

14 τὸ διαλεκτικόν

15 τὸ διαλεκτικόν

16 τὸ διαλεκτικόν

17 τὸ διαλεκτικόν

18 τὸ διαλεκτικόν

19 τὸ διαλεκτικόν

20 τὸ διαλεκτικόν

21 τὸ διαλεκτικόν

22 τὸ διαλεκτικόν

23 τὸ διαλεκτικόν

24 τὸ διαλεκτικόν

25 τὸ διαλεκτικόν

26 τὸ διαλεκτικόν

27 τὸ διαλεκτικόν

28 τὸ διαλεκτικόν

29 τὸ διαλεκτικόν

30 τὸ διαλεκτικόν

31 τὸ διαλεκτικόν

32 τὸ διαλεκτικόν

33 τὸ διαλεκτικόν

34 τὸ διαλεκτικόν

35 τὸ διαλεκτικόν

36 τὸ διαλεκτικόν

37 τὸ διαλεκτικόν

38 τὸ διαλεκτικόν

39 τὸ διαλεκτικόν

40 τὸ διαλεκτικόν

41 τὸ διαλεκτικόν

42 τὸ διαλεκτικόν

43 τὸ διαλεκτικόν

44 τὸ διαλεκτικόν

45 τὸ διαλεκτικόν

46 τὸ διαλεκτικόν

47 τὸ διαλεκτικόν

48 τὸ διαλεκτικόν

49 τὸ διαλεκτικόν

50 τὸ διαλεκτικόν

51 τὸ διαλεκτικόν

52 τὸ διαλεκτικόν

53 τὸ διαλεκτικόν

54 τὸ διαλεκτικόν

55 τὸ διαλεκτικόν

56 τὸ διαλεκτικόν

57 τὸ διαλεκτικόν

58 τὸ διαλεκτικόν

59 τὸ διαλεκτικόν

60 τὸ διαλεκτικόν

61 τὸ διαλεκτικόν

62 τὸ διαλεκτικόν

63 τὸ διαλεκτικόν

64 τὸ διαλεκτικόν

65 τὸ διαλεκτικόν

66 τὸ διαλεκτικόν

67 τὸ διαλεκτικόν

68 τὸ διαλεκτικόν

69 τὸ διαλεκτικόν

70 τὸ διαλεκτικόν

71 τὸ διαλεκτικόν

72 τὸ διαλεκτικόν

73 τὸ διαλεκτικόν

74 τὸ διαλεκτικόν

75 τὸ διαλεκτικόν

76 τὸ διαλεκτικόν

77 τὸ διαλεκτικόν

78 τὸ διαλεκτικόν

79 τὸ διαλεκτικόν

80 τὸ διαλεκτικόν

81 τὸ διαλεκτικόν

82 τὸ διαλεκτικόν

83 τὸ διαλεκτικόν

84 τὸ διαλεκτικόν

85 τὸ διαλεκτικόν

86 τὸ διαλεκτικόν

87 τὸ διαλεκτικόν

88 τὸ διαλεκτικόν

89 τὸ διαλεκτικόν

90 τὸ διαλεκτικόν

91 τὸ διαλεκτικόν

92 τὸ διαλεκτικόν

93 τὸ διαλεκτικόν

94 τὸ διαλεκτικόν

95 τὸ διαλεκτικόν

96 τὸ διαλεκτικόν

97 τὸ διαλεκτικόν

98 τὸ διαλεκτικόν

99 τὸ διαλεκτικόν

100 τὸ διαλεκτικόν

101 τὸ διαλεκτικόν

102 τὸ διαλεκτικόν

103 τὸ διαλεκτικόν

104 τὸ διαλεκτικόν

105 τὸ διαλεκτικόν

106 τὸ διαλεκτικόν

107 τὸ διαλεκτικόν

108 τὸ διαλεκτικόν

109 τὸ διαλεκτικόν

110 τὸ διαλεκτικόν

111 τὸ διαλεκτικόν

112 τὸ διαλεκτικόν

113 τὸ διαλεκτικόν

114 τὸ διαλεκτικόν

115 τὸ διαλεκτικόν

116 τὸ διαλεκτικόν

117 τὸ διαλεκτικόν

118 τὸ διαλεκτικόν

119 τὸ διαλεκτικόν

120 τὸ διαλεκτικόν

121 τὸ διαλεκτικόν

122 τὸ διαλεκτικόν

123 τὸ διαλεκτικόν

124 τὸ διαλεκτικόν

125 τὸ διαλεκτικόν

126 τὸ διαλεκτικόν

127 τὸ διαλεκτικόν

128 τὸ διαλεκτικόν

129 τὸ διαλεκτικόν

130 τὸ διαλεκτικόν

131 τὸ διαλεκτικόν

132 τὸ διαλεκτικόν

133 τὸ διαλεκτικόν

134 τὸ διαλεκτικόν

135 τὸ διαλεκτικόν

136 τὸ διαλεκτικόν

137 τὸ διαλεκτικόν

138 τὸ διαλεκτικόν

139 τὸ διαλεκτικόν

140 τὸ διαλεκτικόν

141 τὸ διαλεκτικόν

142 τὸ διαλεκτικόν

143 τὸ διαλεκτικόν

144 τὸ διαλεκτικόν

145 τὸ διαλεκτικόν

146 τὸ διαλεκτικόν

147 τὸ διαλεκτικόν

148 τὸ διαλεκτικόν

149 τὸ διαλεκτικόν

150 τὸ διαλεκτικόν

151 τὸ διαλεκτικόν

152 τὸ διαλεκτικόν

153 τὸ διαλεκτικόν

154 τὸ διαλεκτικόν

155 τὸ διαλεκτικόν

156 τὸ διαλεκτικόν

157 τὸ διαλεκτικόν

158 τὸ διαλεκτικόν

159 τὸ διαλεκτικόν

160 τὸ διαλεκτικόν

161 τὸ διαλεκτικόν

162 τὸ διαλεκτικόν

163 τὸ διαλεκτικόν

164 τὸ διαλεκτικόν

165 τὸ διαλεκτικόν

166 τὸ διαλεκτικόν

167 τὸ διαλεκτικόν

168 τὸ διαλεκτικόν

169 τὸ διαλεκτικόν

170 τὸ διαλεκτικόν

171 τὸ διαλεκτικόν

172 τὸ διαλεκτικόν

173 τὸ διαλεκτικόν

174 τὸ διαλεκτικόν

175 τὸ διαλεκτικόν

176 τὸ διαλεκτικόν

177 τὸ διαλεκτικόν

178 τὸ διαλεκτικόν

179 τὸ διαλεκτικόν

180 τὸ διαλεκτικόν

181 τὸ διαλεκτικόν

182 τὸ διαλεκτικόν

183 τὸ διαλεκτικόν

184 τὸ διαλεκτικόν

185 τὸ διαλεκτικόν

186 τὸ διαλεκτικόν

187 τὸ διαλεκτικόν

188 τὸ διαλεκτικόν

189 τὸ διαλεκτικόν

190 τὸ διαλεκτικόν

191 τὸ διαλεκτικόν

192 τὸ διαλεκτικόν

193 τὸ διαλεκτικόν</

τῇ διαλεκτικῇ καὶ τοῖς ἐν ἑκάστῃ παραδιδομένοις τόποις. καὶ προστίθησιν ἐφεξῆς τὴν αἰτίαν τοῦ τὴν διαλεκτικὴν δύναμιν [ἐν] πᾶσιν ἐπιχειρεῖν λέγων οὗτοι γάρ κοινοὶ πρὸς ἀπασταν τέχνην καὶ δύναμιν· ἐν ἀπάσῃ γὰρ τέχνῃ δύναται ὁ διαλεκτικὸς συλλογίζεσθαι ἐκ κοινῶν καὶ ἐνδέξων. ἀλλὰ 5 καὶ τὸν ἐλέγχοντά τινα κατά τινα ἐπιστήμην, εἴτε ἀληθῶς ἐλέγχει εἴτε φαινομένως, οὐ παντός ἐστι διαγνῶναι ἀλλὰ τοῦ ἐπιστήμονος μόνου· ὁ τοιοῦτος γάρ δυνήσται γνῶναι εἰ ἐκ τῶν οἰκείων τῇ ἐπιστήμῃ λημμάτων ὁ ἐλέγχων ἐλέγχει. τὸν δὲ ἐλέγχοντα ἀπό τινων κοινῶν καὶ ἐνδέξων διαγνώσται ὁ διαλεκτικός. καὶ δπως προστίθησι δύναμει λέγων ὡς ἥδη 10 φιλάσαντες παραδεδώκαμεν ἐν τοῖς Τοπικοῖς, ἔξι ἀν τις περὶ παντὸς τοῦ προτειθέντος συλλογίζειτο'. ἐκ τούτων οὖν τις δρμώμενος δύναται καὶ ἐλέγχειν· δ τε γάρ διαλεκτικὸς ἀντίφασιν πειρᾶται συλλογίζεσθαι· τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ ὁ ἐλέγχος. πλὴν ποτὲ μὲν δι' ἕνδεις συλλογισμοῦ τὴν ἀντίφασιν συμπεριάντι, ποτὲ δὲ διὰ δύο. περὶ δὲ τοῦ πότε μὲν ἐν ἐνί, 15 πότε δὲ ἐν δυσίν, εἴρηκεν ἐν τῷ περὶ τοῦ ἔξι ἀντικειμένων συλλογίζεσθαι, οἵτι εἰ μὲν ἐνὶ βουλόμενοι συλλογίσασθαι τὴν ἀντίφασιν, χρὴ ταύτην καὶ ἐν μιᾷ τῶν προτάσεων λαβεῖν, οἷον οἵτι ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη, πᾶσα ἐπιστήμη ὑπόληψις καὶ οὐχ ὑπόληψις, ἡ ἱατρικὴ ἄρα ὑπόληψις καὶ οὐχ ὑπόληψις. ἀλλ' ἐπειδὴ ὡς φανερὸν τοῦτο οὐκ ἀν τις συγχωρήσει πώποτε, 20 χρὴ ἐν δυσὶ πειρᾶσθαι συνάγειν τὴν ἀντίφασιν καὶ δεικνύναι τὴν ἱατρικὴν ποτὲ μὲν ὑπόληψιν ποτὲ δὲ μὴ τοῦτο διγρηγρένως καὶ ἐν δυσὶ συλλογισμοῖς. ἐφοῦμεν δὲ περὶ τούτου καὶ ἐν τοῖς ἔξι τὰς λόγους τῶν σοφισμάτων κατασκεπτόμενοι.

"Εχομεν ἄρα παρ' ὅσα πάντες εἰσὶν οἱ ψευδεῖς ἐλεγχοι, ἦτοι 25 οἱ σοφιστικοί. εἰ δὲ γνώσκομεν δπως γένονται καὶ διὰ ποίας αἰτίας, εὑδηλον ὡς καὶ τὰς λόγους τούτων ἔχομεν· ἀ γάρ ἐνιστάμενοι προφέρομεν τοῖς συλλογίζομένοις παρ' δρμωνυμίαν ἡ ἀμφιβολίαν ἡ κατά τινα τῶν λοιπῶν τρόπων, ταῦτα ἀν εἰεν καὶ λόγους αὐτῶν. θταν γάρ ὁ σοφιστὴς ἐλέγγῃ τὴν λέγοντα τὸν κύνα μὴ ὀλακτεῖν, ὡς ὀλακτοῦντος δηλούντοι τοῦ 30 χερσάιου. αὐτοὶ ἐνιστάμενοι ὡς περὶ ἄλλου τὴν ἀπόκρισιν δύντες εἴησαν ἀν ἐκ ταύτης τῆς ἐνιστάσεως λόγους ταῦτα τὸν φαινόμενον ἐλεγχον. ἐπειδὴ δέ, φησύ, ἔχομεν παρ' ὅπόσα γένονται οἱ σοφιστικοὶ ἐλεγχοι, ἔχομεν ἄρα καὶ παρ' ὅπόσα γένονται οἱ φαινόμενοι. τοῦτο δὲ καὶ ἐν τοῖς ἄνωθεν

1 τῆς διαλεκτικῆς Λ παραδιδομένοις ΑΙ: παραδεδομένοις α τρόποις Α 2 ἐν ut e vs. 3 illatum delevi 3 ἀπάσῃ ΑΙ: πάσῃ α 5 καὶ ΑΙ: om. a ἐλέγχοντα ΑΙ: Θελγον a 6 πάντως α 7 δ ΑΙ: om. a τοιοῦτο I 9 δπερ α¹ 11 συλλογίζατο (sic) a 14 ἐν om. a 15 εἴρηκεν] Anal. Pr. II 15 p. 64^b 17sq. παρὰ I post τοῦ delevit πῃ I 16 ἐν αλ: om. I βουλόμενος Α 17 λαμβάνειν Α 18. 19 ὑπόληψιν ubique I 19 συγχωρήσει α²Λ: συγχωρήσῃ α¹ 21 ὑπόληψις α¹ 24 ἦτοι I: ἔχουν α 25 οἱ α: ἡ I 27 κατὰ τὴν δρμωνυμίαν ἡ τὴν Α 28 ἀν om. Α 30 αὐτοὶ α: αὐτὸς ΑΙ ἐνιστάμενοι α: ἐνιστάμενος I: ἐνισταται Α ώς om. Α post ἄλλου add. κυνὸς λέγων Α 30. 31 δύντες— Θελγον ΑΙ: δοῦναι, εἴη ἀν ἡ τοιαύτη ἐνστασις λόγις τοῦ φαινόμενου ἐλέγχου Α 32 παρὰ πόσα α¹

εἰρημένοις εἶπε. φαινομένους δὲ λέγει ἐλέγχους οὐχὶ τοὺς τυχοῦσι δοκοῦντας καὶ ἴδιώτας (οἱ γάρ μὴ εἰδότες ἔξ οίωνδήποτε ἀπατηθήσονται, ὥστε καὶ ἄπειρα ἔσονται τὰ τοὺς τυπούτους ἀπατῶντα), ἀλλὰ τοὺς [φαινομένους ἐλέγχους λέγω] τοῖς εἰδόσι καὶ επιστήμοσιν. ἀλλὰ καὶ ὁ διαιλεκτικὸς 5 μόνος, φησί, δύναται γνῶναι παρ’ ὅσα διὰ τὸν κοινῶν γίνεται ἀληθῆς ἐλεγχος ἡ φαινόμενος. τίς δὲ ὁ ἀληθῆς ἐλεγχος καὶ τίς ὁ φαινόμενος καὶ τίς ὁ διαιλεκτικός καὶ ὁ φαινόμενος διαιλεκτικός, ἐπὶ δὲ τούτοις καὶ ὁ πειραστικός, εἴργεται πολλάκις, καὶ περιττὸν αὐθίς λέγειν περὶ αὐτῶν.

p. 170b12 Οὐκ ἔστι δὲ διαφορὰ τῶν λόγων ἢν λέγουσί τινες.

10 Διελῶν τοὺς τρόπους, καθ’ οὓς οἱ παραλογισμοὶ γίνονται, εἰς δύο τοὺς ἀνωτάτω | καὶ τοὺς μὲν αὐτῶν παρὰ τὴν λέξιν φῆσαι εἶναι τοὺς δὲ ἔξω f. 26v τῆς λέξεως, νῦν εὐθύνει τοὺς μὴ οὕτως λέγοντας ἀνάγοντας δὲ πάντα τὰ σοφίσματα εἰς τοὺς πρὸς τούνομα λόγους καὶ εἰς τοὺς παρὰ τὴν διαιροῦνταν· τὸ γάρ πρὸς τὴν διάνοιαν ἀντὶ τοῦ ‘παρὰ τὴν διάνοιαν’ εἴληπται, 15 καὶ δῆλον αὐτὸς τοῦτο ποιεῖ διὰ τοῦ μετ’ ὑλίγον ἐπαχθέντος τοῦ τί γάρ ἔστι τὸ μὴ πρὸς τὴν διάνοιαν. ἀνατρέπων (οὗν) τοὺς μὴ οὕτως διαιροῦντας πάντας τοὺς παραλογισμούς, ὡς αὐτὸς ἐδίδιξεν, ἀλλὰ λέγοντας, ὅτι οἱ μὲν εἰσὶ πρὸς τούνομα οἱ δὲ παρὰ τὴν διάνοιαν, λέγει καὶ δείκνυσι μὴ ἄλλους εἶναι καὶ ἄλλους ἀλλὰ τοὺς αὐτούς· οἱ τε γάρ παρὰ 20 τὴν διάνοιαν πρὸς τούνομα, καὶ οἱ πρὸς τούνομα παρὰ τὴν διάνοιαν, ὥστε οὐ δύο τρόποι εἰσὶν ἀλλ’ εἰς. τὸ γάρ μὴ πρὸς τὴν διάνοιαν διειλέχθαι τί, φησίν, ἄλλο ἔστιν ἢ δταν μὴ χρῆται ὁ ἐρωτῶν τῷ δύνοματι, ἐφ’ ὃ οἱ οἰόμενος ἐρωτᾶσθαι ὁ ἐρωτώμενος ἐδώκει τὴν ἀπόκρισιν; τοῦτο γάρ ἔστι τὸ τῆς λέξεως κατάλληλον. εἰ γάρ τις ἐρωτηθῇ ‘ἄρα γε οἱ κύων ὑλα- 25 κτεῖ;’, ὁ δὲ τὸν γερσαῖνον οἰόμενος ἐρωτᾶσθαι δοίει ὑλακτεῖν, οὐ δὲ ἐρωτῶν τὸ κύων ὄνομα ἐπὶ τὸν ἰχθὺν μετασέρων λέγει ‘ἄλλὰ μηδὲ ἰχθὺς κύων οὐχ ὑλακτεῖ’, οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν τοῦ ἀποκρινομένου τῷ δύνοματι κέγρηται· τὸ δὲ τοιοῦτον σόφισμα καὶ πρὸς τούνομα ἔστιν. ὥστε ὕστερ 30 οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν ἔστι συλλογιζόμενος ὁ μὴ γράμμων τῷ κύων δύνοματι πρὸς τὸν γερσαῖνον, οὐ καὶ διανοούμενος ὁ ἀποκρινόμενος ὑλακτεῖν ἔφησεν, οὕτως ἔμπαλιν πρὸς τὴν διάνοιαν ἔστι συλλογιζόμενος, δταν γρῆται τῷ δύνοματι κατὰ τὸν πράγματος, διανοούμενος κατέφησεν ὁ ἐρωτη-

1 εἰτε] c. 8 p. 169b18—20 λέγει a: λέγω I 3. 4 φαινομένους—λέγω delevi
 11 τοὺς μὲν—ἔξω al: εἰπὼν τὰ σοφίσματα γίνεσθαι ἢ παρὰ τὴν λέξιν ἢ ἔτεσι Λ
 12.13 νῦν δείκνυσι καὶ εὐθύνει μὴ καλῶς λέγοντας τοὺς ἀνάγοντας ταῦτα εἰς A 13 παρὰ
 1: περὶ ut solet a: πρὸς Λ 14—16 τὸ γάρ — διάνοιαν al: τὸ πρὸς δὲ ἀντὶ τῆς παρὰ
 ληταρέον· ἦγουν παρὸ τὸ ὄνομα καὶ παρὸ τὴν διάνοιαν· τὸ δὲ παρὰ τὸ ὄνομα καὶ τὴν διάνοιαν
 ταῦτα ἔστι καὶ οὐχ ἔτερα· διὸν καὶ Λ 14 τοῦ I: om. a 15 αὐτὸς v: αὐτὸς al
 16 οὖν addidi οὕτω a 18 παρὰ Λ: περὶ a: πρὸς I 21 post εἰσὶν add. εἰς οὓς
 ἀνῆγον τὰ σοφίσματα Λ 24 κύων I 26 post ἰχθὺν expunxit καταφεύγει I λέγει
 om. Λ ἰχθὺς om. Λ 27 ὧν om. Λ τοῦ ἐρωτώμενου Α 32 τῷ a²: τὸ a¹

θείς (δικαιότης εδήλωσε διὰ τοῦ τὸ δὲ πρὸς τὴν διάνοιαν. ὅταν ἐφ' ὧ δέδωκε διανοηθεῖς· διανοηθέντα δὲ λέγει τὸν ἀποκρινόμενον). εἰ γάρ μὴ πρὸς τὴν διάνοιαν ἔστι τὸ μὴ χρῆσθαι ἐφ' ὧ δέδωκε, τὸ χρῆσθαι ἐφ' ὧ δέδωκε πρὸς τὴν διάνοιαν εἴη ἄν. εἰ δὲ ταῦτα ἀληθῆ, 5 ὃ τοπον τὸν ποιλαμβάνειν ἀλλους μὲν εἶναι πρὸς τούνομα λόγους, ἑτέρους δὲ παρὰ τὴν διάνοιαν. ὅπου γάρ τὸ κατὰ διάνοιαν, ἐκεῖ καὶ τὸ κατ' ὄντα, καὶ τὸ ἀνάπτατον καὶ διπού τὸ παρὰ τούνομα, ἐκεῖ καὶ τὸ παρὰ τὴν διάνοιαν.

p. 170b20 Εἰ δή τις πλείω σημαίνοντος τοῦ ὄντος.

10 Εἰπόντων καὶ συστήσας ταῦτα εἰναι τὸ πρὸς τούνομα καὶ μὴ πρὸς τὴν διάνοιαν διαλέγεσθαι ἐπάγει. ὅταν μὲν γάρ πλείω σημαίνοντος τοῦ ὄντος καὶ ὁ ἐρωτῶν καὶ ὁ ἐρωτώμενος μὴ πλείω σημαίνειν, οὗτος καὶ πρὸς τούνομα καὶ πρὸς τὴν διάνοιαν διείλεχται τοῦ ἀποκρινομένου (ἐρωτώμενον γάρ τὸν ἀποκρινόμενον εἰρηκεν, 15 ὥσπερ καὶ τὸ ἡ πρὸς τὴν διάνοιαν ἀντί τοῦ 'καὶ πρὸς τὴν διάνοιαν'). ἐπειδὴ γάρ ἐφ' ὧ δέδωκεν διαποκρινόμενος, πρὸς τοῦτο καὶ ὁ ἐρωτῶν ἐγρήσατο τῷ ὄντι, ἀμφοτέρων οἰσμένων καὶ ἔνδεις καὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος λέγεσθαι τοῦ ὄντος δῆλον ὅτι καὶ πρὸς τὴν διάνοιαν καὶ πρὸς τούνομα διείλεχται. ὑπόθου γάρ τὸν Παρμενίδην ἐν ἡγεόμενον σημαίνειν τὸ 20 ὅν καὶ τὸ ἔν, ὅμοιώς δ' ἔχειν τούτῳ καὶ τὸν αὐτοῦ ζηλωτὴν Ζήνωνα· διοῦν Παρμενίδης ἐρωτῶν τὸν Ζήνωνα, εἰ δὲ τὸ δῆν, τούτου καταφήσαντος καὶ διμολογήσαντος οὐκ ἄν ἐπ' ἄλλου τινὸς ἐκεῖνος μεταγάγοι, ἀλλὰ καὶ πρὸς τούνομα καὶ πρὸς τὴν διάνοιαν τοῦ ἀποκρινομένου ἔσται διείλεγμένος. εἰ δέ γε διαποκρινόμενος οἴεσται πολλὰ σημαίνειν, ἡ καὶ ὁ 25 ἐρωτῶν, καὶ διαλέγεσθαι δέδωκεν, δὲ πρὸς ἄλλο κέχρηται τῷ ὄντι, ὡς ἐπὶ τοῦ κυνὸς ἀνωθεν εἰρηται, δῆλον ως οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν ἀλλὰ πρὸς τούνομα (τοῦτο γάρ λείπει) διείλεχται· τὸ γάρ πλῆρες τοιούτου ἔστι δῆλον οὐ οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν ἀλλὰ πρὸς τούνομα διείλεχται. τοῦτο εἰπόντων ἐπιφέρει τὸ γάρ πρὸς τούνομα καὶ 30 μὴ πρὸς τὴν διάνοιαν διείλεγμα πρῶτον μὲν περὶ τοὺς τοιούτους ἔστι λόγους, δυνάμει τάδε λέγων, ὡς φεῦδος ἔστι τὸ λέγειν ὅτι πάντες οἱ παραλογισμοὶ εἰς τὸ | πρὸς τούνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν §. 27· ἀνάγνονται. πρῶτον μὲν γάρ περὶ τοὺς τοιούτους ἔστι λόγους δισοὶ πλείω σημαίνουσιν. οὗτοι δ' ἄν εἰσιν οἱ διμόνιμοι καὶ ἀμφὶ 35 βούλοι, οἱ δὲ ἄλλοι οὐχί· είτα περὶ διτιγοῦν ἔστι, λέγων διτιγοῦν τὸν ἐρωτῶντα καὶ ἀποκρινόμενον· ἐνδέχεται γάρ τοῦ λόγου ἡ τῆς λέξεως μὴ

10 μὴ αἱ: τὸ Α 12 post μὴ expunxit πρὸς I 16 δ alt. om. a¹ 17 τὸ
(ante δν.) a¹ 19 ὑπέθεσε α¹ post σημαίνειν add. καὶ Λ 21 post δν add.
ἔστι α: om. ΑΙ 22 μεταγάγοι ΑΙ: μετάγοι α 23 ἔσται ΑΙ: ἔστι α
26 εἰρηται] p. 78, 24 sq. 31 λόγους α²ΑΙ: δ λόγος α¹ 33 μὲν γάρ om. Α
34 δισ—σημαίνει Λ 35 διτιγοῦν utrobiique a Arist.: διτιγοῦν Ι: διτιγοῦν Α (C u T)

πλείω σημαίνοντος τὸν ἐρωτῶντα ἡ τὸν ἀποκρινόμενον οἰεσθαι πλείω σημαίνειν, καὶ ἔσται τότε οὐκ ἐν τῷ λόγῳ τὸ παρὰ τὴν διάνοιαν καὶ πρὸς τοῦνομα ἀλλ᾽ ἐν τῷ τὸν ἀποκρινόμενον ἔχειν πως πρὸς τὰ δεδομένα. ὅτι δὲ τὸ περὶ δύντινοῦν τοῦτο σημαίνει, δῆλον ἐκ τοῦ 5 ἐπαγμένου· φησὶ γάρ οὐ γάρ ἐν τῷ λόγῳ ἔστι τὸ παρὰ τὴν διάνοιαν εἰναι ἀλλ᾽ ἐν τῷ ἀμαθῶς ἔχειν τὸν ἀποκρινόμενον πρὸς τὰ ἡρωτημένα καὶ τὰ μοναχῶς λεγόμενα διμόνυμα νομίζειν. εἰ δὴ καί, ὡς εἴρηται, οἱ πρὸς τοῦνομα παρὰ τὴν διάνοιαν εἰσιν, ἐνδέχεται πάντας τὸν παραλογισμούς, καὶ τοὺς ἐκ τῶν λόγων καὶ ὄντος πλείω σημαίνοντων ὄντας καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀποκρινόμενων καὶ ἐρωτώντων τὸν ἐχόντων πως πρὸς τὰ δεδομένα καὶ ἀπλῶς τοὺς τρισκαίδεκα τρόπους πάντας, πρὸς τοῦνομα λέγειν. εἰ γάρ εἰς δύο ταῦτα πάντες ἀνάγονται, ὡς αὐτοῖς ἀρέσκει, τόν τε πρὸς τοῦνομα καὶ τὸν παρὰ τὴν διάνοιαν, οὗτοι δὲ μηδέν, ὡς δέδεικται, διαφέρουσιν ἀλλήλων ἀλλ᾽ εἰσὶν οἱ αὐτοί, δῆλον ὅτι ἐνδέχεται 15 πάντας πρὸς τοῦνομα λέγειν· τούτου γάρ ἔστι δηλωτικὸν τὸ εἶτα πρὸς τοῦνομα ἐνδέχεται πάντας αὐτοὺς εἰναι· εἰ δὲ εὑρεθῶσι τινες, ὡς δειχθῆσται, μὴ ὄντες πρὸς τοῦνομα, οὗτοι οὐδὲ πρὸς τὴν διάνοιαν ἔσονται, καὶ ἔσονται τινες παραλογισμοὶ τῆς παρούσης ἔξω πίπτοντες μειόδου. τὸ γάρ 'Σωκράτης καθηται, οὐ καθήμενος δύναται βαδίζειν, οὐ Σωκράτης 20 ἀρα βαδίζει' οὐτε πρὸς τοῦνομα οὔτε πρὸς τὴν διάνοιαν ἔστιν· οὐδὲν γάρ τῶν εἰλημμένων πολλαχῶς λέγεται. εἰπὼν δὲ ὅτι ἐνταῦθα, ἦγουν ἐν τῇ παρούσῃ μεθόδῳ, τὸ πρὸς τοῦνομα λέγειν ταῦτα τῷ παρὰ τὴν διάνοιαν, ἐπήγαγεν εἰ γάρ μὴ πάντες, ἔσονται τινες ἔτεροι. ἐλλιπέστερον δὲ εἴρηται· τὸ γάρ πλήρες ἔστιν 'εἰ γάρ μὴ πάντες πρὸς τοῦνομα εἰσιν, ἔσονται τινες ἔτεροι'. ὁ δὲ λέγει δυνάμει, τοιοῦτον ἔστιν· εἰ γάρ, ὡς δέδεικται, πᾶν τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν ἔστιν, εἴπερ εὑρεθῶσι τινες μὴ πρὸς τοῦνομα ὄντες ἀλλὰ παρ' ἄλλα τι, οὐκ ἀνείη καὶνή τις ἡ διαιρέσις αὐτῶν καὶ καθόλου, εἰς ἣν ἀπαντα ἀνάγεσθαι βούλονται, ἀλλ᾽ ἐλλιπής καὶ διὰ τοῦτο ἀδύκιμος.

30 p. 170b35 Ἀλλὰ μὴν ὅσοι συλλογισμοὶ εἰσι παρὰ τὴν πλεοναχῶς.

Εἰπὼν ὅτι, εἴπερ εὑρεθῶσι τινες μὴ πρὸς τοῦνομα λέγεσθαι δυνάμενοι, ἔξω πισσοῦνται τῆς διαιρέσεως, ἐπάγει ἀλλὰ μὴν ὅσοι συλλογισμοὶ εἰσι παρὰ τὸ πλεοναχῶς. ἔστι δὲ δ λέγει τοιοῦτον· εἴπερ φαμὲν συλλογίζεσθαι πρὸς τοῦνομα καὶ τὸν λόγον, ἤτοι τὴν ἀμφιβολίαν, 35 ὅσοι περὶ τὰς διμονυμίας καὶ ἀμφιβολίας διατρίβουσιν, ἐν οἷς μὴ εἰσιν

1 σημαίνοντα Α   2 ἔστω a¹   3 πρὸς alt. om. a¹   4 post δὲ add. πρὸς a²
 δύντινοῦν a: δύντινοῦ I: δύντινοῦν A cf. ad p. 79,35   7 καὶ alt. om. Α   11 δεδόμενα (sic)
 a, I pr.   τρεισκαίδεκα a   12 post εἰ eras. I lit. Α   13 τό τε Α   τὸν alt. a:
 om. AI   21 εἰλημμένων AI: εἰλημμένων a   πολλαχῶς aAI: πολλαχοῦ I
 22 λέγει a¹   23 ἔσονται iterat a   34 ἤτοι AI: ἤγουν a

διμώνυμα ἡ ἀμφίβολα τὰ λεγόμενα, οὗτοι οὐκ ἔσονται πρὸς τοῦνομα. ἔστι δὲ τὸ τῆς λέξεως τοιοῦτον· ἐσοι συλλογισμοί εἰσι παρὰ τὸ πλεοναχῶς, τουτέστιν οὗτοι οὐκ εἰσὶ τῶν πλεοναχῶν τισι χρωμένων, ἀλλ’ ἔκτος εἰσὶ τούτων, ὡς ἐπὶ τοῦ ‘Σωκράτης καθίηται, ὁ καθήμενος δύναται βαδίζειν, 5 ὁ Σωκράτης ἄρα βαδίζει’, οὗτοι οὐκ ἐκ τῶν πλεοναχῶν ἀλλ’ ἐκ τῶν παρὰ τὴν πλεοναχῶς, ὥστε οὐδὲ πρὸς τοῦνομα ἔσονται οὐδὲ πρὸς τὴν διάνοιαν. τὸ δὲ τούτων εἰσὶ τινες οὐ παρὰ τοῦνομα ταῦτάν ἔστι τῷ¹ τούτων εἰσὶ τινες οἱ μὴ πρὸς τοῦνομα ὄντες². πῶς οὖν ἀναγνθίσονται οὗτοι εἰς τοὺς παρὰ τὴν διάνοιαν; οὐ μόνον γάρ, φησίν, ἀτοπόν³ ἔστι τὸ τοὺς τρισκαλύνει τρόπους 10 λέγειν πρὸς τοῦνομα, ἀλλ’ οὐδὲ αὐτοὺς τοὺς παρὰ τὴν λέξιν ἔξι εἰς τοὺς παρὰ τοῦνομα ἀνάγειν χρεών. εἰ γοῦν καὶ μὴ πάντες οἱ φαινόμενοι ἔλεγχοι εἰς τοὺς παρὰ τοῦνομα ἀνάγονται, ἀλλ’ οὖν εἰσὶ τινες παραλογισμοὶ ἐν οἷς οὐ γίνεται ἡ ἀπάτη διὰ τὸ τὴν ἀπόκρισιν σφαλεράν γενέσθαι, ἀλλὰ β. 27v διὰ τὸ τὸν προταθέντα λόγου διμώνυμον εἶναι ἡ ἀμφίβολον. εἰ γάρ τις, 15 εἰ τόχη, τοιαύτην προενέγκοι ἐρώτησιν ὡς ‘ἄρα γε δι κύων ὑλακτεῖ ἢ οὐ?’ καὶ τοῦ ἀποκρινομένου οἰημένου μοναχῶς τὸν κύνα λέγεσθαι, οἷον, εἰ τόχη, τὸν γερσαῖν, ὁ ἐρωτῶν ἐπὶ τοῦ ἀστράφου ἐπαγάγῃ τὸ συμπέρασμα, οὐ γέγονεν ἡ ἀπάτη διὰ τὸ κακῶς ἔξενεγχθῆναι τὴν ἀπόκρισιν (καλῶς γάρ θεον πρὸς τὴν τοῦ ἀποκρινομένου διάνοιαν), ἀλλὰ διὰ τὸ τὸν ἐρωτηθέντα 20 λόγον ἔχειν τὸ διττόν.

p. 171a1 “Ολως τε ἀτοπον τὸ περὶ ἐλέγχου διαλέγεσθαι.

Δείξας τοὺς πρὸς τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν ἀπαντα τὰ σοφίσματα ἀνάγοντας μὴ καλῶς διαιροῦντας μέμφεται τούτους καὶ ἄλλως λέγων· Ζητῶς τε ἀτοπόν τι ποιεῦσιν οἱ οὐτωσὶ διαιροῦντες τὰ σοφίσματα 25 περὶ ἐλέγχου διαλεγόμενοι μὴ πρότερον περὶ συλλογισμοῦ διαλεχόντες. ὁ γάρ ἐλεγχος συλλογισμός ἔστιν ἀντιφάσεως⁴. ἔσσει οὖν ζητήσαι τί ποτέ ἔστι συλλογισμός, καὶ τούτου εὑρεθέντος εύρειν τί ἔστιν ἐλεγχος, εὑρόντας δὲ τί ἔστιν ἐλεγχος ἡ τρισκαλύπται λέγειν καὶ αὐτοὺς τῶν σοφισμάτων τρόπους, ὥστερ καὶ ήμεις λέγομεν, ἡ πάντας εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου 30 ἀνάγειν ἄγονταν. ὥστε ἐγρῆγην πρότερον περὶ συλλογισμοῦ εἰπεῖν· ἔστι γάρ ὁ σοφιστικὸς ἐλεγχος φαινόμενος συλλογισμὸς ἀντιφάσεως. διὸ δὲ ἡ φαινόμενος ἐλεγχος (οὗτω γάρ συντακτέον τὸ χωρίον), τουτέστιν εἰ μέλλει φαινόμενος ἐλεγχος καὶ σοφιστικὸς συλλογισμὸς γενήσεσθαι, δεῖ τὸ αἴτιον τῆς ἀπάτης καὶ τοῦ φεύδοντος ἡ ἐν τῷ συλλογισμῷ, τουτέστι τῷ συμπερά- 35 σματι, εἶναι ἡ ἐν τῇ ἀντιφάσει, τουτέστι τῇ κατ’ ἀντιφάσιν ἐρωτήσει

2 τῆς λέξεως ΛΙ: λεγόμενον α τὸ αΙΙ (Τ, corr. Αε): οἱ Arist. 7 οὐ αΙΙ: τὸ αΙΑ 10 et 12 εἰς τοὺς αι: εἰς τὸ Α 14 προταθέντα ν: προτεθέντα ΑΙ: προτεθέντα α 15 τόχοι Α 16 καὶ οι. Α τόχοι αΑ 18 κακῶς ΑΙ: κακῶς α 23 ἀλλούς α² 24 οἱ οὐτωσὶ οι. Α 25 διαλεγόμενος Ι 34 καὶ τοῦ φεύδοντος οι. Α 34 et 35 τουτέστι αι: ζητῶν Α 34 ante τῷ alt. add. ἐν α²Λ 35 εἶναι αι: κεῖται Α ante τῇ alt. add. ἐν Α κατ’ ἀντιφάσιν I: τῆς ἀντιφάσεως α: τῇ κατὰ ἀντιφάσιν προτεγνόμενη post ἐρωτήσει Α

Comment. in Arist. II 3. [Alexander] in Sophisticos elenchos.

(προσκείσθαι γάρ δεῖ ἐν τῇ ἐρωτήσει τὴν ἀντίφασιν· οἷον ἀρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν η̄ οὐ;); ποτὲ δὲ ἐν ἀμφοῖν, καὶ ἐν τῇ ἀντιφάσει καὶ ἐν τῷ συμπεράσματι. ἐν μὲν οὖν τῇ ἀντιφάσει καὶ οὐκ ἐν τῷ συμπεράσματι τὸ τῆς ἀπάτης αἴτιον ἐστιν ὡς ἐπὶ τοῦδε· ἀρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν 5 η̄ οὐ; οὐδαμῶς· τί δέ, θταν ἕκατα λέγης καὶ λίθους καὶ σιδήρια, οὐ σιγῶντα λέγεις; ναί· ἐστιν ἄρα ἕκατα καὶ λίθους καὶ σιδήρια λέγειν, τιντέστιν ἐστιν ἄρα τὰ σιγῶντα λέγειν. τὸ μὲν οὖν σόφισμα τιοῦντον. τὸ δὲ αἴτιον τῆς ἀπάτης οὐκ ἐν τῷ συμπεράσματι (ἀληθῆς γάρ ἔστι λέγομεν γάρ καὶ ἕκατα καὶ λίθους, ἀπερ̄ ἔστι σιγῶντα) ἀλλ' ἐν τῇ ἀντιφάσει, τῇ τῆς ἀντιφάσεως 10 φρμι ἐρωτήσει, η̄τις εἰχε τὸ διτύον· τὸ γάρ ἀρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν; δηλοῖ καὶ τὸν σιγῶντα καὶ τὰ σιγώμενα. η̄ οὗτως· ἀρ' ἔστι λέγοντα σιγᾶν; οὐ δητα· τί δέ, θταν σιγῆς, οὐ πάντα σιγῆς; οὐκοῦν καὶ τὰ λέγοντα σιγῆς· ἐκ τῶν πάντων γάρ εἰσιν. ἐστιν ἄρα λέγοντα σιγᾶν. ἐνταῦθα γάρ λέγοντα τὰ λεγόμενα ἔλαβεν ὁ ἐρωτῶν· ὃ δὲ ἀποκρινόμενος ἐπὶ τοῦ λέγοντος 15 τοῦ ἔδωκε, καὶ οὐτος μὲν ὁ παραλογισμὸς ὡς καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ ἐν τῇ ἀντιφάσει ἔχει τὸ αἴτιον. ὃ δὲ διὰ μὴ ἔχει τις, δοίη ἀν ἐν ἀμφοῖν, καὶ ἐν τῇ ἀντιφάσει καὶ ἐν τῷ συμπεράσματι. Ήπως δέ, δηλον ἔσται καὶ τοῦτο θεμένοις τὸ σόφισμα. ἔστι δὲ τοῦτο ἀρ' διὰ μὴ ἔχει τις, δοίη ἀν; οὐδαμῶς· τί δέ, διὰ μὴ ἔχει τις ταχέως, δοίη ἀν ταχέως; ναί· διὰ μὴ 20 ἔχει τις, δοίη ἀν. ἐνταῦθα καὶ ἐν τῇ ἀντιφάσει καὶ ἐν τῷ συμπεράσματι ἔστι τὸ αἴτιον τοῦ φεύδοντος. καὶ ἐν μὲν τῷ συμπεράσματι δηλον· ἔστι γάρ μὴ συμπεράνασθαι 'διὰρ μὴ ἔχει τις, δοίη ἀν', ἀλλ' οὐτε διὰ μὴ ἔχει τις ταχέως, δοίη ἀν ταχέως· τοῦτο γάρ η̄ ἀκύλουμινον. ἀλλὰ μὴν καὶ ἐν τῇ ἀντιφάσει ἐνορᾶται τὸ αἴτιον τοῦ φεύδοντος· οὗτως γάρ ἔγρην 25 εἰπεῖν 'ἀρ' διὰ μὴ ἔχει τις, δοίη ἀν ὡς οὐκ ἔχει η̄ οὐ?; ἀλλ' οὐγὶ 'διὰ μὴ ἔχει τις, δοίη ἀν'; ἐν δὲ τῷ συμπεράσματι μόνῳ ἔχων τὸ φεύδοντος παραλογισμὸς οὐτος· διεῖνα καθίηται, διαθήκειν, διαθήμενος ἄρα βαδίζει. ἐνταῦθα αἱ μὲν προτάσεις ἀληθεῖς, ἐν δὲ τῷ συμπεράσματι γέγονεν η̄ ἀπάτη. ἀλλὰ καὶ οἱ λέγοντις ἐπη κύκλος, οἱ κύκλοι σχῆμα, 30 τὰ ἐπη σχῆμα· ἐν τῷ συμπεράσματι μόνῳ ἔχει τὸ αἴτιον, διότι ὁ f. 28r μέσος οὗρος ὡς πλειόνων δηλωτικὸς ἐν μὲν ταῖς διαλεκτικαῖς συνουσίαις λαμβάνεται. ἐν δὲ ταῖς ἐπιστημονικαῖς οὐκέτι, ὡς καὶ ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ ἐπεσημήνατο· ἐκεῖνα γάρ μόνα οὖσα καὶ λέγεσθαι συγχωρεῖ ὁ γεωμέτρης κύκλοις, οἵσις δι τοῦ κύκλου ἐφαρμόζει ήρισμός, οἵσις δι μῆνα, οὐκέτι. δι μὲν 35 οὖν φαινόμενος ἔλεγχος η̄ ἐν τῇ ἀντιφάσει η̄ ἐν τῷ συμπεράσματι η̄

1 δεῖ γάρ τὴν ἀντίφασιν δηλην προσκείσθαι τῇ ἐρωτήσει. ὥστε ἐρωτᾶν οὔτως. ἀρ' ἔστι Α
 5 ἕκατον λέγεις αὶ λίθους λέγης καὶ ἕκατα Α Plato I. c. p. 27,22 sq., sed cf. vs. 6
 5 et ιι σιδήρια Α Plato: σιδήρα al 6 ἐστιν alt. I: om. αΙ 7 τὰ ΑΙ: om. α
 τὸ—τοιοῦτον om. Α 11 post δηλοῖ add. δὲ α 12 καὶ ΑΙ: om. α λεγό-
 μενα α¹ 13 τῶν om. Α 14 τοῦ α²: om. α¹ 16 ἔχει αΙ (Cet T): ἔχει Arist.
 post ἀν add. καὶ α² 17 ἔσται I: ἔστι η̄ 22 et 23 ἔχει α 22 an ἀλλ' διὰρ
 δ alt. I: om. α 26. 27 φεύδος παραλογισμὸς al: αἴτιον τῆς ἀπάτης Α 29 καὶ α²ΑΙ:
 om. α¹ 32 ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ I 11 p. 77a⁹ 33 post μόνα add. καὶ Α
 34 οὐκέτι αΙ: οὕ Α

πολλάκις καὶ ἐν ἀμφοῖν τὸ αἴτιον φέρει τοῦ ψεύδους. Ήστις δὲ μηδαμοῦ ἔχει ποιοῦν τὴν ἀπάτην, οὗτος ἀληθῆς ἐστι συλλογισμός· ἀληθῆν γάρ οὐδεῶν τῶν προτάσσεων ἐξ ἀνάγκης καὶ τὸ συμπέρατρα ἐσται ἀληθές.

p. 171a 12 Ἐλλὰ δὴ οὐδενὸς λόγος ἡλθεν.

5 Πάλιν ἐπὶ τὸ προκείμενον ἐπανῆλθε, καὶ δείκνυσι μὴ ἔτερον εἶναι τὸ πρὸς τούνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν συλλογίζεσθαι ἀλλ', ὡς δέδεικται, ταῦτα, καὶ φρσὶν ἐρωτῶν πότερον οἱ ἐν τοῖς μαθήμασι σοφιστικοὶ λόγοι καὶ ἀπατητικοί, μαθήματα λέγων ἀριθμητικήν, γεωμετρίαν καὶ τὰ συγγενῆ ταῦταις, πότερον οἱ ἐν τοῖς μαθήμασι πρὸς τὴν διάνοιαν εἰσι, 10 τουτέστι κατὰ τὴν διάνοιαν εἰσι τοῦ ἐρωτωμένου; καὶ ἐρωτήσας ἀποκρίνεται λέγων η̄ οὐ, δηλῶν διὰ τούτου ὅτι οὐ κατὰ τὴν ἐκείνου διάνοιαν, ὡς ἵστος ὅντος τοῦ η̄ οὐ τῷ 'η̄ δηλονότι παρὰ τὴν διάνοιαν εἰσι τοῦ ἀποκρινομένου'. εἰ γάρ ὁ ἀποκρινόμενος οὔτεπι πολλὰ σημαίνει τὸ τοῦ τριγώνου ὄνομα, τὸ τε σκαληρὸν καὶ τὸ ἴσοσκελές, καὶ ἐρωτηθεὶς 'ἄρα παντὸς 15 τριγώνου αἱ πρὸς τῇ βάσει γωνίαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν;' ἔδωκεν, ὅτι ἴσαι ἀλλήλαις ἐπὶ τοῦ ἴσοσκελοῦς, ὁ δὲ σοφιστὴς ἐλέγχει αὐτὸν, ἄρα κατὰ τὴν διάνοιαν διείλεκται οὗτος τοῦ ἐρωτωμένου; καὶ ἐπάγει τὴν λότιν λέγων η̄ οὐ· οὐ γάρ πρὸς τὴν διάνοιαν διείλεκται τοῦ ἀποκρινομένου ὁ ἐρωτῶν, εἰπερ ὁ μὲν ἀποκρινόμενος, εἰ οὐτοις ἔτυχε, τὸ σχῆμα η̄ τὸν 20 κύνα δεδώκεν ἐπὶ τοῦ χερσαίου η̄ τοῦ ἐπιπέδου σχήματος, ἐκείνος δ' ἐπὶ τὸν ἀστρῶν μετήγεγκεν η̄ τὰ ἔπη. δηλὸν ἄρα ὡς πρὸς τὸ ὄνομα διείλεκται καὶ οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν τοῦ ἀποκρινομένου· ταῦτὸν ἄρα τὸ πρὸς τούνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν ἐστιν. Ιστέον δὲ ὅτι ἐφ' ἑκάστης τῶν αὐτοῦ ἐρωτήσεων τὸ η̄ οὐ ὡς ἀπόκρισίς ἐστι καὶ οἵονει ἀπόφασις καὶ 25 ἀπάργησις ἀντὶ τοῦ 'φανερὸν ὅτι οὐκ ἐστι πρὸς τὴν διάνοιαν'.

p. 171a 17 Ἐτι εἰ πολλὰ μὲν σημαίνει τούνομα.

"Ἐτι τὸ πρὸς τούνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν ταῦτὸν εἶναι δείκνυσι, καὶ φρσί· εἰ πολλὰ σημαίνοντάς τινος διόρθωτος μὴ νοεῖ τοῦτο οὕτως ἔχειν ὁ ἀποκρινόμενος ἀλλὰ μοναχῆς λέγεσθαι νομίζει, εἴτα ἐλέγχεται 30 παρὰ τὸν σοφιστοῦ, πάντως οὐ κατὰ τὴν οὐκείναν διάνοιαν ἡλέγχηθη. ταῦτὸν οὖν ἄρα τὸ πρὸς τούνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν. τὴν δὲ λέξιν τὴν ἔτι εἰ πολλὰ μὲν σημαίνει τούνομα, ὁ δὲ μὴ νοεῖ μηδὲ οὔτεπι,

1 καὶ οὐ. a¹ φέρει τὸ αἴτιον Α 1. 2 Ήστις—ἀπάτην aI: δὲ ἐν μηδετέρῳ, ζῆσσον μήτε ἐν τῷ συμπεράσματι μήτε ἐν τῇ ἐρωτήσει ἔχων τὸ αἴτιον τῆς ἀπάτης Α
2 ποιοῦν I: ποιεῖν π. έστι οὐ. Α 3 έσται AΙ: ἐστίν α. 6 παρὰ scripsi
cf. vs. 22. 23: πρὸς aI 7 post μαθήμασι exphukit πρὸς τὴν διανοίαν έστι (sic) τουτέστι
(cf. vs. 9, 10) I 10 τὴν v: οὐ. al 12 η̄ alternum a²: οὐ. a¹ 13 πολλοὺς a²
15 ἀλλήλαις a²: ἀλλήλαις aI 17. 18 οὗτος—διείλεκται οὐ. a¹ 21 ἀστρῶν ο cf.
ρ. 81,17: ἀστέρα I τούνομα α 26 μὲν a Arist.: οὐ. I 27 τὸ οὐ. A
παρὰ οὐ. A

πῶς οὗτος οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν διείλεκται; τριγῦντος ἔστιν ἐκλαβεῖν.
 καθ' ἓν μὲν τρόπον οὕτως· εἰ τοῦ δινόματος διττοῦ δύντος μὴ νοεῖ τοῦτο
 ὁ ἀποκρινόμενος, πῶς οὗτος ἡπάτηται, κατὰ διάνοιαν ἢ οὐ; καὶ πρὸς τοῦτο
 λύσις οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν, ἔγουν οὐ κατὰ τὴν διάνοιαν. ἢ κατ'
 5 ἐρώτησιν ἀναγνωστέον καὶ ὑπερβατῶς οὕτως· ἄρδ γε οὗτος πρὸς τὴν διά-
 νοιαν διείλεκται; καὶ οὕτως ἐπακτέον ὡς ἀρνητικόν τε καὶ ἀποφατικὸν
 τὸ οὐ· σύνηθες γάρ αὐτῷ τοῦτο, ὡς καὶ ἐν τῇ Φυσικῇ ἀκροάσει εἴπεν
 “ἄλλ’ ἐπειδὴ περὶ φύσεως μὲν οὐ, φυσικὸς δὲ ἀπορίας συμβαίνει λέγειν
 αὐτοῖς”. ἢ οὖν οὕτω τὴν λέξιν ἀναγνωστέον, ἢ ἀποφατικῶς ὅδε· ἔτι
 10 εἰ πολλὰ μὲν σημαίνει τοῦνομα, ὃ δὲ μὴ νοεῖ μηδὲ οἰσταί πως·
 καὶ στίξαντας ἐπαγγεῖλαν οὗτος οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν διείλεκται ὡς
 ἵσον τῷ ‘πάντως ὁ τοιοῦτος δῆλος ἔστιν ὅτι οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν διεί-
 λεκται ἀλλὰ παρὰ τὴν διάνοιαν’. ἀλλὰ μὴν τοῦτο καὶ πρὸς τοῦνομά ἔστι·
 ταῦτὸν ἄρα τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ τὸ παρὰ τὴν διάνοιαν.

15 p. 171a18 Ἡ πῶς δεῖ ἐρωτᾶν, πλὴν διδόντα διαίρεσιν.

'Αποδεῖξας διὰ τῶν εἰρημένων ταῦτὸν εἶναι τὸ πρὸς τὴν διάνοιαν καὶ
 πρὸς τοῦνομα, ἔτι | δὲ καὶ ὅτι οὐ πάντες οἱ ψευδεῖς συλλογισμοὶ καὶ f. 28v
 ἔλεγχοι εἰς τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν ἀνάγονται διὰ τὸ μὴ
 δινυκτὸν εἶναι τοὺς ἔξω τῆς λέξεως ἀναγχῆναι εἰς ταῦτα, νῦν ὡς τινὸς
 20 εἰπόντος ὡς δύνατόν ἔστι πάντας τοὺς ἔλεγχους ἀναγχῆναι εἰς ταῦτα, εἰ
 κατὰ διαιρέσιν ἡ ἐρώτησις γίνοιτο, φησὶν ὡς πῶς οὖν δεῖ ἐρωτᾶν; ἢ καθ'
 ὑμᾶς διὰ διαιρέσεως· εἰ γάρ μὴ οὕτως αἱ ἐρωτήσεις προάγονται, ὥσπερ
 δὴ καὶ ἐλέγχησαν, οἷον ἀρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν; ἀρ' ὁ κύκλος σχῆμα·
 πάντως κατὰ διαιρέσιν λοιπὸν προαγθήσονται, ὥσπερ ἔστι τὸ πλήν
 25 διδόντα διαίρεσιν. εἶτα καὶ τὴν κατὰ διαιρέσιν ἐρώτησιν τιθησιν· οἱ
 γάρ λέγοντες ἀνάγεσθαι πάντας τοὺς ἔλεγχους εἰς τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ
 παρὰ τὴν διάνοιαν ἴσως ἀν εἴποιεν, ὅτι ἀπὸ τοῦ μὴ κατὰ διαιρέσιν τὰς
 ἐρωτήσεις γίνεσθαι συμβαίνει μηδὲ τοὺς ἔλεγχους εἰς τὰ εἰρημένα ἀνά-
 γεσθαι. τις δὲ ἡ κατὰ διαιρέσιν ἐρώτησις καὶ πῶς εἰσαγθῆσεται, σαφῶς
 30 παριστῶν φησιν εἰτ' ἐρωτησειέ τις εἰ ἔστι σιγῶντα λέγειν ἢ οὐ,
 ἢ ἔστι μὲν ὡς οὐ, ἔστι δὲ ὡς ναί, τοιοῦτον τι διὰ τούτων παριστῶν,
 ὡς ὁ διαιρετικῶς ἐρωτῶν οὐ προάγει τὴν ἐρώτησιν οὕτως, ὡς ἀρ' ἔστι
 σιγῶντα λέγειν ἢ οὐ, ἀλλὰ κατὰ τόνδε τὸν τρόπον· ἀρ' ἔστι σιγῶντα

1 οὐ πρὸς a Arist. cf. vs. 4: παρὰ Al

ὑπερβατικῶς a 7 καὶ om. A

9 ἀποφαντικῶς a 11 στίξαντες a¹

a¹(C): διδόναι a² Arist. 16 ταῦτην A

21 γίνοιτο Al: γένοιτο a ὡς al: ὅτι A

προσάγονται a 23 ἐλέγχησαν a

τὴν a² 29 ἐρώτησις om. A

5 ante καὶ add. ἢ a ὑπερβατῶς Al:

ἐν τῇ Φυσικῇ ἀκροάσει] 12 p. 185a18

14 τὸ alterum om. A 15 διδόντα

17 δὲ om. A 18 παρὰ om. A

22 ὑμᾶς] ὃ ex ἢ, ut videtur, corr. A

25 τὴν κατὰ Al: κατὰ τὴν a¹: τὴν κατὰ

32 διαλεκτικῶς a¹ 33 τὸν om. a¹

λέγειν η̄ οὐκ ἔστιν, ἀλλ̄ ἔστι μὲν ὡς ἔστιν, ἔστι δ̄ ὡς οὐκ ἔστι; τουτέστιν ἀρ̄ ἔστι λέγειν σιγῶντα, η̄ ἀπλῶς μὲν δ̄ σιγῶν οὐ λέγει, τρόπον δέ τινα ἔστι λέγειν τὸν σιγῶντα, τρόπον δέ τινα οὐ; τουτέστι κατὰ τὶ μὲν λέγει δ̄ σιγῶν, κατὰ τὶ δ̄ οὐ; φησὶν οὖν πρὸς τοῦτο δ̄ Ἀριστοτέλης, ὡς κἄν κατὰ 5 διαιρέσειν η̄ ἐρώτησις γένηται, οἱ συναχθησόμενοι πάλιν λόγοι, εἰς δ̄ καὶ πριώην ἀνήγοντο, καὶ πάλιν εἰς ταῦτα ἀναχθησονται, εἰς τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ πρὸς τὴν διάνοιαν, ὅπερ ἐδείχθη ταῦτον. εἰ γάρ ἐκ διαιρέσεως προβαίη η̄ ἐρώτησις καὶ δ̄ μὲν ἀποκρινόμενος ἀποφῆσει μήδη δυνατὸν εἶναι λέγειν τὸν σιγῶντα, δ̄ δ̄ ἐρωτῶν ἐπαγάγγη συμπέρασμα ὡς δύναται λέγειν δ̄ 10 σιγῶν, δῆλον ὡς οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν, τουτέστιν οὐ κατὰ τὴν διάνοιαν διειλέχθη τοῦ ἀποκρινομένου δ̄ ἐρωτῶν ἀλλὰ πρὸς τὸ ὄνομα. οἶνον δ̄ ἐρωτῶν οὕτως προσήγαγε τὴν ἐρώτησιν, ὡς ἀρ̄ ἔστι σιγῶντα λέγειν η̄ οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τρόπον μέν τινα ἔστι. τρόπον δέ τινα οὐκ ἔστιν; δ̄ δὲ ἀποκρινόμενος τὸ ‘οὐκ ἔστιν’ ἔφησε. δῆλος ἔστι διὰ τοῦ ‘οὐκ ἔστι’ τοῦτο εἰπών, ὡς 15 οὐκ ἔστι λέγειν τὸν σιγῶντα· τὸ γάρ ‘οὐκ ἔστι’ τοῦτο δῆλοι, τὸ ‘οὐκ ἐνδέχεται κατὰ τὶ μὲν λέγειν τὸν σιγῶντα κατὰ τὶ δὲ μή, ἀλλ̄ ἀπλῶς μήδη λέγειν’. ἀν̄ οὖν δ̄ ἀποκρινόμενος οὕτως εἴπη, τουτέστιν ‘οὐκ ἔστι λέγειν τὸν σιγῶντα’, δ̄ δ̄ ἐρωτῶν δῆτι ἔστι συλλογίζεται, φανερόν ἔστιν ὡς ἀπ̄ ἄλλου μὲν σιγῶντος τὸ λέγειν ἀπέφησεν δ̄ ἀποκρινόμενος, κατ’ ἄλλου 20 δὲ δ̄ ἐρωτῶν συνεπέρανε. τὴν ⟨δὲ⟩ λέξιν τὴν ἄρ̄ οὐ πρὸς τὴν διάνοιαν διείλεκται δῆμτάνως ἀναγινώσκειν δεῖ καὶ κατὰ ἀπόφασιν, ἀλλ̄ οὐχὶ κατὰ ἐρώτησιν. ἵν’ οὖν συντόμως ἐροῦμεν, τοῦτο ἔστιν δ̄ φησιν, ὡς εὶ καὶ κατὰ διαιρέσειν καθ’ ὑμᾶς η̄ ἐρώτησις γίνεται, ἵν δὴ καὶ προλαβόντες εἰρήκαμεν, καὶ τῆς διαιρέσεως γενομένης δ̄ μὲν ἀποκρινόμενος εἴπη μηδαμῶν 25 λέγειν τὸν σιγῶντα, ἵντι οὐδὲ δίλως, δ̄ δ̄ ἐρωτῶν συμπερανεῖ λέγειν αὐτόν, ἄρ̄ οὐ κατὰ τὴν διάνοιαν τοῦ ἀποκρινομένου διείλεκται, ἵν’ η̄ τὸ ‘ἄρα’ συμπερασματικόν. καίτοι οὗτος δ̄ λόγος, τουτέστιν δ̄ παρὰ τὴν διάνοιαν, καὶ παρὰ τὸ ὄνομά ἔστιν· οὔτε γάρ η̄ αὐτὴ διάνοια τοῦ ἐρωτῶντος καὶ τοῦ ἀποκρινομένου, οὔτε πρὸς τὸ αὐτὸν πρᾶγμα, πρὸς δ̄ η̄ τοῦ ἀποκρινομένου ἀπόκρισις 30 γένονται, πρὸς ἐκεῖνο καὶ τὸ συμπέρασμα ἔξενήνεκται, καν̄ τὸ αὐτὸν ὄνομα ἦν. ὥστε τὸ αὐτό ἔστι τὸ τε πρὸς τοῦνομα καὶ πρὸς τὴν διάνοιαν. τὸ δὲ οὐκ ἄρα ἔστι γένος τι λόγων τὸ πρὸς τὴν διάνοιαν τοιοῦτον ἔστιν. ἵνα καὶ τὸ πλήρες τῇ λέξει προσήγεται· ἐπεὶ ἀπεδείχθη τὸ αὐτό εἶναι τὸ πρὸς τοῦνομα καὶ πρὸς τὴν διάνοιαν, οὐκ ἔστι λοιπὸν τὸ γένος τῶν παρὰ τὴν 35 διάνοιαν λόγων ἄλλο τῶν παρὰ τοῦνομα ἀλλὰ ταῦτο. δημοίως καὶ τὸ ἄλλ

2 ante σιγῶντα addl. τὸν Α 4 τούτους Α 5 γένηται al: εστὶν Α 6 πρόην a¹¹
ἀνήγοντο al: ἀνάγονται Α 7 ταῦτα a² εἴτε a¹ 7 γοῦν Α 8 ή om. Α
11 fort. οἶνον <ε> δ̄ 17 εἰπή I: εἴποι a 18 συλλογίζεται a 19 σιγῶντα a¹ 20 δὲ
prius om. a¹ δὲ alt. v: om. al 23 γένοιτο ΑI: γένοιτο a 24 post εἰπη addl.
δῆτι I: om. al 25 ἤγουν a 26 συμπεράνει (sic) I 26 τὴν ΑI: om. a
post τοῦ addl. δ̄ a 27 τουτέστιν om. Α 30 ἔξενήνεκται a¹ 32 post τι addl.
τῶν Α 28 καὶ om. Α 33 προσεπιθήσομεν Α 30 τὸ τὸ αὐτὸν a 34 τὸ ὄνομα
καὶ τὸ A 35 τῶν AI: om. a 35 ταυτόν Α

οἱ μὲν πρὸς τοῦνομά εἰσι τοιοῦτον, ὅτι ἀλλ' οἱ μέν, ἤτοι τινὲς τῶν ψευδῶν συλλογισμῶν, πρὸς | τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιάν εἰσι, πλὴν f. 29r οὐ πάντες εἰς ταῦτα ἔχουσι τὴν ἀναγωγήν. τὸ δὲ καὶ τοιοῦτοι οὐ πάντες τοιοῦτον ἐστιν, οὐχ ὅτι οὐ πάντες οἱ ἔλεγχοι τοιοῦτοι, ἤτοι εἰς 5 τὰ πολλάκις εἰρημένα ἀναγόμενοι, ἀλλ' οὐδὲ οἱ φαινόμενοι ἔλεγχοι εἰς ταῦτα ἀνάγονται, τουτέστιν οὐ μόνον τοῦτο φῆμι, ὡς οὐκ ἀνάγονται πάντες ἀπλῶς οἱ ἔλεγχοι εἰς ταῦτα, ἀλλ' οὐδὲ οἱ φαινόμενοι· τῶν γάρ φαινομένων δέλγχων οἱ μὴ παρὰ τὴν λέξιν, τουτέστιν οἱ ἐκτὸς τῆς λέξεως, οἷον οἱ παρὰ τὸ συμβεβηκός καὶ οἱ λοιποὶ ἔξι, οὐκ εἰς τὴν διαιρέσιν ταύ- 10 την ἀνάγονται. ὕστε ματαία ἡ εἰσαγωμένη διαιρέσις, ὡς τῶν αὐτῶν καὶ πάλιν ἀπ' αὐτῆς ἀτόπων συναγομένων.

p. 171^a 28 Εἰ δέ τις ἀξιοῖ διαιρεῖν ὅτι λέγω δέ.

Εἶπόλιν ως οὐκ ἔγγωρεῖ τὰ σοφίσματα πάντα εἰς τὸ πρὸς τοῦνομα ἀνάγεσθαι καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν, ἀπαντήσας δὲ καὶ πρὸς τὸν ἵστιν 15 περόντας καὶ φῆσαντας δυνατὸν εἶναι διὰ τῆς διαιρέσεως ἀνάγεσθαι εἰς αὐτὸν καὶ δεῖξας, ὅτι κανὸν δύσομεν πάντα εἰς ταῦτα ἀνάγεσθαι, ἀλλ' οὐν πᾶλιν καὶ οὗτος οἱ παρὰ τὴν διάνοιαν καὶ οἱ πρὸς τοῦνομα οἱ αὐτοὶ εἰσι, νῦν εὐθύνει καὶ τὸν ἀξιοῦντα λόγον κατὰ διαιρέσιν ἐρωτᾶν. καὶ πειρᾶται ἀνατρέπειν αὐτὸν λέγων ὡς εἴ τις οὗτος ἀξιοῖ λέγων οὗτον καὶ ἐρωτῶν 'ὅρ' 20 ἔστι σιγῶντα λέγειν; ἔστι δὲ σιγῶντα ὃ τε μὴ λαλῶν ἀνθρώποις καὶ τὰ σιγώμενον' (τοῦτο γάρ δηλοῖ διὰ τοῦ τὰ μὲν ὠδί, τὰ δ' ὠδί· τὰ μὲν γάρ οὗτος εἰσὶ σιγῶντα ώς δύναμιν μὲν ἔχοντα τοῦ λαλεῖν, νῦν δὲ σιγῶντα, τὰ δὲ οὗτος ώς μὴ περιφύκοτα λαλεῖν), εἴ τις οὗτος ἐρωτᾷ, οὐ καλῶς ἀξιοῖ, ὅτι καίπερ τῆς ἀξιώσεως ἀπερεποῦς οὕτης ἐπὶ μὲν τῶν πολλαχῶς 25 λεγομένων ἵστι ἄν τις κατὰ διαιρέσιν ἐρωτᾶσθη, ἐπὶ δὲ τῶν μὴ πολλαχῶς πᾶς ἐνδέχεται διαιρεῖν; ὃ γάρ μὴ οἴεται πολλάκις αὐτὸς ὁ ἐρωτῶν δημόνυμον εἶναι ἀλλ' ἀγνοεῖ, μάταιόν ἐστι διαιρεῖν αὐτὸν τοῦτο, μᾶλλον δὲ ἀδύνατον. ἀλλως τε καὶ παρὰ τὴν διαιρετικὴν μέζυδον τὴν ἀξιώσιν ποιεῖται ὁ οὗτος ἐρωτῶν διδασκόντων γάρ ἔστι τὸ διαιρεῖν ποσαγῶς 30 λέγεται τὸ πρᾶγμα, οἷον δὲν φέρει εἰπεῖν λέγεται καὶ ἡ φωνὴ καὶ ὁ ὅγκος, καὶ δέεται μὲν φωνὴ ἔστι τόδε, ὅγκος δὲ τόδε. τῶν διδασκόντων

1 post τοιοῦτον add. ἐστὶν Α   ἥγουν α   3 ταῦτα Α   καίτοι οὗτοι α
 4 τοιοῦτόν α²AI: τοιοῦτος α¹   ἥγουν α   5 τὸ α   εἰρημένον α²: εἰρήκαμεν α¹
 7 post ἔλεγχοι add. οἱ διαιρετικοί α   8 οἱ alterum AI: om. α   9 ὁ (post
 οἶον) Α   10. 11 ώς—συναγομένων postea add., ut videtur, A¹   14 παρὰ I:
 πρὸς α   διαιρέσιν α¹   δὲ I: τέ α   ίσων α¹   16 αὐτά ν: αὐτὸν α: compend. I
 17 πάντες καὶ οὗτοι α²   διάνοιαν I: διαιρέσιν α   18 λόγων α¹   19 αὐτὸν α¹:
 αὐτὴν α²I   21. 22 τὰ μὲν γάρ—νῦν δὲ σιγῶντα om. α¹   22 γάρ I: om. α²
 ἔχοντα τοῦ α: ἔχοντες I   23 τις α: τι I   24 μὲν vb: δὲ (ex verso sequenti illa-
 tum) al   26 αὐτὸς αλ: αὐτὸν I   27 αὐτὸν Α: αὐτὸν al   28 ἀλλως τε al:
 ἔπειτα Α   29 ὁ om. Α   διδάσκων α¹   ποσαγῶς — p. 87, I διαιρεῖν α:
 ποσαγῶς — πρᾶγμα Α: om. I   πολλαχῶς α¹

οὐν ἔστι τὸ διαιρεῖν. ἔπειτα ἐπεὶ πρὸς νίκην ἡ ἀπάτην τοῦ ἀποκρινομένου ὥρᾳ ὁ τὰς ἑρωτήσεις ποιούμενος, εἰ διαιρεσιν ποιησάμενος ἔρωτα, γνώριμον ποιήσει τῷ ἀποκρινομένῳ ποσαχῶς λέγεται μὴ εἰδότι μηδ' ἐπεικεμμένῳ ὅτι τοσαυταχῶς καὶ κατὰ τοσούτων καὶ τοιούτων λέγεται· 5 γνωρίμου δὲ γενομένου ποσαχῶς τὰ σιγῶντα λέγεται καὶ τοῦ ἀποκρινομένου, εἰ τύχῃ, ἐπὶ τοῦ σιγῶντος ἀποφέρεταις, ἂν ὁ ἑρωτῶν ἐπὶ τὰ σιγῶμενα μετενέγκοι τὸν λόγον, καταγέλαστος δέξεται.

p. 171a34 Ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς μὴ διπλοῖς τί κωλύει τοῦτο ποιεῖν;

Εἶπόν ὅτι ἐνίστε τὸ ἑρωτώμενον καίτοι πολλαχῶς λεγόμενον οὐ δοκεῖ 10 πολλαχῶς λέγεσθαι (ὅ δὲ μὴ οἴσται πολλαχῶς λεγόμενον, πῶς ἂν δέσλοι ὁ ἑρωτῶν);, νῦν ὡς ἀπ' ἐκείνων ἐπάγει τὸ λεγόμενον τὸ ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς μὴ διπλοῖς. ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον τοιοῦτον, ὅτι πῶς φάσ; Ἀριστότελες, ὅτι δεῖ τὸ ἑρωτώμενον ὄμωνυμον εἰναι, ἵνα ἡ κατὰ διαιρεσιν προβαίνει ἑρωτησίς; δυνατὸν γάρ καὶ ἐν τοῖς μὴ διπλοῖς, τουτέ- 15 στι μὴ ὄμωνυμοις, τοῦτο ποιεῖν, ηγούν τὸ κατὰ διαιρεσιν ἑρωτᾶν. εἶτα καὶ πῶς ἐνδέχεται τὰ μὴ πολλαχῶς ἀλλὰ μοναχῶς λεγόμενα διαιροῦντας ἑρωτᾶν, διδάσκων ἐπάγει ἀρά γε αἱ ἐν τοῖς τέσσαρσι μονά- 20 δεῖς ἵσαι εἰσὶ ταῖς δυσὶ δυάσιν, ηγούν ἀρά αἱ τέσσαρες μονάδες ἵσαι εἰσὶ ταῖς δυσὶ δυάσι; λέγω δὲ οὐχὶ ἐκάστη τῶν μονάδων ἵση τῇ δυάδι, ἀλλ᾽ ὄμοι τὰς τέσσαρας μονάδας ἵσαι ταῖς δυσὶ δυάσι. τὸ δὲ εἰσὶ δὲ δυάδες αἱ μὲν ὧδι ἐνοῦσαι αἱ δὲ ὧδι ἴσαιν ἔστι τῷ λέγω δὲ ὧδι μὲν ἵσαι ὧδι δὲ μή, ὄμοι μὲν τὰς δύο δυάδας ἵσαι ταῖς τέσσαρσι μονάδιν, ἐκάστην δὲ τῶν μονάδων ἐκάστη τῶν δυάδων οὐκ ἵσαι; καὶ ἵνα σαφέστερος ὁ λόγος γένηται, οὕτως αὐτὸν δέξῃ· αἱ τέσσαρες μονάδες 25 ὧδι μὲν ἐνοῦσαι καὶ λαμβανόμεναι ἵσαι εἰσὶ ταῖς δυσὶ δυάσιν, ὧδι δὲ, ηγούν μία ἐκάστη τῶν μονάδων μιᾷ τῶν δυάδων, οὕ. εἴ τις οὖν οὕτως, φέρουσιν ἐκεῖνοι, τὴν | ἑρωτησιν ποιήσεται, κατὰ διαιρεσιν ἡρωτήσες μ. 29 καίτοι μήτε τῶν μονάδων μήτε τῶν δυάδων πλεοναχῶς λεγομένων. εἶτα καὶ ἔτερον παραδειγμα τῆθισι τὸ ἀρα τῶν ἐναντίων μία ἐπιστήμη;

1 ἡ ἀπάτην α^{II}: ἡ ἀπάτη α²   2 εἰ α^I: καὶ α¹   3 πολλαχῶς α¹   4 τοιούτων εἰ τοσούτων corr. 1   6 δὲ I: οὐκ εὐδοκεῖ α²: οὐδὲ δὲ α¹   7 fort. δέξεται (ἢ) sive δέξεται ἄν: (ἢ) δόξεται v   9 οὐ δοκεῖ ΛΙ: οὐκ εὐδοκεῖ α²: οὐδὲ δὲ α¹   10 post οἴσται add. τὸ α²   διέλοιτο Λ   11. 12 νῦν — δὲτι αἱ: νῦν τὸ λεγόμενον τοῦτο ὡς ἀπ' ἐκείνων ἐπάγει πρὸς ἐκατὸν δῆθεν λέγοντα μὴ δυνατὸν εἰναι τὰ μὴ ὄμωνυμα κατὰ διαιρεσιν ἑρωτᾶν· καὶ φησὶ Λ   11 ἐπεικείνων α²   11. 12 τὸ ἐπεὶ — τὸ λεγόμενον οὐκ. α¹ 12 πῶς — 18 δυάσιν bis habet Λ   φῆς αλβι: λέγεις Λα   12. 13 ἀριστοτελῆς α 13 ὅτι αλλι: ως Λα   13. 14 εἰναι ὄμωνυμον, ἵνα κατὰ διαιρεσιν προβαίνῃ ἡ ἑρωτησις Λα   14 post γάρ add. ἐτί αλλα   καὶ οὐκ. α¹   14. 15 ηγούν ἐν τοῖς ὄμωνύμοις Λα   16. 17 εἴται διδάσκων πῶς καὶ ἐν τοῖς μὴ ὄμωνυμοις εἴστι κατὰ διαιρεσιν ἑρωτᾶν Λα^a   17 γε οὐκ. Λα^a   ταῖς α   18 εἰσὶν ἵσαι Λα^a   ηγούν α 19 εἰσὶ iterat I   δὲ ΛΙ: οὐκ. α   23 ἐκάστη Λ: ἐκάστη α²Ι: κατὰ α¹ ἐκάστη αλα²: ἐκάστας α¹   24 σαφέστερος Ι: εἴτι σαφέστερος Α: δι' ἔτερον α διεξήσει α²   26 post μιᾷ add. ἐκάστη α²

δούτως ἀν καταλλήλως ἐρωτηθείη· ἀρ' ἐπεὶ τῶν ἐγνωτίων τὰ μὲν
ἐστι γνωστά τὰ δὲ ἄγνωστα, ἔστιν αὐτῶν μία ἐπιστῆμη; ταῦτα εἰπών
λέγει ὅστε ἔοικεν ἀγνοεῖν ὁ τοῦτο ἀξιῶν ὅτι ἔτερον τὸ διδάσκειν
τοῦ διαλέγεσθαι· τὸν μὲν γάρ διδάσκειν τὰ δεῖ μηδὲρτη, τὸν δὲ πρὸς
5 λαμβάνειν ἀρ' ἔαυτοῦ καὶ πάντα δῆλα ποιεῖν τῷ μαθητῇ, τὸν δὲ πρὸς
ἀπάτην η̄ νίκην ὁρῶντα οὐδαμῶς.

p. 171b3 *Ἐτι τὸ φάναι η̄ ἀποφάναι δέξιοῦν.

*Ἐτι ἀναιρεῖ τοὺς κατὰ διαίρεσιν ἐρωτῶντας, καὶ φησί· τὸ τὴν πρό-
τασιν οὕτως ἐρωτᾶν ὡς ἀναγκάζεσθαι τὸν ἀποκρινόμενον η̄ τὸ 'ναι' η̄ τὸ
10 'οὐ' λέγειν (ταῦτα γάρ εἶπε φάναι η̄ ἀποφάναι) οὐδὲκινόντος ἐστίν,
ἀλλὰ πεῖραν λαμβάνοντας τοῦ ἀποκρινομένου εἰ γινώσκει τὸ ἐρωτώμενον.
πῶς οὖν ἐνδέχεται τὸν ἀπόπειραν ποιούμενον διαιρεῖν καὶ διδάσκειν τὸν
ἐρωτώμενον δη̄ ζητεῖ μαθεῖν εἰ οἶδεν; η̄ γάρ πειραστική οὐ διδασκαλική
ἐστιν, ἵνα δῆλα ποιῇ τὰ πράγματα, ἀλλὰ διαλεκτική τις, ὡς καὶ ἐν
15 τοῖς προρρηθεῖσιν εἴπομεν, καὶ θεωρεῖ οὐ τὸν εἰδότα ἀλλὰ τὸν προσ-
ποιούμενον εἰδέναι ἀγνοοῦντα δέ.

p. 171b6 'Ο μὲν οὖν κατὰ τὸ πρᾶγμα θεωρῶν τὰ κοινὰ δια-
λεκτικός ἐστιν.

'Εμφήγας διὰ τοῦ εἰπεῖν, ὅτι η̄ πειραστική διαλεκτική τίς ἐστιν,
20 οὗτος μηδὲ ταῦτά ἐστι πειραστική καὶ διαλεκτική ἀλλὰ διαφοροί, ἀκολούθως τὴν
διαφορὰν αὐτῶν παραδίδωσι, καὶ τὸν μὲν κατὰ τὰ κοινὰ θεωροῦντα τὸ
πρᾶγμα (οὗτον γάρ ἐστι τὸ ἔξης τῆς λέξεως· [ώς] κοινὰ δὲ λέγει τὰ δοκοῦντα
πᾶσιν η̄ τοῖς πλείστοις η̄ τοῖς συφοῖς), τοῦτον καλεῖ διαλεκτικόν, τὸν δὲ ἐκ
τῶν δοκούντων τῷ ἀποκρινομένῳ πειραστικόν (τοῦτο γάρ λέπει), τὸν δὲ
25 ἐκ τῶν φαινομένων ἐνδόξουν μηδὲ σοφιστικὸν καὶ ἐριστικόν. πῇ δὲ
διαφέρει η̄ σοφιστικὸς τοῦ ἐριστικοῦ, μετ' ὅλην ἐρεῖ.

p. 171b7 Καὶ συλλογισμὸς ἐριστικὸς καὶ σοφιστικὸς ἐστιν εἰς
μὲν δὲ φαινόμενος.

Παρακατιὸν μὲν φαίνεται παραδοῦναι μέλλειν διαφορὰν ἐριστικοῦ καὶ
30 σοφιστικοῦ. οὐν δὲ ὡς ἔν λαμβάνει τὸν ἐριστικὸν καὶ σοφιστικὸν συλλο-

2 ἐστι Α1: οιν. α 3. 4 τοῦ διδάσκειν τὸ Α 8 φησίν· ως τὸ Α 9 ὥστε
ἀξιοῦν τὸν ἀποκρινόμενον καὶ ἀναγκάζειν Α 9. 10 τὸ δὲ α¹ 10 λέγειν α1:
δοῦνται Α post οὐ add. τοῦ Α 11 ἀλλὰ α1: ηγουν τοῦ ἀποδεικτικοῦ καὶ διδά-
σκοντος. ἀλλὰ τοῦ πειραστικοῦ, τούτεστι τοῦ ἐριστικοῦ· τοῦ Α 12 post ποιούμενον
add. καὶ ζητοῦντα γνῶναι εἰ ἐπιστήμων ἐστὶν ὁ ἀντῶ προσδιαλεγόμενος Α τὸ (post
διὸ) Α 13 post πειραστ. add. ηγουν η̄ ἐριστικὴ Α οὐ διαλεκτικὴ α¹
14 ποιῇ Ι: ποιεῖ α: ποιηση Α 15 εἴπομεν] c. 8 p. 169b25 22 ως delevi
δὲ Ι: οιν. α 26 ἐρεῖ] p. 171b25 sq. 29 φαίνεται οιν. α¹: ante μὲν add. α²
μέλλειν scripsi: μέλλει α1: μέλλει δὲ α²

γησμόν. διαιρεῖ δὲ τοῦτον εἰς δύο, καὶ ἔνα μέν φησι συλλογισμὸν ἐριστικὸν καὶ σοφιστικὸν εἶναι τὸν φαινόμενον μὲν συλλογισμὸν ὅντα δὲ ἀσυλλόγιστον, δεὶς καὶ συλλογήζεται περὶ τῶν ἐνδέξων, περὶ τὸν ή διαλεκτικὴν πειράζει. έστι δὲ οὗτος ὁ ἐκ δύο καταφατικῶν συνάριθμον τοῦ ἐν δευτέρῳ συγχριτικῷ ἡ ὁ ἐκ δύο μερικῶν ἐν ἀποιροῦν τῶν συγχριτικῶν η ὅπως ἄλλως παρὰ τοὺς συλλογιστικὸν τρόπους συνάριθμον τοῦ, ὥσπερ ὁ Καινεὺς ἐκ δύο καταφατικῶν ἐν δευτέρῳ συγχριτικῷ συνηγγενεί, διτι τὸ πῦρ ἐν πολλαπλασίαινι ἀναλογίᾳ ἐστέν, οὐτωσὶ τὴν ἀναγωγὴν ποιούμενος τοῦ σοφίσματος· τὰ ἐν πολλαπλασίαινι ἀναλογίᾳ ταχὺ αἴξονται, τὸ πῦρ ταχὺ αἴξει, καὶ τὸ συμπέρασμα δῆλον. ὁ μὴ τὸ συγχριτικόν οὖν, φησίν, ὑγίεις ἔχων ἐριστικὸς καὶ σοφιστικὸς ἐστιν, ἐκ παραλλήλου θείς τὸ αὐτόν. ὁ γάρ ἐριστικὸς καὶ ὁ σοφιστικὸς ἀντός, τῇ προσαρέσει μόνον διαφέροντες, ὡς μετ' ἀλλήλον ἐρεῖ. ἐστιν οὖν ἀσυλλόγιστος ὁ τοιοῦτος συλλογισμός, καὶ ψευδές καὶ ἀληθής η τὸ συμπέρασμα. καὶ τὴν αἰτίαν ἐπάγει τοῦ εἶναι τοῦτον ἀσυλλόγιστον· τὸν γάρ μέσον ὅρον, δεὶς καὶ αἰτίας ἐστι τοῦ συμπεράσματος, διν καὶ διὰ τὸ ὀνομάζει, ἀπατητικὸν ἔχει· καὶ γάρ ἀληθῆς κατὰ ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων κατηγορῆται ὁ μέσος ὅρος ἐν τῷ δευτέρῳ συγχριτικῷ, διταν ἀμφότεραι αἱ προτάσεις καταφατικαὶ ληροῦσιν, δῆμος οὐχ οὗτος ἔδει ταύτας λαβεῖν, ἀλλὰ τὴν μὲν οὔτως τὴν δὲ σεργητικῶς. διτεῖς ἀπατητικοῖς ἐστι τοῦ διὰ τὸν ἀλλὰ καὶ τὰς δύο μερικὰς λάβῃ, ὡς ἐπὶ τοῦδε ὁ Πιττακὸς σοφός, ὁ Πιττακὸς σπουδαῖος, οἱ σοφοὶ ἄρα σπουδαῖοι, ἀπατητικὸς καὶ οὗτος τοῦ μέσου καίτιος ἀληθησίης οὗτος τοῦ συμπεράσματος· οὐ γάρ ἀνάγκη, εἰ ὁ Πιττακὸς σπουδαῖος καὶ σοφός, καὶ τοὺς συφόὺς σπουδαῖούς εἶναι διὸ τὸν συλλογισμόν. περὶ ἀ οὖν, φησίν, η διαλεκτικὴν 25 πειραστικήν ἐστι (καὶ εἴρηται κατ' ἀρχὰς πῶς ἐστι). περὶ ταῦτα η | σοφιστικὴ ἀπατητικὴ ἐστι· προσποιεῖται γάρ εἰδέναι. ἀλλ᾽ οὐ μὲν πειρα- β.30τικὸς ἐπ' ὥρεισίᾳ, ὡς εἴρηται, τοῦτο ποιεῖ τοῦ προσποιουμένου εἰδέναι τὸ πρᾶγμα καὶ ἐκ τῶν ἀπλῶς ἐνδέξων η τῶν δοκιμάτων τῷ προσποιουμένῳ εἰδέναι τὸ πρᾶγμα (καὶ πολὺ τοῦτο παρὰ τῷ Ηλάτωνι τὸ εἰδός τῶν 30 λόγων), ὁ δὲ σοφιστής ἔκ τινων ὄμωνύμων η ἀμφιβολῶν η τινων ἀλλων τοιουτῶν. δύο οὖν, φησίν, εἰσὶν οἱ ἐριστικοὶ συλλογισμοί, εἰς μὲν ὁ προεργαμένος ὁ ἀσυλλόγιστον ἔχων τὸ συγχριτικόν, ἔτερος δὲ δεὶς ἐκ τῶν οἰκείων ἀρχῶν τῆς προκειμένης ὧν μεθόδου μηδὲ ταῖς οἰκείαις τοῦ πράγματος γράμμενος προτάσσει δοκεῖ εἶναι κατὰ τὴν τέχνην, ἦγουν (ἐκ) τῶν οἰκείων

5—7 η ὁ ἐκ — συγχριτικὸν iterat I   5 οἱ Ib: om. ala   6 παρὰ Ib: περὶ ala
 7 τὸ I: om. a   8 ἀναλογίᾳ a²: ἀναλογίᾳ I: ἀνάλογον a¹   9 αἴξοντι a¹   10 τὸ σύμπτυχον a²   11 ἐριστικὸς a¹: ἐριστός I:
 ἐριστής τε a²: ἐριστής A   12 alterum A: om. al   12 post προσαρέσται induxit
 p. 58,6—59,27 ἐν ὥ τεθέντων—ἐν δευτέρῳ συγχριτικῷ I   13 ψευδές α: ψεῦδος I   14. 20 ἀπατητικὸς α Arist.: ἀπατητική I   21. 22 post ἀπατητικὸς
 add. δὲ α   24 post οὖν add. νῦν α   27 εἴρηται] p. 70,30 sq.   ποιεῖν α
 28 η αι: ἦγουν A   29 post πρᾶγμα expunxit καὶ ἐκ τῶν ἀπλῶς ἐνδέξων (ε. vs. 28
 illata) I   τῷ AI: om. a   30 τινων alt. om. Α   31 εἰσὶ συλλογισμοὶ
 ἐριστικοὶ α   32 δὲ om. A   ἀσυλλόγιστος a¹   34 ἐκ addidi

τῇ τέχνῃ. διὰ τοῦτο τὰ ψευδογραφήματα οὐκ ἔριστικά· ἐκ γάρ τῶν οἰκείων ἀρχῶν ὥρμηται τῆς γεωμετρίας· αἱ γραφαὶ δὲ οὐ γίνονται ὡς δεῖ. καὶ εἴρηται ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν περὶ τούτων· λέγει γάρ ἐν ἐκείνοις “τῷ γάρ η τὰ ήμικυλια περιγράφειν μὴ ὡς δεῖ η γραμμάτις τινας 5 ἄλγειν μὴ ὡς ἂν ἀγθείστων τὸν παραλογισμὸν ποιεῖται ο ψευδογραφῶν”. οὐκ ἔριστικά οὖν τὰ ψευδογραφήματα, διτὶ ἀπὸ τῶν οἰκείων ἀρχῶν παραλογίζονται, οὐδὲ εἰ τί ἐστι ψευδογράφημα περὶ ἀληθέες, ἔριστικὸν ἐσται, οἷος ὁ τοῦ Ἰπποκράτους καὶ ὁ διὰ τῶν μηνίσκων τοῦ Ἀντιφῶντος τοῦ κύκλου τετραγωνισμός· οὐ γάρ εἰσιν ἔριστικοί, διτὶ τηροῦνται 10 τὰς οἰκείας ἀρχὰς τῆς γεωμετρίας. ἀλλ’ ο τοῦ Βρόσωνος τετραγωνισμὸς τοῦ κύκλου ἔριστικός ἐστι καὶ σοφιστικός, διτὶ οὐκ ἐκ τῶν οἰκείων ἀρχῶν τῆς γεωμετρίας ἀλλ’ ἐκ τινων κοινοτέρων. τὸ γάρ περιγράφειν ἐκτὸς τοῦ κύκλου τετράγωνον καὶ ἐντὸς ἐγγράφειν ἔτερον καὶ μεταξὺ τῶν δύο τετραγώνων ἔτερον τετράγωνον, εἰτα λέγειν διτὶ ο μεταξὺ τῶν δύο τετραγώνων κύκλος, 15 ἕρσίων δὲ καὶ τὸ μεταξὺ τῶν δύο τετραγώνων τετράγωνον τοῦ μὲν ἐκτὸς τετραγώνου ἐλάττονά εἰσι τοῦ δὲ ἐντὸς μείζονα, τὰ δὲ τῶν αὐτῶν μείζονα καὶ ἐλάττονα ἵσται, ἵσται ἄρα ο κύκλος καὶ τὸ τετράγωνον, ἐκ τινων κοινῶν ἀλλὰ καὶ ψευδῶν ἐστι, κοινῶν μέν, διτὶ καὶ ἐπ’ ἀριθμῶν καὶ γράμμων καὶ τόπων καὶ ἄλλων κοινῶν ἀρμόσαι ἄν. ψευδῶν δέ, διτὶ δικτὼ 20 καὶ ἐννέα τῶν δέκα καὶ ἑπτὰ ἐλάττονες καὶ μείζονές εἰσι καὶ ὅμως οὐκ εἰσὶν ἵσται. ἀλλὰ καὶ ο συνάγων διτὶ αἱ ἀρεταὶ διδακταὶ ἐκ τοῦ λέγειν διτὶ τὰ διδακτὰ πρότερον μὴ οἵτα ὅστερον ἡμῖν ἐπιγίνεται, αἱ δὲ ἀρεταὶ πρότερον οὐκ ἐνοῦσαι Ὅστερον ἐπιγίνονται, αἱ ἀρεταὶ ἄρα διδακταί, ἔριστικοί καὶ σοφιστικοί· οὐ γάρ ἐκ τῶν οἰκείων τοῦ πράγματος συνάγει τὸ προκεί- 25 μενον· τοῦτο γάρ ἀρμόσει καὶ ἐπ’ ἄλλων λέγειν πολλῶν.

p. 171 b 18 Ὡστε δ τε περὶ τῶνδε φαινόμενος συλλογισμὸς
ἔριστικὸς λόγος.

Δύο εἰπὼν ἔριστικοὺς συλλογισμούς, τόν τε κατὰ τὸ σχῆμα ἡμιπτη-
μένου καὶ τὸν μὴ ἐκ τῶν οἰκείων ἀρχῶν τῆς προκειμένης μεθόδου φαινό-
30 μενον δὲ ἐκ τούτων, νῦν συνάπτει τούτους, η μᾶλλον ἐν σύνορα καὶ ἀμ-
φοτέροις τίθησιν. ἔριστικος γάρ ἐσται λόγος καὶ ο περὶ τῶνδε φαινό-
μενος, περὶ τῶνδε φαινόμενον λέγων τὸν μὴ κατὰ τὸ σχῆμα ὥρη. καὶ
ὅ κατὰ τὸ πρᾶγμα δὲ φαινόμενος, κανὸν διγενὴς μέν ἐστι κατὰ τὸ σχῆμα

1 post τὰ add. περὶ ἀληθῆ Λ post ἔριστικὰ add. ἀλλὰ διαλεκτικά a 2 γρα-
φαὶ (sic) I 3 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν] c. 1 p. 101 a 15—17 + ἡ prius om. a¹
5 ψευδογράφων a 8 ἐσται a: om. I 12 περιγράφειν a²: παραγράφειν a¹I
13 ἐνγράφειν a¹ 14 δ I: om. a 15 τοῦ μὲν corr. I 16 ἐντὸς a²:
ἐκτὸς a¹ 19 ψευδῶν a: ψευδῶν I διτὶ a: δ I 21 δ om. a¹ 24 τοῦ
πράγματος al: ἀρχῶν Λ 26 δ τε a Arist.: δ I (u C) 32 λέγων scripsi:
λέγοντες I: λέγοντος a¹: λέγοντα a²: λέγει ν μὴ om. a² 33 κατὰ alt. om. a²

(τοῦτο γάρ δηλοῦται διὰ τοῦ καὶ νὴ συλλογισμός [δοκῶν]), δοκῶν δὲ συνάγεσθαι μὲν ἐκ τῶν ἀρχῶν τοῦ πράγματος, μὴ συναγέρμενος δὲ ἀπ' ἔκεινων ἀλλὰ φαινομένως, ἐριστικός ἐστι λόγος. διὰ τί δὲ ἐριστικός ἐστιν, ἐπήγαγε λέγων φαινόμενος γάρ ἐστι κατὰ τὸ πρᾶγμα, ὡς τε ἀπα-
5 τητικός καὶ ἀδικοῦ· διὸ τοῦτο γοῦν καὶ σοφιστικός. ὥσπερ δὲ καὶ ἐν τοῖς δρομικοῖς ἀγῶνιν ἀδικία τίς ἐστιν, ὅταν οἱ δρομεῖς ἀφέντες εὐθὺς
10 τῆς νύσσης φέρεσθαι ἀλλήλους ἐμποδίζουσιν, οὗτοις ἐστὶ καὶ ἐν διαλέξει
15 ἀδικομαχία τις ἐριστικὴ τιμέντων τῶν διαλεγομένων ἀλλήλους σκῶλα
πρὸς τὸ μὴ συναγέρμενον τὸ παρ' ἐκπατέρου μελετώμενον. Νὴ ὥσπερ ἐν τῷ
20 τοιωτῷ ἀγῶνι ἀδικία γίνεται, ὅταν προεκτρέγοντος ἀλλους καὶ προπορευο-
μένου ἄλλοις ὑποχθάσις κατάσχῃ αὐτὸν καὶ κωλύσῃ τοῦ δρόμου (ἔδει
γάρ ἀμφοτεροῖς τρέψειν καὶ οὕτω φανῆναι τὸν δόκιμον), οὗτοις καὶ τοὺς f. 30v
διαλεγομένους δεῖ μὴ σπεύδειν ἀδικεῖν τὸν προσδιαλεγόμενον διὰ τοῦ ἀπα-
τῶν. εἰ δὲ μὴ τοῦτο γίνεται, τότε δὲ ἀγαθὸς διακρίνεται περὶ τὴν διάλεξιν.
25 νῦν δὲ δι' ἣν λέγει καὶ τὴν διαφορὰν τοῦ σοφιστικοῦ καὶ ἐριστικοῦ παρα-
διδωσιν· οὔτε γάρ οἱ αὐτοὶ εἰσὶ πάντη οὔτε πάντη ἔτεροι, ἀλλ' οὐ μὲν τῶν
αὐτῶν λόγων εἰσὶν οἱ φιλέριδες καὶ οἱ σοφισταὶ καὶ ἀμφότεροι ἐκ
φαινομένων ἐνδόξων μὴ ὄντων δὲ ἐπιγιεροῦσιν, εἰσὶν οἱ αὐτοί, οὐ δὲ οἱ
μὲν ἐριστικοὶ χάριν νίκης καὶ τῆς ἀπὸ τῶν παρεστώτων δόξης τοῦτο
30 ποιοῦσιν, οἵ δὲ σοφισταὶ χάριν χρηματισμοῦ καὶ πλούτου, διαφέρουσιν.

p. 171b34 'Ο δέ ἐριστικός ἐστιν πως οὗτως ἔχων πρὸς τὸν δια-
λεκτικόν.

Τέσσαράς τινας λαμβάνει, ἐριστικὸν καὶ διαλεκτικόν, ψευδογράφον καὶ
γεωμετρικόν, καὶ φησὶν ὅτι ὡς ἔχει ὁ ψευδογράφος πρὸς τὸν γεωμέτρην
25 (ὑποδέεται γὰρ αὐτὸν καὶ ἀπὸ τῶν οἰκείων αὐτοῦ ἀρχῶν συλλογίζεται), οὗτοις
καὶ οἱ ἐριστικὸς ἔχει πρὸς τὸν διαλεκτικόν. προσέμηχε δὲ τὸ πῶς,
ὅτι οὐ μὲν διαλεκτικὸς καὶ ἐκ δοκούντων καὶ ἐξ ὄντων συλλογίζεται, οὐ δὲ
ἐριστικὸς ἐκ δοκούντων μὲν μὴ ὄντων δὲ ἀλλὰ φαινομένων. ἐλλιπῶς δὲ
ἔχει η λέξις· ἔστι δὲ τὸ πλῆρες τοιοῦτον· ἐκ γὰρ τῶν αὐτῶν τῇ δια-
30 λεκτικῇ παραλογίζεται, ὥσπερ καὶ οἱ ψευδογράφοις ἐκ τῶν αὐτῶν τῇ
γεωμετρίᾳ. πῶς δὲ ἐκ τῶν αὐτῶν; ὅτι καὶ οἱ διαλεκτικοὶ καὶ οἱ ἐριστικοὶ ἐξ
ἐνδόξων, ἀλλ' οὐ μὲν ἐκ δοκούντων καὶ ὄντων, ὡς εἰρηται, οὐ δὲ ἐκ δοκούν-
των μὴ ὄντων δέ. διὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐριστικὸς ὁ ψευδογράφος, ὅτι οὐκ

I γάρ I: δὲ α δηλοῦστο a¹ δοκῶν prius delevit v 3 φαινόμενος a
4 ὡς a 8 ἀδικία a¹ 9 πρὸς τὸν cf. p. 93, 6: περὶ a² I: παρὰ a² post συναγέρνατι add.
τρ'
εἰς a² ἔτα I: ἐκάστου a¹: ἐκάπερ a² 10 προεκτρέγοντος Αν: προεκτρέ I: προεκτρέ-
χηται a ἄλλους καὶ A: inv. ord. a: καὶ ἄλλους καὶ I 13 τοῦ AI: τὸ a
14 iunctio πρὸς τὴν 17 σοφισταὶ Arist. v. cf. vs. 20: σοφιστικοὶ AI 23 ψευδο-
γράφοις Λ: πειραστικοὶ AI 24 πρὸς τὸν γεωμετρικόν Λ Arist. 26 τὸ I: οὐν. a
30 καὶ AI: οὐν. a 30. 31 τῇ γεωμετρίᾳ AI: τῷ γεωμέτρῃ a 33 fort. *μὴν* μὴ
cf. vs. 28 et p. 92, 1n.

ἐκ δοκούντων μὲν ἐνδόξων μὴ σητων δὲ ἀλλ' ἐκ τῶν ἀρχῶν καὶ συμ-
περασμάτων τῶν ὑπὸ τὴν τέχνην φευδογραφεῖ. ὁ δὲ ὑπὸ τὴν
διαλεκτικήν, οἵτουν ὁ ἐριστικός, περὶ μὲν τὰ ἄλλα, οἵτινα τὰ μαθή-
ματα, διτὶ ἐριστικός ἐστιν, οὐκ ἀδηλον· οὐ γάρ ἐκ τῶν ἀρχῶν τῆς γεω-
μετρίας τὸν κύκλον τετραγωνίζειν πειρᾶται ἀλλ' ἐκ τίνων κοινοτέρων,
ἴσταπερ ὁ Βρύσων, οὐδὲ τετραγωνισμός ἐστι καὶ ἐριστικός. ὁ δὲ διὸ τῶν
μηνίσκων οὐκ ἐριστικός, διτὶ ἐκ τῶν ἀρχῶν τῆς γεωμετρίας την
λόγους ποιεῖται, καὶ διὸ τοῦτο τὸν μὲν οὐκ ἐστι μετενεγκεῖν ἐπ'
ἄλλα, διτὶ τὰς ἀρχὰς τῆςδε τῆς ἐπιστήμης ἀδύνατον ἐπ' ἄλλην μετάγειν.
10 τὸν δὲ τοῦ Βρύσωνος πρὸς πολλά, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ εἰρηται
τῇ Ἀριστοτέλει διτὶ “κατὰ κοινόν τε γάρ δεικνύουσιν οἱ τοῦ Βρύσωνος λόγοι,
ὅ καὶ ἔτεροφ ὑπάρχει· διὸ καὶ ἐπ' ἄλλων ἐφαρμότευσιν οἱ λόγοι οὐ συγ-
γενῶν”. οἵτινας γάρ ὁ Βρύσων ἐπὶ ποσὸν ἐγράψατο, ταῦτ' ἐστι μετενεγκεῖν
καὶ ἐπὶ ποιά· ἐστι γάρ οὗτος εἰπεῖν· τὸ ψιμύθιον καὶ ὧδη κινόνις
15 μὲν μελάντερα, τιτάνοις δὲ λευκότερα· τὰ δὲ τῶν αὐτῶν λευκότερα καὶ
μελάντερα θυσίως εἰσὶ λευκά· τὸ ὧδη ἄρα καὶ τὸ ψιμύθιον θυσίως εἰσὶ¹
λευκά· πάλιν ὁ γλίχων καὶ τὸ σκόρδον πυρὸς μὲν ψυχρότερα, ἐλαίου δὲ
θερμότερα· τὰ δὲ τῶν αὐτῶν θερμότερα καὶ ψυχρότερα θυσίως εἰσὶ θερμά·
ὁ γλίχων ἄρα καὶ τὸ σκόρδον θυσίως εἰσὶ θερμά. ὑπετε τὸν Βρύσωνος
20 συλλογισμὸν δυνάμεθα μετενεγκεῖν καὶ εἰς ἄλλα, ὅταν οἱ ἀποκρινόμενοι ἦ-
σαρισμένοι ἀγνῶστοι καὶ οὐκ ἵσασι (οὗτοι δὲ ἔξωθεν δύπακούντεν τὸ ἀληθῆς)
ἐκ τίνων μὲν συνάγεται τὸ ἀδύνατον, ἐκ τίνων δὲ οὐκ ἀληθῆς· ἦ καὶ
οὕτως συμβιβάσσεις τὸ ἀπορούμενον ὡδὶ λέγων· τὸν μὲν τοῦ Ἀντιφῶντος,
δηλούντε τὸν διὸ τῶν μηγίσκων, οὐκ ἐστι μετενεγκεῖν, τὸν δὲ ὡς διὸ
25 κοινὸν λαμβάνοντα ἐστι μετενεγκεῖν τὸν τοῦ Βρύσωνος πρὸς πολλοὺς δια-
λεγομένην. ὅσοι μὴ ἵσασιν ἀληθῆς τὸ δυνατὸν ἐν ἐκάστῳ καὶ τὸ
ἀδύνατον· ἀρμόστει γάρ ἐπὶ πολλὰ μεταχθῆναι οὗτος παρὸ δὲ τοῦ
Ἀντιφῶντος. πάλιν ἐάν τις συλλογίζεται διτὶ οὐ συμφέρει περιπατεῖν
ἀπὸ δείπνου, διτὶ κίνησις οὐκ ἐστιν, ὡς δὲ Σάρινον συλλογίζεται, οὐκ
30 ἐστιν ἱατρικός· οὐ γάρ ἐκ τίνων ἱατρικῶν ἐστιν ἀρχῶν ἀλλ' ἐκ κοινῶν.
διὸ ἐστι καὶ τούτον μετενεγκεῖν εἰς ἄλλα, οἷον διτὶ οὐ συμφέρει εἰς ἀγορὰν

1 post μὲν ερυπνήτι μὴ ὄντων δὲ (illata e p. 91,33) I 3 οἵτουν corr. I 3. 4 οὐκ
ἀδηλον διτὶ ἐριστικός ἐστι περὶ τὰλλα οἵτουν περὶ τὰ μαθήματα Λ 8 μετενεγκεῖν] μετ
corr. I 10 ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ I 9 p. 75 b 41—43 12 ὑπάρχει I Arist.: ὑπάρχει a(F)
14 et 16 ψιμύθιον a²; ψιμύθιον a¹: ψιμύθιον A 14. 15 καὶ τὸ ὧδη τῆς μὲν
κινόνις εἰσὶ μελάντερα, τοῦ δὲ τιτάνου λευκότερα Α 15 μελάντερον—λευκότερον a¹
15. 16 τὰ δὲ—λευκά om. A 15 αὐτῶν a²; ὧδην a¹ 16 ψιμύθιον—ὦδην Α
ὅμοιος al: ἐπ' ἵστης Α 17 καὶ πάλιν τὰ σκόρδα καὶ ὁ γλίχων τοῦ μὲν πυρός εἰσι
ψυχρότερα, τοῦ δὲ ἐλαίου Α 18 δὲ om. Α ψυχρότερα καὶ θερμότερα Α
20 οἱ a²I: εἰσίν a¹ 21 εἰσάσι a¹ 23 ἀποκρινόμενον a¹ 24 τὸν
prius om. Α 25 λαμβάνοντα a¹: λαμβάνειν τὸ a²I: λαμβάνων τὸ Λ post
μετενεγκεῖν add. οἵτουν Α 25. 26 διαλεγομένη a¹I: διαλεγομένου a²A
26 ἐκάστου a¹ 27 ἀρμόστε AI Arist.: ἀρμόστε a (u) πολλοὺς a¹ 28 συλλο-
γίζηται a: συλλογίζεται I

ἢ εἰς διδασκαλεῖον φυετᾶν· οὐ γάρ ἔστι κίνησις. ὁ δὲ λέγων μὴ δεῖν ἀπὸ δείπνου περιπατεῖν, ἵνα μὴ ἄπεπτα τὰ βρώματα ὑπὸ | τῶν φλεβῶν f. 31r Ἐλκηται, ἵνατρικός, καὶ οὐκ ἔστιν εἰς ἄλλα μετενεγκεῖν.

p. 172a9 Εἰ μὲν οὕν πάντῃ ὅμοιώς εἶχεν ὁ ἐριστικὸς πρὸς τὸν
5 διαλεκτικόν.

Τὴν αἵτιαν διὰ τούτων λέγει δι’ ἣν ἔχει χώραν ἡ ἐριστικὴ πρὸς τὰ μαθήματα, καὶ φησὶ διὰ τὸ μὴ πάντῃ ὅμοιώς ἔχειν τὸν ἐριστικὸν πρὸς τὸν διαλεκτικὸν ὡς τὸν φευδογράφον πρὸς τὸν γεωμέτρην. Ήτι δὲ οὐ πάντῃ ὅμοιώς ἔχει ὁ ἐριστικὸς πρὸς τὸν διαλεκτικὸν ὡς 10 ὁ φευδογράφος πρὸς τὸν γεωμέτρην, δῆλον ἐντεῦθεν· οὐ μὲν γάρ γεωμέτρης καὶ ὁ φευδογράφος ἐκ τῶν αὐτῶν τῆς γεωμετρίας ἀρχῶν συλλογίζονται· οὐ δὲ ἐριστικὸς καὶ ὁ διαλεκτικὸς οὐκ ἐκ τῶν αὐτῶν, ἀλλ’ οὐ μὲν διαλεκτικὸς ἐκ τῶν ἐνδόξων, οὐ δὲ ἐριστικὸς ἐκ τῶν φαινομένων μὲν μὴ ὄντων δέ. ὥστε καθὼν μὲν περὶ πάντων τῶν προτεύθεντων συλλογίζεται καὶ ὁ ἐριστικὸς ὥσπερ καὶ ὁ 15 διαλεκτικός, ἔχει δημιούργητα πρὸς τὸν διαλεκτικόν, η̄ δὲ οὐκ ἐκ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν, διαφέρει. ἀλλὰ πῶς ὁ ἐριστικὸς διὰ τὸ μὴ πάντῃ ὅμοιώς ἔχειν πρὸς τὸν διαλεκτικὸν ὡς ὁ φευδογράφος πρὸς τὸν γεωμέτρην χώραν ἔχει πρὸς τὰ φευδογραφήματα; η̄ διότι φευδογράφημα ἐξ ἐνδόξων γενέσθαι οὐ δύναται, ἀλλ’ ἐκ φαινομένων μὲν τῇ γεωμετρίᾳ μὴ 20 ὄντων δέ· καὶ διὰ τοῦτο οὐδεὶς διαλεκτικὸς φευδογραφεῖν ἐπιχειρεῖ, ἀλλ’ ὁ ἐριστικός. τὸ δὲ νῦν οὐκ ἔστιν ὁ διαλεκτικὸς περὶ γένος τι ὠρισμένον οὐ τῆς ἀνομοιότητος ἔστι δειπτικὸν ἀλλὰ μᾶλλον τῆς δημούρησης· ἀνέριστος γάρ καὶ ὁ διαλεκτικὸς καὶ ὁ ἐριστικός. εἰπὼν δὲ ήτι οὐκ ἔστι περὶ γένος τι ὠρισμένον ὁ διαλεκτικὸς καὶ διὰ τοῦτο 25 οὐδὲ διποδεικτικὸς καὶ συλλογιστικὸς ἐνός τινος ἀλλὰ περὶ πᾶν [6] ἐξ ἐνδόξων συλλογισθέμενος, λέγει οὐδὲ τοιοῦτος ἔστιν οἷος ὁ καθήλου, λέγων καθήλου τὸν θεολόγον. οὐ γάρ ἔστιν ὁ διαλεκτικὸς η̄ ὁ ἐριστικὸς οἷος ὁ καθήλου· εἰ γάρ καὶ περὶ τὰ αὐτὰ ἀνατρέψεται ὁ διαλεκτικὸς τῷ θεολόγῳ (περὶ γάρ πάντα τὰ ὄντα ἀμφότεροι), ἀλλ’ οὐχ ὡσάντως, 30 ἀλλ’ οὐ μὲν θεολόγος περὶ τὰ κοινὰ καὶ ἐκ τῶν καθ’ αὐτὰ καὶ η̄ αὐτὰ τοὺς πράγματιν ὄντων τῇ γεωμετρίᾳ ποιεῖται, οὐ δὲ διαλεκτικὸς καὶ ἐριστικὸς περὶ τὰ καθ’ ἔκαστα διατρέβουσι, καὶ οὐκ ἐκ τῶν καθ’ αὐτὰ ἀλλ’ ἐκ τῶν ἐνδόξων η̄ τῶν φαινομένων ἐνδόξων τοὺς λόγους ποιοῦνται.

1 διδασκάλειον a¹ 1. 2 περιπατεῖν ἀπὸ δείπνου a 6 ὁ ἐριστικὸς a¹ πρὸς scripsi
cf. vs. 17 et p. 91,9: περὶ al 9. 10 οὐτὶ δὲ—τὸν γεωμέτρην Λν: om. al 11 τῆς
γεωμετρίας a: τῇ γεωμετρίᾳ I 13 μὲν I: om. a 21 νῦν δ³ οὐκ Arist.
23 ὁ ἐριστικός (superscr. β') καὶ ὁ διαλεκτικός (superscr. α') I 25 ὁ deleui
26 τοιοῦτον a¹ 29 ἀμφότεροι a¹Λ: ἀμφότερα a²I 29. 30 οὐχ ὡσάντως, ἀλλ'
om. Λ 30 οὐ μὲν πρώτος φιλόσοφος καὶ θεολόγος συλλογίζεται ἐν τῶν κοινῶν καὶ Λ
αὐτὰ a: αὐτὸ Λ: comprehend. I 30. 31 η̄—ποιεῖται al: αἰτῶν καὶ πρώτων ὄντων τοῖς
πράγματιν Α 32 περὶ τὰ—ναὶ om. Λ αὐτὸ Λ 33 post τῶν prius add.
καθέκαστα καὶ τῶν Λ τοὺς λόγους ποιοῦνται al: περὶ παντὸς συλλογίζεται Λ

ὅτι δὲ οὐκ ἔστιν ὠρισμένης τινὸς φύσεως ἡ διαλεκτική, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ
ἡ μιμουμένη ταύτην ἐριστική, εἰρηται καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν. δεί-
κνυσι δὲ καὶ ἐταῦθι λέγων οὕτε γάρ ἔστιν ἀπαντα ἐν ἑνὶ τινὶ γένει,
τουτέστιν εἰ μὲν ἦν κοινὸν πάντων γένος τὸ ὄν, ἐνην ἕσως λέγειν ὅτι περὶ
5 τι ὠρισμένον εἰσὶν ἡ διαλεκτικὴ καὶ ἡ πειραστική· ἐπεὶ δὲ δέκα τὰ γένη.
οὐκ ἔστι λέγειν ὅτι περὶ μίαν τινὰ ὠρισμένην φύσιν εἰσὶν. ἀλλὰ κανὶ ἦν,
φησίν, ἐν κοινὸν γένος πάντων τὸ ὄν, οὐχ οἱόν τε ἦν ὑπὸ τὰς αὐτὰς
ἀρχὰς εἰναι πάντα τὰ ὄντα· ἀλλαι γάρ ἀλλων εἰσὶν, καὶ ἀλλα ὑπ’ ἀλλας
τυγχάνουσι· τῶν μὲν γάρ ψυσικῶν ἀρχαὶ εἰσὶν εἰδὸς, στέρησις, ὅλη, γεω-
10 μετρίας δὲ γραμμαί, σημεῖα, κύκλοι, ἴστρικῆς πῦρ, γῆ καὶ τὰ μεταξὺ καὶ
ἄλλων ἀλλαι. ὥστε κανὶ ἐν ἦν πάντων κοινὸν γένος τὸ ὄν, ἐπειδὴ τὰ ὑπὸ
τὸ ὄν, περὶ ἡ διαλεκτικὴ στρέψεται, διάφοροι φύσεις εἰσὶν, ὅτι καὶ αἱ
ἀρχαὶ αὐτῶν διάφοροι, οὐδὲ ἂν εἴη ὠρισμένης τινὸς καὶ μιᾶς φύσεως ἡ
διαλεκτική, διότε οὐδὲ ἡ ταύτην ὑποκρινομένη ἐριστική. δείκνυσι δὲ τὸ
15 προκείμενον καὶ ἄλλως, δυνάμει συλλογιζόμενος οὗτοις· αἱ μιᾶς τινος
φύσεως καὶ ἐνός τινος ὑποκειμένου οὗται οὐκ ἐρωτῶσιν· ἡ διαλεκτικὴ
καὶ ἡ πειραστικὴ ἐρωτᾶ· ἡ διαλεκτικὴ ἄρα καὶ ἡ πειραστικὴ οὐκ εἰσὶν
μιᾶς τινος ὠρισμένης φύσεως οὐδὲ ἐνός τινος ὑποκειμένου. οὐ γάρ ἔξ-
εστιν ὁ ποτερονοῦν τῶν μορίων διοῦνται. διὰ τούτου δὲ τὴν μείζωνα
20 πρότασιν παρακευάει, ὅτι αἱ μιᾶς τινος φύσεως καὶ ἐνὸς ὑποκειμένου
οὗτα ιοῦν ἐρωτῶσιν. εἴη ἀν〈οῦν〉 τὸ διοῦνται ἀντὶ τοῦ συλλογίσασθαι εἰρη-
κάς· οὐ γάρ ἔξεστιν οὐδὲ δυνατόν ἐστι τῷ ἀποδεικνύντι δεῖται τὰς τρεῖς
τοῦ τριγώνου γωνίας, εἰ τοῦτο εἴη δεικνύμενον, δύο δρυμῶν ἐλάττονας ἡ
τὴν διάμετρον σύμμετρον τῇ πλευρᾷ. ἡ γάρ | ἀπόδιεις ἐκ τῶν οἰκείων f. 31v
25 καὶ καθ’ αὐτὰ καὶ ἡ αὐτά, ὡς ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ δέδεικται, τοῦ δεικνυ-
μένου γίνεται· ἐκ δὲ τῶν καθ’ αὐτὰ ὑπαρχόντων ἐν τι δείκνυται, τάλη.

1. 2 ὅτι δὲ ἡ διαλεκτικὴ οὐκ ἔστιν ὠρισμένης τινὸς φύσεως, ἔγουν περὶ ἐν ὑποκείμενον κατα-
γίνεται, διὰ τοῦτο οὐδὲ ἡ ἐριστικὴ ἡ ταύτην ὑποκρινομένη A 2 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν
Τοπικῶν] c. 1 p. 100a19 3—5 οὔτε—πειραστικὴ αἱ: εἰ μὲν γάρ ἀπαντα τὰ ὑποκεί-
μενα ἐκάστης ἐπιστήμης ἐν ἑνὶ τινὶ γένει ἐθεωροῦντο, ἔγουν εἰ μὲν ἦν κοινὸν γένος πάντων
αὐτῶν τὸ ὄν, ἕσως ἂν, ἐλέγομεν ὅτι ἡ διαλεκτικὴ καὶ ἡ πειραστικὴ περὶ τι ὠρισμένον καὶ ἐν
ὑποκείμενον καταγίνεται A 4 μὲν α: μὴ I ἦν αἱ: οὖν αἱ: ἐνην I: ἐν ἦν α
5 post γένη add. τὰ γενικώτατα A 6 ὅτι αἱ: ὡς A εἰσὶν αἱ: ἔγουν περὶ ἐν ὑπο-
κείμενον καταγίνεται A 6. 7 ἦν φησιν αἱ: δάσομεν A 7 πάντων αἱ: εἶναι A
οὐδὲ οἱνα αἱ: οὐδὲ οὗτος A 8 ὑπὸ αἱ: λέγειν A 8 πάντων τῶν ὄντων A
ἄλλα (ante γάρ) αἱ: ἄλλαι scripsi: ἄλλαι αἱA 9 post τυγχάνουσι add. καὶ γάρ τὰ
ὑπὸ τὸ ὄν, οἷον δένδρα, λίθοι, ἀνθρωπος. ἵππος καὶ τὰ τοιαῦτα, διαφόρους τὰς φύσεις ἔχουσι·
καὶ διατοῦτο καὶ αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν εἰσὶ διάφοροι A post φυσικῶν add. πραγμάτων A
ὅλη καὶ στέρησις A 10 γραμμὴ, σημεῖον καὶ κύκλοι καὶ ἴστρικῆς τὰ τέσσαρα στοιχεῖα,
πῦρ A 11 ἄλλαι ἄλλων A 12 αἱ I: οἱ. αἱ 14 οὐδὲ ἡ I: οὐδὲ α
16 τινος αἱ: οἱ. αἱ 16. 17 οὐδὲ διαλεκτικὴ καὶ ἐριστικὴ ἐρωτᾶ. οὐκ εἰσὶν ἄρα ἡ διαλεκτικὴ καὶ
ἐριστικὴ A 18 ὠρισμένης οἱ. αἱ 18 τινος alt. οἱ. αἱ 19 μωρίων αἱ
20 πρότασιν I: πρότερον αἱ 21 οὖν addidit v 23 ταῦτα αἱ 25 ἐν τῇ Ἀπο-
δεικτικῇ] 1 4 26 ἑαυτὰ a

θέσ. ὅπει οὐκ ἔστιν αὐτῷ δυνατὸν ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ τὸ ἀντικείμενον δεικνύαι, οὐκ ἐρωτᾷ· ὃ γάρ ἐρωτῶν οὕτως ἐρωτᾷ ὡς παρετεκευασμένος τὸ ἐναντίον τοῦ τεθέντος συλλογίζεται. ἦ τὸ δοῦναι ἀντὶ τοῦ συγχωρῆσαι καὶ ὡς ἀληθῆς ἐν λαβεῖν εἴρηται· τῷ γάρ μέλλοντι δεικνύαι 5 τὰς τοῦ τριγώνου τρεῖς γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἵσταις οὐκ ἔξεστι λαβεῖν καὶ ὡς ἀληθῆς γρήγορασθαι ὅτι τοῦ τριγώνου αἱ τρεῖς γωνίαι ἀνισοί εἰσι δύο ταῖς ἐφεξῆς· οὐ γάρ ἐκ τούτου ἀλλ ἐπ τοῦ ἵσταις εἶναι δείκνυται τὸ τὰς τρεῖς γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἵσταις ἔχειν. ἦ τὸ οὐ γάρ ἔξεστιν ὑποτερονοῦν τῶν μορίων δοῦναι ἵσταις ἐπει τῷ οὐ γάρ ἔξεστι τῷ ἀποκρινομένῳ 10 ἐν τοῖς ἀποδεικτικοῖς δοῦναι οἷον ἀν μόριον βιώλγηται τῆς ἀντιφάσεως· συλλογίσμας γάρ, τιπέστιν ἀποδειξίς καὶ συλλογίσμὸς ἀποδεικτικός, οὐ γίνεται ἐξ ἀμφοῖν. εἰ μὲν γάρ σκοπὸν είχειν ὁ γεωμέτρης συνάγειν ἀμφότερα, τό τε τὰς τρεῖς γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἵσταις ἔχειν καὶ μὴ ἵσταις, τότε ἀν ἥρωτα, ἵνα ἐκ μὲν τοῦ λαβεῖν τὰς τρεῖς γωνίας δυσὶ ταῖς ἐφεξῆς ἵσταις 15 εἶναι συναγάγῃ τὸ τὰς τρεῖς γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἵσταις εἶναι, ἐκ δὲ τοῦ λαβεῖν μὴ ἵσταις εἶναι τὰς τρεῖς δύο ταῖς ἐφεξῆς τούναντίον· ἐπει δὲ μόνης τῆς ἀληθείας ἀντέχεται καὶ τὸ δύο συλλογίζεσθαι βιώλγεται, οὐκ ἐρωτᾷ, ἀλλὰ λαμβάνει δὲ ὅν τὸ ἀληθῆς δείκνυται. ὡστε οὐκ ἔξεστι τὸ φεῦδος ὡς ἀληθῆς τιθέναι. εἰ οὖν αἱ ἐρωτήσεις ἐπ' ἐκείνων γίνονται ἐφ' ὃν ἔξεστιν 20 ὑποτερονοῦν τῆς ἀντιφάσεως μόριον δοῦναι, ἐπὶ δὲ τῶν ἀποδεικτικῶν τοῦτο οὐκ ἔστιν, οὐκ ἀν εἴη ἐπὶ τούτων τὸ ἐρωτᾶν.

p. 172 a 18 Εἰ δὲ ἐδείκνυεν, εἰ καὶ μὴ πάντα, ἀλλὰ τά γε πρῶτα.

Εἰπὼν ὅτι ἡ διαλεκτικὴ ἐρωτητικὴ ἔστι καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀποδεικτική (ὅ γάρ ἀποδεικνὺς οὐκ ἐρωτᾷ, ὅτι μηδὲ τὴν ἀντιφασιν συλλογίζεται, 25 ἀλλὰ λαμβάνει τὸ ἀληθές), νῦν αὐτὸ τοῦτο πάλιν κατατεκνάζει, ὅτι οὐκ ἀποδεικνύει ὁ διαλεκτικός. φησὶ γάρ εἰ δὲ ἐδείκνυεν, οὐκ ἀν ἥρωτα, εἰ καὶ μὴ πάντα, ἀλλὰ τά γε πρῶτα καὶ τὰς οἰκείας ἀρχάς. τὸ γάρ ἔησι τῆς λέξεως, ἀν πλῆρες, τοιοῦτον. εἰ ἐδείκνυε, φησάν, ὁ διαλεκτικός, οὐκ ἀν ἥρωτα. διὰ τί; ὅτι “οὐκ ἐρωτᾷ ἀλλὰ λαμβάνει ὁ 30 ἀποδεικνύων”, ὡς ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς εἴρηται. ὡστε γε περὶ οὐδενὸς ἀν ἥρωτα ὄλως, ἀλλὰ τὰ οἰκεῖα τοῦ δεικνυμένου λαμβάνοντι συνεπέραινεν ἀν τὸ προκείμενον. ἦ εἰπερ ὄλως ἥρωτα, ἀλλ ὅν περὶ τῶν πρώτων καὶ τῶν οἰκείων ἀρχῶν οὐκ ἀν ἥρωτα καὶ ἀπό τινων ἐνδύξων συνελογίζετο καὶ ὥσπερ ἐδίδου πρὸς συγκατατέθεσιν αὐτῶν· οὐδεμίᾳ γάρ ἐπιστήμη περὶ

3. 4 συγχωρῆσαι α'ΑΙ: συγχωρηθῆναι α² 4 ἀληθὲς Α δην Αν: ἐν αΙ 5 ἔξεστι
ΑΙ: ἔστιν α 6 ἀληθῶς α 8 οὐ γάρ ΑΙ: οὐκ α 10 οἷον ἀν μόριον α'ΑΙ: τὸ
μόριον οἷον ἀν α² 12. 13 ἀμφότερον α 14 δόν Α 15 συναγάγηται οὐπίσσο τὸ α
16 δυσὶ ν 19 ἀληθὲς Αν: ἀληθῶς αι αι Αν: οιμ. αι 21 ἔξεστιν Α
22 ἀλλ τά γε πρῶτα 1: οιμ. α 26 ἐδείκνυεν 1 Arist.: ἐδείκνυεν ὁ διαλεκτικός α: δ
διαλεκτικός ἀπεδείκνυεν Α 28. 29 διαλεκτικός Α: οιμ. αι 30 ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς]
Anal. Pr. II p. 24^a24 31 συνεπέραινεν ΑΙ: συνεπέραινεν α 34 πρὸς ΑΙ: πρὸς τὴν α

τῶν οἰκείων διαλέγεται ἀρχῶν, ἀλλ᾽ ως οὕτως ἔχοντες χρωμένη τὸ ἔξης συμπεραίνεται. Ήτι δὲ καὶ τὰς ἀρχὰς διαλεκτικὸς συλλογίζεται, δῆλον· λαμβάνει γάρ οὕτως· πᾶν πέρας μιᾷ διαστάσει λείπεται οὐδὲ τοι πέρας, ὥστε καὶ ἡ στιγμὴ πέρας οὖσα γραμμῆς μιᾷ διαστάσει ἀπολειφθήσεται 5 τῆς γραμμῆς· ἐπει δὲ ἡ γραμμὴ ἐφ' ἐν διαστατῇ, ἡ στιγμὴ ἔσται ἀδιάστατος καὶ ἀμερῆς· τὸ δὲ μὴ διδόντος γάρ οὐκέτ' ἀν εἰχεν ἐξ ὧν διαλέξεται τοιοῦτόν ἔστιν· εἰ γάρ ἀποδεικνύουσα μὴ ως ἀληθέσιν οὔσαις ἐχρητοῖ ταῖς ἀρχαῖς, ἀλλ᾽ ἡρώτα, οἷον, εἰ οὕτως ἔτυχεν, ἀρά γε αἱ ἀπὸ τοῦ κέντρου ἵσαι ἀλλήλους εἰσίν, δὲ ἀποκρινόμενος ἀπέργεσεν, οὐδὲ ἀν 10 εἰχεν ἐξ ὧν ἔτι διαλέξεται καὶ δεῖξει ήτι εἰσὶν ἵσαι· εἰ γάρ αἱ δεῖξεις ἐκ τῶν προτέρων καὶ αἰτίων, τῶν δὲ ἀρχῶν οὐδέν ἔστι πρότερον, οὐκ ἀν εἰχε δεῖξαι ήτι ἵσαι εἰσίν. ὥστε διὰ ταῦτα οὐκ ἐρωτῶσιν οἱ ἀποδεικνύτες. ἐπει οὖν δὲ μὲν δεικνύων οὐκ ἐρωτῷ, δὲ διαλεκτικὸς ἐρωτᾷ, δὲ διαλεκτικὸς οὐδὲ δεικνύει. δὲ συλλογισμὸς ἐν δευτέρῳ σχήματι· οὐδεὶς 15 δεικνύων ἐρωτᾷ, πᾶς διαλεκτικὸς ἐρωτᾷ, καὶ τὸ συμπέρασμα δῆλον.

p. 172 a 21 'Η δ' αὐτὴ καὶ πειραστική.

Εἰπόν τὴν διαλεκτικὴν περὶ πολλὰ καταγίνεσθαι, νῦν φησιν ήτι ἡ αὐτὴ δέ ἔστι | τῇ διαλεκτικῇ καὶ ἡ πειραστική· περὶ πολλὰ γάρ καὶ f. 32r αὗτη καταγίνεται. πειραστικὴν δὲ ἐνταῦθα λέγει οὐχὶ τὴν ἐν ταῖς μαθή- 20 μασι γινομένην (αὕτη γάρ ἐν μόνοις τούτοις ἔστιν) ἀλλὰ τινα ἀλληγορικήν μαθήμασι καὶ ἐν ταῖς ἀλλαις τέχναις εὑρισκομένην καὶ τὸ προσω- πεῖν τῇ διαλεκτικῇ ὑποδυομένην καὶ ἐπιχειροῦσαν περὶ παντὸς τοῦ προτείμεντος, ὡς καὶ ἡ διαλεκτική, πλὴν οὐκ ἐπιστημόνως καὶ αὗτη ἐπι- 25 χειρεῖ, ὡς ἡ ἐν ταῖς μαθήμασι πειραστική, ἀλλὰ φαινομένως τε καὶ τὸ δίλοιν ὡς ἔτυχε. καὶ ήτι τοιαύτη ἔστι, φησίν, ἡ πειραστική, πρόδηλον ἐξ ὧν ἐπάγει· οὐ γάρ ἡ πειραστική, φησί, περὶ ἐν τι καταγίνεται, ὡς ἡ γεωμετρία, ἀλλὰ τοιαύτη ἔστιν ἦν ἔχοι καὶ μὴ εἰδώλως τις, ὅπερ τοιοῦτόν ἔστι· πολλάκις τινὲς ἀλλήλους πειράζοντες ἐριωτῶσιν, δὲ ἀδικηθεῖσις τὸν ἀδικήσαντα, 'δέδωκά σοι τόδε η οὐ; ἐπόνησας τοῦτο η οὐ?'. ίδοι 30 οὖν ἐνταῦθα μὴ εἰδώλως τις τὴν ἀντέφασιν διὰ ταύτης πειράζει.

1 ἀρχῶν διαλέγεται Α 3 λαμβάνει γάρ οὕτως Αν: οικ. αἱ 5 τῆς γραμμῆς
οικ. Α γραμὴ I ἐφ' ΑΙ: ὃφ' αἱ post διαστατῇ add. καὶ Α ἔσται ΑΙ:
ἔστιν αἱ 7 ἀποδεικνύουσα μὴ ΑΙ: μὴ ἀποδεικνύσα μὴ αἱ: ἀποδεικνύσε (sic) μὴ αἱ²
8 ἀλλα: οὐκ ἀν Α 9 post κέντρου add. εὐθεῖαι Α 10—12 ἐξ ὧν—εἰχε
αλ: οικ. I 10 ισαι αἱ²: ισαι αἱ¹ 12 ταῦτα ΑΙ: τοῦτο αἱ 15 πᾶς αἱ¹
16 post αὐτὴ add. ηγουν διαλεκτικὴ αἱ 21 ἐν μαθήμασι ΑΙ: ἐνθυμημάσι αἱ¹: ἐν
τοῖς μαθήμασι αἱ² 23 ἐπιστήμονος αἱ 25 φησὶν η Α: φησὶ αἱ 27—30 ἀλλά—
πειράζει αἱ: καὶ τὰ ἔξης Α 29 τοῦτο Ι: τοῦτα αἱ 30 τις I: τι αἱ

p. 172a23 "Εξεστι γάρ πεῖραν λαβεῖν καὶ τὸν μὴ εἰδότα τὸ πρᾶγμα τοῦ μὴ εἰδότος, εἴπερ καὶ δίδωσιν οὐκ ἔξι ὥν οἶδεν οὐδὲ ἔκ τῶν ἰδίων ἀλλ' ἔκ τῶν ἐπομένων, οἷσα τοιαῦτά ἔστι.

Τὸ προειρημένον κατασκευάζει τὸ ὅτι "καὶ μὴ εἰδός" τίς ἔστι πειρα-
5 στικός. ὕσπερ γάρ δικάζονται τινες ἀτέχνως καὶ δέγχονται τῆς τῶν νόμων γνώσεως καὶ πεῖραν λαμβάνουσιν ἀλλήλων περὶ οὐδὲ δικάζονται, πῶς ἔχουσι πιθανότητα πρὸς τὸ πρᾶγμα. καὶ λόγους ἐκφέρουσι μηδὲ ὅντα γενετάμενοι ἡγορικῆς, οὗτοι καὶ συλλογίζονται· καὶ γάρ καὶ ὁ μὴ εἰδός παρὰ τοῦ μὴ εἰδότος ἐρωτῶν καὶ λαμβάνων συλλογίζεται καίπερ ἀγνοῶν τί ἔστι 10 συλλογισμός. συλλογίζεται οὖν καὶ πεῖραν λαμβάνει ὁ μὴ εἰδός [παρὰ] τοῦ ἡμίων αὐτῷ μὴ εἰδότος· ἔκεινου γάρ διδόντος συνάγει τι οὗτος ἔκ τῶν διθέντων· τούτῳ δὲ τρόπον τινὰ συλλογίζεσθαι ἔστιν. εἰσὶ γάρ τινα λίαν ἐναργῆς ἐπόμενά τισιν, ὃν διδόμενων μὲν παρὰ τοῦ ἀποκρινομένου λαμβανομένων δὲ παρὰ τοῦ ἐρωτῶντος ἐπάγεται τι ὕστερον ὡς συμπέρασμα. 15 καὶ ἔξεστι τούτου πίστιν λαβεῖν τῷ προσέχοντι τοῖς πολλοῖς, καὶ μάλιστα τοῖς κοινωνοῦσι τινῶν καὶ λόγους διδόντων καὶ λαμβανόντων τῆς κοινωνίας. ἔστιν οὖν ὁ πᾶς τοῦ λεγομένου σκοπὸς τοιοῦτος, ὅτι ἔξεστι καὶ τῷ μὴ εἰδότι τὴν ἀντίφασιν (ταύτην γάρ πρᾶγμα λέγει) ἀπόπειραν λαβεῖν τοῦ μὴ εἰδότος αὐτήν, ἐπεὶ καὶ δίδωσιν οὐκ ἔξι ὥν οἶδεν ὡς ἐπιστήμην 20 ἔχων καὶ τῶν οἰκείων τῇ ἐπιστήμῃ, ἀλλ' ἔκ τῶν κοινῶν καὶ συνήθισιν τοῖς πᾶσιν, ὃ εἰδὼς τις οὐδὲ τὴν τέχνην. ἔστι δὲ καὶ τὸ διὰ τούτου λεγόμενον τοιοῦτον· οὐδὲν κωλύει τὸν εἰδότα τὰ ἐπόμενα τῷ πράγματι, περὶ οὐ τὴν πεῖραν λαμβάνει, τὴν τέχνην ἀγνοεῖν, ὕσπερ καὶ οἱ ἐμπειρικοὶ τῶν ἴστρων. οὐδὲν οὖν κωλύει τὴν τέχνην ἀγνοεῖν, ἀλλ' ἐνδέχεται 25 καὶ γνώσκειν καὶ ἀγνοεῖν· ὃ δὲ μὴ εἰδός τὰ ἐπόμενα ἔξι ἀνάγκης ἀγνοεῖ καὶ τὴν τέχνην. ἔστι δὲ ὃ μὲν τὰ ἐπόμενα θεωρῶν καὶ τὴν τέχνην εἰδός ὃ διαλεκτικός· ὃ γάρ μετὰ τέχνης πειράζων ὃ διαλεκτικός· ὃ δὲ τὴν τέχνην μὲν ἀγνοῶν τὰ δὲ ἐπόμενα εἰδὼς ὃ ἐριστικός.

p. 172a27 "Ωστε φανερὸν ὅτι οὐδὲνδες ὠρισμένου ἡ πειραστικὴ
30 ἐπιστήμη ἔστι.

Τὸν περὶ πειραστικοῦ καὶ διαλεκτικοῦ λόγου συμπεραινόμενος φρεσὶ ὅτι ὕσπερ ἡ διαλεκτικὴ οὐκ ὠρισμένα ἔχει τὰ οὐποκείμενα, οὗτοις οὐδὲ ἡ

4 τὸ prius αἱ: τί αἱ 5 ὕσπερ αἱ: εἴπερ αἱ τῆς om. αἱ 7 πιθανότερον αἱ: πιθανότητος fort. recte v post λόγους expunxit ἔχουσι I 10 παρὰ ut e vs. 8 illatum delevit 13 post ὃν add. καὶ Λ 14 ὕστερον αἱ: ἔτερον αἱ ὡς αἱ: καὶ Λ 15 τοῖς προσέχουσι Λ καὶ alt. om. Λ 16 λόγους αἱ: corr.: λόγισμοὺς αἱ: λαμβανομένων αἱ 17 ὅστον οὖν αἱ: ἔξεστι γάρ πεῖραν λαβεῖν Λ post τοιοῦτος add. ἔστιν Λ 20 ἔχων αἱ: ἔχει αἱ 23. 24 πειραστικὸν Λ 24 ἴστρων Λιν: ἴστρων αἱ 25 καὶ prius om. Λ 27 ὃ γάρ αἱ: δε καὶ Λ πειράζει Λ ὃ διαλεκτικός alt. om. Λ 31 πειραστικῆς καὶ διαλεκτικῆς v

ταύτην ὑποδυμένη πειραστική· διὸ καὶ περὶ πάντα ἐστίν. ἔπειτα καὶ τὴν αἰτίαν ἀποδίδωσι διὸ ἦν περὶ πάντων θεωρεῖ ὁ πειραστικός. καὶ φησὶν ὅτι εἰσὶ τινα κοινὰ καὶ πᾶσι γνώριμα, ἀλλὰ ἀφωρισμένης μιᾶς τινὸς ἐστιν ἐπιστήμης, οἷον τὸ ‘ὑβρισας τὸν δεῖνα ἡ οὖ;’ καὶ ‘συνεγένου τῇ 5 τούτου φίλη ἡ οὖ;’ καὶ ‘εἰ μὲν ἐμοίχευσας, ἔπειται τόδε, εἰ δὲ μή, τόδε.’ ὅτι δὲ ἀπαντεῖς μετέχουσι τῶν κοινῶν, σημεῖόν φησιν εἶναι τὸ πάντας μέχρι τινὸς καὶ οὐτέξεν λόγου καὶ ἀπολογεῖσθαι ἐπιχειρεῖν. τὸ δὲ τρόπον τινὸς προσέμηκας δεικνύων ὅτι τὰ κοινὰ ταῦτα, καλὸν εἰ ἀπαντεῖς γνούσκωσιν, ἀλλὰ οὐν οὐχ ὄμοιώς· ὃ μὲν γάρ διαλεκτικῆς οἰδεῖν ὅτι τὸ ἐρωτών τῷ μεν ἀντίφασις, καὶ ὡς ἀνάγκη θάτερον εἶναι ἀληθές· ὃ δὲ πολὺς. 10 τὸ δὲ τρόπον ἀτέχνως προίσχεται τὴν ἐρώτησιν. περὶ δὲ τῆς ἀτέχνου ταύτης πειραστικῆς καὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν ‘Ρητορικὴν πονηθεῖσι διειλήφισμεν. τὰ γοῦν κοινὰ ὄντα, εἰ καὶ ἀνεπιστήμονές εἰσι καὶ δοκοῦσιν ἔξω λέγειν τῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ οὖν ἵστασιν οἱ πολλοί, [καὶ] καλὸν ἀτέχνως μετέχωσι τούτου· 15 λέγουσι γάρ, ὡς πολλάκις εἰρήκαμεν, τὴν ἀντίφασιν, ἡς ἐντέχνως μετέχει ὁ διαλεκτικός.

p. 172a36 Ἐπεὶ δέ ἐστι πολλὰ μὲν ταῦτα.

Ἐπειδή, φησί, τὰ κοινὰ ταῦτα πολλά εἰσι καὶ ἐν πάσαις ταῖς τέχναις καὶ ταῖς ἐπιστήμαις ταῦτα εὑρίσκονται, οὐ τοιαῦτα δέ εἰσιν ὅστε μιᾶς 20 τινὸς εἶναι φύσεως καὶ ὑφ' ἐν ἀνάγεσθαι γένος (πῶς γάρ ἂν καὶ ἀναγνοῦσσαν;) καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ ὠρισμένα εἰσὶν ἀλλ' οἷον αἱ ἀποφάσεις, τουτέστιν ἀδριστα (καὶ γάρ αἱ ἀποφάσεις ἀδριστοί εἰσιν· ἡ γάρ λέγουσα ἀπόφασις ‘τόδε οὐ λευκόν ἐστιν’ ἀδριστος), ἐπεὶ γοῦν τὰ μὲν εἰσὶ κοινὰ καὶ ἀδριστα, εἰσὶ δέ τινα καὶ μή κοινὰ ἀλλ' ἴδια τινος ἐπιστήμης, δυνατόν ἐστιν ἐκ τούτων τῶν κοινῶν περὶ πάντων πειραν λαμβάνειν. καὶ ἔστι τις τέχνη ἡ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐπιχειροῦσσα, καθὼδι ὄμιλοι τε καὶ ἐρωτῷ, οὐχὶ τοιαῦτη δέ οἵαί εἰσιν αἱ ἐπιστημονικαί. τὸ δὲ διόπερ ὃ ἐριστεικὸς οὐκ ἐστιν αὐτως ἔχων καὶ τὰ ἑέτης ἀποδιδούμενα, στεται μὲν καὶ πρὸς τὰ ἄνωθεν εἰργμένα· ἔλεγε γάρ ἐν τοῖς προλαβθοῦσιν,

1 πάντων Arist. v 2. 3 ἡ πειραστική· εἰσὶ γάρ τινα καὶ γνώριμα πάστιν Λ
4 εἰσὶν Λ ἡ οὖ om. A 5 τούτου φίλη a¹I: τούτου φίλη a²: τοῦ φίλου Α καὶ
om. A 7. 8 προσέμηκε δὲ τὸ τρ. τ. Α 8 εἰ al: οἱ Α 8. 9 γινώσκωσιν Α: γινώ-
σκωμεν I: γινώσκομεν α 11 προίσχετο α περὶ α: πῶς I 12 διειλήφαμεν b
25 13 ἀνεπιστήμονές I: ἀνεπιστήμονα α 14 καὶ deleui 15 εἰρήκαμεν α: εἰρήκαμεν I:
εἴπομεν A 18 φησί om. A 18 et 19 ταῖς om. Α 19 ταῦτα om. Α εὐρί-
σκονται ante 18 ἐν πάσαις collocat Α ante οὐ add. κοινὸν δέ λέγω ως τὸ ἐπὶ παντὸς ἡ
κατάφασις ἡ ἡ ἀπόφασις Α post εἰσιν add. τὰ κοινὰ Α 19. 20 ως μιᾶς τινος φύσεως
εἶναι καὶ ἐπιστήμης καὶ ὑφ' ἐν γένος ἀνάγεσθαι, ἥγουν ὑπὸ ποσὸν ἡ ὑπὸ ποιόν A
20. 21 ἀναδεικνείτεσσαν a¹ 21 οὐδὲ ὠρισμένα ΑI: οὐ διωρισμένα α 22 ἥγουν
α

ἀδριστοί Α ante αἱ add. καὶ I εἰσιν om. Α 23 λέγουσα om. Α post
ἀπόφασις add. ἡ Α 27 τὲ I: τι a 29 πρὸς ἄνω εἰργμένον. προλαβθὼν γάρ
ἔλεγεν Α θετεγ] c. 11 p. 171 b 34sq.

ὅτι ὁ ἐριστικὸς περὶ πολλὰ καταγίνεται ὡς ὁ διαλεκτικός, καὶ ὅτι οὐκ ἔχει δημοιότερα πρὸς τὸν διαλεκτικὸν τὴν αὐτὴν ἥγεν ὁ φευδογραφῶν πρὸς τὸν γεωμέτρην, καὶ διὰ τοῦτο εὑρίσκεται καὶ ἐν τοῖς μαθήμασι. ἥρθήσεται δὲ καὶ πρὸς τὰ προσεγκῶς εἰρημένα συναπτόμενον. καὶ ἔστι τὸ λεγάμενον 5 τοιοῦτον, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ἐριστικὸς οὗτος ἔχων πρὸς τὸν διαλεκτικὸν ὡς ὁ φευδογραφῶν πρὸς τὸν γεωμέτρην· εἰ γάρ ἦν τοῦτο καὶ ἡσαν ὠρισμένα αὐτοῦ τὰ ὑποκείμενα ὥσπερ δὴ καὶ τὰ τοῦ φευδογραφοῦντος, οὐκ ἂν ἤδονατο περὶ παντὸς τοῦ προτιθεμένου παραλογίζεσθαι· νῦν δὲ διὰ τοῦτο συμβαίνει ἀπατητικὸν εἶναι αὐτόν, διὰ τὸ περὶ πάντων ἐπιγειρεῖν.

10 p. 172b5 Τρόποι μὲν οὖν εἰσιν οὕτοι τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων.

Ἐπών πόσοι εἰσὶν οἱ σοφιστικοὶ ἐλέγχοι, καὶ ἀναγαγῶν αὐτοὺς εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγονταν καὶ πρὸς τὸν διαιροῦντας αὐτοὺς εἰς τὸν πρὸς τοῦνομα καὶ παρὰ τὴν διάνοιαν ἀπομαχεσάμενος, ἔτι γε μὴν καὶ διαιροὴν πειραστικὸν καὶ ἐριστικὸν παραδούς, καὶ αὐτὸν δὲ αὖθις τὸν ἐριστικὸν εἰς 15 τὸν σοφιστικὸν καὶ ἐριστικὸν διελόν καὶ διαφορὰν ἔκπατέρου ἀποδούς, νῦν μελῶν εἰπεῖν, πῶς οἱ σοφισταὶ ἐλέγχουσι τινὰ φευδόμενον ἢ παράδοξα λέγοντας ἢ ἀδολεσχοῦντα ἢ σολοικίζοντα. πρῶτον τοῦτο λέγεται. διὰ ὁ διαλεκτικὸς δύναται θεωρῆσαι περὶ τῶν σοφισμάτων καὶ διεκρίναι ταῦτα καὶ ἐλέγχει σοφισμάτα δύντα. τὸ γάρ τάτερν τὰς προτάσεις καὶ συντιθέναι 20 τῆς διαλεκτικῆς ἐστίν· εἰ γοῦν τοῦτο τῆς διαλεκτικῆς, λοιπὸν αὐτῆς καὶ τὸ κρίνειν τὰ σοφισμάτα. ἀπασαν τούτουν τὴν περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων θεωρίαν ἡ διαλεκτικὴ μέθοδος κέκτηται.

p. 172b9 Καὶ περὶ μὲν τῶν ἐλέγχων εἰρηγται τῶν φαινομένων.

Πέντε τινῶν στοχάζεσθαι κατ’ ἀρχὰς τῆς παρούσης πραγματείας ἔφη 25 τὸν σοφιστάς, τοῦ πειρᾶσθαι ἐλέγχους τραίνεσθαι καὶ τοῦ εἰς φεῦδον ἀγειν τὸν προσδιαλεγόμενον, τοῦ παράδοξον αὐτὸν ἐλέγχειν λέγοντα, τέταρτον σολοικίζειν ποιεῖν καὶ πέμπτον ἀδολεσχοῦντα ἀποδεικνύειν τὸν ἀποκρινόμενον. καὶ περὶ μὲν τοῦ πῶς σπουδάζουσιν ἐλέγχουν φαινόμενον ποιεῖν εἰρήκει, καὶ τὸν λόγον συγκεφαλαιούμενος καὶ αὐτὸς τοῦτο δηλοῦν λέγει γάρ

I post ὡς add. καὶ A   1—3 διὰ—γεωμέτρην, καὶ om. I   1. 2 οὐκ—τὴν αὐτὴν α: οὐ τὴν αὐτὴν δημοιότερα ἔχει πρὸς τὴν διαλεκτικὴν A   3 καὶ prius a: om. A διὰ τοῦτο αι: διείν A   3 καὶ alt. Al: om. a   3—5 ἥρθήσεται—ἐριστικὸς αι: ταῦτα εἰπών ἄνω, ἐνταῦθα φτίσιν δὲ τὸ ἐριστικὸς οὐκ ἔστιν A   6 φευδογράφος A   ἦν τοῦτο καὶ om. A   7 αὐτοῦ Λβ: αὐτῶν a: compend. I   καὶ AI: om. a   8 προτιθεμένου I: προτιθεμένος Λ: προκειμένου a   παραλογίσασθαι A   9 εἶναι αὐτὸν I: inv. ord. a: εἶναι A   πάντων a: πάντας I   12 πρὸς prius scripsi: εἰς αἱ τοῦς alt. A: τὸν a: compend. I   13 καὶ alt. om. A   14 πειραστικὸς—ἐριστικὸς Λν: πειραστικῆς—ἐριστικῆς αι: 15 ἐκπατέρου scripsi: ἐκπατέρων Λ: compend. I: ἐκάστου a 16 σοφισταὶ Λν: σοφιστικοὶ αι: 17 ἀδολεσχοῦντα a   18 θεωρηθῆναι a¹   24 ἔφη] c. 3 p. 165b13 sq.   26 παράδηλον αι: 29 τοῦτο δηλοῖ I: inv. ord. a

περὶ μὲν οὖν τῶν φαινομένων ἐλέγχων εἰρηταί. νῦν δέ, δὲ δεύτερον αὐτοῖς σπουδᾶσται (ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἀποδεικνύαι ψεύδομενον τὸν προσδιαλεγόμενον), διέξισται, καὶ φησὶ πρῶτον μὲν γνίσθαι τοῦτο ἐκ τοῦ πυνθάνεσθαι πως, τουτέστι κρυπτικῶς. οὐ γὰρ ἀπλῶς τις προάγων τὴν 5 ἐρώτησιν ἐλέγξει ψεύδομενον τὸν ἀποκρινόμενον· ἐκ δὲ τοῦ πως ἐρωτᾶν, τουτέστι μετ' ἐπικρύψεως, καὶ διὰ τῆς τοιᾶσδε ἐρωτήσεως συμβαίνει: §. 33· τοῦτο μάλιστα τὸ γάρ μὴ ὑποθέμενον πρόβλημα ὡρισμένον ποιεῖσθαι τὴν ἐρώτησιν θηρευτικόν ἐστι τοῦ σπουδᾶσθαι μένου. οἷον εἴ τις θέλων κατατεκνάσαι καλὸν τὸ ἐν ἀγορῇ συνουσιάζειν μὴ ἀπλῶς δρίσαστο τὸ 10 λεγόμενον, ἀλλ’ οὕτω πως εἴπῃ κρυπτικῶς ἄρα γε δὲ ἀπλῶς καλόν, καὶ πῆ οὐκ ἔσται καλόν·¹ εἰτα τοῦτο δόντος τοῦ ἀποκρινομένου κατατεκνάσται δὲ βιούλεται δὲ ἐρωτᾶν. θταν γάρ μὴ ὡρισμένον ἢ τὸ περὶ οὐ δὲ ἐρωτᾶν βιούλεται συλλογίσασθαι. ἀμαρτάνουσιν οἱ ἀποκρινόμενοι εἰκῇ λέγοντες. οὐ μὴν ἀλλὰ κανὸν ὡρισμένον εἴη τὸ πρόβλημα, ἔσται πάλιν τὸ εἰς 15 ἄδοξον ἀγαγεῖν τὸν ἀποκρινόμενον, εἴ τις πολλὰ ἐρωτᾷ. καὶ ἔστιν ἐλλειπτικὴ εἶναι ἡ λέξις· εἴη δὲ ἀν δόλακηρος, εἴ οὕτως ληφθείη· τό τε ἐρωτᾶν πολλά, κανὸν ὡρισμένον ἢ πρὸς δὲ διαλέγεται, εἰς ἄδοξον δόντας σῆχατον. ἐπὶ τούτῳ καὶ τοῦτο καταρθοῦ τὸ σπουδᾶσθαι, τὸ ἀξιοῦν τὸν ἀποκρινόμενον λέγειν τὰ δοκοῦντα τοῖς πολλοῖς. πλὴν θταν 20 ἢ, φησίν, ὡρισμένον τὸ πρόβλημα, ηττον κακουργεῖν οἱ σοφιστεύοντες δύνανται, κανὸν πολλὰ τινα ἐρωτᾶσιν· ηττον γάρ ἀπατηθήσεται τις παρὸ πρότερον, θταν ἀδριστον καὶ ἀγνωστον εἴη τῷ ἀποκρινομένῳ τὸ πρὸς δὲ διαλέγεται. πῶς δέ, φησίν, ηττονα τότε δύνανται κακουργεῖν, διότι, εἰ οὐδενὸς ἀποκρινόμενος τὸ πρόβλημα, εἰ ἐναγκλεῖται εἰς ἀποτόπον τι παρὰ τοῦ ἐρωτᾶντος, 25 εὐθὺς ἀπαιτεῖ καὶ φησὶ τί τοῦτο πρὸς τὸ προκείμενον;²

p. 172b22 Στοιχεῖον δὲ τοῦ τυχεῖν ἢ ψεύδομεν τινός.

Ὄπερ ἀνωθεν ἔλεγε, καὶ ἔτι τὸ αὐτό φησι. σαφέστερον δὲ νῦν τὸν λόγον μεταχειρίζεται λέγων ἀρχὴν εἶναι καὶ σίνει στοιχεῖον τοῦ ἐλέγχαι τινὰ ψεύδος ἢ ἄδοξον λέγοντα τὸ μὴ δηλον ποιεῖν τὸ βιούλημα μηδὲ τὸ πρόβλημα τιθέναι καὶ ἐρωτᾶν, ἀλλὰ λέγειν μὴ πειραστικῶς διαλέγεσθαι, ἐρωτᾶν δὲ χάριν μαθήσεως· τὸ γάρ λέγειν σε μαθητεύεις χάριν προσδιαλέγεσθαι πολλὴν παρέξει ἀρθροίναν εἰς τὸ ἀπατῆσαι αὐτὸν μὴ προορῶντα τὸ συμβήσομενον. ἔτι πρὸς τὸ ψεύδος τινα ἀπελέγχειν μέθοδος ἦδε, ητις καὶ σοφιστικὴ ἐστι· τὸ γάρ τιθέναι τι πρόβλημα, είτα τούτου μὲν ἀναγκω- 35 ρεῖν ἐπ’ ἄλλα δέ τινα κατατρίβειν μὴ ἀναγκαῖα τῷ προβλήματι λόγων

1 δὲ I: om. a   2 αὐτοῖς v: αὐτὸς aI   9 τὸν ἐν a   δρίσαστο] το postea add. I¹
 15 ἔστι δὲ, om. καὶ, A   16 τε I: τ² A: γε a   18 ἐπὶ τούτου A   19 τὸν ἐρωτώμενον A   post λέγειν add. καὶ A   23 ηττον Arist. v   δύνανται Α Arist.:
 δύνανται αI   24 τοῦ ἐρωτᾶντος A: τῷ ἐρωτᾶντι al   26 post τινός add. ἢ ἄδοξον α
 27 ἔλεγε αI: ἐλέγετο α   28 δεῖξαι A   29 ψεύδομενον ἢ ἄδοξον τι A   post μὴ
 add. τὸν ἐρωτᾶντα A   29. 30 τὸ βιούλημα δὲ διαλεγόμενον, μὴ δὲ τὴν θέσιν ηγούν τὸ πρόβλημα ἐρωτᾶν A

δ' εὐπορίαν τῷ ἐρωτῶντι διδόντα σοφιστικὸν ἔργον ἔστιν. ἔστι δὲ τοῦτο ποιεῖν καὶ καλῶς καὶ ταῦναγτίον· εἰ μὲν γάρ πρὸς ἀναγκαῖα τῷ πριθήματι τὸν λόγον μετέψερον, καλῶς δὲ ἐποίουν· νῦν δὲ μὴ παιηντες οὗτοις οὐ δοκοῦσι καλῶς ποιεῖν τὴν μεταφοράν. ὡς γὰρ ἐν τοῖς Τοπικοῖς 5 ἐδίδαξε, γάριν τεσσάρων ἀναγωρεῖ τις τοῦ προβλήματος, ἵνα γάριν κρύψεως ἢ γάριν ὄγκου ἢ “ἐπαγωγῆς γάριν τοῦ δοθῆναι τὸ καθήλου” ἢ “πρὸς τὸ συφέστερον γνενέθλαι τὸν λόγον”. εἰ δὲ μηδὲν τούτων γένηται, οὐ καλῶς τέ εἰσι τὰ τοιαῦτα εἰλημμένα καὶ σοφιστικῇ ἔστιν ἢ διαλεξεῖς.

p. 172b29 Πάλιν πρὸς τὸ παράδοξα λέγειν σκοπεῖν.

10 Πῶς δὲ τις εἰς τὸ φαινόμενον ψεῦδος τὸν ἀποκρινόμενον ἀπενέγκοι, εἰπὼν κανὸν καὶ περὶ τῆς εἰς παράδοξον ἀπαγωγῆς φησιν. εἰ βούλει γάρ, φησι, ποιεῖν τὸν ἀποκρινόμενον παράδοξα λέγειν, σκόπει καὶ ἐξέταζε 15 ὅποιός τις ἔστιν οὗτος καὶ ποίας αἵρεσεως καὶ ποίου δόγματος ἀντέχεται τῆς φιλοσοφίας, εἰ Περιπατητικός ἔστιν ἢ Στοιχίος· καὶ εἰ Περιπατητικός 20 ἔστιν, ἐρεύνα ὅπερ εἴπον οὗτοι παράδοξοι καὶ ἐναντίον τοῖς λοιποῖς, οἷον ὅτι πέμπτου σώματός ἔστιν ὁ οὐρανός, καὶ ἐρώτα τοῦτο, εἶτα παράγγει τοὺς πολλούς· τούτοις γάρ ἀνόητον πάντῃ καὶ παράδοξον τὸ τοιοῦτον φανεῖται. ὅτι δὲ ἔκαστη αἱρεσίς ἔχει τι παράδοξον, ἐδήλωσεν εἰπὼν 25 ἔστι γάρ ἐν ἔκαστοις τι τοιοῦτον. ἀρχὴ δὲ καὶ τοῦ εἰς παράδοξον ἄγειν τὸν ἀποκρινόμενον τὸ μὴ ἀπλῶς καὶ ἀνακεκαλυμμένως καὶ φανερῶς καὶ χωρὶς ἐπικρύψεως τιθέναι τὰ τῶν αἵρεσεων παράδοξα ἀλλὰ μέσον τῶν προτάσεων· ἐπεὶ γάρ, εἰ ἐρωτήθησί τουν ἀνέδηγη, τίσις οὐκ δὲ οὐτάς ὑπολογίζεται, ἀς καὶ παρὰ τοὺς πολλούς, δεῖ τὰς παραδόξους τῶν οἰς προσδιαλεγόμενα ὑπολήγεις, ἀς καὶ παρὰ τοὺς πολλούς δογματίζουσι, παραλαμβάνειν ἐν ταῖς 33v προτάσεσιν. οὐκ ἦν δὲ ἄρα ὁ Στοιχειρίτης εἰς τὸ παραδοῖναι μέθιδον I. τῇ ἀπάτῃ μόνον δεινός, ἀλλὰ καὶ λύσιν τούτου παρατησεῖν πολὺ δυνατώτερος. εἰ γοῦν τις, ὃ Περιπατητικό. φησίν, εἰς παράδοξον σε ἀγει πέμπτου σώματος τὸν οὐρανὸν λέγοντα. φάσμι τούτῳ μὴ διὰ τὸν σὸν λόγον μηδὲ διὰ τὰς ἀποδεξίες τοῦτο συμβῆναι ἀλλὰ διὰ τοὺς πολλούς προκατει-

1 δ' αἱ: τέ Α σοφιστικὸν αἱ: σοφιστικῶν | 2 καὶ prius om. A (i)
 πρὸς I: περὶ α 4 τοῖς τοπικοῖς I: τῷ α τῶν τοπικῶν α: citatur VIII 1 p. 155b21sq.
 7 μηδὲν I 8 εἰλημμένα ΑΙ: εἰλῆμματα α 9 σκοπεῖ α 19 supra τοιοῦτον
 scripsit παραδοξον I¹ 22 αὐτάς Α: αὐτὸν α: compend. I 22. 23 διμολογήσειν Α
 24 παρὰ τοὺς πολλούς ΑΙ: περὶ τοῖς πολλοῖς α 25 δὲ om. A, sed cf. p. 103,9
 26. 27 δεινός παραδοῖναι μέθιδον τοῦ πῶς δεῖ ἀπατᾶν καὶ παραλογίζεσθαι, ἀλλὰ πολὺ δυνατώτερος παρατησεῖν λύσιν τῆς ἀπάτης καὶ τῶν παραλογισμῶν Α 27—p. 102,2 ὃ περιπατητικό φησιν εἰς τὸ παραδοῖν τι εἰπεῖν ἀγάρι γε λέγοντα τὸν οὐρανὸν πέμπτον εἶναι σῶμα καὶ ἔτερον τῶν στοιχείων, εἰπέ· οὐ διὰ τὸν λόγον ὃν εἴρηκα συμβάνει τὸ διδοῖον· ἢ διὰ τὰς ἐμάς ἀποδεξίες, ἀλλὰ διὰ τὸ τοὺς πολλούς διεξάγειν πάντα τὰ ὄντα ἐν τῶν τεσσάρων στοιχείων γνενέθλαι· ἀλλὰ καὶ πᾶς ὁ ἐρωτώμενος τοῦτο βούλεται λέγειν, ἥγουν τὸ μὴ δὲ ἀπότον καὶ τὴν ἀπόκρισιν αὐτοῦ νομισθῆναι Α 28 σὸν α: om. I

λημμένους ἔτερῳ δόγματι· καὶ γάρ καὶ πᾶς ὁ ἀγωνιζόμενος τοῦτο καὶ
βούλεται, τὸ λέγειν μὴ δὲ ἔστιν καὶ τὴν τούτου ἀπόκρισιν νομισθῆναι
παράδοξον λέγειν ἀλλὰ διὰ τοὺς πολλούς.

p. 172b36 "Ετι δ' ἐκ τῶν βουλήσεων καὶ τῶν φανερῶν δοξῶν.

5   Ἐτι περὶ τοῦ ποὺ ἄν τις παράδοξα ποιήσῃ λέγειν τὸν ἀποκρινόμενον
διδάσκει. φησὶν οὖν ὅτι, ἐπειδὴ ἄλλα μὲν πολλάκις βουλόμεθα, ἄλλα δὲ
δοξάζομεν, οἷον βουλόμεθα μὲν πάντες πλουτεῖν, εὐεκτεῖν, δοξάζεσθαι,
δοξάζομεν δὲ καλὸν εἰναι πένεσθαι καὶ νοσεῖν, ὑπόταν οὖν διαλέγη μετά
τινος, σκόπει εἰς ἀπὸ τῶν βουλήσεων τῶν πολλῶν διαλέγεται· οἷον εἰ λέγει
10   κατὰ τὴν τῶν πολλῶν βούλησιν καλὸν τὸ ζῆν ήδεώς, καλὸν τὸ πλουτεῖν
αἰσχρῶς, ἐπιχείρει σὸν ἀπὸ τῶν φανερῶν δοξῶν φάσκων καλὸν
εἶναι τὸ σωφρονεῖν, τὸ τεθνάναι καλῶς, τὸ πένεσθαι δικαίως· φάνε-
ται γάρ ἀπασι τοῦτο, καὶ οὗτος εἰς παράδοξον ἀξεῖς τὸν προσδιαλεγόμενον, εἰ
μὲν κατὰ τὰς βουλήσεις ἀπόκρισιν διδῷ, τὰς φανερὰς δόξας σοῦ ἀντι-
15   τιμέντος αὐτῷ, εἰ δὲ κατὰ τὰς φανερὰς δόξας ἀποκρίναιτο, ἀντιπαριστῶντος
σοῦ τὰς ἀποκεκρυμμένας, τουτέστι τὰς βουλήσεις· ταύτας γάρ κρυπτὰς
καὶ ἀφανεῖς δόξας ἔχομεν.

p. 173a7 Πλεῖστος δέ ἐστι τόπος τοῦ ποιεῖν παράδοξα λέγειν.

20   Ἐτι περὶ τοῦ εἰς παράδοξον ἄγειν τὸν ἀποκρινόμενον λέγει, καὶ φησὶν
τὸν ἴσχυρός ἐστι τόπος εἰς τὸ εἰς παράδοξον ἄγειν τὸ ἐπιχειρεῖν ἀπὸ τοῦ
κατὰ φύσιν καὶ κατὰ νόμουν, ὥσπερ καὶ ὁ Καλλικλῆς ἐν τῷ
Γοργίᾳ καὶ πάντες οἱ ἀρχαῖοι ποιοῦσιν· εἰσάγει γάρ ὁ Ηλάτων ἐν τῷ
ἐπιγραφομένῳ Γοργίᾳ αὐτοῦ διαλόγῳ τὸν Καλλικλῆν λέγοντα τὴν δικαιοσύ-
νην μὴ εἶναι καλήν τε καὶ ἀγαθὴν ὡς μὴ κατὰ φύσιν ἀλλὰ κατὰ νόμουν
25   νόμον οὖσαν ἀγαθήν, τὴν δὲ πλεονεξίαν μᾶλλον εἶναι καλήν ὡς κατὰ

7 μὲν πάντες I: inv. ord. a

8. 9 σκόπει οὖν, ὑπόταν διαλέγη μετὰ τινὸς A
8 διαλέγει a 9 post βουλήσεων add. καὶ Λ post πολλῶν add. ἔγουν τῶν
δοκούντων τοῖς πολλοῖς A οὖν εἰ al: καὶ εἰ μὲν Λ 11 τῶν AI: om. a
λέγων Λ 12 τὸ πένεσθαι δικαίως post σωφρονεῖν collocat Λ 12. 13 τοῦτο γάρ
ἀπασι φανεῖται Λ 14 post μὲν add. οὖν a 14. 15 ἀντιτιθέντος αλ: ἀντι-
θέντι I 16 γάρ ΛΙ: τὰς α: γάρ τὰς ν 18 ἐστι τόπος I: τόπος α: τόπος ἐστὶ Arist.
19. 20 τὸν προσδιαλεγόμενον λέγει καὶ φησὶ· πλεῖστος δὲ τόπος ἐστιν· ἔγουν ἴσχυρὸς τόπος ἐστιν
εἰς τὸ ἄγειν εἰς τὸ παράδοξον λέγειν τὸν προσδιαλεγόμενον τὸ ἐπιχειρεῖν Λ 21 post
καὶ prius add. τοῦ Λ καὶ alt. om. Α τῷ οι. Α 22 καὶ—ποιοῦσιν al:
ἐποίησε. διαλόγος ἐστὶ τοῦ πλάτωνος ἐπιγραφόμενος ὁ γοργίας. διὰ τὸ εἰσάγειν αὐτὸν δὲ ὅλου
τοῦ διαλόγου Α εἰσάγει] Georg. c. 38 sqq. γοῦν Α 22. 23 ἐν τῷ διαλόγῳ
τούτῳ Α 24 καλόν—ἀγαθόν Α 25 μόνον om. Α οὖσαν ἀγαθὴν post
24 φύσιν collocat Λ μᾶλλον εἶναι καλήν al: καὶ ἀδειάτιν ἀγαθὴν οὖσαν Α

φύσιν. διὰ τί γάρ, φησί, τῶν θηρίων τὰ μὲν πεποίηκεν ίσχυρά τὰ δ' ἄτονα; φύσει γοῦν ἐν τούτοις τὸ ἀρπάζειν, καὶ ἔκαστον αὐτῶν μὴ νόμιμη χρώμενον ἀλλὰ μόνη φύσει ἐπόμενον τὸ ἔλαττον αὐτοῦ ἀρπάζει καὶ ἐσθίει. τοῖς δὲ νοριούμέταις καλὸν ἐνομίσθη ἡ δικαιοσύνη διὰ δειλίαν, οὐτεν καὶ τὸν δὲ νόμιμον εἴρημα δειλῶν ἀνθρώπων ἔλεγον· δεδοικότες γάρ, ἵνα μὴ ὑπὸ τῶν ίσχυρῶν βλάπτωνται, τοὺς νόμους ἐθέντο. ἐπιγείρει οὖν, φησίν, ἀπὸ τοῦ κατὰ φύσιν καὶ κατὰ νόμον· καὶ εἰ μὲν ὁ ἀποκρινόμενος ἀπὸ τοῦ κατὰ νόμον ἐπιγειρεῖ, σὺ τὸ ἀνάπταλιν ἀπὸ τοῦ κατὰ φύσιν· εἰ δὲ ἐκεῖνος ἀπὸ τοῦ κατὰ φύσιν, σὺ ἀπάντησον ἀπὸ τοῦ κατὰ νόμον. ἦν δὲ ἄρα τοῖς 10 παλαιοῖς, ηγούν τῷ Καλλικλεῖ καὶ τοῖς ἀλλοις σοφισταῖς, μᾶλλον ἀληθίες καὶ καλὸν τὸ ἀπὸ τῆς φύσεως γενόμενον, τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ νόμου διαταγμένη τῶν πολλῶν καὶ συγχλύσιν ἀνθρώπων θέσις.

p. 173a19 "Ἐνιαὶ δὲ τῶν ἐρωτημάτων ἔχει τὸ ἀμφοτέρως ἄδικον εἶναι τὴν ἀπόκρισιν.

15 Καὶ ἔτερον τόπον παραδίδωσι δι' οὐ ἄν τις εἰς παράδοξον ἄγοι τὸν ἀποκρινόμενον. ἔστι δὲ τοιοῦτος· εἰσὶ τινα τῶν ἐρωτημάτων κατὰ ἀντίφασιν ἐρωτώμενα, ἐφ' ὧν οἱον ἀν ἀποκριθεῖν ὁ ἐρωτώμενος. ἀδόξα λέγειν νομίζεται ὡς τοῦ ἔτερου καταφρονῶν. εἰσὶ δὲ τῶν οὗτως ἐρωτωμένων τὸ μὲν παρὰ τῶν πολλῶν οὗτος ἔχειν δοξάζομενον καὶ παρ' αὐτῶν σπουδαῖον, τὸ δὲ παρὰ τῶν σοφῶν ἐπιανούμενον καὶ ἐπιτρεπόμενον· οἷον τί φημι; ὁ μὲν πολὺς ὄγλος δεῖν δοξάζει τῷ πατρὶ πείθεσθαι, δὲ διαφέρει τοῖς σοφοῖς, καὶ ἀδικεῖσθαι μᾶλλον ὁ σοφὸς λέγει ἡ ἔτερον βλάπτειν. ἐπεὶ οὖν ἐν ἑνίοις τῶν ἐρωτημάτων, φησίν, οὐδὲν ναται τὸ ἀποκρινόμενος ἀποκρινόμενος τὸ ἔτερον μάριον τῆς ἀντιφάσεως (οἵον γάρ ἀν ἀποκρίνηται, 25 ἀδόξα λέγων εὑρεθῆσθαι· οἱόν ἔστι τὸ ἀρχαὶ γε δεῖ τῷ πατρὶ πείθεσθαι ἢ τοῖς σοφοῖς); εἰ μὲν γάρ εἴπῃ τοῖς σοφοῖς, ἀδόξον μὴ τῷ πατρὶ l. 34r πείθεσθαι· εἰ δὲ τῷ πατρὶ, πάλιν διὰ τί μὴ τοῖς σοφοῖς);, δεῖ οὖν, ἐὰν ἀποκρινήται ὕσπερ οἱ σοφοὶ λέγουσι καὶ τὸ δοκιμεῖσθαι κρείττον ἐρεῖ, μετάγειν ἐπὶ τοὺς πολλούς· τὸ γάρ ἀνάπταλιν οὗτοι δοξάζουσιν· εἰ δὲ δοκιμοί,

1—3 διὰ τί—ἐπόμενον αἱ: Ἐλεγε γάρ διτ τὸ δοκιμεῖν καλὸν ἔστιν, ἐκ τοῦ τὴν φύσιν μὴ πάντα τὰ ζῶα παιῆσαι ίσχυρά. ὥστε μὴ δύνασθαι ἀλλῆλα κατεβλάπτειν καὶ κατεσθίειν· ἀλλὰ τὰ μὲν, δημιουργῆσαι τῶν ζῶων ίσχυρά· οἷον λέοντα· ἀρκτον· δεινόν· λέρακα· τὰ δὲ, ἀνίσχυρα καὶ δοθεντῆ· ὥστε ἐκ τούτου δοκεῖ τῇ φύσει καλὸν φαίνεσθαι τὸ ἀδικεῖν, ἐκ τοῦ κατεσθίειν τὰ ίσχυρά, τὰ δοθεντὴ ζῶα· ἀρπακτικὰ γάρ ζῶα δὲ εἰπομένη· ὃ καὶ μὴ νόμῳ γράμμενα ἀλλὰ τῇ φύσει μόνη ἐπόμενα ἔκαστον αὐτῶν Α 2 αὐτῶν I: αὐτὸν α 3 μόνη I: μόνον α 5 εὑρημα αλ: εὑρεμα I post ἀνθρώπων add. τε α post ἔλεγον add. οἱ παλαιοὶ Α 6 ίσχυροτέρων Α βλάπτονται α ἔξεσθεντο Α 8 τὸ I: οιν. α 9 post ἄρε add. τὸ μὲν κατὰ φύσιν αὐτοῖς ηγούν Α 11 τῆς οιν. Α τὸ δὲ κατὰ νόμον καὶ ὑπὸ τούτου Α 12 συγχλύσιν ΑI: συγχλήτων α 15 τόπον Α, bis I: τρέπον α 17 προτεινόμενα Α 19 post αὐτῶν add. ποῦ α 19. 20 σπουδαῖον μενον] σπου in ras. A¹ 21 δοξάζειν α post δοξάζει add. οὐς εἰρηται Α 23. 24 ἀποκρινασθαι ὁ ἐρωτώμενος Α 27 διὰ τὸ Α δεῖ I: δεῖν αλ 29 δ οιν. Α

ἄγειν ἐπὶ τὰ τῶν σοφῶν. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ὅμοιον τῷ κατὰ νόμον καὶ κατὰ φύσιν· ὃ μὲν γάρ ὁ πολὺς λεπτὸς δοξάζει, τοῦτο τῷ νόμῳ ἔστιν, ἐπεὶ καὶ ὁ νόμος δόξα τῶν πολλῶν ἔστιν· ὃ δὲ οἱ σοφοὶ πρεσβεύουσι, τοῦτο καὶ ἡ φύσις αὐτὴ λέγει καὶ ἡ ἀλήθεια.

5 p. 173a32 Περὶ δὲ τοῦ ποιῆσαι ἀδολεσχεῖν.

Στοχάζονται οἱ σοφισταί, ὡς εἰρήκαμεν, τοῦ ποιεῖν τὸν προσδιαλεγόμενον ὡς ἀδολεσχοῦντα δοκεῖν. καὶ δι’ ὃν λέγει, αὐτὸν τοῦτο διδάσκει. τέως γοῦν πρότερον τί ἔστι τὸ ἀδολεσχεῖν λέγει εἰρηκέναι· καὶ ἔφη περὶ τούτου εἰπών ἐν ἀρχαῖς τῆς προκειμένης πραγματείας, ὅτι ἀδολεσχῆται τὸ πλεονάκις ταῦτα λέγειν. τοῦτο εἰπών ἐπάγει πάντες δὲ οἱ τοιοῦτοι λόγοι τοῦτο βούλονται ποιεῖν. ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον τοιούτον, ὅτι οἱ μέλλοντες ῥηθῆναι παρ’ ἐμοὶ λόγοι τούτου γάριν λέγονται, παριστῶντες πῶς γίνεται τὸ ἀδολεσχεῖν, καὶ τοῦτο βούλονται ποιεῖν, τὸ ἀδολεσχεῖν. γίνεται δὲ τοῦτο ἐπ’ ἑκείνων. ὅταν ὄνομα ἡ λόγον οὐδὲν 15 διαφέρῃ εἰπεῖν, οἷον διπλάσιον καὶ διπλάσιον ἡμίσεος, ὅτι λόγος τοῦ διπλασίου· ἐπεὶ γάρ τὸ διπλάσιον πρὸς τὸ ἡμίσιον λέγεται (πρός τι γάρ ὃν αὐτὸν ὑπερ ἐστὶ πρὸς ἄλλο τὴν ἀναφορὰν ἔχει), καὶ μόνον λεγόμενον διπλάσιον ποιεῖ συνεχακούεσθαι πάντως καὶ τὸ ἡμίσεος. εἰ γοῦν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τὸ ὄνομα, ἦτοι τὸ μέγεθος τόδε διπλάσιον, ἔρεται τόδε τὸ μέγεθος 20 διπλάσιον ἡμίσεος, ἔδολέσχηται· ἐν οἷς γάρ εἰπεῖς διπλάσιον, ἔδολωσας αὐτόν· εἰ γάρ ἐν τῷ διπλασίῳ τὸ ἡμίσιον ἐμφαίνεται, εἰλημμένου ἐνεργείᾳ καὶ τοῦ ἡμίσεος διει λεγόμενοι τὸ ἡμίσεος. εἰ τοίνυν οὕτως λέγεις τόδε διπλάσιον ἡμίσεος· οὐδὲν ἄλλο λέγεις ἀλλ’ ἡ ‘τόδε διπλάσιον ἡμίσεος ἡμίσεος’. ἀπαξ μὲν γάρ τὸ ἡμίσεος συνεμφαίνεται ἐν τῷ εἰπεῖν σε διπλάσιον, καὶ ἔτι ἐν τῷ προσθίεται σε ἐνεργείᾳ τὸ ἡμίσεος. πάλιν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν διπλάσιον τὸ διπλάσιον ἡμίσεος ληφθῆ, τρὶς 25 ἔσται εἰρημένον τὸ ἡμίσεος.

p. 173b1 Εἰσὶ δὲ πάντες οἱ τοιοῦτοι τῶν λόγων ἐν τε τοῖς πρός τι.

30 Ἐκ ποίων ἡ καὶ ἐν τίσιν οἱ ποιοῦντες τὴν ἀδολεσχίαν γίνονται λόγοι, νῦν προστιθησι, καὶ φησὶν ὅτι ἐν ἑκείνοις τῶν πρός τι οἱ τοιοῦτοι τῶν

2 μὲν ομ. A ὁ πολὺς AI: inv. ord. a ἔστικε τῷ νόμῳ, ομισσο τοῦτο, A
 3 τῶν ex Arist. addidi πολλῶν ἔστιν aA: inv. ord. I 3 δοξάζουσι A 6 σο-
 φισταὶ ex σοφοὶ corr. I¹ εἰρήκαμεν aA: εἰρήκειμεν I τοῦ AI: τοῦτο a
 7 λέγειν a 9 ἐν ἀρχαῖς] c. 3 p. 165b16 10 ταῦτα A Arist. l. c.: ταῦτα a οἱ
 om. a 11 τοιοῦτοι A 13 τοῦτο AI: πῶς a 15 διαφέρει a διπλάσιον
 alterum a: διπλασίου I 18 πάντως om. A 19 τόδε I: τότε a 22 καὶ I:
 om. a 23. 24 ἡμίσεος ter habet I 24 συνεμφαίνετο a σε a: om. I
 30 τίσιν AI: τοῖσιν a 31 νῦν om. A

λόγων γίνονται, ἐφ' θσων μὴ μόνον τὰ γένη πρός τι ἀποδίδοται ἀλλο
ἀλλὰ καὶ αὐτά. οἷον ἡ ἐπιθυμία ἥδεσις ἐστὶν ἐπιθυμία καὶ πρός τι
λέγεται· ἀλλὰ καὶ [ἥ] οἶνος αὐτῆς ἡ ὅρεξις πρός τι καὶ αὐτὴ λέγεται·
ὅρεξις γάρ τινος ὅρεξις ἐστιν. ἀλλὰ καὶ ἐν ἐκείνοις, θσων μὴ σύντον
ἢ πρός τι κατηγορούμενων δὲ κατὰ οὐσίας τιὸς παραλαμβάνεται ἐν τῷ
ὑρισμῷ αὐτῶν ἡ ὑποκειμένη αὐτοῖς οὐσία, καὶ ὅλως ἐν ἐκείνοις ὡν
εἰσὶν ἡ πάθη καθ' αὐτὴν κατηγορούμενα τῶν ὑποκειμένων. οἶνον ἡ συμβήτης
πάθος ἐστὶ καθ' αὐτὴν κατηγορούμενον τῆς ρίνος, καὶ ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ
παραλαμβάνεται καὶ τὸ ὑποκειμένον καθ' οὐ κατηγορεῖται, ἡ ρίς· δὴ γάρ
10 αὐτὴν τὴν ἐν ρίνῃ σιμότητα ὑριζόμενος οὕτω λέγει· σιμότης ἐστὶ κοιλαν-
σις ἐν ρίνῃ, ἡδολέσχγησεν οὖν οὗτος πως ὑρισάμενος· εἰπὼν γάρ σιμότητα
καὶ ὥντα συνέλαβε· προσθεῖται δὲ πάλιν ἐνεργείᾳ τὸ ἐν ρίνῃ δῆς τὸ ρίς [ἥ]λις
ἔλαβε. τοιοῦτον ἐστι καὶ τὸ ἀριθμός ἐστι μέσον ἔχων τὸ περιττόν·
ἐπειδὴ γάρ καὶ τοῦτο πάθος ἐστὶ τοῦ ἀριθμοῦ κατηγορούμενον, ὑπηρέκα
15 τὸ περιττὸν ὑριζόμενος τὸ ἀριθμὸς παραλήψουμε, δῆς εἰλήφειν αὐτόν·
περιττὸν γάρ εἰπὼν τρόπον τινὰ καὶ ἀριθμὸν εἰρήκειν· προστέθεικα δὲ καὶ
ἐνεργείᾳ τὸ ἀριθμός, ὥστε δῆς ἔφην τὸ αὐτό.

p. 173b 12 Φαίνονται δὲ ποιεῖν οὐ ποιοῦντες ἐνίστε.

Οἱ σοφισταὶ μὴ ἀληθῶς ἐλέγγοντές τινα ἀδολέσχγουντα | φαίνονται f. 34v
20 πολλάκις ποιοῦντες τινα ἀδολέσχγειν. πῶς δὲ ποιοῦσιν, αὐτὸς τὴν αἰτίαν
τίθησιν. οὐ γάρ ἐρωτῶσι τὸν ἀποκρινόμενον εἰ οἴεται σημαίνειν τι τὸ
διπλάσιον καθ' αὐτὸν λεγούθεν χωρὶς τοῦ ἡμίσεως ἡ οὐδέν τι σημαίνει·
καὶ τούχον εἰπόντος σημαίνειν τι καθ' αὐτὸν λεγούθεν τὸ διπλάσιον,
οὐ προσερωτῶσιν αὐτὶς πότερον τὸ αὐτὸν σημαίνει, δὲ καὶ ἐάν οὗτος ἐρρέθη
25 διπλάσιον ἡμίσεως, ἡ ἔτερον. φαίνεται γοῦν ὡν σοφιστῆς ποιεῖν τινα ἀδο-
λεσχγεῖν, διτι οὐδέν τι τούτων ἐρωτᾶ, ἀλλ' εὐθὺς ἐπάγει τὸ συμπέρασμα τὸ
‘τὸ διπλάσιον ἡμίσεως ἡμίσεως διπλάσιον’. εἰ μὲν οὖν ὁ ἀποκρινόμενος ἡρωτήθη
‘ἀρά γε σημαντική τίς ἐστι φωνὴ τὸ διπλάσιον;’, εἰτα κατέφησε καὶ πάλιν
ἡρωτήθη ‘ἀρά γε χωρὶς τοῦ ἡμίσεως λεγόμενον περιλαμβάνει ἐν οὐσιᾳ
30 καὶ τὸ ἡμίσεον;’ καὶ πρὸς τοῦτο πάλιν κατέφησε, τότε κυρίως ἀδολέσχγην
ἐλέγχεται· ὡμολόγησε γάρ ταῦτα. φαίνεται γοῦν ἐλεγχόμενος διὰ τὸ τὸ
ὄνομα ταῦτὸν εἶναι τῷ λόγῳ καὶ σημαίνειν τὸ αὐτό, ὥπερ γίνεται,
εἰ μηδὲν διαφέρει, ὡς καὶ μικρὸν ἄνωθεν εἰρήκεν “εἰ μηδὲν διαφέρει τὸ
ὄνομα ἡ τὸν λόγον εἰπεῖν”. τὴν γοῦν τοιαύτην ἐρώτησιν οἶναν εἰρήκειμεν,

1 post γίνονται add. καὶ ἐμφαίνονται Λ   ἐν θσοις οὐ Λ   2 post αὐτὸν add. τὰ
εἴδη πρός τι λέγεται· καὶ πρὸς τὸ αὐτὸν καὶ ἐν ἀποδίδοται· ἤγουν τὴν ἀναφορὰν ἔχουσαν Λ
3 ἀλλὰ—λέγεται om. A   ἡ delevit v   5 δὲ om. A   7 εἰσὶν om. Λ   10 post
οὗτῳ expunxit ὥριζει I   11 ἡδολέσχγηκεν Λ   12 δῆς alt. delevi   13 τοιοῦτος α
15 παραλήψειται—εἴληψεν v   αὐτὸν AI: αὐτὸν v: om. a   16 εἰρήκειται Λ: εἰρήκειται
19 τινας, ut videtur, I pr.   22 σημαίνει AI: σημαίνει fort. recto a   29 περιλαμ-
βάνει Λ: παραλαμβάνει al   33 εἰρήκηκεν] p. 173a 34   34 εἰρήκειμεν AI: εἰρήκαμεν a

τὴν ἄρα γε χωρὶς τοῦ ἡμίσεος λέγομενον τὸ διπλάσιον περιλαμβάνει ἐν
έαυτῇ καὶ τὸ ἡμίσους, ἐρωτιώμενον οὗτος ἔδει ἀποκριθῆναι, ὡς δυνάμει
μὲν, ὅταν τὸ διπλάσιον χωρὶς λέγηται, περιλαμβάνει καὶ τὸ ἡμίσεος, οὐ
μήν ὃς καὶ ἐνεργείᾳ. καὶ οὗτος ἀποκριθεὶς οὐκ ἂν ἐσλω ὡς πολλάκις λέγων
5 ταῦτα.

p. 173b 17 Σολοικισμὸς δὲ οἷον μέν ἐστιν, εἴρηται πρότερον.

Καὶ περὶ τοῦ παρὰ τοῖς σοφισταῖς σπουδαζομένου σολοικισμοῦ νῦν
διδάσκει, καὶ φησὶν ἐτι τί μέν ἐστιν ὁ σολοικισμός, εἰρήκειν καὶ περὶ αὐ-
τοῦ κατ' ἀρχὰς εἰπὼν “σολοικίζειν ἐστὶ τὸ ποιῆσαι τὸν ἀποκρινόμενον τῇ
10 λέξει βαρβαρίζειν ἐκ τοῦ λόγου”. γίνεται δὲ κατὰ τρεῖς τρόπους. καὶ
πρῶτον μέν, ὅταν ἀληθῶς τις σολοικίζῃ λέγων Λάχης Λάχου. δεύτερον δέ
ἐστι μὴ ποιεῖν, φαίνεσθαι δὲ ποιεῖν, ὡς οἱ σοφισταὶ ἐπιχειροῦσι λέγοντες
‘ἄρα δ σὺ φῆς εἶναι, ἐστι; φῆς δὲ λίθον εἶναι’, εἰτα ἐπάγουσιν ‘ἐστιν ἄρα
λίθον’. τὸ τοιοῦτον σολοικισμὸν μὲν εἶναι δοκεῖ, κυρίως δὲ οὐκ ἐστιν. ἔδει
15 γάρ οὗτος ἐπαγγαγεῖν τοὺς σοφιστὰς ‘ἐστιν ἄρα λίθον εἶναι’. ἐνίστε δὲ ποιῶν
τις σολοικισμὸν οὐ δοκεῖ ποιεῖν, ὡς δ Πρωταγόρας· οὗτος γάρ τὸν μῆνιν
καὶ τὸν πήληκα ἔλεγε, καὶ ποιῶν σολοικισμὸν οὐκ ἐνόμιζε σολοικίζειν,
τοῖς δ ἄλλοις ἐφαίνετο. ὥστ’ ἐκείνῳ μὲν ἐφαίνετο σολοικίζειν ὁ λέγων
τὴν μῆνιν καὶ τὴν πήληκα, τοῖς δὲ πολλοῖς οὐ· δὲ λέγων οὐλόμενον
20 μῆνιν φαίνεται μὲν τοῖς ἄλλοις σολοικίζειν, ἀλλὰ τῷ Πρωταγόρῳ οὐ σολοικί-
ζειν ἐδόκει. τοὺς τρεῖς τοίνυν τούτους τρόπους, καθ' οὓς σολοικίζει τις,
εἰπὼν φῆσι δῆλον ἐτι καὶ τέχνη τις δύναται τοῦτο ποιεῖν, τοῦτο
διὰ τούτου λέγων, ἐτι καὶ ἐν συλλογισμῷ τις δύναται σολοικίζειν ἢ ἀλη-
θῶς ἢ φαινομένως· τέχνην γάρ τὸν συλλογισμὸν ὀνόμασεν ὡς ἐν τέχνῃ
25 καὶ μεθόδῳ ἐσκεμψένον καὶ μὴ ὡς ἐτυχεῖ προσαγόμενον. ἐτι δὲ καὶ ἐν
συλλογισμῷ τις φαινομένως σολοικίζειν τὸν ἀποκρινόμενον δείκνυσιν, ἐφεξῆς
διδάσκει. πολλοὶ γάρ, φησί, τῶν λόγων μὴ συλλογίζομενοι τὸν
κυρίως σολοικισμὸν φαίνονται τοῦτον συλλογίζεσθαι.

1 χωρὶς iteratum delevit A¹ παραλαμβάνει a 3. 4 οὐ μὴν Α: ἀκμὴν αΙ
5 ταῦτα a 8 ἐτι –σολοικισμὸς in ras. A¹ ἐστιν αΛ: om. I εἰρήκειν ΑΙ:
εἴρηκεν a 9 κατ' ἀρχὰς] c. 3 p. 165b 20 9. 10 εἰπὼν — λόγου αι: σολοικισμὸς
γάρ ἐτι τὸ κατὰ λέξιν βαρβαρίζειν Α 10 post δὲ add. τὸ σολοικίζειν Α καὶ οι. Α
11 τις οι. Α post σολοικίζῃ add. ἤγουν βαρβαρίζη, δύναται ποιεῖν τοῦτο Α λάχης
λάχου Α: λαχῆς λαχοῦ αι post λάχου add. πέρσης πέρσητος Α 12 τὸ μὴ
ποιοῦντα σολοικισμὸν φαίνεσθαι καὶ δοκεῖν ποιεῖν ὡς ἐπὶ τοῦδε Α σοφι-
στικοὶ a 13. 14 λίθον ἄρα ἐστὶ Α 14 εἶναι δοκεῖ αι: φαίνεται εἶναι Α 15 γάρ
τοὺς σοφιστὰς τοῦτο συμπερῆνται Α 16 οι. Αι: om. a τὸν αΛ: τὴν I post
μῆνιν αιδ. οὐλόμενον Α 17 ἔλεγε post 16 γάρ collocat Α καὶ σολοικίζων Α
18 τοῖς — λέγων αι: τοὺς δὲ πολλοὺς ἐνόμιζε σολοικίζειν τοὺς λέγοντας Α 19 τὴν
alterum αι: τὸν I 20 φαίνετο (sic) α: ἐφαίνετο ι 25 ἐτι α: ὅτε I

p. 173b26 Εἰσὶ δὲ πάντες σχεδὸν οἱ φαινόμενοι σολοκεισμοὶ παρὰ τὸ τόδε.

Εἶπὼν ὅπως τις σολοκείζει, νῦν καὶ ἀπὸ ποίας αἰτίας ἡ σολοκεισμὸς γίνεται λέγει, ηὗτις ἐστὶ τὸ τόδε. τὸ δὲ καὶ ὅταν ἡ πτῶσις ἔρμηγενε-
5 τικὸν τοῦ παρὰ τὸ τόδε τίθησιν, ὡς εἰ ἔλεγεν ‘ἥτοι ὅταν ἡ πτῶσις μήτε ἄρρεν σημαίνει μήτε θῆλυ ἀλλὰ τὸ οὐδέτερον’. τὸ μὲν γάρ
μητος ἀρρενικοῦ ἔστι σημαντικόν, τὸ δὲ αὐτὴν θηλυκοῦ· τὸ δὲ τοῦτο βούλεται μὲν σημαίνειν τὸ οὐδέτερον. ἀλλὰ πολλάκις καὶ ἀρρενικὸν καὶ θῆλυ δηλοῖ. τοῦ μὲν οὖν ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεος αἱ πτώσεις ἀπα-
10 σαι καὶ ἀλλήλων διαφέρουσι καὶ αὐταὶ ἑαυτῶν, καὶ οὐκ ἄν τις διά τινος ἀπατηθεὶν τῶν τοιστῶν πτώσεων ὥστε νομίσαι τὴν αἰτιατικὴν δοτικὴν
ἢ τὴν ἀρρενικὴν πτῶσιν θηλυκήν. τῶν δὲ οὐδετέρων ἔνιαι | μὲν πτώ- l. 35r
σεις διαφέρουσι καὶ ἑαυτῶν καὶ τῶν ἀρρενικῶν καὶ θηλυκῶν πτώσεων, αἱ
δὲ οὖν οὐδὲν καὶ φασιν ὡς γραμματικὸν τῶν οὐδετέρων τὴν αὐτὴν εἰναι
15 ὁρθὴν καὶ αἰτιατικὴν καὶ ιλητικήν. οἷον ἐστι τὸ τοῦτο· λαμβάνεται γάρ,
ὅς ἔφημεν, καὶ ἐπὶ ἀρρενικοῦ καὶ θηλυκοῦ καὶ αἰτιατικῆς καὶ εὐθείας.
οὗτον καὶ ἀπατᾶται τις καὶ δοκεῖ σολοκείζειν. δοθέντος γάρ πολλάκις τοῦ
τοῦτο ὡς ἐπὶ οὐδετέρου συλλογίζονται ως ἐπὶ ἀρρενικοῦ οἱ σοφισταὶ τοῦ-
τον· ὅμοιας δοθέντος πάλιν ἐπὶ εὐθείας ἐπὶ αἰτιατικὴν αὐτὸν μετάγουσι·
20 καὶ δομίων τούτοις ἐπὶ ἄλλης πτώσεως δοθὲν ἐπὶ ἄλλην αὐτὸν μετα-
φέρουσι. καὶ πόθεν τοῦτο συμβαίνει, φησὶ διὸ τὸ τόδε κοινὸν εἰναι
πτώσεων πολλῶν· σημαίνει γάρ καὶ τὸ ‘τόδε ὁ Σωκράτης’ καὶ τὸ ‘τόδε
τὸν Σωκράτην’.

p. 173b36 Δεῖ δὲ ἐναλλάξ σημαίνειν, μετὰ μὲν τοῦ ἐστι τὸ
25 οὗτος, μετὰ δὲ τοῦ εἶναι τὸ τοῦτο.

Ἐπειδὴ ἔφησεν, διτι τὸ τοῦτο οὐδετέρον ὃν πολλάκις σημαίνει καὶ
ἀρρενικὸν καὶ θῆλυ, καὶ διτι καὶ διαφόρους πτώσεις σημαίνει καὶ διὰ τοῦτο
ἀπατητικόν ἔστι καὶ ποιεῖ φαίνεσθαι πολλάκις τινὰς σολοκείζοντας, νῦν
παραδίδωσι μέθοδον δι’ ἣς ἄν τις τὴν ἀπάτην διαδιδράσκοι, λέγων διτι
30 ἐπειδὴ τὸ τοῦτο καὶ τὸ οὗτος καὶ τὸ τοῦτον σημαίνει, δεῖ ἐνγηλλαγμένως
ποιεῖσθαι σε παρ’ ἔκστατη τούτων τῶν δύο σημανομένων τοῦ τοῦτο τὴν σύν-
θετιν· ἔχει γάρ μοι καὶ τὸ ἐστι καὶ τὸ εἶναι· καὶ εἰ μὲν βούλει εἰπεῖν τὸ τοῦτο

1 σημεῖον a Arist.: om. I 5 ἥτοι I: ἔγουν a 7 ἀρρενικοῦ a αὐτὴ a
θηλυκόν a 8 τὸ I: τι a ἀρρενικόν a 9 θῆλες a 12 ἢ al: καὶ Λ
12–14 τῶν—δ’ οὖ om. A 16 καὶ primum al: ως Λ ἀρρενικοῦ a: ἀρτενι-
κῶν Λ θηλυκῶν καὶ ἐπὶ Λ 20 αὐτὸν: αὐτὴν al 26 εἰπεν Λ πολλάκις Λ
cf. Arist. b29: πολλὰ al 27 θῆλυ καὶ ἄρρεν Α διτι καὶ om. Λ σημαίνει
om. Λ διὰ τοῦτο om. Α 28 φαίνεσθαι post τινὰς collocat Λ 29 δια-
διδράσκοι Λ: διαδιδράσκη I: διαδιδράσκει a διτι al: ως Λ 30 σημαίνει post τοῦτο
collocat Λ 31 σε om. Λ τούτων τῶν δύο σημανομένων Α: τῶν δύο τούτων al
post τοῦτο add. καὶ Λ 32 ἔχει Λ: ἔχει al λαβεῖν, sed post p. 108,1 εὐθείας Λ

ἐπ' εὐθέας, προστίθει τὸ ἔστι καὶ λέγε 'ἔστι τοῦτο'. θτε δὲ ὡς ἐπὶ αἰτιατικῆς τὸ τοῦτο ἐκφωνεῖς, τὸ εἶναι πάλιν ἐπίλεγε λέγων 'εἶναι τοῦτο'. ὄμοιώς δὲ ποίει καὶ ἐπὶ τῶν ἀρρενικῶν καὶ θηλυκῶν ὄνομάτων· εἰ γάρ βούλει δηλώσαι διὰ τοῦ τοῦτο ἢ ἀρσενικὴν ἢ θηλυκὴν πτῶσιν, αἰτιατικὲς δέ, 5 εἰπὲ 'εἶναι τοῦτο Κορίσκον, εἶναι τοῦτο Καλλιόπην', εἰ δὲ 'εὐθεῖαν, 'ἔστι τοῦτο Κορίσκος'. καὶ ἐπὶ τῶν λεγομένων δὲ σκευῶν ὄμοιώς παίει, πουτέστι τῶν οὐδετέρων (σκεύη δὲ ταῦτα φησι διὰ τὸ ἄψυχα εἶναι). καὶ ἐπὶ τούτων γάρ τῶν ἢ θηλείας ἢ ἀρρενος ἐχόντων ὄνυμα (κυρίως γάρ οὐδέτερα ἔκεινα ἔστιν δσα εἰς τὸ ὅ καὶ ν τελευτῆς. ὥμως καὶ τινα τῶν ἀρρενικῶν 10 ὄνομάτων τοῖς ἀψύχοις περιιθέαμεν, ὡς ἀσκὸς καὶ πρίων καὶ τὰ τοιαῦτα), καὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων τοίνυν τότε δηλοῦσαι εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ πτῶσις, θτε τὸ ἔστι ἢ τὸ εἶναι προσιήσομεν· ταῦτα γάρ λεγόμενα ποιήσει πάμπολυ διαφέρειν.

p. 174a5 Καὶ τρόπον τινὰ ὅμοιός ἔστιν ὁ σολοικισμός.

15 Τρόπον τινά, φησίν, ὅμοιός ἔστιν ὁ σολοικισμὸς τοῖς παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως γνομένοις ἐλέγχοις· ὅσπερ γάρ ἐν ἐκείνοις ἐπὶ τῶν πραγμάτων τις ἀπατᾶται, οὕτως ἐνταῦθα ἐπὶ τῶν ὄνομάτων συμβαίνει τινὰ σολοικίζειν. ἐκεὶ γάρ ὁ σοφιστῆς ἔρωτῷ 'ἅρα οὐγ ὄμοιώς τῷ σχῆματι τῆς λέξεως ἐκφέρεται τὸ δρᾶν καὶ τὸ ἀκούειν'; ναὶ φησιν ὁ ἀποκρινά 20 μενος· εἴτα συνάγει ταῦτα εἶναι. τοῦτο δὲ ἀπόπον· τὸ μὲν γάρ ἐνεργείας σημαντικόν, τὸ δὲ πάθους δηλωτικόν. γέγονεν οὖν ἐν τούτοις ἐπὶ τῶν πραγμάτων ὁ ἐλεγγος. ἐνταῦθα δὲ κατὰ τὰ ὄνόματα γίνεται ὁ σολοικισμός· τὸ γάρ τόδε ἐπ' εὐθέας διοθὲν ἐπὶ αἰτιατικὴν παρὰ τοῦ σοφιστοῦ μετήληθη, καὶ γέγονεν ὁ σολοικισμὸς ἐκ τοῦ ὄνόματος. θτι δὲ ὁ μὲν παρὰ 25 τὸ σχῆμα τῆς λέξεως δοκεῖ ὅμοιος εἶναι κατὰ τι τῷ σολοικισμῷ, δηλον ὡς ἐπὶ παραδείγματος· ἀνθρωπος γάρ, φησί, καὶ λευκὸν καὶ πράγματά ἔστι καὶ ὄνομα· εἰ μὲν οὖν ὡς πράγματά τις αὐτὰ ἐξετάσσει, ποιήσει καὶ³ ὑπόθεσιν τὸν παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως ἐλεγχον, εἰ δὲ ὡς ὄνόματα, τὸν σολοικισμόν. οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου δὲ καὶ τοῦ λευκοῦ 30 ποιήσει τις καὶ τὸν παρὰ τὴν ὄμοιοσχημοσύνην ἐλεγχον καὶ τὸν σολοικισμόν, ἀλλ᾽ ἐφ' ἑτέρων τινῶν· ταῦτα γάρ, τὸν ἀνθρωπὸν καὶ τὸ λευκόν, χάριν παραδείγματος ἐλαβεῖν, ὡς εἰ ἐλεγεῖ 'τόδε καὶ τόδε καὶ πράγματά εἰσι καὶ ὄνόματά'. εἰ μὲν οὖν ὡς πράγματά τις αὐτὰ λαμβάνει, ποιήσει τὸν παρὰ τὴν ὄμοιοσχημοσύνην ἐλεγχον, εἰ δὲ ὡς ὄνόματα, τὸν σολοικισμόν. πειρα-

1 τὸ ἔστι προστίθει Α ὡς om. A 2 εἶναι τοῦτο I: inv. ord. A: εἶναι τοῦτον α
3 ποιεῖ al: τοῦτο ποιεῖ, sed post ὄνομάτων Α ἀρσενικῶν omisso τῶν A 3.4 διὰ τοῦ τοῦτο βούλει δηλῶσαι 4 ἢ prius om. A δὲ al: οὕτας ἀμφοτέρας Α
5 εἰπε a 6 ποιεῖ a 9 post καὶ prius add. τὸ A Arist. ὥμως A: ὄμοιώς I:
ὄμοιως (sic) a ἀρσενικῶν a 11 δηλοῦσαι Al: δηλοῦνται a 16 ὡς A 17 τῶν om. A 19 post ἀκούειν add. καὶ τὸ τέμνειν A 20 γάρ A: om. al post
γάρ add. τέμνειν A 24 μετάγνη a 25. 26 αἱ δηλοῖ καὶ cf. n. p. 109,21
27 ἐξετάσει a: ἐξετάσει 1 32 post ἐλεγεν add. ἀπλῶς A

ἀγωνιστικούς λόγους². δεύτερος τρόπος τοῦ ἐλέγχου, φησί, τὸ ἐπισπεύδειν ταχείας καὶ συντόμους ποιεῖσθαι τὰς ἐρωτήσεις· οἱ γάρ ἀποκρινόμενοι ὑστερίζοντες καὶ μὴ δυνάμενοι ἀκριβῶς σκοπεῖν ἀπατηθῆσθαι· εἰ δὲ μέλλοιεν ἐφίστασθαι καὶ προσέχειν, ἀνόρτοι νομίζονται. τρίτος ὁ τρόπος ἐλέγχου τὸ ποιεῖν τὸν ἀποκρινόμενον ὀργίζεσθαι καὶ θυμοῦσθαι· ταραττόμενοι γάρ, φησίν, οἱ ἀποκρινόμενοι πάντες ἡττον δύνανται φυλάττεσθαι· ἔν τισ δὲ πάντα γράφεται· καὶ εἰ οὕτως ἔχει, δηλοῦται δὲ τοὺς δύνανται θυμούμενοι πάντα δρᾶν καὶ φυλάττεσθαι τὰ ἐρωτώμενα κάντεσθεν πρὸς ἀπάτην ἀπάγονται. τοῦ δὲ γινώσκειν, φησίν, δὲτο πρὸς 10 ὄργην ἐρωτᾶ, στοιχεῖα ἔστω σοι καὶ σημεῖα, καὶ τίνα ταῦτα, σαφῶς λέγει· ὅστε εἰ ταῦτα ποιεῖ, πρὸς ὄργην διαλέγεται.

p. 174 a 23 Ἐτι τὸ ἐναλλάξ τὰ ἐρωτήματα τιθέναι.

Ἐτι, φησί, πρὸς τὸ δύνασθαι ἐλέγγειν συντελεῖ καὶ τὸ ἐναλλάξ τὰ ἐρωτήματα τιθέναι· καὶ εἰρηται περὶ τούτου καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν 15 Ηροτέρων ἀναλυτικῶν καὶ ἐν τῷ διγόρῳ τῶν Τοπικῶν. ἔστι δέ, φησί, πρὸς ἔλεγχον συντελοῦν καὶ τὸ πρὸς τὸ αὐτὸν πλείους ἔχειν λόγους, ἥγουν συλλογισμούς· τὴν γάρ ἡδονὴν δεῖξει τις ἀγαθὸν δὲ μὲν διὰ τοῦ κατὰ φύσιν, δὲ μὲν διὰ τοῦ πάντα αὐτῆς ἐφίστασθαι. οὐ μόνον δὲ τοῦτο συντελεῖ πρὸς ἔλεγχον ἀλλὰ καὶ τὸ λόγους ἔχειν δεικνύντας καὶ δὲτο οὕτως καὶ 20 οὐχ οὕτως· οἶνον δὲτο ἡ ἡδονὴ ἀγαθὸν, διὰ τοῦ κατὰ φύσιν καὶ πάντα αὐτῆς ἐφίστασθαι, καὶ δὲτο οὐκ ἀγαθὸν, διὰ τοῦ γένεσίς ἔστιν εἰς φύσιν αἰσθητὴ καὶ ἐμποδιστικὴ τοῦ φρονεῖν³. εἰ οὖν ἔχεις πρὸς τὸ αὐτὸν πλείους λόγους δεικνύντας, οἶνον δὲτο ἡ ἡδονὴ ἀγαθὸν καὶ δὲτο οὐκ ἀγαθὸν, συμβαίνει τὸν ἀποκρινόμενον πρὸς πλείω ποιεῖσθαι τὴν φυλακήν· δὲ πρὸς πλείω

1 post δεύτερος add. δὲ Α φησί om. Α 2 ταχεῖας om. Α συντόμως τὰς ἐρωτήσεις ποιεῖσθαι Α 2.3 ἐρωτώμενοι Α 3 post σκοπεῖν add. τὰ ἐρωτώμενα Α 4 δὲ Λν: γάρ αΙ post προσέχειν add. ποιεῖ τῶν ἐρωτημάτων συμβάλλονται εἰς τὸ προκείμενον, ποιεῖ δὲ οὐ Α 5 τοῦ ἐλέγχου ἔστι τὸ Α τὸν ΑΙ: om. α ἐρωτώμενον Α 6 post θυμοῦσθαι add. οὕτω δὲ ποιοῦσιν αὐτοὺς ὀργίζεσθαι, ἐν τῷ ἀποκαλεῖν αὐτούς χωρικούς Α 6 φράσι om. Α πάντες οἱ ἀποκρινόμενοι ὑπὸ τοῦ θυμοῦ ἡττον Α 7 post φυλάττεσθαι add. ὥστε μὴ δύνανται διαβούλεται διαρωτῶν Α post δὲ add. τῶν ἀντιγράψων Α γράφει Α 7.8 νοεῖται ὡς Α 8 δύνανται I: δύνανται αΑ οἱ θυμούμενοι, sed post ἐρωτώμενα, Α 13 post δύνασθαι add. καὶ I: om. α 14.15 ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτ. ἀναλυτ.] c. 19 p. 66 a 23sq. 15 ἐν τῷ διγόρῳ τῶν Τοπικῶν] c. 1 p. 156 a 23sq. 16. 17 ἔχειν πολλοὺς συλλογισμοὺς πρὸς τὸ ἐν πρόβλημα δεῖξει γάρ τις τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν Α 17 post μὲν add. καὶ Α 18 post δὲ prius add. καὶ Α αὐτῆς Α: αὐτοῦ α: compend. I οὐ—τοῦτο αΙ: πρὸς δὲ Α 19 ἀλλὰ om. Α ἔχειν λόγους Α καὶ alt. om. Α post οὕτως add. ἔχει Α 20. 21 οἶνον—ἐφίστασθαι αΙ: ἥγουν κατασκευαστικούς καὶ ἀνασκευαστικούς· δεῖξει γάρ τις τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν δὲ τὸν εἴπομεν Α 21 post ἐφίστασθαι expunxit οὐ—ἔλεγχον ε. vs. 18. 19 illata I δὲτο αΙ: αὐτῆς Α ἔστειν Α: om. αΙ: ante γέν. add. δὲτο τὸν αἰσθητὴ α: αἰσθητὴν Α: compend. I 22 καὶ διὰ τοῦ ἐμποδιστικόν ἔστι τοῦ Α εἰ γοῦν πρὸς τὸ αὐτὸν καὶ ἐν πλείους ἔχειν λόγους Α 24 ἐρωτώμενον Α

φυλαττόμενος ταράττεται. ὅμοιώς καὶ ὁ πρὸς τὸν αὐτὸν (καὶ γὰρ καὶ οὗτος πρὸς πλείω) ταραττόμενος ἀπατᾶται. καὶ δῆλος τὰ λεγθέντα ἐν τῷ διηδόῳ τῶν Τοπικῶν, ὡς εὑρηται, γάριν κρύψεως χρήσιμα εἰσὶ καὶ τοῖς ἀγωνιζόμενοις, καὶ μάλιστα, φησίν. εἰσὶ χρήσιμα ἐνταῦθα· ἐπεὶ γὰρ ὁ διώγωνος ἀπατῶν σπεύδει, ή δὲ κρύψις τὴν λήθην προσποιεῖ, ἐξ η̄ς η̄ ἀπάτη, εὐδήλον ὡς μάλιστα χρήσιμα εἰσὶ τὰ περὶ κρύψεως ἐκεῖσες ήμεν παραδίδουμενα.

Ἐπεὶ δὲ πολλάκις ὁ ἀποκρινόμενος ἐρωτώμενός τινα καὶ συνιεῖς, δῆτα ταῦτα συντελοῦσι τῷ ἐρωτῶντι πρὸς κατασκευὴν οὐ βιώλεται αὐτὸς ὁ 10 ἐρωτῶν, οὐδὲν δῆλως ταῦτα ἀλλὰ ἀνανεύει, διδάσκει καὶ περὶ τούτου, πῶς f. 36r χρὴ ποιεῖσθαι τὴν ἐρώτησιν. καὶ λέγει δεῖν [εἰναι] τότε κατὰ ἀπόφασιν ἐρωτᾶν· οἶον εἰ βιώλειτο λαβεῖν ὁ ἐρωτῶν δῆτα η̄ δίδονται κατὰ φύσιν, μὴ οὐτως ἐρωτᾶτω ἀρά γε η̄ δίδονται κατὰ φύσιν?· ἀλλὰ οὕτως ‘ἀρά γε οὐ δοκεῖ σοι δῆτα οὐκ ἔστιν η̄ δίδονται κατὰ φύσιν?’· καὶ ἐπεὶ ἀνανεύει, δῆλον 15 δῆτα κανταῦθα ἀνανεύεται εἴποι ἂν δῆτα οὐ, καὶ ἥρτεον ‘εἰ μὴ ἀληθὲς τὸ οὐκ ἔστι κατὰ φύσιν, ἀληθὲς ἀρά τὸ ἔστι κατὰ φύσιν’. η̄ καὶ ἐξ ἣνσου ποιητέον τὴν ἐρώτησιν, οἶον ἀρά γε η̄ δίδονται κατὰ φύσιν η̄ οὐκ ἔστι κατὰ φύσιν; ἀδήλοιο γάρ διητοῖς τί τούτων βιουλόμεθα λαβεῖν, πολλάκις συμβαίνει συγχωρεῖν θ βιουλόμεθα, καὶ ηττον διυσκολαίνουσιν οἱ ἀπο-20 κρινόμενοι περὶ τὴν ἀπόκρισιν διὰ τὸ ἀδήλον εἰναι δὲ βιώλεται ὁ ἐρωτῶν.

p. 174a33 "Οταν τε ἐπὶ τῶν μερῶν διδῷ τις τὸ καθ' ἔκαστον, ἐπάγοντα.

Καὶ δέταν, φησίν, ὁ ἐρωτῶν ἐπαγωγὴν ποιεύμενος τῶν καθ' ἔκαστα ἔχῃ καὶ τὸν ἀποκρινόμενον διδόντα τὸ μερικόν, ὑπηγίκα μέλλει ἐρώτησαι 25 τὸ καθηλόου, οὐ δεῖ κατ' ἐρώτησιν τοῦτο προσάγειν ἀλλὰ ἀποφαντικῶς καὶ ὡς διθέν ταράττεται πάρ' αὐτῶν τῶν ἀποκρινομένων. καὶ γὰρ ἐνίστη καὶ αὐτὸς τὸ καθηλόου δεδώκασι καὶ ἀπὸ μηδῆς τῆς ἐπαγωγῆς καὶ τοῦ καθηλοῦ μὴ μηγμονευθέντος, καὶ τοῖς ἀκροσταῖς φαίνονται δεδωκέναι, δῆτα μηδὲ μάτην καὶ χωρὶς τινος λόγου η̄ ἐπαγωγὴ ἐπίνετο. οἶον εἰ προκείμενόν ἔστι τὸ 30 πάντα ἀνθρωπὸν καθ' ὑπόθεσιν λογικὸν εἰναι, λεκτέον οὕτως· ὁ Σωκρά-

1 ὅμοιώς ταράττεται καὶ ὁ πρὸς τὰ ἐναντία φυλαττόμενος Α	2 φυλαττόμενος ταράττεται καὶ ἀπατᾶται Α	3. 23 ἐν τῷ διηδόῳ τῶν Τοπικῶν] c. 1 p. 155b29—157a5	4 γὰρ I:
καὶ ἀπατᾶται Α	2. 3 ἐν τῷ διηδόῳ τῶν Τοπικῶν]	ομ. a	ομ. a
7 παραδεδομένα ν	8 ἀποκρινόμενος ομ. Α	9. 10 αὐτὸς ὁ ἐρωτῶν ομ. Α	9 συνεῖς τινα τῶν
ἐρωτηγμάτων συντελοῦντα	9. 10 αὐτὸς ὁ ἐρωτῶν ομ. Α	11 εἰναι delevi	12 βιώ- λεται δὲ ἐρωτῶν λαβεῖν ὡς Α
20 εἰδῆλον α	14 δῆτα αι: ὡς Α	19 συγχωρεῖ ομίσσο συμβάνει Α	λεται δὲ ἐρωτῶν λαβεῖν Α
21. 22 τὸ—ἐπάγοντα ομ. Α	23 ἔκαστον ΑI: ἔκαστον α	25 προ- φέρειν Α	25 προ- φέρειν Α
24 τὸν ἐρωτώμενον Α	μερικὸν ΑI: μεριδὸν α	26 ἐνίστηται γάρ καὶ αὐτὸς Α	26 ἐνίστηται γάρ καὶ αὐτὸς Α
καὶ ταῦτα τῶν μερικῶν· καὶ ταῦτα τοῦ Α	μὴ falso vult deleri coll.	καὶ alt.	καὶ alt.
οὐδὲν α	27 καὶ τοῦ αι: τῶν μερικῶν· καὶ ταῦτα τοῦ Α	28 δὲ τὸ μάτην καὶ χωρὶς τινὸς λόγου καὶ	28 δὲ τὸ μάτην καὶ χωρὶς τινὸς λόγου καὶ
οὐδὲν α	29 εἰ πρόσκειται τὸ Α	30 λογικὸν εἰναι καθ'	30 λογικὸν εἰναι καθ'
οὐδὲν α	post οὕτως add. ἀρά γε Α	ὁ [sic] 1	ὁ [sic] 1

της οὐκ ἔστι λογικός ἄνθρωπος ὥν; ὁ Πλάτων καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης; ναί φησιν ὁ ἀποκρινόμενος· εἰτα ως ὁ μωλογημένον ἐπακτέον χωρὶς ἐρωτήσεως διε πᾶς ἄρα ἄνθρωπος λογικός ἔστιν· οὐ γάρ ἂν πρὸς τοῦτο δυσαναγκετήσῃ ὁ ἀποκρινόμενος δεδωκὼς τὰ καθ' ἔκαστα. ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τινῶν ἐπαγωγὴν 5 ποιουμένους οὐκ ἔστιν εὐχερὲς ἐρωτῆσαι καὶ τὸ καθόλου διὰ τὸ μὴ εἶναι ώνομασμένον, λέγει πῶς καὶ τότε διεμιλούμεν ἐπάγειν τὸ καθόλου, καὶ φησίν· ἐν οἷς μὴ ἔστιν ἐν ὄνομα τὴν ὄμοιότητα περιέχον αὐτῶν, ως ἐπὶ τῶν ἀμφιδόντων ζώων (τούτοις γάρ οὐκ ἔστιν ἐν ὄνομα), χρηστέον πρὸς τὸ συμφέρον οὕτω λέγοντας· ἐπεὶ η̄ αἵς κερασφόρος οὖσα οὐκ ἀμφίδονυ 10 ἔστι καὶ η̄ ἔλαφος καὶ οὐδὲ βοῦς, καὶ πᾶν ἄρα τοιοῦτον· διὰ γάρ τὴν ὄμοιότητα λανθάνει πολλάκις ὁ τοιαύτην ποιουμένους τὴν ἐπιφοράν. ἔφησε δέ τις καὶ οὕτως τὸ ῥητὸν ἐρμηνεύεσθαι καὶ μᾶλιστα τῆς τοῦ Ἀριστοτέλους δεινότητος καθαπτόμενος. ἐπὶ τινῶν μὲν ἐπαγαγεῖν δυνατὸν καὶ δηλῶσαι τὸ καθόλου δὲ' ὀνόματος, ἐπὶ δὲ τινῶν οὐκ ἔστι δυνατὸν ὀνόματι 15 δηλῶσαι τὸ καθόλου ἀλλὰ λόγῳ. τὸ γοῦν τοιοῦτον, φησί, καθόλου τὸ μὴ δὲ' ὀνόματος ἀλλὰ διὰ λόγου ἐπαγόμενον ἐνίστε πεπτον ὑπὸ ἔνστασιν, ως χρησιμεύει σοι τῷ ἐρωτῶντι, ἐπαγεῖ. εἰ μὲν γάρ αὐτὸς ἐπάγεις, λέγε τοῦτο ως ἀληθὲς καὶ οὕτως ἔχον· εἰ δὲ ἐτερος λέγει τοῦτο, ἐπαγεῖ αὐτὸς τὴν κειμένην πρὸς τοῦτο ἔνστασιν. ἀλλὰ σαφηνισθήτω καὶ διὰ παραδειγμάτων τὸ λεγόμενον. δι' ὀνόματος μὲν ἐπάγεται καὶ δηλοῦται τὸ καθόλου ως ἐπὶ τοῦδε· ὁ Σωκράτης δίπουν πλατυώνυμον ὥν γελαστικόν ἔστιν· ἀλλὰ καὶ οὐ δεῖνα καὶ οὐ δεῖνα· πᾶς ἄρα ἄνθρωπος δίπους πλατυώνυμος ὧν γελαστικός ἔστιν· ἵδον δὲ' ὀνόματος τοῦ ἀνθρώπου ἐπῆκταί μοι τὸ καθόλου. ἐπὶ δὲ τοῦδε οὐκ ἔστι δυνατὸν δηλῶσαι· τὸ πρόβατον 20 πεζὸν τετράπουν ὃν οὐκ ἀμφίδονυ ἔστιν· ὄμοιών καὶ η̄ ἔλαφος καὶ η̄ αἵς· πᾶν ἄρα κερασφόρον οὐκ ἀμφίδονυ· τὸ γάρ κερασφόρον οὐκ ὄνομα ἀλλὰ λόγος. ἐνταῦθα οὖν ἐξ διεμοιότητος εἴληπται τὸ καθόλου· ἐπειδὴ γάρ τόδε καὶ τόδε ὄμοιά εἰσι κερασφόρα ὅντα, λοιπὸν συνήκται καὶ πᾶν κερασφόρον. ἔστιν οὖν πρὸς τοῦτο ἔνστασιν ἐπαγαγεῖν τὸν ἄγριον ὄνον, δε ἐν Ἰνδίᾳ λέγεται τοιούτοις καὶ κερασφόρος εἶναι καὶ ἀμφίδονυ. χρηστέον οὖν τούτῳ πρὸς τὸ συμφέρον· εἰ μὲν γάρ αὐτὸς ποιῇ τὴν ἐπαγωγὴν, λέγε ως

1 post ὡν add. τι δὲ Α	post Ἀλκιβιάδης add. οὐκ εἰσὶ λογικοὶ Α	2 διτ. αἱ: ως Α
4 ὁ ἐρωτώμενος Α	post δὲ add. καὶ Α	5 post ποιουμένους add.
τοὺς ἐρωτῶντας Α	καθόλουν α	6 διὰ τὸ μὴ ώνομασμένον εἶναι, ἤγουν διὰ τὸ μὴ ἐν ὄντι ὄντα δηλοῦσθαι τὸ καθόλου ως τὸ ζῶν, ἀλλὰ λόγω τινὶ καὶ ὄμοιότητι Α
7 περιέγοντες τὸν Α: παρέχον Ι	post αὐτῶν add. τῶν μερικῶν Α	8 ἀμφωθόντων Α: τετραπόδων αἱ
post ὄνομα add. περιεκτικὸν αὐτῶν Α	9. 10 ἔστιν ἀμφίδονυ Α	9. 10 post ὄνομα add. περιεκτικὸν αὐτῶν Α
10 post ἄρα add. τὸ Α	post τοιοῦτον add. ἤγουν τὸ μὴ ἀμφίδονυ, κερασφόρον ἔστι· τὸ γάρ κερασφόρον οὐκ ἔστιν ἐν ὄνομα περιεκτικὸν τῶν μὴ ἀμφωθόντων ἀλλὰ λόγος. λόγος δὲ ἔστιν ὁ ἐκ πλειόνων λέξεων συγχείμενος Α	11. 12 ὄντα — λόγον α
16 δὲ' ὄντα πάνταν α	post ἀλλὰ add. τὸ αἱ: ομ. Α	17 αἱτός αἱ:
αὐτὰ Ι	λέγε ΛΙ: λέγεται α	18 λέγοι Α
τούς πάνταν α	22 ἄρα ἄνθρωπος ΑΙ: inv. ord. α	19 σαφηνίσθια Ι
ομ. Α	30 ἀμφίδονυ Α	21 πλατυώνυμον α
λέγω α	τοῦτο Ι	24 δυνατὸν
		31 ποιεῖ Α

ἀληθίες καὶ συμφέρον· εἰ δὲ ἔτερος, ἔπαγε τὸν ἄγριον τοῦτον ὅνον κερασφόρου ὄντα καὶ ἀμφόδοντα. τὸ δὲ λανθάνει γάρ οὐ διαιρέτης πολλάκις τοιοῦτόν ἐστιν· | οὐ λόγος καὶ οὐ διαιρέτης οὐ λέγουσα ὑπάν κερασφόρου οὐκ εἶναι μὴ οὖσα τοιαύτη· οὐ γάρ πᾶν κερασφόρου φόρου οὐκ ἀμφόδουν.

p. 174a40 Πρός τε τὸ λαβεῖν τὴν πρότασιν.

Χρήσιμόν ἐστι καὶ συντελοῦν τῷ ἐρωτῶντι εἰς τὸ λαμβάνειν τὴν πρότασιν καὶ τὸ μὴ αὐτὸν ἔκεινο μόνον διαβούλεται ἐρωτᾶν ἀλλὰ προστιθέναι καὶ τὸ ἐναντίον. οἷον εἰ βούλεται οὐ ἐρωτῶν τοιαῦτην λαβεῖν πρότασιν. δεῖ δεῖ πάντα τῷ πατρὶ πείθεσθαι, οὗτοι συζεύξαντα χρὴ προτείνεσθαι τὴν ἐρώτησιν· πότερον ἀπαντά δεῖ πείθεσθαι τοῖς γονεῦσιν, η̄ πάντα δεῖ ἀπειθεῖν; καὶ πάλιν, εἰ δέοι λαβεῖν τὸ δεῖ πολλάκις πολλὰ πείθεσθαι τῷ πατρὶ (ἀπὸ κοινοῦ δὲ κανταῦθι ληπτέον τὸ οἷον εἰ δέοι λαβεῖν), ἐρωτητέον πότερον πολλάκις πολλὰ δεῖ πείθεσθαι τῷ πατρὶ η̄ δλίγα. ἐν τισὶ μὲν οὖν οὐ πρόσκειται τὸ συγχωρητέον, καὶ ἔστι σαφὲς τὸ λεγόμενον. εἰ δὲ καὶ τόδε ἔγκειται, οὕτως ληπτέον· πότερον συγχωρητέον τὸ πολλὰ πείθεσθαι τῷ πατρὶ η̄ δλίγα; μᾶλλον γάρ ἂν δόξειν εἶναι τὰ πολλὰ συγχωρεῖν, εἴπερ ἀναγκαῖόν ἐστιν, η̄ τὰ δλέγα. τοῦτο εἰπὼν καὶ τὴν αἰτίαν προστίθησι δοῦ 20 ἦν λέγει συλλαμβάνειν ἐν τῇ τῆς προτάσεως ἐρωτήσει καὶ τὸ ἐναντίον αὐτῇ· φησὶ γάρ οὐτι παρατιθεμένων γάρ τῶν ἐναντίων καὶ μείζω καὶ μεγάλα φαίνεται. οἷον δέ ἔστι τοῦτο τῷ ‘παρ’ ἀλληλα γάρ τιθέμενα τὰ ἐναντία μείζω φαίνεται· τὸ γάρ λευκὸν παρὰ τὸ μέλαν φαινόμενον μᾶλλον λευκὸν φαίνεται. ὡς οὖν ἐπὶ τούτων, οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν προσιρημένων· 25 μᾶλλον γάρ πιθανὸν φαίνεται τὸ πάντα πείθεσθαι τῷ πατρὶ παρατιθεμένου τῇ ἐρώτησει τοῦ η̄ πάντα ἀπειθεῖν. ἤπερ εἰ μόνον ἡρωτήθη τὸ πότερον πάντα δεῖ πείθεσθαι τῷ πατρὶ.

p. 174b8 Σφόδρα δὲ καὶ πολλάκις ποιεῖ δοκεῖν ἐληλέγχθαι.

Τὸ μὲν κατάλληλον τῆς λέξεως τοιοῦτόν ἐστι· σφόδρα δὲ καὶ 30 μάλιστα πολλάκις δοκεῖν ποιεῖ ἐληλέγχθαι τὸ μάλιστα σοφιστικὸν συκοφάντημα τῶν ἐρωτώντων. ἔστι δὲ διάλειτο τοιοῦτον μάλιστα

1 τοῦτον οι. A	2 ἀμφόδοντα A	3 η̄ alt. AI: οι. a	4 ἀμφόδουν A
7 χρήσιμόν I: χρηστέον a	9. 10 εἰ διαβούλεται λαβεῖν τὴν πρότασιν τὴν Α		
10. 11 συζεύξαντα—ἐρώτησιν al: δεῖ προτείνειν τὴν πρότασιν συζεύξαντα καὶ τὸ ἐναντίον· οἷον A	11 προτείνεσθαι I: προτίθεσθαι α	11. 12 τῷ πρὸ η̄ ἀπειθεῖν A	
12 δέοι al: βούλεται A	14 post λαβεῖν add. οὕτως A	δεῖ AI: οι. a	15 ἐν τοιστῇ velut u
λεγόμενον οι. A	μὲν οὖν οι. A	πρόσκειται Λ: πρόσκειται Λ: πρότερον α	16 τὸ
βάλλεται—ἐρώτησεως—αὐτὸν al	ἔγκειτο a	20. 21 συλλαμβάνειν—προτάσεως—αὐτῇ A: συμβάλλεται	λεγόμενον οι. A
29 μὲν οι. A	26 παρὸ εἰ Λ	28 et 30 ἐληλέγχθαι al	
31 τοιοῦτόν ἐστιν διάλειτο	δοκεῖν ποιεῖ scripsi (u T): δοκεῖ ποιεῖν αλλι		

φαντασίαν ἀποτελεῖ ἐλέγχου. ὅταν μὴ συλλογισταμένου τοῦ ἐρωτῶντος μὴ ἐν
ἐρωτήσει τὸ τελευταῖον, ἔγουν τὸ συμπέρασμα, ἐξάγγηται ἀλλ' ἀποφαντι-
κῶς ἐπάγγεται· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ συμπεραντικῶς. ἀλλὰ διὰ τί οὐκ
εἴπει μὴ ἐν ἐρωτήσει τὸ συμπέρασμα ἀλλὰ τὸ τελευταῖον; ἢ ὅτι συμ-
5 πέρασμα κυρίως λέγεται τὸ συλλογιστικῶς καὶ κατὰ μέθοδον συλλογιστικὴν
συναγόμενον. τὸ δὲ οὕτω πῶς ἀν συμπέρασμα ἥηθείη; τὸ γάρ λέγον
ὅτι τὸ παρὰ τὸ ὃν οὐκ ὄν, τὸ οὐκ ὃν οὐδέν, ἐν ἄρα τὸ ὄν, τοῦτο τελευ-
ταῖον μὲν ἥηθεσται ὡς ὑπέρερον ἐπαγχέν, συμπέρασμα δὲ οὐ. δεῖ οὖν,
φησί. συμπεραντικῶς ἐπάγειν 'οὐκ ἄρα πολλὰ τὸ ὄν, οὐκ ἄρα πεπερα-
10 σμένον τὸ ὄν'. φαίνεται γάρ ὅτι ὡς ἀποδεῖξει καὶ θαρρῶν τῇ ἀποδεῖξει
οὕτως ἐπάγεις, ὅτι καὶ ἐν τῇ κυρίως ἀποδεῖξει οὕτως ἐπήγειτο τὸ συμ-
πέρασμα 'οὐκ ἄρα σύμμετρος η̄ διάμετρος τῇ πλευρᾷ'. εἰ δὲ ἐν ἐρωτήσει
ἐπάξεις 'πότερον οὐ δοκεῖ σοι ἐκ τούτων ὅτι οὐκ ἐστι πολλὰ τὸ ὄν
ἀλλ' ἔν;', δοκεῖς ὅτι μὴ ἀποδεῖξεις μηδὲ θαρρῶν τῇ ἀποδεῖξει ἐρωτᾶς· ὁ
15 γάρ ἀποδεῖξις οὐκ ἐρωτᾷ. ἀλλως τε εἰ κατ' ἐρώτησιν προσαγγίσῃ, ἐν-
σταή τισις ἢ ἀποκρινόμενος λέγων μὴ καλῶς αὐτὸν συνάξαι τὸν ἐρωτῶντα,
καὶ ἀπαιτήσει ὅθεν συνηκται.

p. 174^b 12 Σοφιστικὸν δὲ καὶ τὸ κειμένου παραδόξου.

Σοφιστικόν ἐστι καὶ τὸ κειμένου παραδόξου τὸ προκείμενον
20 ἀξιοῦ ἀποκρίνεσθαι· τὸ γάρ φαινόμενον ἀντὶ τοῦ 'προκείμενον'
εἴληπται, καὶ πῶς τὸ προκείμενον ἀξιοῦται, ἐξηγούμενος ἐπήγαγε προ-
κειμένου τοῦ δοκοῦντος ἐξ ἀρχῆς, δυνάμει λέγων 'εἰ περιέχει ἐν
έσωτῇ η̄ ἐρωτωμένη πρότασις τὸ κείμενον ἐξ ἀρχῆς, δῆλον ὅτι τὸ προ-
κείμενον ἀξιοῦ ἀποκρίνεσθαι'. οἷον κείμενον ἀδόξον ἐστι τὸ τὴν ἀδικίαν
25 εὑδαιιμονίαν εἶναι· τοῦτο οὖν οἱ σοφισταὶ βουλόμενοι κατασκευάσαι ἐρω-
τῶσι καὶ ἀξιοῦται τὸν προσδιαλεγόμενον ἀποκρινάσθαι τὸ φαινόμενον ἀδόξον,
καὶ τὴν ἐρώτησιν οὕτως πως ποιοῦνται· πότερον σοι δοκεῖ ὁ Ἀρχέλαος
βασιλεὺς ὃν εὐδαιμων ἦ οὐ; εἰ γοῦν ὄμολογήσει τὸ φαινόμενον τοῖς §. 37^c
πᾶσιν ἔνδοξον, τὸ εἶναι τὸν Ἀρχέλαον εὐδαιμονα, ἐνταῦθα περιέχεται τὸ

1 ποιεῖ τοῦ ἐλέγχου Λ	ὅταν ΑΙ: ὅτι α	2 ἔγουν αΛ: ἥτοι I	ἐξενέγκη, sed
post ἐρωτήσει Λ	3. 4 ἀλλὰ συμπεραντικῶς, ἔγουν ἀποφαντικῶς. οὐκ εἴπει δὲ συμ-		
πέρασμα Λ	4. 5 κυρίως γάρ συμπέρασμα, omisso η̄ ὅτι, Α	6 ἐπαγόμενον,	
sed post 5 συλλογιστικῶς Λ	μὴ—ἥθετί al: ἀσυλλογίστως ἐπαγχέν, οὐδὲ συμπέρασμα		
ἔρει τις Λ	λέγεται Λ	9 post συμπεραντικῶς add. ἔγουν ἀποφαντικῶς Λ	
τὸ δὲ πολλά Λ	10 δοκεῖ γάρ ἀποδεῖξαι τοῦτο καὶ ὡς θαρρῶν Λ	11 ἐπάγει τοῦτο,	
ἔτει καὶ ἐν Α	οὕτως ἐπήγειτο al: ἀποφαντικῶς ἐπάγεται Α	12 η̄ διάμετρος	
σύμμετρος Λ	13 post ἐπάξεις add. οὕτως α, οἷον Α	13 οὐκ ἐστι τὸ δὲ πολλά Α	
14 δοκεῖς μὴ ἀποδεῖξαι καὶ ὡς μὴ	15 προσαγγίσῃ I: προσαγγίσῃ α	16 an	
αὐτὸς;	17 ἀπαρτήσει a	17 τὸ alt. ΑΙ: om. a	22 post
	19 τὸ alt. ΑΙ: om. a	20 προκείμενον b	
	23 ἐρωτημένη (sic) a	25 οὖν ΑΙ: γοῦν a	26 ἀπο-
			κρίνεσθαι ΑΙ: ἀποκρίνεσθαι a
	άδοξον al: ἔνδοξον τοῖς πολλοῖς Α	29 ἐνταῦθα a:	
			ἐν τούτῃ ΑΙ

ἔξι ἀργῆς κείμενον ἄδοξον, τὸ τὴν ἀδικίαν εὐδαιμονίαν εἶναι. οὗτως ἐν τῷ Πλάτωνος Γοργίᾳ ὁ Πῶλος ποιεῖ· ὁ γάρ Πῶλος εἰπὼν ὅτι τὸ ἀδικεῖν καὶ τὸ φρουρέειν ἀγαθόν ἔστι, παράδοξον ὡν πάντως, καὶ δεῖξαι τοῦτο βιουλήμενος ἐρωτᾶς τὸν Σωκράτην Ὁρχέλαος ὁ Ηερόπολος ὁ Μακεδονίας;
 5 ἀργῶν εὐδαιμόνων σοι δοκεῖ εἶναι η̄ ἄθλιος;· οὗτος δὲ Ὁρχέλαος φρουρέεις τοὺς ἑαυτοῦ συγγενεῖς καὶ τὰ μέριστα ἀδικήσας [τῆς] τὸν Μακεδόνων ἥρεεν.
 ἐν γὰρ τῇ προτάσει τάμπῃ, τῇ Ὅρχέλαος εὐδαιμόνων σοι δοκεῖ εἶναι;· περιέχεται η̄ ἔξι ἀργῆς παράδοξος θέσις, ἣν θέσιν Ὁριστοτέλης τὸ δοκοῦν
 10 ἔξι ἀργῆς εἶπεν. ὅτι δὲ ἐν τῇ προτάσει τάμπῃ η̄ ἔξι ἀργῆς περιέχεται 15 θέσις, δῆλον· εἰ γάρ τὸ εὐδαιμονεῖν ἀγαθόν, ὁ δὲ Ὁρχέλαος ἀδικήσας εὐδαιμόνων, οὓς ὤρει Πῶλος, Ὁρχέλαος, ζητεῖ διδικος, καὶ τὸ ἀδικεῖν ἀγαθόν. ὥστε δὲ ἀδικῶν τὸν Ὁρχέλαον εὐδαιμόνων εἰπεῖν τὸ προκείμενον ἀξιοῦ· τὸ γάρ τὸν ἀδικον Ὁρχέλαον εὐδαιμόνων λέγειν ταῦτον ἔστι τῷ τὸν ἀδικεῖν ἀγαθόν λέγειν. δεῖ οὖν, φησί, καὶ ἐν τούτοις οὕτως ἐρωτᾶν·
 20 πότερόν σοι εὐδαιμόνων δοκεῖ εἶναι Ὁρχέλαος η̄ ἄθλιος; καὶ εἰ μὲν δοκεῖ δὲ ποκρινόμενος ὁ λέγων κακὸν εἶναι τὸ ἀδικεῖν εὐδαιμόνων εἶναι τὸν Ὁρχέλαον, ἐλεγχόμενος τοις δικαιοσύνης τοῖς κακὸν ἀλλὰ ἀγαθόν. εἰ δὲ μὴ δοκεῖ μηδὲ φάσκει δοκεῖν εὐδαιμόνων εἶναι, ἀδοξα καὶ παράδοξα λέγειν δύεται. σχεδὸν γάρ οἱ πλεῖστοι εὐδαιμόνων τὸν Ὁρχέλαον εἶναι ἐλεγον. εἰ δὲ μὴ συγγωρεῖ,
 25 δῆμος δὲ φάσκει δοκεῖν εὐδαιμόνων, ἐλεγχούσειδές.

p. 174b 19 Ἐτι καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ῥήτορικοῖς.

“Ωσπερ, φησίν, οἱ ῥήτορες (ῥήτορες δὲ λέγει τοὺς ὑπέρ τυνος λόγους ποιημένους καὶ βοηθοῦντας αὐτῷ) σπουδάζουσι τοὺς ἀντιλέγοντας σφίσιν αὐτοῖς περὶ τυνος δεῖξαι τάναντία λέγοντας τοῖς ὑπὸ τῶν νόμων λέγοντας της κειμένης θέσεως οὐδὲ τοῦ αὐτοῦ (τούτου γάρ ἔστι μηρυτικὸν τὸ η̄ πρὸς τὰ οὐρ’ ἑαυτοῦ λεγόμενον) η̄ τάναντία οἰς ὁμοιογεῖ καλῶς λέγειν η̄ πράττειν· οὓς γάρ διμολογεῖ καλῶς λέγειν, τούτοις εἰ δεῖξομεν τάναντία λέγοντα, ἐλέγχομεν. δύναται τὸ οἷς διμολογεῖ καλῶς λέγειν τοιοῦτον εἶναι· εἴπερ δὲ ποκρινόμενος διμολογεῖ τὸν Ζήνωνα (ἔστω γάρ οὗτος) καλῶς λέγειν μὴ εἶναι κίνησιν μηδὲ δύνασθαι διελθεῖν τὸ στάδιον. πειρᾶσθαι γρὴ δεικνύει· ὅτι ἔξι ὡν λέγει συμβαίνει καὶ κίνησιν εἶναι καὶ διείναι τὸ στάδιον, διπερ ἐναντίον τοῦ Ζήνωνός ἔστι λόγορ, δην καλῶς λέγειν εἰρηκε. καὶ ἔτι φησὶ πειρᾶσθαι δεικνύει τὸν ἀποκρινόμενον

1. 2 ἐν τῷ Πλάτωνος Γοργίᾳ c. 26 p. 470 D sq.

τοῦτο αλ: inv. ord. I 6 τὰ μάλιστα ἀδικήσας ἐβασίλευσεν ἐν μακεδονίᾳ Ι τῆς

delevi 8 η̄ντινα Α 9 post ἔξι ἀργῆς prius add. ὀνόμαστε καὶ Α 11 ῑστι αλ:

ζητοῦν α post ἀδικος addendum videtur ἀγαθός 17 ἐλεληγμέναις α

30 λέγοντα αλ: λέγοντας I 35 (δεῖ) δεικνύει conicio, sed cf. p. 45, 19

τάναντία λέγοντα τῶν δοκούντων τοιούτων, λέγων τοιούτους τοὺς ἀγαθοὺς περὶ ἔκαστα, οἷον ἰατρούς, οἷον ὅτι ἡ φῆσις ἐναντία ἐστίν ὃν δοκεῖ τοῖς ἀγαθοῖς ἰατροῖς ἡ φρονήματις, ἡ ὃν δοκεῖ πᾶσιν ἡ τοῖς πλείστοις ἡ τοῖς συφοῖς, ὡς καὶ ἐν τῷ Γοργίᾳ Σωκράτης πρὸς Καλλικλέα ποιεῖ. ὅμοίους δὲ αὐτῷ ἔλεγεν, οἷον εἰ ἰατρὸς εἴη, ἀπελεγχτέον λέγοντα ἐναντία ἰατροῖς, εἰ μουσικός, μουσικοῖς, καὶ εἰ γεωμέτρης, γεωμέτραις.

p. 174 b 23 "Ωσπερ τε ἀποκρινόμενοι πολλάκις.

Τὴν λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστι· τὸ 'ἐπίσταται τοῦτο' πολλὰ σημαίνει, ἐν μὲν ὅτι ἐπιστήμην ἔχει τοῦτο τὸ ζῷον, οἷον ὁ Σωκράτης, ἔτερον δὲ ὅτι 10 ἐπιστήμην χρῆται· ἀλλοὶ γάρ τὸ ἔχειν ἐπιστήμην καὶ μὴ γρῆσθαι μηδὲ ἐνεργεῖν κατ' αὐτὸν καὶ ἀλλοὶ τὸ χρῆσθαι καὶ ἐνεργεῖν. τρίτον δὲ τὸ ἐπιστήμην εἶναι αὐτοῦ· τὸ γάρ λέγειν ὅτι ἐπίσταται τοῦτο, οἷον τὸ τρίγωνον, ταῦτάν ἐστι τῷ 'ἐπιστήμῃ' ἐστίν αὐτοῦ, ὅτι τὰς τρεῖς γωνίας δύο ὥρθαις ἵσσεις ἔχει¹. διότι οὖν ἐστιν ἐπιστήμη αὐτοῦ καὶ ἐστιν ἐπιστητόν, λέγεται 15 ἐπιστασθαι τοῦτο, οὐχ ὅτι ἐπιστήμην ἔχει τὸ τρίγωνον. τούτου οὕτως ἔχοντος, ἀν̄ ἕροιτό τις 'ἄρα γε ἐπίσταται τι; ναί· τι δέ, τὸ ἐπιστάμενον ἐπιστήμην ἔχει; ναί· ἀλλὰ μὴν τὸ τρίγωνον ἐπίσταται· ἐπιστήμην ἄρα ἔχει', | ῥητέον ὅτι οὐχ ἐν τῷ 'ἐπίσταται', καὶ ὧδι μὲν συμβαίνει τὸ [ἐπί· l. 37^v στασθαι] τοῦτο ἔχειν ἐπιστήμην, εἰ ἐπὶ τῷ ζῷῳ τοῦτο ληφθῇ, ἀν̄ δὲ ἐπὶ 20 τοῦ τριγώνου, οὐ συμβαίνει, ἡ μᾶλλον ἀν̄ μὲν τὸ 'ἐπίσταται τοῦτο' ἐπὶ τοῦ ἐπιστήμην ἔχειν, συμβαίνει, ἀν̄ δὲ ἐπὶ τοῦ ἐπιστήμην εἶναι αὐτοῦ, οὐ συμβαίνει, καὶ ὅτι ἐπὶ τοῦ ἐπιστήμην ἔχειν τὸ 'ἐπίσταται τοῦτο' δέδωκεν, ἀλλ' οὐχὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιστήμην εἶναι αὐτοῦ. ἀν̄ δὴ ταῦτα ὁ ἀποκρινόμενος λέγῃ, δεῖν φησι καὶ τὸν ἐρωτῶντα λέγειν ὅτι οὐκ ἐπὶ τοῦ ἐπιστήμην 25 εἶναι αὐτοῦ τὴν ἐρωτήσιν ἐπιοιησάμην, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐπιστήμην ἔχειν, καὶ τοῦτο ἔλαβον. ῥητέον δὲ καὶ οὕτως· οἱ ἀποκρινόμενοι, φησί, πολλάκις ἐλεγχθέντες οὐχ ὅμολογοῦσιν ἐπὶ τῷ συμπεράσματι, ἀλλὰ διενίστανται ἐπ' ἄλλου μὲν τὴν πρότασιν αὐτοὶ δοῦναι, ἐπ' ἄλλου δὲ συμπεράναι τὸν ἐρωτῶντα. θέμεν καὶ ἐλεγχθέντες ποιοῦσι διττόν, ἤγουν διαιροῦσι τὸ ὄνομα 30 ἐκεῖνο ἐφ' ὃ ἠλέγηθαν καὶ λέγουσι τόδε δοῦναι· οἷον εἰ περὶ κυνὸς διαιλέγοντο, εἴπωσι δὲ τὸν κύνα καύματα παιεῖν, ἐπιχειρεῖ δὲ ἐλέγχειν ὁ ἐρωτῶν ἐπὶ τὸν χερσαῖον μεταφέρων τὸν λόγον, αὐτίκα ὁ ἀποκρινόμενος διαιρεῖ τὰ σημαντόμενα τοῦ κυνός. ὥσπερ οὖν οἱ ἀποκρινόμενοι ποιοῦσιν ἐλεγχθέντες, οὕτω καὶ τοὺς ἐρωτῶντας ποιητέον, καὶ δταν ἐλέγχωσι,

1 δοκοῦντα α τοιούτους λέγων Α 4 post καὶ add. δ I τῷ ΑΙ: ομ. α
ἐν τῷ Γοργίᾳ] c. 43 p. 488 E sq. καλλίχολον α ὥροίως α 5 αὐτοῦ Α: αὐτὸς α:
compend. I εἰ ἀπελεκτέον α 6 εἰ prius AI: καὶ α καὶ αι: ομ. Α
7 ἀποκρινόμενος α 9 ὅτι alt. I: ομ. α 12 τὸ alt. I: δτι α 14 ἐστίν
prius corr. ex εἶναι I 18. 19 ἐπίστασθαι delevi 23 τοῦ α: τῷ I 24 λέγη I:
λέγει α ἐπιστήμην corr. ex ἐπιστητοῦ II 28 αὐτοὶ τὴν πρότασιν Α
30 κοινός I 34 ἐλέγχωσι I: ἐλέγχωσι α

λεκτέον πρὸς τοὺς ἐνισταμένους ὅτι οὗτως εἰλήφασιν· οἷον εἰ διάλεξις εἴη περὶ κυνὸς καὶ ὁ ἀποκρινόμενος δημολογήσει τοῦτον καύματα ποιεῖν, εἶτα ἐλέγχειν αὐτὸν μέλλει ὁ ἔρωτῶν, * * * δεῖ ἐνίστασθαι καὶ τὸν ἀποκρινόμενον αὐτὸν οὗτως λαβεῖν καὶ περὶ τοῦ κυνὸς τῷ χερσάριν λέγειν 5 καύματα ποιεῖν.

p. 174b28 Δεῖ δὲ καὶ ἀφίσταμένους τοῦ λόγου τὰ λοιπὰ τῶν ἐπιχειρημάτων.

Ἐπειδὴ πολλάκις οἱ ἀποκρινόμενοι εἰς τὴν τῶν ἔρωτώντων τάξιν μεταπίπτουσιν (ἔρωτάρσαντος γάρ τινας πρότασιν συντελοῦσαν εἰς κατασκευὴν 10 τῆς κειμένης θέσεως τοῦ ἔρωτῶντος, οἱ ἀποκρινόμενοι ἀντεπιχειροῦσι πρὸς τὴν πρότασιν καὶ ἔρωτῶν τινα δι’ ὧν νομίζουσιν ἀποφαίνειν φευδῆ τὴν ἔρωτημένην πρότασιν), λέγει ἀφίστασθαι ἔρωτάρσαντα τὴν πρότασιν τοῦ λόγου τοῦ δεικνύντος αὐτὴν φευδῆ. ὥσπερ καὶ ὁ Καλλικλῆς ποιεῖ· ἔρωτής τας γάρ πρότασιν φευδῆ καὶ τοῦ Σωκράτους ἐπιχειρήσαντος ἐλέγχει καὶ 15 δεῖξαι φευδῆ ἀπέστη τοῦ λόγου φήσας “οὐκ οἶδα τί λέγεις, Σώκρατες, *(ἄλλ)* ὅλλον τινὰ ἔρωτα”. δεῖ οὖν, φησίν, ἀφίστασθαι τοῦ λόγου, ἀνπερ γνοίης εὐποροῦσσα τὸν ἀποκρινόμενον ἐπιχειρημάτων εἰς τὸ δεῖξαι φευδῆ τὴν πρότασιν, καὶ ἐπιτέμνειν τὰ λοιπὰ τῶν ἐπιχειρημάτων, καὶ ἀν προαίσθηται τοῦτο ἐπιχειρῶν ὅτι ἀπογωρεῖς καὶ ἀφίστασαι τοῦ λόγου, προσαγορεύειν ὡς οὐκ ἀφίσταμαι. οἶδον καὶ ὁ Καλλικλῆς “ἔρωτα σὸν τὰ συμκράταντα καὶ στενά”, μόνον οὐχὶ λέγων ‘τί δεῖ ἀφίστασθαι; οὗτως εὐεξέλεγκτα καὶ εὔτελῆ εἰσιν ἢ μὲν ἔρωτες’. ἦ τὸ λεγόμενόν ἐστιν. ὅταν διὰ μακρῶν τὸ προκειμένον συλλογισθῇ τῷ μηδ δύνασθαι διὰ βραχέων (εὐφώρατον γάρ γίνεται τὸ συμβαῖνον ἐξ ὀλίγων συναγόμενον), δεῖ, φησίν, ἀφίστασθαι τοῦ 20 λόγου, τουτέστι τῆς μακρολογίας, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐπιχειρημάτων ἐπιτέμνειν, καὶ ἀν προαισθέμαντος τὸ συμβαῖνον ἐνίστηται ὅτι οὐκ ἔστιν δι μέλλεις συνάγειν, προαγορεύειν ‘οὐ τὸ καὶ τὸ πρὸ διλήγουν ὄμωλόγησας’. καὶ ἔστι πολλὰ τοιαῦτα εύρειν παρὰ τῷ Πλάτωνι. καλλίων δὲ οἷμα ή προτέρᾳ ἐξῆγγησις τοῦτο γάρ οὐ σοφιστικόν, τὸ τὰ προδιομολογηθέντα καὶ 30 προδειχθέντα διαρθροῦν, ἀλλὰ διαλεκτικόν. καὶ ὁ βουλόμενος ἀκριβεστέρως μαθῆν, πῶς ἀφίσταται καὶ ἐπιτέμνει τὸν λόγον ὁ ἀποκρινόμενος, ἀναγνώτῳ τὸ πρῶτον τῶν Πολιτικῶν τοῦ Πλάτωνος· ἔκειται γάρ ὁ σοφιστὴς Θρασύμαχος λόγον ὑπέχων καὶ γηνὸς τὸ συμβαῖνον ἀποστάτης τοῦ ἀποκρίνεσθαι συνέτεμε τὸν λόγον ἔρωτῶν. λέγει γάρ ὁ Πλάτων ἐν ἔκεινοις οὗτως·

3 supple velut δὲ διελῶν τὸ κύνον ἐνίσταται λέγων ὅτι ἐπ’ ἄλλου μὲν σημανομένου αὐτὸς ἔδωκεν, ἐπ’ ἄλλου δ’ ἔλαβεν ὁ ἔρωτῶν 4 λαβεῖν v: λαλεῖν al 15 οὐκ οἶδα κτλ.] (iorg. c. 60 p. 505 C) σωκράτης a: compend. I 16 ἄλλο e Platone addidi ἄλλην 18 καὶ ἀν I: κἀν a 19. 20 προσγραφέειν ex Arist. scriptis cf. vs. 27: προσγραφέειν al 20 ἔρωτα κτλ.] Gorg. c. 51 p. 497C 21 τί al: ὅτι Α οὗτος al: ἐπεὶ Α 23 γάρ al: εἶναι Α 26 καὶ ἀν ΑI: κἀν a 27 μέλλεις Αν: μέλλει al προσγραφέειν I: προσαγορεύειν αΑ 29 προδιομολογηθέντα ΑI: προεξημολογηθέντα a 32 πολιτῶν a ἔκειται Α 33. 34 ἀποκρίνεσθαι a 34 ἐν ἔκεινοις] 16 p. 343A δηντας (sic) a

“ἐπειδὴ οὖν ἐνταῦθα ἡμεν τοῦ λόγου, ὁ Θρασύμαχος ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνεσθαι, εἰπέ μοι, ἔφη, ὃ Σωκρατεῖς” καὶ τὰ ἑξῆς εἶτα ἐπήγαγε “ταῦτα εἰπὸν ἐν νῷ εἶχεν ἀπιέναι”. εἰ πόντων δὲ τῶν παρεστώτων ‘διὰ τί ί. 38⁵ ἀφίστασι;’ καὶ τοῦ Σωκράτους ὅμοίως ‘τί ἀπογραφεῖς καὶ οὐ πεῖθεις οὕτως 5 ἔχειν δι φῆς;’ ὁ Θρασύμαχος εἶπεν ‘οὐκ ἀφίσταμαι· τοῦτο γάρ δύναται τὸ “(εἰ) γάρ οἷς δὴ νῦν ἔλεγον μὴ πέπεισαι, τί ἔτι σοι ποιήσω”, δυνάμει λέγων πῶς ἀφίσταμαι καὶ τὸν λόγον ἐπιτέμνω, δις τοιαῦτα εἴπον πιθανὰ καὶ δυνάμενα πεῖσαι τὸν μὴ κακουργοῦντα;’.

p. 174b30 Ἐπιχειρητέον δὲ ἐνίστε.

10 Σοφιστικὸν ἔστι καὶ τὸ καταλιπόντας περὶ τοῦ προκειμένου ποιεῖσθαι τοὺς λόγους μετάγειν αὐτοὺς καὶ μεταφέρειν πρὸς τοῦτο πρὸς δὲ εὐπορεῖν ἔστιν ἐπιχειρημάτων, ὡς δὲ Πρωταγόρας ἐν τῷ διμονόμῳ διαλόγῳ ποιεῖ, ποτὲ μὲν μύθους τινὰς διεῖδων, ποτὲ δὲ περὶ ποιημάτων τὸν λόγον παιούμενος ἐν οἷς εὐπορεῖν ἐπιχειρημάτων γέδυνται. η οὖν τοῦτο ἔστιν δὲ λέγει. 15 διτὶ δεῖ μετάγειν τὸν λόγον πρὸς δὲ εὐποροῦμεν ἐπιχειρημάτων, η διτὶ πρὸς ἄλλο τοῦ κειμένου. οὗν εἰ κείται τὸν φιλόσοφον πολυπράγμονα εἶναι, δέδωκε δὲ τοῦτο δὲ ἀποκρινόμενος ἐπὶ τοῦ ζητητικοῦ καὶ ἐξεταστικοῦ τῆς τῶν ὄντων φύσεως, δεῖ τὴν πολυπράγμασύνην καὶ τὸν πολυπράγμονα μεταλαβεῖν πρὸς τὸν φιλοπράγμονα οὕτως· ὁ φιλόσοφος πολυπράγμων, δὲ πολυπράγμων 20 φιλοπράγμων, ὁ φιλοπράγμων ἐρωτικῶς διάκειται περὶ τὸ χρήματα, δὲ φιλόσοφος ἄρα ἐρωτικῶς ἔχει τῶν χρημάτων· ἀλλὰ τοῦτο φεῦδος· καὶ τὸ ἄρτα πολυπράγμονα εἰναι φεῦδος. ὥσπερ καὶ δὲ Καλλικλῆς πεποίηκε· τοῦ γάρ Σωκράτους δεῖξαντος διτὶ τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι αἰτιῶν, δὲ Καλλικλῆς μετέλαβε πρὸς ἄλλο εἰπὼν ‘φύσει μὲν παναίσχιον τὸ ἀδικεῖσθαι, νόμῳ δὲ τὸ ἀδικεῖν· ἀλλὰ μὴν τοὺς νόμους φαῦλοι καὶ δειλοὶ ἀνθρώποι τιθένται· δὲ οὐτοι τίθενται, ἔστι φαῦλον, οὐ μὴν δὲ η φύσις· οὐκ ἄρα τὸ ἀδικεῖν φαῦλον’. δεῖ οὖν πρὸς ἄλλο τοῦ κειμένου μεταφέρειν, ὥσπερ καὶ Ἰσοκράτης ποιεῖ· μη δυνηθεῖς γάρ αὐτόθι τὴν Ἐλέγην ἐγκωμιάσαι ἐπαινεῖ τοὺς αὐτῆς ἐραστὰς καὶ ἐκ τούτου συνάγει τὸν ἐπαινον εἰς αὐτήν· ης γάρ 30 οἱ ἡρωες ἡρωιν, πῶς οὐ καθέστηκεν ἀξία ἐπαινῶν; καὶ δὲ σοφιστὴς Λυκόφρων τοὺς λυρικοὺς ἐπαινῶν ἐπὶ τὴν λύραν μετήνεγκε τὸν ἐπαινον. η μᾶλλον ἐπειδὴ ὑπὸ τινῶν ἡναγκάζετο ἐπαινέσαι τὴν λύραν, εἶτα μὴ λόγων εὐπόρει

1 ἡμεν ex Platone scripsi: ἡμεν αΑΙ 1. 2 ἀποκρίνασθαι α 2 ταῦτα κτλ.] c. 17
p. 344 D 6 εἰ ex Platone p. 345 B addidi δη νῦν αι: νῦν δη Plato
πέπεισαι Λ Plato: παραπεισαι αι 8 κακουργοῦντα νι: κατηγοροῦντα αΑΙ
11 αὐτοὺς Λ: αὐτὰ α: compend. I 12 ἐπιχειρήματος Λ ἐν τῷ διαλ. διαλ.]
c. 11 sq., e. 26 20 φιλίως ἔχει περὶ τὰ πράγματα καὶ ἐρωτικῶς, δὲ Α
21. 22 φιλίως ἔχει περὶ τὰ πράγματα· ἀλλὰ μὴν τοῦτο φεῦδος· οὐκ ἄρτα δὲ φιλόσοφος
πολυπράγμων. καὶ δὲ Καλλικλῆς δὲ τοιοῦτον τι πεποίηκε Λ 24 μετέβαλε Α
εἰπὼν] Giorg. e. 38 p. 483 Α. B memoriter citat μὲν οιη. Α 28 ισω-
κράτης α

πολλῶν, μικρὸν τι ἐπαινέσας τὴν αἰσθητὴν ταύτην λόγου ἐπὶ τὴν οὐράνιον ἀνγήθη· ἔστι γάρ ἐν οὐρανῷ ἄστρον τι ἐξ ἄστρων πολλῶν συγκείμενον λόρα δυναμικῆμενον, εἰς ἣν ποιλός καὶ ἀγαθός λόγους ἔχειμεν.

p. 174 b 33 Πρὸς δὲ τοὺς ἀπαιτοῦντας πρὸς τι ἐπιγειρεῖν, ἐπειδὴ
5 δοκεῖ.

Ἐπειδὴ πολλάκις οἱ ἀποκρινόμενοι τὰς προτεινομένας αὐτοῖς ὑπὸ τῶν ἐρωτῶν προτάσεις οὗτε παντελῶς ἀπαρνοῦνται οὗτε διδόσιν, ἀξιοῦσι δὲ τοὺς προτείνοντας δεικνύναι καὶ δίκαιον δοκεῖ τοῖς ἀκροαταῖς τὴν αἰτίαν λέγειν, διὰ τί ἔστι τοιαύτη, ὡς αὐτὸς ἥρωτος, καὶ οὐ τούναντίον, οἷον διὰ 10 τί κινεῖται ἡ ψυχὴ, ἀλλὰ οὐ μᾶλλον ἀκίνητός ἔστιν. ἐπειδὴ οὖν ἀξιοῦσιν οἱ ἀποκρινόμενοι τοὺς ἐρωτῶντας συνιστᾶν τὰς ἐρωτωμένας ὅπ' αὐτῶν προτάσεις, λέγει μὴ δεῖν ἄγειν ἐπὶ τὸ καθόλου τὸν ἔλεγχον· εὑρήσει γάρ ἔνστασιν ἐπὶ τούτῳ. οἶον εἰ ἥρετό τις 'οὐ δοκεῖ σοι τοῦ ὑγιεινοῦ καὶ τοῦ νοσώδους τὴν αὐτὴν εἰναι ἐπιστήμην';, ὃ δὲ ἀποκρινόμενος ἔφησεν οὐ καὶ 15 ἀπαιτεῖ τὸν ἐρωτήσαντα τὴν πρότασιν δεῖξαι τοῦτο, ἐνδέχεται, φησί. τὸν ἐρωτῶντα δεῖξαι τὴν πρότασιν ἀξιούμενον μὴ οὕτως εἰπεῖν· ἥρμος μένον τοῦ καθόλου καὶ ἀναρμόστου ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη καὶ δέσσος καὶ βαρέος· ἡ μουσικὴ γάρ· ἀλλὰ καὶ περιττοῦ καὶ ἀρτίου· ἡ ἀριθμητικὴ γάρ· ἀλλὰ καὶ συμμέτρου καὶ ἀσυμμέτρου· ἡ γεωμετρικὴ γάρ· πάντων ἄρα τῶν ἐναντίων ἡ αὐτὴ 20 ἐπιστήμη, ὥστε καὶ τοῦ ὑγιεινοῦ καὶ τοῦ νοσώδους· τὸν ἐντάσσων γάρ πρὸς τὸ καθόλου λέγων διτὶ γνωστοῦ καὶ ἀγνώστου ὄντων ἐναντίων οὐκ ἔστιν ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη, οὐδὲ ἀρτίου καὶ περιττοῦ ἡ αὐτὴ ἔσται· ἀλλὰ μὴν ἀρτίου καὶ περιττοῦ ἡ αὐτὴ· καὶ ὑγιεινοῦ καὶ νοσώδους· τί γάρ κωλύει, ὥσπερ οὐκ ἔστι γνωστοῦ καὶ ἀγνώστου ἡ αὐτὴ, οὕτως μηδὲ ὑγιεινοῦ καὶ νοσώδους εἴναι 25 τὴν οὐ τὴν; δεῖ οὖν μὴ περὶ τὸ καθόλου ἀλλὰ περὶ τὰ καθ' ἔκαστα f. 38v διατριβεῖν λέγοντα, εἰ μὴ τοῦ ὑγιεινοῦ καὶ νοσώδους ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη, οὐδὲ ἀρτίου καὶ περιττοῦ ἡ αὐτὴ ἔσται· ἀλλὰ μὴν ἀρτίου καὶ περιττοῦ ἡ αὐτὴ· καὶ ὑγιεινοῦ καὶ νοσώδους ἡ αὐτὴ ἔσται καὶ οὐχ ἡ αὐτὴ κατὰ σέσυναληθεύει· ἄρα ἡ ἀντίφασις, καὶ ἡ ἔφησας μὴ εἴναι. τοῦτο καὶ ἔσται 30 καὶ οὐκ ἔσται· ἡ μὲν οὖν τῶν λεγομένων διάνοια αὐτῇ. ἡ δὲ λέξις ἡ λεγθέντων δὲ ἐνίων εὐφυλακτότερον τὸ καθόλου συμβαῖνον ἐν τοῖς ἐλέγχοις πάνυ ἀσαφής, καθὼς τὸν δὲ σύνδεσμον ἐκ περιττοῦ συμβαίνει κείσθαι καὶ διὰ τὸ ἐλλείπειν τινά. ἦν δὲ ἀνασαφής, εἰ οὕτως εἴγε· λεγθέντων δὲ ἐνίων εὐφυλακτότερον τοῦ τὸ καθόλου συμβαῖνον

8 προτείνοντας α: προτείναντας I 12 εὑρίσκει α 17 καὶ αἱ. Λ:
οι. αἱ γάρ] γ εχ ν corr. I 18 ἀλλὰ alterum om. Λ 19 γεω-
μετρία Α 20 ἐντάτη, qui variat in reliquis, Λ cf. Paraphr. p. 41,3: ἐντάτηται
fort. recte v 23 κωλύει α 24 post αὐτὴ expunxit ἐπιστήμη, εἰ δὲ ε
vs. 22 illata I οὕτως καὶ— μὴ εἴναι (29) Α 25 περὶ prius scripsi: πρὸς αι
cf. p. 120,30 n. 29 συναληθεύει Α ἔφησας Λ: ἔφησε al 30 ἡ tertium
οι. Α 32—p. 120,1 πάνυ—ἐλέγχοις om. Α 33 σαφής α: σαφὲς I 34 δὲ
ex δ̄ corr. I¹ ἀφύλακτότερον I

ἐν τοῖς ἐλέγγοις τὸ λέγειν τὴν ἀντίφασιν. καὶ εἴη ἄν τὸ λεγόμενον τουτον· λεχθέντων ἐνίνων, οἷον ἡρμόσαμένου καὶ ἀναρμόστου καὶ περιττοῦ καὶ ἀρτίου ἢ αὐτῇ ἐπιστήμῃ, τούτων λεχθέντων εὑφυλακτότερόν ἔστι καὶ ἀσφαλέστερον εἰς τὸ ἐλέγχαι τὸν ἀποκρινόμενον (τὸ γάρ ἐν τοῖς ἐλέγγοις 5 ἀντὶ τοῦ ‘ὅτε ἐλέγχαι βουλόμεθα’) τὸ εἰπεῖν ‘ἀλλὰ μὴν τούτων οὕτως ἐχόντων ὑγιεινοῦ καὶ νοσώδους ἢ αὐτῇ ἐπιστήμῃ ἔσται’ ἔστι δὲ κατὰ σὲ καὶ οὐχ ἢ αὐτῇ· συναληθεύει ἀρά ἢ ἀντίφασις¹. εὑφυλακτότερον οὖν τὸ λέγειν 10 ὅτι συναληθεύει ἢ ἀντίφασις τοῦ λέγειν τὸ καθόλου συμβαῖνον, ἤτοι τοῦ λέγειν ὅτι συμβαίνει τούτων κειμένων τὸ καθόλου· ἔστι δὲ τὸ καθόλου τὸ πάντων τῶν ἐναντίων τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην εἶναι ἢ οὐχὶ τὴν αὐτήν.

p. 174^b 38 Οὐ δεῖ δὲ τὸ συμπέρασμα.

Ἐξ ὧν μὲν οὖν αἱ ἐρωτήσεις, καὶ πῶς ἐρωτητέον ἐν ταῖς ἀγωνιστικαῖς διατριβαῖς, εἴρηται, καὶ ἄμφω ἡ νῦν λέγει καὶ ἐν τοῖς προλαβθῆσιν ἐδίδαξε, καὶ νῦν δὲ σαφέστερον αὖθις αὐτὰ ἐκτιθησιν. οὐ δεῖ, φησάν, 15 ἐπὶ τινῶν τὸ συμπέρασμα προτατικῶς προάγειν, τουτέστι κατ’ ἐρωτητικιν, ἀλλὰ οἵνοις συμπεραντικόν. τὸ δὲ ἔνια δ’ οὐκ ἐρωτητέον τιές μὲν ἐπὶ τῶν συμπερασμάτων λέγουσιν, ώς οὐ δεῖ τὰ συμπεράσματα ἐρωτηματικῶς προάγεσθαι. τὸ δὲ ἀληθές μᾶλλον ἔχει, ώς διὰ τὰς προτάσεις εἴρηται· τινὰς γάρ τῶν προτάσεων οὐ δεῖ ἐρωτᾶν ἀλλὰ λαμβάνειν ώς δημο- 20 λογούμενας.

p. 175^{a2} Περὶ δὲ ἀποκρίσεως καὶ πῶς χρὴ λέσιν καὶ τί καὶ πρὸς τίνα χρῆσιν.

”Ηδη μὲν φθάσαντες εἴπομεν ὅτι αἱ ἐρωτήσεις αἱ σοφιστικαὶ ἐκ τῶν δεκατριῶν τρόπων γίνονται, ἔτι τε καὶ πῶς ἐν ταῖς διατριβαῖς ταῖς σοφιστικαῖς ἐρωτητέον. νῦν δὲ λεκτέον ἡποιος χρὴ ἀποκρίνεσθαι, καὶ πῶς δεῖ τὰ σοφίσματα λέσιν, καὶ τί λυτέον. εἰ γάρ ὁ προτεινόμενος συλλογισμὸς καὶ τὰς δύο προτάσεις ἔχει ψευδεῖς, ποίαν λυτέον; εἰ γάρ τὴν ἡπτονα, οὐδὲν ἡπτον μένει ώς τὸ πρότερον. ἀλλ’ ἡ πάντως τὴν μείζονα. ἔτι τε καὶ πρὸς τί χρήσιμοι εἰσιν οἱ σοφιστικοὶ λόγοι. φησάν οὖν πρῶτον περὶ 30 αὐτῶν τούτων, πρὸς δὲ χρήσιμός ἔστιν ἢ τῶν ἐλέγχων τῶν σοφιστικῶν παραδοσις. τρία δὲ εἶναι ταῦτα λέγει, πρὸς τὴν θεολογίαν καὶ καθόλου φιλοσοφίαν, πρὸς τὰς καθ’ ἑαυτὸν ζητήσεις καὶ πρὸς δόξαν. καὶ πρὸς μὲν φιλοσοφίαν χρήσιμοι εἰσι διὰ ταῦτα· ἐπειδὴ γάρ, φησάν, εἴπομεν ὅτι οἱ σοφιστικοὶ ἐλέγγοι ώς ἐπὶ τὸ πολύ εἰσι γινόμενοι ἀπὸ τῶν παρὰ τὴν 35 λέξιν, τουτέστι λέξεων καὶ δινομάτων, ἐάν τις εἰδεῖ τούτους ἡποιούμενας

1. 2 τοιοῦτον τὸ λεγόμενον Λ 2 καὶ alt. om. Α 6 ἔστι Α: ἔσται al 7 οὐχὶ αὐτῇ a 8 συναληθεύει Α ἔγουν a 13 καὶ alt. om. Α ἐν τοῖς προλογ. b 8—11 15 προτατικῶς a Arist.: προτατικῶς ΑΙ (Ciu) 16 post ἀλλὰ add. καὶ a 30 πρὸς scripsi: περὶ aAI cf. p. 119, 25 n. 31 καὶ om. A 32 ἑαυτὸν Arist.: ἑαυτὴν a: ἑαυτοὺς Α: compend. I

καὶ ἄργηται θεολογεῖν, οὐκ ἀν ἀπατηθείη ποτέ, διότι ἐκεῖσε πράγματα μέν εἰσι μὴ δρώμενα μήτε αἰσθῆσει ὑποπίπτοντα, λόγοι δὲ μόνοι καὶ ὄντες· ἀλλὰ τοις πᾶσι ἀπατηθήσεται περὶ θεολογίας μετά τίνος διαλέγομενος; τὸ δὲ ἀμεινον ἔχειν ποιοῦσι τοῦτο σημαίνει· οἱ σοφιστικοὶ 5 ἔλεγχοι φησίν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γινόμενοι ἀπὸ τῶν λέξεων ποιοῦσι τὸν μετά τίνος θεολογοῦντα ἀμεινόνως ἔχειν πρὸς τὸ ποσαχῶς ἔκαστον λέγεται, ἕτι δὲ καὶ εἰδέναι ποτα δημοίως ἐπὶ τῷ πραγμάτων ἔχουσι καὶ τῷ δημοτάτῳ, καὶ ποτα ἑτέρως· οἷον ἑτέρως τῷ πράγματι ἔχουσι τὸ δρᾶν καὶ τὸ τύπτειν, δημοίως δὲ τῷ δημότῃ· ἐνεργητικὰ 10 γάρ ἀμφω. δεύτερον δέ εἰσι χρήσιμοι πρὸς φιλοσοφίαν, καὶ δταν | μὴ f. 39r θεολογῆ τις μετά τίνος ἀλλὰ καὶ ἔαυτὸν ζητῆ τι. τρίτον δὲ καὶ τὸ λοιπὸν ἔτι χρησιμεύσουσι πρὸς δόξαν. ἐπάρτει δὲ τίς η δόξα, ηγουν τὸ δοκεῖν περὶ πάντα γεγομνάσθαι· εἰ γάρ τις τοὺς σοφιστικοὺς λόγους εἰδείη, πάντως ἀν καὶ ἐν οἷς δηλωτικῇ οἶδεν ἐπιχειρήσῃ λέγειν, καὶ ἄλλων 15 διαλεγομένων αὐτὸς μέμψεται τίνα τῶν λέξεων δημάρμενος ἀπὸ τῶν σοφισμάτων καὶ γεγομνασμένος ἐν τούτοις. καὶ οὐ μόνον μέμψεται τὸν κακῶν διαλέγομενον, ἀλλὰ καὶ τὴν αἰτίαν εἴποι τῆς μέμψεως· τὸ γάρ μετά τίνος διαλέγομενον καὶ κοινωνοῦντα λόγων φέγειν μὲν τοὺς λόγους, μὴ ἐμφανίζειν δὲ δι' ἣν αἰτίαν φέγει, ὑποψίαν δίδωσι γνώμης φιλονείκου 20 καὶ μηδὲν εἰδυίας.

p. 175a17 Ἀποκρινομένοις δὲ πῶς ἀπαντητέον.

Φανερόν, φησίν, ἐστὶν ἐξ ὧν εἰρήκαμεν πρότερον καὶ διείλομεν τὰ δεκατρία σοφίσματα, πῶς δεῖ ἀπαντᾶν πρὸς τοὺς ἐλέγχους· εἰ γάρ εἴπομεν ἔκανως, ὅπως γίνονται ταῦτα καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν, καὶ διείλομεν 25 τὰς ἐν τῷ πυνθάνεσθαι πλεονεκτίας (πλεονεκτία γάρ ὅντως ἐστὶ τὸ τὰ δημάρμημα ἀναγκάζειν τὸν ἀποκρινόμενον δημολογῆσαι), φανερὸν καὶ ὅπως δεῖ ἀποκρίνεσθαι.

p. 175a20 Οὐ ταῦτὸ δέ ἐστὶ λαβόντα τε τὸν λόγον ἰδεῖν.

Νῦν διδάσκει μεγάλην ὀψέλειαν ἐμποιεῖν τὰ γηρυνάσια καὶ τὸ πρὸς 30 ἑτέρους διαλέγεσθαι· καὶ γάρ οὐ ταῦτὸν εἶναι τὸ καθ' ἔαυτὸν τίνα λαβόντα λόγον σκοπεῖν καὶ λύειν τὴν τούτου μοχθηρίαν καὶ τὸ ἀπαντᾶν δύνασθαι ταχέως ἐρωτώμενον. καθ' ἔαυτὸν μὲν γάρ ἀνέτως καὶ ὡς βιώλεται ἐπιχειρεῖ τις· ηγίκα δὲ ἐρωτᾶται, πολλῆς χρεία τῆς προσοχῆς· πολλάκις

7 τε ομ. Α (u) 9 post δὲ add. καὶ αλ 10 χρήσιμοι α: γρήσιμα I 11 θεολογῆ—ζητῆ ΑΙ: θεολογεῖ—ζητεῖ α 13 πάντα I Arist.: παντὸς α 14 ἐπιχειρήσῃ I: ἐπιχειρήσῃ Α: ἐπιχειρεῖται α 17 fort. αἰτίαν ἥν εἴπη Α τίνων Λ
18 λόγων Α Arist.: λόγου I (corr. C): λόγον α post λόγων add. ηγουν διαλέξεως Λ
19 διθωτε Α Arist.: διδώσκεις αλ: φιλονείκου αλ: φιλονείκου I 24 γίνονται I:
γίνεται α 28 ταῦτὸν α (Α T)

γάρ, ἂ οὐκ ἀν συγχωρήσει τις ἀπλῶς ἐρωτηθείς, ταῦτα διδωσι διὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐρωτήσεως. ὅστε τρόπον τινὰ ἀγνοοῦντα ποιεῖ τὸν ἀποκρινόμενον ἡ τοιάδε ἐρωτήσις· διὸ γάρ ἔσμεν, διταν μετατεθῆ καὶ τοιῶσδε ἐρωτηθῆ, ἀγνοοῦμεν. οἶνον γνωσκούντες ὅτι οὐδεὶς τύπει τοῖς διφθαλμοῖς (τίς γάρ 5 τῇ διφθαλμῷ δύναται τύψαι τινά;), τοῦτο ἀν συγχωρήσουμεν ἐτὶ τῆς τοιαύτης ἐρωτήσεως καὶ συγχωρήσουμεν ὅτι τύπεται τις τῷ διφθαλμῷ ἀλλ᾽ οὐ τῇ ἑράδηφῃ η τῇ μάστιγι· οἶνον 'ἄρ' φ' εἶδες σὺ τοῦτον τυπόμενον, τούτῳ ἐπόπτετο οὗτος;;' εἰ οὖν οὕτως ἐρωτηθείη ὁ λόγος, συλλογισθείη ἀν διποκρινόμενος καὶ φησιν ὅτι ναι· τούτου δοθέντος εἰ ἐπάξιμεν 'ἀλλὰ μὴν εἶδες 10 τοῦτον τῷ διφθαλμῷ τυπότιμον', συναγθῆσεται τὸ 'ἐτύπετο ἄρα τῷ διφθαλμῷ'. διὸ γοῦν ηὔδειμεν, ἐρωτώμενοι δι' ἄλλου τινὸς τρόπου παρ' διν οὐδειμεν ἀγνοοῦμεν διὰ τὸ ἀγνούμαστοι εἰναι. ἔτι δ' ὁσπερ ἐπὶ τῶν ἀλλων τεγνῶν τὸ γεγυμνάσθαι λιαν ὠφελιμον, οὕτως ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν λόγων. ὅστε πολλάκις οἰδαμεν μὲν τὸ ἐρωτώμενον, ἀγνούμαστοι δ' ὄντες 15 καὶ μὴ δυνάμενοι τάχιον ἀποκρίνεσθαι ἐργάζεθαι οὕτεροι τῶν ἀποκρισεων, σκοποῦντες βράδιον καὶ ὑπὸ τῶν συντόμους τὰς ἐρωτήσεις ποιουμένων παρατρεπόμενοι.

p. 175 n 26 Συμβαίνει δέ ποτε, καθάπερ ἐν τοῖς διαγράμμασιν.

"Ετι περὶ τοῦ αὐτοῦ τὸν λόγον ποιεῖται ἐπαιτιώμενος τὸ ἀγνούμαστον, 20 καὶ φησιν ὅτι ὁσπερ ἐπὶ τῶν διαγραμμάτων εὑρόντες τὰς τοῦ θεωρήματος δεικτικὰς προτάσεις συνθεῖναι καὶ εἰς σχῆμα ἀναγαγεῖν ἀδυνατοῦμεν διὰ τὸ δυσθεωρητον εἰναι ποία τῶν προτάσεων ἔστι μείων καὶ ποία ἐλάττων, ὁσπερ ἐπὶ τοῦ ἀσύμμετρον εἰναι τὴν πλευρὰν τῇ διαμέτρῳ καὶ ἐπ' ἄλλων πολλῷ συμπίπτει, ὡς οὖν ἐπὶ τούτων, οὕτως καὶ ἐν τοῖς 25 ἐλέγχοις· διὰ γάρ τὸ συμβαίνειν πλείονας ἀμαρτίας εἰναι τοῦ λόγου ἀδυνατοῦμεν συνιδεῖν, ποία ἔστι καθ' ἥν δ' ἐλέγχος γίνεται. κείσθω γάρ τὸν Σωκράτην μήτε καθῆσθαι μήτε γράψειν, καὶ λεγέτω τις ὅτι δὲ οἱ Σωκράτες καθῆται, ὁ καθήμενος γράψει, ὁ Σωκράτης ἄρα γράψει· τοῦτο δὲ ψεῦδος· εἰ οὖν τις τὸ ψεῦδος συναγθῆναι λέγει διὰ τὸ τὸν Σωκράτην καθῆσθαι,

2 τρόπον γάρ, οιωισσο ὕστε, Α	2. 3 ἐρωτώμενον Α	4 οἵτινες αἱ: ὡς Α
5 ἀγνοήσωμεν ΑΙ: ἀγνοήσομεν α	5 συγχωρήσωμεν ὡς Α	7. 8 οὕτως
ἐτύπετο Α	6 συγχωρήσωμεν ὡς Α	
8 οὕτως εξ οὗτος corr. A: οὕτω α	8. 9 δὲ λόγος ἐρωτηθῆ, συγχωρήσει	
διποκρινόμενος τοῦτο, εἰπὼν ναι Α	8 fort. σοφισθείη σίνε συναρπασθείη cf. p. 54, 23	
9 φῆσει fort. recte v post ναι add. καὶ Α	τούτου δοθέντος Αν: τούτων δοθέντων αἱ	
10 τὸ οι. Α	10. 11 τῷ	
έτύπετο ν, ante 11 δ Α: ἐτύπετον αἱ		
διφθαλμῷ ἄρα Α	11 ηὔδειμεν I: εἰδομεν αἱ: γνωσκομεν Α	έρωτώμενοι οι. Α
11. 12 παρ' οὖν οἰδαμεν αἱ: ἐρωτήσεως τοῦτο ἐρωτηθέντες Α	12 τὸ I: τοῦ α	
13. 14 οὕτως—πολλάκις αἱ: κανὸν γάρ γραμματικὸς η κανὸν ἴαστρος καὶ γυμνάζεται, ἐπιστημονικώτερος γίνεται κατὰ τὴν τέχνην· κανὸν δρομεὺς η καὶ καθεκατέστη ἐκεῖνον γυμνάζει πρὸς τὸ τρέζειν, ταχινώτερος γίνεται· ἀλλὰ κατὰ ἐπὶ τῶν λόγων, ἦγουν τῶν διαλέξεων, οὕτως ἔχει πολλάκις γάρ Α	14 μὲν οι. Α	
15 post καὶ add. διὰ τοῦτο Α	15 αἱ: ποκρινασθεία Α	16 σκοποῦντες—ποιουμένων αἱ: διὰ τὸ δέεσθαι σκέψεως· καὶ ἐντεῦθεν ἡττώμενοι οὐπὸ τῶν συντόμων ποιουμένων τὰς ἐρωτήσεις Α
17 παρατρεπόμενον I	17 τοῦ τὸ σύμμετρον Α	
	23 τοῦ τὸ σύμμετρον Α	

λέλυκε μέν, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀνθρωπὸν ἀλλ’ οὐ πρὸς τὸ πρᾶγμα· οὐ γάρ παρὰ τὴν τὸν Σωκράτην λέγουσαν καθῆσθαι πρότασιν τὸ φεῦδος, ἀλλὰ παρὰ τὸ τὸν καθήμενον γράψειν. | ἐπεὶ εἰ Κορίσκος καθήμενος τόγχη, l. 39^v δὲ τὸ Σωκράτης ἵσταται, μὴ γράψει δὲ καὶ λέγει τις διτὶ ὁ Κορίσκος κάθηται, ὁ καθήμενος γράψει, ὁ Κορίσκος ἄρα γράψει, διπερ φεῦδος, οὐκ ἀν ἐπὶ τούτου ἀρμάσσοι λέγειν διτὶ παρὰ τὸ τὸν Κορίσκον καθήμενον λαβεῖν γέγονεν ὁ ἔλεγχος· καθῆσθαι γάρ κεῖται.

p. 175^a-31 Πρῶτον μὲν οὖν, ὡσπερ συλλογίζεσθαι φαμεν ἐνδόξως.

"Οσπερ, φησίν, εἰπομεν δεῖν προαιρεῖσθαι ἐνδόξως παρὰ ἀληθῶς 10 συλλογίζεσθαι, ἡνίκα ὁ ἀποκρινόμενος μὴ δέχεται τὰληθῆ, οὕτω δεῖ καὶ τὸν ἀποκρινόμενον λύειν τὰ σφύσματα μὴ ἔξ ἀληθῶν ἀλλ’ ἐκ φαινομένων· οὐ γάρ εἰσι τὰ σφύσματα ἀληθεῖς ἔλεγχοι ἀλλὰ φαινόμενοι. πῶς δέ εἰσι φαινόμενοι, κατατεκνάζει λέγων μὴ συλλογίζεσθαι αὐτούς. ὥστε ἐπειδὴ φαινόμενοι εἰσι, δεῖ τὸν ἀποκρινόμενον πρὸς τὸ μὴ δοκεῖν 15 ἐλέγχεσθαι διορθωτέον, τουτέστι δεῖ λέγειν παρὰ τί φαίνεται μὲν ἐλέγχειν, οὐκ ἐλέγχει δέ, καὶ διορθωτέον τὸν ἀκροωμένους. εἰ γάρ εἰπομεν παρὰ τί δοκεῖ μὴ ὃν ἔλεγχος, διορθωτόμεθα τὸν δοκοῦντας διτὶ ἐληλέγμεθα καὶ ἀπάξιομεν ἀπὸ τῆς φευδοῦς ταύτης δόξης· ὁ γάρ ἀπάγων τινὰ ἀπὸ τῆς φευδοῦς δοκήσεως ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν διορθωτεῖται τοῦτον. καὶ ἡμεῖς εἰ εἴ- 20 ποιμεν τὸ παρὰ τί φαίνεται ἔλεγχος μὴ ὃν ἔλεγχος, διορθωτόμεθα τὸν ἀκροωτὰς καὶ πείσομεν αὐτοὺς μὴ δοκεῖν ἐλεγχον τὸν μὴ δοκεῖν ἐλέγχον. Οἷς γάρ, φησί, πρὸς τὸν τοιούτους ἀπομάχεσθαι δεῖ ὡς οὐκ ἐλέγχοντας· δεῖ γάρ λέγειν διτὶ οὐκ ἔλεγχος τὸ συμβαῖνον ἀλλὰ φαίνεται, καὶ ἐμφανίζειν παρὰ τί φαίνεται μέν, οὐκ ἔστι δέ, οἷον διτὶ παρὰ τὴν σύνθεσιν 25 ἦ παρὰ τὴν ὅμωνυμιαν ἦ παρὰ τὴν λέξιν ἦ τὴν ἀμφιβολίαν φαίνεται, οὐκ ἔστι δέ. ἐπειδὴ γάρ ὁ ἀληθῆς ἔλεγχος ἀντίφασίς ἐστιν ἐκ τινῶν μὴ ὄμώνυμος, οὐ χρὴ τὸν ἀποκρινόμενον ἀλλο τι προσδιορίζεσθαι ἐν τοῖς ὄμωνυμοις ἦ ἀμφιβολίοις ἐλέγχοις, ἀλλὰ λέγειν μόνον ἀμφιβολα καὶ ὄμώνυμα εἶναι τὰ ἐρωτώμενα καὶ διτὶ τὸ συμπέρασμα φαίνεται μὲν ἐλέγχειν, 30 οὐ ποιεῖ δὲ τοῦτο ὄμώνυμον ὄν.

p. 175^a-40 Οὕκουν τὸ ἐλεγχθῆναι ἀλλὰ τὸ δοκεῖν εὐλαβητέον.

Οὐδαμῶς, φησί, γοῦν τὸν ἐρωτώμενον φοβεῖσθαι μή πως ἐλεγχθῆ, ἀλλὰ τὸ δέξαι ἐληλέγμεθα· οὐ γάρ κυρίως ἀν ποτε ἐλεγχθῆσται παρὰ

3 παρὰ scripsi: περὶ ut solet a: πρὸς I 4 γράψει I: γράψοι a 6 ἀρμάσσοι I:
ἀρμάσσει a 19 δέξῃς A 19, 20 εἰπομεν Α 24-26 οἵον—οὐκ ἔστι δέ αλ.:
οἱ. I 26 εἰ γάρ ὁ κυρίως ἐ. ἐστίν ἀ. Α 26, 27 μὴ ὄμώνυμος ἐκ τινῶν Arist.
28 ἐλέγχοις a: ἐλέγχειν I μόνον οἱ. A 29 καὶ οἱ. Α 30 post ὃν add. ἦ
ἀμφιβολοί Α 31 εἰλαβητέον οἱ. I 32 μήπω a 33 ἐληλέγμεθα scripsi:
ἐλέγχθαι I: ἐλέγχεσθαι a

τῶν σοφιστῶν ψευδῆ λαμβανόντων· τοιοῦτον γάρ οὐκ ἐλέγχει, φησίν, ἀληθινὸς ὁ σοφιστὴς διὰ τῶν τοιούτων ἐρωτημάτων. ὥστε καὶ εἴ τις πολλάκις δι’ ἀμαθίαν ἐλέγχεται, καὶ τὸν τοιοῦτον ἀδηλοποιεῖ καὶ οὐ φανεροῦ αὐτόν· τὸ γάρ ἐρωτᾶν ὄμώνυμα καὶ ἀμφίβολα καὶ δσα ἄλλα τοιοῦτα σοφιστικὰ ἀφανίζει τὸν κυρίως ἐλεγχόν καὶ τὸν ἐλεγχόμενον ἀδηλον ποιεῖ. πολλάκις γάρ, εἰ διείλεν ὁ σοφιστὴς τὰ ὄμώνυμα καὶ ἡρώτησεν, ἐποίησεν ἀνὴλεγχόν κυρίως· οἷον εἰ διείλει τὰ τοῦ κυνὸς σημαντόμενα καὶ ἡρώτησε τι περὶ ἑνὸς τούτων, ἡπάτησεν ἄν. νῦν δὲ μὴ ποιῶν τοῦτο πολλάκις συμπερινόμενός τι ἄτοπον εὑρίσκει τὸν ἀποκρινόμενον 10 ἀνθιστάμενον καὶ λέγοντα μὴ ἐπὶ τούτου καταφῆσαι καθ’ οὐ ἀπέργεσεν ὁ σοφιστής· καὶ τοιοῦτος ἐφ’ οὐ ἔδωκεν ἐκεῖνος ὁ ἀποκρινόμενος, ἐπὶ τούτου συνεπεράνατο ἀν καὶ ὁ ἐρωτῶν. ὥστε ἀδηλον ποιεῖ τὸν ἐλεγχόμενον· ἀδηλον γάρ εἰ δὲ ηθοῦνται νῦν λέγει ὁ ἀποκρινόμενος λέγων μὴ διοῦνται ἐπὶ τούτου ἐφ’ οὐ συνεπεράνατο ὁ σοφιστής. τοῦτο δὲ οὖν ἂν 15 ἐγίνετο, εἰ διείλαν τὰ ὄμώνυμα ἡρώτα.

p. 175 b 8 "Ο τε ἐπιζητοῦσι νῦν μὲν ἡττον.

Εἰ διείλων τὰ ὄμώνυμα ὁ σοφιστὴς ἡρώτα, ἐγίνετο διπερ νῦν μὲν ἡττον ἐπιζητοῦσιν οἱ σοφισταί, μᾶλλον δὲ ἐν τοῖς κατὰ Πλάτωνα χρόνοις. τί δὲ ἦν ἐκεῖνο δὲ ἐζήτουν, ἐπάγει, τὸ ἀποκρίνεσθαι ἢ ναὶ ἢ 20 οὐ. πάλαι γάρ ἀμφίβολα καὶ ὄμώνυμα ἐρωτῶντες τὸν Πλάτωνα εὑρισκον αὐτὸν ἀποκρινόμενον τὴν ἀντίφασιν, τὸ ‘ἐστι μὲν ὡς, ἐστι δ’ ὡς οὐ’. διηνεκεῖν καὶ ἡγάγκαζον αὐτὸν ἐν ἀποκρίνεσθαι, ἢ ναὶ ἢ οὐ, κατὰ τοὺς διαλεκτικούς. τοῦτο γοῦν, φησί, τὸ περισπούδαστον τοῖς σοφισταῖς ἐγίνετο ἀν νῦν, εἰ διαιροῦντες οἱ σοφισταί τὰ σημαντόμενα τῶν ὄμώνυμων ἡρώτων f. 40r 25 τι περὶ ἑνὸς αὐτῶν, οἷον περὶ κυνὸς γερσαίου, εἰ καύματα ποιεῖ· πάντως γάρ ἀν τότε ὁ ἀποκρινόμενος ἢ ναὶ ἢ οὐ ἀπεκρίθη. νῦν δὲ μὴ διαιρούντων ἀνάγκη τὸν ἐρωτώμενόν τι ὄμώνυμον προσαποκρίνεσθαι, τοιούτοις δεῖ λέγειν διτι φαίνεται μέν, οὐκ ἐστι δέ, ἢ τὸ τοιοῦτον τι· οὗτως γάρ ἀν κατάδηλος γίνεται, διτι οὐκ ἀρέσκεται τοῖς ἐρωτωμένοις 30 διὰ τὸ μὴ ἀληγμέσιν εἶναι. ἢ γοῦν τὰ εἰρημένα ἀνάγκη τὸν ἐρωτώμενον προσαποκρίνεσθαι ἢ λέγειν τὴν ἀντίφασιν, τὸ ‘ἐστι μὲν ὡς, ἐστι δ’ ὡς οὐ’, καὶ οὗτως διορθοῦν τὴν μοχθηρίαν τῆς ἐρωτήσεως.

1. 2 φησίν οὐκ ἐλέγχει ὁ σοφιστὴς ἀληθινὸς A	3 ἀδηλον ποιεῖ A Arist.	4 καὶ	
prīus Al: ἢ a	4. 5 σοφιστικὰ τοιοῦτα A	5 ἀράνιζει I	7 κυρίως
Ἐλεγχον A	13 ἀληθῆ Al Arist.: ἀληθῶς a	15 ἐγίνετο αλ: ἐγίνετο α	
18 πλάτωνα Av: πλάτωνος al	19 ἐκεῖνο om. A	ἀποκρινόμενον a	post
23 τὸ om. A	22 ἢ ναὶ ἢ οὐ post διαλεκτικὸς collocat A		
26 τότε I: ποτε a	27 τι ὄμώνυμον iterat a	29 fort. γίνεται	
cf. Ind. sub v. ἄν			

p. 175 b 15 Εἰ δέ τις ὑπολήψεται τὸν κατὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἔλεγχον εἶναι.

Εἰπὼν πρὸ δὲ τοῦ φαινομένων ἔλέγχειν τοὺς σοφιστὰς καὶ οὐ κυρίως νῦν φησιν ὅτι, εἴ τις ὑπολάβει κυρίως ἔλέγχειν τοὺς σοφιστὰς καὶ μὴ 5 φαινόμενον εἶναι ἔλεγχον τὸν κατὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἔλεγχον καὶ τὰ ἄλλα σοφίσματα, συμβῆσεται πάντας ἔλέγχεσθαι καὶ αὐτὸς τοὺς ἐπιστήμονας· παρακρούονται γάρ καὶ οὗτοι ὑπὸ τῶν σοφιστῶν δι' ὁμωνύμων τινῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων. καὶ εἰ οὕτως ἔχει καὶ ἀληθῆς ἔλεγχος ὁ τοιοῦτος ἔλεγχος λογίζεται, οὐδὲ διαφεύξεται ποτε διποκρινόμενος τρόπουν. 10 τινὰ τὸ ἔλέγχεσθαι· παρὰ γάρ τοῖς ἀληθῆ λέγουσιν ἔλεγχον τὸν φαινόμενον ἔλεγχον καὶ παραλογισμὸν ἀδύνατον διαφυγεῖν τὸ μὴ ἔλεγχθῆναι, καὶ οὐκ ἔστι τὸ μὴ οὐκ ἔλέγχεσθαι τὸν ἀποκρινόμενον. τὸ δὲ τρόπουν τινὰ προσέθηκε. διότι μὴ κυρίως ἔστιν οὕτως ἔλεγχος. πᾶς δὲ πάντας συμβῆσται ἔλέγχεσθαι, ἐπάγει· ἐπὶ γάρ τῶν ὄρατῶν, ἤτοι 15 τῶν τῇ ὄρᾳσι οὐ ποπιπόντων, ἀναγκαῖον πολλάκις, δι' ἔφησεν ὁ ἀποκρινόμενος, ἀποφῆσαι πάλιν, καὶ δι' ἀπέφρησε, φῆσαι. πρῶτον δὲ καλῶς ἂν ἔχοι τὴν ἀγωγὴν τοῦ σοφίσματος ἐκνέεσθαι καὶ οὕτως τὸ κατὰ τὴν λέξιν ἀναθρῆσαι. περικαλύψαντες τὸν μουσικὸν Κορίσκον διόνυη ἦ 20 ἀλλιώ τινὶ οἱ σοφισταὶ ἡρώτων· ἀρ' οὖδες ὅτι ὁ Κορίσκος μουσικής ἔστι; ναί· τί δ', οὖδες τὸν κεκαλυμμένον ὅστις ἔστιν; οὐ. εἶτα ἀφελόντες τὸ περικαλύμμα, τί δ', οὖδες, ἔλεγον, τοῦτον ὅστις ἔστιν; ναί· οὖδες ἄρα τοῦτον καὶ ὅτι μουσικής ἔστιν· ἀλλὰ μὴν καὶ οὐκ οὖδες· διν γάρ ἡγούμενος ἔχει τὸν αὐτὸν καὶ μὴ Κορίσκον· διν γάρ ὅλως ἡγούμενος τίς ἔστιν, οὖδε εἰ Κορίσκος ἔστιν ἐγίνωσκες· ὥστε τὸ αὐτὸν ὄνομα κατέφησας κατ' αὐτοῦ καὶ ἀπέ- 25 φησας. τὸ σόφισμα παρὰ τὸ συμβεβηκός· συμβέβηκε γάρ τῷ Κορίσκῳ τὸ κεκαλυμμένῳ εἶναι. οὐκ ἀνάγκη δὲ τὸ ὑπάρχον τῷ συμβεβηκότι ὑπάρχειν καὶ τῷ πράγματι φῶντα τὸ συμβεβηκός· οὐ γάρ, εἰ ὑπάρχει τὸ δισύλλαβον τῷ λευκῷ, τὸ δὲ λευκὸν συμβέβηκε τῷ Ἀλκιβιάδῃ, ἀνάγκη καὶ τὸ δισύλλαβον ὑπάρχειν τῷ Ἀλκιβιάδῃ· οὐ γάρ ἔστιν ὁ Ἀλκιβιάδης δισύλλα- 30 βον. οὕτως καὶ ἐπὶ τούτων· οὐ γάρ, εἰ τὸν κεκαλυμμένον ἀγνοῶ, συμ- βέβηκε δὲ τὸ κεκαλύφθαι τῷ Κορίσκῳ, ἀνάγκη καὶ ἡγούμενος τὸν Κορίσκον.

10 τὸ α: τοῦ I 15 τῇ α: οὐ. I 17 ἔχει α 18—20 ἡ περικαλύμματι
ἄλλων τοῦ ἡρώτων· τί δέ Λ 20 ὅτις α 21 post περικαλύμμα add. ἡρώτων Λ
ἔλεγον οὐ. Λ 21. 22 ἄρα τὸν κορίσκον ὡς μουσικός Λ 22 post οὖδες add. ὡς
μουσικός ἔστιν Λ 22, 23 ἡγούμενος περικεκαλυμμένον ὄντα, ὅστις ἔστι Λ 24 τὸν
κορίσκον Λ 30 τὸ tertium I: τῶν α 33 τῷ λευκῷ post 32 εἰ colloeat Λ
καὶ ΑΙ: οὐ. α 33, 34 τὸν ἀλκιβιάδην δισύλλαβον εἶναι Λ

ώστε δεῖ λέγειν ὅτι παρὰ τὸ συμβεβηκός (τοιοῦτον γάρ τὸ τοῦ ἐγκεκαλυμμένου) η̄ παρὰ τὴν ὄμωσιν μίαν ὁ λόγος η̄ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν η̄ παρὰ τι τούτων. τὸ τοιοῦτον σύρισμα ἔλυσιν οὕτως ἐκεῖνοι λέγοντες, ὅτι τοῦτον τὸν Κορίσκον οἶδα μουσικὸν καὶ τοῦτον οἶδα Κορίσκον, τὸν δὲ 5 κεκαλυμμένον καὶ ἀμουσον καὶ οὐ Κορίσκον. η̄ μὲν οὖν διάνοια καὶ η̄ τοῦ συφίσματος ἀγωγὴ τοιαύτη τις ἀν εἴη. τὰ δὲ κατὰ τὴν λέξιν ὡδὲ ἀν ἔχοι. ὑπατὰ λέγει τὰ κατ’ ἐνέργειαν ὥρατά, ή βιέποντες γνωρίζουσεν, κεκαλυμμένα δὲ ὄντα ἀγνοῦμεν· ἐπὶ τούτων γάρ ἀναγκαῖον δὲ ἔφησέ τις ἀποφῆσαι καὶ δὲ ἀπέφησέ τις καταφῆσαι· διὸ γάρ ἔλεγε μουσικὸν ὄρῶν, 10 τοῦ τον περικεκαλυμμένον ὄντα καὶ μὴ ὄρῶμεν εἴποι ἀμουσον· καὶ διὸ l. 40ν λέγει ἀμουσον περικεκαλυμμένον ὄντα. τοῦτον μουσικὸν ἂν εἴποι ἀφαιρεθέντος τοῦ περικαλύμματος. ὕστε ἐπὶ τούτων, φησί. τὸν ὥρατὸν δὲ ἔφησεν ὄνομα, ἀναγκαῖον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀποφῆσαι, πᾶλιν διὸ ἔφησε λευκόν, ἀναγκαῖον ἀποφῆσαι καὶ εἰπεῖν μὴ λευκόν. διεῖ οὖν ὡς εἴπομεν λύειν. η̄ 15 ὅτι παρὰ τὸ συμβεβηκός η̄ καθ’ ἔτερόν τι, διπερ καὶ αὐτῆς ἔρει, ὅτε τὰς λύσεις τὸν συφίσματων ἐκτίθεται, ἀλλὰ μὴ ὡς οὗτοι.

p. 175 b 21 Ὁ γάρ αὐτὸς ἔσται λόγος τὸ τὸν Κορίσκον.

"Ο λέγει τοιοῦτόν ἔστι· τὸ λέγειν ὅτι τὸν Κορίσκον οἶδα ταῦτόν ἔστι τῷ τοῦτον τὸν Κορίσκον· τὸ γάρ ἀρα οἶδας τὸν Κορίσκον ὅτι μουσικὸς ἔστι; ναὶ, τοῦτο ταῦτόν ἔστι τῷ ἀρι οἶδας τοῦτον τὸν Κορίσκον ὅτι μουσικής ἔστιν;" διὸ γάρ νῦν λέγεις μουσικὸν η̄ Κορίσκον. ὅτε ἀφγρέθη τὸ περικαλύμμα, τοῦτον ἔλεγες καὶ διε τε κεκαλυμμένος η̄ν. καὶ ἔτι σαφέστερον περὶ τοῦ αὐτοῦ εἰπεῖν, ἔλυσιν τινες τὸ σύρισμα λέγοντες τοῦτον μὲν τὸν Κορίσκον εἰδένει μουσικὸν, τοῦτον δὲ ἀμουσον, ἐπὶ διαφόρων προσώπων 25 τὴν ἐρώτησιν φέροντες καὶ δύο ὑποκείμενα λαμβάνοντες. οὐδὲ λύειν ἀνωφελῶς φησι λέγων ὁ γάρ αὐτὸς ἔσται λόγος τὸ τὸν Κορίσκον εἰναι μουσικὸν η̄ ἀμουσον τῷ τοῦτον τὸν Κορίσκον, τοῦτο διὰ τούτων λέγων, ὅτι ἡρίκα φαμὲν ἀρι οἶδας τὸν Κορίσκον μουσικόν;, τοῦτόν φαμεν τὸν ἔνα τῷ ἀριθμῷ καὶ οὐ πολλούς, ἀλλὰ τὸν διθύνη κεκαλυμμένον, ἐφ' 30 οὐ καταφάσκεται καὶ ἀποφάσκεται. ἀνατρέψας οὖν τοὺς κακῶς λύοντάς φησιν ἀλλ' ἵστως οὐ ταῦτὸν σημαίνει, διὸ δινάμει τοιοῦτον ἀν εἴη. ἵστως οὐχ οὕτω δεῖ διορθίσθεται, ὅτι διε δὲ ὁ Κορίσκος μουσικὸς καὶ διε ἀμουσος, ἀλλ' ὅτι οὐ ταῦτὸν σημαίνει, τουτέστι τὸ Κορίσκος οὐχ ἐν σημαίνει. οὐ γάρ ἔστιν ἔνδις δηλωτικὸν τὸ Κορίσκος ὄνομα, ὕσπερ οὐδὲ δὲ δι Σωκράτης 35 καὶ ὁ λευκὸς Σωκράτης· εἰ γάρ καὶ τῷ ὑποκειμένῳ ἔν ἔστιν ὁ Κορίσκος

10 fort. <ἄν> εἴποι ut vs. sq.

15 ἔρει c. 24 p. 179 b 7sq.

20 ναὶ om. A

21 η̄ om. A

εἴπομεν ὅπισθεν· καὶ νῦν δὲ ἡρτέον Λ

τοῦτον Λ: compend. I

13 δι AI: δι a

17 λόγος ἔσται α

21 η̄ om. A

post ἔτι add. διε Λ

25. 26 πρὸς οὓς φησι Λ

30 καὶ Λν: om. al

14 ὡς εἴπομεν om. A

22 θεγες αλ:

23 τοῦ om. A

εἴπειν]

27 τούτων α:

31 οὐ superscr. Λ¹

καὶ ὁ κεκαλυμμένος Κορίσκος. ὥσπερ καὶ ὁ Σωκράτης καὶ ὁ λευκὸς Σωκράτης, ἀλλὰ τῷ λόγῳ οὐχ εἰς ἔστιν. ὥστε ῥητέον ὅτι ἐλεγχοιδὲς καὶ παρὰ τὸ συμβεβηκός, εἴτα ἐπειδὴ εἶπεν “εἴ τις ὑπολήψεται τὸν κατὰ τὴν ὄμωνυμίαν”, οὗτος δὲ τοῦ παρὰ τὸ συμβεβηκός τέθεικε παράδειγμα, ἐπι-
5 φέρει οὐδὲ γάρ ἐκεῖ τούνομα, ἐκεῖ λέγων ἐπὶ τοῦ κατὶ ὄμωνυμίαν· ἐπὶ τούτου γάρ οὐ ταῦτα σημαίνει τὸ ὄνομα. ὥστε τι διαφέρει τὸ ἀπλῆς περὶ Κορίσκου ἐρωτᾶν καὶ κεκαλυμμένου. τὸ δὲ εἰ δὲ τῷ μὲν τὸ ἀπλῆς λέγειν Κορίσκον ἀποδώσει πρὸς τοὺς κακῶς λύντας ἀνα-
φέρεται καὶ ἔστιν ἀνατρεπτικὸν αὐτῶν· λέγει γάρ τὸ συμπέρασμα οὐκεῖν
10 ὄφελειν εἶναι ταῖς προτάσσει. πᾶς γοῦν ὑμεῖς μὴ ἐρωτηθεῖτες ‘ἄρ’ οὖτας τὸνδε ἢ τὸνδε τὸν Κορίσκον;’ ἐν τῷ συμπεράσματι τοῦτο ἐπάγετε; εἰ γάρ ἐν τῷ μὲν, ζῆσσον ἐπὶ τῶν προτάσσεων, ὡς ἐκεῖνοι λέγουσιν, ἀπλῆς δεῖ λέγειν ὅτι ὁ Κορίσκος μουσικός, ἐν δὲ τῷ συμπεράσματι προστεθήσεται τὸ δέ. ἀταπόν. τὸ δὲ οὐδὲν γάρ μᾶλλον θατέρῳ τοιστόν ἔστιν, δι-
15 τούτος δέσι καὶ ἐν ταῖς προτάσσει καὶ ἐν τῷ συμπεράσματι τεθεῖσθαι τὸ τὸνδε. ἢ γάρ καὶ ἐν ταῖς προτάσσει προσκείσθω τὸ δέ δι, εἰ μὴ ἐκεί-
ναις, μηδὲ ἐπὶ τῷ συμπεράσματι.

p. 175b28 Οὐ μὴν ἀλλ’ ἐπειδὴ ἀδηλος μέν ἔστι.

Νῦν διδάσκει ὅτι δεῖ τὸν ἀποκρινόμενον ἐρωτώμενον τι ὄμώνυμον διαι-
20 ρεσιν αὐτοῦ ποιεῖσθαι καὶ ἐρωτᾶν ἐφ’ οὐ τῶν σημανημένων ἐρωτᾶ τοῦτο
ὁ ἐρωτῶν· εἰ γάρ μὴ οὕτως ποιήσει, ἀδηλός ἔστι, καν τε ἐλήλεγκται, καν
τε οὐ. οὐκοῦν ἐπειδὴ ἀδηλός ἔστιν εἰ ἐλέγχεται ὁ μὴ διαιρέσιν τοῦ ὄμω-
νύμου ἢ ἀμφιβόλου λόγου ποιούμενος, δέδοται δὲ τῷ ἀποκρινόμενῷ τὸ
διελεῖν, εἰ μὴ οὔτος, ὁ ἀποκρινόμενός [δέ] φημι, διορίζει τὸ ἐρωτόμενον,
25 ζῆσσον μὴ διαιρεῖ ἀλλ’ ἀπλῆς λαμβάνει, ἀμφατέναι καὶ αὐτῆς ἑαυτῷ τοῦ
φαινομένως ἐλέγχεσθαι αἰτίας ἔστι. συμβαίνει δὲ ἐντεῦθεν, καὶ εἰ μὴ αὐτῆς
ἐλήλεγκται, τὸν γε λόγον αὐτοῦ ἐληλέγχθαι· οἷον εἰ ἐρωτηθείη τις ‘Ἄρα
γε ἡ κύων καύματα ποιεῖ;’, εἴτα ὁ ἀποκρινόμενος εἶπεν ναὶ πρὸς τὸν
ἀστριφῶν | ἀποβλέψας, μὴ διελγηται δὲ τὰ τοῦ κυνὸς σημανόμενα, f. 41r
30 αὐτῆς μὲν δοκεῖ μὴ ἐλέγχεσθαι ὡς τὸν ἀστριφῶν δοὺς καύματα ποιεῖν,

4 αὐτός?   5 οὐδὲ A Arist.: οὐ αἱ   7 κεκαλυμμένως I   δὲ alterum om. A
8. 9 ἀναφέρεται αἱ   10 ὄφελειν αἱ: ὄφελειν AΙ   ὑμεῖς corr. A¹: ἡμεῖς αἱ, A pr.
11 τοῦτονς A   ἐπάγετε AΙ: ἐπάγεται αἱ   12 τῷ. ut videtur, 1 pr.: τοῖς corr. I¹
προτάσσεων αἱ: προτέρων I   14 θατέρῳ a Arist.: θατέρων A: compend. I   15 τῷ
συμπεράσματι—ταῖς προτάσσει A   18 ἐπειδὴ a Arist.: ἐπεὶ I   19 δὲ αἱ:
ώς A   19. 20 ὄμώνυμον ἢ ἀμφιβόλον, διαιρεῖν αὐτὸν καὶ A   ἐπὶ ποιού A
20 ἐρωτᾶ τοῦτο A: δέδωκεν αἱ   21 post ποιήσει add. καὶ διαιρήσει τὴν ἀμφιβόλων
ἢ τὸ ὄμώνυμον A   ἀδηλὸν A   αἱ ἔσται?   21. 22 εἴτε ἐλέγχεται, εἴτε καὶ
μὴ A   22 τε I: om. a   23 ἢ τὴν ἀμφιβόλων τοῦ λόγου A   δὲ Λν: om. al   post
δὲ add. ἐν τοῖς λόγοις καὶ ταῖς διαιρέσεις A   24 δὲ leavit v   26 φαινομένως A, qui
variat in reliquis, v: φαινομένου al   καὶ scripsi cf. p. 109,21 n.. ὡς al   27 τόν
γε scripsi cf. b32: τόν δε (sic) al   28 γε om. A   29 μὴ διελῶν πρῶτον τὰ A
30 post δοὺς add. τὰ A

ἡ δὲ διδάσκεις αὐτοῦ καὶ ἀπόκρισις οὐκ ἀν τοῦτο ἐκφύγη ἀτε μὴ διελοῦσα. συμβαίνει δέ, φησί, πολλάκις συνορῶντα τὸν ἔρωτάμενον καὶ εἰδότα, διτι διμώνυμός ἐστιν ἡ ἀμφιβολίς δι λόγος δι ἔρωτάμενος, μὴ ποιεῖσθαι διαιρεσιν τοῦ ἔρωταμένου ὀκνοῦντα πρὸς τοῦτο καὶ ἀναδύνμενον, ἵνα μὴ δέξῃ 5 δύσκολος εἴναι ἀτε συνεχῆ ποιούμενος τὴν διαιρεσιν· ἐπεὶ γάρ οἱ σοφισταὶ κατ' ἐνδελεχισμὸν ἔρωτῶν διμώνυμα καὶ ἀμφιβολα τὰ ἔρωτάματα, εὖλαβεῖται δι ἀποκρινόμενος, ἵνα μὴ δέξῃ δυσχερής, εἰ δπαντα ἐπιχειροῦ διαιρεῖν. εἴτα οἰομένων τῶν ἀποκρινομένων μηδὲν ἀτοπον ἐντεῦθεν συμβῆναι, εἰ γαρίς διαιρέσεως δώσουσι τὸ ἔρωτάμενον, ἀπαντήσει τι πολλά 10 κις παράδοικον. ὥστε φυλακτέον τῷ ἀποκρινομένῳ τοιαύτην ποιεῖσθαι ἀπόκρισιν, καὶ ἐπεὶ ἐφείται αὐτῷ διαιρεῖν τὰ ἔρωτάμενα, μὴ δικητέον πρὸς τοῦτο.

p. 175b 39 Εἰ δὲ τὰ δύο ἔρωτάματα μὴ ἐν ποιεῖται τις.

Νῦν διδάσκει τὴν γένεσιν τῆς διμώνυμίας καὶ τῆς ἀμφιβολίας, καὶ 15 φησὶν διτι ἀπὸ τοῦ τὰ πλείω ἔρωτάματα ἐν ποιεῖν ταύτας γίνεσθαι· ὡς γάρ ἐν ἑκείνῳ πλείω ὄντα τὰ ἔρωτάμενα ἐν ἔχει τὰ κατηγορούμενον, οὗτας καὶ ὡδε, εἰ καὶ ἐν ἐστιν ὄνομα, ἀλλ' οὐ πλειόνων ἐστὶ σημαντικόν. εἰ γοῦν μὴ ἦν δι τὰ πλείω ἔρωτάματα ἐν ποιῶν παραλογισμός, οὐκ ἀν ἦν δι παρὰ τὴν διμώνυμίαν καὶ τὴν ἀμφιβολίαν· εἰ δὲ μὴ ἦν ἀμφιβολίᾳ ἡ διμώνυμία, ἡ ἀληθῆς ἔλεγχος ἐγίνετο ἡ οὐδὲ ὅλως ἐγίνετο. οἷον εἰ μὴ ἦν τὸ κύων ὄνομα πολλῶν σημαντικόν. ἀλλ' ἐν τι ἐδῆλου. οἷον τὸν ἀστριφόν μόνον, εἰ ἡρωτήθη τις 'ἥρα δι κύων ὄλακτεῖ'; ἀπέφησε δὲ δι ἔρωτάμενος, ἡλέγχθη ἀν κυρίως οὐχί· ἐπεὶ γάρ μόνον τὸν ἀστριφόν δι κύων σημαίνει, εἰ ἡρωτήθειν 'ἥρα ὄλακτεῖ'; καὶ ἐρεῖ διτι οὐχί, οὐδὲ ὅλως ἐλέγχεται· εἰ δὲ 25 κατέφησεν, ἡλέγχθη ἄν. πῶς δὲ δι διμώνυμόν τι ἔρωτῶν πλείω ἔρωτάματα ἔρωτῷ, δείκνυσι. τι γάρ διαιφέρει τὸ εἰπεῖν 'ἥρα δι Καλλίας καὶ δι Θεμιστοκλῆς μονοσίκοι εἰσι;' τοῦ εἰπεῖν 'ἥρα δι κύων ὄλακτεῖ'; ἐπὶ γάρ ἀμφοτέρων πλείω τὰ πράγματα· πᾶν γάρ τὸ ἔρωτάμενον, εἰ μὴ ἀπλοῦν

I ἡ δὲ ἀπόκρισις αὐτοῦ ἔλεγχθῆσεται μὴ διελοῦσα τὸ διμώνυμον πρῶτον Α διδάσκεις α: διελοῦσις I 2 φησί om. A τὸν ἔρωτάμενον συνορῶν Α 2. 3 ὡς διμώνυμόν ἐστι τὸ ἔρωτάμενον Α 4 τοῦ ἔρωταμένου αΙ: αὐτοῦ Α καὶ ἀναδύνμενον om. A 5 δύσερις εἴναι καὶ δύσκολος ὡς μὴ συνεχῆ Α 6 ἐνδελεγχούν I καὶ αΙ: ἡ Α τὰ ἔρωτάματα om. A 7 δι ἔρωτάμενος δεῖ διαιρεῖν, ἵνα Α post δέξῃ add. δύσερις εἴναι καὶ Α ἐπιχειροῦ Α: ἐπιχειρεῖται αΙ 8 οἰομένου τοῦ ἀποκρινομένου Α 8. 9 ἐκ τούτου συμβαίνειν Α 9 γαρίς τοῦ διελεῖται τὸ διμώνυμον δώσει Α ἀπήντησε Α 10. 11 τοιαῦτα ἀποκρίνεσθαι ἀνευ τοῦ προσδιορίσαι· ἐπεὶ γάρ Α 11 προδιελεῖται τὴν διμώνυμαν Α 12 post τοῦτο add. ἥγουν τὸ διαιρεῖν Α 14 τῆς alt. om. A 15 διτι om. v ἀπὸ αΑ: om. I τοῦ αΙ: τῶν α 16 ἔρωτάμενα αΙ: ἔρωτάματα α 18 παραλογισμὸς ποιῶν Α post ἦν alt. add. καὶ Α 19 τῆς alt. om. Α(T) post ἀμφιβολῶν add. παραλογισμός Α 20 ἔλεγχος ἐγίνετο I: inv. ord. a 26 ἔρωταν α 27 γάρ I: δὲ a

εἴη ἀλλ᾽ ὄμωνυμον καὶ πλείω δηλοῖ τοῦ ἑνός, ἐν ἔρωτήσει παραλαμβανόμενον πολλὰ ἔρωτά.

p. 176a3 Εἰ οὖν μὴ δρθὸν πρὸς ὅντος ἔρωτήσεις.

Ἐπειδὴ ἀνοίκειόν ἐστι τῆς διαλεκτικῆς τὸ πρὸς ὅντος ἔρωτήσεις μίαν
5 παιεῖσθαι ἀπόκρισιν, μηδὲ τὸν ὄμωνυμον λοιπὸν μίαν ἐστιν ἀπόκρισις· ὡς
γάρ εἰρήκαμεν, ὁ ὄμωνυμον ἔρωτῶν πλείω ἔρωτά. ἀλλ᾽ οὐδὲ ἐὰν κατὰ
πάντων τῶν πραγμάτων τῶν ὑπὸ τοῦ ὄμωνυμου ὄντος σημανούμενων
ἐστιν ἀληθῆς τὸ κατηγορούμενον. οἷον εἰ ἔρωτήσει τοις ‘ἄρ’ οἱ Λίτις ζῆτον
δίπουν?’· τοῦτο ἀληθῆς μέν ἐστι καὶ κατ’ ἀμφοτέρων τῶν Αἰάντων, οὐ δεῖ δὲ
10 ἀπόκρισιν μίαν ποιῆσαι, καὶ διὰ τὸν τῆς προτάσσεως λόγον τὸν λέγοντα ‘μιᾶ
ἔρωτήσει μίαν ἐστω ἀπόκρισις’ (οὗδε δὲ διτταῖς οὐσαι αἱ ἔρωτήσεις οὐχ
ἀπλῆγη ἐπιδέχονται τὴν απόκρισιν), καὶ ἵνα μὴ συνειθούμεντες μίαν ἀπόκρισιν
διδόναι ἐπὶ τινῶν ἀληθῶν ἔρωτημάτων πολλῶν καὶ ἐπὶ ἀλλών μὴ τοιούτων
πάθμων τοῦτο. οὐδὲν γάρ, φησί, διαφέρει τὸ ὄμωνυμόν τι ἔρωτήσαι καὶ
15 τὸ τοιαύτην προσαγαγεῖν ἔρωτημαν, πότερον οἱ Κορίσκοις καὶ οἱ Καλλίας
οἶκοι εἰσὶν ἢ οὖ; καὶ γάρ ἀληθῆς εἴη τὸ εἶναι αὐτοὺς οἶκοι, καὶ τὸ μή,
ἀμφοτέρως πολλῷ αἱ ἔρωτήσεις· οὐ γάρ, εἰ ἀληθῆς εἴη τὸ εἰπεῖν οἶκοι
αὐτοὺς εἶναι, μία ἐστὶν ἡ ἔρωτησις.

p. 176a13 Τοῦτο δὲ θμοιον ὡς εἰ καὶ τὸ αὐτὸν ὄνομα.

20 Τοῦτο, φησί, τὸ πολλὰ ἔρωτημέντα ἔρωτήματα μίαν ἀπόκρισιν δοῦναι,
ταῦτάν ἐστι τῷ ἔρωτημέντα τι ὄμωνυμον (τούτου γάρ ἐστι δηλωτικὸν τὸ
τὸ αὐτὸν ὄνομα τεθείη τοῖς ἑτέροις· διαφόροις γάρ πράγμασι τὸ αὐτὸν
καὶ ἐν ἐπίκειται ὄνομα), τὸ γαῦν πρὸς πολλὰ ἔρωτήματα ποιήσασθαι μίαν
ἀπόκρισιν ταῦτόν ἐστι τῷ ἔρωτημέντα τὸ ὄμωνυμον ἀπόκρισιν μίαν δοῦναι.
25 Ήστερον οὖν οὐ διαλεκτικοῦ τὸ πρὸς πολλὰ ἔρωτήματα μίαν ἀπόκρισιν f. 41v
ποιεῖν, οὗτον καὶ τὸ πρὸς ὄμωνυμόν τι τὸ αὐτὸν ποιεῖν. εἰπὼν δὲ μὴ δεῖν
ἐπὶ τὸν ὄμωνυμόν τὸ ναὶ ἢ οὖ φάσκειν, τὴν αἰτίαν τοῦ μὴ ἀποκρίνε-
σθαι τὸν οὗτος ἀπόκρινόμενον καὶ τὸ ναὶ ἢ τὸ οὖ λέγοντα τῶν ημητρῶν. ἔστι δὲ
τὸ λεγόμενον τοιούτον. ἐπειδὴ πολλαχῶς λέγεται τὸ πρᾶγμα καὶ ἀδύνατόν

4 τοῖς διαλεκτικοῖς Λ 4. 5 μίαν ἀπόκρισιν ἀποδοῦναι, τὸ ναὶ ἢ τὸ οὖ, δῆλον ὅτι οὐδὲ
ἐπὶ τὸν ὄμωνύμον 5 6 εἰρήκαμεν a: εἰρήκειμεν I:
ἐλέγεται Λ 8 εἰ τις ἥρετο Λ 9 τοῦτο] πολλὰ ἡρώτησε, καὶ Λ μὲν
οὐν. Λ καὶ οὐν. Λ post αἰάντων add. ἀλλὰ καὶ δὲ ἀποκριθεῖς τὸ ναὶ ἡλίθιευ-
σεν Α 9. 10 ἀλλ᾽ οὐ δεῖ ἀπόκρισιν ἀποδοῦναι μίαν πρὸς πλείων ἔρωτήματα καὶ διὰ Λ
12 ἀπλῆγη I: ἀπλῆς a συνειθούμεντες a 15 τὸ a: τὴν I προσαγάγειν I:
προσαγαγεῖν a 17 ἀμφοτέρως ex Arist. scripsi: ἀμφοτέρον a: compend. I αἱ I:
οὐν. a 18 ἢ I: οὐν. a 20 ἔρωτήματα ἔρωτημέντα Α μίαν (ἀπό-
κρισιν inductum) ποιήσασθαι ἀπόκρισιν Α 21 ἔρωτημέντα v cf. vs. 24: ἔρωτημέντι
αἱ 24 ἔρωτημέντα Αν: ἔρωτημέντι al 25 πολλὰ ἔρωτήματα ΑΙ: πολλὰς
ἔρωτήσεις a

ἔστι πάντα, ὃν ἔστι τὸ ὄνυμα σημαντικόν, διὰ τοῦ ναὶ ἢ τοῦ οὐ δηλῶσαι, εὑδήλων ὡς οὐκ ἀποκρίνεται εἰ γάρ ἐπ' ἄλλου μὲν ὁ ἐρωτῶν ἔρετο, ὁ δὲ ἀποκρινόμενος ἐπ' ἄλλου καταφέσει η̄ ἀποφέσει, οὐδὲν ἀπεκρίθη. οὐδὲ γάρ ὁ εἰπὼν ἀπόκριτιν μίαν ἐπὶ τῶν ὅμωνύμων κυρίαν ἀπόκρισιν ἐποιήη
5 σατο, ἀλλ' εἴρηκε μέν τι καὶ ἔδοξε τοῖς πολλοῖς ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν ναὶ ἢ οὐ, ἀπόκριτιν δὲ οὐ δέδωκεν. ἀπόκρισις γάρ ἐστιν, διαν, ὅ τις ἐρωτήθη, τοῦτο αὐτὸν ἢ δῆ ἀπαρνήσῃται· ἀν δὲ ἄλλο μὲν ὁ ἐρωτῶν ἔργεται, ἄλλο δὲ ὁ ἀποκρινόμενος φέση ἢ ἀποφέση, εἴρηκε μέν τι καὶ οὖτος, ὥσπερ ἀν
10 εἰ αὐτὸς προαιρούμενος εἴπεν, ἀπόκριτιν δὲ οὐ δέδωκε. τὸ δὲ ἀλλ' ὁ ξιφοῦνταί πως ἐν τοῖς διαλεγομένοις ἵσον ἔστι τῷ ‘ἀλλ’ εἰ καὶ μὴ κατὰ
15 ἀλήθειαν ἀποκρίνονται ἐν τοῖς ὅμωνύμοις τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ λέγοντες, ὅμως ἀξιοῦνται, τουτέστι νομίζονται καὶ ὑπολαμβάνονται διτι ἀπόκριτιν ἐποιήσαντο'. νομίζονται δέ, φησίν, ἀποκρινέσθαι διὰ τὸ λανθάνειν τοὺς
20 ἀκροπτὰς τὰ συμβαίνοντα, ἤγουν τὸ μᾶς ἐρωτήσεως μίαν ἀπόκρισιν εἶναι καὶ τῶν πολλῶν πολλάς, η̄ μαλιστα διὰ τὸ λανθάνειν αὐτοὺς διτι ἐν
25 τοῖς ὅμωνύμοις οὐκ ἔστιν ἀπόκριτις· τοῦτο γάρ εἰπε συμβαίνον· συμβαίνει γάρ ἐν τοῖς ὅμωνύμοις τὴν νομίζομένην ἀπόκρισιν μὴ εἶναι ἀπόκριτιν. διπερ δὲ ἐν τῷ διγόρῳ τῶν Τοπικῶν εἰπε, τοῦτο καὶ ἐνταῦθα φησιν, διτι πολλάκις ἀποκρίσεις διτέον ψευδεῖς μᾶλλον η̄ ἀληθεῖς, εἴπερ
30 εὐχερέστερον ταύτας ὁ ἐρωτῶν δέξαιτο· ἐπει γάρ, φησίν, ὥσπερ ἔλεγχοί τινες οὐκ εἰσὶ μὲν ἀληθῶς, διοκοῦσι δὲ εἶναι, τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον καὶ λύσεις εἰσὶ τινες οὐκ οὖσαι μὲν διοκοῦσαι δὲ τινι, μὲν καὶ προκομιστέον μᾶλλον ποτε ἔπει τὰς ἀληθεῖς· πρὸς τὸν πάντη γάρ ἀνθιστάμενον, ὡς τὸ
35 αὐτοῦ ἔχει παράγγελμα, διὰ πάντων δεῖ ἀντιτάπεσθαι. ἀλλὰ μηδὲ ἀπλῶς, 25 φησίν, ἀποκρινέσθαι δεῖ, ἀλλ διπερ καὶ αὐτὸς πολλάκις εἰπε, τὸ ‘ἵσως’ λεκτέον καὶ τὸ ‘ἔστω’ καὶ τὸ ‘δοκεῖ’· οὐδαμῶς γάρ καὶ τούτων προσλεγομένων δυνήσεται γενέσθαι ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος· τοῦτον γάρ καλεῖ παρεξίλεγχον διὰ τὸ ἔξι εἶναι τοῦ κυρίως καὶ ἀληθῶς ἔλεγχον.

p. 176a27 Ἐπεὶ δὲ πῶς αἰτεῖται τὸ ἐν ἀρχῇ δῆλον.

30 Ἐπειδή, φησί, δῆλον ἔστι τί τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι, τότε δὲ οὐδεμένα τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν τὸν ἐρωτῶντα, διαν ἢ σύν-

1 δηλῶσαι αλ: δηλῶσι I 7 αὐτὸς ΛΙ: αὐτὸς α ἀπαρνήσηται Λ: ἀπαρνήσεται I:
 ἀπαρνήσετο α ἔργεται Λ: ἔριτο αI 8 φέση η̄ ἀποφέση αλ: φέσει η̄ ἀποφέσει I:
 φέσει I 10 ἵσον ἔστι τῷ αι: ἤγουν Α μὴ καὶ Λ 11 ἀλήθειαν Λ:
 ἀληθὲς α: ἀληθή, I 12 ἤγουν Α 12. 13 διτι—φησίν οιν. Α 16. 17 ἐποιήσαντο α:
 ἐποιήσατο I 13 ἀποκριθῆναι Α 15 εἶναι αι: δοῦναι Α 18 δὲ οιν. Α
 γάρ αι: ἤγουν τὸ Α 17 τὴν νομίζομένην ἀπόκρισιν οιν. Α 18 δὲ οιν. Α
 post δὲ superser. καὶ I 19 ἐν τῷ διγόρῳ τῶν Τοπικῶν] c. II p. 161a24 sq. 22 καὶ I:
 οιν. α 24 αὐτὸς I: αὐτὸς α οὐδὲ A 25 post ἀποκρινέσθαι add. λέγει α
 πολλάκις] cf. p. 169a17 (et p. 65, 11 sq.), 177a21. 22 27 γινέσθαι (sic) α 28 τὸ
 ΛΙ: τοῦ α ἀληθῶς καὶ κυρίως Α ἀληθῆς α

εγγυς καὶ ταῦτὴν τὸ ἐρωτήμα τῷ προβλήματι, λέγει ἐπὶ τῶν τοιούτων εὐθὺς ἀναιρεῖν ἔνια τῶν ἐρωτημάτων καὶ μηδὲ ὅλως συγχωρεῖν λέγοντος τοῦ ἀποκρινομένου τῷ ἐρωτώντι τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι· ἐγγὺς γάρ εἰσι καὶ ταῦτὰ τὰ ἐρωτώμενα τῷ προκειμένῳ προβλήματι. οἷον εἰ προκειμένου 5 συμπερανθῆναι τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν ἔροιτο ‘ἀρά γε η̄ γαρὰ ἀγαθόν’; οὐ διτέον, ἀλλὰ ἥρτεον ὅτι τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖ. ἔτι δέ ταν τις ἀξιοῦ τι συμπέρασμα φευδεῖ τε καὶ ἀδοξον, θέεται δὲ ἀνάγκης ἐκ φευδῶν συνήγθη προτάσεων (τὸ γάρ φευδὲς ἀεὶ ἐκ φευδῶν), τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν προτάσεων ἥρτέον, ὅτι φευδεῖς η̄ ἀδοξοι αἱ προτάσεις αἱ τὸ τοιοῦτον συναγαγοῦσαι συμπέρασμα. 10 τὰ γάρ συμπεράσματα, ἀπέρι αὐτὸς συμβαίνοντα εἶπε, τῆς αὐτῆς εἰσι θέσεις (Θέσεις δὲ λέγει νῦν τὰς προτάσεις). ὅποιαι γάρ εἰσιν αἱ προτάσεις, τοιαῦτα καὶ τὰ συμπεράσματα. ὥστε εἰπερ ἀδοξον τὸ συμπέρασμα, ἥρτέον ὅτι καὶ αἱ προτάσεις ἀδοξοι.

p. 176a33 Ἐτι δέ ταν τὸ καθόλου μὴ δνόματι ληφθῆ.

15 Ως ἐν παραβολῇ λαμβάνεσθαι δὲ βουλόμεθα λαβεῖν ἐν τῷ διδόνῳ τῶν Τοπικῶν εἰρηκεν, δέ ταν δὲ βουλόμεθα λαβεῖν οὕτως ἐρωτῶμεν νές οὐκ αὐτὸς θέλοντες ἀλλὰ δὲ αὐτοῦ ἀλλο βουλόμενοι λαβεῖν, οἷον βουλόμενοι τὴν ἐγκράτειαν λαβεῖν ὅτι ἀρετὴ ἐστι, μὴ εἰποιεν ‘ἀρά γε η̄ ἐγκράτεια ἀρετὴ ἐστιν’; ἀλλ’ ‘ἀρά γε ὥσπερ η̄ ἐγκράτεια ἀρετὴ, οὕτως καὶ η̄ ἀνδρεία | 20 καὶ η̄ δικαιοσύνη’;. εἰ οὖν καὶ ἐνταῦθα παραβολὴν τοῦτο λέγει, εἴη δὲ f. 42r τοῦτο λέγων, δέ ταν τὸ καθόλου μὴ δνόματι, τουτέστι μὴ αὐτὸς καθ’ αὐτὸς ληφθῆ μηδὲ ως δὲ αὐτό (δνόματι γάρ λαμβάνεται τι, δέ ταν τὸ σομα αὐτόθεν αὐτὸς ληφθῆ, οἷον τῶν ἐναντίων μία η̄ ἐπιστήμη η̄ η̄ ἐγκράτεια ἀρετή, παραβολῇ δέ, δέ ταν λόγῳ καὶ μὴ δὲ ἀευτὸς ἀλλὰ ἄλλου 25 χάριν), δέ ταν οὖν τὸ καθόλου παραβολῇ ληφθῆ, ἥρτέον ὅτι οὐχ οὕτως δέδωκεν οὐδὲ ως ἔδωκεν ἔλαβεν· οὐ γάρ τὴν ἐγκράτειαν δέδωκεν ἀρετὴν ἀλλὰ τὴν ἀνδρείαν. εἰ δὲ μὴ οὕτως εἰληπται τὸ τῆς παραβολῆς, εἴη δὲ λέγων, δέ ταν τὸ καθόλου μὴ δνόματι ληφθῆ, ἀλλὰ παραβολῇ καὶ λόγῳ, ἥρτέον τὸ καὶ τό. μὴ δνόματι δὲ ἀλλὰ λόγῳ ληφθῆσεται τὸ καθόλος οὕτως· ἀρά γε η̄ ἔλαφος τετράπους οὖσα διγηλή ἐστι; ναί· τί δέ, η̄

4 προκειμένου Α: προκείμενον α: compend. I

6 δέ τι οἱ. Λ

αἰτῇ Λ

7 τε αἱ: τι Α 9 συναγοῦσαι (sic) α 12 τοιαῦται α 15 ἐν τῷ διδόνῳ τῶν Τοπικῶν) c. 1 p. 156a4—9 17—19 οἵον βουλόμενοι λαβεῖν ως η̄ ἐγκράτεια ἀρετὴν οὕτως ἐρωτήσαμεν. ἀρά ὥσπερ Λ 19 post ἀρετῇ alt. add. ἐστιν Α

19. 20 καὶ η̄ δικαιοσύνη καὶ η̄ ἀνδρεία Α 20 γοῦν Λ 21 τοῦτο οἱ. Α

δέ τι αἱ: ως Α 22 post αὐτὸς alt. add. ἀλλ’ ἄλλους γάριν Λ 23 αὐτόθεν αἱ: αὐτόθει I μία καὶ η̄ αὐτὴ ἐπιστήμη Α 24 παραβολὴ Α λόγῳ ν: λέγω αἱ: τὸ καθόλου ἐν λόγῳ ληφθῆ Α αὐτὸς Α 25 δέ τι αἱ: ως Α

26 ἔδωκεν οὐδικε Α 27 ἀνδρείαν Α 28 τὸ καθόλου post ληφθῆ collocat Α 29. 30 ἥρτέον—οὕτως] οἵον πᾶν ἄρα τοιοῦτον λαμβάνεται γοῦν τὸ καθόλου παραβολεῶς καὶ η̄ ὄφοισθητος Α 30. p. 132,1 τί δέ η̄ αἱς καὶ τὸ πρόβατον οὐ διγηλά; val. πᾶν ἄρα Α

αῖς; ναί· τί δέ, ὁ βοῦς; ναί· τί δέ, τὸ πρόβατον; ναί· πᾶν ἄρα δὲ ἀνὴρ τοιοῦτον διγχηλόν ἐστιν· ἀλλὰ μήν ὁ ἵππος οὐ διγχηλὸς τοιοῦτος ὥν· οὐκ ἄρα πᾶν διγχηλόν. ἐνταῦθα τὸ ‘πᾶν δὲ ἀνὴρ τοιοῦτον διγχηλόν ἐστι’ λόγῳ εἰληπται· λόγος γάρ τὸ ‘πᾶν δὲ ἀνὴρ τοιοῦτον’, οὐκ ὅνυμα. εἰ δὲ εἴπεις ‘πᾶν δὲ ἄρα τετράπουν’, δύνματι τὸ καθόλου ἔλαβε· τὸ γάρ τετράπουν ὅνυμα. ἐπὶ τούτου δὲ ἡρητέον διτι τὸ ‘πᾶν ἄρα τοιοῦτον’ οὐκ ἐπὶ τοῦ τετράποδος δέδουκεν ἀλλὰ ἐπὶ τῷ κερασφόρῳ· πᾶν γάρ κερασφόρον διγχηλόν. κωλυόμενον δὲ [διὰ] τούτων δεῖ τρέπεται οὐκ ἐπὶ τῷ ἐλέγχειν αὐτὸν, διτι οὐ δέδειται συλλελόγισται, κατὰ τὸν εἰρημένον διορισμόν, λέγων διορισμὸν 10 τὴν δύμανυμίαν, τὴν ἀμφιβολίαν, τὴν διαίρεσιν, τὴν σύνθεσιν καὶ τοὺς λαποὺς τρόπους παρ’ θεούς ὁ φαινόμενος ἐλέγχος γίνεται. δεῖσθομεν οὖν αὐτὸν μὴ ἀποδεικνύντα μηδὲ συλλογιζόμενον ἢ ἐλέγχοντα ἐμφανίζοντες τὸν τρόπον τοῦ παραλογισμοῦ.

p. 176a38 Ἐν μὲν οὖν τοῖς κυρίως λεγομένοις δύνμασιν.

15 Ἐν τοῖς δύνμασι, φησί, τοῖς κυρίως λεγομένοις καὶ αὐτοτελῶς (κύρια γάρ ἐκεῖνα λέγει δύνματα τὰ οἰκεῖα τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασιν, οἷον ἄνθρωπος, ἵππος) ἀνάγκη ἀποκρίνεσθαι ἢ ναὶ ἢ οὐ ἢ ἀπλῶς καὶ γωρὶς διαιρέσεως, ἐὰν μὴν ἡ δύμανυμον, ἢ, ἐὰν ἢ, μετὰ διαιρέσεως. ἐν δὲ τοῖς κολοβῶς ἡρωτημένοις, οὐ δεῖ ἀπλῶς ἢ ναὶ ἢ οὐ ἀποκρίνεσθαι· 20 συμβαίνει γάρ παρὰ τοῦτο ἔλεγχος. συνεπινούμενα δέ ἐστι τὰ συμμημονεύμενα τοῖς προηρωτημένοις· οἶον δὲ ἀνὴρ ἢ Ἀθηναίων, ἄρα κτῆμά ἐστιν Ἀθηναίων· ναί· τε δέ, οὐ ἄνθρωπος τῶν ζώων· ναί· οὐ ἄνθρωπος ἄρα κτῆμα τῶν ζώων ἐστί. συνεπινοεῖν γάρ ἀνάγκη καταῦθα τὸ κτῆμα· ὡς γάρ δὲ ἀνὴρ ἢ Ἀθηναίων, κτῆμά ἐστιν Ἀθηναίων, οὕτως καὶ δὲ ἀνὴρ τῶν ζώων, κτῆμα ἐσται τῶν ζώων· ἐστι δὲ τῶν ζώων ὁ ἄνθρωπος· κτῆμα ἄρα ἐστὶ τῶν ζώων. ἐνταῦθα γοῦν ἐρωτηθέντος κολοβῶς τοῦ προθλήματος συνέβη ὁ παραλογισμός· ἐδει γάρ εἰπεῖν ‘ἀρ’ δὲ ἢ Ἀθηναίων κτῆμα, κτῆμά ἐστιν Ἀθηναίων, καὶ δὲ Λακώνων κτῆμα, κτῆμα τούτων’.

1 ante πᾶν add. καὶ α	2 post τοιοῦτον add. ἦγουν Λ	2. 3 ὁ ἵππος τετράπους
δὲν οὐ διγχηλόν ἐστιν. οὐκ ἄρα πᾶν δὲ ἀνὴρ τοιοῦτον διγχηλόν ἐστιν Λ		3. 4 διγχηλόν
ἐστι—τοιοῦτον) λόγος ἐστίν ἐκ παραβολῆς καὶ δύμανυμος λεγόμενος Λ		4 post εἴπει
add. τὸ Λ	6 an δὴ? τετραπόδου I	7 δέδωκα Λ
cf. a36	8. 9 ως οὐκ ἔδειξεν οὐδὲ συνελογίσατο Λ	10 τὴν διαιρέσιν α: ομ. I
17 ἢ (ante ναὶ) al: τὸ Α	19 post κολοβῶς add. καὶ ἐλλιπῶς Α	post utrumque
ἡ add. τὸ Α	20 περὶ τούτου α εἰσι Α	20. 21 συμνημονεύμενα α
22. 23 ὁ ἄνθρωπος ἄρα—ἐστι post 23. 24 τὸ κτῆμα habet Α	23 ἀνάγκη, sed post	
καταῦθα Λ: ἀναγνάεται al: 24 ἄνθρωπος ἐστίν Α	25 ἐσται al: ἐστί Α	26. 27 post
κολοβῶς add. καὶ ἐλλιπῶς Α	27 post εἰπεῖν add. οὕτως Α	29 τούτων) λακώνων
ἐστιν; έταν δὲ λέγης διτι ὁ ἄνθρωπος τῶν ζώων ἐστὶν, οὐ τὸ κτῆμα δεῖ συνεπινοεῖν· ἀλλὰ διτι		
εἶδος τοῦ ζώου ἐστίν ὁ ἄνθρωπος Α		

p. 176b8 "Οταν δὲ δυεῖν ὄντοιν.

Τοῦτο δῆλον ἔσται, εἰ ἀναμνησθείμεν τὸν εἶπεν ἐν τῷ ἀλέγχῳ τῷ γινομένῳ παρὰ τὸ ἐπόμενον. εἴπε δὲ ἐκεῖσε ὅτι τῷ μὲν γενομένῳ ἐπεται τὸ ἀρχὴν ἔχειν καὶ ὄντος τοῦ γενομένου ἐξ ἀνάγκης ἔστι καὶ τὸ ἀρχὴν ἔχειν· 5 εἰ δὲ γάρ γέγονε, καὶ ἀρχὴν ἔσχεν· οὐ μὴν εἰ ἀρχὴν ἔχει, καὶ γέγονε· πολλαχῶς γάρ δὲ ἀρχή. ἐπὶ τούτοιν δεῖν φησιν ἐρωτώμενον τὸ μὲν μερικώτερον (τοῦτο γάρ εἶπεν ἔλαττον) διδόναι καὶ συγχωρεῖν· ἀληθὲς γάρ· τὸ δὲ ἔτερον μὴ διδόναι· τοῦτο γάρ δεῖ προσυπακούειν. ἔλαττον δὲ καὶ μερικώτερον τὸ γεγονὸς τοῦ ἀρχὴν ἔχειν, ὡς καὶ ὁ ἀνθρωπὸς τοῦ ζώου· 10 ἀνθρώπου μὲν γάρ ὄντος ἔστιν ἐξ ἀνάγκης καὶ ζῆσιν. ζῷου δὲ ὄντος οὐκ ἐξ ἀνάγκης καὶ ἀνθρωπὸς. τοῦτο γοῦν ἀτε καθόλου ὃν οὐ συγχωρητέον· τοῦτο γάρ δηλοῦ τὸ ἐρωτώμενον πότερον δεῖ τὸ ἔλαττον διδόναι, γῆγον σχηματισθείσης τῆς ἐρωτήσεως κατὰ τὸ πότερον δεῖ διδόναι τὸ μερικόν. ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ δρῶν καὶ συλλογισμῶν τὰ ἑλάττονα καὶ μερικὰ συγχωρητέαν δεῖ· γαλεπώτερον | γάρ ἐκ πλειόνων, ηὗτοι μερικωτέρων, f. 42v συλλογίσασθαι· ἀνεύ γάρ τοῦ καθόλου, ὡς ἐμβαθύμεν, συλλογισμὸς οὐ γίνεται. εἴπε δὲ τὸ μερικώτερον πλειόνα, ἵ διότι συνθετώτερόν ἔστι καὶ ἐκ πλειόνων (ό γάρ ἀνθρωπὸς ἐκ πλειόνων μᾶλλον ἔστιν ἥπερ τὸ ζῷον· ἔχει γάρ καὶ τὰ τοῦ ζώου, οἷον τὴν οὐσίαν, τὸ ἔμψυχον καὶ τὸ αἰσθητόν καύν· 20 ἔχει δὲ καὶ τὸ λογικόν καὶ τὸ ἐπιστήμης δεκτικόν, ἀπερ τὸ ζῷον οὐκ ἔχει), ἵ εἴπεν αὐτὸς πλειόνα, ὅτι τὸ καθόλου τρόπον τινὰ ἐν ἔστι, τὰ δὲ μερικὰ πλειόνα. καλλίων δὲ ἡ προτέρα ἐξήγησε.

p. 176b11 'Εὰν δὲ ἐπιγειρῇ ὅτι τῷ μέν.

Εἴρηται ἐν τοῖς Τόποις ὅτι, εἰ τῷ γένει ἔστιν ἐναντίον, καὶ τῷ 25 τοῦ γένους εἰδεῖ ἀνάγκη εἶναι εἰδος ἐναντίον· τῇ γάρ ἀρετῇ γένει οὐσὶ

- I διοῖν a Arist. 2 εἶπεν] c. 6 p. 168b37 sq. 3 ἐκεῖτε, ὅτι Λ: om. A μὲν οι. Λ
 ἐπεται A: ἐπεσθει al. 5 ἔχειται εἰς τὸν γάρ εἰς τὸν γένον τὸ ἐρωτώμενον α: ἐρωτώμενος Λ: compend. I 7. 8 εἶπεν—τοῦτο γάρ οι. A 10 ἐξανάγκης ἔστι Λ 11 post ἀνάγκης add. ἔστι Λ 12 δεῖ—διδόναι] ἵ καὶ οὖτως εἰπεῖν διὰ πλειόνων εἰς γοῦν δύο εἰς τινὰ, ὃν τὸ μὲν γένομένεν ἔστι καὶ μερικώτερον, τὸ δὲ ἐπόμενον καὶ καθολικώτερον, ἐάν τὸ καθόλου ἐρωτώμενον κατὰ τὸ πότερον Λ 13 post πότερον add. γῆγον ἐν τῷ λέγεται τὸ πότερον A post διδόναι add. καὶ συγχωρεῖν τὸ ἔλαττον, ηὗτοι Λ 15 post μερικόν add. ἀλλ ὡς τὸ καθόλου Λ 14 δὲ καὶ a: δὲ I: καὶ Λ 15. 16 γάρ ἔστι συλλογίσασθαι ἐκ πλειόνων, γῆγον ἐκ μερικῶν ἀνεύ τοῦ καθόλου τι προσλαβεῖν· ὡς γάρ ἐμβαθύμεν, ἀνεύ τοῦ καθόλου Λ 15 ηὗτοι I: γῆγον a 17. 18 λέγει δὲ τὰ μερικὰ πλειόνα ὡς συνθετώτερα καὶ ἐκ πλειόνων συγκείμενα Λ 17 συνθετώτερόν ν: συνθετώτερό a: compend. I 18 ἐξ prius v cf. A: om. al μᾶλλον οι. Λ 19 ἥπερ al: παρό Λ 19 ὁ γάρ ἀνθρωπὸς οὐ μάνον ἔχει τὰ τοῦ ζώου Λ καὶ alt. οι. Λ τῷ
 19. 20 αἰσθῃ I 20 ἔχει δὲ al: ἀλλά Λ τὸ λογικόν καὶ θνητόν· καὶ τὸ νοῦ καὶ ἐπιστήμης Λ 20. 21 ἀπερ—ἔχει οι. Λ 21 ἡ πλειόνα εἰπεῖ τὸ μερικόν Λ
 23 τῶν 1 24 ἐν τοῖς Τόποις] IV 3 p. 123a20 sq. γένει οὐσῇ scripsi: γένος οὐσῇ al: γένους οὐσίας v

καὶ ἐναντίας οὕσης αὐτῇ τῆς κακίας καὶ τῷ τῆς ἀρετῆς εἰδεῖ, τῇ ἀνδρείᾳ,
ἐστιν ἐναντία ἡ δειλία. τούτου οὕτως ἔχοντος, εἴ τις ἀληθῶς εἴδεις τῆς
ψυχῆς μὴ εἶναι γένος τὴν ἀρμονίαν διὰ τὸ τῇ μὲν ἀρμονίᾳ εἶναι ἐναντίον
τὴν ἀναρμονίαν, τῇ δὲ ψυχῇ οὐσίᾳ οὕσῃ μὴ εἶναι ἐναντίον τι, ὥρτέον,
5 φησίν, διὰ τοῦτο καὶ τῇ ψυχῇ ἐναντίον, ἀλλ’ οὐ κείται ὄνομα αὐτῷ, ἔστι δὲ
ἀνώνυμον.

p. 176b 14 Ἐπεὶ δὲ ἔντα μὲν ἵν λέγουσιν οἱ πολλοί.

Ἐπεὶ, φησίν, τὸν μὴ συγχωροῦντά τινα ὡν οἱ πολλοὶ λέ-
γουσι φεύδεσθαι φάσκουσι, ἔντα δὲ οὐ συγχωροῦντα, οἷον ὅσα εἰσὶν
10 ἀμφιδόξα, οὐ λέγουσι φεύδεσθαι. ὡς καὶ τὸ περὶ τῆς ψυχῆς τῶν ζῷων
ἔχει, ἐν τοῖς ἀμφιδόξοις οὖν τούτοις οὐ δεῖ ἀπλῶς ἀποκρίνεσθαι (τοῦτο γάρ
λείπει) ἀλλὰ σκοπεῖν ὅπως βούλεται ὁ ἑρωτᾶν, ἵνα αὐτὸς μὴ λάβῃς αὐτό.
οἷον εἰ ἔστι πρόβλημα ‘Δρα ἡ φυγὴ θυητὴ ἢ ἀθάνατος’, ἐπεὶ τοῦτο ἀμφι-
δόξον, σκόπησον ὁ βιούλεται ὁ ἑρωτᾶν, καὶ αὐτὸς δὸς τὸ ἔπειρον. οὐδέποι
15 γάρ ὁ μεμψύδεινος (σ’) οἷον βιούλει τῶν ἀμφιδόξων λέγοντα. ἐν δὲ τῇ λέξει,
ώς εἰρηται, τῇ ἐν οἷς οὖν ἀδηλοὶ ποτέρως εἰώθει λέγεσθαι, λείπει
τὸ ‘ἐν τούτοις δεῖ μὴ συγχωρεῖν’. ἔστι γάρ τὸ πλήρες ‘ἐν οἷς οὖν ἀδη-
λοὶ ποτέρως εἰώθει λέγεσθαι, οὐ δεῖ συγχωρεῖν τὸ ναὶ ἢ τὸ οὔ, ἀλλ’
ἀπλῶς λέγειν διὰ ἀδηλοὺς τὸ προτεινόμενον’. λέγει δὲ λέγεσθαι γνώμας
20 καὶ τὰς ἀληθεῖς δόξας, οὐδούταί εἰσιν αἱ δοκινσαὶ ‘πᾶσιν ἢ τοῖς πλεί-
στοις ἢ τοῖς σοφοῖς, καὶ τούτοις ἢ πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς μάλιστα
γνωρίμοις’, περὶ ὧν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν εἰρηται, καὶ τὰς ὅλας
ἀποφάσεις, λέγων ὅλην ἀπόφασιν τὴν καθόλου ἀπόφασιν, οἷον τὴν οὐδείς.

p. 176b 20 Ἐτι οὖν τὸ ἀληθὲς ἀμφιδόξεῖται.

25 Ἐφ’ ὧν, φησίν, οὐκ ἔστι τὸ ἀληθὲς ὄμοιογόμενον ἀλλ’ ἀμφι-
δόξυμενον, μάλιστά τις μεταφέρων καὶ μεταλαμβάνων τὰ δινόματα
πρὸς τὸ γράμμαν αὐτῷ διαλέθοι ἄν. εἰ γάρ ἀληθὲς μέν ἔστι τὸ τὴν
ψυχὴν ἐξ ἑαυτῆς κινεῖσθαι τε καὶ αὐτοκίνητον εἶναι, ἀμφιδόξεῖται δὲ
καὶ ἐπίσης φαίνεται καὶ κινεῖσθαι ἐξ ἑαυτῆς καὶ μὴ κινεῖσθαι (οὐδὲν
30 γάρ κωλύει ἐφ’ οὐ τις μὴ ἔχει ἀκριβῆ καταληγμένην, ἐπίσης νομίζειν καὶ διε
οῦτως καὶ διε οὐχ οὐτως), ἀν μεταφέρῃ τὸ τῆς κινήσεως ὄνομα ὁ ἀπο-
κρινόμενος εἰς τὴν ἀκινησίαν καὶ φησὸν διε ἡ ψυχὴ ἀκίνητος ἔστιν, ἀλλ’

9 συγχωροῦντα scripsi: συγχωροῦνται a: compend. I 15 γάρ σοι μέμψοιτο ἐπὶ τῶν
ἀμφιδόξων λαμβάνοντι οἷον βιούλει Λ σ’ addidi λέγοντα a compend. I
18 inter τὸ et ναὶ spat. 3—4 litt. I 19 λέγειν ΑΙ: λέγει a γνώμας δὲ ὡς λέγει
καλούσι τὰς Α 20 δόξας. ἔγουν τὰς δοκινσας Α 20. 21 σοφοῖς—πλείστοις Α
21 καὶ τῶν σοφῶν τοῖς πᾶσιν Α 22 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν] c. 1 p. 100b 21—23
ἄλλας, ut videtur, I pr. 27 αὐτοῦ Α 28. 29 ἀμφιδόξεῖται δὲ καὶ a: ἀμφιδόξεῖ δὲ
τὸ I 30 μὴ, quod post κωλύει collocant aAI, transposui 31 μεταφέρει a
32 τὴν om. A φῆ Α ἀζίνητος Α: ἀθάνατος al ἔστιν om. A

οὐγὴ ὡς σὺ ζῆρου κινουμένη, οὐδὲ δέξει σοφίζεσθαι καὶ σοφιστικῶς ἀποκρίνεσθαι. δειγμένη δὲ ἂν ἡ ψυχὴ διὰ μὲν τοῦ αὐτοκινήτου ἀθάνατος. θυγὴ δὲ διὰ τοῦ ἐναντίου· εἰ γάρ μὴ κινεῖται. οὐδὲ γωρίζεται τοῦ σώματος, καὶ εἰ μὴ γωρίζεται, ἔστι θυγὴ. ἡ λέγοι ἂν διὰ τοῦ μεταφέρειν τὸ διαταραχόριττον ψηφίζεται· εἰ γάρ τις θείη τὴν ψυχὴν θυγήν, γρήζεται [δέ] τις μεταφράξῃ καὶ εἶπῃ ‘εἰ ἡ ψυχὴ ἀρμονία ἔστι τῷ οὐρανῷ’, ὡς δὲ Πλάτων ἐν τῷ Φαιδρῷ πεποίηκεν· οὐκ ἂν γένοιτο ποτε ἀναρμοστέα. ζητοι θάνατος· εἰ γάρ ἡ ψυχὴ τῷ οὐρανῷ ἀρμονία ἔστιν, πάντως ὁ θάνατος ἀναρμοστία ἔστιν· εἰ δὲ ἡ ἀρμονία μὴ γίνεται ἀναρμοστία, πάντως οὐδὲ θάνατος· ἀθάνατος ἄρα 10 ἡ ψυχὴ· καὶ λίγων δὲ ἡ προτέρα ἐξήγγειλε διὰ τὰ εὐθύς ἐπενηγεγμένα· λέγει γάρ ἔτι δια ταῦτα προσαιτεῖται, | πᾶς δητα τὰς f. 13r ἀποκρίσεις ποιουμένῳ οὐκ ἔσται αὐτῷ συμποδίσμὸς καὶ ἀπάτη· λέγει γοῦν καὶ ταῦτα τῆς ἀνωμένης ἐξηρτημένα. ἔστι δὲ τοιοῦτος τῶν λεγο-15 μένων δ' οὐδὲ· διταν τινὰ ἐρωτῶνται, οἰδεν δὲ δὲ ὁ ἀποκρινόμενος κατὰ δὴ τὰ ἐρωτώμενα ἀμφιδίκα εἰναι, προαγορεύετω καὶ λεγέτω μὴ οὕτως ἔχειν, ὡς δὲ ἐρωτῶν τίθησιν, ἀλλὰ ἐναντίως· οὕτω γάρ ποιῶν καὶ μόνον οὐγῇ ἐπιστομίζων διὰ τοῦ λέγειν ‘οὐγὴ οὗτως ἔχει ως σὺ φέρε, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ ἐναντίον’ κωλύετε τὸν ἐρωτῶντα δὲ βιούλεται συμπεράνασθαι.

20 p. 176b29 'Επεὶ δὲ ἔστιν. ἡ μὲν δρυθὴ λόσις ἐμφάνισις ψευδοῦς συλλογισμοῦ.

Μέλλων γωρίζαι εἰς τὸ παραδοῦναι κριτινὸν δὲ τὸ ἂν δυναίμενα διαιλύειν τὰ σοφίσματα, εἴτε καθ' ὅμωνυμάν εἰσὶν εἴτε κατ' ἀμφιβολίαν ἡ καθ' ἔτερόν τινα τρόπον τῶν ἀπηριθμημένων δέκα καὶ τριῶν, 25 ἀλλάζει τὸν λόγον ἐπὶ τὸ καθολικώτερον. καὶ φρεσὶν θτι, ἐπεὶ πᾶς συλλογισμὸς σοφιστικὸς ἡ παρὰ τὴν ὥλην ἔστι, τὰς προτάσεις ἔχων ψευδεῖς, ἡ παρὰ τὸ σχῆμα καὶ κατὰ τοῦτο ὡν ἀσυλλογιστος, τοῦ μὲν κατὰ τὸ σχῆμα ὄντος ἐρρωμένου ψευδεῖς δὲ τὰς προτάσεις ἔχοντος δεῖ ἀναιρεῖν μίαν τῶν κειμένων προτάσεων, παρ' ἣν τὸ ψεῦδος, ἡ εἰ τύχοι καὶ ἀμφιτέρας, ἀλλὰ 30 μᾶλλον τὴν μεῖζονα, ὡς πολλάκις εἰρήκαμεν. καὶ διαιλύειν οὕτως αὐτὸν, τοῦ δὲ τὸ σχῆμα κριτημένον ἔχοντος τὴν ἀσυλλογιστικὴν αὐθίτις ἀπελέγγειν καὶ οὕτω καὶ αὐτὸν ἀνατρέπειν. δὲ πᾶς μὲν οὖν τῶν λεγομένων σκοπὸς τοιοῦτος ἔστιν. ἐπιέναι δὲ παροδεικῶς καὶ τὴν λέξιν οὕτως ἔστιν. ἐπεὶ δὲ δρυθὴ ἐμφάνισις καὶ ἀπόδειξις τοῦ ἀπλῶς σοφιστικοῦ συλλογισμοῦ

I σὺ ζῆρου om. in spatio 5 fere litt. A σοφίσεσθαι a 2 αὐτοκινήτος a 3. 4 τῶν τῶν μάτατος γωρίζεται· εἰ δὲ μὴ γωρίζεται, συμφύείρεται τόντων. ἡ A 5 δέ lelevi τις alt. om. b 6. 7 ἐν τῷ Φαιδρῶν] c. 36 sqq. 7 ἔστι Λι: ἔγουν a 9 ἡ om. Λ γίνεται ΑΙ: γένοιτο a 10 προτέρα ΑΙ: πρώτη a 12 δὲ Λ 14 ἔτι a 15 ἐρωτῶντας scripsi: ἐρωτῶντας al δὲ I: om. a 16 προσαγορεύετω Ι: προσαγορεύετω a 17 μονονούγι a: μονονόν I 18 τοῦ a: τὸ I 24 δεκατριῶν Λ 27 καὶ deleverim 28 ἐρρωμένου aΛ: ἐρωτωμένου I 30 πολλάκις velut p. 120, 18 εἰρήκαμεν aΛ: εἰρήκειμεν I 32 δ, πως a τοῦ λεγομένου Λ 34 ἀπόδειξις ΑΙ: ἀπόδοσις a

αὗτη ἐστί, τὸ δεῖξαι παρὰ ποίαν τῶν προτάσεων συμβαίνει τὸ ψεύδος, τὴν μείζονα ἡ τὴν ἀλάττονα, ὁ δὲ ψεύδης συλλογισμός ἐστι διττός, ὁ μὲν τὸ σχῆμα ἐρρωμένον ἔχων, ὡς ὁ λέγων ὃ λίθος παντὶ ζῷῳ, τὸ ζῆτον παντὶ ἀνθρώπῳ³ καὶ συλλογιζόμενος ἐκ τῆς πᾶς καὶ πᾶς ψεύδες τι συμπέρασμα, 5 τὸ πάντα ἄνθρωπον εἶναι λίθον, ὁ δὲ παρὰ τὸ σχῆμα λαμβανόμενος ἀλήθευσισῶν τῶν προτάσεων, ὡς ὁ ἐκ δύο καταφατικῶν ἐν δευτέρῳ σχῆματι τὸν ἄνθρωπον ἵππον εἶναι συμπεραινόμενος, ὅστις καὶ μὴ ὣν συλλογισμὸς δοκεῖ εἶναι τῆς ἴδιωτικῆς, εἴτη ἂν τοῦ οὐτως συλλογιζόμενου συλλογισμοῦ λόγος ἡ τε νῦν εἰρημένη (εἰρημένη δὲ νῦν λόγον λέγει τὴν προσεχῶς 10 ἥρημεσσαν, τὴν δὲ οὐ συλλελόγισαι, ἀλλ ἀσυλλόγιστος εἰ διὰ τὸ δύμανυμα ἡ ἀμφίβολα εἶναι τὰ ἡρωτημένα ἡ τι τοιοῦτον, ἡ δὲ ἐκ δύο μερικῶν συλλογιζῆται ἡ ἐκ δύο ἀποφατικῶν ἡ τι τοιοῦτον) καὶ ἡ διόρθωσις τῆς οὐ καλῶς ληφθείσης προτάσεως, παρ' ἣν τὸ ψεύδος συνάγεται. Ὅστε ἔσται λόγοι τοὺς τοιούτους συλλογισμούς τοὺς μὲν συλλελογισμένους 15 ἀνελόντα, τοὺς δὲ φαινομένους διελόντα. τὸ δὲ τοὺς φαινομένους διελόντα λόγοιν ἵστον ἐστὶ τῷ ἀναλόντα εἰς τὰς προτάσεις δρᾶν πῶς ἐλήφθησαν, καὶ πότερον δυμάνυμα ἐστι τὰ ἡρωτημένα ἡ ἄλλον τινὰ τρόπον, ἐξ ὧν οἱ παραλογισμοὶ γίνονται. καὶ τοὺς μὲν συλλελογισμένους καὶ τὸ ἔδιον τοῦ σχῆματος ἐν ᾧ συνελογίζεται φυλάκτοντας ἀναιρέσοντας 20 δεικνύντας τὸν τρόπον τοῦ παραλογισμοῦ, τοὺς δὲ ἀσυλλογίστους διαιροῦντας καὶ δεικνύντας δὲ αἱ δύο καταφατικαὶ εἰσιν ἐν δευτέρῳ σχῆματι ἡ τι τοιοῦτον. διὰ μὲν οὖν τῶν μέχρι τοῦ νῦν εἰρημένων περὶ τε τοῦ κατὰ τὸ σχῆμα ἡμαρτημένου καὶ περὶ τοῦ κατὰ τὴν ὥλην ψεύδομένου διελάμβανε· νῦν δὲ περὶ μόνου τοῦ τὸ σχῆμα μὲν ἐρρωμένον φυλάκτοντος τῆς 25 δὲ ἀληθείας ἐκπίπτοντος τὸν λόγον ποιεῖται. καὶ φησὶν δὲ, ἐπεὶ τῶν τοιούτων συλλογισμῶν οἱ μὲν ἀληθεῖς ἔχουσι τὸ συμπέρασμα, ὡς οἱ λέγοντες ὃ ἄνθρωπος λίθος, ὁ λίθος ζῆτον, ὁ ἄνθρωπος ἄρα ζῆτον⁴, οἱ δὲ τὸ συμπέρασμα ψεύδες ἔχοντες δῆλοι, τοὺς μὲν κατὰ τὸ συμπέρασμα ψευδομένους διετῶσι λόγοιν· καὶ γάρ δεῖται [μὲν] τὸ συμπέρασμα ψεύδες 30 ἡ, ἐξ ἀνάγκης καὶ αἱ προτάσεις ψεύδεις εἰσιν. ἀναιρεῖται δὲ οὖν ἐν τοῖς τοιούτοις συλλογισμοῖς καὶ τὸ συμπέρασμα καὶ αἱ τὸ τοιοῦτον συνάγονται | προτάσεις συμπέρασμα. τοὺς δὲ κατὰ τὰς προτάσεις ψευδομένους §. 43v μοναχῶς ἔσται λόγοι· ἐπεὶ γάρ καὶ ἐκ ψευδῶν συνάγεται ἀληθεῖς, ἐν τοῖς τοιούτοις αἱ προτάσεις ἀναιρέθησονται, οὐ μὴν καὶ τὸ συμπέρασμα· τοῦτο 35 γάρ ἀληθές. Ὅστε τοῖς βουλομένοις λόγοιν τοιοῦτον συλλογισμόν, σοφιστικὸν δηλασθήτι, πρῶτον μὲν σκεπτέον δὲ κατὰ τὸ σχῆμα ἡμάρ-

3 ἐρωτώμενον ut p. 135, 28 I   5 λαμβανόμενος] λαμβαν in ras., ut videtur, A
 6 ὁ ΑΙ: οι. α   9 λόγον ex θύστον corr. I¹   λέγει λόγον Α   10 συλλελόγισαι Α:
 συλλελόγισαι al   εἰ Α: ἡ al   10, 11 ὄμωνυμον ἡ ἀμφίβολον I pr., corr. I¹
 11, 12 ἡ δὲ—τοιοῦτον οι. I   14 ἔσται ΑΙ: ἔστι α   ante λόγον add. τὸ al:
 οι. Α   16 διελόντα] a corr., ut videtur, I   ἀναλόντα Α: ἀναλόντι al
 18 μὲν Α: οι. al   19 ἀναίρετον a   20, 21 διαιροῦντα καὶ δεικνύντα Α   24 μὲν
 οι. Α   25 ἀληθεῖς Α: ἀκριβεῖς al   ἐκπίπτοντας a   29 μὲν delevi   31 καὶ
 prius superscr. I¹   36 immo εἰ sive εἰ τι

τηται η κατὰ τὴν ὅλην. καὶ εἰ κατὰ τὴν ὅλην τυχὸν εἴη τὸ αὔτιον,
ζητητέον πότερον ἐν ταῖς προτάσεσιν ἔχει τὸ φεῦδος η̄ ἐν τῷ συμπερά-
σματι. εἰ μὲν οὖν ἐν τῷ συμπεράσματι, καὶ ἐν ταῖς προτάσεσιν ἐξ ἀνάγκης,
οὐ μὴν τὸ ἀνάπτατιν. ζητητέον δὲ ταῦτα. δῆπος, εἰ μὲν εἴη κατὰ τὸ σχῆμα
5 οὐκαρτημένος, διελόντες αὐτὸν λύσωμεν, εἰ δὲ παρὰ τὴν ὅλην. ἀναίρεσιν
τῆς φεῦδος προτάσεως ποιησάμενοι. τὸ γάρ δῆπος η̄ διαιροῦντες η̄
ἀναιροῦντες λύσωμεν, τὸ μὲν διαιροῦντες ἀντὶ τοῦ ἀναλύοντες εἰς τὰς
προτάσεις, ὥσπερ καὶ τὸ ἀναιροῦντες ἀντὶ τοῦ η̄ ὡδὲ ἀντὶ τοῦ η̄ τὸ συμ-
πέρασμα μόνον η̄ τὸ συμπέρασμα καὶ τὰς προτάσεις'.

10 p. 177a6 Διαφέρει δὲ πλεῖστον ἐρωτώμενόν τε καὶ μὴ λύειν
λόγον.

"Ισον ἔστι τὸ προκείμενον τῷ 'πολὺ διαιρέει τὸ ὄραν τὴν τοῦ λόγου
ἀμαρτίαν (τοῦτο γάρ ἔστιν η̄ λύσις, η̄ εὑρεσις τῆς ἀμαρτίας τοῦ λόγου), δῆτε
κατὰ σχολὴν καὶ καθ' ἑαυτὸὺς λαμβάνοντες τὸν συλλογισμὸν σκοποῦμεν,
15 πῶς συλλελόγισται καὶ πῶς αἱ προτάσεις ἐλήφθησαν, καὶ δῆτε ἐρωτώμεθα'.
ἐργάθεις γάρ ἔστι καὶ πολλῆς τῷ ὄντι ἔξεως ἀμα τῇ ἐρωτήσει τὸ συμ-
βαῖνον ἐκ τοῦ λόγου δύναται συνορᾶν.

p. 177a9 Τῶν μὲν οὖν παρὰ τὴν ὄμωνυμίαν καὶ ἀμφιβολίαν
ἐλέγχων.

20 Τέσσαρές εἰσι τρόποι ἐξ ὧν τὰ δύο εἰδῆ, τό τε καθ' ὄμωνυμίαν
καὶ τὸ κατ' ἀμφιβολίαν, εἴωθε συνίσταθαι. πρῶτος μέν, δῆταν οἱ λόγοι
η̄ τούναμος πλείω σημαίνῃ, δις καὶ κοινὸς ἔστιν ἐπίσης τοῦ τε ἀπὸ τῆς ὄμω-
νυμίας γινομένου ἐλέγχου καὶ τῆς ἀμφιβολίας. δεύτερος δέ, δῆταν εἰωθίστες
ῶμεν οὕτω λέγειν· ἔστι δὲ καὶ οὗτος κοινός. τρίτος δέ, δῆταν τὸ συν-
25 τεθὲν πλείω σημαίνῃ, κεχωρισμένον δὲ ἀπλοῦν ἔστιν, ὡς τὸ 'ἐπίσταται
γράμματα'. οὕτε γάρ τὸ 'ἐπίσταται' πλείω σημαίνει οὕτε τὸ 'γράμματα'.
συντεθὲν δὲ διττόν ἔστιν· δις τρόποις ίδιός ἔστι τοῦ κατὰ ἀμφιβολίαν μόνου.
τέταρτος δὲ οἱ ἀντιστρόφως τούτῳ ἔχων, δῆταν τὸ μὲν σύνθετον ἐν σημαίνῃ,
ώς τὸ 'ό ανθρωπος νεκρός ἔστι', κεχωρισμένον δὲ πολλά, ὥσπερ καὶ τὸ
30 "Οὐκορος ποιητής ἔστιν" ἐν δηλοῦ, χωρισθὲν δέ, οἷον "Οὐκορός ἔστι". πολλά·
η̄ γάρ δι τοιητής ἔστιν, η̄ δι τι ζῆ καὶ ἔστι. τούτων οὕτως ἐχόντων λέγει
δῆτι τῶν παρὰ τὴν ὄμωνυμίαν καὶ ἀμφιβολίαν ἐλέγχουν οἱ μὲν
παρὰ τὴν ὄμωνυμίαν ἐλέγχοι ἐν τι τῶν ἐρωτημάτων ἔχουσι πολλὰ

2 ἐν ταῖς ΑΙ: η̄ ἐν ταῖς α 10. 11 λύειν λόγον ομ. I 14 λαμβάνοντες scripsi:
λαμβάνονται αι 15 ἐρωτώμεθα Α: ἐρωτῶνται αι 18 post καὶ add. τὴν Arist.
(ομ. D) cf. vs. 32 19 ἐλέγχουν ομ. A 20. 21 δύο—συνίσταθαι αι: πολλαχῆς
λεγόμενα συνίσταθαι εἴωθε Α 22 σημαίνει α 23 δὲ Α: ομ. αι 25 σημαίνει α
28 τούτου Α σημαίνει α 29 post τὸ alt. add. δι α 30 κεχωρισθὲν α 31 η̄
prius ΑΙ: ει α 32 τῶν παρὰ ΑΙ: περὶ τῶν α 33 post ἔχουσι erasit 1 litt. Α

σημαίνον, τὸ ὄνομα δηλαδή· ἐπεὶ δὲ τοῦτο ἔχουσι πολλὰ σημαῖνον, καὶ ὁ λόγος διττὸς ἔσται ὡς συνεπλάκη τὸ ὄνομα. προσυπακουστέον οὖν τὸ ‘καὶ τὸν λόγον’, ἵν’ ἡ τὸ πλῆρες οὐτως· οἱ μὲν παρὰ τὴν ὄμωνυμίαν ἔχουσι καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸν λόγον πλείω σημαίνοντα. ἐν γάρ τῷ ᾧ
 5 κύνι πορεύεται³ καὶ τὰ ὄνόματα πλείω σημαίνει καὶ ὁ λόγος· ἡ γάρ πορεία καὶ ἐπὶ ἔργεσσι καὶ βαδίσεις καὶ νεύσεως λέγεται. εἰ οὖν τὸ κύνι ὄνομα πολλὰ σημαίνει, ἔσται καὶ ὁ λόγος ὡς συντελήσεται τοῦτο διττός [οἱ δὲ τὸ συμπέρασμα]. οἱ δὲ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν ἐν λόγῳ τὸ διττὸν ἔχουσιν, ὃν συμπέρασμα ὀνόμασε διὸ τὸ καὶ αὐτὸν λόγον είναι· ἡ
 10 γάρ ἀμφιβολία καὶ ὡς πρότασις προβάλλεται καὶ προτείνεται, γίνεται δὲ καὶ συμπέρασμα. οἱ οὖν παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν τὸν λόγον ἔχουσι πλείω σημαίνοντα, τὰ δὲ ὄνόματα οὐχί, οἷον “γένοιτο καταβαλεῖν τὸν ὅν ἐμέ”. ἔνταῦθα γάρ τῶν μὲν ὄνομάτων οὐδὲν διττόν, αὐτὸς δὲ ὁ λόγος σφῆς αὐτοὺς σημαίνων ἑλεῖν τε καὶ αἴρειθηται. καὶ τάχα τις εἶποι ὡς καὶ ἐν τῷ
 15 καὶ⁴ ἀμφιβολίαν ἐλέγχω καὶ ὁ λόγος καὶ τὸ ὄνομα τὸ διττὸν ἔχουσιν· ἐν γάρ τῷ ‘ἄρ’ ἔστι σιγῶντα λέγειν;⁵ καὶ ὁ λόγος διττὸς καὶ τὸ σιγῶντα,
 καὶ πρῶτα μὲν λεκτέον διτ τὸ σιγῶντα οὐκ ὄνομα ἀλλὰ μετοχή· ὄμοιως καὶ τὸ ὄρθωντα. ἀλλως τε δὲ ἐπὶ μὲν τῶν παρὰ τὴν ὄμωνυμίαν αἱ τὸ διττὸν καὶ ἐν ὄνόμασίν ἔστι καὶ ἐν λόγοις· ἐν δὲ τοῖς παρὰ τὴν ἀμφι-
 20 βολίαν παραλογισμοῖς | οὐκεῖν μὲν ἐν τῷ λόγῳ τὸ διττόν, ὡς εὑρήσεις f. 11r τὸν φιλόσοφον καὶ⁶ ἀργάς τοῦτο αὐτὸν λέγοντα· δέ τε δὲ ἔχουσι τὸ διττὸν καὶ ἐν ὄνόματι, δέ τε δὲ οὐκ ἔχουσι. ζητήσειε δὲ ἄν τις πῶς πρότερον ἑλεγεν διτι ἐν μὲν τῷ σιγῶντα λέγειν “ἐν τῇ ἀντιφάσει” ἔστι τὸ αἵτιον τοῦ παραλογισμοῦ, οὐκ ἐν τῷ συλλογισμῷ, ητοι τῷ συμ-
 25 περάσματι, νῦν δὲ λέγει διτι ἐν μὲν τῷ σιγῶντα λέγειν τὸ συμπέ-
 ρασμα διττόν. η ἐπειδὴ ἐν τισι τῶν σιφισμάτων τὸ συμπέρασμα τὸ αὐτό ἔστι μιᾷ τῶν προτάσεων, διὰ τοῦτο δέ τε μὲν ὡς παράδειγμα τοῦ ἔχοντος τὸ διττόν ἐν τοῖς προτάσεσι λαμβάνει αὐτό, δέ τε δὲ ὡς παράδειγμα τοῦ ἔχοντος τὸ συμπέρασμα διττόν. διτι δὲ ἐν τῷ ‘ἄρ’ ἔστι σιγῶντα λέγειν;⁷
 30 τὸ συμπέρασμα καὶ ἡ πρότασις τὸ διττὸν ἔχουσιν. οὐκ ἄλλον. διταν δὲ ἔτερόν τι τὸ συμπέρασμα τῶν προτάσεων, οὐδέποτε ἔλαβε τὸ συμπέρασμα καὶ ὡς παράδειγμα προτάσεως ἔχοντης τὸ διττόν, ἀλλὰ μόνην ὡς συμπέ-
 ρασμα. τὸ δὲ ἐν δὲ τῷ μὴ συνεπίστασθαι τὸν ἐπιστάμενον παρά-
 δειγμά ἔστι τοῦ κατὰ ἀμφιβολίαν ἑλέγουσον. οὐδὲν δὲ τῶν ὄνομάτων τὸ
 35 ἐρώτημα ἔχει διττὸν ἀλλὰ τὸν λόγον. ἔστι δὲ τὸ σόφισμα τοιοῦτον· ἄρ’ ὁ ἐπιστάμενος λέγει η πρόττειν ἐκεῖνο συνεπίσταται δι λέγει η πράττει;

3 τὸ ΑΙ: οι. α post μὲν add. οὖν Α 4 ἐν γάρ.—8 ἀμφιβολίαν praeterea alii scholio inseruit Α (= Αb) 5 τὸ ὄνομα πολλὰ Αb 6 ἐπὶ τῇ, omissio καὶ, Αb πλεύσεως Αb 8 οἱ δὲ τὸ σ. οι. Αb post ἀμφιβολίαν add. δηλαδή Α 12 τὸν δι 1: τὸ νῦν α: τὸν δι 13. 14 σφᾶς—αἴρειθηναι] διττός Α 14 τάχα δὲ, omissio καὶ, Α 15 καὶ prius οι. Α 17 πρῶτα ΑΙ: πρῶτον α 19 ἐν alt. Α: οι. al 21 καὶ⁸ ἀργάς] c. 4 p. 166a6 sq. 22 ὄνομάτι ΑΙ: ὄνοματι α 23 πρότερον] c. 10 p. 171a8 24 ητο ΑΙ: ηγουν α 33 μὴ οι. α 34 an οὐδὲν γάρ?

ναί· οὗτος δὲ ἐπίσταται λέγειν ἵμβρεῖα· οὗτος ἄρα συνεπίσταται καὶ τὰ
ἵμβρεῖα· ἀλλὰ μὴν ὅμηρος τὰ παρ' αὐτῶν δηλούμενα (ὅτι γάρ λόγος ἐπὶ
παιδὸς ἡ ἴδιωτου ἡρωτάτῳ). εἰ οὖν οὗτος [μὲν] ἐπίσταται μὲν λέγειν ἵμβρεῖα,
οὐ συνεπίσταται δὲ καὶ τὰ δι' αὐτῶν δηλούμενα (οὐδὲν γάρ κωλύει
5 ἀποστολατίσαντα ἐπίστασθαι δέγχα βιβλίον προφέρειν τε καὶ ἐπαγγέλλειν,
ἀγνοεῖν δὲ τὰ δηλούμενα δι' αὐτῶν), ψεῦδος δὲ συνεπίσταται. εἰπόνυ δὲ
τοὺς μὲν ἀπὸ τῆς ὁμιλούμενας καὶ τὸ δηγομα καὶ τὸν λόγον ἔχειν πλειόν
σημαίνοντα, τοὺς δὲ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν [τὸ μὲν συμπέρασμα καὶ] τὸν λόγον
[πλειόν σημαίνειν], εἴτε πρότασίς ἐστιν ὁ λόγος εἴτε συμπέρασμα, τὸν μὲν
10 ἀπὸ τῆς ὁμιλούμενας οὐκ ἔθηκε παράδειγμα· τὸν δὲ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν
δύο τέθηκε παράδειγματα, τὸ μὲν ἔχον διτήν καὶ τὰς προτάσεις καὶ τὸ
συμπέρασμα, τὸ δὲ τὴν πρότασιν μόνον. εἰδέναι γάρ δεῖ διτοῦ τοῦ μὲν
σιγῆντα λέγειν διτήν μὲν τὸ συμπέρασμα καὶ ἡ πρότασις, τοῦ δὲ μὴ
συνεπίστασθαι τὸν ἐπιστάμενον ἡ μὲν πρότασις διτήν, τὸ δὲ συμπέρασμα
15 οὐχί· τὸ γάρ συμπέρασμα τὸ 'οὗτος ἄρα συνεπίσταται καὶ τὰ ἵμβρεῖα' οὐ
διτήν. ἦν δ' ἀν ταχεστέρα ἡ λέξις ἡ ἐν δὲ τῷ μὴ συνεπίστασθαι τὸν
ἐπιστάμενον, εἰ οὕτω πως εἰλέγειν· ἐν δὲ τῷ ἐλέγχῳ τῷ λέγοντι 'οὐκ ἄρα συνε-
πίσταται ὁ ἐπιστάμενος' τὸ ἐρωτήμα διτήν καὶ ἀμφιβολίαν, τὸ δὲ συμπέρασμα
ἀπλοῦν. τὸ δὲ καὶ τὸ διτήν δὲ μὲν ἔστιν, ὅτε δὲ οὐκ ἔστιν εἴπε-
20 περὶ τῶν δύο τρόπων τῶν τὸ πολλαχῶς λεγόμενα συνιστώντων, τοῦ τε χωρὶς
μὲν ἔκαστον ἔχοντος ἀπλοῦν. συντεθέντος δὲ οὐχ ἀπλοῦν, καὶ περὶ τοῦ
ἀντιστρέψας τούτῳ ἔχοντος, καὶ ἔστιν δὲ λέγει τοιοῦτον, διτοῦ δὲ διτήν δὲ
μέν, χωρισθέντος τοῦ 'ἐπίσταται' τῶν γραμμάτων, οὐκ ἔστι. συντεθέντων
δὲ ἔστι· ποτὲ μὲν γάρ τὸ διτήν ἐν συνθέσει ἔστιν, ἐν διαφέρεσι δὲ οὐκ
25 ἔστιν, ἡ καὶ ἀνάπταται. ἔστι δὲ καὶ οὕτως· τὸ διτήν ἐν τοῖς παρὰ τὴν
ἀμφιβολίαν παραλογισμοῖς ποτὲ μέν ἔστι καὶ ἐν τοῖς ἐρωτήμασι καὶ ἐν
ταῖς προτάσεσι, δέ τε δὲ οὐκ ἔστιν· εἰρηγται γάρ διαφέρειν ἀλλήλων τὰ
δύο ταῦτα εἰδῇ τῷ τοὺς μὲν ἀπὸ τῆς ὁμιλούμενας ἀεὶ ἔχειν καὶ ἐν ὀνό-
μασι καὶ ἐν ἐρωτήμασι τὸ διτήν, τοὺς δὲ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν οὐκ ἀεί.
30 ἀλλὰ ἔχειν οὕτως τὸ διτήν ποτὲ μέν, ποτὲ δὲ οὐ. τὸ δὲ ἀλλὰ σημαίνει
τὸ διτήν δέ τε μὲν δὲν δὲ οὐκ δέντον ἔστι τῷ 'τι μὲν τοῦ διττοῦ ἔστιν
δὲν καὶ σιγήθεις, τι δὲ μὴ δὲν καὶ ψεῦδος'. ἐπὶ γάρ τοῦ 'τι' ὁ ἐπιστάμενος
λέγειν καὶ ἔκεινο συνεπίσταται ⟨δ⟩ λέγειν πηδὲ μὲν ἀληθίες πηδὲ δὲ ψεῦδος·
ἐπὶ μὲν γάρ τοῦ ἐπιστάμενος ἀληθίες· οὗτος γάρ συνεπίσταται· ἐπὶ δὲ τοῦ
35 παιδὸς ἡ τοῦ ἴδιωτου ψεῦδος.

3 μὲν prius delevi μὲν alt. I: om. a 8. 9 τὸ — καὶ et πλείω σημαίνειν delevi
10 τῶν A: τοῖς al 14 τὸν a.L: τὸ I ἐπιστάμενον A Arist.: συνεπιστάμενον al
15 τὸ alt. om. A 17 εἰ periisse videtur in A δὲ AI: om. a 21 περὶ¹
om. A 22 post ἀντιστρέψων add. τοῦτο a τούτου A 23 ἐπίσταται AI:
ἐπίστασθαι a γραμμάτων aL: γραμμένων I 25 post ἐν induxit μὲν A 30 οὕτως
scripsi: αὐτὸς aL 31 δέτε—ότε I: δτε—ότε a(T): ποτε—ποτε A: τὸ—τὸ Arist.
33 δέ λέγει scripsi cf. p. 138,36: λέγειν aL 35 παιδὸς AI: παιδέου a

p. 177 a 16 Ὅσοις μὲν οὖν ἐν τῷ τέλει τὸ πολλαχῶς.

Τὸ λεγόμενον δῆλον ἔσται, εἰπερ ἀναμνησθῶμεν ὃν εἶπεν ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν ἐν αἷς περὶ τοῦ ἑξῆ | ἀντικειμένων συλ. f. 44 v λογίζεσθαι τὸν λόγον ἐποιεῖτο. εἰσὶ δὲ ἄπειροι εἴπεν ἔκεισε ταῦτα πρὸς τῷ 5 τέλει: “δεῖ δὲ κατανοεῖν διὰ οὗτως μὲν οὐκ ἔστιν ἐναντία συμπεράσματοι ἢ ἐνδέσσι συλλογισμοῦ, ὡστ’ εἴναι τὸ συμπέρασμα τὸ μὴ δὲ ἀγαθὸν ἄγαθὸν ἢ ἀλλο τι” καὶ τὰ λοιπά. τούτων οὗτως ἔκει ῥηθέντων δῆλον διὰ τὸ Ὅσοις μὲν οὖν ἐν τῷ τέλει ἔστι τῷ ‘ἐν Ὅσοις μὲν οὖν ἐν τῷ συμπεράσματι’. τοῦτο γάρ εἶπε τέλος. ἐν Ὅσοις μὲν οὖν ἐν τῷ τέλει ὀρᾶται τὸ πολλαχῶς 10 λεγόμενον, τουτέστιν ἡ ἀντίφασις, δεῖ εἰδέναι διὰ ἡ πρότασις ἔχουσα τὴν ἀντίφασιν ἐλήφθη· εἰ γάρ μὴ προσλάβῃ ἐν τῇ προτάσει τὴν ἀντίφασιν, οὐ γίνεται ἔλεγχος ἐξ ἐνδέσσι συλλογισμοῦ τάνατία συνάγων. εἴτα ὥσπερ ἀναμιμνήσκων ἡμᾶς τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν εἰρημένων ἐπέγγαγεν ἄνευ γάρ ἀντιφάσεως οὐκον ἦν ἔλεγχος, 15 ὡς εἰ ἔλεγεν ‘εἰρηται γάρ καὶ ἐν ἐκείνοις διὰ ἄνευ τοῦ προσλαβεῖν τὴν ἀντίφασιν οὐ δύναται γενέσθαι ἔλεγχος διὰ τὸ ἀγαθὸν οὐκ ἀγαθόν’· τὰ γάρ δεύτερα τῶν Προτέρων τὰς ἀρχὰς περιέχει τῶν Σοφιστικῶν ἐλέγχων. ἢ μᾶλλον τὸ λεγόμενόν ἔστιν· ἐν Ὅσοις μὲν οὖν ἐν τῷ συμπεράσματι ἀμφιβολία ἔστι (ταύτην γάρ εἶπε πολλαχῶς), ἀλλα γάρ προσλάβῃ τὴν ἀντίφασιν, οὕτω δῆλον εἰ ἔλεγχει· τούτου γάρ ἔστι δηλωτικὸν τὸ οὐ γίνεται 20 ἔλεγχος. οἷον ἀρ δέστι τυφλὸν ὄρᾶν; οὐ· τί δέ, διαν τυφλὸν ὄρᾶς, οὐ τυφλὸν ὄρᾶς; ἔστιν ἄρα τυφλὸν ὄρᾶν. τοῦτο ἀμφιβολον· ἢ γάρ διὰ δι τυφλὸς ὄρᾶς, διὰ διὰ τὸ βλέπων ὄρᾶς τὸν τυφλὸν. ὥστε εἰ μέλλει φανῆναι ἔλεγχος, δεῖ προσλαβεῖν τὴν ἀντίφασιν οὗτως· ἔστιν ἄρα τυφλὸν ὄρᾶν καὶ μὴ ὄρᾶν· 25 ἢ οὗτως· δι τυφλὸς ἄρα ὄρᾶς καὶ οὐκ ὄρᾶς. ἐπειδὴ γάρ ἀμφιβολόν ἔστι διὰ τὸ πολλὰ δηλοῦν τί τούτων συνεπεράνατο, εἰ μὴ προσλάβῃ τὴν ἀντίφασιν, ἀδηλός ἔστιν εἰ εἰς θάτερον τῶν σημαντικῶν βλέπων συνεπεράνατο διλλὰ μὴ εἰς θάτερον. ἐν γάρ τῷ ‘ἔστιν ἄρα σιγῶντα λέγειν’ ἀδηλον εἰ ἔλεγχει· ἀλλὰ δὲ προσλάβῃ τὴν ἀντίφασιν, λέγων ‘ἔστιν ἄρα σιγῶντα λέγειν καὶ μὴ λέγειν’. δῆλος γίνεται. οὗτοι γάρ εἶπε τὸν ἔλεγχον γίνεσθαι ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν· δι καὶ αἰνιττόμενος εἶπεν ἄνευ γάρ ἀντίφασεως οὐκον ἦν ἔλεγχος.

2 ἔσται I: ἔστιν α 2. 3 ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτ. [Ἀναλυτ.] c. 15 p. 64 b 17—19
 4 τῷ scripsi: τὸ al 5 ἐναντία v Arist. cf. vs. 12: ἐναντίον al 7 ἔκει I:
 ἔκεισε a 15 εἰ ἔλεγεν I: ἔλεγχος a 18. 19 Ὅσοις παραλογισμοῖς ἐν τῷ
 συμπεράσματι τὸ πολλαχῶς, ηγουν ἀμφιβολία τίς ἐμφαίνεται, εἰ μὴ A 19. 20 post
 ἀντίφασιν add. τὸ συμπέρασμα A 20 τούτου—τοῦ ηγουν A 22 post ὄρᾶς
 add. ναι A τοῦτο ἀμφιβολον] ίδοὺ τὸ συμπέρασμα ἀμφιβολόν ἔστι. οὐδο γάρ φαίνεται
 σημαντικόν A γάρ om. A 23 τὸν om. A ἔλεγχος γενέσθαι A 25 οὗτοι
 om. A

p. 177^a 18 "Οσοις δ' ἐν τοῖς ἐρωτήμασιν, οὐκ ἀνάγκη.

Ἐν ὅσοις δέ, φησίν, ἐν τοῖς ἔρωτήμασιν ἔστι τὸ διττόν, οὐδὲ
ἀνάγκη προαποφῆσκειν, τουτέστιν οὐ δεῖ ἀπόλης ἀποφῆσκειν καὶ λέγειν
ὅτι οὐ, ὅταν πῇ μέν ἔστιν ἀληγήες πῇ δὲ φεύδες. ἐπὶ τούτων δὴ οὖν οὐδὲ
5 ἀνάγκη προαποφῆσκειν· φεύδως γάρ ἀποφῆσκεις ἀν. ὅταν δὲ ὅλως ἡ
φεύδος, δεῖ ἀποφῆσκειν· οἷον ἀρά γε ὁ Αἴας Θερσίτη ἐμονομάχγεν; οὐ·
ἐνταῦθα γάρ ἀνάγκη προαποφῆσαι· οὐδεὶς γάρ τον Αἰάντον Θερσίτη
ἐμονομάχγεν. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀρά γε ὁ ἐπιστάμενός τι λέγειν καὶ ἔκεινο
10 συνεπίσταται δὲ λέγειν; οὐδὲ ἀνάγκη ἀποφῆσαι· ἐπὶ γάρ τοι ἐπιστήμινος
φεύδος τὸ ἀποφῆσαι· συνεπίσταται γάρ δὲ ἐπιστήμων ἀλέγειν ἐπίσταται.
ἐπὶ μὲν οὖν τούτων οὐκ ἀνάγκη· ἐπὶ δὲ τοῦ συμπεράσματος ἀνάγκη λέγειν
οὐ· οἶνον ὅδε ἄρα συνεπίσταται δὲ ἐπίσταται λέγειν· ὥρητέον οὐ· φεύδως γάρ
τὸ τούς ὧδι ἐπισταμένους οἶνον τοὺς ἐπιστήμονας, [τὸ] μὴ συνεπίσταται δὲ
λέγειν ἐπίστανται. εἰπόντων δὲ ὅτι οὐκ ἀνάγκη προαποφῆσαι τὸ διττόν,
15 τὴν αἰτίαν ἐπήγαγε τούτου διὰ τοῦ οὐ γάρ πρὸς τοῦτο ἀλλὰ διὰ
τοῦτο διὰ λόγους, τουτέστιν οὐ γάρ πρὸς τοῦτο τὸ ἔρωτήμα ἔστιν διὰ λόγους
ἀλλὰ διὰ τοῦτο, ἵστι τὸ συμπέρασμα· διὰ γάρ τὸ συμπέρασμά ἔστι τὸ
ἔρωτήμα· καὶ ἐπεὶ διὰ τὸ συμπέρασμά ἔστι τὸ ἔρωτήμα, ἐν δὲ τῷ
ἔρωτήματι ἄδηλόν ἔστι τὸ συμβαῖνον (ἀγνοοῦμεν γάρ εἴτε ἐπὶ τοῦ ἐπιστή-
20 μανος εἴτε ἐπὶ τοῦ παιδὸς τὸν λόγουν συμπερανεῖ), οὐκ ἀνάγκη προαποφῆ-
σκειν. ἀλλὰ λέγειν ὅτι ἵστι τὸ συμπέρασμά ἔστι τὸ ἔρωτήμα, ἐν δὲ τῷ
αὐτῷ ποιεῖ.

p. 117a20 Ἐν ἀργῷ μὲν οὖν τὸ διπλοῦν καὶ σνορα καὶ λόγου.

Επίσην πῶς οὐ δεῖ ἀποκρίνεσθαι δι' ὧν ἔλεγεν ὅτι ὅσαις δὲ ἐν
25 τοῖς ἐρωτήμασίν ἔστι τὸ διττόν, οὐκάν ἀνάγκη προσαποφῆσαι, νῦν διδάσκει
καὶ πῶς δεῖ τὰς ἀποκρίσεις | ποιεῖσθαι. καὶ φησὶν ὅτι, ὅταν ἐν τῇ ἀργῆ, f. 45r
τουτέστιν ἐν τῇ προτάσει, η̄ ὕνομά τι ἔχῃ τὸ διττὸν η̄ ὁ λόγος, δεῖ εὖθὺς
ἄμα τῇ ἐρωτήσει μὴ συγχωρεῖν αὐτὴν καὶ κατανεύειν, ἀλλὰ λέγειν ὡς
ἔστι μὲν ὡς, ἔστι δὲ ὡς οὗ· καὶ ἐπάργει πρὸς σαφηνισμὸν τούτου τὸ
30 σιγῶντα λέγειν· ὡς γάρ ἐπὶ τούτου, φησίν, ὅταν ἐρωτηθῆμεν ‘ἀρ’ ἔστι
σιγῶντα λέγειν;’, λέγομεν ὡς ἔστι μὲν ὡς, ἔστι δὲ ὡς οὗ, οὕτω
ποιητέστον καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἄλλοις. ἐάν δέ, φησί, πολλάκις συμβαίνει ἐπι-
λαθήσειν τινα τοῦ ὅτι διττός ἔστιν ὁ λόγος δοῦναι τὸ ἐρωτάμενον, φησίν

4 δὴ I: δεῖ a 5 ψευδῆς] ὃ non satis liquet in I 7 τοὺν αἰάντων a: τῶν
αἰάντων I 8 τί I: τὸ a λέγειν a: λέγει I 13 τὸ alt. delevi
14 ἐπίσταται v: ἐπίσταται al 17 post ἤτοι τὸ expunxit ἐρώτημα I 27 ἡ prius AL:
ἢ ἐν a διορά τι scripsi: δνόχατι αλ 28 καὶ αλ:
om. I 31 λέγοινει AL: λεπτέον a 32 συμβαθη a: συμβαθη I

ώς ἔστι πάλιν διορθώσασθαι ἐπὶ τῷ συμπεράσματι (τέλος γάρ φησιν, ώς πολλάκις εἴπομεν, τὸ συμπέρασμα). ἐν γάρ τῷ συμπεράσματι, ὑπηρίκα τοῦτο συνάγεται· παρὰ τοῦ ἐρωτῶντος, προστιθέντα τινὰ τῇ ἐρωτήσει ἀπείρουσι· τὸν συλλογιζόμενον συλλογίσασθαι. ἐπάγει δὲ καὶ τούτου παράδειγμα, ὃ τοιοῦτόν ἔστιν· ηρώτησεν ὁ σοφιστῆς ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν; οὐκ ἔφησεν ὁ ἀποκρινόμενος ὅτι ἔστι μὲν ὡς, ἔστι δὲ ὡς οὐ, ἀλλὰ δῆλως ἀπέφησε. συνεπεράνατο δὲ ἐκεῖνος ὅτι ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν. πῶς γοῦν ἀποδράσῃ πάλιν τὸν ἔλεγχον ὁ ἀποκρινόμενος; ὑπηρίκα ἐκεῖνος ἔξαρξε τὸ συμπέρασμα λέγων 'ἄρ' ἔστι σιγῶντα λέγειν', προστιθέεις αὐτὸς 10 'οὐ· δὲ γάρ Σωκράτης δῆδε σιγῶν οὐδὲ λέγει'. ὠσαύτως ποιητέον καὶ ἐν τοῖς ἔγγονι τὸ διτέλον ἐν τοῖς προτάσεσιν, εἰ μὴ φθάσου ὁ ἀποκρινόμενος τότε τοῦτο προδιαστελλασθαι. τὰ δὲ ἔειδη σαφῆ εἰσὶ καὶ τοῖς ῥγήσεσι παραπλήσια.

p. 177^a 33 Φανερὸν δὲ καὶ τοὺς παρὰ τὴν διαιρεσιν καὶ σύνθεσιν πῶς λυτέον.

15 Εἰπὼν πῶς δεῖ ἀποκρίνεσθαι ἐν τοῖς παρὰ τὴν ὁμιλούματαν καὶ ἀμφιβολίαν ἐλέγχοις καὶ διδάξας ἀρκούντως περὶ αὐτῶν, νῦν καὶ περὶ τῶν παρὰ τὴν σύνθεσιν καὶ διαιρεσιν παραλογισμῶν τὸν λόγον ποιεῖται καὶ πῶς λυτέον αὐτοὺς σαφηνίζει. ἀν γάρ δέ λόγος, φησίν, δὲ αὐτὸς ἔτερον τι σημαίνει διαιρούμενος καὶ ἔτερον συντιθέμενος, συμπεραινομένου 20 τοῦ συλλογιζούμενου αὐτὸς ἀλλὰ τὸ ἐναντίον λέγει. παρὰ δὲ τὴν σύνθεσιν αὐτοὺς ἡ τὴν διαιρεσιν εἶπε, διότι τὸ αὐτὸν ἀπὸ τοῦδε διαιρούμενον συντίθεται τῷδε καὶ συντιθέμενον τῷδε διαιρεῖται ἀπὸ τοῦδε. οἷον δὲ Σωκράτης καθηγεῖται, δὲ καθήμενος δύναται βαδίζειν. δὲ Σωκράτης ἄρα βαδίζει· τὸ οὖν βαδίζειν διαιρεῖταιν ἀπὸ τοῦ 'δύναται' συνετέθη τῷ Σωκράτει, καὶ 25 γέγονεν διαραγμὸς δὲ λέγων 'δὲ Σωκράτης ἄρα βαδίζει'. ἐπειδὴ οὖν τοῦ αὐτοῦ, οἷον τοῦ βαδίζειν, ἀμφα καὶ διαιρεσις καὶ σύνθεσις γίνεται, ἀλλὰ ἀπὸ ἀλλού μὲν διαιρεσις, οἷον ἀπὸ τοῦ 'δύναται', ἀλλωρ δὲ σύνθεσις, οἷον τῷ Σωκράτει, διὰ τοῦτο εἴπεν εἰσὶν δὲ παρὰ σύνθεσιν ἡ διαιρεσιν· οὐδὲν γάρ διαιρέει οὕτως ἡ οὕτως λεγόμενον. διὸ καὶ δὲ Γαληνὸς τοὺς παρὰ 30 σύνθεσιν καὶ διαιρεσιν ὡς ἔνα τρόπον ἔλαβεν εἰπὼν "παρὰ δὲ τὴν σύνθεσιν καὶ διαιρεσιν, ὅταν αὗτη ποιῇ τοῦ σημανημένου τὴν διαφοράν". ὅτι δὲ καὶ τὸ παρὸν σόφισμα τὸ 'ἄρ' φέ εἶδες σὺ τοῦτον τυπτόμενον, τούτῳ

1 πάλιν ἔστι τοῦτο διορθώσασθαι ἐν τῷ Α 2 πολλάκις] velut p. 140,9 γάρ ΑΙ: δὲ α

τ'

3 προστιθέντα Α: προστιθεν I: προστιθενται α 4 ἀπήρεσονται α 6 δι αι: δις Α
9 immo ἐπάγει 11 φθάσει Α 19 καὶ — συντιθέμενος ομ. Α ἔτερον I:
ἔτερον α 21 ἡ v: δι α 28 τὸ γάρ αὐτὸν διαιρούμενον ἀπὸ τοῦδε omisso διότι Α
24 γοῦν Α βαδίζειν Α: βαδίζει αι 28 σωκράτει Α: σωκράτης αι: compend. I περὶ
τὴν α 29 λεγόμενα Α γαληνὸς ΑI: ἀριστοτέλης α 30 τὴν διαιρεσιν καὶ
σύνθεσιν α παρὰ δὲ κτλ.] I. c. p. 583 cf. Prantl *Gesch. d. Logik im Abendl.* I 576,107
31 αὗτη seripsi: αὐτὴν α: αὐτὴν Α: αὐτὸν I: αὐτὴν Gal. 31 — p. 143,1 τὸ παρὸν σό-
φισμα ἔτι παρὰ τὴν Α

ἐτύπτετο; παρὰ τὴν σύνθεσίν ἔστι, δῆλον ἔσται. εἴπερ τὸ δόλον ἐκθήσουμεν σόφισμα. ἔστι δὲ τοῦτο. ἀρ' ὁ εἰδες τοῦτον τυπτόμενον, τούτῳ ἐτύπτετο; ναὶ εἰδες δὲ αὐτὸν τῷ ὑφισταμένῳ τυπτόμενον· τῷ ἄρα ὑφισταμένῳ ἐτύπτετο καὶ οὐ μάστιγι, ὅπερ ψεῦδος· τὸ γάρ ἀληθὲς ηγ 'τῷ ὑφισταμένῳ ἄρα εἰδες 5 τοῦτον τυπτόμενον'. γέγονε δὲ ὁ παραλογισμὸς ἐκ τοῦ διελεῖν τὸ τοῦτον τυπτόμενον ἀπὸ τοῦ εἰδες, προσθεῖναι δὲ τῷ ὑφισταμένῳ· οὐ γάρ 'τῷ ὑφισταμένῳ οὗτος ἐτύπτετο' ἔστι εἰπεῖν. ἀλλὰ 'τῷ ὑφισταμένῳ οὗτος ὥρατο τυπτόμενος' η 'τῷ ὑφισταμένῳ εἰδες τοῦτον τυπτόμενον'. καὶ ἔπει τὸ ἀπὸ τῆς διαιρέσεως, ὅπερ αὐτὸς διὰ τοῦ οὐ γάρ ἔστι διετὸν τὸ παρὰ τὴν 10 διαιρέσειν ἐδηλώσεν, ἔπει οὖν τὸ ἀπὸ τῆς διαιρέσεως οὐ διτόν, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς συνθέσεως διτόν, παρὰ τὴν σύνθεσίν ἔστι τὸ σόφισμα. δικιριθὲν γάρ τὸ 'ἐτύπτετο' η τὸ 'τυπτόμενον' ἀπὸ τοῦ ὑφισταμοῦ, μετὰ τοῦ 'εἰδες' η τοῦ 'ὥρατο' συντεθέν, είτα τὸ συναφάστερον, τὸ 'εἰδες τυπτόμενον', συντεθὲν τῷ ὑφισταμένῳ ἀληθὲς συλλογίζεται ὁ λέγων 'τῷ ὑφισταμῷ 15 εἰδες τοῦτον τυπτόμενον.' | ῥῆστε δῆλον οὐτὶ τὸ παρὰ τὴν σύνθεσιν l. 45^v τρόπον τινὰ παρὰ τὴν διαιρέσειν ἔστι καὶ τὸ παρὰ τὴν διαιρέσειν παρὰ τὴν σύνθεσιν. λέγει δὲ τὸ σόφισμα ἔγειν τι τῶν ἀπὸ τῆς ἀμφιβολίας· τὸ γάρ τούτῳ ἐτύπτετο οὗτος διτόν· δύναται γάρ τις τὸ τούτῳ καὶ ἐπὶ τῆς μάστιγος, δύναται καὶ ἐπὶ τοῦ ὑφισταμοῦ νοεῖν. πλὴν παρὰ τὴν 20 σύνθεσιν ἔστι· διαιρεθεὶς γάρ ὁ λόγος οὐκ ἔστι διτόν· τὸ γάρ ἐπαγχθὲν τὸ 'εἰδες δὲ σὺ τοῦτον τυπτόμενον' καὶ συντεθὲν πεποίηκε διτόν εἶναι καὶ τὸ 'ἄρ' ὁ εἰδες σὺ τοῦτον τυπτόμενον, τούτῳ ἐτύπτετο οὗτος'. ἔπει εἰ καθ' αὐτὸν ἐλέγει, οὐκ ἀν ηγ διτόν. καὶ οὐτὶ η σύνθεσις η τοῦ 25 οὐστέρου μετὰ τοῦ προτέρου πεποίηκε τὸ διτόν, σαφηνίζων ἐπήγαγεν εἰπερ μὴ καὶ τὸ ὄρος καὶ ὄρος, δυνάμει λέγων οὐτὲ τὸ ὄρος καὶ ὄρος σημαίνει τετραρον τῇ αὐτῇ προσῳδίᾳ λεγθεῖν (ταῦτο γάρ ἔστι τὸ πλήρες τῆς λέξεως), διτόν δὲ καὶ αὐτὸν καὶ αἱ δέσφοροι προσῳδίαι συντεθῶσι, τότε γίνεται διτόν ὁ λόγος, οὗτος καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου· τῇ γάρ συνθέσει γέγονε καὶ οὗτος διτόν, ἐὰν γάρ τις γράψῃεν η εἰπη 'ἄρα 30 γε τὸ ὄρος ὄρος ἔστι', διτόν τὸ ἐρώτημα· δύναται γάρ τις καὶ οὗτος ἀκούειν 'ἄρα γε τὰ ὄρη ὄρισμοι καὶ λόγοι εἰσὶ';· δύναται καὶ οὗτος 'ἄρα γε τὰ ὄρη πέτραι μετὰ δένδρων καὶ τινοι τοιούτων εἰσὶν';· ἀλλ' ἐὰν ἐρωτηθῇ η γραφὴ κωρίς τῆς ψυλῆς καὶ δασείας τῶν προσῳδιῶν, διτόν γίνεται· τὰ γάρ ἀνευ προσῳδιῶν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις γραφόμενα τὰ αὐτὰ ἔστι τοῖς

I ἐκφέρομεν α 7 ὥρατο ΑΙ: ὄρος α 8 post τῷ add. δὲ α 8—10 τὸ
ἀπὸ—οὖν τὸ om. A 12 post μετὰ add. δὲ v 13 ὄρατο α post συναφψ.
add. ητοι Α 14 ἀληθὲς συλλογίζεται α: ἀληθῆς λογίζεται ΑΙ 15 οὐτι om. Α
τὸ om. α 23 καθ' αὐτὸν ἐλέγειη α ἡ alt. om. Α 24 ἐπάγει Α 25 τὸ
ὄρος καὶ ὄρος Arist.: τὸ ὄρος καὶ ὄρος α: τὸ ὄρος (δ ex δ corr.) ὄρος I: τὸ ὄρος καὶ ὁ
ὄρος Α (Deu) 25, 26 ὄρος καὶ ὄρος Α: inv. ord. al 26 αὐτῇ Α: αὐτοῦ al
cf. Paraphr. 49, 20 27 δέσφοροι προσῳδίαι ΑΙ: δέσφοροι προσῳδίαι α 30 ὄρος
ὄρος αλ: ὄρος ὄρος I 31 λόγοι ex λογισμοὶ corr. Ι^η 32 ἀν Α 33 post καὶ
add. τῆς Α 34 τοῖς (superscr.) τοιούτοις corr. ex τούτοις Ι^η

έρωταμένοις· τῶν δὲ προσφοδίῶν γραφεισῶν οὐκέτι διττός ὁ λόγος γίνεται.
 τὸ δὲ οὐ γάρ ἔστι διττὸν τὸ παρὰ τὴν διαιρεσιν οὐχ ὡς κατα-
 σκευαστικόν, οἶμαι, ἐπῆκται τοῦ μὴ εἰναι τὸ παρὸν σόφισμα παρὰ τὴν
 ἀμφιβολίαν· ὁ γάρ κυριώτατος τρόπος δὲ ἐκ τῆς ἀμφιβολίας μᾶλλον ἦν ἐν
 5 φ' τῶν ὀνομάτων οὐδέν ἔστι διττόν, ἀλλ' ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ, ὡς ἐπὶ τοῦ
 "γένοιτο καταβαλεῖν τὸν ὃν ἐμέ"⁵· ἐνταῦθα γάρ τῶν μὲν ὀνομάτων οὐδέν
 διττόν, δὲ λόγος. οὐ δὴ οὖν ὡς κατασκευαστικὸν ἐπῆκται· οὐκεὶ γάρ
 λέγειν διττόν, εἰ διαιρεθέντος τοῦ λόγου ἡσαν τὰ μέρη αὐτοῦ διττά, τίττε
 10 ἦν ἀν τῶν ἀμφιβολῶν, ὡς τῶν ἀμφιβολῶν πάντων ἐχόντων τὰ μέρη διττά.
 ὅπερ φεύδοις, τεσσάρων γάρ ὄντων τρόπων, ὡς καὶ πρὸ διλήγουσι εἰρή-
 καμεν, ἐξ ὧν τὰ δύο εἰδὴ συνίστανται, τὸ τε ἐκ τῆς ὄμωνομάς καὶ
 ἀμφιβολίας, πρώτου μὲν διττὸν ὁ λόγος ἡ τούνομα πλείω σημαίνῃ, ὃς ἔστι
 κανός ἀμφοῖν ἐπίσης, δευτέρου δὲ διττὸν εἰωθότες ὅμως οὗτοι λέγειν, διττές
 καὶ οὗτοι κοινής ἔστι, τρίτου διττὸν τὸ συντεθὲν πλείω σημαίνῃ, κεχωρι-
 15 σμένοι δὲ ἔστιν ἀπλοῦν, ὃς ἔστιν ἕδιος τοῦ κατὰ ἀμφιβολίαν μόνου, τετάρτου
 δὲ τοῦ διντιστρόφως τούτῳ ἔχοντος, ἥρκα τὸ μὲν συντεθὲν ἐν σημαίνῃ,
 κεχωρισμένον δὲ πολλαχῶς λέγεται, δὲς ὡς ἐπίπαν τὸν πρῶτον τρόπον
 ποιεῖ, ἐπ' ἔλαττον δὲ καὶ τὸν δευτέρον, τεσσάρων οὖν ὄντων τρόπων καὶ
 κυριώτατου ὄντος <τοῦ> παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν, διτταν τῶν ὀνομάτων οὐδὲν
 20 ἔχῃ τὸ διττόν, οὐκ οἷμα τὸ οὐδὲ γάρ ἔστι διττὸν τὸ παρὰ τὴν
 διαιρεσιν οὗτοις ἐπενεγμῆναι ὡς λέγον διττόν, διν διαιρεθέντες ἔχει τὸ διττόν,
 25 ἦν ἀν παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν, ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔστι διττόν, οὐκ ἔστι παρὰ τὴν
 ἀμφιβολίαν, ἀλλ' ἔστι δὲ λέγειν ἐπειδὴ συντεθεὶς ἔχει τὸ διττόν, διαιρεθεὶς
 δὲ οὐκ ἔχει, παρὰ τὴν σύνθεσιν ἔστι σύρισμα⁶. ὅμοιως καὶ τὸ ἄρα
 30 οὐδεις σὺ νῦν οὔσας ἐν Πειραιεῖ τριήρεις ἐν Σικελίᾳ ὄν⁷; παρὰ
 τὴν σύνθεσιν ἔστιν· ἀλλο γάρ δηλοῖ διαιρουμένων τῶν τριήρων ἀπὸ τοῦ
 Πειραιέως καὶ ἄλλο συντιθεμένων· διαιρουμένων μὲν γάρ δηλοῖ διττόν
 Πειραιεῖ ὄν νῦν οὐδεις τριήρεις ἐν Σικελίᾳ οὔσας, συντιθεμένων δὲ τῷ
 Πειραιεῖ διττόν οὐδεις ἐν Πειραιεῖ τριήρεις οὔσας σὺ νῦν ἐν Σικελίᾳ νῦν. ἐν
 35 δὲ τῷ ἀλλ' ἐν⁸ μὲν τοῖς γεγραμμένοις τὸ αὐτὸν ὄνομα λείποι ἀν
 τὸ οὐκ ἔστι διττόν⁹. ἔστι δὲ δὲ λέγει τοιοῦτον· ἐν τοῖς γεγραμμένοις οὐκ
 40 ἔστι διττὸν τὸ αὐτὸν ὄνομα ἡ τὰ αὐτὰ ὀνόματα, διτταν ἐκ τῶν αὐτῶν ἦ
 γεγραμμένα στοιχείων καὶ ὠσαύτως, τουτέστι διὰ τῶν αὐτῶν τόνων
 καὶ πνευμάτων, ἵνα ἡ ἀμφίτερα διασύνηται ἡ ἀμφίτερα ψιλῶνται, καὶ f. 46r

6 τὸν ὃν Λ: τὸ νῦν al 10 πρὸ διλήγου] p. 137, 20 sq. 10, 11 εἰρήκειμεν Λι:
 εἰρήκαμεν a . . . 12 τὸ ὄνομα a σημαίνει a 13 δευτέρου Α, 1¹ corr.:
 δευτέρου I pr.: β a λέγει a 14 αὐτὸς b σημαίνη ΑI: σημαίνει a
 16 σημαίνη ΑI: σημαίνει a 19 κυριώτατον ὄντος Λν: κυριώτατων ὄντων a:
 compend. I τοῦ addidi παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν νb: παρὰ τῇ ἀμφιβολίᾳ ΑI:
 περὶ τῇ ἀμφιβολίᾳ a 20 τὸ παρὰ in ras. Α 24 ante σόφισμα add. τὸ a
 post δρούσις add. δὲ a 27 πειραιέως Λ: πειραιεῖ al μὲν Λ: om. al
 29 διττόν οὐδεις ἐν πειραιεῖ Λν: om. al 31 τὸ I: om. a 32 post διττὸν add.
 γάρ a 34 immo ψιλῶται

ἢ ἀμφότερα διὰ διγρόνων ἢ ἀμφότερα διὰ μακρῶν· τὸ γάρ ηὔρις καὶ ἡγούμενον διττόν. οὗταν δὲ μὴ διὰ τῶν αὐτῶν ἢ γεγραμμένα ἀλλὰ δὲ ἄλλων καὶ ἄλλων, διττόν, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ κλῆμα καὶ κλάμα· τὸ μὲν γάρ διὰ τοῦ ηγούμενον τὴν ἀμπελον, τὸ δὲ διὰ τοῦ ἵ τὸ τμῆμα τῆς γῆς, οἷον εἰ τόγιον τὸ διὰ Ἄρδου κλήμα ἢ τὸ διὰ Βορυσθένους. παράσημα γάρ τὰ στοιχεῖα, ἵσως δὲ καὶ τοὺς τόνους, μᾶλλον δὲ ἀμφότερα εἰρηκεν· ἐπειδὴ γάρ τὰ φίλεγγόμενα καὶ δηλούμενα διὰ τῶν τοιωτῶν δινοράτων, λέγω δὴ τοῦ κλήματος καὶ κλάματος, οὐ τὰ αὐτά ἔστι, παρεσημειώσαντο πρὸς ὅγιωσιν τῶν ὀγλουμένων τὸ μὲν γράφεσθαι διὰ τοῦ διγρόνου, τὸ δὲ διὰ τοῦ φύσει μακροῦ. ἐν δὲ τῇ λέξει τῇ τὰ δὲ φίλεγγόμενα οὐ τὰ αὐτά ἢν ἀν ταῦτα δέ τοῦ 'δέ' ἢν δὲ 'γάρ' σύνθεσμος γεγραμμένος· ὡς αἰτίαν γάρ τοῦ διὰ τὸ παράσημα ποιοῦνται τὸ τὰ φίλεγγόμενα οὐ τὰ αὐτά ἐπήγαγε. τὸ δὲ λέξει οὐ διττὸν τὸ παρὰ τὴν διαιρέσιν ἵσον ἔστι· τῷ 'ῶστε οὐ διττὸν οὐδὲ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν ἥηθείν ἀν τὸ 15 σφίσμα, ἐπειδὴ διηγημένα ἀπὸ ἀλλήλων οὐκ ἔχουσι τὸ διττὸν καὶ τὸ ἀμφιβολον'. ἔστιν οὖν τὸ παρὰ τὴν διαιρέσιν ταῦτὸν τῷ 'ἀπὸ τῆς διαιρέσεως' τοῦ γάρ συνθέτου τὸ μέρος διαιρεθὲν οὐ διττόν. διὰ δὲ τοῦ οὐ γάρ ταῦτὸν λέειν τοῖς ὀφθαλμοῖς τυπτόμενον καὶ τὸ φάναι λέειν τοῖς ὀφθαλμοῖς τυπτόμενον τὴν λύσιν λέγει τοῦ σοφίσματος τοῦ 'ἄρ' 20 ἢ εἰδες σὺ τοῦτον τυπτόμενον, τούτῳ ἐτύπτετο'; δὲ λέγει ἔστιν· οὐ ταῦτὸν ἔστιν τοῖς ὀφθαλμοῖς τυπτόμενον λέειν τῷ λέειν τυπτόμενον ὥσπερ μάστιξ τοῖς ὀφθαλμοῖς. εἰδον μὲν γάρ τυπτόμενον τοῖς ὀφθαλμοῖς· οὐ γάρ τοῖς ὀφθαλμοῖς τῷ τῇ ρινὶ βλέπομεν ἀλλὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς· τύπτωμεν δὲ ἢ τυπτόμενα οὐ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀλλὰ τῇ ἥρβδῳ· οὐ γάρ 25 ἔστιν δὲ ὀφθαλμὸς ἥρβδος, ἵνα τις τῷ ὀφθαλμῷ τύπτηται.

p. 177b12 Καὶ ὁ Εὐθυδῆμος λόγος, ἀρ' οἶδας σὺ νῦν οὕτας ἐν Πειραιεῖ τριήρεις.

Οὐχ ἐν τι μόνον παράδειγμα τίθησι τοῦ παρὰ σύνθεσιν καὶ διαιρέσιν παραλογισμοῦ ἀλλὰ διάφορα, ὥσπερ δὴ καὶ αὐτὸς ἐπεσημειώσατο εἰπὼν τοὺς τιμέμενους πάντας λόγους παρὰ σύνθεσιν εἶναι ηγούμενον. οὗτος ἔστι καὶ ὁ Εὐθυδῆμος λόγος συμπεραίνομενος οὕτως· ἀρ' οἶδας σὺ νῦν οὕτας ἐν Πειραιεῖ τριήρεις ἐν Σικελίᾳ ὥν τοῦτο γάρ τὸ συμπέρασμα τοῦ σοφίσματος ἔστι παρὰ τὴν σύνθεσιν ἔχον τὸ διττόν, καὶ δεῖ τὸ ἄρα οἶδας δέδοντες ἀλλὰ μὴ περισπᾶν. τὸν δὲ λόγον ἥρωτας ὁ Εὐθυδῆμος ἐν Πειραιεῖ 35 τυγχάνων, ὅτε αἱ τῶν Ἀθηναίων τριήρεις εἰς Σικελίαν ἤλθον. ἔστι δὲ η

4 τοῦ λότα I 5 τὸ superser. II 6 δὲ Α 6 μᾶλλον δὲ αἱ: η καὶ Λ
εἰπεν Α 9 τοῦ prius om. Α 12 ποιοῦντα α 17 συνθέτου αλ: σωκράτους I
18 ταῦταν I pr.: τὸ αὐτὸν α 22 εἴησον μὲν ΑΙ: εἰδομεν α: fort. εἰδομεν μὲν γάρ Λ:
om. α 26 post Εὐθυδῆμος add. δὲ α Arist. (om. θεον T) 29 διάφορα ΑΙ:
διαφέρουσι α 34 ἀλλὰ ΑΙ: καὶ α

τοῦ σοφίσματος ἀγωγὴ τοιαύτη· ἀρά γε σὺ νῦν ἐν Πειραιεῖ εἶ; ναί· ἀρά¹ οἱδας ἐν Σικελίᾳ τριήρεις οὖσας; ναί· ἀρά² οἱδας σὺ νῦν οὖσας ἐν Πειραιεῖ τριήρεις ἐν Σικελίᾳ ὅν. παρὰ τὴν σύνθεσιν τὸ σόφισμα· οὐ γάρ, εἰ ἐν Πειραιεῖ εἴμι νῦν, καὶ εἰ οἱδα διτὶ ἐν Σικελίᾳ εἰσὶν αἱ 5 τριήρεις, ἀνάγκη νῦν ἐμὲ ἐν Σικελίᾳ εἶναι ἐν Πειραιεῖ ὄντα καὶ τὰς ἐν Σικελίᾳ τριήρεις ἐν Πειραιεῖ εἶναι. τοῦτο γάρ συνῆγεν ὁ Εὐθύδημος, τὸ τὸν ὄντα ἐν Πειραιεῖ νῦν τὸν αὐτὸν ἐν Σικελίᾳ εἶναι καὶ τὰς οὖσας ἐν Σικελίᾳ νῦν τριήρεις τὰς αὐτὰς ἐν Πειραιεῖ νῦν εἶναι. καὶ πᾶλιν ἄρ³ ἔστιν ἀγαθὸν ὄντα σκυτέα μοχθηρὸν εἶναι. καὶ τοῦτο δεῖνεν δεῖ· 10 συμπέρασμα γάρ ἔστι τοῦ σοφίσματος ἔχον τὸ διττὸν παρὰ τὴν σύνθεσιν· τῇ γάρ διτὶ ἀγαθὸς μέν ἔστι καὶ σπουδαῖος, φαῦλος δὲ σκυτέας καὶ ἀτεχνος, τῇ διτὶ ἀγαθὸς μὲν σκυτέας καὶ ἐπίδην κατὰ τὴν τέχνην, φαῦλος δὲ καὶ μοχθηρὸς ἄνθρωπος. ἐφ' οὐ καὶ συνεπεράντα τὸ σόφισμα οὐτωσὶ πως ἀγρύπνον· ἀρά γε ὁ Σίμων ἀγαθὸς ἔστι; ναί· ἀρά γε ὁ Σίμων σκυτέας 15 μοχθηρὸς ἔστι; ναί· ὁ Σίμων ἀρά ἀγαθὸς ὥν σκυτέας μοχθηρός ἔστιν. ἐδήλωσε δὲ τὰ δύο ἔρωτήματα διὰ τοῦ εἴη δ' ἂν τις ἀγαθὸς ὥν σκυτέας μοχθηρός, διὰ μὲν τοῦ εἴη ἀν τις ἀγαθὸς ὥν τὸ 'ἀρά γε ὁ Σίμων ἀγαθός';, διὰ δὲ τοῦ σκυτέας μοχθηρός τὸ 'ἀρά γε ὁ Σίμων σκυτέας μοχθηρός?'. τοῦτο δὲ ἔλυσε δυνάμει καὶ ἐν τῷ Περὶ ἐρμηνείας 20 λέγων 'οὐ γάρ δια χωρὶς λέγεται, καὶ ἀμφα δύναται λέγεσθαι'. 'οὐ γάρ εἰ σκυτέας καὶ ἀγαθός, | καὶ σκυτέας ἀγαθός'. τὸ δὲ ὃ στε ἔσται f. 46v ἀγαθὸδε σκυτέας μοχθηρός λόγις ἔστι τοῦ σοφίσματος, ὡς εἰ ἔλεγεν 'ῃ ἀγαθὸς μὲν ἔσται ἄνθρωπος, μοχθηρὸς δὲ σκυτέας, ἀλλ οὐχὶ μοχθηρὸς μὲν ἄνθρωπος, σκυτέας δὲ ἀγαθός'. δύναται τὸ σόφισμα καὶ τοιοῦτον 25 εἶναι· ἀρά γε ἔστιν ἀγαθὸν ὄντα σκυτέα μοχθηρὸν εἶναι, τουτέστιν ἀρα ἐνδέχεται τινα ἀγαθὸν μὲν εἶναι σκυτέα ἄνθρωπον δὲ μοχθηρόν; ναί· ἔστι δέ τις ἀγαθὸς μὲν ἄνθρωπος πονηρὸς δὲ σκυτέας· εἴτα ὡσπερ συμπέρασμα ἐπιφέρειν τὸ ὃ στε ἔσται ἀγαθὸς σκυτέας μοχθηρός, τουτέστιν ὃ στε ἔσται ἀγαθὸς μὲν ἄνθρωπος πονηρὸς δὲ σκυτέας· ἔκειτο 30 δὲ ἔμπαλιν. ἐν δὲ τῷ ἀρ⁴ ὃν αἱ ἐπιστῆμαι σπουδαῖαι, σπουδαῖα τὰ μαθήματα κατὰ δύο ήμάρτηται ὁ λόγος, καθ' ἐν μέν, διτὶ ἐκ δύο καταφατικῶν ἐν δευτέρῳ σχήματι συλλογίζεται, καθ' ἔτερον δέ, διτὶ οὐδὲ συνάγει διπερ φαίνεται ἐκ τῶν κειμένων συμβαίνειν, ἀλλ ἀλλο τι. δῆλον δὲ τοῦτο ἐντεῦθεν· ἀρ⁵ ὃν αἱ ἐπιστῆμαι σπουδαῖαι, σπουδαῖα τὰ 35 μαθήματα; ναί· εἴτα ἐπῆγεν τοῦ δὲ κακοῦ σπουδαῖον τὸ μάθημα· καὶ ὅρῃς διτὶ αἱ δύο καταφατικὰ μέσον δρον ἔχουσι τὸ μάθημα. δύως, εἰ καὶ ἀσυλλόγιστος ἡ συνηγία, οὐχ διπερ ἐκεῖνοι ἐπιφέρουσι, διτὶ τούτων συμβαίνει, τὸ σπουδαῖον ἀρα μάθημα τὸ κακόν. οὐ δη τοῦτο συμβαίνει, ἀλλ διτὶ τοῦ κακοῦ σπουδαῖα ἡ ἐπιστήμη, διπερ καὶ αὐτὸς ἐδή-

1 νῦν αΑ: ομ. I 4 εἰ prius AI: ομ. a εἴμι αΛ: εἰ μὴ I 8 εἶναι νῦν Α 12 καὶ ἐπίδοξος σκυτέας Α 16 δὲ AI: γάρ α 19 ἐν τῷ Περὶ ἐρμηνείας] c. 11 p. 20b 35 32 ταῦλελέγισται Α 36 post καταφατικαὶ add. προτάσεις a 38 δὴ I: διτὶ a 39. p. 147, 1 διπερ—ἐπιστήμη a: ομ. I

λωτες διὰ τοῦ ἀλλ' ἔστι κακῶν σπουδαία ἡ ἐπιστήμη, ως εἰ ἔλεγεν 'οὐ συνάγεται ἐκ τῶν κειμένων τὸ σπουδαῖον μάθημα τὸ κακόν, ἀλλ' διὰ τοῦ κακοῦ ἡ τῶν κακῶν σπουδαία ἡ ἐπιστήμη'. τὸ δὲ ἀλλὰ μὴν καὶ κακῶν καὶ [σπουδαῖον] μάθημα τὸ κακὸν δύναται καὶ ὡς ἀπὸ τῶν 5 σοφιστῶν λεγόμενον νοεῖσθαι ἐπιτεινόντων τὸ ἄτοπον. ὠσανεὶ λεγόντων 'σπουδαῖον ἄρα μάθημα τὸ κακόν, ἀλλὰ μὴν καὶ κακόν, ὅπερ ἄτοπον', τὸ δὲ καὶ μάθημα τὸ κακόν ὡς κατασκευαστικὸν ὑπ' αὐτῶν λέγεται τοῦ καὶ τὸ κακὸν μάθημα εἶναι καὶ μὴ μόνον τὸ καλὸν εἶναι μαθήματα ἀλλὰ καὶ τὰ κακά. δύναται μὲν οὖν καὶ οὕτως ὡς εἴπομεν νοεῖσθαι. 10 δύναται καὶ ὡς λότιν τις τοῦτο τοῦ σοφίσματος ἐπινοεῖν, δυνάμει λέγοντας τοῦ 'Ἀριστοτέλους' πρῶτον μὲν οὐκ ἔστι μάθημα τὸ κακόν· εἰ δὲ καὶ θήγεται τις μάθημα εἶναι καὶ τὸ κακόν, κακὸν ἔσται μάθημα'. οὐ γάρ τὸ σπουδαῖον εἶναι συνάγεται διὰ τῶν ἡρωτημένων, ἀλλὰ τὸ τῶν κακῶν σπουδαῖον εἶναι τὴν ἐπιστήμην· τοῦτο δὲ οὐδέν ἔστιν ἄτοπον· ἐνδέχεται γάρ 15 τινα φάγολον οὕτα καὶ κακὸν ἀριθμητικὸν εἶναι, σπουδαίας οὕτης ἐπιστήμης τῆς τοῦθε.

p. 177^b 20 Ἀρα ἀληθές ἔστιν εἰπεῖν οὖν διὰ τὸ γέγονας;

Τὸ σόφισμα τοιοῦτον· ἄρα γέγονας σύ; ναί· τί δέ, ἀληθές ἔστιν εἰπεῖν οὖν διὰ τὸ γέγονας; ναί· γέγονας ἄρα οὖν. ἄλλο γάρ σημαίνει 20 διαιρούμενον τὸ οὗν ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν καὶ ἄλλο συντιθέμενον. εἰ δέ τις ἐρωτᾷ τὸν λόγον ἐπὶ τῆς οὖν γενομένης ἐκλειψεως, ἔσται παρὰ τὴν διαιρεσιν· οἷον ἄρα οὖν γέγονεν ἐκλειψίς;

p. 177^b 22 Ἀρα ως δύνασαι καὶ ἀ δύνασαι, οὕτω καὶ ταῦτα ποιήσαις ἀν;

25 Καὶ τοῦτο παράδειγμά ἔστι τοῦ παρὰ σύνθεσιν παραλογισμοῦ. ἡρω- τᾶτο δὲ οὕτως παρὰ τῶν σοφιστῶν· ἄρα ως δύνασαι καὶ ἀ δύνασαι, οὕτω καὶ ταῦτα ποιήσαις ἀν; ναί· οὐ κιθαρίζων δὲ ἔχεις δύναμιν τοῦ κιθαρίζειν; ναί· κιθαρίσαις ἀν ἄρα οὐ κιθαρίζων. θεὶς δὲ αὐτὸς τὸ σόφισμα καὶ τὴν ἀληθῆ προσθεῖς τοῦ σοφίσματος λόγου, διὰ τὸ δύναμιν ἔχει τοῦ ὅμα μὴ κιθαρίζειν καὶ κιθαρίζειν, ἀλλ' διὰ τοῦ μετὰ ταῦτα κιθαρίσαι, καὶ διὰ παρὰ τὴν σύνθεσιν ἔστιν ἡ παραγωγὴ καὶ τὸ σόφισμα, ἐπιμέμφεται τοὺς οὐχ οὕτω λόγοντας μηδὲ λέγοντας διὰ παρὰ τὴν σύνθεσιν ἡ παραλογισμός. ἀλλ' ἐπ' ἄλλα φερομένους καὶ λέγοντας (ὧς) μὴ δύναται ποιεῖν, πάντως, τουτέστι καὶ ἐξ ἀνάγκης δύναται. εἰ γάρ ταῦτὸν 35 ἦν, φασί, τὸ δυνατὸν τῷ ἀναγκαῖῳ, τότε ἔνει λέγειν 'μὴ κιθαρίζων κιθαρίσαις

4 σπουδαῖον om. Arist. cf. vs. 7

10 post δύναται add. δὲ α

18 ἔστιν

om. A 19 ναί Al: om. a Arist.

21 οὖν Al: om. a

26—28 ἄρα—

κιθαρίζων om. A 32 τὴν Al: om. a

33 ἄλλα A: ἄλλου αI

ώς addidi

35 κιθαρίσαις (sic) a

ἄν, ἐπειδὴ δύνασαι κιθαρίζειν. τὸ δὲ δυνατὸν ἀναγκαῖον, πᾶν δὲ ἀναγκαῖον
 ὅν· πᾶν γάρ ἀναγκαῖον ὅν, ὥσπερ καὶ πᾶν ἀδύνατον μὴ ὅν. εἰ οὖν ταῦτα
 ἔην, φασί, | τὸ δυνατὸν τῷ ἀναγκαῖῳ, τὸ δὲ ἀναγκαῖον ὅν. ἐπειδὴ δέδωκε σ. 47r
 κιθαρίζειν δύνασθαι, δέδωκε καὶ ὅτι κιθαρίζει μὴ κιθαρίζων. ἐπειδὴ δὲ
 5 οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐδὲ τὸ κιθαρίζειν δέδωκεν. οὐ γάρ, φασί, δέδωκε καὶ
 ἔξι ἀνάγκης ποιεῖν, ἢτοι κιθαρίζειν, εἰπόντων ὅτι δύναται ποιεῖν καὶ κιθαρίζειν.
 οὐ γάρ ταῦτα ἔστι τὸ δυνατὸν καὶ τὸ ἀναγκαῖον· ταῦτου γάρ ἔστι δηλο-
 τικὸν τὸ οὐ ταῦτὸ δὲ εἶναι ὡς δύναται καὶ πάντως ὡς δύναται
 ποιεῖν. ἀλλὰ φανερόν, φασίν, ὅτι οὐ καλῶς λέγουσιν· εἰ γάρ δὲ
 10 παρκλησιμός ἦν ἐκ τοῦ τὸ δυνατὸν λαβεῖν ὡς ταῦταν ὅν τῷ ἀναγκαῖῳ,
 ἔστι τῶν παρὰ ταῦταν λόγων τὴν αὐτὴν εἰναι λόγιν, τουτέστιν ἔστι
 πάντων τῶν ὅμοιων τῷ λόγῳ τούτῳ λόγων, ἢτοι τῶν παρὰ τὴν σύνθεσιν,
 ὡς ἡμεῖς λέγομεν, ἀπαντώντων ἀλλὰ μὴ παρὰ τὸ δυνατὸν καὶ ἀναγκαῖον,
 ὡς ἔκεινοι λέγουσιν, ἔστι οὖν πάντων τούτων τὴν αὐτὴν εἰναι λόγιν. οὗτος
 15 δὲ ἐπ' ἔκεινων ἀρμάσσοι δὴ ή λύσις αὕτη οὕτε ἐπὶ τούτου, εἰ οὕτω πως
 ἐρωτηθείη· ὅρ δὲ συγχωρεῖς καὶ τίθεσαι, καὶ ἡ συγχωρεῖς καὶ τίθεσαι,
 οὗτοι καὶ ταῦτα ποιήσαις ἄν; οὐ κιθαρίζων δὲ συγχωρεῖς καὶ τίθεσαι
 κιθαρίζειν; ναί· οὐ κιθαρίζων ἄρα κιθαρίζειν. ἐνταῦθα δι μὲν Ἀριστο-
 τέλους λύσεις ἀρμάσσουσιν, η δὲ ἔκεινων οὐδαμῆς. οὐδὲν δὲ κωλύει τῆς
 20 λέξεως πάλιν μνησθέντας λέγειν. οὐ γάρ πάντως, φασί, μὴ καλῶς
 λύνοντες, ὡς δύναται ποιεῖν, δεδήσθαι ποιήσειν, τουτέστιν οὐ κατὰ
 πᾶν σημαντύενον τοῦ δυνατοῦ δέδωκε τῷ δύνασθαι κιθαρίζειν ἔδη καὶ τὸ
 μὴ κιθαρίζειν. δύνασθαι δὲ κιθαρίζειν· ἀλλὰ τὸ μὲν ὡς δύναται κιθαρίζειν,
 κιθαρίστει· δηλοῦ ὅτι δύναμιν ἔχει μὴ κιθαρίζων νῦν μετὰ ταῦτα κιθαρίσαι·
 25 τὸ δὲ πάντων δύναται κιθαρίζειν· δηλοῦ καὶ τὸ ὅτε οὐ κιθαρίζει, ὅτι ἔδη
 κιθαρίζει, ὥσπερ φεῦδος, τὸ λέγειν ὅτι δύναμιν ἔχει, ὅτε οὐ κιθαρίζει,
 τότε κιθαρίζειν ὡς ἄμα εἶναι κιθαρίζοντα καὶ μὴ κιθαρίζοντα. λέγει οὖν
 η Ἀριστοτέλης μὴ καλῶς αὐτοὺς λύειν· εἰ γάρ οὕτως τις ἐρωτήσει τὸν
 λόγον ὁρίσει· η δὲ τῶν ὄλλων λόγων οὐδαμῆς. ὅτι δὲ παρὰ τὴν σύνθεσιν
 τὸ σόφισμα, δηλοῦ· οὐκ ἔδει γάρ συμπεράνασθαι ὅτι οὐ κιθαρίζων ἄρα
 30 κιθαρίζεις, ἀλλ᾽ ὅτι οὐ κιθαρίζων ἄρα συγχωρεῖς καὶ τίθεσαι, οὕτως
 καὶ ταῦτα ποιήσαις ἄν; οὐ κιθαρίζων δὲ συγχωρεῖς καὶ τίθεσαι κιθαρίζειν;
 ναί· οὐ κιθαρίζων ἄρα κιθαρίζεις· εἰ οὖν οὕτως ἔροιτο τις τὸν λόγον, η
 μὲν τοῦ Ἀριστοτέλους λύσις ἀρμάσσει. η λέγουσα παρὰ τὴν σύνθεσιν εἶναι
 τὸ σόφισμα, η δὲ τῶν ὄλλων λόγων οὐδαμῆς. ὅτι δὲ παρὰ τὴν σύνθεσιν
 τὸ σόφισμα, δηλοῦ· οὐκ ἔδει γάρ συμπεράνασθαι ὅτι οὐ κιθαρίζων ἄρα
 35 κιθαρίζεις, ἀλλ᾽ ὅτι οὐ κιθαρίζων ἄρα συγχωρεῖς καὶ τίθεσαι κιθαρίζειν·
 τούτο δὲ οὐκ ἀδύνατον.

8 ταῦτα (DT) a 9 φησιν I: ἔστι a 10 τοῦ I: τούτου a ἀν I
 12 ἔγουν a 16 συγχωρεῖ (ροτ ὡς) I 20 μνησθέντας I: μνησθέντα a 22 τῷ
 scripsi: τῷ al 23 κιθαρίζειν tertium a: κιθαρίσειν I 24 ἔχει v: ἔχω al
 25 ὅτι ante ὅτε transposuerim 29 ἀρ δὲ v. vs. 16: ἀλλ' al 31 οὐν I:
 om. a

p. 177b35 Παρὰ δὲ τὴν προσφοδίαν λόγοι μὲν οὐκ εἰσίν.

"Οπερ καὶ κατ' ἀρχὰς εἶπε, τοῦτο καὶ ἐνταῦθα φησιν, ὅτι παρὰ τὴν προσφοδίαν οὐ πάνυ ῥᾳδίως παραλογιζομένη γίνονται" ἀν οὗτε ἐν τοῖς γεγραμμένοις λόγοις οὐτε ἐν τοῖς λεγομένοις. πλὴν ἔκει ἔλεγεν ώς "ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις γραφῆς διαλεκτικοῖς οὐ ῥᾳδίου ποιῆσαι λόγον", ἐν δὲ τοῖς ἑγγράφοις * * * οὐδὲποτε, πλὴν εἰ καὶ δούλημέν τινας γίνεσθαι, ὅλην τινὲς εὑρεθῆσονται. οἵτις ἔστιν ὁ λέγων· ἀρ' ἔστι τὸ οὐ καταλύεις οἰκία: ναὶ· οὐκοῦν τὸ οὐ καταλύεις τοῦ καταλύεις ἀπόφασις; ναὶ· ἡ οἰκία ἄρα ἀπόφασις, παρὰ τὴν προσφοδίαν τὸ σύφισμα, ἐν μὲν τῷ πρώτῃ 10 προστάσει τὸ οὐ καταλύεις περισπωμένως δομέντος, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ οὐχ οὕτως ληφθέντος.

p. 178a4 Δῆλον δὲ καὶ ἐν τοῖς παρὰ τὴν ὀσταύτως λέγεσθαι τὰ μὴ ταῦτα.

Ἐνταῦθα καὶ περὶ τῶν παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως γινομένων ἐλέγχον
15 φησί. ὅλοιον οὖν, φησί, πῶς ἀπαντητέον πρὸς τούτους, εἴπερ ὥρισται
ἡμῖν ἡτού δέκα τὰ ἀνωτάτω γένη. ὃ μὲν οὖν ἀποκρινόμενος ἐρωτηθεὶς εἰ
ὅ Σωκράτης. οἷς ἔστιν οὐσία, πρὸς τί ἔστιν, ἀνανεύει (τοῦτο γάρ δηλοῖ τὸ
μὴ ὄπαρχειν τι τούτων, τούτεστι τῶν ἐννέα γενῶν, δια τί ἔστι καὶ
οὐσίαν σημαίνει). ὃ δὲ ἐρωτῶν δείκνυσι τὴν οὐσίαν ἦ ποσόν ἢ πρός τι
20 ἢ ἄλλο τι νομίζουσιν οὐσίᾳ εἶναι. οἷον ἐρωτᾶ εἰ ὁ Σωκράτης πατήρ· ὃ
δὲ ἐρωτῶμενος διμολογεῖ τοῦτο οὐγῇ πρός τι καὶ συμβεβηκός τὸν Σωκράτην f. 47v
πατέρα εἶναι, τούτου δὲ πρός τι, τὸ δὲ (πρός τι) συμβεβηκός καὶ αὐτὸν
εἶναι συμβεβηκός. ἔστι δὲ ἡ παραγωγὴ τοῦ σοφίσματος τοιαύτη· ἀρά γε
25 ὁ Σωκράτης πατήρ; ναὶ· ἀρά γε ὁ πατήρ τῶν πρός τι; ναὶ· ὁ Σω-
κράτης ἄρα τῶν πρός τι· ὁ Σωκράτης ἄρα συμβεβηκός. οὐ δὲ ἐφεξῆς τί-
θησι παραδείγματα οὐκ εἰσὶ τοῦ συνάγοντος ἐλέγχου καὶ δεικνύντος οὐσίαν
συμβεβηκός ἢ τὸ ἀνάπαλιν, ἀλλὰ τοῦ τὸ πάθος ὅπε τὸ ποιεῖν ἀνάγοντος.
ἡρώτων γάρ οἱ σοφισταὶ εἰ τὸ αὐτὸν ἔστι ποιεῖν τε καὶ πεποιηκέναι·
30 τοῦ δὲ ἀποκρινομένου ἀρνούμενου (οὐδὲ γάρ ἔστιν ἀληθῶς ταῦτα τὸ ποιεῖν
τῷ πεποιηκέναι· τὸ μὲν γάρ πεποιηκέναι ἐπὶ τῶν ἥδη γεγονότων λέγεται,
τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος) προσηρώτων καὶ αὖθις εἰ τὸ αὐτὸν ἐνδέχεται
ἥραν καὶ ἔωρακέναι, οὐ καὶ ἀληθὲς καταφανέται· ὁ γάρ εἰδον πρότερον,

2 καὶ α: om. I κατ' ἀρχὰς] c. 4 p. 166b1sq. 5 ἑγγράφοις A: ἀγράφοις al

6 supple velut μᾶλλον, ἐνταῦθα δὲ οὐτε ἐν τοῖς ἀγράφοις οὔτε ἐν τοῖς ἑγγράφοις

7 οἷος I: οἴον α 10 δὲ I: om. a 16 δὲ postea add. I¹ ἀνότατα a

20 ἐρωτᾶ A¹: ἐρωτῶν a 23 δὲ prius al: εἶναι A τὸν (post τι) A πρός τι

addidi 24 ἔστι—τοιαύτη al: ἡρώτην δὲ τὸ σύφισμα οὕτως A 25 ναὶ. ἀρά

γ al: τι δὲ A 26 τῶν om. A 30 ταῦτα a: ταῦτα A: compend. 1

καὶ νῦν τὸ αὐτὸν ὄραν οὐδὲν ἀπεικός. ἀλλὰ μὴν τῇ προφορῷ τῆς λέξεως ταῦτη δοκοῦσιν εἶναι τὸ ποιεῖν τῷ ὄραν καὶ τὸ πεποιηκέναι τῷ ἔωρακέναι, καὶ τῇ οὐκ ἐνδέχεται τὸ αὐτὸν ὄραν καὶ ἔωρακέναι, τῇ εἰ ἐνδέχεται ταῦτα, ἐνδέχοιτο ἀν καὶ τὰ ἄλλα. καὶ πάλιν ἐρωτῶσιν εἰ τὸ πάσχειν ποιεῖν ἐστιν· 5 οὐδὲ μὴ δομολογήσαντος τοῦ ἀποκρινομένου φασὶν ὅτι, ἐπειδὴ δομοίως λέγεται τὸ τέμνεσθαι καὶ καίσεσθαι καὶ αἰσθάνεσθαι, ἀνάροιντο ἀν πὸ τὸ πάσχειν· ἀλλὰ καὶ τὸ τέμνειν καὶ λέγειν καὶ τρέχειν δομοίως ἐκφερόμενά εἰσι· καὶ λοιπὸν ἀναγθείσαν ὑπὸ τὸ ποιεῖν· ἀλλὰ τὸ ὄραν πόθιος ἐστὶ καὶ ὑπὸ τὸ πάσχειν ἀνάγεται. φησὶν οὖν ὁ Ἀριστοτέλης. ὡς εἴ τις μὴ 10 συγχωρήσοι μὲν τὸ ἀμμα ποιεῖν καὶ πεποιηκέναι, φαίη δὲ ἐγχωρεῖν ὄραν καὶ ἔωρακέναι τὸ αὐτόν, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν ταῦτα πάντα δομολογήσας οὐκ ἐλήλεγκται ὅσον ἐπὶ τούτῳ, εἰ μὴ ἐνεργείᾳ ἐρωτηθείη, τί οἰσται περὶ τοῦ ὄραν, εἰ ὑπὸ τὸ πάσχειν ἀνάγεται. καίτοι οὐ ἀκροατής ἀμαθῆς ὃν οἰσται δοῦναι τὸν ἀποκρινόμενον τοῦτο, ὅτε δηλαδὴ ὠμολόγησε 15 ταῦτα εἶναι τὸ λέγειν, τρέχειν, ὄραν καὶ τέμνειν, ὠμολόγησε δὲ καὶ ὅτι τὸ τέμνειν ποιεῖν ἐστι. πλὴν ἐρεῖ ὁ ἀποκρινόμενος κατὰ τὴν λέξιν ταῦτα δομολογήσας ταῦτα. οὐκ ἐλήλεγκται οὖν, φησίν, οὐ σύτως ἀποκρινόμενος. εἰ δὲ οἰσται τὸ ὄραν ποιεῖν εἶναι, ἐλήλεγκται· ἔτι γάρ προσδεῖται οὐ ἀποκρινόμενος ἐρωτηθεῖηται εἰ τὸ ὄραν ὑπολαμβάνει ποιεῖν, εἰ καὶ παρὰ τῶν 20 ἀκούοντων ὑπολαμβάνεται συγχωρῆσαι τοῦτο, ὅτε ἡρωτᾶτο εἰ τὸ τέμνειν ποιεῖν ἔδωκε καὶ τὸ τετμηκέναι πεποιηκέναι καὶ τινα τοιαῦτα δομοι· οὐ γάρ ἀκούων αὐτίκα προστίθησι ταῦταν εἶναι τὸ ὄραν τῷ ποιεῖν. τὸ δὲ οὐκ ἐστιν δομοίως λεγόμενον τῷ ποιεῖν· φαίνεται δὲ διὰ τὴν προφοράν. φησί δὲ καὶ ὅτι οὐ συμβάνει ἐν ταῖς δρωνυμίαις, τὸ αὐτὸν καὶ ἐπὶ τῶν 25 παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως· ὡς γάρ ἐπ' ἐκείνων οὐχ οὐ κατέφησεν οὐ ἀποκρινόμενος πρᾶγμα, ἀποφάσκει οὐ σφιστής, ἀλλὰ οὐομά μὲν ταῦτα, πρᾶγμα δὲ οὔ, οὕτω καὶ ἐνταῦθα οὐ σφιστής τὸ ὄραν καὶ τὸ τέμνειν καὶ τὸ τρέχειν ὡς δομοι τῇ προφορῇ λαμβάνων ἀπατᾷ λέγων καὶ τὸ ὄραν ποιεῖν, ὅπερ οὐκ ἐστιν ἔλεγχος ἀληθῆς. ἀλλὰ δεῖ τὸν ἐλέξαι αἱληθῶς 30 μέλλοντα ὕστερον καὶ ἐπὶ τῶν δρωνυμῶν οὕτως καὶ ἐπὶ τούτων ποιῆσαι καὶ ἐρωτῆσαι εἰ τὸ ὄραν ποιεῖν ἐστιν. ἀναληγπτέον δὲ αὐθίς τὸ ἄρα ἐνδέχεται τὸ αὐτὸν ἀμμα ποιεῖν τε καὶ πεποιηκέναι; τὸ σόφισμα τοιούτον· ἀρ' ἐνδέχεται τὸ αὐτὸν ἀμμα ποιεῖν τε καὶ πεποιηκέναι; οὕτω ἀλλὰ μὴν ἐνδέχεται ἀμμα ὄραν καὶ ἔωρακέναι· ὕστε καὶ ποιεῖν καὶ 35 πεποιηκέναι. παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως τὸ σόφισμα· τὸ γάρ ὄραν πάσχειν ἐστί, τὸ δὲ ποιεῖν ἐνεργεῖν· οὐκ ἀνάγκη δὲ τὰ τῷ διαφόρῳ συμ-

2 ταῦταν Λ   3 ταῦτα ΛΙ: ταῦτα a   6 καὶ prius a: om. I   7 ante λέγειν
sive ante τρέχειν adde ὄραν καὶ   8 fort. ἀναγθείσαν (ΔΥ) cf. vs. 6   10 συγχωρήσοι I: συγχωρήσει Λ: συγχωρήσῃ a: ταῦταν Λ   τὸ (αὐτὸ) ex Arist. v   13 ἀνάγκητο Λ
14 τὸ a   16 ταῦτα a: ταῦταν I   17 οὗτος a   18 εἶναι αΑ: ἐστιν I
19 ὑπολαμβάνει a: ὑπολαμβάνοι ΛI   post εἰ alt. add. δὲ a   24 φησὶν δτο ὅπερ
καὶ ἐν ταῖς δρωνυμίαις συμβάνει Λ   27 οὗ ΛΙ: οὐχὶ a   29.30 ἀληθῶς μέλλοντα ΛΙ:
inv. ord. a   30 καὶ prius om. Λ   34 ante ὄραν add. καὶ A   post ὄραν
expunxit τε I   καὶ (post ὥστε) αΑ: om. I

βαίνοντα καὶ τῷ λοιπῷ συμβάνειν. τοιωτον καὶ τὸ τοιόνδε σόφισμα· ὁ ἐγώ εἰμι, σὺ οὐκ εἶ· ἀνθρωπος δέ εἰμι ἐγώ· σὺ ἄρα ἀνθρωπος οὐκ εἶ. κανταῦθα τὸ μὲν ἐγὼ καὶ σὺ ἐπὶ τῶν ἀτόμων λέγεται, ὁ δὲ ἀνθρωπος ἐπὶ οὐδενὶ τῶν ἐν μέρει. γέγονεν οὖν ὁ παραλογισμὸς διὰ τὸ οὐ τινὶ ὡς 5 τινὶ χρήσασθαι· τὸ γάρ τόδε | τι ἐπὶ τῆς ἀτόμου οὐσίας λέγεται, ὡς f. 48r ἐν Κατηγορίαις εἴρηται· “δοκεῖ γάρ, φησὶν ἔκει, πᾶσα οὐσία τόδε τι σημαίνειν”. ἐπὶ δὲ τῆς καθόλου οὐδαιμόνς τὸ τόδε τι ἀρμόζει, εἰ καὶ δοκεῖ ὅμοιός τὸ σχῆμα τῆς προσηγορίας. ἐκ τούτων λέγεται καὶ τὸ σόφισμα τὸ λέγον μὴ εἶναι τὴν κίνησιν ἐν τῷ κινουμένῳ· εἰ γάρ ἐστιν “ἢ κίνησις 10 ἐντελέχεια τοῦ κινητοῦ, ἢ κινητόν”, ὡς ἐν τῷ τρίτῳ τῆς Φυσικῆς ἀκροσό-σεως δέδειται, δηλον ὅτι ἐν τῷ κινουμένῳ ἐστί. πρὸς τοῦτο δὲ ἐνίσταντο οἱ σοφισταὶ λέγοντες ‘οὐ λέγομεν ὅρη, ὅραται, ὅρασις καὶ ἀκούει, ἀκούσις; ἀλλὰ μὴν ὅρασις ἐν τῷ ὅρωντι καὶ ἀκούσις ἐν τῷ ἀκούοντι· καὶ ἢ κίνησις ἄρα ἐν τῷ κινοῦντι’. παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως ὁ παραλο-15 γισμός· τὸ γάρ ὅρῶν καὶ θλως τὴν αἰσθάνεσθαι πάσχειν ἐστιν ἀλλ’ οὐ ποιεῖν.

p. 178 a 29 Όμοιοι δὲ καὶ οἵδε οἱ λόγοι αὐτοῖς, εἰ ὁ τις ἔχων
ὕστερον μὴ ἔχει.

Ἡ ἀγωγὴ τοῦ σοφίσματος τοιαύτη· ἀρ' ὁ τις ἔχων μὴ ἔχει,
20 ἀπέβαλε; ναι· ἀλλὰ μὴν ὁ δέκα ἔχων ἀστραγαλούς καὶ ἀπέβαλὼν τὸν
ἔνα οὐκέτι ἔχει δέκα· εἰ δὲ οὐκ ἔχει δέκα, εἰχε δὲ τοὺς δέκα, ἀπέβαλεν
ἄρα τοὺς δέκα, ὅπερ ἀποτοπον. ἀποτοπον γάρ τὸν ἀποβαλόντα ἔνα ἀστράγαλον
φάσκειν δέκα ἀποβεβληκέναι. τὸ μὲν σόφισμα τοιωτον. τινὲς δὲ λύειν
πειρώμενοι φασι μὴ ἀποτοπον εἶναι τὸ φάσκειν ὅτι τοὺς δέκα ἀπέβαλεν οὐ
25 γάρ ἔτι ἔχει δέκα τὸν ἔνα ἀποβαλόν μεθ' οὐ καὶ ἤσταν οἱ ἐννέα ἀστράγαλοι
δέκα. οὗτω μέν τινες λύειν δοκοῦσιν. ἀλλὰ δηλον ὅτι οὐ καλῶς· ἢ γάρ
τοιαύτη λύσις πρὸς μὲν τὸν ἀνθρωπόν ἐστι, πρὸς δὲ τὸ πρᾶγμα οὐκ ἐστι.
τὴν δὲ ἀληθῆ λύσιν τὴν πρὸς τὸ πρᾶγμα σαφῶς ήδην ἔφεζῆς τοῦ σο-
φίσματος ὁ Ἀριστοτελές παρατείμεικεν ἐν τῷ λέγειν ἢ δὲ μὲν μὴ ἔχει
30 πρότερον καὶ ἔτις, δυνάμει λέγον ὅτι δὲ μέν τις πρότερον ἔχων ὕστερον
οὐκ ἔχει, ἔτι ἀνάγκης ἀποβεβληκέναι, οὐ γάρ, εἰ μὴ ἔχει δέκα ἔχων
τοιαύτην, ἀνάγκη τοσαῦτα ἀποβαλεῖν· οὐ γάρ, εἰ μὴ ἔχει δέκα ἔχων
πρότερον, ἀνάγκη δέκα ἀποβαλεῖν, ἀλλ ἀποβαλεῖν μέν τινα, οἷον τρία ἢ
πέντε ἢ τι ἄλλο τῶν τοῦ δέκα μερῶν, δέκα δὲ οὐχί. ὅτι δὲ καὶ τοῦτο

3 καὶ superser. A¹ 4 οὐδενὸς v 5 post γάρ add. τὸ a 6 ἐν Κατηγορίαις]
c. 5 p. 3 b 10 post οὐσία add. τὸ a 8 *(κατὰ)* τὸ σγ. v 10 ἢ Λ: ἢ al
ἐν τῷ τρίτῳ τῆς Φυσικῆς ἀκροσόσεως] c. 2 p. 202 a 7 11 δὲ Λ: om. a 12 καὶ
om. A 13 ante ἀκούσις alt. add. ἢ a, superser. I¹: om. A 14 ἄρα a: om. A
17 συλλογισμοι a 18 ἔχοι I 19 μὴ ἔηγι I 20 ἀπέβαλε] β postea, ut
videtur, corr. I 22 ἔνα ἀστράγαλον ἀποβαλόντα a 26 λύσισιν omisso δοκοῦσιν A
28. 29 τοῦ σοφίσματος om. A 32 post ἔχων add. δέκα a

τὸ σόφισμα παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως ἐστι, δῆλον ἐντεῦθεν, ὅτι ὁ μὲν ἀριθμὸς ποσόν. ἡ δὲ δεκάς ποιόν, ὥστε καὶ τὰ τρία μόνην καὶ ἄπλως τὰ εἴδη, εἰ δὴ ἐρωτήσας ἐπὶ τοῦ ποιοῦ συνάγει ποσόν (ἔχων γάρ πρότερον δεκάδα οὐδὲ ἔχει δεκάδα· ἔχει γάρ τὸν ἐννέα· οὐδὲ γάρ, εἰ μὴ ἔχει τὸν 5 δέκα, ἀνάγκη δέκα μονάδας ἀποβαλεῖν), ἐρωτήσας οὖν ποιόν συνάγει ποσόν· παρὰ τὸ σχῆμα ἄρα τῆς λέξεως καὶ τοῦτο τὸ σόφισμα. δῆλον δὲ τοῦτο καὶ ἐντεῦθεν· ἐρωτήσας γάρ ἐπὶ τῆς δεκάδος, ηὗταις ἐστὶ ποιόν (τὰ γάρ εἴδη οὐσιώδεις ποιότητες) συνάγει τὸ δσα, ηγουν ἐρωτήσας ποιόν συνάγει ποσόν. εἰ γάρ. φησί, μὴ οὕτως ὡς προηρέγμη τὸ σόφισμα ἡρώτα ὁ σο-
10 φιστῆς ἀλλὰ οὕτως ἄρα γε, εἰ τις μὴ ἔχει οὔτερον δσα εἴχε πρότερον, ἀποβέβληκε τοσαῦτα; οὐν εἴ τις μὴ ἔχει δέκα ἔχων πρότερον δέκα, ἀποβέβληκε δέκα;’, οὐδεὶς ἀν δέδωκεν, ἀλλ’ ἡ τοσαῦτα ἡ τούτων τι, τουτέστιν ἀλλ’ εἰπεν ἀν δὲ δέκα μὲν οὐκ ἀποβέβληκε, τοσαῦτα δέ. οἶνον εἰ τύχοι τρία ἡ τι τῶν τοῦ δέκα μερῶν.

15 p. 178-37 Καὶ δὲ δοίη τις ἀν δὲ μὴ ἔχει· οὐδὲ γάρ ἔχει ἔνα μόνον άστραγαλον.

Τὸ σόφισμα τοιοῦτον· ἄρα δοίη ἀν τις δὲ μὴ ἔχει; οὐ. οὐδὲ δὲ οὐκ εἴχεν ἔνα μόνον άστραγαλον, δέδωκε δὲ ἔνα· δέδωκεν ἄρα δὲ οὐκ εἴχε· μὴ ἔχων γάρ ἔνα δέδωκεν ἔνα· δοίη ἀν τις δὲ μὴ ἔχει. ἡ 20 λύσις δὲ οὐδὲ δέδωκεν δὲ οὐκ εἴχεν (εἴχε γάρ τὸν ἔνα), ἀλλ’ ὡς οὐκ εἴχε· μὴ ἔχων γάρ ἔνα μόνον δέδωκεν ἔνα μόνον. ὡς γάρ τὸ μόνον οὔτε τόδε τι σημαίνει, οἷον οὐσίαν, οὔτε ποιόν (οὐδενὸς γάρ τούτων ἐστὶ σημαντικόν), ἀλλ’ ὡς ἀν εἰπέ τις ἀσχετον σχέσιν. οἶνον δὲ δοίη καθ’ αὐτόν ἐστιν 25 ἀλλ’ οὐ μετά τινος ἀλλού, οὕτως καὶ τὸ μὴ μόνον τὸ μετ’ ἄλλον δὲ δηλοῖ. σαφηνίζων δὲ τὸ παραληφθὲν σόφισμα καὶ ἔτερον προσλαμβάνει παράδειγμα τόδε· ἀρ’ δὲ μὴ τις ἔχει δοίη ἀν; οὐ. ἄρα γε δοίη ἀν τις τι ταχέως μὴ ἔχων ταχέως; νοέ· δοίη ἀν τις λοιπὸν δὲ μὴ ἔχει. λύων οὖν καὶ τοῦτο τὸ σόφισμα λέγει τὸ | γάρ ταχέως οὐ l. 48v 30 τόδε διδόναι ἀλλ’ ὡδε διδόναι ἐστιν. ὅπερ ἵστον ἐστὶ τῷ τῷ γάρ ταχέως τὸν τρόπον τῆς δόσεως δηλοῖ πῶς διδούσι, οὐ μὴν δὲ οὐκ ἔχει ἡ δέκα.

2 ποιόν corr. 1°, ποσόν I pr.

ἐρωτήσις 1 8 ηδη α

πρ. A 12 post δέδωκε add.

20 οὐκ ἔνωκεν A

πρός τι ηγουν ἀλλα τὸ μόνον δηλοῖ, ὡς A

οὐ A μετά Al: κατά α

31. 32 δέκει, ἡ δὲ οὐκ ἔχει I

fort. ὥσπερ καὶ ἡ τρίας ποιόν

10 et 11 μὴ ἔχει A

19 fort. <ἄρ> ἀν: <ἄρα> ἀν v

22 ἔχων γάρ ἀστραγάλους δέκα εἴχε A

22 post ἀλλ’ ὡς add. ἔχει

24 post ἀλλ’ οὐδενός A: οὐδενός A

25 καὶ

3 ἐρωτήσας α:

11 δέκα, δέκα ἔχων

14 τύχη α

18 οὐκ ἔνωκεν I Arist., inv. ord. a(T)

21 post γάρ add.

21 post γάρ add. εἴχει

28 τι a.l Arist.: om. I (A)

β'

α'

p. 178b8 Όμοιοι δὲ οἱ τοιούτοις πάντες. ἀρ' οὐ μὴ ἔχει γειρί.

Τὸ τῆς λέξεως ἀκόλουθον τοιοῦτον. ἀρα οὐ μὴ ἔχει γειρί τόπτοις ἄν; οὐ φασί τις ὅφθαλμῳ ἔδοι αὖν; οὐ ἐνδέχεται δὲ μὴ ἔλαβεν ἔχειν; τὰ δὲ μεταξὺ λύσεις εἰσὶν, οἷς τινες ἐπῆγον λύσοντες τὰ σοφίσματα, οὓς οὐκ ἀποδέχεται ὁ Ἀριστοτέλης. συνεπεραίνετο δὲ τὰ σημίσματα ἐπὶ τοῦ ἔχοντος δύο γειράς καὶ δύο ὅφθαλμούς καὶ ψηφίσματα πλείου ἑνὸς οὗτως· ἀρ' οὐ μὴ ἔχει τις γειρί τόπτοις ἄν; οὐ· δέδε οὐκ ἔχει μίαν γειρά μόνην ἀλλὰ δύο, τόπτει δὲ τῇ μιᾷ· οὐ ἀρα γειρί οὐκ ἔχει τόπτει· μὴ ἔχων γάρ μίαν μόνην τόπτει τῇ μιᾷ μόνην. οὐ λόγις δέτι οὐ τόπτει οὐ 10 οὐκ ἔχει, ἀλλ' ὡς οὐκ ἔχει· μὴ ἔχων γάρ μίαν μόνην τόπτει τῇ μιᾳ μόνῃ. πάλιν ἀρ' οὐ μὴ ἔχει τις ὅφθαλμῳ ἔδοι αὖν; οὐ· δέδε δὲ οὐκ ἔχει ἔνα μόνον ὅφθαλμὸν καὶ βλέπει τῷ ἐνί· καὶ τοῦτο οὐ φεύδονται· ἐνδέχεται γάρ τὸν ἔνα λήμην ἔχοντα μὴ βλέπειν, τὸν δὲ ἔνα ὄγητη ὄντα βλέπειν. πάλιν ἀρ' ἐνδέχεται δὲ μὴ ἔλαβε τις ἔχειν; οὐ· δέδε δὲ λαβθῶν 15 μίαν μόνην ψήφον παρὰ τὸνδέ (μίαν γάρ τούτου δόντος μίαν καὶ οὐτος ἔλαβε), λαβθῶν δὲ μίαν οὐκ ἔχει μίαν· σὺν αὐτῇ γάρ καὶ ἔτερας ἔχει· οὐ ἀρα οὐκ ἔλαβεν ἔχει. οὐ λόγις δέτι καὶ δὲ ἔλαβεν ἔχει, πρὸς τούτῳ δὲ ἔχει καὶ ἀλλα. λόγουσι μὲν οὖν τινες λέγοντες δέτι καὶ ὅφθαλμὸν ἔνα καὶ γειρά μίαν ἔχει· ἐπειδὴ γάρ τῇ μὲν μιᾷ τόπτει καὶ τῷ ἐνὶ ὄρῷ, πρὸς 20 τὰς τοιούτας ἐνεργίας, οἷον τὸ ὄρᾶν καὶ τόπτειν, καὶ ἔνα ὅφθαλμὸν ἔχει καὶ μίαν γειρά· οἷς γάρ γρῆται ἐνεργῶν, ταῦτα καὶ ἔχει πρὸς τὴν ἐνέργειαν ήν νῦν ἐνεργεῖ· τὸ δὲ καὶ ἀλλο ὄτιοῦν δὲ πλείω ἔχων εἰπε διὰ τὸν τὰς πλείους μιᾶς ψήφους ἔχοντα. ἀλλὰ καὶ ψήφον, φασίν, ἐκ τῆς λήψεως μίαν ἔχει· ἔνα γάρ λαβθῶν ἐκ τούτου καὶ ἔνα ἔχει παρὰ τὸνδέ. ἐν 25 δὲ τῇ λέξει τῇ οἱ δὲ καὶ ὡς δὲ ἔχει ἔλαβε τὸ λεγόμενόν ἐστιν, δέτι λαβθῶν ἔνα καὶ ἔνα ἐκ τοῦ λαβεῖν ἔχει. τὸ δὲ ἐδίδου μίαν μόνην οὐτος ψήφον κατατεκυπαστικόν ἐστι τοῦ δέδε δὲ λαβθῶν μίαν μόνην ψήφον παρὰ τὸνδέ οὐκ ἔχει μίαν· εἰ γάρ, φασίν, μίαν μόνην δέδε δὲ λαβθῶν, καὶ μίαν δὲ λαβθῶν ἐλάχισταν. τὸ δὲ διὰ τοῦ οἱ δὲ εὐθὺς τὴν ἐρώτησιν 30 ἀναγιροῦντες τοιοῦτόν ἐστι· τῶν λυόντων τὰ προρρηθέντα σοφίσματα οἱ μὲν πρὸς τὸ συμπέρασμα ἐνίστανται οἱ δὲ πρὸς τὴν πρότασιν. οἷον ἐρώτῶσιν οἱ σοφισταί· ἀρ' εἰκὸς τόπτειν τινὰ οὐ μὴ ἔχει γειρί; οὐ· δέδε δὲ

1 τοιοῦτοι α 2 post ἔχει add. τίς Α 3 ἔχοι I 4 τινές Α: τινας al οὖς
(post σοφ.) Α 6 ψηφίσματα πλείω I: inv. ord. a 7 οὐ I: om. a 8 μόνην α
τόπτεις utrobiique a 12 ἔνα μόνην I: inv. ord. a 9 οὐ a: οὖν I 13 δὲ
ἔτερον A 14 οὐ ex A addidi 16 an δη? cf. p. 156,3 18 λέγοντες I:
om. a 19 γοῦν τῇ μιᾷ τόπτει γειρί A post
ἔνι add. ὅφθαλμος α: post ὄρῷ Α 20 ἔγουν τὸ τόπτειν καὶ τὸ ὄρᾶν Α 21 ἔχει Α:
ἔχειν al 21 γρῆται τίς ἐνεργῶν Α 22 post ἔχων add. ἔγουν πλείους ψήφους
ἔχων A 23 πλείους Α: πλείων al 26 τὸ ἐδίδου γάρ μόνην Α 27 μίαν post
μόνην superser. Α 29 τὸ scripsi: δι I: δι a

μὴ ἔχων μίαν γειρά άλλὰ δύο ἔτυψε τῇ μιᾷ· ἔτυψε λοιπὸν ἡ οὐκ ἔχει γειρί· οὐδὲ γάρ εἰχεν ἐκείνην μόνην. οἱ μὲν οὖν εὑθὺς ἐνίστανται πρὸς τὸ συμπέρασμα μίαν αὐτὸν λέγοντες ἔχειν τὴν ἐνεργοῦσαν. ἄλλοι δὲ ἐνίστανται πρὸς τὴν πρότασιν καὶ ἀληθῆ ταύτην εἶναι φασιν. ἔστιο γοῦν,
 5 φησίν, ἐπειδὴ ψεῦδος τὸ μὴ τύπτειν. ἀληθὲς τὸ τύπτειν μεθ' ἡς οὐκ ἔχει γειρός, διὸ οὐλούνται οἱ σοφισταὶ συνάγουν ὡς ἀποποιοῦσαν. εἰ γοῦν ἀληθές, οὐδὲ λόγιμον ἔσται· ἀλλὰ μὴν λόγοι οὐποπίπτει· ἐροῦμεν γάρ πρὸς τὸν σοφιστὴν ὅτι ὁ ἀποκρινόμενος δέδωκε τύπτειν μεθ' ἡς οὐκ ἔχει γειρός, οὐχὶ τῆς μὴ οὔσης ὅλως ἀλλὰ τῆς λατιᾶς· τύπτειν γάρ ἔφησε μετὰ 10 τῆς δεξιᾶς, ἣν οὐκ ἔχει λατιάν, ἢ τῆς τοῦ Σωκράτους γειρός. τὸ δὲ εἰ γάρ ἡν αὗτὴ λόγισι, δόντα τὸ ἀντικείμενον οὐχ οἰόν τε ἡν λύειν ἵσσον ἔστι τῷ εἰ γάρ αἱ ἀληθεῖς καὶ τοῦ πράγματος αὗται ἥσχαν λόγισι, εἴ τις δοίη τὸ ἀντικείμενον, οὐκ ἀν λυθεῖν τὰ σοφίσματα· τὸ γάρ ἀντικείμενα τοῖς κειμένοις ἀληθῆ ἔσται, ὥστε καὶ τὰ διὰ τῶν κειμένων 15 συναγόμενα. πῶς δὲ ἡ αὐτὴ λόγισι ἔσται τῶν ἀντικειμένων; εἰ γάρ εἴποι τις ἀρά ἡ μὴ ἔχει τις γειρὶ τύπτοι ἄν; ὁ δὲ ἀποκρινόμενος εἴποι ναί, εἰτα ἐπάξει ὁ ἐρωτῶν ἀλλὰ μὴν ὁ Ἀλκιβιάδης οὐκ ἔχει τὴν τοῦ Σωκράτους γειρὰ καὶ τύπτει· ὁ Ἀλκιβιάδης ἄρα τύπτει τῇ τοῦ Σωκράτους γειρὶ ἡν οὐκ ἔχει· τοῦτο πῶς ἀν λυθεῖν διὰ τῆς παρ' ἐκείνων λύσεως; 20 εἰ οὖν αὕτη, φησίν, ἡ λόγισι τοῦ πράγματος ἡν καὶ οὐ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, δόντα τὸ ἀντικείμενον | οὐχ οἰόν τε ἡν λύειν· τὸ γάρ ἀντι- f. 49r κείμενον τῷ δοιέντι, εἰ παρὰ τοῦτο ἡν τὸ ψεῦδος, ἀληθὲς ἐξ ἀνάγκης ἔσται· τὸ γάρ ἀντικείμενον τῷ ψεῦδοι παρ' ὁ τὸ ψεῦδος ἀληθές ἔστιν· ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦ ἀντικειμένου δοιέντος λόγισι γίνεται· οὐκ ἄρα παρὰ τοῦτο 25 τὸ ψεῦδος ἡ μᾶλλον ὁ ἔλεγχος γίνεται. ὅτι δὲ καὶ τοῦ ἀντικειμένου δοιέντος, τοῦ δύνασθαι τύπτειν ἡ μὴ ἔχει γειρί, λόγισι γίνεται, φανερών· φήσαντες γάρ ὅτι παρὰ τὸ μὴ τὰ αὐτὰ ωσαύτως λέγεσθαι λύσομεν· δόντος γάρ ἔκεινον τύπτειν μὴ ἡ οὐκ ἔχει γειρί, ἀλλὰ [ἢ] ὡς οὐκ ἔχει, σὸν ἐπὶ τοῦ ἡ μὴ ἔχει συνάγεις, ἀλλὰ καν εἴποιμεν ὅτι τῇ δεξιᾷ τύπτει, ἡν 30 οὐκ ἔχει λατιάν, καὶ οὗτοι λύσομεν· ἡ γάρ δεξιὰ γειρὶ οὐκ ἔσται λατιά· ὥστε ὁ δοὺς τύπτειν ἡ μὴ ἔχει γειρί οὐ τῇ ἀλλοτριᾳ τύπτειν, ἡν ὅλως οὐκ ἔχει, δέδωκεν, ἀλλὰ ἔκεινη τύπτειν ἔφησεν ἡν ὃδι μὲν ἔχει, ὡδὶ δὲ οὐκ ἔχει· ὅλως μὲν γάρ ἔχει· τὸ γάρ μέρος αὐτοῦ ἔχει· ὃδι δὲ οὐκ ἔχει· λατιάν γάρ τὴν δεξιὰν οὐκ ἔχει· λύσομεν οὖν οὗτοι τὸ σόφισμα. λυθῆσεται 35 γάρ καὶ ἄλλως· τύπτοι γάρ ὃν τίς τινα καὶ τῇ μὴ ἔστω τοῦ γειρί, ὥσπερ εἴ τις τὴν τοῦ πατρὸς γειρὰ κρατῶν τύπτει τὸν πατέρα αὐτοῦ μετ' αὐτῆς τῆς πατρικῆς γειρός. πλείους οὖν αἱ κακίαι τοῦ λόγου. πλὴν οὐχὶ ἡ τῆς τυχούσης κακίας ἐμφάνισις καὶ τοῦ πράγματος ἔστι λόγισι, ἀλλ ἡ παρ' ἡν

2 et 4 ἐνίστανται ΑΙ: ἐνίσταντο α 4 οὖν Λ 7 ἔστω α 11 δόντα α:
 compend. I ἡγ̄ alt. I: om. a Arist. 12 τῷ οἰν. A 20 ἡ λόγισι φησὶ Λ
 21 δόντος α 27 δόντος Α: δόντες al 28 ἡ alt. delevi 29 εἴποιμεν Α:
 εἴποιμι al 32 ἔχει prius scripsi: ἔχειν αΙ μὲν (sic) I ἔχειν (ante ὃδι),
 ut videtur, 1 pr. 33 ἀώτοι libri 35 καὶ alt. A: οὐ al 36 αώτοι libri
 37 ἡ Α cf. p. 162,23: om. al 38 ἡ παρ' ἡγ̄] spatium sex fere litt. A

τὸ ψεῦδος, ὡς ἐπὶ τοῦδε· ὁ Σωκράτης καθημενός γράφει, ὁ Σωκράτης γράφει· τοῦτο δὲ φεῦδος. ἐνταῦθα οὐ διὰ τὸ τὸν Σωκράτην καθησθαι τὸ φεῦδος, καὶ εἰ τύχῃ φεῦδος ὃν τὸ τὸν Σωκράτην καθησθαι, ἀλλὰ διὰ τὸ τὸν καθημενὸν γράφειν. ἀλλὰ τοῦτο μὲν τοιωτον. τὰ δὲ σιγμένα σηγίσματα παρὰ μόνα τὰ ἐσχάτως ῥηθεῖσα ἔχει τὴν μογθηρίαν· τὰ δὲ ἐσχάτως ῥηθεῖσα ἔχει τὸ ‘ὅδε δὲ οὐκ ἔχει μίαν μόνην κείρα, τύπει δὲ τῷ μεῷ καὶ τὸ ‘ὅδε μὲν οὐκ ἔχει ἔνα μόνον ἀστράγαλον, δέδωκε δὲ ἔνα μόνον’ καὶ τὸ ‘ὅδε μὲν ἔχων δέκα ἀστράγαλους καὶ ἀποβαλὼν τὸν ἔνα οὐκ ἔχει δέκα’ καὶ τὰ λοιπά. ὁ οὖν ταῦτα ἐμφανίσας λέει, ἀλλ’ οὐχὶ ὁ λέγων ὅτι τὸ δύνασθαι πολλαχῶς καὶ ὅτι ἐνδέχεται ὁ μὴ ἔλαβεν ἔχειν καὶ τὰ τούτοις ὅμοια.

p. 178^b18 Εἰ γάρ ἦν αὕτη λύσις, δόντα τὸ ἀντικείμενον οὐκ οἶν τε ἦν λύσιν.

Εἴπερ ἦν. φησίν, αὕτη λύσις τοῦ ‘ὅπερ οὐκ ἔλαβε τις ἔχει’ (ἔχει γάρ 15 ψήφους πολλὰς μίαν παρά τινος εἰληφώς), εἰ οὖν λύσις ἦν τούτου τὸ μίαν ἔχειν, ἐπεὶ καὶ μίαν ἔλαβε παρ’ ἔκεινον, δόντα τὸ ἀντικείμενον οὐκ οἶν τε ἦν λύσιν. εἰ γάρ τῆς καταφάσεως διμείσης τῆς ‘ὅδε ἔλαβεν ἔχει’ τὸ συναγόμενον δι’ αὐτῆς φεῦδος ἐστι καὶ λύσιμον, τὸ διὰ τῆς ἀποφάσεως τεμείσης τῆς ‘ὅδε οὐκ ἔλαβεν ἔχει’ συμβαῖνον ἀλληλίες ἐσται δηλονότι καὶ 20 ἀλιτον. ἀλλὰ μὴν καὶ ταύτης τεμείσης τὸ συμβαῖνον φεῦδος ἐστι, δυνα- μένης τῆς λύσεως ταύτης καὶ ἐπὶ τοῦ συμβαίνοντος διὰ τῆς παρούσης ἀντιφάσεως λέγεσθαι· ἀδύνατον δὲ τὴν αὐτὴν καὶ μίαν λύσιν ἐπ’ ὑμφο- τέρων ἀλληλεύειν. ὅτι δὲ καὶ τῆς ἀντιφάσεως τεμείσης τὸ συμβαῖνον φεῦδος ἐστι, δηλον ἕδε· πότερον δὲ ἔλαβέ τις, τοῦτο ἔχει; οὐ· εἰτα ῥητέον ἀλλὰ 25 μὴν οὗτος ἔλαβε παρ’ αὐτῷ μίαν ψήφον καὶ ἔχει αὐτήν. ὁ ἄρα ἔλαβεν ἔχει, καὶ οὐχ ὁ οὐκ ἔλαβεν· ἀλλὰ μὴν ἔχει καὶ ἄλλας, μᾶς οὐκ ἔλαβε παρ’ αὐτοῦ, ἐφ’ ὃν ἀλληλεύει τὸ ‘ἔχει ἢ οὐκ ἔλαβεν’. οὐκ ἄρα ἐστὶν ἡ εἰσηγμένη λύσις τοῦ πράγματος ἀλλὰ πρὸς τὸν λέγοντα. λύσις δέ ἐστιν ἦν φησίν ὁ Ἀριστοτέλης ἡ λέγουσα τὸ ὅτι οὐ ταῦτον ἐστι τὸ ‘ὅδε οὐκ ἔλαβε’ τῷ 30 ‘ώς οὐκ ἔλαβε’· τούτου γάρ ληρούμενος γέγονεν ὁ παραλογισμός· δόντος γάρ τοῦ ἀποκρινομένου τὸ ‘ὅδε ἔλαβεν ἔχει’ οὐ συνήγαγε τὸ ‘ὅδε οὐκ ἔλαβεν ἔχει’. ὅπερ ἐστὶν ἀντίφασις τοῦ ‘ὅδε ἔλαβεν ἔχει’, ἀλλὰ τὸ ‘ώς οὐκ ἔλαβεν ἔχει’. ὅπερ πάλιν ἐστὶν ἀντίφασις τοῦ ‘ώς ἔλαβεν ἔχει’. ὥστε ἐπεὶ τοῦ μὲν ‘ὅδε ἔλαβεν’ ἀπόφασίς ἐστι τὸ ‘ὅδε οὐκ ἔλαβε’, τοῦ δὲ ‘ώς ἔλαβε’ τὸ ‘ώς οὐκ

1 τὸ I: om. al 3 τύχῃ I: τύχοι A: τύχει a 10 τὸν a: om. Al 6 ἡηθέντα
Al: εἰρημένα a 8 iuncto ὅδε δὲ 10 ὅτι alt. ex Arist. scripsi: ἔτι a Al
12 εἰ γάρ ἦν spatiū octo fere litt. A γάρ a Arist.: δὲ 1 δόντα a Arist.:
δόντος I: spatiū sex fere litt. A 15 ἦν ex οὖν, ut videtur, corr. Al¹
16 δόντα A: δόντος al 18 αὐτῆς a: αὐτὴν A: compend. I 20. 21—24 θυ-
ναμέντος—ἐστι A: om. al 29 οὖν addidi 32. 33 ἀλλὰ—ἔχει om. A
33 ἐπεὶ A: ἐπὶ al

έλαβε', λαβὸν δὲ τὸ 'δὲ ἔλαβεν ἔχει' συνήγαγε τὸ 'ώς οὐκ ἔλαβε', τὴν ἀπόφασιν τοῦ 'ώς ἔλαβε', τὸ 'δὲ ἔλαβε' καὶ τὸ 'ώς ἔλαβεν' ὡς ταῦτὸν εἰληφόν τοῦ παραλογισμού· εἰ δὲ ἐκ τοῦ λαβεῖν τὸ 'δὲ ἔλαβεν ἔχει' ὡς ταῦτὸν τῷ 'ώς ἔλαβε' γέγονεν ὁ παραλογισμός, δῆλον ὡς 5 ή λόσις αὐτοῦ ἔστι τὸ μὴ τὰ ὠσαύτως η̄ ὅντα ὠσαύτως f. 49v λαβεῖν. η̄ λέγοι ἂν διὰ τοῦ εἰ γάρ η̄ν αὐτῇ λόσις, δόντα τὸ ἀντικείμενον οὐχ οἷόν τε η̄ν λύειν 'εὶ γάρ η̄ν διπερ ὑμεῖς λέγετε καὶ οὐχ διπερ ἐγώ (ἐγὼ γάρ φημι μὴ ταῦτὸν εἶναι τὸ 'δὲ ἔλαβε' τῷ 'ώς ἔλαβεν'), εἰ οὖν φεῦδος ἔστιν διπερ ἐγώ φημι καὶ οὐ παρὰ τοῦτο γέγονεν ὁ παρα-10 λογισμός, δόντος τὸ ἀντικείμενον, διπερ ἔστι τὸ ταῦτὸν εἶναι (τὸ γάρ λέγειν διπερ ταῦτὸν ἔστι τὸ 'δὲ ἔλαβεν' τῷ 'ώς ἔλαβεν' ἀντικείμενοι τῷ μὴ ταῦτὸν εἶναι), δόντος οὖν τὸ ἀντικείμενον ἀληθῆς ἀν η̄ν τὸ συμβαῖνον· νῦν δὲ διηδέντος τοῦ ταῦτὸν εἶναι τὸ 'δὲ ἔλαβε' τῷ 'ώς ἔλαβε' μᾶλλον τὸ συμβαῖνον ἔστι φεῦδος³. ἀλλὰ ἥρτέον ἔτι περὶ τοῦ αὐτοῦ διὰ τὸ ἀσαφῶς εἰρῆσθαι.

15 εἰ παρὰ ταῦτα η̄ν τὸ σόφισμα, δόντα τὸ ἀντικείμενον οὐχ οἷόν τε η̄ν λύειν. εἰ γάρ παρὰ ταῦτα η̄ν, φεῦδη ἀν η̄σκον· δι' ἀ γάρ τὸ φεῦδος, ἐκεῖνα φεῦδη· ὥστε τὰ ἀντικείμενα αὐτοῖς ἀληθῆ εἶναι ἀναγκαῖον· τὰ γάρ ἀντικείμενα τοῖς φεῦδοις πάντως ἀληθῆ· ἀλλὰ μὴν τὸ ἔξι ἀληθῶν ἀληθῆς καὶ ἀλυτον· νῦν δὲ ἐκ τῶν ἀντικείμενων φεῦδος καὶ λύσιμον· 20 οὐκ ἄρα παρὰ ταῦτα τὸ φεῦδος, οὐδὲ ταῦτα ἔστιν αἵτια τοῦ σοφίσματος. οὐχ οἷόν τε η̄ν, φησί, λύειν, εἰ παρὰ ταῦτα η̄ν τὸ φεῦδος, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλων. καὶ τίνα τὰ ἀλλα, ἐπήγαγε λέγων οἷον εἰ ἔστι μὲν δ, ἔστι δὲ δ οὔ. φέρεται δὲ καὶ ἀληγ γραφὴ ἔχουσα οὗτως· οἷον εἰ ἔστι μέν, ἔστι δὲ οὔ. δι' ἀμφοτέρων δὲ τὸ αὐτὸν δηλοῦνται. εἴη δὲ ἀν τὸ 25 λεγόμενον δυνάμει τοιοῦτον· ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλων, ἐφ' ἦν τὸ ἀντικείμενόν ἔστιν ἀληθῆς, ἀφαιρεθέντων τῶν φεῦδῶν καὶ τεθέντων τῶν ἀληθῶν τὸ συμβαῖνον ἀληθῆς ἔστι καὶ ἀλυτον· οὗτος καὶ ἐπὶ τῶν προκειμένων, εἰ παρὰ τὰ τεθέντα (τὰ) σοφίσματα ἐγίνετο διὰ τὸ φεῦδη τυγχάνειν. τεθέντων τῶν ἀντικείμενων καὶ ἀληθῶν καὶ ἀληθῆς ἀν εἴησαν τὰ συμβαί-30 νοντα καὶ ἀλυτα· νῦν δὲ καὶ φεῦδη καὶ εῦλυτα· οὐκ ἄρα παρὰ τὰ πρώτως τεθέντα, ἀ καὶ λύειν οὗτοι πειρῶνται, ἀλλὰ παρὰ τὰ ἔχοντας ἐπενηγεγμένα. ἔστι δὴ οὖν τὸ οἷον εἰ ἔστι μὲν δ, ἔστι δ' δ οὔ ισον τῷ 'οἷον εἰ τὸ μέν ἔστιν ἀληθές, τὸ δὲ φεῦδος, τεθέντος τοῦ ἀληθῶν, διπερ 'δ' εἰπεν, ἀλυτον ἀν η̄ν'. ταῦτα εἰπὼν ἐπάγει η̄ λόσις, ἀν ἀπλῶς 35 δῆλον λέγεσθαι, συμπεραίνεται. δυνάμει λέγων 'η̄ μὲν δέν' ἐκείνων λεγομένη λόσις μοιχθηρά καὶ ἀδόκιμος, η̄ δὲ ἀληθῆς δῆτι, εἰ μὲν ἀπλῶς δῆ-

3 immo δή cf. p. 153,16   5 αὐτοῦ ΑΙ: αὕτη α   η̄ ὅντα ὠσαύτως] spatium duodecim fere litt. A   6 δόντα αΛ: δόντος I   7 θμεῖς Λ: θμεῖς αL   8 post διπερ ἐγώ add. φημι A   9 addidi, itemque vs. 11 et 13   10 δόντα Λ   11 ἀντικείμενα Α: ἀντικείμεναται αL   12 δόντα A   14 τοῦ om. A   15 δόντα Α: δόντος αL
 17 post εἶναι delevit ἀληθῆ Α¹   19 καὶ prius om. A   post δὲ add. καὶ Α
 20 ταῦτα prius ΑΙ: τοῦτο α   21 φησὶ λύειν ΑΙ: inv. ord. a   22 τὸ ἀλλα a
 24 εἰ I   28 τὰ alt. addidi   29 immo η̄σαν   30 εῦλυτα scripsi: ἀλυτα αI:
 εὐδιάλυτα A   31 οὗτοι om. A   32 δὲ ΑΙ: δὲ a   post μὲν δ add. ἔστιν a

λέγεσθαι, τουτέστιν εἰ μὲν τὰ μὴ ὠσκύτως λεγόμενα ὠσκύτως δῆλοι λέγεσθαι, συμπεραίνεται καὶ ἐλέγχει, εἰ δὲ μὴ δῆλοι, οὐδὲ συμπεραίνεται'. εἰ δὲ μὴ συμπεραίνεται, οὐκὶ ἂν εἴη λύσις, καὶ δεῖ προσυπακούειν τὸ 'ἥγη ἐκεῖνοι μοιχηρῶς λύσιτες ἐπάγουσιν, ἀλλὰ λύσις ἔσται ἥγη αὐτῆς εἰπον'. τὸ δὲ 5 ἐν δὲ τοῖς εἰρημένοις πάντων διῆσμάνων τέσσαραν ἔσται τῷ 'ἐν δὲ τοῖς εἰρημένοις ἐλέγχοις καὶ σοφίζμασι πάντων συγχωρουμένων αὐτοῖς, τοῦ τύπτειν ή μὴ ἔχει γειρί, τοῦ δρᾶν ή μὴ ἔχει δηθιλαρμή, οὐδὲ συμπεραίνονται οὐδὲ' ἐλεγχοὶ οὐδοὶ συλλογίζονται. διστε οὐδὲ οὐδοὶ ακλῶς λύσουσιν'.

p. 178b24 "Ετι δὲ καὶ οὗδ' εἰσὶ τούτων τῶν λόγων. ἀρ' δὲ γέραπται, γέγραφέ τις;

Τοιοῦτον ἔστι τὸ σόφισμα· ἄρα διπερ ἐγράφη, τοῦτο τις ἔγραψε; ναὶ· γέραπται δὲ ἡ λόγιος ὅτι νῦν σὺ καθησαι, διστις ἔστι καὶ ψευδής διὰ τὸ κινεῖσθαι σε ἦ καὶ ἵστασθαι· ἥγη δὲ καὶ ἀληθής οὐτος ἡ λόγιος, διτε ἐγράφη· ὁ αὐτὴς ἄρα λόγιος ἔστι καὶ ἀληθής καὶ ψευδής. πρὸς τοῦτο 10 τὸ γοῦν τὸ σόφισμα ἐπῆκται παρὰ τοῦ Ἀριστοτέλους λύσις τοιαύτη, ὅτι σὺ μέν, ὃ σοφιστά, τὴν ἐρώτησιν ἐπὶ ποσοῦ ποιησάμενος συνάγεις ἐπὶ ποιοῦ· ἐρώτησας γάρ 'ἄρα δὲ γέραπται, τοῦτο τις ἔγραψε;' καὶ ἐμοὶ συγκατανεύσαντος τῇ ἐρώτησει σου καὶ ὡς ἐπὶ λόγου τὴν κατάνευσιν ποιησαμένου, διτε ἔστι τοῦ ποσοῦ, συνάγεις ἐπὶ τοῦ ποιοῦ (δυνάμει λέγων ἡ Ἀριστοτέλης 20 διὰ τοῦ τὸ γάρ ψευδής ἢ ἀληθῆς λόγιον ἢ δάξαν εἶναι οὐ τόδε σημαίνει ἀλλὰ τοιούνδε). διταν γάρ τὴν ἐρώτησιν προστείνας τὴν 'ἄρα δὲ γέραπται, γέγραφέ τις;', ἐπὶ ποσοῦ μόνου ταῦτην ἡρώτησας· ἐπὶ | γάρ λόγου ἡρώτησας ἢ συλλαβῆς ἢ λέξεως, διτινα οὐδὲ τὸ ποσὸν ἀνά- 50 γονται, ὡς μεραρθήκαμεν. διταν δὲ συνῆκας τὸ συναχθέν, ἐπὶ ποιοῦ συνῆκας· 25 τὸ γάρ ψευδὲς καὶ ἀληθὲς τοῦ ποιοῦ εἰσι. τὸ δὲ ἀρ' δὲ μανθάνει ἡ μανθάνων τοιοῦτον ἔστι σόφισμα καὶ οὐτως προήγετο κατὰ τὴν ἐρώτησιν. ἀρ' δὲ μανθάνει τις, τοῦτο ἔστιν δὲ μανθάνει; ναὶ· μανθάνει δέ τις τὸ βραδὸν ταχύ. ἔσται ἄρα τὸ βραδὸν ταχύ. πρὸς διπερ ἀπαντᾷ ἡ Ἀριστοτέλης λέγων ὅτι ἐρώτησαντες οἱ σοφισταὶ ἐπὶ τοῦ πῶς συνάγουσιν 30 ἐπὶ τοῦ οἵου, ἔχουν τὴν ἐρώτησιν ποιήσαντες ἐπὶ ποσοῦ συνάγουσιν ἐπὶ τοῦ ποιοῦ· τὸ γάρ ἐρώτησην ἄρ' δὲ μανθάνει καὶ τὰ λοιπά ἐπὶ τοῦ τρόπου ποιήσαντες (δηλοῦσι γάρ τὸ 'ὡς μανθάνει, οὕτως μανθάνει, ταχέως 35 ἢ ἄλλως ποιεῖ' καὶ οὐ τὸ πρᾶγμα) συνάγουσιν ἐπὶ ποιοῦ τὴν ἐρώτησιν.

3 τὸ om. A 4 εἶπον AI: εἶπε a δὲ A: om. al 5 δὲ prius al Arist.:
om. A προειρημένοις A Arist. 10 γέγραφέ (D e u) scripsi cf. vs. 22: γέ-
γραψάι (sic) I: διγραψέ (sic) a: ἔγραψέ Arist. 13 ὅτε ex A scripsi: ὅτι al
17 post γάρ add. τις a 17. 18 συγκατανεύσαντος AI: συγκατανεύσοντος a 18 οὐο
om. A ἐπὶ ποσοῦ A 19 τοῦ ποσοῦ spatum decem fere litt. A 21 προ-
τείνας AI: προτείνειν a 22 post ἐπὶ prius add. τοῦ A 24 μεραρθήκαμεν] Categ.
e. 6 p. 4b33 26 post ἔστι add. τὸ a 29 πῶς ex ποσοῦ, ut
videtur, corr. I 31 τοῦ prius om. A

p. 178b33 Οὐδέ τοτε τὴν κύλικα πίνη, οὐ πίνει ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ. ἔτι
ἀρ' οὐ τις σῖδεν.

Τὸ σόφισμα τοιοῦτον ἀρ' οὐ πίνει τις, τοῦτο πίνει; η̄ οὗτος· ἀρ' οὐ πέπικε τις, ἐκεῖνο πέπικε; ναὶ· πέπικε δὲ κύλικα· πέπικεν ἄρα τὴν 5 κύλικα. η̄ λύσις οὐτοῦ οὐ τὴν κύλικα πέπικεν, ἀλλ' οὐ πέπικεν η̄ οὐ πίνει. ἐξ τῆς κύλικής ἐστι. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ ἀρ' οὐ τις σῖδεν. η̄ μαθὼν η̄ εὑρόνυμον οἶδε; ναὶ· οἶδε δὲ τὸ μὲν ἔμαθε τὸ δὲ εὑρέν· ἀμφότερα δὲ οὔτε 10 ἔμαθεν οὔτε εὑρέν· οὐκ ἄρα οἶδεν. εἰ γάρ οἶδεν η̄ οὐ ἔμαθεν η̄ οὐ εὑρεῖ. τὰ δὲ δύο οὐκ ἔμαθε (τὸ ἐν γάρ ἔμαθεν, οὐγὶ τὰ δύο), ἀλλ' οὐδὲ τὰ δύο 15 εὑρεῖ (τὸ γάρ ἐν εὑρεν), εἰ οὖν μῆτες εὑρεῖς μῆτες τὰ δύο. οὐδὲ οἶδεν ἀλλὰ καὶ οἶδε. τὴν δὲ λύσιν τοῦ σοφίσματος ἐνέψην διὰ τοῦ η̄ οὐ μὲν ἀπαν., τὸ δὲ οὐγὶ ἀπαν. ἔστι δὲ οὐ λέγει οὐτι τὸ μὲν πᾶν, γάρ τοι οἶσιν καὶ ποιόν, τὸ δὲ οὐ ποιόν ἀλλὰ ποσόν· τὰ γάρ ὅν τὸ μὲν τό, τὸ δὲ τό. ποσά. ἐρωτήσας οὖν ἐπὶ τοῦ οὐ συνάγει οἵσα. ἔτι ἔστι καὶ ἄλλως 20 εἰπεῖν τὸ η̄ οὐ μὲν ἀπαν., τὸ δὲ οὐγὶ ἀπαν., τουτέστιν οὗτοι δυνατόν ἐστιν ἐπὶ μέν τινος μαθήματος ἀπαν εἰπεῖν, οἷον οὗτοι καὶ εἴρον ἐπὶ τῷ καὶ ἔμαθεν παρ' ἄλλου, ἐπὶ δὲ τινων οὐγὶ ἀπαν ἀλλ' η̄ τὸ εὑρεῖν μόνον η̄ τὸ μαθεῖν παρ' ἄλλου.

p. 178b36 Καὶ θεῖται τις τρίτος ἀνθρωπος παρ' αὐτόν.

20 Ή Λεγόμενος οὐδὲ τῶν σοφιστῶν λόγος καὶ τὸν τρίτον ἀνθρωπον εἰσάγων τοιοῦτος· οἷον λέγοντες, φασάν, ‘ἀνθρωπος περιπατεῖ’ οὔτε τὴν ιδέαν ἀνθρωπον περιπατεῖν λέγομεν (δικίνητος γάρ ἐκείνη) οὔτε τῶν καθ' ἔκαστά τινα· πῶς γάρ θν μὴ γνωρίζουμεν; τὸ μὲν γάρ ἀνθρωπον περιπατεῖν γνωρίζουμεν, τίς δὲ τῶν καθ' ἔκαστά ἐστιν ἐφ' οὐ λέγομεν. οὐ γνωρίζουμεν· ἄλλον ἄρα τινὰ παρὰ τούτους τρίτον ἀνθρωπον λέγομεν περιπατεῖν· τρίτος ἄρα ἀνθρωπος ἔσται, οὐ τὸ περιπατεῖν κατηγοροῦμεν. η̄ λύσις θεῖται οὐ ἀνθρωπος καὶ πᾶν τὸ κοινὸν οὐ τόδε σημαίνει ἀλλὰ τοιόνδε· οὐμοίωμα γάρ θεῖται τῶν καθ' ἔκαστα. πῶς οὖν αὐτὸν δηγτα τὸ ἐν τοῖς καθ' ἔκαστα θεωρούμενον καὶ ἐν τούτοις ἔχον τὴν ὅπαρξιν οὐσία τις ἔσται καὶ 30 ἐτερον παρὰ ταῦτα; οὐκ ἄρα τρίτος ἀνθρωπος ἔσται. τὸ δὲ οὐμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ Κορίσκος καὶ Κορίσκος μούσικής πρὸς κατασκευὴν τοῦ μὴ εἰναι τρίτον ἀνθρωπον εἴληπται καὶ οὕτως ἐπῆκται. ὡς εἰ ἔλεγεν ‘μᾶσπερ γάρ οὐ μούσικὸς Κορίσκος θερος ὁν τοῦ Κορίσκου οὐκ ἔσται καθ' αὐτὸν οὐδὲ ὅπαρξιν ἔχει ιδίαν (τοῦτο γάρ σημαίνει τὸ ὥστε οὐκ ἔστιν 35 αὐτὸν ἐκθέσθαι), διότι οὐκ ἔστι τόδε τι καὶ οὐσία ἀλλὰ τοιόνδε καὶ

1 δ πην α ἔτι scripsi: ἔστιν αΙ: καὶ v Arist. 8 εἰ γάρ οἶδεν om. A
10 γρῦν Α οὐδέν αΙ 12 ἔτι αΙ: ἔγουν α 18 τὰ scripsi:
τὸ αΙ 1 τὸ μὲν τὸ, τόδε Κ: τὸ μὲν, τὸ δὲ οὐ αΙ 14 ἔτι om. A 23 καθ'
ἔκαστάν α 26 περιπατεῖ α 28 αὐτὸν δηγτα I: δηγτα αὐτὸν τοῦτο α τοῖς I:
τῷ α 30 post οὐμοίως αιδ. δὲ a Arist.: om. ΑI 33. 34 δ—ὅπαρξιν om. A
5 post τοιόνδε add. τι A

ποιόν. οὗτος οὐδὲ ὁ ἄνθρωπος περιπατῶν, καλὸν ἔτερός ἐστι Σωκράτους, Πλάτωνος καὶ τῶν κατὰ μέρος, ὡς ὁ μουσικὸς Κορίσκος τοῦ Κορίσκου, καθ' αὐτὸν ἔσται'. ἵνα δὲ μὴ τις ἕτος ὑπαλάβῃ ὅτι ἡ τοῦ τρίτου ἄνθρωπου παρεισάγεται ὑπαρξίᾳ ἐκ τοῦ λέγοντας ἄνθρωπον περιπατεῖν ἀποδεικνύαι ἔτερον αὐτὸν εἶναι τὸν μερικῶν. Σωκράτους, Πλάτωνος καὶ τῶν ἄλλων τῶν καθ' ἔκαστα, φησὶν οὐ τὸ ἔκτεινεσθαι δὲ ποιεῖ τὸν τρίτον ἄνθρωπον. δινάμει τοῦτο διά τούτου λέγων 'οὐ τὸ ἀπαρθίμεσθαι τοὺς καθ' ἔκαστα ἄνθρωπους καὶ ἔτερον ἐκείνων λέγειν τὸν τρίτον ἄνθρωπον ποιεῖ, ἀλλὰ τὸ διδόναι καὶ συγχωρεῖν εἶναι ὅπερ τόδε τι, τουτέστιν 10 ἀλλὰ τὸ οὐδίναν καὶ | τόδε τι λέγειν αὐτόν'. τῷ δὲ τόδε τι ἔθεις f. 50v αὐτῷ ἐπὶ τῆς ἀτόμῳ γρῆσθαι οὐδίσις. κατατεκνάζει δὲ καὶ αὐτὸν τοῦτο, τὸ μὴ εἶναι τὸ κατηγορούμενον καὶ κοινὸν οὐδίσιαν, οὐ οὐ ἐπιφέρει, τοῦ οὐ γάρ ἔσται τόδε τι εἶναι. ὅπερ Καλλίας καὶ ὅπερ ἄνθρωπος ἔστι, δηλοῦντι οὐ γάρ. εἰ ἔστιν ὁ Καλλίας τόδε τι, καὶ ὁ ἄνθρωπος τόδε 15 τι ἔσται. τὸ δὲ οὐδὲ εἰ τις τὸ ἔκτεινεσθαινον *(μὴ)* ὅπερ τόδε τι εἶναι λέγει ταῦτάν ἔστι τῷ 'εἰ γάρ καὶ μὴ ἔστι τὸ ἔκτεινεσθαινον καὶ κοινὸν τόδε τι καὶ οὐδίσια ἀλλὰ ποιόν, ἀλλὰ οὐν ἔτερόν ἔστι τὸν καθ' ἔκαστα, ἐν αὐτοῖς δὲ δημος ὃν καὶ οὐ καθ' αὐτόν'. διστε, φησὶν, οὐ διστέον ἔτερόν τινα τρίτον εἶναι ἄνθρωπον· τὸ γάρ κοινῶς κατηγορούμενον ἐπὶ πᾶσιν οὐκ ἔστιν 20 οὐδίσια ἀλλὰ ποιόν τι.

p. 179a 14 Πάλιν εἰ παρὰ προσιρδίαν ὑξεῖσαν.

Ἐποδὸν ὅτι αἰεὶ ἐπὶ τῶν σοφισμάτων κατὰ τὸ ἀντικείμενον ἡ λύσις προβαίνειν δρεῖται, οἷον εἰ συνθήσις ἡπάτησε, σὺ διελῶν ἐκφεύγῃ τὴν ἡπάτηγη, καὶ τὸ ἀνάπτων, καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλιών τῶν παρὰ τὴν λέξιν καθη-
25 λικῶς, πῶς δεῖ τὰς λύσεις ποιεῖσθαι, διδάσκει, καὶ φησὶν ὡς εἰ παρὰ προσιρδίαν ὑξεῖσαν ἡ ἡπάτηγη, ἡ βαρεῖα προσιρδία λύσις, οἵσιν ἔστι τὸ "οὐ καταπύθεται ὅμβρῳ". εἰ ἔκεινος ὑξεῖσαν θεὶς προσιρδίαν ἡπάτησε, σὺ λύσεις περισπωμένως βαρεῖαν γάρ προσιρδίαν πανταχοῦ τὴν περισπωμένην λέγει. δημονῶς καὶ ἐν τοῖς δημονύμοις εἰ ἀπατᾷς ή σοφιστής, σὺ τὸ ἀντι-
30 κείμενον δημορα λέγων ἐνίστασο πρὸς τὸ σόφισμα. οἵσον τέ φημι; εἰ ἐκ τῆς ὁμονομίας τὸ ἄλυγον ἔμψυχον συνελογίσασθο, λυτέον ἀπογῆραντας, εἰπόντας μὴ τόδε δεδωκέναι δη σημαίνει τὸ ἄλυγον, ἀλλ' δη δηλοῦ τὸ ἔμψυχον. εἰ γάρ ἔροιτο ἀρά γε τὸ διδάσκων ἔμψυχόν ἔστιν;, εἴποις δὲ ναι,

1 ὁ ΛΙ: οι. α περιπατῶν Κ: περιπατεῖ α ΙI σωκράτους ΑΚ: σωκράτης αΙ:
3 ἕτος οι. Α ἵ A: καὶ αΙ 4 post παρεισάγεται expunxit εἰ I λέγοντας αΙ:
λέγοντος I 5 μουσικῶν Α στὸν οι. Α 7 τοὺς αΙ: τὰ I 10 αὐτὸν Α:
ἀντάξ I: οὕτω α 11 γρῆσθαι ἐπὶ τῆς ἀτόμου Α καὶ superscr. ΙI 12 τὸν
(post εἶναι) Α τοῦ Α: τὸ αΙ 13 ante καλλίτελον add. δ Α . 14 δ ΜI:
οι. α 15 μὴ ex Arist. addidi 17 οὐδίσιαν α post ἀλλὰ add. καὶ α
18 δὲ αΙ: γάρ I ὃν superscr. I 18. 19 τρίτον εἶναι αΙ: inv. ord. I 20 ποιεῖν Α
22 αἰεὶ οι. Α 23 συνθῆσις Α et, ut videtur, I: συνθέσει α post διελῶν add. οὐκ αΙ:
οι. Α 26 τὴν προσωδίαν τὴν Α 27 τὸ οὐ κτλ.] cf. c. 4 p. 166b5 καταπύθεται]
δ corr., ut videtur, I 28 λύσεις I: λέγει α 29 τῇ ὁμωνυμίᾳ α: τῇ etiam I pr.

είτα εἰποι· τὸ δὲ βιβλίον διδάσκει, ἔμψυχον ἄρα τὸ βιβλίον·, ρήτεον δτι οὐ τὸ ἄψυχον διδάσκειν εἰπον ἀλλὰ τὸν διδάσκαλον. δημόσιας ποιητέον καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνάπταλιν· εἰ γάρ ἔροιτο ἄρά γε τὸ διδάσκον ἔμψυχόν ἔταιν;·, εἴποις δὲ οὖ, είτα εἰποι· ὃ δὲ Πλάτων διδάσκει. ἔμψυχον ἄρα τὸ διδάσκον·, 5 εἰπὲ ὡς ἐπὶ τοῦ βιβλίου τὸ διδάσκειν εἰπον. καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως. ὡς προειρήκειμεν, ὡσαύτως ποιητέον. δῖνον ὁ σοφιστὴς συμπερινόμενος λέγει ἄρρ' δ μὴ ἔχει. δοίη ἀν τις σὸ δὲ πρὸς τοῦτον λύσιν τὸ σάφισμα εἰπὲ οὐχ δ μὴ ἔχει, ἀλλ' ὡς οὐκ ἔχει· ἀντίκειται γάρ, ὡς ἐν τοῖς προλαβθοῦσιν εἴρηται, τὸ δ μὴ ἔχει τῷ ὡς οὐκ ἔχει. 10 διὰ δὲ τοῦ ἀλλ' οὐχ ἀ ἐπίσταται τὸ λεγόμενον δυνάμει ἔστιν δτι οὕτω λύσιν δεῖ, δτι δ ἐπίσταται μεμάθηκεν η εὑρεν, ἀλλ' οὐχ ἀ ἐπίσταται μεμάθηκεν η εὑρεν· τοῦτο γάρ καὶ ἡρωτηθῆται οὐ γάρ εἶπεν ὁ ἐρωτῶν 'ἢ τις ἐπίσταται μεμάθηκεν η εὑρεν', ἀλλ' ἑνικῶς 'ἢ τις ἐπίσταται μεμάθηκεν η εὑρεν'.

15 p. 179a26 Πρὸς δὲ τοὺς παρὰ τὸ συμβεβηκός μία μὲν καὶ ή αὐτὴ λύσις πρὸς ἀπαντας.

Μεταβαίνει καὶ ἐπὶ τοὺς παρὰ τὸ συμβεβηκός γινομένους παραλογισμούς. καὶ πᾶς δεῖ καὶ τούτους λύσιν διδάσκει, καὶ φησὶ τῶν παρὰ τὸ συμβεβηκός παραλογισμῶν μίαν εἰναι καὶ τὴν αὐτὴν λύσιν. ἔντεῦθεν ἐπι- 20 στομέων τοὺς λύσιν τινὰ τοῖς τοιούτοις σοφίσμασιν ἐπάγοντας, μὴ μέντοι γε ἐν πᾶσιν ἀποσώζουσαν καὶ πάντων τῶν παρὰ τὸ συμβεβηκός λυτικὴν οὖσαν, ἐπεὶ γάρ, φησίν, ἀλιθέριστόν ἔστι τὸ πότε λεκτέον ἐπὶ τοῦ πράγματος. δὲ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἔστιν. εἰσὶ τινα ἀ τῷ συμβεβηκότι 25 ὑπάρχοντα ἀληθεύοντα καὶ ἐπὶ τοῦ ὑποκειμένου τῷ συμβεβηκότι, φημι οὐκ τῷ πράγματι· τινὰ δὲ τῷ μὲν συμβεβηκότι ὑπάρχει, τῷ δὲ πράγματι οὐκ ὑπάρχει. τὸ γάρ δισύλλαβον λέγεται μὲν καὶ κατὰ τὸν λευκοῦ, ἀληθεύεται δὲ καὶ κατὰ τοῦ ἵππου τοῦ τινός, ὥστε ἐπὶ τούτου ἀληθῆς δοῦναι τάσδε τὰς προτάσσεις· ἀρά γε οὐδεὶς ἵππος; ναί· ἀρά γε λευκός; ναί· οὐδεὶς ἄρα λευκός· τί δέ, τὸ λευκὸν δισύλλαβον; ναί· οὐδεὶς ἵππος ἄρρα δισύλλαβος. ἐπὶ μὲν τούτου ἀληθῶς τὸ κατὰ τὸν συμβεβηκότος, οὖν τὸ δισύλλαβον τὸ κατὰ τὸν λευκοῦ λεγόμενον, καὶ κατὰ τοῦ ἵππου | ἡρηθῆσται. ἐπὶ δὲ τοῦ Σωκράτους οὐκ ἀληθῆς· οὐ γάρ, εἰ δὲ Σωκράτης f. 51r λευκός, τοῦτο δὲ δισύλλαβον, καὶ δὲ Σωκράτης δισύλλαβον. ἐπειδὴ οὖν

I post ρήτεον add. δὲ α 5 διδάσκεις α 6 προειρήκειμεν ΑΙ: προειρήκαμεν a post σοφιστὴς add. μὴ α 7 ἔχοι Α δὲ αλ: ομ. I τοῦτον αλ: τοῦτο I 8 et 9 ἔχοι (post μὴ) Α 9 ἐν τοῖς προλαβθοῦσιν] p. 152,17 sq. 11.12 η — μεμάθηκε αλ: ομ. I 12 η εὑρεν addidi 15 ή αὐτὴ a Arist: αὐτη 1 19 καὶ τὴν αὐτὴν εἰναι α 23 δὲ Α: ομ. al 23. 24 ἀ — ὑπάρχοντα ἀληθεύοντας ΑΙ: τῶν — ὑπαρχόντων ἀληθεύοντα α 24 δὲ ΑΙ: δὲ α 25 τὸ μὲν α 28 post οὐδε add. δὲ α 30 δισύλλαβον Α ἀληθῶς ΑΙ: ἀληθὲς a

ταῦθ' οὗτος ἔχει, οὐδὲν δὲ διώρισται πότε δεῖ λέγειν ὅτι τὰ ὑπάρχοντα τῷ συμβεβηκότι ὑπάρχει καὶ τῷ πράγματι, τουτέστι τῷ ὑποκειμένῳ, πότε δὲ οὐ, ἡγέτεον πρὸς ἀπαντας ὅτι οὐκ ἀνάγκη τὸ τῷ συμβεβηκότι ὑπάρχον καὶ τῷ πράγματι ὑπάρχειν, ἀλλ' ἐπὶ τινῶν μὲν ἐνδέχεται, ἐπὶ τινῶν δὲ οὐ. καὶ ἔτι δεῖ προφέρειν καὶ τὸ οἷον, ἥτοι τὸ ὅποιον, ὡςπερ ἐν τῷ Μίνωι τοῦ Πλάτωνος γέγραπται. ἔχει δὲ οὗτος τὰ ἔκειται: "ὁ νόμος ήμεν τι ἔστιν; ὅποιον καὶ ἐρωτᾶς τῶν νόμων?". τὰ δὲ ἐπαγήμενα συφίζεται τοιαῦτά εἰσιν. ἀρ' οἰδας δὲ μέλλω σε ἐρωτᾶν; οὐ· ἀρ' οἰδας ὅτι ἡ ἀρετὴ ἀγαθόν; ναί· τοῦτο δέ σε μέλλω ἐρωτᾶν. οἰδας ἄρα δὲ μέλλω σε 10 ἐρωτᾶν. ἡ λόγις ὅτι οὐ ταῦτά ἔστι τὸ τὴν ἀρετὴν ἀγαθὸν εἶναι καὶ τὸ μέλλειν ἐρωτᾶσθαι εἰ ἔστιν ἀγαθόν, ἀλλὰ ἀγαθῷ οὖσῃ συμβέβηκεν αὐτῇ τὸ μέλλειν ἐρωτᾶσθαι εἰ ἔστιν ἀγαθόν. πάλιν ἀρ' οἰδας τὸν προτιθέντα καὶ κεκαλυμμένον; οὐ· (εἴτα ἀψελόντες τὸ περικάλυμμα) τί δέ, οἰδας τοῦτον; ναί· τὸν αὐτὸν ἄρα οἰδας καὶ οὐκ οἰδας. πάλιν ἀρά γε ὁ ἀνδριάς 15 ἔργον ἔστι; ναί· ἀρά γε σός ἔστι; ναί· σὸν ἄρα ἔργον ἔστιν ὁ ἀνδριάς· ἀλλὰ μὴν καὶ οὐκ ἔστι; τοῦ Φειδίου γάρ ἔστι. πάλιν ἀρά γε ὁ κύων πατήρ ἔστι; ναί· ἀρά γε σός ἔστι; ναί· σὸς ἄρα ὁ κύων πατήρ. πάλιν ἀρά γε τὰ ὀλιγάκις ὀλέγα ὀλέγα; ναί· ἀλλὰ μὴν τὰ ἔκατὸν πρὸς τὰ δεκάκις μύρια ὀλιγάκις ἔστιν ὀλέγα· τὰ ἔκατὸν ἄρα ὀλέγα· ἀλλὰ 20 μὴν καὶ πολλά. φανερὸν οὖν ὡς πάντες οὗτοι οἱ παραλογισμοὶ παρὰ τὸ συμβεβηκός λένονται· μόνοις γάρ, φησί, τοῖς κατὰ τὴν οὐσίαν ἀδιαφόροις ταῦτα ὑπάρχει. οἶον κατὰ τὴν οὐσίαν ἀδιαφόροι οἱ ἵπποι καὶ ὁ βαῦς· τούτοις γοῦν ταῦτα ἐπίσης ὑπάρχει. λένουσι μὲν οὖν τινες ταῦτα τὰ συφίζεται καὶ ἔτερος. ἀνατρέπει δὲ τὴν λόγιν ταύτην ὁ Ἀριστοτέλης 25 διὰ τὸ μῆ, ὡς ἄνωθεν εἰρήκειμεν, πάντων τῶν παρὰ ταῦτα γινομένων παραλογισμῶν εἶναι ταύτην λυτικήν.

p. 179b11 Καίτοι πρῶτον μέν, καθάπερ ἥδη εἴπομεν.

"Ἐλύσον τινες τὸ παρὰ τὸ συμβεβηκός σόφισμα οὕτω λέγοντες, ώς οὐδὲν ἄτοπον, εἰ τὸν Κορίσκον οἴδαμεν καὶ οὐκ οἰδαμεν· κατ' ἄλλο γάρ 30 οἴδαμεν καὶ κατ' ἄλλο ἀγνοοῦμεν, ἀλλ' οὐ κατὰ ταῦτα. ταῦτην τὴν δοκοῦσαν λόγιν ἀναμένον ὁ Σταγειρίτης φησὶ τῶν παρὰ ταῦτα λόγιων τὴν αὐτὴν εἶναι δεῖ λόγιν, ὡςπερ δὲ καὶ εἰρήκαμεν. παρὰ τὸ αὐτὸν δὲ λόγοι εἰσὶ πάντες οἱ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν, ὅμοιως δὲ καὶ πάντες οἱ παρὰ τὴν σύνθεσιν· οἱ δὲ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν οὐ παρὰ τὸ αὐτὸν τοῖς παρὰ τὴν

1 πότε Α: ποτέρως Ι: πότερον α 2 post τουτέστι add. καὶ α 3 πάντας Α
συμβεβηκότι αΙ: σωκράτει Α 5 ἥγουν α 5.6 ἐν τῷ Μίνωι] c. 1 p. 313 Α 6 τῷ πλάτωνι Α ἔξει Α 7 ἐρωτᾶς ΑΙ: ἐρωτῶ α 9 σε α: γε Ι: ομ. Α
11 αὐτὸν Α 12 πάλιν ομ. Α 16 καὶ αλ: ομ. Ι 22 ἀδιαφόροι α: ἀδιαφόρα Α:
ἀδιαφόροι Ι 23 ἕ αλ: ομ. Ι 25 ἄνωθεν] p. 148,11 sq. εἰρήκειμεν ΑΙ: εἰρήκα-
μεν α ταῦτα Α: ταῦτα αΙ 31 ἀναμένον ὁ σταγειρίτης αλ: inv. ord. Ι ταῦτα Ι
32 δεῖ postea add. Ι¹ post δεῖ add. τὴν α εἰρήκαμεν αλ: εἰρήκειμεν I

Comment. in Arist. II 3 [Alexander] in Sophisticos elenchos.

σύνθεσιν ἄλλὰ παρὰ ἄλλο. λέγει οὖν δὴ θτι, εἰ καλῶς ἔχει ἡ τῶν οὗτω
λυόντων τὰ παρὰ τὸ συμβεβηκός συφίσματα λύσις, ἀρμόσοι ἀν αὐτῇ εἰς
πάντας τοὺς παρὰ τὸ συμβεβηκός· ἄλλὰ μὴν ἐπί τινων οὐχ ἀρμόσει· οὐκ
ἄρτα καλῶς λύσισι· τῶν γὰρ παρὰ τὸ αὐτὸν αἴτιον δεῖ τὴν αὐτὴν εἶναι
5 λύσιν. πῶς δὲ οὐκ ἔστι πάντων λύσις τῶν τοιούτων σοφισμάτων ἡ παρ'
αὐτῶν ἀποδιδομένη, ἐπάγει. ἀν ἀρχέλωμεν γάρ, φησίν, ἀπὸ τοῦ σοφίσματος
τὸ εἰδένειν; [ώς λέγειν ἀρ' οἰδας], ἀντεισαγάγωμεν δὲ τὸ 'ἐστίν', ώς μὴ
λέγειν 'ἀρ' οἰδας τόνδε τὸν κεκαλυμμένον'; καὶ 'ἀρ' οἰδας τὸν προσινόντα;
ἄλλ' θτι 'ἀρ' δῆς σός ἐστιν;, οὐκ ἀν δὴν αὐτοὶ λέγουσι λύσιν ἐφαρμόσοι
10 ἐπ' αὐτοῦ. ἀξίωμα δὲ λέγει τὴν πρότασιν. τὸ δὲ σόφισμα οὗτος ἥρω-
τῆτο· ἔστω δὲ λήγου χάριν ἐπὶ Γλαύκωνος τοῦ Πλάτωνος ἀδελφῷ, δῆτις
δὴ Γλαύκων οὐ μόνον ἀδελφὸς ἦν Πλάτωνος ἄλλο καὶ πατήρ· εἶχε γὰρ
παῖδες. ἀν δὴ δὲ ϕρωτώμενος ἦν οἱ Πλάτων (δοθήτω γὰρ καὶ τοῦτο εἶναι
τὸν ἐρωτώμενον), οὗτοις αὐτὸν ἤρετο δὲ ἐρίζων· ἄρα γε, ὃ Πλάτων, δὲ
15 Γλαύκων σός ἔστι; ναὶ· ἄρα γε δὲ Γλαύκων πατήρ ἔστι; ναὶ· δὲ Γλαύκων
ἄρτα. ὃ Πλάτων, σός ἔστι πατήρ. ἐπὶ δὴ τούτου τοῦ σοφίσματος πῶς ἀν
ἔχοι χώραν δὴν αὐτοὶ λύσιν λέγουσιν, δῆτι τοῦτο μὲν οἰδα, τοῦτο δὲ f. 51v
οὐκ οἰδα; οἶδες γὰρ ἀμφότερα δὲ Πλάτων, καὶ δῆτι πατήρ ἔστιν δὲ Γλαύκων
καὶ δῆτι αὐτοῦ, τοῦ Πλάτωνος δηλονότι, ἔστι τι. ὅστε οὐχ δὲ οὐ πό τινων
20 λεγομένη λύσις ἀρμόσοι ἀν εἰς πάντας τοὺς παρὰ τὸ συμβεβηκός· εἰ γὰρ
καὶ ἐπί τινων ἀληθές ἔστι τὸ λέγειν δῆτι τὸν αὐτὸν οἰδα καὶ ἀγνοῶ κατ'
ἄλλο καὶ ἄλλο, ἄλλ' ὁδὲ τοῦτο λέγειν οὐκ ἐγγιωρεῖ. πολλοὶ δέ εἰσιν αἱ
κακίαι τοῦ συλλογισμοῦ, πλὴν οὐχ δὲ τῆς τυχόδησης κακίας ἐμφάνισις καὶ
τοῦ πράγματος ἔστι λύσις, ἵπερ μικρὸν δπίσω εἰρήκειμεν, ἄλλ' δὲ παρ' ἦν
25 τὸ ψεῦδος, ώς ἐπὶ τοῦτο· δὲ Σωκράτης καθηγεῖται, δὲ καθηγεῖται, δὲ
Σωκράτης ἄρτα γράφει· τοῦτο ψεῦδος. ἐνταῦθα οὐχὶ [εἴ τις ἔρει δῆτι] διὰ τὸ
ὑποθέσθαι τὸν Σωκράτην καθηγεῖται τὸ ψεῦδος συνήγθη, κανεὶς εἰ τύχῃ
ψεῦδος ὃν τὸ τὸν Σωκράτην καθηγεῖται. ἄλλα διὰ τὸ τὸν καθηγεῖται γράφειν.
οὐκ ἀρκεῖ οὖν πρὸς λύσιν τὸ δεῖξαι δῆτι ψεῦδος ἔστι τὸ συναγέμενον, ἄλλα
30 χρὴ καὶ τὸν τρόπον εἰπεῖν καὶ τὸ αἴτιον παρ' δὲ τὸ ψεῦδος γέγονεν. εἰ
γὰρ ἐν δευτέρῳ σχήματι ἐκ δύο καταφατικῶν συμπεραίνεται τις τὸ τὸν
ἄνθρωπον ἵππον εἰναι, οὐκ ἀρκεῖ τὸ δεῖξαι τοῦτο ψεῦδος, ἄλλα καὶ τὸ
αἴτιον εἰπεῖν, δῆτι τὸ ψεῦδος συνήγθη διὰ τὸ τοῦ σχήματος διστολήσιστον.
τίθησι δὲ καὶ αὐτὸς πρὸς τὸ λεγόμενον παράδειγμα. ἔστι δὲ τὸ διὰ τούτου
35 λεγόμενον τοιοῦτον. ἔλεγεν δὲ Ζήνων μὴ εἶναι κίνησιν· εἴ τις οὖν. φησίν,
ἐπιχειροίη συνάγειν τε καὶ δεικνύναι τὸν Ζήνωνος λόγου τὸν ἀναιρούντα

1 δὴ οι. A 5 πάντων Α: οι. al 7 ως λέγειν (λέγει A) ἀρ' οἰδας delevi ἀντεισα-
γάγωμεν α: ἀντεισάγωμεν ΑΙ 8 τόνδε a, postea add. I¹: ante τὸν προσιόντα collocat A
9 ἐφαρμόσοι I cf. vs. 2. 20: ἐφαρμόσει aΛ 10 ἀξίωμα—πρότασιν οι. A 15 γλαύκων
(ante σός) Α: γλαύκος al 16 τούτου δὴ Α 17 τοῦτο—τοῦτο scripsi: τοῦτον—
τοῦτον aΛI μὲν τοῦτον Α 18 ἀμφότερα Α: ἀμφότερον a: compend. I 23 οὐχὶ Α
24 μικρὸν δπίσω] p. 154,37sq. εἰρήκειμεν ΑΙ: εἰρήκαμεν a 26 post τοῦτο additur δὲ
p. 155,2 εἴ—δῆτι delevi 27 τύχοι Α 34 post τὸ prius eras., ut videtur, unam
litt. A τοῦτο a 36 ἐπιχειροίη a post δεικνύναι adde ex Arist. ως δόδηνατον

τὴν κίνησιν ἐκ τοῦ συνάγειν ἀδύνατον τι τεθείσης τῆς τοῦ Ζήγρωνος ὑποθέσεως, ἀμαρτάνει· οὐδὲ γὰρ λέσκεται τὸν παραληγισμόν. εἰ γὰρ λέγει 'ἐτῶ μὲν, ὡς Ζήρων, εἶναι κίνησιν φῆμι· εἰ δὲ φεύδος τοῦτο, ἀληθές δὲ δὲ σὺ φήσις, τὸ μὴ εἶναι κίνησιν, ἔστω τοῦτο καὶ κείσθω διτι οὐκ ἔστι κίνησις 5 οὐδὲ τὸ κινεῖσθαι· ἀλλ᾽ εἰ μὴ ἔστι τοῦτο, οὐδὲ τὸ πόλεν ποτὶ κινεῖσθαι ἔσται· εἰ δὲ τοῦτο, οὐδὲ ὁ ἥριος ἀπὸ ἀνατολῆς εἰς δύσιν κινηθήσεται οὐδὲ ἀπὸ δύσεως εἰς ἀνατολήν· εἰ δὲ μὴ τοῦτο, οὐδὲ ἡμέραι καὶ νύκτες ἔσονται, ὅπερ ἀδύνατον· εἰ δὲ τοῦτο ἀδύνατον, φεύδης καὶ ἡ σὴ ὑπόθεσις, ἢ τὸ ἀδύνατον ἡκολούθησεν' — ὃ ταῦτα συλλογίζόμενος, καὶ εἰ μυριάχις 10 ἢ συλλογιστικῶς καὶ ἀληθῆς συμπερανόμενος καὶ συνάγων ὡς ἀδύνατον μὴ εἶναι κίνησιν ἐκ τοῦ συνελαύνειν τὴν Ζήρωνος ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀδύνατον. οὐ λέσκεται τὸ σόφισμα τὸ τοῦ Ζήρωνος, ἀλλ᾽ ὁ λέγων διτι ἐνεργείᾳ τὰ ἀπειρά λαμβάνεις καὶ διτι ἄλλα αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ζῆτα τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως εἰρῆκε καὶ ἡμεῖς ταῦτα ἐξηγούμενοι τεθεωρήκαμεν.

15 p. 179 b 24 Εἰ οὖν μὴ συλλελόγισται, εἰ καὶ ἀληθές.

"Ο λέγει διὸ τῶν εἰρημένων τοῦτο ἔστι. καὶν ἀληθές, φησί, καὶν φεύδος ἢ τὸ ἐξ ἀσυλλογίστου τρόπου συναγέθεν. ἡ τοῦτο ἐμφάνισίς ἔστι λύσις· οὐ συλλογίζεται δὲ καὶ ὁ ἐκ δύο μερικῶν συνάγων τι καὶ ὁ ἐκ δύο καταφάτεων ἐν δευτέρῳ σχήματι καὶ ὁ γράμμενος ὑμωνύμιος καὶ 20 ἀμφιβίσκα λαμβάνων καὶ εἰ τι τοιοῦτον· ὅστε ἡ παρά τι τούτων δεῖξας τὸν παραλογισμὸν γεγονέναι ἐκεῖνος λύει. ἔστις δέ, φησίν, ἐπί τινων οὐδὲν κωλύει λύειν τὸν λόγον διὰ τοῦ δεικνύναι ἀδύνατον τι ἐπόμενον, ἀλλ᾽ ἐπί γε τοῦ παρόντος οὐκ ἀπόγρη τοῦτο. Ἡ μαλιστα τοῦτο λέγει, διτι ἐπί τινων μὲν οὐδὲν κωλύει λέγειν τὸ αὐτὸν εἰδέναι καὶ μὴ εἰδέναι, κατ' ἄλλο 25 μέντοι καὶ ἄλλο, ἐπί δὲ τοῦ προσιώντος Κορέσκου οὐκ ἀρκεῖ τοῦτο· οὗτος γὰρ ὁ ἀποκρινόμενος καὶ τὸ προσιέναι διτι προσέρχεται καὶ τὸν Κορέσκον διτι Κορέσκος. ἀλλὰ καὶ οἱ λύοντες τὸ σόφισμα τὸ διτι τὰ ἑκατὸν καὶ πολλὰ καὶ διάλειτα συμπερανόμενον, λέγοντες διτι πᾶς ἀριθμὸς καὶ πολὺς καὶ διάλειτος, ὅμοίως τούτοις ἀμαρτάνουσιν οὕτι εἴπομεν ἀμαρτάνειν

5 ποι Ab (i.e. A in alio scholio) I: πῃ Λ: ποιῃ α 6 ἔστιν Ab ἀνατολῶν—
δυσμάς Ab 7 οὐδὲ ἀπὸ—ἀνατολήν om. Ab μὴ οι. Ab 8 ὁ Ab τοῦτο
om. Ab post φεύδης add. ἄρα Λb 9 ἡ ΑΙ: ἐξ ἣς ΑΙ; ἡ α ταῦτα γοῦν συλ-
λογισάμενος Α εἰ om. Α 11 post τὴν add. τοῦ Α 12 τὸ alt. om. Α 13 τῷ
ζ: α: τῇ ζῆτα I ἐν τῷ ζῆτα τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως] c. 2 p. 233 a 21 sq. 17 ἔστι
(ante τὸ) Α 18 καὶ prius om. Α ὁ alt. ΑΙ: om. a 19 καταφατικῶν Α
19. 20 καὶ ὁ λαμβάνων ὄμονυμα· καὶ ὁ γράμμενος ἀμφιβίσκος· καὶ τοι τοιούτοις ἔτεροι Α
os
21 ἐκεῖνοι Α, οἱ superset. Α¹ 22 κωλύει] λέσι superset. Η¹ 25 ἐπὶ δὲ αι: πλὴν
ἐπὶ τούτων, ἤγουν Α τοῦτο] πρὸς λύειν τὸ εἰπεῖν κατ' ἄλλο μὲν γενώτων τὸν κορίσκον,
κατ' ἄλλο δὲ ἀγνοῶ Α 27 post κορίσκος add. ἔστιν Α 28 συμπερανόμενον alite 27
διτι τὰ collocat Α 29 post ἀμαρτάνουσιν add. ἐνδέχεται γάρ τὸν ἀριθμὸν καὶ πολὺν
καὶ διάλειτον εἶναι· πολὺν μὲν πρὸς τὸν ἐλάττονα διάλειτον δὲ πρὸς τὸν μείζονα· οὗτον καὶ ἀμα-
ρτάνουσιν, ἤγουν οὐ καλῶς λύοντες, ὅμοίως τούτοις, ἤγουν ἐκεῖνοι Α

ἐν τῷ εἰς τὸ ἀδύνατον ἀπάγειν ἡ τὴν τυχοῦσαν λύσιν ἐπάγοντας καὶ μὴ παρ' ἦν τὸ φεῦδός ἔστι. καὶ εὐη ἀν λεῦπον τῷ ὕσπερ οὓς εἴπομεν τὸ ‘ἥμαρτανον’· ὡς γάρ ἐκεῖνοι ἥμαρτανον, οὗτοι καὶ οὗτοι. τίς δέ φησιν ἡ ἀμαρτία· ἀφέντες γάρ, φησί, λέγειν πρὸς τὸν ἐρεθίζοντα ὅτι οὐ συνεπε-
5 ράνω, ἀφιᾶσι μὲν τοῦτο λέγειν, φασὶ δὲ αὐτὸν συμπεπεράνθαι, καὶ f. 52r
πάντα ἀριθμὸν καὶ πολὺν καὶ διλίγον λέγουσιν. εἰ γοῦν οὗτοι ποιοῦσι,
πῶς οὐχ ἀμαρτάνουσιν; ἵστον δέ ἔστι τὸ λεγόμενον τῷ ‘εἰ γάρ παραλιπόντες
λέγειν πρὸς τὸν ἐρίζοντα ὅτι οὐ συνεπεράνω τὴν ἀντίφασιν τῆς θέσεως, εἰ
τοῦτο γοῦν παραλιπόντες λέγουσιν ὅτι ἀληθές ἔστιν δ συνεπεράνω καὶ οὐδὲν
10 ἀδύνατον (πᾶς γάρ ἀριθμὸς καὶ πολὺς ἔστι καὶ διλίγος), ἀμαρτάνουσιν’.

p. 179b38 Ἔντοι δὲ καὶ τῷ διετῷ λύσουσι τοὺς συλλογισμούς.

Πρὸ τῆς τῶν ῥητῶν συφηνείας δεῖ τοῦτο προειπεῖν, ὅτι τὰ συφίσματα ταῦτα, ἂν νῦν ἔκτιθησι, πρὸς τοὺς εἰδότας ἀλέγοντα. τὸ δὲ ‘οὗτος τούτου δοῦλος ἔστι’ συνεπέραινον οὗτως· ἄρα γε οὗτος τέκνον ἔστι; ναί· ἄρα γε 15 οὗτος τούτου ἔστι; ναί· οὗτος ἄρα τούτου τέκνον ἔστιν· ἀλλὰ καὶ δοῦλος. εἰ γάρ μὴ εἰδὼς ἐτύγχανεν ὃ ἀποκρινόμενος ὅτι οὗτος δοῦλος ἔστι Γλαύ-
κωνος ἀλλ’ οὐ τέκνον, ἐκεῖνος δὲ ἡρώας· ἄρα γε οὗτος τέκνον ἔστι; ναί· ἄρα γε οὗτος Γλαύκωνός ἔστι; ναί· οὗτος ἄρα τέκνον Γλαύκωνός ἔστιν·
20 ἀλλὰ καὶ δοῦλος, δ ταῦτον ἔστι τῷ ‘οὐ τέκνον’ — εἰ οὖν μὴ ἤδει ταῦτα ὃ ἀποκρινόμενος, εἶχεν ἀν λέγειν πρὸς τὸν ἐρωτῶντα ‘πόθεν δῆλον ὅτι δοῦλος
ἔστι Γλαύκωνος καὶ οὐ τέκνον?’· ὥστε πρὸς τὸν εἰδότα τὰς ἐρωτήσεις ἐποιοῦντο. τούτων οὕτως ἐχόντων λέγει ὃ Ἀριστοτέλης τινὰς λέγειν τοὺς τοιότους παράλογισμοὺς τῷ διετῷ, διετὸν λέγων τὴν ὄμωνυμάν καὶ
25 ἀμφιβολίαν· εἴλεγον γάρ ὅτι τὸ ‘ἄρα γε οὗτος τούτου’ διετόν, καὶ ὅτι δοῦλος τούτου καὶ ὅτι τέκνον τούτου· ὅμοίως, φασί, καὶ τὸ ‘οὗτος τούτου τέκνον’ διετόν· καὶ γάρ ἡ ὅτι Γλαύκωνος τέκνον ἡ ὅτι τοῦ γεννήσαντος αὐτόν. πρὸς δὴ ταῦτα φησιν ὃ Ἀριστοτέλης μὴ καλῶς λύει· μὴ γάρ εἰναι διετὸν τὸ ‘ἄρα γε οὗτος τούτου’; ἡ τὸ ‘ἄρα γε οὗτος τούτου τέκνον’·
30 ἐπειδὴ γάρ, ὡς εἰρηται, πρὸς τὸν εἰδότα ὅτι οὗτος τοῦ Γλαύκωνός ἔστι δοῦλος ἀλλ’ οὐ τέκνον τὴν ἐρώτησιν ἐποιοῦντο, πῶς ἀν εἴη διετὸν πρὸς αὐτὸν τὸ ‘οὗτος τούτου’; ὃ γάρ δοὺς τὸ τοῦτον τούτου εἶναι ὡς ἵστον δέ-
δωκε τῷ τοῦτον τούτου δοῦλον εἶναι, ὥστε οὐ διετὸν πρὸς αὐτὸν τὸ ‘ἄρα οὗτος τούτου’·. πάνυ δὲ ἀνυσίμως διὰ τοῦ κατωτέρῳ τιθεμένου αὐτῷ εἰς

1 ἐν τῷ ἀπάγειν τὸν λόγον εἰς τὸ ἀδύνατον. ἔγουν A 2 ἦν ΑΙ: δν α 3 γάρ I:
καὶ α 4 ἐρίζοντα v 4. 5 συνεπεράνω I: συμπεράνω α 5 ἀφιᾶσι v
8 et 9 συνεπεράνω ΑΙ: συμπεράνω α 10 ἔστι καὶ διλίγος I: καὶ διλίγος ἔστιν α: καὶ
διλίγος Α 11 τὸν συλλογισμὸν α: om. A 14 συνεπέραινεν A 19 εἰδει α
23 post καὶ add. τὴν Α 24 ὅτι prius] ἢ ex οὐ, ut videtur, corr. I 25 post
δοῦλος add. καὶ al: om. A φασί scripsi: φησὶ αΛΙ 29 τοῦ ΑΙ: om. a 31 τὸ
alt. ΑΙ: om. a 32 δοῦλον ex δῆλον corr. A¹ 33 κατώτερον α αὐτῷ Α:
αὐτῷ α: compend. I

παραδειγμα, τοῦ ἔπους, ἔδειξεν ὅτι οὐ παρὰ τὸ διττόν ἐστι τὸ σάφισμα. ὥσπερ γάρ ὁ λέγων ὅτι δός μοι τὸ μῆνιν ἀειδεῖ θεά, τὸ ἡμισυ τοῦ ἔπους, ὃ ἀκούσας οὐ τὴν Ἰλιάδα ἔπος νοεῖ οὐδὲ ὡς ἡμισυ Ἰλιάδος διδώσιν ἀλλ' ὡς ἡμισυ στίχου· οἰδες γάρ ὡριστένως ὅτι ἡμισυ ἔπους ἐστὶ τὸ μῆνιν ἀειδεῖ θεά ἀλλ' οὐ τῆς ποιήσεως· οὐ γάρ λέγεται ἡ Ἰλιάς ἔπος ἀλλ' ὁ στίχος. εἰ μὲν γάρ ἐλέγετο καὶ ἡ Ἰλιάς καὶ ὁ στίχος ἔπος, τότε ἦν ἀν διττὸν τὸ 'δός μοι τὸ ἡμισυ τοῦ ἔπους'. ἐπεὶ δὲ οὐ λέγεται ἔπος ἡ Ἰλιάς ἀλλ' ὁ στίχος, οὐ διττόν. οὕτως καὶ ἐπ' ἑκείνων. τὸ δὲ οἷον ὅτι σὸς ἐστι πατὴρ ἡ οὐράς τοῦ ἐστὶ τῷ 'σὸς ἄρα, ὃ Ιλαύκων, οὗτος 10 οὔρας, καὶ σός, ὃ δοῦλος, ὃ Ιλαύκων πατὴρ'. λύει δὲ λέγων ὅτι, εἰ παρὰ τὸ διττὸν ἦν τὸ σάφισμα, ἐγγῆρη τὸ ὄνομα καὶ τὸν λόγον κυρίως λέγεσθαι καθ' ὧν λέγονται. ὁ γάρ κύρων τῶν πολλαχῶν λεγομένων ὥν κυρίως λέγεται καὶ κατὰ τοῦ χερσάιου καὶ κατὰ τοῦ ἀστριών· ὁ δὲ πατὴρ κατὰ τοῦ δούλου, ἐφ' οὐ καὶ τὸ σὸς ἐδόθη, οὐ λέγεται κυρίως· ὁ γάρ εἰπὼν 15 ὅτι ναὶ σός, τὸ σὸς ὡς πρὸς δοῦλον δέδωκεν· οὐ λέγεται δὲ ὁ πατὴρ δούλου πατὴρ. ὅστε οὐ διττὸς ὁ λόγος διὰ τὸ διττὸν κυρίως κατὰ πάντων λέγεσθαι καθ' ὧν λέγεται, τὸ δὲ δοῦλος, οἵ ὡς ταῦτὸν τὸ σὸς ἐδόθη, μὴ λέγεσθαι κυρίως πρὸς τὸν πατέρα. τὴν δὲ λέξιν τὴν τὸ δὲ τόνδε εἶναι τοῦδε τέκνον ὑπερβατῶς ἀναγνωστέον οὕτως· τὸ δὲ τόνδε 20 τοῦδε οὐδεὶς λέγει κυρίως εἶναι τέκνον. εἰ γάρ τὸ τέκνον κυρίως πρὸς τὸν δεσπότην ἐλέγετο, τότε ἀν καὶ τὰ δηλωτικὰ τούτων, τὰ τόδε τοῦδε, ἥσαν διττά, σημαίνοντα ὅτι τὸ τέκνον καὶ δεσπότου ἐστὶ τέκνον καὶ πατρὸς καὶ ὁ πατὴρ καὶ δοῦλου πατὴρ καὶ οὐδοῦ· ἐπεὶ δὲ τὸ τέκνον οὐ λέγεται δεσπότου ἀλλὰ πατρός, οὐδὲ τὸ | τοῦ τέκνου καὶ πατρὸς δη-. f. 52v 25 λωτικόν, διπερ ἐστὶ τὸ τόδε τοῦδε, διττὸν ἔσται. ὄμοιός καὶ ἐπὶ τοῦ δούλου καὶ δεσπότου. ὅτι δὲ οὐ λέγεται διττῶς, δῆλον· οὐδεὶς γάρ τὸν δοῦλον τούτου τέκνον κυρίως λέγει, εἰ δοῦλον αὐτὸν γινώσκει καὶ μὴ τέκνον, καὶ συνελόντα φάναι τὸ τόνδε τοῦδε εἶναι τέκνον τοῦ . εἰ γοῦν 30 καὶ τινες, φησί, παρὰ τὴν ὥμωνυμίαν ἡ τὴν ἀμφιβολίαν (ταῦτα γάρ εἰσι τὰ διττά) λέγουσιν εἶναι τὸ σάφισμα, ἀλλ' οὖν, ὡς δέδεικται, παρὰ τὸ συμβεβηκός ἐστι. τὸ δὲ ἐπὶ τῆς φρονήσεως σάφισμα τοιοῦτον· ἄρα γέ ἐστιν ἐπιστήμη τῶν κακῶν; ναὶ· τὰ γάρ κακὰ ἐπιστητά· ἀλλὰ μὴν ἡ φρόνησις ἐπιστήμη· ἡ φρόνησις ἄρα τῶν κακῶν· ἔστιν ἄρα 35 ἡ φρόνησις κακόν τι· καὶ τοῦτο δὲ λέγει τινὰς τῷ διττῷ λύειν· τὸ γάρ τοῦτο τούτων εἶναι διττόν φασι. πρὸς ἣν λύσιν ἐνιστάμενος ὡς μὴ ἀρκούντως

1 τοῦ deleverim   2 μῆνι I   6—8 εἰ μὲν—στίχος om. A   7 δός μοι τὸ
superscr. I¹   10 δῇ A   13 ἀστέρος A   17 δὲ Av. om. al   ὅ scripsit:
οὐ αἱ   22 σημαίνοντα A: σημαίνονται α: σημαίνων I   25 τοῦδε τόδε A
27 αὐτὸν om. A   28 καὶ—τοῦ om. spatio non relicto A   post τοῦ reliquit
spatium plus unius versus I: spatium circa viginti quinque litt. a   31 ὡς αἱ:
οὐ I   35 τοῦτο prius αΑ: τοῦ I

έχουσαν ἐπήγαγε λέγων τὸ δὲ τοῦτο τούτων εἶναι οὐ λέγεται πολλαχῶς, ἀλλὰ κτῆμα, ὡςεὶ ἔλεγεν· ὥσπερ γάρ τὸ χωρίον τόδε τῶν Ἀθηναίων οὐ οὐ λέγεται πολλαχῶς, ἀλλὰ κτῆμα η̄ διούλος, καθάπερ εἰρηται, οὗτως οὐδὲ τὸ τὴν ἀρετὴν εἶναι τῶν κακῶν πολλαχῶς λέγεται· 5 δῆλον γάρ πᾶσιν οὐτε οὐ κακόν τί ἔστιν η̄ ἀρετή· οὐδεὶς γάρ κακόν αὐτὴν λέγων κυριολεκτεῖ· ἀλλ’ οὗτως λέγεται τῶν κακῶν ὡς ἐπιστήμη τῶν ἐπιστητῶν. παρὰ τὸ συμβεβηκός ἄρα καὶ τοῦτο καὶ οὐ παρὰ τὸ διττόν· διότι γάρ η̄ φρόνησις τούτων ἔστι, συμβέβηκε δὲ τούτοις κακοῖς εἶναι, διὸ τοῦτο λέγεται η̄ φρόνησις τῶν κακῶν.

10 p. 180 a 10 Εἰ δὲ ἄρα πολλαχῶς· καὶ γάρ τὸν ἄνθρωπον τῶν ζῷων φαμὲν εἶναι.

Λείποι ἀν τῷ λόγῳ τὸ οὐ καλῶς λέγει¹, καὶ εἴη ἀν τὸ πλῆρες τοιωτον· εἰ δέ τις τὸ τοῦτο τούτων η̄ τὸ οὗτος τούτου πολλαχῶς λέγεσθαι φήσει, οὗτι καὶ οὐ λόγος οὐ λέγων τὸν ἄνθρωπον τῶν ζῷων πολλαχῶς 15 λέγεται, εἰ οὖν τοῦτο τις εἴποι, οὐ καλῶς λέγει. καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ μὴ καλῶς λέγειν τὸν εἰπόντα τοῦτο γοργῶς τέθεικε διὰ τοῦ ἀλλ’ οὐ τι κτῆμα, ὥσπερ οὐσίαν ἔστι τῷ ‘οὐ γάρ λέγεται κτῆμα’. ἔστι δὲ η̄ σύμπασσα τῶν λέξεων διάνοια τοιωτη. εἰ μὲν γάρ οὐ ἄνθρωπος καθ’ οὐσία μὲν τρόπον ἐλέγετο τῶν ζῷων, διότι ζῷον ἔστι (πᾶν γάρ ζῷον οὐ τῶν μὴ ζῷων 20 ἀλλὰ τῶν ζῷων), κατ’ ἄλλον δὲ πάλιν ἐλέγετο τῶν ζῷων, ὥσπερ οὐ Πειραιεύς, μᾶλλον δὲ η̄ Τάναγρα τῶν Ἀθηναίων (λέγεται γάρ ταῦτα τῶν Ἀθηναίων οὐς κτῆματα), τίτε δὴ τότε καὶ τὸ τόδε τοῦδε η̄ τὸ τοῦτο τούτων ἐλέγετο ἀν πολλαχῶς. ἐπεὶ δὲ οὐ ἄνθρωπος τῶν ζῷων οὐ λέγεται πολλαχῶς (οὐδεὶς γάρ ἀκύρως αὐτὸν τῶν ζῷων ὡς κτῆμα εἶναι τῶν 25 ζῷων ἀκύρως, ἀλλ’ οὗτοι ζῷοι ἔστιν· οὐ γάρ λέγεται κυρίως οὐ ἄνθρωπος τῶν ζῷων ὡς κτῆμα τῶν ζῷων, οὐδὲ οὐ τοῦτο λέγων κυριολεκτεῖ), ἐπεὶ οὖν οὐ ὁ ἄνθρωπος τῶν ζῷων οὐ λέγεται πολλαχῶς, οὐδὲ τὸ τούτου δηλωτικόν (ἔστι δὲ τὸ τοῦτο τούτων) διττόν ἔστιν. ὥστε οὐδὲ τὸ σημαντικόν τοῦ διούλου καὶ δεσπότου (ἔστι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ τοῦτο τούτου) διττόν· καὶ 30 εἰρηται πρότερον διὰ τοῦτο· τὸ δὲ καὶ ἐάν τι πρὸς τὰ κακὰ λέγηται ως τινός ταῦτον ἔστι τῷ ‘καὶ ἐάν τι πρὸς τὰ κακὰ λέγηται κατὰ γενικὴν πτῶσιν, καθάπερ η̄ φρόνησις λέγεται τῶν κακῶν, ἥηθήσεται μέν, ἀλλ’ οὐγ̄ οὗτι κακή ἔστι, τῶν κακῶν, ἀλλ’ οὗτοι ἐπιστήμη οὖσα τῶν κακῶν’· οὐ

2 ἔλεγεν ΑΙ: ἐλέγετο α 8 κακοῖς Α: κακὰ αΙ 12 post τῷ add. τοιούτῳ Α
14 φήσει Α: φησίν Ι: φησὶ α 16 τι οι. α 17 post δὲ add. καὶ αΑ
18 τοιωτη (ras. unius litt.) διάνοια Α 19 ζῷων (post διότι) α 24 πολλαχῶς om. A
β supser. Α¹ 21 τάναγρα, quod coniecit coll. Paraphr. 57,15 Waitz Organ. II p. X,
Αν: τάναγρα al γάρ in ras. Α¹ 22 fort. δὴ ποτε 24 πολλαχῶς om. A
25 λέγετ Α 30 post πρότερον add. τὸ Α 30. 31 ως—λέγηται om. A
33 κακόν (post δτι) Α οὖσα αι: ἔστι Α

γάρ φρόνιμος ἐπίσταται τὰ κακά. ὅστε τὰ σοφέσματα ταῦτα, ἂ μικρῷ πρότερον εἰρήκειμεν, παρὰ τὸ συμβεβηκός γέγονεν ὅλῃ οὐ τῷ διττῷ. πῆδὲ καὶ ἀπλῶς αὐτὸς τὸ παρὰ τὸ συμβεβηκός ὠνόμασε· πῆδὲ γάρ ὃν ὅδε τοῦδε, οἶνος δούλος δεσπότου, καὶ ἀπλῶς κατὰ πάντων, καθ' ὅσων τὸ τόδε 5 τοῦδε λέγεσθαι δύναται, ἐπιφέρειν ἀξιοῦντα. καίτοι ἐνδέχεται, φησίν, Ἰσως ἀγαθὸν εἰναί τι τῶν κακῶν. ὡς ή ἀνδρεία ἀπλῶς οὖσα ἀγαθὴν δοκεῖ τις διὰ τὰ ἐν πολέμοις τραύματα εἰναι κακόν· διὰ τοῦτο γάρ καὶ αὐτὸς τὸ Ἰσως προσεύμηκεν. ὅστε δὲ λόγος δέ λέγων ἡ ἀνδρεία τῶν κακῶν διττός· ἡ γάρ διτι κακόν τί ἔστιν ἡ ἀνδρεία, ἡ διτι ἐπίσταται τὰ κακά. 10 ἄλλῃ εἰ καὶ ἐνδέχεται ποτέ τινα λόγον λέγοντά τι ἀγαθὸν τῶν κακῶν εἰναι τὸ διττὸν ἔχειν, ὡς ἐπὶ | τῆς ἀνδρείας καὶ τοῦ πλούτου καὶ ὑγιείας καὶ Ι. 53· ἄλλων τινῶν, ἄλλῃ οὔτι γε τὸν λέγοντα τὴν φρόνησιν τῶν κακῶν τὸ διττὸν ἔχειν φήσαιμεν. καὶ τοῦτο εἰπών τιθησι λόγον δοκοῦντα μὲν ἔχειν τὸ διττὸν μὴ· ὃντα δὲ διττόν, ὡς μετ' διλύρον ἔρεται. ἔστι δὲ διν ἐπάγει λόγον 15 δοκοῦντα ἔχειν τὸ διττὸν οὗτος· ἄλλῃ εἰ τι δούλοιν εἴη ἀγαθὸν μογχθηροῦ. φέρεται δὲ καὶ ἄλλη γραφὴ ἔχουσα οὗτως· ἄλλῃ εἰ τι δούλοιν εἴη ἀγαθὸν ὄνομα μογχθηροῦ. δὲ δέ λέγει ἔστι τοιοῦτον· ἐάν τις δούλος ἀγαθὸς ὃν [ἢ εἰ γάρ τις δούλος ὄνομα ἔσχε κεκλησθαι ἀγαθὸς] τύχοι δούλευεν μογχθηρῷ, λέγει δέ τις τὸ ἀγαθὸν μογχθηροῦ, δόξειν 20 ἀν διττός δέ λόγος εἰναι· ἐπειδὴ γάρ οἱ πλείους τῶν δούλων μογχθηροὺς λέγονται, φαντασίαν τινὰ ἀποτελεῖ τοῦ διττοῦ· ἡ γάρ διτι δέ ἀγαθὸς μογχθηρὸς ἢ διτι δούλος μογχθηροῦ. τοῦτο θεὶς ἐγίσταται, καθάπερ εἴπον, μὴ εἰναι διττὸν τὸν λόγον λέγων 'οὐ γάρ, εἰ ἀγαθὸν δούλον δὲ λέγεται καὶ μογχθηροῦ, καὶ ἀγαθὸν μογχθηροῦ ἥητήσεται'. τὸ δὲ ἄμα πρόσκειται, ὡς 25 εἰ ἔλεγεν 'οὐ τὰ δύο ὄμοι, ἀγαθὸν πονηροῦ, ἄλλα τὰ τρία, ἀγαθὸν δούλοιν πονηροῦ· τοῦτο γάρ τὰ ἡρωτημένα ἀναγκάζει συνεπινοεῖν. ταῦτα μὲν διὰ τῆς μιᾶς τῶν γραφῶν λέγοιτο ἄν. διὰ δὲ τῆς ἔχούσης καὶ τὸ ὄνομα πρόσκειμενον λέγοι ἀν 'οὐ γάρ, εἰ τῷ δούλῳ κεῖται ὄνομα τὸ 'Αγαθὸν ὡς μὴ καλεῖσθαι Νικοκλέα ἢ Ηλάτιον ἢ 'Ιππόνιον ἢ ἄλλο τι 30 τοιοῦτον ἄλλῃ 'Αγαθόν, ὕσπερ καὶ δὲ Όλυμπιονίκης ὠνομάζετο αὐτὸ τοῦτο 'Ανθρωπος, ἢδη καὶ τὸ ἀγαθὸν μογχθηροῦ διττόν, οἷον διτι τὸ 'Αγαθὸν ὄνομα τοῦ δούλου πονηροῦ ἔστιν, ἢ διτι πονηροῦ δεσπότου, ἄλλῃ ἀπλούν'. Ὅστε παρὰ τὸ συμβεβηκός· οὐ γάρ, εἰ συμβεβηκε τῷ αὐτῷ ἀγαθῷ τε λέγεσθαι καὶ πονηροῦ εἰναι, καὶ τὸ ἀγαθὸν πονηροῦ ἔστιν, ὕσπερ οὐδέ, 35 εἰ ἡ φρόνησις ἐπιστήμη, τῇ δὲ ἐπιστήμῃ συμβεβηκε θεωρητικῇ τῶν κακῶν εἰναι, καὶ ἡ φρόνησις τῶν κακῶν ἔστιν· οὐ γάρ διτι κατὰ τοῦ

1 τῶν κακῶν Α	2 εἰρήκειμεν ΑΙ:	εἰρήκαμεν α	3 αὐτὸς Α: αὐτὸς αΙ
ώνομαστε ΑΙ: ὠνόμασταν α	5 δύναται λέγεσθαι Α	6. 8. 9 ἀνδρία Α	
8 αὐτὸς Α: αὐτὸς α: compend. I	10 ἄλλα καὶ εἰ Α	11 ἀνδρίας Α	
ἥρεται α	14 εἰσὶ α	16 post ἄλλη add. ἡ α	17 ἔστι τοιοῦτον ΑΙ:
inv. ord. α	18 ἡ—ἀγαθὸς delevi	ἔχη b	19 λέγοι b
ὑποβάλλει Α	24 πρόσκειται α	27 λέγοιτ' α	28 τὸ ΑΙ: οιμ. α
δ 1: δ Α: οιμ. α	τοῦτο (sic) I	31 πονηρῷ—πονηρόν Α	30 καὶ
ἐπιστήμη (ante τῇ) ΑΙ: ἐπιστήμης α		34 πονηρῷ—πονηρόν Α	35 εἰ οιμ. Α

κατηγορουμένου λέγεται, πάντα καὶ κατὰ τοῦ ὑποκειμένου τῷ κατηγορουμένῳ ἥηθίσται. ὅστε οὐκ εἰ συμβέβηκε τῷ δούλῳ ἀγαθῷ λέγεσθαι, τούτῳ δὲ πάλιν πονηροῦ, καὶ τὸ ἀγαθὸν πονηροῦ, ἀλλὰ τὸ ἀγαθὸν δούλον πονηροῦ δεσπότου.

5 p. 180^a 18 Οὐδὲ τὸ τὸν ἄνθρωπον φάναι τῶν ζῷων εἶναι οὐ λέγεται πολλαχῶς.

Θεὶς πάνυ ἀσαφῶς τὰς αἰτίας καθ' ὃς οὐ καλῶς φαίνονται λέγοντες διττὸν τὸ τούτου τοῦτο, πάλιν τὸ αὐτὸν ἐκτίθεται, καὶ φῆσιν οὐδὲ τὸ τὸν ἄνθρωπον φάναι τῶν ζῷων οὐ λέγεται πολλαχῶς, ὥστερ οὐδὲ τὸ 10 τὸν ἀγαθὸν δούλον πονηροῦ· οὐ γάρ, εἴ ποτέ τι, φησί, σημαίνομεν ἀφελόντες τούτου, ἐκεῖνο πολλαχῶς λέγεται. ἔστι δὲ διάλεξις οὐ γάρ πᾶν τὸ καθ' αὐτὸν ἀποληγθὲν καὶ ὡρισμένον καὶ γνώριμον δὲν καὶ τούτου λεγόμενον πολλαχῶς λέγεται. οὐ γάρ, εἴ συμβέβηκε τούτῳ σῷ εἶναι καὶ τέκνῳ εἶναι. σὸν ἔστι τέκνον· οὐ γάρ τὰ τῷ αὐτῷ συμβέβηκάτα 15 καὶ ὀλλήλοις τὰ αὐτά· οὐ γάρ, εἴ ὁ Κορίσκος καὶ μουσικὸς καὶ λευκός, καὶ τὸ μουσικὸν καὶ τὸ λευκόν ταῦτόν. εἴ μὲν γάρ πάντα τὰ κατὰ συμβέβηκάς κατηγορούμενα τοῦ αὐτοῦ τινος καὶ ὀλλήλοις καὶ τῷ ὑποκειμένῳ ἦν ταῦτα, τότε ἀν καὶ τὸ 'οὗτος σός' ἦν διττὸν καὶ τὸ 'οὗτος τούτου'. οὐδὲν γάρ διέφερε τὸ σὸς ἐπὶ τέκνου τῷ δούλου εἰπεῖν, ἐπειδὴ τὸ τέκνον 20 καὶ τὸ δούλον κατὰ τοῦ αὐτοῦ λεγόμενα τὰ αὐτά ἔστιν. ἐπεὶ δὲ οὐ ταῦτα ὀλλήλοις εἴτερα, πῶς οἱόν τε λέγειν δτι πᾶν τὸ καθ' αὐτὸν ἀποληγθὲν ὡς τούτου μόνου δηλωτικὸν διττόν; εἴ γάρ τοῦτο ἦν, ἐπειδὴ τὸ μῆνιν ἀειδεῖς θεά ἀφελόντες ὡρισμένως οἰδαμεν δτι ἡμῖν στύχου ἔστι καὶ οὐ τῆς Ἰλιάδος, οὐ λέγων δὲ δός μοι τὸ μῆνιν ἀειδεῖς θεά, τὸ ἡμίσιον τοῦ 25 2ποιούς, διττὸς ἀν ἦν· ὀλλὰ μήν οὐ διττός· καθ' αὐτὸν γάρ ληγθὲν τὸ μῆνιν ἀειδεῖς θεά δηλὸν γέγονε τίνος ἔστιν ἡμίσιον. ὅστε καὶ ὁ τούτῳ σημαίνων λόγος οὐ διττός. εἴ δὲ τοῦτο, οὐδὲ ὁ λέγων 'ἄρα δός σός'; διττός· δηλὸν γάρ ἔστιν ὅπως οὗτος τούτου ἔστιν. ὅστε οὐ λέγεται πολλαχῶς τὸ τούτου τοῦτο, δταν ἀφελόντες τι γνώριμον δὲ τί ἔστι ταῦτη τῇ 30 προστηγορίᾳ δηνομάζωμεν. λέγω δὲ προστηγορίαν τὸ τούτου τοῦτο. ὁ f. 53^v γάρ τὸν Πλάτωνα καὶ Ἀρίστωνα καθ' αὐτοὺς λαβὼν καὶ ἐρωτῶν 'ἄρα γε οὗτος τούτου ἔστι'; ταῦτὸν λέγει τῷ 'ἄρα ὁ Πλάτων οὗτος ἔστιν Ἀρίστωνος'; καὶ οὐ διττὸν ἐνταῦθα τὸ ἐρωτήμα διὰ τὰ ληγθέντα γνώριμα τυγχάνειν

5 ante οὐδὲ add. ὀλλήλοις a (e u)	7 θεὶς πάνυ ΑΙ: inv. ord. a	8 τούτου τοῦτο
a 1 ¹ corr.: τοῦτο τούτου Α, I pr.	αὐτὸν Α: αἰτίον ΑI	11 τοῦτο ἐκείνου I pr.,
corr. I ¹	12 post αὐτόν add. τὸ a	14 εἶναι alt. om. A
16, 17 τὰ κατηγορούμενα τοῦ αὐτοῦ τινὸς κατὰ συμβέβηκάς Α	18 τὰ αὐτὰ Α	τὸ
alt. om. A	20 τὸ δούλος Α	21 τὸ iteratum I
23 δὲ a	οὐ τῆς αλ: οὗτος I	25 γάρ ΑΙ: om. a
ὅπερ 1	30 προστηγορία αλ: προτάσει I	δηνομάζωμεν a
6 ΑΙ: οὐ a		δὲ Α: δὴ ΑI

πῶς ἀλλήλων εἰσίν. ἔτι τὸ οὐδὲ γάρ εἴ ποτέ τι σημαίνομεν ἀφελόντες τοιούτον ἐστι· οὐ γάρ τὸ τούτου τοῦτο λέγεται πολλαχῶς, εἴ ποτέ *(τι)* τινος ἀφελόντες σημαίνομεν τῇ προστηγορίᾳ τῇ τούτου τοῦτο. καὶ γάρ εἰπόντες δός μοι τὸ ἡμισυ τοῦ ἔπους, τὸ μῆνιν ἀειδεῖς θεά, 5 δυνάμει τῇ προστηγορίᾳ σημαίνομεν τῇ τούτου τοῦτο· λέγομεν γάρ ἦτι δός μοι τούτου τοῦτο, ἥγουν τοῦ στήρου τὸ ἡμισυ, καὶ οὐκ ἐστι διττὸν *(το)* τούτου τοῦτο. εἰ γάρ ἦν διττόν (τοῦτο γάρ δεῖ προσυπακούειν), εἰπόντες δός μοι τὸ ἡμισυ τοῦ ἔπους, οἶον τὸ μῆνιν ἀειδεῖς θεά, σημαίνομεν τὴν Ἰλιάδα, ἥγουν σημαίνομεν ἦτι δός μοι τὸ ἡμισυ τῆς 10 Ἰλιάδος· ἀλλ’ οὐ τοῦτο σημαίνομεν. ἐν δὲ τῇ λέξει τῇ καὶ γάρ τὸ ἡμισυ εἰπόντες δός μοι ὑποστικέον εἰς τὸ δός μοι, είτα ἐπακτέον τὸ Ἰλιάδα σημαίνομεν. ἐστι δὲ τὸ τῆς λέξεως κατάλληλον τοιοῦτον· καὶ γάρ τὸ ἡμισυ τοῦ ἔπους, οἶον τὸ μῆνιν ἀειδεῖς θεά, εἰπόντες Ἰλιάδα σημαίνομεν. λέγοι δ’ ἀν’ οὐτοῦ· εἰ πᾶν τὸ τούτου τοῦτο 15 διττόν. καὶ τὸ δός μοι τὸ ἡμισυ τοῦ ἔπους διττὸν ἐσται, καὶ τοῦτο λέγοντες λέγομεν ἀν’ δός μοι τὸ ἡμισυ τῆς Ἰλιάδος’.

p. 180a23 Τοὺς δὲ παρὰ τὸ κυρίως τόδες ἢ πᾶν ἢ ποῦ.

Τύεις εἰσὶν οἱ παρὰ τὸ κυρίως, ἐξηγήσατο διὰ τοῦ ἢ πᾶν ἢ ποῦ τῷ πῶς· διοι γάρ παρὰ τὸ πᾶν ἢ ποῦ ἢ πᾶς ἀληθεύον ἢ μὴ ἀληθεύον 20 καὶ ἀπλῶς ἀληθεύειν ἢ ψεύδεσθαι ἢ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν ἀξιοῦντες παρὰ τὸ κυρίως λεγόμενον ἀξιοῦντιν. ἀπλῶς μὲν γάρ τὸ αὐτὸν καὶ ἐν ἄμα λευκὸν εἶναι καὶ οὐ λευκὸν ἀδύνατον· πᾶν δὲ οὐκ ἀδύνατον, ὥσπερ ὁ ἀφθαλμὸς πῆ μὲν λευκὸς πῆ δὲ οὐ λευκός. καὶ πρὸς μὲν τὸν τυμβωρύγον ἢ λγαστὴν ἀγαθὸν ἢ νόσος, ἀπλῶς δὲ οὐκ ἀγαθόν. καὶ πῶς μὲν τὸ μῆ 25 δὸν ἔστιν· ἔστι γάρ δοξαστόν· ἀπλῶς δὲ οὐκ ἔστι. τὸ δ’ ὕστερον εἰ τόδε μὲν ἀπλῶς τόδε δὲ πᾶν, οὕπως ἐλεγγούσις δύναται καὶ ἐπὶ τοῦ Αἰθίοπος ἀκούεσθαι· εἰ γάρ ἀπλῶς μὲν κατὰ τὴν σαρκὸς ἐπιφάνειάν ἔστι μέλας, κατὰ δὲ τοὺς ὀδόντας ἔστι λευκός, ὁ συνάγων λευκὸν αὐτὸν καὶ οὐ λευκὸν οὐκ ἐλέγχει. δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς μὴ δύνος· εἰ γάρ ἀπλῶς 30 μὲν ἔστι μὴ δὲ πᾶν, ὡς δοξαστόν (ἔστι γάρ αὐτοῦ δόξα οὐχ ἦτι ἔστιν, ἀλλ’ ἦτι οὐκ ἔστιν). ὁ συνάγων αὐτὸν καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι οὐκ ἐλέγγει.

1 ἀπαλλήλων α σημαίνομεν A Arist.: τινὸς (e vs. 3 illatum) αι 3 τέ addidi
 5 προστηγορίᾳ σημαίνομεν AI: inv. ord. a 5-7 λέγομεν—τούτου τοῦτο AI:
 om. a 6 ἡμισυ^ο ex corr. A 7 τὸ addidi ἢν AI: οὖν a 8 post
 δός μοι add. τούτου τοῦτο, ἥγουν τοῦ στήρου a 11 ὑπακτέον a 13 εἰπόντες
 post ἔπους collocat a 15 ἔσται AI: ἔστιν a 18 οἱ posteia add. I¹
 εἰ (ante πᾶν) A 19 ἀληθεύον utrobius AI: ἀληθεύειν a 23 τυμ-
 βωρύγον α: τυμβωρύγον I 25 δοξαστικὸν a 26 δὲ om. a οὕτω a
 29 δὲ AI: γάρ a τοῦ AI: τῶν a 30 δοξαστικόν a 31 οὖν alt. αλ:
 διλλ’ I

p. 180a32 Εἰσὶ δὲ πάντες οἱ τοιοῦτοι λόγοι τοῦτον ἔχοντες.

Τὰ σοφίσματα τοιαῦτα. ἄρ' ἐνδέχεται τὸ μὴ ὅν εἶναι; οὐ· ἀρά γε τὸ μὴ ὅν δοξαστόν ἔστι; ναί· τὸ μὴ ὅν ἄρα ἔστι· τὸ γάρ ἀλλὰ μήν ἔστι γέ τι μὴ ὅν ὡς ἵστον ἔστι τῷ ὅλλα μήν τὸ μὴ ὅν ἔστι τι, οἷον 5 δοξαστόν'. πάλιν τὸ ὅν συνάγουσι μὴ εἶναι οὗτως· εἰ ἔστι τὸ ὅν, ἣ ἄνθρωπος ἔσται ἣ Ἱππος ἣ βοῦς ἣ τι τῶν τοιούτων· οὐδὲν δὲ τούτων ἔστιν, ὥστε οὐδὲν ἔστιν· οὐκ ἄρα ἔστι τὸ ὅν. πάλιν ἄρα ἐνδέχεται τὸν αὐτὸν ἄμμα εὑροκεῖν καὶ ἐπιορκεῖν; οὐ δὲ δμόσας ἐπιορκήσειν ἐπιώρκησεν, ὥστε εὐνόρκησεν· ἡλήνεισε γάρ πεποιηκάς οὐ ποιεῖν ἄμμοσεν. 10 δμόσας γάρ ἐπιορκήσειν ἐπιώρκησεν· οὐ αὐτὸς ἄρα ἄμμα ἐπιορκεῖ καὶ εὑροκεῖ. πάλιν ἄρα τὸν αὐτὸν ἐγγωρεῖ ἄμμα τῷ αὐτῷ πειθεσθαι καὶ ἀπειθεῖν; οὐ· ἀλλὰ μήν δὲ πείθεται μὲν τῷ γεωμέτρῃ ἀσύμμετρον εἶναι τὴν πλευράν, ἀπειθεῖ δὲ σύμμετρον εἶναι, καὶ πείθεται μὲν ρεῖσθαι εἶναι τὸν ἥλιον τῆς γῆς, ἀπειθεῖ δὲ τῷ αὐτῷ ἐλάττονα εἶναι. οὐ αὐτὸς 15 ἄρα τῷ αὐτῷ πείθεται καὶ ἀπειθεῖ. θεὶς δὲ τὰ σοφίσματα συντάμιας λύει αὐτὰ λέγων ἣ οὔτε τὸ εἶναι τι ταῦτον, τουτέστιν οὐ ταῦτον ἔστι τὸ λέγειν τὸ μὴ ὅν δι τὸν ἔστι τι, οἷον δοξαστόν, καὶ ἀπλῶς δι τὸν ἔστιν· εἰ μὲν γάρ τὸ τὸ δὲ ταῦτὸν ἦν τῷ ἀπλῶς δι τι, ἦν δὲ τὸ μὴ ὅν ὅν· ἐπεὶ δὲ ἔτερον, οὐκ ἔσται τὸ μὴ ὅν ὅν. λύει δὲ σαφῶς καὶ τὸ τὸν αὐτὸν ἄμμα 20 ἐπιορκεῖν καὶ εὑροκεῖν λέγων πλὴν τοῦτο μόνον, εὑροκεῖ δὲ οὐ, οὐ δι τὸν ἔστι τῷ ἀπλῶς μὲν οὐκ εὑροκεῖ, ἀλλὰ τοῦτο μόνον, δι τὸ δμόσας ἐπιορκήσειν ἐπιώρκησεν'. ὥστε κατὰ τοῦτο μόνον, ἀπλῶς δὲ οὐκ εὑροκεῖ, | ὥστε οὐχ ἀπλῶς οὐ ἐπιορκῶν εὑροκεῖ ἀλλὰ πᾶς. οὐδὲ οὐ β. 54· ἀπειθῶν ἀπλῶς πειθεῖται, ἀλλὰ τὸ πειθεῖται ἀπλῶς γάρ πειθόμενος 25 τῷ ἀληθεῖ, ἐφ' οὐ καὶ τὸ 'πείθεται' ἀληθῶς λέγεται (οὐ γάρ τοις ἀληθεῖσι πιστεύων καὶ τούτοις πειθόμενος κυρίως πείθεται), ἀπειθεῖ [δέ] τῷ φεύγει· καὶ ἔστιν ἄλλο μὲν φ' πείθεται, ἄλλο δ' φ' ἀπειθεῖ.

p. 180b2 Ὅμοιος δὲ ὁ λόγος καὶ περὶ τοῦ φεύδεσθαι τὸν αὐτόν.

Τὸ περὶ τοῦ φεύδεσθαι τὸν αὐτὸν ἄμμα καὶ ἀληθεύειν σόφισμα 30 καὶ ἡρωτάτῳ καὶ συνεπεραίνετο ἐπ' ἐκείνων οἷς δμόσιας ὑπῆρχε τὰ ἀντικείμενα· ταῦτα δέ ἔστιν ὧν ἔστι τὸ μὲν ἥμισυ λευκὸν τὸ δὲ ἥμισυ μέλαν, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ δρυμαλιοῦ ἔχειν θεωροῦμεν. ἣ δὲ ἀγωγὴ τοῦ σοφίσματος τοιαῦτη· ἀρά γε ἐνδέχεται τὸν αὐτὸν ἄμμα φεύδεσθαι καὶ ἀληθεύειν; οὐ.

2 ἄρ' α Arist.: ἀρά γε I 6 ἔσται I: ἔστιν α 8 δμόσας, ut videtur, I pr., corr. I¹
9 εὐνόρκησεν α 10 ἐπιώρκησεν α 13 μὲν I: om. a
11 αὐτῷ α: om. I 16 εἶναι τι καὶ εἶναι Arist. (τι καὶ εἶναι om. A¹) 20 πλὴν
om. Arist. (sed habet D) 21—23 ἀλλὰ—οὐκ εὑροκεῖ iterant al: non iterat A
23 πᾶς α: πᾶς A 25 πείθεσθαι conicio 26 δὲ αλι: delevi φεύδει α 28 δ
om. a post φεύδεσθαι add. τι α 30 καὶ prius om. A

είτα ἐπῆγον· ἀλλὰ μὴν ἡ εἰπάν τὸν δριθαλυὸν λευκὸν φεύδεται· ἀλλὰ καὶ ἀληθεύει· ἄμα γάρ ἔστι λευκὸς καὶ οὐ λευκός. λέγει δὲ καὶ τούτου τὴν αὐτὴν εἶναι λύσιν, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ εἶναι εὐθεώρητον, καὶ μᾶλιστα ἐν οἷς τὰ ἀντικείμενα ὅμοιως ὑπάρχει. πάτερον δεῖ φάσκειν, ἀρά τὸ ἀληθεύειν ἦ τὸ φεύδεσθαι, τὴν δυσκολίαν παρέχεται. οὐδὲν δὲ κωλύει τὸν αὐτὸν ἀπλῶς μὲν εἶναι ἀληθῆ πῃ δὲ φευδῆ. ὡς ἐπὶ τοῦ Αἰθίοπος καὶ τοῦ μὴ ὄντος· ὁ γάρ τὸν Αἰθίοπα μέλανα λέγων ἀπλῶς μὲν ἔστιν ἀληθής, πῃ δὲ φευδῆς· ὁ δὲ λέγων αὐτὸν λευκὸν ἀπλῶς μὲν φευδῆς, πῃ δὲ ἀληθῆς· τὸ δὲ ἦ τινὸς λέγων ἀν ἐφ' οὐ τὸ ἥμισυ λευκόν, τὸ δὲ 10 ἥμισυ οὐ λευκόν· οὗτος γάρ οὔτε ἀπλῶς ἔστιν ἀληθῆς πῃ δὲ φευδῆς, οὔτε ἔμπαλιν ἀπλῶς μὲν φευδῆς πῃ δὲ ἀληθῆς; ἀλλὰ τινός, ἤτοι ἐπίσης καὶ φευδῆς καὶ ἀληθῆς. δύναται καὶ ἐν παραλλήλῳ τὸ τινὸς κεῖσθαι· ὁ γάρ πῃ φευδόμενος ἦ ἀληθεύων κατά τι φεύδεται ἢ ἀληθεύει καὶ οὐγ ἀπλῶς. τὸ δὲ καὶ εἶναι ἀληθῆ τινά, ἀληθῆ δὲ μὴ ἵστον ἔστι τῷ 15 εἶναι κατά τι μὲν ἀληθῆ, ἀπλῶς δὲ μὴ ἀληθῆ· ὁ γάρ κατά τι ἀληθεύων ἐπὶ τι ἀληθῆς καὶ οὐγ ἀπλῶς ἀληθῆς ἔστι. δύναται δέ τις καὶ οὐς οὕτως ἐρωτωμένου τοῦ σοφίσματος ἀκούειν· ἄρα γε ἐνδέχεται τὸν αὐτὸν ἄμα καὶ φεύδεσθαι καὶ ἀληθεύειν; οὐ· ἀλλὰ μὴν ὁ λέγων ἐγὼ φεύδημαι! ἄμα καὶ φεύδεται καὶ ἀληθεύει· φεῦδος ἄρα τὸ οὐκ ἐνδέχεται τὸν αὐτὸν ἄμα 20 καὶ ἀληθεύειν καὶ φεύδεσθαι!. τὰ δὲ ἐφεξῆς κείμενα σοφίσματα σαφῆ εἰσι, καὶ πλεῖστα τούτων τὰ παραδείγματα καὶ ἐν τοῖς Τοπικοῖς.

p. 180^b 17 Όμοίως δὲ καὶ ὁ τοῦ κλέπτου λόγος.

Δεῖ πρότερον τὴν ἀγωγὴν τοῦ σοφίσματος ἐκθέσθαι· οὕτω γάρ καὶ ἡ λύσις, ἣν αὐτὸς ἐπήγαγε καὶ ὑπέγραψε, δῆλη ἔσται. ἔστι δὲ ἡ ἀγωγὴ 25 τοῦ παραλογισμοῦ αὕτη· ἀρά γε βούλεται τις τὸ ἔαυτοῦ κακόν; οὐ· τί δέ, τὸ κλέπτειν κακόν; ναί· βούλεται δὲ δὲ καὶ κλέπτης κλέπτειν; ναί· τὸ ἔαυτοῦ ἄρα βούλεται κακόν. λαβεῖν δὲ ἀντὶ τοῦ κλέπτειν ἐνταῦθα εἰληπταὶ ἐν οἷς λέγει οὐ γάρ, εἰ κακόν ἔστιν δὲ κλέπτης, καὶ τὸ λαβεῖν ἔστι κακόν. τὸ δὲ διτὶ κακὸν τὸ κλέπτειν κατεσκεύαζον οἱ σο- 30 φισταὶ δεικνύντες κακὸν τὸν κλέπτην. ἐδείκνυν δὲ αὐτὸν κακὸν ἐκ τοῦ ἀριστοῦ τοῦ κλέπτου. διν αὐτὸς κλέπτου λόγον εἶπεν· εἰ γάρ κλέπτης ἔστι, φασίν, δὲ βούλομενος τὰ ὀλλότρια λάθρᾳ λαμβάνειν, τοῦτο δὲ κακόν, καὶ δὲ κλέπτης ἄρα κακόν· ὥστε καὶ τὸ κλέπτειν κακόν· ὥστε βούλεται δὲ κλέπτης τὸ ἔαυτοῦ κακόν. τοῦτο λύων Ἀριστοτέλης ἐπήγαγε τὸ οὐ 35 γάρ, εἰ κακόν ἔστιν δὲ κλέπτης, καὶ τὸ λαβεῖν ἔστι κακόν, δυνάμει λέγων ὅν γάρ, εἰ κακόν ἔστιν δὲ κλέπτης, καὶ τὸ κλέπτειν ὡς κακὸν βού- λεται, ἀλλ ὡς ἀγαθόν· παντὸς γάρ, οὐ τις ἐφίεται, ὡς ἀγαθοῦ ἐφίεται,

11 ἥτοι I: ἥγουν α 16 ὡς I: οὐν. α 24 ὑπέγραψε α 25 αὕτη I:
τοιαύτη α 29 αν τὸ γάρ? 33 ὥστε prius] ὡς ex ὧν (spiritus non liquet)
corr. I 34. 35 οὐχι, omisso γάρ, Α 36 οὐ γάρ al: ὡς οὐχι Α 37 οὐ
τινος I pr.

κακόν κακόν ἐστιν· ὥστε καὶ ὁ κλέπτης οὐχ ὡς κακὸν ἀλλ' ὡς ἀγαθὸν βούλεται τὸ κλέπτειν· οὐκ ἄρα τὸ ἔαυτοῦ βούλεται κακόν. ὅτι δὲ τὸ τὰ ἀλλότρια λαμβάνει ἀγαθὰ οὐκ ἐστὶ κακὸν τῷ λαμβάνοντι οὐδὲ ὡς κακὸν σπουδάζει λαβεῖν ἀλλὰ ὡς ἔαυτοῦ ἀγαθόν, κατεσκεύασε διὰ τῆς τῶν κακῶν 5 ἀποβολῆς, δυνάμει λέγων ‘ώσπερ τὸ ἀποβαλεῖν τὴν νόσουν κακὸν οὖσαν οὐκ ἐστὶ κακόν, οὕτως οὐδὲ τὸ λαμβάνειν ἀγαθὰ χρήματα τὰ | ἀλλότρια κακόν ἐστι τῷ λαμβάνοντι’. ὃν γάρ η ἀποβολή, ὡς ἐν τοῖς f. 54v Τοπικοῖς εἰρηται, κακόν, τούτων η λῆψις ἀγαθόν· ἀλλὰ μήν η ἀποβολὴ τοῦ χρήματος κακόν· η λῆψις ἄρα ἀγαθόν· τὸ κλέπτειν ἄρα ἀγαθόν. ὥρτέον 10 δὲ πρὸς τοῦτο ‘ἄρα οὐχὶ πᾶσα λῆψις ἀγαθὸν ἀλλὰ τοιάδε’. τὸ δὲ ἐφεξῆς σόφισμα τοιούτον ἐστιν. εἰ τὸ ἀποθανεῖν ἀδίκως αἱρετώτερον τοῦ δικαίως ἀποθανεῖν (ώσπερ καὶ ὁ Σωκράτης πρὸς τὸν εἰπόντα ‘ὦ Σώκρατες, ἀδίκως ἀποθνήσκεις’ εἰργκε ‘σὺ δὲ ἄρα γῆρους με δικαίως ἀποθανεῖν’· ο γάρ δικαίως ἀποθνήσκων ὡς φονεὺς η̄ ὡς κακοῦργος τοῦτο πάσχει· ο δὲ 15 ἀδίκως πάσχον δίκαιος, καθάπερ καὶ ὁ Σωκράτης), εἰ δὲν τὸ ἀδίκως, φασὶν οἱ σοφισταί, ἀποθνήσκειν τοῦ δικαίως αἱρετώτερον, καὶ τὸ ἀδίκον τοῦ δικαίου αἱρετώτερον. τὴν δὲ τοῦ σοφίσματος τούτου λύσιν παρακατιών ἐρεῖ. τοῦ δὲ συμπεραινομένου σοφίσματος τὸ αὐτὸν εἶναι δίκαιον καὶ οὐ δίκαιον μετ' ὀλίγον τὴν ἀγωγὴν φανερῶς ἐκθήσομεν. χρεὸν δέ 20 ἐστι πρότερον πρὸς σαφήνειαν τοῦ λεγομένου τοῦ ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν ‘Ἡθικῶν εἰρημένου ἀναμνησθῆναι, ὅπερ ἐστὶ τὸ ἄλλο μὲν εἶναι τὸ φύσει δίκαιον, ἄλλο δὲ τὸ κατὰ δόξαν τοῦ κρίναντος, ἄλλο δὲ τὸ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ νόμου περατωθέν. ὥστε ἐνδέχεται τὸ αὐτὸν καὶ δίκαιον εἶναι καὶ ἀδίκον· τὸ γάρ κατὰ νόμου δίκαιον οὐκ ἀνάγκη καὶ φύσει η̄ τῇ δόξῃ διάταξιν νόμους περατωθέν. ὥστε ἐνδέχεται τὸ αὐτὸν καὶ δίκαιον εἶναι ἀδίκον, καθὼδε δὲ γέγονεν ὡς οἱ νόμοι διατάττονται, εἶναι δίκαιον. ὥσπερ καὶ ὁ Καλλικλῆς ἐν τῷ τοῦ Πλάτωνος Γοργίᾳ πρὸς τὸν Σωκράτην λέγει 25 ὅτι, ἂν τις τὸ κατὰ νόμους εἴπῃ, σὺ μεταλαμβάνων τὸ κατὰ φύσιν, εἰ δέ τις τὸ κατὰ φύσιν, σὺ τὸ κατὰ νόμους ἐπιφέρων κυκῆς καὶ συγχεῖς τὰς διαιλέξεις. οὕτως οὖν τοῦ δικαίου τριγῆ διαιρευμένου ἀφορομαὶ πολλαὶ παραλογισμῶν ἐντεῦθεν τοῖς σοφιστέούσι δέδονται, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος· ἑλεγον γάρ· ἄρα δίκαιοιν ἐστι τὸ ἔκαστον ἔχειν τὰ ἔαυτοῦ, ἄδικοιν δὲ τὸ τὰ ἀλλότρια; η̄ οὕτως· πότερόν ποτέ φαμεν εἶναι δίκαιον καὶ κρίσιν δικαίαν (τὸ γάρ δίκαιον ἀντὶ τοῦ * * δικαίου εἰληπται ὡς 30 μηδὲν διαφέρον) οὐχὶ τὸ ἔκαστον τῶν κρινομένων ἔχειν τὰ ἔαυτοῦ καὶ ἀδεῖ ἔχειν αὐτόν; ναί· ἄδικον δὲ καὶ κρίσιν ἄδικον οὐχὶ τὴν κυρώσασαν τὰ

2 βούλεται κακόν I: inv. ord. a 7 ὧν γάρ A: εἰ γάρ ὧν al 7. 8 ἐν τοῖς Τοπικοῖς] III 2 p. 117b3sq. 10 ἄρα a: fort. ἀλλὰ cf. p. 148,29 n. 14 δὲ I: om. a 20 πρὸς σαφήνειαν πρότερον a 20,21 ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν Ἡθικῶν] c. 10 p. 1134b18sq. 21 μὲν om. A τὸ alt. postea add. 1¹ 22 δὲ prius om. A κρίνοντος A 23 περατωθέν scripsi cf. p. 174,25: περατωθέν aΛΙ καὶ om. A 24 καὶ φησι a 27 ἐν τῷ τοῦ Πλάτωνος; Γοργίᾳ] c. 38 p. 483A memoriter citat 29 συγχωρεῖ 1 pr. 30 τριγῆ AΙ: τριγῶς a 31 δέδονται] ν superser. 1¹ 32 τὸ καθέκαστον ἔχειν τὰ καθ' ἔαυτοῦ A 34 adde κατὰ δόξαν τοῦ κριτοῦ (sive δικαστοῦ) 36 κυρώσασαν a

ἀλλότρια ἔχειν τὸν μὴ κύριον; ναί. είτα ἐπῆγον· ἀλλὰ μὴν θὲς ἔχει τὰ χρήματα τούτου λαβών· καὶ η̄ μὲν ἐκ τοῦ νόμου η̄ καὶ τῆς δόξης τοῦ κριτοῦ ἔλαβε (τοῦτο γάρ λείπει), η̄ μὲν οὖν ἐκ τούτων ἔλαβε, τὰ ἑαυτοῦ ἔχει· τὸ δὲ τὰ ἑαυτοῦ ἔχειν κεῖται δίκαιον εἶναι· εἰ δὲ δίκαιως ἔχει, δι-
 5 καί η̄ κρίσις· κατὰ νόμους γάρ ἔχει· η̄ δὲ πάλιν τοῦ ἀποστερηθέντος η̄ σαν, ἀδίκος η̄ κρίσις· η̄ αὐτὴ ἄρα δίκαια καὶ ἀδίκος. οἷον εἴ τις συκοφάντης ἔλεγε τὴν οἰκίαν η̄ τὸν ἀγρὸν τοῦ Πλάτωνος, οὐ κατεῖχε μίσθιμα καὶ φόρους τελῶν τῷ Πλάτωνι, μὴ τοῦ Πλάτωνος εἶναι ὅλ' οἰκεῖα, ἔκρινε δὲ ὁ δικαστὴς ὄμωμοικέναι τὸν Πλάτωνα καὶ γενέσθαι κύριον τοῦ ἀγροῦ
 10 η̄ τῆς οἰκίας, οὐ δὲ Πλάτων διὰ τὴν περὶ τὸν ὅρκον εὐλόγειαν τὸν συκοφάντην εἶται ἔχειν τὰ ἑαυτοῦ, οὗτος ὁ συκοφάντης τὰ μὲν ἑαυτοῦ ἔχει· οὐ γάρ ἀπὸ νόμου τις ἔχειν, ὡς ἴδια ἔλαβε· τὸ δὲ τὰ ἴδια ἔχειν κεῖται δίκαιον εἶναι· ὥστε δίκαια η̄ κρίσις. ἀδίκος δὲ τῇ φύσει· τῇ γάρ φύσει δίκαιον [εἶναι] μὴ πρὸς ὅρκους ἀφίεναι τὸν Πλάτωνα. ἀλλ' ἐκεῖνον μὲν
 15 ἀπορρίψαι ὡς βιδελυρὸν καὶ συκοφάντην, ἀποδοῦναι δὲ τῷ Πλάτωνι τὰ ἑαυτοῦ. η̄ αὐτὴ ἄρα κρίσις δίκαια καὶ ἀδίκος, καὶ τὸ αὐτὸν δίκαιον ἔστι καὶ ἀδίκον. η̄ μὲν παραγωγὴ τοῦ σοφίσματος αὕτη. κατὰ δὲ τὴν λέξιν τὴν κυρίᾳ ἐστὶν ἐκ τοῦ νόμου (τὸ ἐκ τοῦ νόμου) πρόσκειται, ὅτι νόμος η̄ τὴν τῶν δικαστῶν κρίσιν εἶναι κυρίαν. οὐ δ' ἀν τις κρίνῃ κατὰ δόξαν τὴν
 20 αὐτοῦ, καὶ η̄ φευδῆς, κυρία ἐστὶν ἐκ τοῦ νόμου· καὶ γάρ ἀδίκος ἐστιν η̄ κρίσις, κατὰ μέντοι γε τὸ δόξαν αὐτῷ δίκαιον ἔκρινε, κυρίαν εἶναι τήνδε τὴν κρίσιν λέγει ὁ νόμος. τὴν μὲν οὖν τοῦ σοφίσματος παραγωγὴν καὶ λόγιν εἰπομένην. οὐ δὲ λέγει διὰ τῆς λέξεώς ἔστιν· ὅσα ἀν τις κρίνῃ κατὰ δόξαν τὴν | αὐτοῦ, καὶ η̄ φευδῆς καὶ ἀδίκος η̄ κρίσις f. 55r
 25 ἐστί, κυρία ἐστὶν ἐκ τοῦ νόμου· νόμος γάρ η̄ Ἀθηναίοις τὰς δικασθεῖσας δίκαια κυρίας εἶναι. καὶ τοῦτο δηλον πεποίηκεν καὶ ἐν τῷ Κρίτωνι τοῦ Πλάτωνος Σωκράτης· λέγει γάρ ἐν ἐκείνοις ὁ Σωκράτης “τί ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα, οὐ Κρίτων, καὶ ὅλα τοιαῦτα; πολλὰ γάρ ἀν τις ἔχει, ἀλλως τε καὶ ἥτιωρ, εἰπεῖν ὑπὲρ τούτου τοῦ νόμου ἀπολλυμένου, ὃς τὰς δίκας
 30 τὰς δικασθεῖσας προστάττει κυρίας εἶναι”. ἐν δὲ τῷ ‘πότερον δεῖ κρίνειν τὸν τὰ δίκαια λέγοντα η̄ ἀδίκα;’ τὸ κρίνειν ισον ἔστι τῷ κατακρίνειν καὶ καταδίκη ὑποβάλλειν. τίνα γάρ, φασί, δεῖ καταδίκης δέξιον, τὸν τὰ δίκαια λέγοντα η̄ τὰ ἀδίκα; εἰπόντος δὲ τοῦ ἀποκρινομένου ὅτι τὸν τὰ δίκαια λέγοντα καταδίκαζεν δεῖ, ἐπῆγον περὶ τοῦ ἀδικηθέντος

2 καὶ alt. om. A

9 ὄμωμοικέναι I

10 η̄ Λ: καὶ al

δὲ al: spatium 6 litt. A

addidi

14 εἶναι ut e. vs.

13 illatum delevi

19 κρίσιν εἶναι aA:

compend. I

conicio

24. 25 ἐστὸν η̄ κρίσις A

29 ἥτιωρ Plato:

Arist.

33 δὲ AI: γάρ a

5 η̄ supser. A¹

10 η̄ Λ: καὶ al

τῇ alt. scripsi: τὸ aAI

14 εἶναι ut e. vs.

13 illatum delevi

19 κρίσιν εἶναι aA:

inv. ord. I

post ἔκρινε add.

δὲ τὴν a

d ex ἡ corr. I¹

26 ἐν τῷ Κρίτωνι] c. 11 p. 50B

31 aδικα—δίκαια a

32 καὶ—ὑποβάλλειν om. A

12 τις postea add. I¹

13 ἀδίκος

al: spatium 6

litt. A

14 εἶναι ut e. vs.

13 illatum delevi

19 κρίσιν εἶναι aA:

compend. I

24. 25 ἐστὸν η̄ κρίσις A

29 ἥτιωρ Plato:

Arist.

33 δὲ AI: γάρ a

8 τῷ πλάτωνι Λ: πλάτωνος al

12 τις postea add. I¹

13 ἀδίκος

al: spatium 6

litt. A

14 εἶναι ut e. vs.

13 illatum delevi

19 κρίσιν εἶναι aA:

compend. I

24. 25 ἐστὸν η̄ κρίσις A

29 ἥτιωρ Plato:

Arist.

15 βιδελυρὸν a

18 τὸ—νόμου

21 τὸ AI:

τὴν a

aντὸν A: aντὸν a: compend. I

post ἔκρινε add.

24. 25 ἐστὸν η̄ κρίσις A

29 ἥτιωρ Plato:

Arist.

33 δὲ AI: γάρ a

21 τὸ b:

22 εἶναι aAI

23 καὶ ἀδ.

24 εἶναι Λ:

25 ἕτη Λ:

30 πότερα

31 aδικα—δίκαια a

32 καὶ—ὑποβάλλειν om. A

33 δὲ b: εἶναι aAI

λέγοντες· οὗτος δὲ ἄδικα λέγει· ἀ τάρ ἔπαθεν, ἐκεῖνα καὶ διηγεῖται καὶ λέγει· ἔπαθε δὲ ἄδικα· ἄδικα ἄρα λέγει· ὥστε εἰ τὸν τὰ ἄδικα λέγοντα κρίνειν δεῖ καὶ καταδικᾶσσειν, οὐτος δὲ ἄδικα λέγει, τοῦτον ἄρα δεῖ καταδικᾶσσειν· οὐτος δέ ἐστιν ὁ ἀδικηθεῖς· δεῖ ἄρα τὸν ἀδικηθεῖντα καταδικᾶσσειν. 5 δικαιοῦν δὲ τὸν ἄδικον. τὸ δὲ ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν ἀδικούμενον δίκαιον ἐστιν ἵκανῶς λέγειν ἀ ἔπαθεν ὡς αἰτίᾳ ἐπῆκται τοῦ ἄδικα λέγειν τὸν ἀδικηθεῖντα· δίκαιον γάρ, φασίν οἱ σοφίσται, λέγειν τὸν ἄδικηθεῖντα ἀ πέπονθε· πέπονθε δὲ ἄδικα· ἄδικα ἄρα λέγει. μέχρι μὲν τούτου ἐτίθει μόνα αὐτὰ τὰ σοφίσματα· τὸ δὲ ἐντεῦθεν τὰς λόγους αὐτῶν ἐπάγει. ἔστι 10 δὲ ἦν νῦν λέγει ἐν τῷ οὐ γάρ, εἰ παθεῖν τι ἀδίκως αἱρετόν, τὸ ἀδίκως αἱρετώτερον τοῦ δικαίως λύσις τοῦ λέγοντος σοφίσματος ‘εἰ τὸ ἀδίκως ἀπομανεῖν αἱρετώτερον’· ἔστι δὲ διάλογος οὐ γάρ, εἰ τὸ ἀπομανεῖν ἀδίκως ἢ μίλιος παθεῖν τι ἀδίκως αἱρετόν, καὶ ἀπλῶς τὸ ἀδίκως τοῦ δικαίως 15 αἱρετώτερον, ἀλλ’ ἀπλῶς μὲν αἱρετώτερόν ἐστι τὸ δικαίως καὶ τὸ δίκαιον, τοῦτο δικαίως ἀπομανεῖν αἱρετώτερον· μέντοι οὐδὲν κωλύει ἀδίκως ἢ δικαίως, τουτέστιν ἐνταῦθα μέντοι οὐδὲν κωλύει τὸ ἀδίκως ἀπομανεῖν αἱρετώτερον εἶναι τοῦ δικαίως· οὐ γάρ, εἰ τί ποτε ἐστιν αἱρετώτερον ἢ πρός τι, καὶ ἀπλῶς τὸ οὐτως λεγόμενον αἱρετώτερόν ἐστι. τὸ δὲ καὶ τὸ ἔχειν τὰ ἑαυτοῦ δί- 20 καιον, τὰ δὲ ἀλλότρια οὐ δίκαιον λύσις ἐστὶ τοῦ σοφίσματος τοῦ τὰ ἑαυτοῦ ἔχειν ἔκαστον δίκαιον εἶναι ἀξιοῦντος λέγει δὲ ἀληθῆς μὲν εἶναι τὸ δίκαιον λέγειν τὰ ἑαυτοῦ ἔχειν, ἄδικον δὲ τὸ τὰ ἀλλότρια· κρίσιν μέντοι τοιαύτην, εἰ καὶ ψευδῆς ἐστι, τουτέστιν εἰ καὶ ἡμαρτημένη ἐστὶ τῷ πρὸς τὸ φύσει δίκαιον βλέποντι, δῆμος οὐδὲν κωλύει λέγειν δίκαιαν εἶναι. 25 ἐπειδὴ κατὰ τὴν τῶν νόμων πρόσταξιν πεπέρασται, καὶ πολλὰ μὲν εἰσὶν ἀ φαίνεται ἄδικα μὲν διὰ τὸ μὴ κατὰ νόμους προβῆγαι, δίκαια δὲ δῆμος ὅντα φύσει, καὶ πολλὰ ἔμπαλιν δίκαια διὰ τὸ νομίμως πεπεράνθη, ἄδικα δὲ φύσει. οὐ γάρ, εἰ δίκαιον, φησί, τὸ τοδὶ ἢ ὡδί, καὶ ἀπλῶς δί- καιον, τουτέστιν οὐ γάρ, εἰ δὲ νόμος δίκαιον μὲν λέγει τοδὶ, τούναντίον δὲ 30 ἔχειν δικαστής πρὸς τὸ φύσει δίκαιον ἀποβλέψας, καὶ ἀπλῶς τὸ μὲν παρὰ τὸ νόμου λεγόμενον δίκαιόν ἐστι, τὸ δὲ κατὰ τὴν δόξαν τοῦ κριτοῦ ἄδικον, ἀλλ’ ἐνδέχεται καὶ ἔμπαλιν.

p. 180b 34 Ὁμοίως δὲ καὶ ἄδικα ὄντα οὐδὲν κωλύει λέγειν.

Τοῦτο λόγις ἐστὶ τοῦ τελευταίου σοφίσματος τοῦ λέγοντος “πότερον 35 δεῖ κατακρίνειν τὸν τὰ δίκαια λέγοντα ἢ τὸν τὰ ἄδικα;”. ἔστι δὲ τοιαύτη.

5 καὶ ομ. A 6 αἴτιον A 8 ἐτίθη α 9 τὸ σοφίσματα (sic) I 10 τὸ AΙ: τὸν α 15 αἱρετώτερον prius] αἱ postea, ut videtur, add. I¹ 19, 20 δίκαιον A, corr. I¹: δίκαια α, I pr. 20 δίκαιον I τὰ alt. Arist.: τὸ αΙ: τὸ τὰ A 21 δίκαιοντα A 23 ταῦτην A εἰ καὶ alt. ομ. A 25 πεπεράσθαι α 27 ὄντα φύσει A: ὄντα τῇ φύσει α: φύσει ὄντα I 28 τοδὶ α Arist.: ὠδὶ AΙ 29 δὲ I: ομ. A 30 δικαστής A: σοφίστης αI 31 παρὰ τῷ νόμῳ α 33 ἄδικον I 35 ἄδικα — δίκαια α

οὐδέπεν. φησί, κωλύει ἄδικα ὅντα τὰ λεγόμενα δίκαιοιν εἶναι λέγειν αὐτά. τὸ δὲ οὐ γάρ, εἰ λέγειν δίκαιοιν, ἀνάγκη δίκαια εἶναι ἐναντίως ἔχειν μοι δοκεῖ τοῖς εἰργμένοις· ἔδει γάρ, ὡς οἴμαι, σύτως εἰπεῖν οὐ γάρ ἀνάγκη ἄδικα εἶναι, ἐπειδὴ δίκαιοιν ἔστι λέγειν αὐτά· ἂ γάρ πέπονθε τις ἄδικος, λέγει, καὶ οὐκ ἀνάγκη ἄδικα λέγειν. η̄ εἰη ἀν λέγων διτι οὐκ ἀνάγκη τὸν τὰ ἄδικα λέγοντα κατακρίνειν· οὐ γάρ, εἰ δίκαιοιν ἔστι τὸ λέγειν ἀ τις πέπονθε, ἀνάγκη καὶ τὰ λεγόμενα δίκαια εἶναι· πᾶς γάρ, ἐπειδὴ ἀδίκων εἰσὶ μηνυτικά· ἔστι γοῦν, ἵνα σαφέστερον εἰπωμεν, δ λέγει τοιοῦτον, διτι οὐκ ἀνάγκη δίκαια εἶναι, ἐπειδὴ δίκαιοιν ἔστι λέγειν αὐτά· l. 55v
 10 ἂ γάρ πέπονθε ἄδικα, ἐκεῖνα λέγει, καὶ δίκαια ἔστι λέγεσθαι ταῦτα· διτε οὐ δεῖ τὸν ἀδικηθέντα κατακρίνειν, ἐπειδὴ λέγει ἀ ἔστι δίκαια λέγεσθαι, ἄδικα δὲ καθὸ πέπονθε ταῦτα. ὥσπερ οὐδὲ εἰ ὠφέλιμα εἰσὶ λέγεσθαι τὰ θανάτια η̄ βλαβερά διὰ τὸ τὸν ἀνθρωπὸν ταῦτα φεύγειν, ἔσονται καὶ ὠφέλιμα τὰ τοιαῦτα· ταῦτα μὲν γάρ φύσει βλαβερά καὶ θανάτια καὶ 15 ἀνωφελῆ, ὠφέλιμα δὲ εἰσὶ λέγεσθαι. ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν δικαίων· οὐ γάρ, εἰ τόδε ἔστι δίκαιοιν λέγεσθαι, ἀνάγκη καὶ δίκαια εἶναι. διτε εἰ δ λέγει δ ἀδικηθεῖς, δίκαια ἔστι λέγεσθαι καίπερ ἄδικα ὅντα, τὴν νικῶσαν λήψεται. ἐκ τούτου δὲ φανερόν ἔστι καὶ τὸ μὴ πάντα τὸν λέγοντα τὰ ἄδικα νικᾶν, ἀλλὰ τὸν λέγοντα ἀ πέπονθε ἄδικα δίκαια ὅντα λέγεσθαι. τοῦτο 20 γάρ συνῆγον οἱ σοφισταὶ ἐρωτῶντες οὕτως· ἄρα τὸν τὰ ἄδικα λέγοντα δεῖ κατακρίνειν η̄ τὸν τὰ δίκαια; καὶ λαμβάνοντες ἐκ τοῦ ἀποκρινομένου τὸν τὰ ἄδικα, εἰσάγοντες δὲ καὶ τινα ἀδικηθέντα καὶ λέγοντες ‘ἀλλὰ μὴν καὶ οὐτος ἄδικα λέγει· ἂ γάρ πέπονθε, λέγει’ συνῆγον ‘καὶ λοιπὸν ἔστι τὸν ἀδικηθέντα κατακρίνειν’. ἂ γάρ ἄδικα πέπονθε, λέγει. ἀλλὰ μὴν καὶ 25 δίκαια λέγειν· δίκαια γάρ ἔστι λέγεσθαι· ἔστιν ἄρα τὸν τὰ ἄδικα λέγοντα νικᾶν. πρὸς δ ἀπαντῶν ὁ Ἀριστοτέλης φρασὶν διτε οὐκ εἰ τὰ λεγόμενα ἄδικά ἔστι, καὶ πᾶς δ λέγων τὰ ἄδικα νικᾶν λέγεται, ἀλλ’ δ λέγων δ λέγειν ἔστι δίκαια, ἀπλῶς δὲ καὶ παθεῖν ἄδικα· λοιπὸν καὶ τόνδε ἄδικα λέγοντα δίκαια λέγεσθαι ὅντα οὐκ ἔστι κατακρίνειν· λέγει γάρ ἂ 30 λέγειν ἔστι δίκαια, παθεῖν δὲ ἄδικα. οἷον οὖν ἔστι τὸ δρούσιας δὲ καὶ ἐπὶ τῶν δικαίων τῷ ‘ὅμοιως δὲ οὐδέ, εἰ λέγει τις δίκαια, ἀνάγκη δίκαια λέγειν’. οὐ γάρ, εἰ δ λέρισθεὶς λέγων διτι διρίσθη ἄδικα λέγει (ἄ γάρ πέπονθε ἄδικα ὅντα, λέγει), δ λέρισας, δηλονότι λέγων μὴ διρισκέναι, τὰ δίκαια λέγει. τὸ γάρ μὴ διρισκέναι δίκαιον· τοῦτο δὲ λέγει· τὸ δίκαιων ἄρα 35 λέγει· ἀλλ’ οὐχί, εἰ τὰ δίκαια λέγει, καὶ ἀπλῶς δίκαια ἔστιν ἂ λέγει· φευδῇ γάρ ἔστιν. διτε εἰ ἂ λέγει δ ἀδικηθεῖς δίκαια ἔστι λέγεσθαι

I δίκαιοιν ex Arist. scriptis: δίκαια al 4 γάρ alt. I: καὶ a 8 post εἰσὶ add.
 σημαντικὰ η̄ α 9 δίκαια scriptis: ἄδικον al 12 ὥσπερ] ὃ ex δ, ut videtur,
 corr. I¹ εἰσὶ I: ἔστι a 21 λαμβάνοντες a: λαβόντες I, in quo inter α et β
 foramen est 23. 24 συνῆγον—λέγει bis I (sed in iteratis λέγειν) 25 λέγειν I:
 λέγει a 29 λέγοντα a: λέγεται I 30 post δίκαια e vs. 28 illata ἀπλῶς δὲ καὶ
 expunxit I δὲ prius superser. I 32 διρίσθη a: διρισκέναι I 33 λέγει a:
 λέγει I διρισκέναι] κ corr. nescio unde I 34 γάρ I: δὲ a

καίπερ ἀδικα ὅντα, τὴν νικῶσαν λήψεται· δίκαιον γάρ ἐστι λέγειν θέλεις.
καὶ ἦ μὲν δίκαια ἐστι λέγεσθαι, δίκαια ἐστιν, ἀλλως δὲ ἀδικα· μηνυτικὰ
γάρ ἀδίκων.

p. 181a1 Τοῖς δὲ παρὰ τὸν ὄρισμὸν γενομένοις τοῦ ἐλέγχου.

5 Τίς μέν ἐστιν ὁ ὄρισμὸς τοῦ ἐλέγχου, καὶ τί ἐστιν ἔκαστον τῶν ἐν
αὐτῷ κειμένων, καὶ τίνες οἱ παρὰ τὸν τοῦ ἐλέγχου ὄρισμὸν γινόμενοι
παραλογισμοί, ἔφθη τε καὶ αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης καλλίστως ἐν τῇ ἀρχῇ
τοῦ προκειμένου συντάγματος παραδούς, καὶ ἡμεῖς ἀρκούντως εἰρήκαμεν
ὅτι ἔκαστον τῶν ἐν τῷ ὄρισμῷ αὐτοῦ ἐμφερομένων διευκρινοῦντες καὶ
10 σαφηνίζοντες, καὶ περιττὸν πᾶλιν περὶ τὰ αὐτὰ ἀνακυκλοῦντας τὰ αὐτὰ
λέγειν. λοιπὸν οὖν ἐκεῖνο τὸ μέρος ἐνταῦθοι καταθρήσωμεν, διὸ μὲν
μὴ ἐξήτασται· ἐστι δὲ τὸ ἐάν δὲ ἐν ἀρχῇ προσέρηται. ἐστιν
οὖν τὸ ἥρτον ὑπερβατὸν καὶ μὴ κατ' εὐθεῖαν κείμενον. εἰ γοῦν οὕτως
εἴληπτο, ἦν ἂν σαφὲς τὸ λεγόμενον· καὶ ἐάν ἐν ἀρχῇ τις προσέρηται,
15 ὡς ἀρά γε ἀδύνατον τὸ αὐτὸν εἶναι διπλάσιον καὶ μὴ διπλάσιον;²
οὐχὶ ὄμοιοι γγητέον. ἐστι δὲ τοιοῦτον· ἐάν, φησίν, ἔργηται τις ἀρά γε
ἀδύνατον τὸ αὐτὸν εἶναι διπλάσιον καὶ μὴ διπλάσιον;³ μὴ δημολο-
γητέον ὡς ἀδύνατον, ἀλλὰ φατέον τὸ ναί, μὴ μέντοι ὡδί, τουτέστι
πρὸς τὸ αὐτό (τοῦτο γάρ ἐστιν ὁ κυρίως ἐλέγχος), ἀλλὰ πρὸς ἄλλο καὶ
20 ἄλλο· τὸ γάρ τέσσαρα καὶ διπλάσια εἰσὶ πρὸς τὸ δύο καὶ οὐ διπλάσια
πρὸς τὰ τρία. τὰ δὲ κείμενα σοφίσματα σαφῆ εἰσὶ καὶ οὐδεμιᾶς θεωρίας
δέουνται.

p. 181a15 Τοὺς δὲ παρὰ τὸ αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν τὸ ἐν ἀρχῇ.

Τοὺς παρὰ τὸ ἐν ἀρχῇ, φησίν, αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν, ἀν
25 ἦ δῆλον δτι τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνει (οὐ γάρ δεὶ δῆλον, δταν μὴ αὐτόμεν
αὐτὸν λαμβάνῃ· καὶ εἰρηται πότε ἐστὶ δῆλον καὶ πότε ἀδῆλον ἐν τῷ δευ-
τέρῳ τῶν Ηροτέρων ἀναλυτικῶν καὶ ἐν τῷ δγδόφ τῶν Τοπικῶν), ἀν δῆ,
φησί, δῆλον ἦ, οὐ διοτέον, δητέον δὲ δτι τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι. οὔτε |
οὖν οὕτω διδύναι δεῖ, οὐδὲ δταν ἐνδόξον ἦ, λέγοντα τὰληθές. εἴη f. 56r
30 δ' ἀν λέγων δταν σὺ δὲ ποκρινόμενος τὰληθές δψις, δὲ ἐρωτῶν ἐνδόξον
ἐρωτᾷ συντελοῦν αὐτῷ πρὸς τὸ δεῖξαι τὸ ἐναντίον τῆς σῆς ἀληθίους θέσεως
(οὐδὲν γάρ κωλύει διά τινων ἐνδόξων δεῖξαι τὸ μὴ ζῷον, οἷον τὸ βιβλίον,
ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον ζῷον), τὸ δῆ τοιοῦτον, εἰ καὶ ἐνδόξον, φησίν, ἐστίν,

2 δίκαια prius a: δίκαιον I 6 ὄρισμὸν a: ὄρισμὸν I 7 ἐν τῇ ἀρχῇ c. 5
p. 167a23—27 8 εἰρήκαμεν a (sc. p. 44,3 sq.): εἰρήκειμεν I 12 et 14 προσέρηται a
16 εἰρηται a 17 μὴ alt. al: οὐχ A 18 ὡς A: om. al 20 διπλάσιον utrobi-
que A 25 ἦ Arist.: εἴη al λαμβάνειν a αὐτόθιν aI: αὐτόθι a 26 post
πότε alt. add. ἐστίν A 26. 27 ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ηροτέρων ἀναλυτ.] c. 16 27 ἐν
τῷ δγδόφ τῶν Τοπικῶν] c. 13 δὲ A 28 τὸ I: om. a 31 θέσεως] θε in ras. A¹

δῆμως οὐδὲ δοτέον. Ἡ εἴη ἂν λέγων οὐδὲ τοῦ οὐδὲ διαν ξενδοξον η̄, λέγοντα τὰληθέες, διτι καὶ δοκῆ μὲν μὴ λαμβάνειν τὸ ἐν ἀρχῇ. τῷ δὲ ἀληθείᾳ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτήται, οὐ δοτέον λέγοντα τὰληθέες, τουτέστιν ἀλλὰ ἥρτέον πρὸς αὐτὸν τὰληθέες. ἔστι δὲ τὸ ἀληθῆς δὲ δεῖ πρὸς τὸν 5 ἐρωτῶντα λέγειν, διτι φανη μὲν μὴ τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνων, τῷ δὲ ἀληθείᾳ δὲ δεῖ συμπεράνασθαι αἰτεῖται. διτι δὲ δύναται τις τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνειν, μὴ δοκεῖ δὲ λαμβάνειν, διταν ἀντ' δύναμας δηνομα η̄ λόγου καὶ ἀντὶ λόγου δηνομα λαζῃ, εἴρηται, καθάπερ εἰπον, ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς καὶ ἐν τοῖς Τοπικοῖς, εἰ μὲν οὖν η̄ δῆλον διτι τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖται, οὗτοις ἀπο-10 κρίνεσθαι χρή. εἰ δὲ λανθάνει διὰ τὸ μοχημῆρως ἐρωτᾶται τοὺς τουτούς λόγους, μετατρεπτέον τὴν ἀμαρτίαν εἰς τὸν ἐρωτῶντα λέγοντας αὐτὸν μὴ διειλέχθαι, μὴ διειλεχθεῖται δὲ δῆλον ὡς οὐδὲ ηλεγέεν· ἔλεγχος γάρ ἔστιν, διταν συλλογισάμενος τὸ ἀντικείμενον δεῖξε μῆτε τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτήσας μῆτε πρὸς τι μῆτε πρὸς ἄλλο καὶ δισα ἀλλὰ περὶ τοῦ δρισμοῦ 15 τοῦ ἐλέγχου. εἴται, φησί, ἥρτέον δεδόσθαι οὐχ ὡς χρησομένῳ τῷ διηθέντι σοι ὡς προτάσσει, ἀλλὰ δέδοται ὡς πρόβλημα, ίνα πρὸς τοῦτο συλλογιζῆ, τουτέστιν ίνα λαβὼν πρότασιν συλλογισάμενος δεῖξε τὸ ἐναντίον· σὸ δὲ ὡς προτάσσει χρησάμενος συνελογίσω τὸ συμπερανθέν. εἰ γάρ ἐδόθη μητρῷ διτι η̄ ἥδονὴ κατὰ φύσιν, αὐτὸς δὲ διὰ τοῦτο συνελογίσατο τὴν τῶν κιναί-20 δων ἥδονὴν ἀγαθόν, γρή λέγειν ημᾶς μὴ ὡς πρότασιν δοῦναι τὸ τὴν ἥδονὴν κατὰ φύσιν εἰναι ἀλλ' ὡς πρόβλημα. καὶ θλως, φησί, δεῖ τοὺς ἀποκρινομένους τὸ ἐναντίον ποιεῖν τῶν παρεξελέγχων· ἐκεῖ γάρ τεθέντων τινῶν καὶ ἐπαγγέλτοις τοῦ συμπεράσματος συγχωρεῖν μέν φασιν οὗτοις ἔχειν, οὐ μὴν τοῦτο ἔβουλόμεθα δειχθῆναι ἀλλὰ δὲ αὐτοῦ ὡς διὰ προτά-25 σεως ἄλλο τι· τοῦτο οὖν λαβὼν δεῖξον δὲ αὐτοῦ ἄλλο τι.

p. 181-15. 22 Καὶ τοὺς διὰ τοῦ παρεπομένου συμβιβάζοντας ἐπ' αὐτοῦ τοῦ λόγου δεικτέον. ἔστι δὲ διττὴ η̄ τῶν ἐπομένων ἀκολούθησις.

Τοὺς διὰ τοῦ παρεπομένου συλλογισμοὺς τοὺς παρὰ τὸ ἐπόμενον 30 λέγει συμβαίνοντας. φησὶν οὖν ὡς ἐπ' αὐτοῦ τοῦ λόγου, τουτέστι τοῦ συλλογισμοῦ, δεικτέον διτι τὸ σόφισμα παρὰ τὸ ἐπόμενον συμβιβάζειν, ητοι παρὰ τὸ μὴ ἀντιστρέψειν. οὐ γάρ, εἰ τόδε τῷδε ἔπειται, καὶ τῷδε τόδε ἀνάγκη ἔπεισθαι· οὐ γάρ, εἰ τὸ μέλι ἔανθόν, καὶ τὸ ἔανθόν μέλι· κατηλόγου γάρ εἰπε τὸ ἐπόμενον, οἷον τὸ ἔανθόν, ἐν μέρει δὲ ᾗ ἔπειται τὸ 35 ἐπόμενον, οἷον τῷ μέλιτι. γίνεται δὲ τὸ παρὰ τὸ ἐπόμενον σόφισμα καὶ

1 οὐδὲ Arist. cf. p. 176, 29   2 δοκεῖ α   3 αἰτήται Α¹ corr.: αἰτεῖται αΙ, Α pr. λέγοντα αΙ: λέγοντες I   4 ἔστι—ἀληθῆς mrg. Α¹   7 δοκῆ Α   11 λέγοντα I: λέγοντες α   13 post ἔστιν add. ἀληθῆς   14 καὶ δισα ἄλλα κτλ.] cf. e. δ p. 167-15. 23-27   τοῦ οὐν. Α   15 γρησομένῳ στρίψι: γρησομένῳ Α: γρησο- μένῳ αΙ   16 τοῦτον α   17 προτάσσεις Α   19 τοῦτο α   21 εἰναι οὐν. Α 31 ητοι ΑΙ: ηγουν α   35 τῷ ΑΙ: τῷ α

ἐν τοῖς κατὰ ἀντιθέσιν λαμβανομένοις· οὐ γάρ, εἰ τῷ ἀντικειμένῳ τὸ ἀντικείμενον, καὶ τῷ ἀντικειμένῳ τὸ ἀντικείμενον. παρ' δὲ γέγονε καὶ τὸ τοῦ Μελίσσου σόφισμα, ὅτι εἰ τὸ γεγονὸς ἀρχὴν ἔχει, καὶ τὸ μὴ γεγονός, ὥπερ ἀγένητον εἶπεν, ἀρχὴν οὐκ ἔχει. ἐγένετο οὖν τὸ σόφισμα,
5 ὅτι οὐκ ἀκριβῆς ἐστιν ἡ σὺν ἀντιθέσιν ἀντιστροφή· ἔδει γάρ οὕτως εἰπεῖν· εἰ τὸ γεγονὸς ἀρχὴν ἔχει, τὸ μὴ ἔχον ἀρχὴν οὐ γέγονε. περὶ τῆς ἀντιστροφῆς ταυτησὶ πολλὰ μὲν καὶ ἐν τοῖς εἰς τὰ Φυσικὰ ἡμετέροις εἰρήκαμεν θεωρήμασιν, ἀλλὰ καὶ τὸν τρόπον τούτον κατ' ἀρχὰς ἐξετάζοντες οὐκ ὀλίγα, καὶ περιττὸν αὐθις ταυτολογεῖν.

10 p. 181^a 31 Ὅσοι δὲ παρὰ τὸ προστιθέναι τι συλλογίζονται.

Παρὰ τὸ προστιθέναι τι συλλογίζεσθαι λέγει τοὺς τὸ μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον τιθέντας, ὃς ἣν ἔκτος τρόπος τῶν ἔξω τῆς λέξεως παραλογισμῶν. πῶς δὲ ἀφαιρουμένου τοῦ παρ' δὲ λέγουσι γίνεσθαι τὸ ἀδύνατον πάλιν οὐδὲν ἡττον τὸ ἀδύνατον μένει, εἰρηγται πρότερον, ὅτε τὴν λέξιν 15 ἔξηγονυμεθα ἡν αὐτὸς τέθεικεν ἐν τῷ τοιούτῳ τῶν παραλογισμῶν | εἰδει: f. 56v ἔστι δὲ ἡ λέξις αὕτη “οἶνον ὅτι οὐκ ἔστι ζωὴ καὶ φυχὴ ταῦτον· εἰ γάρ φιλορᾶ γένεσις ἐναντίον” καὶ τὰ ἔτης τῆς λέξεως· καὶ οὐ δεόμεθα πάλιν δι' ὑποθέσιμας σαφηνίζειν. δὲ ἡμᾶς παρανεῖ, ἐστὶν ἀφαιρεῖν ἔκεινο παρ' δὲ συμβαίνει τὸ ἀδύνατον καὶ ἐμφανίζειν ὅτι καὶ τούτου ἀναφορούμενου 20 τὸ ἀδύνατον μένει, ὥστε οὐ παρὰ τοῦτο. καὶ ἐπίστησον ὅτι οὗτος ὁ τρόπος ὁ αὐτὸς ἐστι τῷ μὴ παρὰ τοῦτο. εἰπε δὲ περὶ τοῦ μὴ παρὰ τοῦτο ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν, ὥσπερ καὶ περὶ τοῦ ⟨τοῦ⟩ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι. εἰπὼν δὲ ὅτι ἐμφανιστέον ἐπήγαγε καὶ λεκτέον ὡς δέδωκα, οὐδὲ ὅτι μοι δυκεῖ, ἀλλὰ χάριν τοῦ λόγου, ἵνα μὴ δυσκολασίνει 25 ἡ ἐρίζειν δέδαιμι· εἰδὼς γάρ αὐτὸν μηδαμῶς ὃν πρὸς τὸν λόγον μηδὲ αἴτιον αὐτοῦ δέδωκα, σὸν δὲ ἐχρήσω τούτῳ ὡς πρὸς τὸν λόγον ὅντι καὶ οὐκείρ υπάρχοντι τῷ λόγῳ. τὸ δὲ πλῆρες τοῦ ὃ δὲ κέχρηται οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον ταιωῦτόν ἐστι· σὸν δὲ κέχρησαι πρὸς τὸν λόγον καὶ ὡς οὐκείρ ὅντι τοῦ προβλήματος οὐδὲν ὅντι πρὸς τὸν λόγον.

30 p. 181^a 36 Πρὸς δὲ τοὺς τὰ πλείω ἐρωτήματα ἐν ποιοῦντας.

Πρὸς τοὺς τὰ πλείω ἐρωτήματα ἐν ποιοῦντας παραλογισμούς φησι δεῖν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ διορίζειν καὶ ἀπαντᾶν λέγοντας ὅτι πλείω τὰ ἡρωτήματα, καὶ οὐ δεῖ ἡ ὀιδόναι ἡ ἀπαρνεῖσθαι ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο

1 εἰ γάρ, omisso οὐ, Α 3 μελίσσου I 4 ἀγένητον Α Arist.: ἀγένητον al (D, pr. C)
5 σὺν ἀντιθέσις (sic) α 11 post τοὺς add. παρὰ I, περὶ a: om. Α μὴ αἴτιον al:
ἀνατίτιον Α 14 πρότερον] p. 51,4 sq. 16 οἷον ὅτι κτλ.] c. 5 p. 167b27 19 καὶ alt.
om. Α 22 ἐν τῷ δευτ. τῶν Ηροτ. ἀναλ.] c. 17 τὸ addidi 24 δέδωκεν Α 26 δέ-
δωκε Α 27 δὲ Λ Arist.: οὐ δὲ I (D, corr. c): οὐ δὲ a 28 καὶ om. Α 31 post
πρὸς add. δὲ a 32. 33 οὐ πολλὰ τὰ ἡμαρτημένα Α 33 ἡ prius om. Α

δῆλον ποιεῖν, ὅτι τὰ πολλὰ ἐρωτήματα ὡς ἐν προτείνουσιν, ὅπερ οὐκ ἔστι τεχνικόν· ἐρώτησις γάρ ἐκείνη ἔστιν ἀρίστῃ, ἵτις μία οὖσα καὶ μᾶς ἀποκρίσεώς ἔστιν αἰτησις. νῦν δὲ δι' ὃν ἐπάρχει τοῦτο λέγει, ὅτι πολλάκις δὲ μὴ ἀπλῆς οὔσης τῆς ἐρωτήσεως δόντα τινὰ ἀπλῆν τὴν ἀπόκρισιν 5 οὐδὲν συμβαίνει αὐτὸν ἀμαρτάνειν· ὥσπερ γάρ, φησίν, ἐπὶ τῶν ὄμωνύμων ὅτε μὲν ἀμφοῖν ὅτε δὲ οὐδετέρῳ ὑπάρχει, τῶν γάρ Αἴαντων ὄμωνύμων ὄντων ἀμφοῖν μὲν ὑπάρχει τὸ εἰς "Ιλιον ἀπελθεῖν, οὐδετέρῳ δὲ τῷ Θερσίτῃ μονομαχῆσαι· ὥστε ἐπὶ τούτων καίτοι ὄμωνύμων ὄντων δοτέοντος ἦ τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ. οἷόν πάτερον δὲ Λίας εἰς "Ιλιον 10 ἐστράτευσε; ναὶ· ἀμορέζει γάρ καὶ τοῖς δούσι· πάτερον Θερσίτη ἐμονομάχησεν; οὐ· οὐδὲν γάρ τούτων τῷ Θερσίτῃ συνημιλάθη. ἀλλὰ πῶς οὐ μαχόμενα ταῦτα τοῖς πρότερον εἰργμένοις, ὅτε ἔλεγεν ὅτι κανὸν ἀληθῆς ἢ ἐρώτησις ἦ, ὑπάρχη δὲ τῶν πολλαχῶν λεγμάνων, οὐ δοτέον τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ; ἢ οὐ μοιχόμενα ταῦτα ἐκείνοις· ἔστι γάρ δὲ νῦν λέγει, ὅτι κανὸν δῶν κανὸν μὴ 15 δῶ ἐπὶ τῶν πολλαχῶν λεγμάνων ἐρωτημάτων, οὐδὲν συμβαίνει ἐλέγχεσθαι. ἐπειδὴ γάρ τὸ εἰς "Ιλιον ἀπελθεῖν ἐπ' ἀμφοῖν τοῦ Αἴαντος ἀληθεύεται, εἴ τις ἡμᾶς ἔρωιτο πότερον δὲ Λίας εἰς "Ιλιον ἐστράτευσεν, εἰ φήσομεν ὅτι ναί, οὐδὲν ἀνὴρ ἐλεγχθεῖται· ὄμοιος πότερον Θερσίτη ἐμονομάχησεν, εἰπερ εἰπωμεν οὐ δητα, οὐδὲν ἀνὴρ δεινὸν πεισθείται. καὶ ὅτι τοῦτο ἔστιν 20 δὲ λέγει, δῆλον πεποίκη διὰ τῶν ἐφεξῆς εἰπών δταν μὲν οὖν τὰ πλείω τῷ ἐν τῷ εἰς "Ιλιον ἀπελθεῖν ὑπάρχη. ἐν μὲν τοῖς πολλοῖς τὸ εἰς "Ιλιον ἀπελθεῖν ὑπάρχει τῷ Αἴαντι, μᾶλλον δὲ τοῖς Λίασι· πλείω δὲ τῷ ἐνί, ὡς τῷ Κορίσκῳ τὸ λευκὸν καὶ τὸ μουσικόν. εἰ οὖν τις ἔρωιτο πότερον δὲ Κορίσκος μουσικὸς καὶ λευκός ἔστιν, δὲ εἰπὼν δτα ναὶ οὐδαμῶς ἀνὴρ ἐλεγχθείται καίτοι ἡμαρτημένωις τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ. αὐτὸς δὲ τῶν πολλαχῶν ἀπλῶν φάσκειν ἢ ἀποφάσκειν.

p. 181^b6 Ὁταν δὲ ἢ τῷ μὲν τῷ δὲ μή.

"Οταν μέν, φησί, τὸ λευκὸν καὶ τὸ μουσικὸν ὑπάρχη τῷ Κορίσκῳ ἢ τὸ πλεῦσαι εἰς "Ιλιον τοῖς πολλοῖς, τότε ἢ καταφῆσαι ἢ ἀποφῆσαι τις 30 οὐδαμῶς ἀνὴρ ἐλεγχθείται. Ὁταν δέ, φησί, τῷ μὲν ἢ τῷ δὲ μή, ὡς τῷ Αἴαντι τὸ μουνομαχῆσαι Ἐκτορι, ἢ πολλὰ κατὰ πλειόνων, ὡς τὸ ἀλλοιοῦσθαι κατὰ κυνός (πολλὰ γάρ καὶ τὸ ἀλλοιοῦσθαι δῆλον καθάπερ καὶ τὸ δὲ κύνων), ἐν τούτοις εὐλαβεῖσθαι χρή τὸ ναὶ ἢ τὸ οὐ. αὐτὸς δὲ πλείω κατὰ πλειόνων νῦν οὐ τοῦτο λέγει, ἀλλ' δὲ λέγει ἔσται δῆλον

4 δόντα αλ: δόντες I 5 γάρ οι. Α 6 γάρ οι. Α 12 πρότερον]
 c. 17 p. 176^a3—6 13 ὑπάρχη Α: ὑπάρχει αι τὸ alt. οι. Α 16 ἐπειδὴ
 αι: οὐ Α 17 ἐρωτᾶ Α 18 ἀνὴρ ἐλεγχθησόμενα Α 19 εἴπομεν I: εἴ-
 πωμεν Α: εἴπημεν α πεισθείται Α: πεισθείται αι 21 ὑπάρχει α 22 αι
 (ώς) τό? sed cf. p. 180,1.2 23 καὶ αλ: ἢ I 29 τις post καταφῆσαι collocat Α
 30 δέ a Arist.: μὲν I 32 δηλοτι α: δοκεῖ I 33 καὶ α: οι. I αὐτὸς scripsi:
 καὶ α: compend. I

ἴδει· τῇ μὲν ἀνδρείᾳ ὑπάρχει τὸ ἀγαθόν, τῇ δὲ δειλίᾳ τὸ κακόν, πλειόν
 κατὰ πλειόνων, τὸ ἀγαθὸν καὶ κακὸν κατὰ ἀνδρείας καὶ δειλίας. ἐν-
 ταῦθι δὴ εἰ τις ἔροιτο ‘ἄρα γε | ή δειλία καὶ ή ἀνδρεία ἀγαθόν ἔστιν f. 57r
 η οὐ?’; οὐ διτέον η τὸ ναι η τὸ οὐ· φεῦδος γάρ καὶ τὸ ἀποφῆσαι καὶ τὸ
 5 καταφῆσαι· ἐφ’ ὃν γάρ ἀλγήθεις διμοῦ τὸ λέγειν καὶ ἀγαθὰ καὶ κακὰ καὶ
 οὕτε ἀγαθὰ οὔτε κακά, πῶς οἶσθε τε ἐπὶ τούτων χωρὶς λέγειν τὸ η ἀγαθόν
 η κακά; εἰ μὲν γάρ ην, φρσί, τὸ ἀγαθὸν κακὸν η τὸ κακὸν ἀγαθόν,
 τουτέστιν εἰ μὲν ην η ἀνδρεία δειλία η η δειλία ἀνδρεία, ἔδει ἐρωτωμένους,
 πότερον η ἀνδρεία καὶ η δειλία ἀγαθόν ἔστιν η οὐ, διδόναι ἀπλῶς η
 10 ἀπαρεῖσθαι· ἐπεὶ δὲ ἔτερα, δόδυναντον. ταῦτα εἰπόντων ὑπογράψει καὶ τὸ
 συμβαῖνον ἄποτον τοῖς ἀπλῶς ἐπὶ τούτων λέγουσι τὸ ναι η τὸ οὐ, μᾶλλον
 δὲ καὶ αὐτὸν τὸν παραλογισμὸν διν συνηγγονοῖς συφισταὶ κατὰ τῶν ἀπερι-
 σκέπτων τὸ ναι η τὸ μὴ λεγόντων. ὑπογράψει δὲ ταῦτα διὰ τοῦ ὥστε
 ταῦτὸν ἀγαθὸν καὶ κακὸν καὶ οὕτε ἀγαθὸν οὔτε κακόν, δυνάμει
 15 λέγων· εἰ τις ἐρωτηθείς, πότερον η ἀνδρεία καὶ η δειλία ἀγαθὸν η κακόν,
 φήσει διτι ἀγαθόν, ἔσται η δειλία ἀγαθὸν καὶ κακόν, κακὸν μέν, διτι καὶ
 κακὸν ἔστιν, ἀγαθὸν δέ, καθὶ δέδωκεν αὐτὴν ἀγαθὸν εἰναι· εἰ δὲ ἀπο-
 φῆσει, πάλιν ἔσται η ἀνδρεία ἀγαθὸν καὶ κακόν· καθὸ μὲν εἰπεν αὐτὴν
 μὴ εἰναι ἀγαθόν, ἔσται κακόν, η δὲ πάλιν ἀγαθὸν ἔστιν, ἔσται ἀγαθόν.
 20 ὥστε ἔσται τὸ αὐτὸν καὶ ἔν, οἷον η ἀνδρεία, ἀγαθὸν καὶ κακὸν καὶ οὕτε
 ἀγαθὸν οὔτε κακόν. ἀλλ’ εἰ τοῦτο, ἐπειδὴ ἔχαστον τῶν ὕντων αὐτὸν ἔαυτη
 ταῦτὸν μέν ἔστιν ἀλλού δὲ ἔτερον (οὐ γάρ Σωκράτης αὐτὸς μὲν ἔαυτῷ δι
 αὐτὸς ἔστι, Πλάτωνος δὲ ἔτερος), ἐπεὶ οὖν ἔχαστον αὐτὸν ἔαυτῷ ταῦτὸν
 ἔστι, κεῖται δὲ τὴν ἀνδρείαν ἀγαθὸν εἰναι καὶ κακόν, τὸ δὲ ἀγαθὸν καὶ
 25 κακὸν ἔτερα, καὶ η ἀνδρεία ἔσται αὐτὴ ἔαυτῆς ἔτέρα καὶ η αὐτὴ ὅμοιως
 δὲ καὶ η δειλία· ὥστε ἔσονται τὰ αὐτά, οἷον η δειλία καὶ η ἀνδρεία, τὰ
 αὐτὰ ἔαυτοῖς καὶ ἔτερα. η δὲ λέξις η ἐπεὶ δὲ οὐκ ἄλλοις τὰ αὐτὰ
 ἀλλ’ αὐτοῖς ἐλλιπέστερον ἀπήγγελται· εἴη δὲ ἀν τὸ πλῆρες τοιοῦτον·
 ἐπεὶ δὲ οὖν ἄλλοις μέν εἰσι τὰ αὐτὰ καὶ ἔτερα, ἀλλὰ ἔαυτοῖς εἰσι τὰ αὐτὰ
 30 καὶ ἔτερα ἔαυτῶν, συμβαίνει τὰ αὐτὰ καὶ ἔτερα εἰναι ἔαυτῶν καὶ τὰ αὐτὰ

1 ἀνδρία A itemque ī pro εἰ in sequentibus
 4 καὶ prius A: om. al φῆσαι A τὸ quart. om. I 5 ἀποφῆσαι A 6 η
 Al: om. a 10 καὶ om. A 11 ἀπλῶς om. A τούτων ex τοῦτο corr. I¹
 λέγουσι al: ἀπερισκέπτως ἀποκρινομένοις A 12 αὐτὸν a: αὐτὸν (compend. I) καὶ Al
 14 τὸ αὐτὸν A post δυνάμει add. τοῦτο A 15 τις al: δ A καὶ η δειλία
 om. A 16 φῆσι a post διτι ἀγαθὸν add. ἔστιν A post ἔχεται add. τὸ αὐτὸ
 ηγούν Λ 17 post ἔστιν add. φύσει A αὐτὴν A: αὐτὸν I: αὐτὸς a 17. 18 ἀπο-
 φάσει I 18 αὐτὴν ex αὐτὸν corr. I: αὐτὸς a 22 μέν prius om. Λ
 δὲ ἄλλου, οἷον ὁ σωκράτης A 22. 23 δ αὐτὸς al: ταυτός A 23. 24 ἐπεὶ — ἔστι
 om. Λ 23 οὖν I: γοῦν a ἔαυτῷ a: ἔαυτοῦ I 24 δὲ ως η ἀνδρία ἀγαθὸν
 ἔστι A 25 τὸ κακὸν ἔτερα· ἔσται ἄρα η ἀνδρία Λ ἔτέρα ante αὐτὴν collocat A
 ἔαυτῆς A: ἔαυτῇ al post η αὐτὴ add. ἔαυτῃ A, sed cf. vs. 27 διστάτως A
 26. 27 ηγούν η ἀνδρία καὶ η δειλία. καὶ ταῦτα Λ 27. 28 η ἐπεὶ — αὐτοῖς om. Λ
 28 ἀπήγγελτο I 30 αὐτῶν (post εἰναι) A

έκαυτοις. ἔτι, φησίν, ἐπειδὴ συμβαίνει ἐκ τῆς τοιαύτης ἀποκρίσεως τὴν ἀνδρείαν, η̄ ἐστιν ἀγαθόν, γίνεσθαι κακὸν καὶ τὴν δειλίαν. τὸ κακόν, γί-
νεσθαι πάλιν ἀγαθόν, δύο γένοις εἰντ' ἄν. ὥστε ἔσται η̄ δειλία δύο,
ἀγαθὸν καὶ κακόν, καὶ ἔτερον ἔκαυτης· τὸ γάρ ἀγαθὸν καὶ ἔτερον τοῦ
ο κακοῦ. ὅμοιώς καὶ η̄ ἀνδρεία.

p. 181 b 16 Δυοῖν τε καὶ ἀνίσοιν ἔκατερον αὐτὸν ἔκαυτῷ ἵσον.

Καὶ διὰ τούτου τὸ συμβαῖνον ἀποπον λέγει τοῖς ἀπλῶς η̄ τὸ ναὶ η̄
τὸ οὖ λέγουσιν, ὅταν η̄ ἐν κατὰ πολλῶν η̄ πολλὰ καὶ ἐνδὲ λέγηται. η̄
δὲ παραγωγὴ τοιαύτη, εἰ δύο εἴη τινὰ ἄνισα, δίπηχον φέρει εἰπεῖν καὶ
10 τρίπηχον, ὅτι μὲν αὐτὸν ἔκαυτῷ ἵσον ἐστί (τὸ γάρ δίπηχον αὐτὸν ἔκαυτῷ ἵσον·
ὅμοιώς καὶ τὸ τρίπηχον αὐτὸν ἔκαυτῷ ἵσον), δηλον. εἰ οὖν τις ἡμᾶς ἔροιτο,
πότερον τὸ δίπηχον καὶ τὸ τρίπηχον ἵσα ἐστὶν η̄ οὖ, φήσουμεν δὲ η̄ ναὶ η̄
οὖ, συμβήσεται ἵσα καὶ ἄνισα εἶναι αὐτὰ ἔκαυτοῖς· εἰ γάρ ἵσον τὸ
δίπηχον τῷ τρίπηχοι, ἔσται τὸ δίπηχον τρίπηχον, ὥστε καὶ ἄνισον αὐτὸν
15 ἔκαυτῷ καὶ μεῖζον καὶ ἔλαττον, εἰπερ τὸ τρίπηχον μεῖζον τοῦ διπήχεος.
ἔστι δὲ η̄ λόγος τοῦ σοφίσματος παρὰ τὸ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν.
λέγει δὲ ἐμπίπτειν τούτους καὶ εἰς ἄλλας λόγους, οἷον εἰς τὴν ἀμφι-
βολίαν· τὸ γάρ ἐρωτᾶν, πότερον ἀμφι φαντάται ταῦτα η̄ πάντα ταῦτα ἵστιν η̄
ἄνισα, καὶ ἀμφιβόλον ἐστι. δύναται γάρ τις ἀκούειν τοῦ ἐρωτήματος η̄
20 ὡς λέγοντος ‘ἀρά γε ἵσα ἄλληλοις ἐστίν;’ η̄ ὡς ‘ἵσα αὐτὰ ἔκαυτοῖς;’ ὅμοιώς
δὲ καὶ ‘ἀρά γε ἄνισα ἔκαυτος εἰσιν;’ η̄ ‘ἄνισα πρὸς ἄλληλα;’. οὐκούν, φησίν,
ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων η̄ ἐπὶ τῶν πλείω ἐρωτώντων ταῦτον, τοιούτου τὸ
αὐτὸν πρᾶγμα φάσκει καὶ ἀποφάσκει, ἄλλὰ τὸ αὐτὸν ὄνομα καὶ ἄλλον καὶ
ἀπ' ἄλλου τῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα. τοῦτο δὲ οὐκ ἔλεγχος· ὁ γάρ ἔλεγχος
25 γίνεται, ὅταν συμβαίνῃ τὸ αὐτὸν | πρᾶγμα κατὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνδὲ f. 57v
πράγματος ἀμφι λέγεσθαι καὶ μὴ λέγεσθαι ἐκ τῆς τοῦ ἀποκρινομένου
θέσεως. τὸ δὲ ἄλλὰ φανερὸν ὅτι μὴ μιᾶς ἐρωτήσεως καὶ τὸ ἔτῆς
τοιοῦτον ἐστιν, ὅτι οὐ μὴ μιᾶς συμβήσεται τὸ ἀδύνατον, η̄γουν ὁ ἔλεγχος, ἀν
μὴ παιήσῃ τις τὰ πολλὰ μίαν ἐρωτήσῃσιν ὅλλα ἐνδὲ εἰπῃ, η̄γουν (ἢ)
30 κατηγορούμενον καθ' ἐνδὲ ὑποκειμένου· εἰ γάρ ἐν καὶ ἐνδὲ εἰπῃ, οὐ μὴ
δυνήσεται ἐλέγξαι τὸν ἀποκρινόμενον ὁ σοφιστής. η̄ καὶ οὕτως· φανερόν,
φησίν, ὅτι μὴ μιᾶς ἐρωτήσεως γινομένης κατὰ τῶν πολλῶν ὅλλα ἐνδὲ
πράγματος καθ' ἐνδὲ ἐρωτηθέντος, οὐ γίνεται ἔλεγχος· ὅταν γάρ τις τὰ

2 η̄ I: η̄τις ᾱ 4 ἔτερον prius I: ἔτερα ᾱ 7 τοῦτο ᾱ 8 πολλῶν I: πλείων ᾱ
10 post μὲν add. τὸ δίπηχον Ᾱ post ἔκαυτῷ alt. add. ἔστιν Ᾱ 11 ὥστετος Ᾱ
αὐτὸ—ἴσον om. Ᾱ εροῦτο τίς, omisso ἡμᾶς, Ᾱ 12 καὶ al. η̄ Ᾱ εἰσὶν Ᾱ
13 post συμβήσεται add. καὶ Ᾱ 13. 14 τὸ δίπηχον ἵσον ἐστὶ τῷ Ᾱ 14 τὸ δίπηχον
ἔσται Ᾱ καὶ ίσον καὶ ἄνισον ἔσται αὐτὸν Ᾱ 21 οὐκούν ᾱ 22 ταῦτα ᾱ
24 ἀπ' scripsi: ἐπ' αΙ 29 ποιῆση ΑI: παιήσηται ᾱ καθ' έν Ᾱ έν alt.
addidi 30 εἰπη αΙ: εἰποι I 32 ὅτι om. Ᾱ

πολλὰ ὡς ἐν ἐρωτηθῆ, η̄ τὸ ναὶ η̄ τὸ οὐ δοὺς οὐκ ἀν ἐλεγχούσῃ ἀληθῶς
ἀλλὰ μόνον φαινομένως· ὅταν δὲ ἐν καθ' ἑνὸς φήσῃ, εἰ μὲν ἀληθῶς
φήσει, οὐκ ἔσται ἐλεγχος, εἰ δὲ φευδῶς, ἐλεγχος, καὶ ἐλεγχος οὐ φαινό-
μενος ἀλλ' ἀληθής.

5 p. 181b25 Περὶ δὲ τῶν ἀπαγόντων εἰς τὸ αὐτό.

Πληρώσας τὰς λύσεις τῶν σηφισμάτων, νῦν λύει καὶ τοὺς εἰς τὸ
λέγειν τὸ αὐτὸ πολλάκις ἀπάγοντας παραλογισμούς. καὶ φῆσίν ὅτι
περὶ τῶν ἀπαγόντων σηφισμάτων εἰς τὸ λέγειν πολλάκις τὸ αὐτὸ
δεῖ μὴ διδόναι τὰς κατηγορίας, ηγουν τὰ δυνάματα τῶν πρός τι λεγο-
10 μένων αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ καὶ χωρὶς λεγόμενα σημαίνειν τι, ηγουν
σύνθετον· οἷον εἰ διπλάσιον λέγεται αὐτὸ καθ' αὐτό, οὐκ ἔστι σύνθετον
οὐδὲ σημαίνει τι καὶ ἔπειρον, οἷον τὸ ἡμίσεος, διότι ἐμφαίνεται ἐν
αὐτῷ. περὶ τούτου οὖν διδάσκει ήμας καὶ παραινεῖ, εἰ ἐρωτώμεθα
πότερον τὸ διπλάσιον καθ' αὐτὸ λεγόμενον καὶ μετὰ τοῦ ἡμίσεος ταῦτον
15 ἔστι καὶ τὸ αὐτὸ σημαίνει η̄ οὐ, μὴ διδόναι ἀλλὰ φάσκειν ὅτι ἀλλο μέν
ἔστι τὸ εἰπεῖν διπλάσιον καὶ ἀλλο τὸ διπλάσιον ἡμίσεος· εἰ γάρ καὶ
ἐμφαίνεται καὶ συνεπινοεῖται ἐν τῷ εἰπεῖν διπλάσιον τὸ ἡμίσεος, ἀλλ οὖν
ἀλλο ἔστι τὸ εἰπεῖν καὶ τὸ ἡμίσεος καὶ ἀλλο τὸ μὴ εἰπεῖν. καὶ
συνίστησι τοῦτο διὰ τῆς ἐπαγωγῆς λέγων καὶ γάρ τὰ δέκα ἐν τοῖς
20 ἑνὸς δέουσι δέκα, τουτέστι 'καὶ γάρ τὰ δέκα ἐμφαίνεται ἐν τοῖς παρὰ
μονάδα δέκα'. παρὰ μονάδα δὲ δέκα ἔστι τὰ ἐννέα· τοῖς γάρ ἐννέα εἰ
προστείσεί γονάς, δέκα ἔστι. τὰ γοῦν ἐννέα λέγοντες οὐ δέκα, ἐν δοιῃ
ταῦτα οὐ δέκα φαμέν, συνεμφαίνομεν ἐν τούτοις καὶ δέκα· ὡς γάρ ἐν
τοῖς Μετὰ τὰ φυσικὰ δέδεικται, αἱ καταφάσεις ἐμφαίνονται ἐν ταῖς οἰκείαις
25 ἀποφάσεσιν. ὁ γάρ λέγων ὅτι τόδε οὐκ ἀνθρωπος τοῦτο αὐτὸ φῆσιν, ὅτι
τοῦτο ἀνθρωπος οὐκ ἔστιν, ὥστε ἐν τῷ μὴ ἀνθρώπῳ συνθεωρεῖται καὶ
συννοεῖται ὁ ἀνθρωπος. ὁμοίως καὶ ἐν τῷ λέγειν ὅτι οὐ ποιεῖ ἐμφαίνεται
τὸ ποιεῖν· τὸ γάρ μὴ ποιεῖν αὐτὸ τοῦτο τὸ ποιεῖν ἔστι στέρησις. εἰ δὴ
ταῦθ' οὐτως ἔχει, ὥσπερ ὁ λέγων οὐ λευκὸν οὐκ ἔξ ἀνάγκης λευκὸν
30 λέγει, καὶ ἐν τῷ μὴ λευκῷ ἐμφαίνηται τὸ λευκόν, ὁμοίως καὶ ὁ λέγων
οὐ δέκα οὐκ ἔξ ἀνάγκης καὶ δέκα λέγει καίτοι τῶν δέκα ἐμφαίνομένων
ἐν τοῖς οὐ δέκα, οὕτως καὶ ὁ λέγων οὐ διπλάσιον οὐκ ἔξ ἀνάγκης διπλάσιον
λέγει, καὶ ἐν τῷ μὴ διπλασίῳ ἐμφαίνηται τὸ διπλάσιον. εἰ δὲ τοῦτο, καὶ

3 φήσει Λ: φῆσιν I: φήσῃ α ἐλεγχος alt. om. A 6 λύει α: λέγει I
7 ἀπάγοντας α 9 δεῖ I: γρὴ α 14 ἑαυτὸ α 15 ὅτι om. A 20 τοῖς ΑI:
τῷ α 21 post δέκα prius e vs. 19 inserit λέγων καὶ γάρ α μόνα (ante δὲ) I
post εἰ eras. I litt. A 22 γοῦν ΑI: γάρ α 24 ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικά] cf. Γ 2
p. 1004a10 sq. ἐκφαίνονται α 26 τοῦτο om. A 27 συννοεῖται] o in ras.,
ut videtur, Α¹ λέγειν] superset. Ι¹ 28 εἰ δὲ Α 29 ὁ ex οὐ, ut videtur,
corr. Ι¹ 31 οὐκ in ras., ut videtur, Α¹ λέγει καὶ δέκα Α 32 οὐ δι-
πλάσιον iterat a 33 συμφαίνηται α εἰ δὲ al: η̄ Α

ἀντιστρέψαντας ῥητέον· ὥσπερ ὁ λέγων λευκὸν οὐ λέγει καὶ μὴ λευκὸν
καὶ ὁ δέκα οὐχὶ καὶ μὴ δέκα, οὗτος καὶ ὁ διπλάσιον λέγων οὐκ ἔξι
ἀνάγκης καὶ οὐ διπλάσιον λέγει, ὥπερ ἐστὶν ἡμισυ· τὸ γάρ ἡμισυ οὐ
διπλάσιον· καὶ τὸ μὲν διπλάσιον, φησίν, οὐδὲ σημαίνει οὐδὲν ἵσως,
5 τουτέστιν ἵσως οὐδὲ σημαίνει τὸ ἡμισυ· τὸ δὲ ἵσως πρόσκειται, ὅτι δυ-
νάμει, ἐνεργείᾳ δὲ οὐ. εἰ δέ γε καὶ σημαίνει, ἀλλ’ οὐ ταύτῃ διερρη-
μένως καὶ συνηγορούμενως· τὸ δὲ διερρημένως ἵσον ἐστὶ τῷ καθ’
αὐτό, τὸ δὲ συνηγορούμενως τῷ μετὰ τοῦ ἡμίσεος. τὸ δὲ οὐδὲ η ἐπι-
στήμη ἐν τῷ εἴδει ἵσον ἐστὶ τῷ ‘οὐδὲ σημαίνεται η ἐπιστήμη διὰ τοῦ
10 εἰδοῦς καίτοι ἐν τοῖς εἰδέσιν οὐσα’. οἶνον εἰ ἐστιν η ἴατρικὴ εἰδος τῆς
ἐπιστήμης (τούτου γάρ ἐστι δηλωτικὸν τὸ οἷον εἰ ἐστιν η ἴατρικὴ
ἐπιστήμη, ὥπερ τὸ κοινόν), δῆλον ὅτι | ἐνεστιν ἐν τῇ ἴατρικῇ· πλὴν β. 58r
εἰ καὶ ἐν αὐτῇ ἐστιν, οὐ σημαίνεται δι’ αὐτῆς· οὐ γάρ εἰπὼν ἴατρικὴν οὐ
λέγει ἐπιστήμην. καὶ τὴν αἰτίαν τούτου ταχέως ἐπηγάγε διὰ τοῦ ἐκεῖνο
15 δὲ τὴν η ἐπιστήμη ἐπιστητοῦ, δυνάμει λέγων ὅτι η ἐπιστήμη λέγεται
ἐπιστητοῦ, η δὲ ἴατρικὴ οὐ λέγεται τίνος· οὔτε γάρ η γραμματική τίνος
λέγεται γραμματική οὔτε ἄλλῃ τῶν κατὰ μέρος οὐδεμία, ὡς ἐν ταῖς Κατη-
γορίαις μεριαμένη. εἰ οὖν η ἐπιστήμη εἰπὼν τινὸς εἰπεν ἐπιστήμην,
η δὲ ἴατρικὴν εἰπὼν οὐ τινὸς λέγει, δῆλον ὅτι οὐ συσημαίνεται τῷ εἴδει
20 τὸ γένος. η μᾶλλον τὸ οὐδὲ η ἐπιστήμη ἐν τῷ εἴδος· καὶ σύνηθες αὐτῷ τωαταῖς
γράσθαι ἔρμηνειαι. ὥσπερ οὖν η ἐπιστήμην εἰπὼν οὐ λέγει ἴατρικὴν
καίτοι οὐσαν ὑπὸ τὴν ἐπιστήμην, οὗτος καὶ ὁ διπλάσιον εἰπὼν οὐ λέγει
ἡμισυ.

25 p. 181 b 35 Ἐν δὲ τοῖς δι’ ὃν δηλοῦνται κατηγορούμενοις τοῦ-
το λεκτέον.

Πρὸς τὴν ἀποδούμεναν ἔξηγησιν τοῦ “οὐδὲ η ἐπιστήμη ἐν τῷ εἴδει
ἐστίν” ὑπηγάγετο τὸ εὐθὺς ἐπαχθὲν τὸ ἐν δὲ τοῖς δι’ ὃν δηλοῦνται
κατηγορούμενοις καὶ τὰ ἔξης, λέγων κατηγορούμενα τὰ κοινότερα καὶ
30 περιληπτικώτερα τῶν ὑπὸ αὐτά. ἐστι δὲ η λέξις ἐλλιπής· τὸ δὲ πλήρες
τοιοῦτον· ἐν δὲ τοῖς κατηγορούμενοις καὶ ὑποκειμένοις, δι’ ὃν ὑποκειμένουν
δηλοῦνται, ητοι ὑρίζονται (ἡ γάρ σιμότης διὰ τῆς ὑιός ὑρίζεται, ὥστε τὰ
κατηγορούμενα διὰ τῶν ὑποκειμένων δηλοῦνται), ἐν δη τούτοις, φησί.
ῥητέον διὰ οὐ τὸ αὐτὸ δηλοῦ χωρίς καὶ καθ’ αὐτὸ λεγόμενον καὶ ἐν

6 ταυτὸ αλ: ταυτὸ I 7 συνηγορούμενως fort. recte b: συνηγορούμενως itemque vs. 8 Α
τοῦ (post ἐστὶ) I 8 ἡμέσεως α 9 διὰ om. Α 10. 11 εἰδος—ἴατρικὴ om. I
10 τῆς Α: τις α 13 ὁ αλ: τὸ I 14 ταχέως ΑI: συντόμως α 15 ή alt.
αλ: εἰ I 17 post τῶν add. τεχνῶν α 17. 18 ἐν ταῖς Κατηγορίαις] c. 9 p. 11a24 sq.
19 σημαίνεται Α 22 γράσθαι Α 23 δηλοῦνται corr. ex δηλονότι I 28 ὑπη-
γάγετο α: ἐπάγεται I 29 κατηγορούμενος (ante καὶ) I pr. 30 ἐλλειπής α
33 δη ex δὲ, ut videtur, corr. I¹

τῷ λόγῳ, τοιτέστι 'καὶ ὅταν μετά τινος ὑποκειμένου συνῦνασθὲν λόγῳ λέγηται καὶ μὴ ὀνόματι'. καὶ τοῦτο λέν εὐαργῆς παρέστησε διὰ τὸ κοῖλου· καὶ γάρ τὸ κοῖλον καθ' αὐτὸν μὲν λεγόμενον συγκεχυμένως ἀμφοτέρουν ἔστι δηλωτικόν, τοῦ τε σημοῦ καὶ τοῦ ῥιμβῶν· ὅταν δὲ προστεθῇ τὸν, οὐ τὸ αὐτό· ὁ γάρ εἰπὼν σκέλος κοῖλον ὡρισμένως δι' αὐτοῦ τὸ ῥιμβῶν δηλοῖ, ὥσπερ καὶ ὁ εἰπὼν κοῖλην ῥῖνα τὸ σιμόν· τούτου γάρ ἔστι δηλωτικὸν τὸ οὐδὲν κωλύει, τοῦ 'ώρισμένον τι ἀλλὰ μὴ συγκεχυμένον'. ὡς γοῦν ἐνταῦθα οὐ ταῦτα ἔστιν εἰπεῖν κοῖλον καὶ κοῖλην ῥῖνα, οὕτως οὐδὲ τὸ λέγειν διπλάσιον ταῦτὸν ἔσται τῷ λέγειν διπλάσιον ἡμίσεος.

10 εἰ δὴ ταῦτα τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον, οὐδὲν ὁ λέγων τὴν σιμότητα κοῖλότητα ῥίνης διὰ λέγει τὴν ῥῖνα, οὐδὲν ὁ λέγων τὸ διπλάσιον ἡμίσεος διπλάσιον διὰ λέγει τὸ ἡμίσυ, ὥσπερ οἱ σοφισταὶ βούλονται. λαβόντες γάρ παρὰ τῶν μὴ καλῶς ἀποκρινομένων, ὅτι τὸ διπλάσιον ταῦτον ἔστι καὶ τὸ διπλάσιον ἡμίσεος, φασὶν ὅτι, ἐπεὶ ὁ διπλάσιον εἰπὼν ἡμίσυ εἶπε, προσθεῖται [δὲ] πάλιν 15 τὸ ἡμίσυ διὰ εἰπεῖν τὸ ἡμίσυ, οἷον διπλάσιον ἡμίσεος ἡμίσεος. πάλιν σιμότητα εἰπὼν ῥῖνα εἰπεῖν, ὥστε, εἰ λέγομεν ὅτι σιμότης ἔστι κοῖλη ῥίς, διὰ λέγομεν τὸ ῥίς· σιμότητα γάρ εἰπόντες ῥῖνα εἴπομεν, προσθέντες δὲ καὶ τὴν ῥῖνα διὰ τὸ αὐτὸν εἰρήκαμεν, κοῖλη ῥίς ῥίς. λύονται δὲ ταῦτα, καθάπέρ εἰπειμεν, ὅτι οὐ ταῦταν σημαίνει χωρὶς καὶ συνηγμμένως λεγόμενον.

20 ἔστι σαφέστερον εἰπεῖν τὸ ὥστ' οὐδὲν ἄτοπον, εἰ η̄ ῥίς η̄ σιμὴ ῥίς ἔστιν ἔχουσα κοῖλότητα ῥινός τοιοῦτον ἔστιν. ὅτι οὐδὲν ἄτοπον, εἰ τις ἐρωτηθείσι, τί ἔστι ῥίς σιμή, εἰπη̄ ὅτι ῥίς ἔστιν η̄ ἔχουσα κοῖλότητα ῥινός. ὥσπερ γάρ, ὅταν ἐρωτηθέντες περὶ ἀνθρώπου, τί ἔστιν ἀνθρωπος, εἰπωμεν 25 ὅτι ἀνθρωπός ἔστι ζῆντος λογικόν, οὐ συμπαραλαμβάνομεν τὸν ἀνθρωπόν, οὕτω γένεται καὶ ἐπὶ τούτου. καὶ μὴ τις ὑπολάβοι ἄτοπόν τι λέγειν τὸν Ἀριστοτέλην ἐκ τούτου τοῦ ὄρητοῦ ὄρητομείς (ἔστις γάρ οὗτος ἐν τούτῳ τῷ ὄρητῷ παραλαμβάνειν διὰ τὴν ῥῖνα) λέγοντα ὥστε οὐδὲν ἄτοπον, εἰ η̄ ῥίς η̄ σιμὴ ῥίς ἔστιν ἔχουσα κοῖλότητα ῥινός· οὐ γάρ διὰ παραλαμβάνειν τὸ ῥίς· ὑποστικτέον γάρ εἰς τὸ ῥίς ἔστιν ἔχουσα κοῖλότητα 30 ῥινός· ὅταν γάρ ἐρωτώμεθά τι, συμπαραλαμβάνομεν κακεῖνο, οὐχ ὡς μέρος ὅν τοῦ ὄρισμοῦ ἀλλ' ὡς ἐρωτηθέν, οἷον ἐρωτώμενοι, τί ἔστι f. 58v τόδε, λέγομεν 'τόδε ἔστι τόδε καὶ τόδε'.

p. 182 a 7 Περὶ δὲ τῶν σολοικισμῶν, παρ' ὅ τι μὲν φαίνονται.

Περὶ τῶν σολοικισμῶν, παρὰ τί μὲν φαίνονται συμβαίνειν, 35 εἴργηται πρότερον· παρὰ γάρ τὸ τόδε καὶ τοῦτο συμβαίνουσι· τὸ γάρ τόδε ἐπὶ τῶν οὐδετέρων λεγόμενον λαμβάνεται καὶ ἐπ' εὐθείας καὶ ἐπ'

ἢ σκέλον I 7 τοῦ scripsi: τὸ αἱ 10 post τὴν expunxit κοῖλότητα I 14 δὲ
delevi 16 (ἢ) σιμότητα conicio 17 δὲς α: διὸ I 18 post δὲς add. καὶ α
19 συνηγμμένως α: συνηγμμένως I cf. p. 183,7. 8 24 συμπαραλαμβάνομεν α: συμπέρασμα
λαμβάνομεν I 27 εἰ om. α 29 ὑποστικτέον α: ὑποτέκει I 30 συμπεριλαμ-
βάνομεν al. cf. vs. 24 31 τί I: τόδε (sic) α 35 πρότερον] e. 14 p. 173 v 26 sq.

αἰτιατικῆς, καὶ λαμβανόμενον παρὰ τοῦ σηφιστοῦ τὸ τόδε ὡς σημαῖνον εὐθείαν, εἴται προσφέροντος τοῦ σηφιστοῦ παρὰ τὸ τόδε αἰτιατικὴν σημαῖνον συμβαίνει ἀπάγεσθαι τὸν ἀποκρινόμενον εἰς σολοκεισμόν. ἐπ' αὐτῷ δὲ τῶν συλλογισμῶν ἔστι, φησί, φανερὸν πᾶς λυτέαν, οἷον ὡς ἐπὶ 5 τοῦδε τοῦ λόγου· ἀρ' ὁ λέγεις ἀληθῶς, καὶ ἔστι τοῦτο; ἐνταῦθα μὲν ὡς ἐπ' εὐθείας ἑρωτηθὲν τὸ τοῦτο καὶ οὗτος παρὰ τοῦ ἀποκρινομένου συγχωρητὴν συμπεραίνει ἐπὶ αἰτιατικῆς, λέγων φῆς δ' εἰναὶ τι λίθιον· ἔστιν ἄρα τι λίθιον. ἦ τὸ λέγειν λίθιον οὐκ ἔστι λέγειν εὐθείαν, ἥπερ εἰπεν αὐτὸς δ', ἀλλ' αἰτιατικῆς, ἥπερ ἐδήλωσεν αὐτὸς διὰ τοῦ δν.

10 p. 182 a 13 Εἰ οὖν ἔροιτό τις, ἀρ' δν ἀληθῶς λέγεις.

Ωσπερ, φησίν, εἰ ἔροιτό τις, ἀρ' δν ἀληθῶς λέγεις, ἔστι τοῦτον, τὸν τοιοῦτον οὐκ ἀν τις φαίη ἐλληνίζειν ἀλλὰ σολοκειζειν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρ' ἦν λέγεις εἶναι, ἔστιν οὗτος; ἔνδον δ' εἰπε ταύτην οὗτοις· ἔστιν ἄρα ἔνδον ταύτην, οὗτος καὶ ἐπ' ἐκείνων γίνεται τὸ γάρ 15 τοῦτο συγχωρητὴν καὶ ἐπ' εὐθείας λεγόμενον ἐκεῖνος λαμβάνει ὡς ἐπὶ αἰτιατικῆς, διὸ καὶ ἐπὶ τούτων μόνων γίνονται οἱ σολοκεισμοί, ἐπὶ τῶν ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν, ὡς τὸ ἀυτῇ τόδε ἔστιν, οἷον ἦν οὐδίσια ζῷον¹. ἀρμόζει δὲ καὶ κατ' εὐθείαν καὶ αἰτιατικὴν φερόμενον. ἀλλ' ἵνωμεν αὐθίς τὸ ἄρ' ἦν λέγεις, ἔστιν οὗτος; ὥσπερ, φησίν, δ λέγων ἄρ' ἦν λέ- 20 γεις εἶναι, ἔστιν οὗτος; οὐκ ἀν ἐλληγίζοι, οὗτος οὐδὲ δ λέγων ἄρ' δν ἀληθῶς λέγεις, ἔστι τοῦτον; τὸ δὲ ἔνδον δ' εἰπεν οὗτος ἐπίγραψεν, ὡς εἰ ἔλεγεν 'εἰ ἐλληνίζειν τις τοὺς οὗτοις λέγοντας φῆσει, συμβήσεται τὸ αὐτὸν καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως λέγεσθαι'. εἰ γάρ ἦν λέγεις, ἔστιν οὗτος, εἰπε δὲ οὗτος αὐτὴν ἔνδον, ἔσται αὐτῇ ἔνδον οὗτος 25 καὶ οὗτος τοῦτο αὐτῇ καὶ τοῦτο αὐτῇ οὗτος. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἀρσενικῶν ἦν θηλυκῶν πάμπολοι διέστηκε τὸ δ τοῦ αὐτῇ ἦν οὗτος, διμοίων δὲ καὶ τὸ τοῦτο, ἐπὶ δὲ τῶν οὐδετέρων, δ εἰπεν αὐτὸς ἦν δσα μῆτε θηλυκοῦ μῆτε ἄρρεν σημαίνει, τὸ δ καὶ τὸ τοῦτο οὐδὲν διαφέρει. διὸ καὶ οὐ γίνονται σολοκεισμοί· ἐνταῦθα γάρ διὰ τοῦ τόδε σημαίνοντος καὶ εὐθείαν καὶ 30 αἰτιατικὴν οὐ συμβήσεται σολοκεισμός, οἷον εἰ ἔροιτό τις ἀρ' δ λέγεις εἶναι, ἔστι τοῦτο; ἔνδον δὲ λέγεις εἶναι τοῦτο· ἔστιν ἄρα ἔνδον· ἐνταῦθα γάρ ἐπὶ τοῦ ἔνδον οὐδετέρου οὗτος καὶ τοῦ τοῦτο ἀρμόζοντος τιῷ 35 ἔνδον καὶ ἐπὶ εὐθείας καὶ ἐπὶ αἰτιατικῆς λεγομένῳ, ὥσπερ καὶ αὐτοῦ τοῦ

1. 2 σημαντικὸν εὐθείας α 4 οἷον ante 5 ἄρ' collocat A 5 post τοῦτο add.
λέγει α τοῦτο ἔστι, omisso καὶ, A 7 αἰτιατικῆς α: αἰτιατικῆ I
τι I: τὸν α 9 αἰτιατικῆ α 11. 12 τοῦτον, τὸν αλ: τοιοῦτον τὸ I
12 post τοιοῦτον add. δέ α 13 εἰπε A Arist.: εἰπες al cf. vs. 24 11 λέγε-
ται A 15 καὶ αλ: ὡς A 16 μόνον α 17 ὡς τὸ ΑΙ: ὥστε α ἤ om. A
21 δὲ om. A 22 A Arist.: om. al 23 ἀρσενικῶς α ἤν scripsi: δια: om. A
24 αὐτὴν A: αὐτὸν I: αὐτὸν α 25 οὗτος alt. A: οὗτος al 26 ἦ prius al: καὶ A
27 ἡ scripsi: δια: 29 σημανονται α 33 λεγομένων A

τόδε, οὐ γίνονται σολοικισμοί. ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρα οὗτος ἔστιν αὕτη; τί δέ, οὐχ οὗτος Κορίσκος; καὶ συμπερινομένου ἔστιν ἄρα οὗτος αὕτη, οὐ συλλελογίσθαι φησὶ σολοικισμόν, καθὸ μὴ τὴν αἰτιατικὴν δοτικὴν ἥ τι εὑθεῖαν συνειργίσατο· εἰπε γάρ ‘αὕτη οὗτος, οὗτος Κορίσκος, οὐ αὕτη ἄρα Κορίσκος’. ὅρᾶς πῶς οὐ σολοικίζει ἐν πτώσεσιν ἔστι δὲ τοῦτο σολοικισμός. φησὶ γάρ ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ Περὶ μνήμης καὶ ἀναμνήσεως ὡς ἡ μὴ τὰ πράγματα οἰκεῖοις δινόμασιν δινόμασιν σολοικίζει· τὸν γάρ μέλλοντα εἰπεῖν Λεωσθένην, εἴτα Λεωδάμαντα εἰπόντα σολοικούς ὧνόρασεν ὡς ἄλλο ἀντὶ ἄλλου εἰπόντα.

10 p. 182^a21 Οὐδέ εἰ τὸ Κορίσκος σημαίνει ὅπερ αὕτη.

Εἰπὼν ὅτι ὥσπερ ὁ λέγων “ἄρ’ ἦν λέγεις εἶναι, ἔστιν οὗτος;” οὐκ ἀν ἐλληνίζοι, οὐτως οὐδὲ ὁ λέγων “ἄρ’ οὐδὲν ἀληθῆς λέγεις, ἔστι τοῦτον;” (εἰ γάρ τις ἐλληνίζειν αὐτὸν λέγει, συμβίθεται τὸ αὐτὸν καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρρενικῶς καὶ οὐδετέρως λέγεσθαι), ἐπάγει τὸ οὐδὲν εἰ τὸ Κορίσκος σημαίνει ὥσπερ αὕτη. ἐκ περιουσίας δέ ἔστι τὸ ἐπιγείρημα. τὸ δὲ διὰ τούτου λεγόμενον τοιοῦτον ἔστι· καὶ διέρμεν τὸν Κορίσκον καὶ θηλυκῶς λέγεσθαι, οἷον καὶ οὗτος καὶ αὕτη, μὴ δοίη δὲ τοῦτο ὁ ἀποκρινόμενος, οὐ συλλελογίσται | τὸν σολοικισμόν, ἀλλὰ δεῖ ἐρωτῆσαι τὸν ἀποκρινόμενον. f. 59r καὶ εἰ διδωσι μὲν οὐ λέγεται δέ, γίνεται μὲν σολοικισμός. ἀλλ’ οὐχ ἀπλῶς 20 ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀποκρινόμενον· εἰ δὲ μῆτε λέγεται μῆτε διδωσι, οὐδὲν ἀπλῶς γίνεται οὔτε πρὸς τὸν ἀποκρινόμενον. ἐν δὲ τῷ ὄμοιώς οὖν δεῖ κακεῖται λείποι ἀν τὸ ‘προσερωτηθῆναι εἰ διδωσι’ τὸν λίθον σημαίνειν οὗτος. ἀνόμοιον δὲ πτῶσιν λέγει τὴν εὐθεῖαν πρὸς τὴν αἰτιατικήν, ὡς δῆλον πεποίηκε διὰ τοῦ ἐπαγχύζεντος. σαφῶς δὲ τὰ ἔξῆς ἀπαγγέλλει.

25 p. 182^a37 Ἀλλ’ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ τοῦτον, ἐν δὲ τῷ ὑστέρῳ οὗτος.

Ἐν τῇ πρώτῃ, φησίν, ἐρωτήσει τῇ ἄρᾳ ἐπίστασαι τοῦτο; τὸ τοῦτο ὡς ἵσου τῷ τοῦτον δέδοται, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ὡς ταῦτὸν τῷ οὗτος· ἀνόμοιος δὲ πτῶσις τὸ οὗτος καὶ τὸ τοῦτον· ὅστε οὐ συλλελογίσται. ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἔξης συφίσματι τῷ ἄρῳ οὐ ἐπιστήμην ἔχεις, ἐπίστασαι τοῦτο; τὸ τοῦτο ὡς ἵσου τῷ τοῦτον δέδοται. ἐδόθη δέ,

2 οὗτος ἄρα Α   3 συλλελογίσθαι] τίθεται in ras., ut videtur, Α¹   6 ἐν τῷ
Περὶ μνήμης καὶ ἀναμνήσεως] p. 452^a5   8 λεωδάμαντα Α: λεωδάμαντα αι
11 δὲ π. α   13 λέγοι Α   14 ἀρρενικῶς α   16 τοῦτο α
19 et 20 διδωσι Αι: διδοται α   21 δοσει Α(Α)   22 λείποι α   ει αι:
ώς Α   σημαίνει, quod correxit Waitz Org. II p. X, α   24 post δὲ add.
καὶ Α   τοῦτον Α: τοῦτο αι   29 τοῦτον — οὗτος Α
30 ἀλλ’ ἐν α   τὸ (ante ἄρ;) Α

οὐ ἐπιστήμην ἔχεις, ἐπίστασθαι οὐ τούτου ἀλλὰ τοῦτο· τὸ δὲ τοῦτο ὡς ἵστη τῷ τοῦτον δέδοται, ὥστε ἐπίστασαι τὸν λίθον.

p. 182^b6 Δεῖ δὲ καὶ κατανοεῖν ὅτι πάντων τῶν λόγων.

Δεῖ, φησί, σκοπεῖν καὶ ἐπακριβοῦν ὡς οἱ μὲν τῶν παραλογισμῶν 5 ὁρίους εἰσὶν εἰς τὸ γνωσθῆναι τὰ δὲ ἔν τοις ἐλέγονται συφιστικῶς προαγόμενοι, τοὺς δὲ οὐ ὄχιδιον ἐπιγνῶναι, παρὰ τί παραλογίζεται ὁ ἀκούων, καίτοι πολλάκις τοὺς αὐτοὺς ὅντες τοῖς εὐκόλως ἐπιγνωσκομένοις. τὸ γάρ πολλάκις οἱ αὐτοὶ ἐκείνοις ὅντες τοιοῦτόν ἔστιν· οἱ αὐτοὶ ἀλλήλοις εἰσὶ πάντες οἱ παρὰ τὴν ὄμωνυμίαν, ὥσπερ καὶ οἱ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν 10 πᾶσι τοῖς παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν καὶ οἱ παρὰ τὸ συμβεβηκός πᾶσι τοῖς παρὰ τὸ συμβεβηκός. δὲ δὲ λέγει ἔστιν, ὅτι τινὲς μὲν ὅντες παρὰ τὴν ὄμωνυμίαν ἔλεγονται δὲ παρὰ τὴν ὄμωνυμίαν εἰσὶν. τινὲς δὲ εἰσὶ μὲν παρὰ τὴν ὄμωνυμίαν, οὐ φαίνονται δὲ ὅντες παρὰ τὴν ὄμωνυμίαν· οὗτοις καὶ οἱ παρὰ τὸ συμβεβηκός. ὄμως, φησί. τοὺς παρὰ τὸ συμβεβηκός 15 πάντας τοὺς αὐτοὺς δεῖ καλεῖν, τοιούτοις παρὰ τὸ συμβεβηκός δεῖ λέγειν εἶναι, καὶ μὴ φαίνονται ὅντες παρὰ τὸ συμβεβηκός. ὅτι δὲ εἰσὶ παραλογισμὸι παρ' ἄλλο μέν, φανόμενοι δὲ εἶναι παρ' ἄλλο, εἴρηται πρὸς ὀλόγου, ὅπηρίκα μὴ ἀποδέχετο τοὺς μὴ καλῶς λύοντας μηδὲ λέγοντας τὸ αἴτιον παρ' ὃ γέγονεν ὁ παραλογισμός. μεταφερόμενον δὲ λέγοι ἀν τὸ 20 ἐπαγγέλμαν, ὥσπερ καὶ τὸ ‘ἄρ’ φ’ εἰδες σὺ τοῦτον τυπήμενον, τούτῳ ἐπύπτετο οὐτοις;’ καὶ ‘ῷ ἐπύπτετο, τούτῳ σὺ εἰδες’. τοῦτο γάρ κατὰ μὲν τὰ ἡρωτηριάνα δοκεῖ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν εἶναι, κατὰ δὲ τὸ ἐπαγγέλμαν παρὰ τὴν σύνθεσιν.

p. 182^b13 Ὦσπερ οὖν ἐν τῷ παρὰ τὴν ὄμωνυμίαν.

25 ‘Η ἀπόδοσις τοῦ μερισμοῦ τοῦ τὰ μὲν τοῖς τυγχοῦσιν ἔστιν δῆλα κατωτέρω ἔστιν ἐν οἷς λέγει, ἐν τῷ τὰ δὲ καὶ τοὺς ἐμπειροτέρους διαλανθάνει. τῶν δὲ παρὰ τὴν λέξιν συφισμάτων ἐξ ὅντων, ὄμωνυμίας, ἀμφιβολίας, συνήξεως, διαιρέσεως, προσῳδίας, σχήματος λέξεως, τὸ παρὸν σήφισμα τὸ ἀνήρ ἐφέρετο κατὰ κλίμακος δέφρον παρὰ τὸ σχῆμα τῆς 30 λέξεως ἔστι. τὸ γάρ ἄρρεν, τὸν ἄνδρα, οὐδετέρως ἐρμηνεύει. λέγει γάρ τὸν ἄνδρα δέφρον ὑπάρχοντα φέρεσθαι κατὰ κλίμακος, τὸ ἄρρενικῶς λεγόμενον οὐδετέρως ἐρμηνεύων. οὐ γάρ ἔστιν η ὄρθη πτῶσις τὸ δέφρον

1 ἐπίστασαι Λ (u i) τούτου Α Arist.: τοῦτο αἱ 2 ἐπίσταται Α 4 ὅτι Α post παραλογισμῶν add. ἕρδιος λύονται καὶ Α 5. 6 προταγόμενοι Α 9 παρὰ prius om. I 16 φαίνονται αἱ 17. 18 πρὸ μέρους] c. 24 p. 179^a-18 sq. 20 τὸ ὁ corr. nou liquet unde 11 ὁ εἰ̄ in ras. Α¹ 21 τούτῳ, quod coniecit Waitz Org. II p. X, Α: τοῦτο αἱ 24 τοῖς Arist. 26 κατωτέρω λ: κατωτέρουν αἱ 30 οὐδετέρως Αι: οὐδετέρον αἱ οὐ γάρ alt. om. Α 31 ὑπάρχοντα λ: ὑπάρχοντας αἱ ὑπάρχειν Α: ὑπάρχῃ 1 ἀρτενικῶς αἱ

οὐδετέρως, ἀλλ᾽ οὐ δίφροις. ἔστι γοῦν παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως· τὸ γάρ μὴ ταῦτὸν ὠσαύτως ἐρμηνεύει, οἷον τὸ ἄρρεν οὐδέτερον λέγει καὶ τὸ οὐδέτερον ἄρρεν. ἔστι δὲ καὶ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν. καὶ εἴη δὲ τὸ σοφισμα τοιοῦτον τὸ δῆμα δίφρον σημαίνει ἀνὴρ δὲ ἐφέρετο κατὰ κλίμακος 5 δίφρον· οὐ ἀνὴρ ἄρα κατὰ κλίμακος ἐφέρετο δῆμα· ὥστε οὐ ἀνὴρ δῆμα ὃν κατὰ τῆς κλίμακος ἐφέρετο. καὶ δὲ οὗτος ἐγένετο η ἀγωγὴ τοῦ λόγου, δῆλον ἀπὸ τοῦ κατὰ προσιρδίαν τούτου τοῦ σοφισμάτος· τὸ κῆρ ψυχὴν σημαίνει· Ἀγαμέμνονι δὲ τὸ πολεμεῖν “κήρ εἰδετο εἶναι”. Ἀγαμέμνονι ἄρα τὸ πολεμεῖν ψυχὴν εἰδετο εἶναι· τὸ δῆμα δίφρον σημαίνει· ἀνὴρ δὲ ἐφέρετο κατὰ κλίμακος δίφρον· ἀνὴρ ἄρα ἐφέρετο κατὰ κλίμακος δῆμα. οὐναται τὸ ἀνὴρ ἐφέρετο κατὰ κλίμακος δίφρον καὶ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν εἶναι. η γάρ 10 ἀγωγῆς η δημιούτης | τοιαύτη· τὸ κῆρ ψυχὴν σημαίνει· Ἀγαμέμνονι § 59^a δὲ τὸ πολεμεῖν “κήρ εἰδετο εἶναι”. Ἀγαμέμνονι ἄρα τὸ πολεμεῖν ψυχὴν εἰδετο εἶναι· τὸ δῆμα δίφρον σημαίνει· ἀνὴρ δὲ ἐφέρετο κατὰ κλίμακος δίφρον· ἀνὴρ ἄρα ἐφέρετο κατὰ κλίμακος δῆμα. οὐναται τὸ ἀνὴρ ἐφέρετο κατὰ κλίμακος δίφρον καὶ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν εἶναι. η γάρ 15 δὲτι ἀνὴρ ἐφέρετο ἐπὶ τοῦ ὕμου δίφρον κατὰ κλίμακος φερόμενος, η δὲτι οὐ ἀνὴρ δίφροις ὃν καὶ δῆμα κατὰ κλίμακος ἐφέρετο. δὲτι μὲν οὖν τὸ ἀνὴρ ἐφέρετο κατὰ κλίμακος δίφρον παρὰ τὴν λέξιν ἔστι, δῆλον. ἔστι δὲ ἀπλούστερον οὕτω συνάγειν· οὐχὶ οὐ ἀνὴρ κατὰ κλίμακος ἐφέρετο; ναί· οὐχὶ οὐ δίφροις κατὰ κλίμακος ἐφέρετο; ναί· ἀνὴρ ἄρα κατὰ κλίμακος 20 ἐφέρετο δίφροις· ἀλλὰ μὴν οὐκ ἐφέρετο δίφρον, ἀλλ᾽ ἐφέρετο ὑπὸ τοῦ δίφρου. ηρωτάτο δὲ τὸ σόφισμα ἐπὶ τίνος ἐπὶ δίφρον κατὰ κλίμακος φερομένου. η καν μὴ ἐπὶ δίφρου κατήρχετο τις κατὰ τῆς κλίμακος, ἀλλὰ πρώτων μὲν ο ἀνὴρ αὐτὸς καθ' αὐτόν, οὗτερον δὲ οὐ δίφρος, οὐδὲν ζῆτον γάρ οὐδὲν ἔχει τὸ σόφισμα. καν γάρ οὐ ἀνὴρ ἐπὶ τῇ πρώτῃ εἰ τύχῃ, ὥρᾳ τῇς ήμέρας, ο δὲ 25 δίφροις ἐπὶ τῇ τετάρτῃ κατὰ τῆς κλίμακος ἐφέρετο, οὐδὲν ζῆτον τὸ σόφισμα δύναται οὕτως ἐρωτᾶσθαι. οὐρ' οὐχὶ οὐ ἀνὴρ κατὰ κλίμακος ἐφέρετο; ναί· τι δέ, οὐχὶ οὐ δίφροις κατὰ κλίμακος ἐφέρετο; ναί· ἀνὴρ ἄρα κατὰ κλίμακος ἐφέρετο δίφροιν. παρὰ τὴν σύνθεσιν τὸ σόφισμα· ἔδει γάρ ὅτι συμπεράνασθαι· ο ἀνὴρ ἄρα καὶ οὐ δίφροις κατὰ κλίμακος ἐφέρετο· τούτῳ δὲ 30 ἀληθές. δὲτι δὲ τὸ παρὰ τὴν σύνθεσιν η διαιρεσιν παρὰ τὴν λέξιν ἔστι, δῆλον. εὑρήται δὲ καὶ ἀλληγραφὴ ἔχουσα οὕτως· ἀνὴρ ἐφέρετο κατὰ κλίμακος διάφορον. καὶ εἴη δὲ τὸ λεγόμενον διὰ ταύτης τοιοῦτον· εἰπὼν καὶ οἱ λόγοι σγεδὸν οἱ γελοῖοι εἰσι πάντες παρὰ τὴν λέξιν ἐπάγει τούτων ὑπόδειγμα, δυνάμει λέγων· τὸ γάρ ἀνὴρ κατὰ κλίμακος ἐφέρετο· οὐχ ἀπλοῦν ἔστιν ἀλλὰ διάφορον καὶ ἀμφιβολον· τούτῳ δὲ παρὰ τὴν λέξιν. δὲτι δὲ διάφορόν ἔστι καὶ ἀμφιβολον, δῆλον. η γάρ δὲτι

1 οὐδέτερον αΑ: οὐδέτερον add. τὸ δίφρον δῆλαδη Α 3 post
ἄρρεν add. οἶν τὸ δῆμα Α innto ὁμωνυμίαν cf. vs. 14 et Paraphr. p. 64,20
8 κήρ κτλ.] Hom. A 228 10 ἀπαγωγῆς Α 12. 13 τὸ ἄρρεν—δῆμα om. Α 15 δὲτι
prius Α: τὸ al. οὐ om. Α 18 ἀπλοῦν α 23 ἀετόν Α 24 τῷ πρώτῳ
I pr. τύχῃ Α 26 post κατὰ add. τῆς Α 27 post κατὰ prius add. τῆς Α
29 δὲ Α: om. al. 30 τὴν prius aΑ: om. I 31 εὑρήται Α: εὑρήσεται al. 33 οἱ
alt. Α Arist.: om. al. 34 ὑπόδειγμα α: ὑπόδειγμα ΑΙ

ἀνὴρ κατὰ κλίμακος ἐφέρετο. ή διτὶ αὐτὸς ἐφέρετο. καὶ μήποτε ἀπλου-
στέρᾳ αὕτῃ ή γραφῇ.

p. 182 b 17 Καὶ δποι στέλλεσθε; πρὸς τὴν κεραίαν.

'Η τοῦ ποῖ στέλλεσθε; πρὸς τὴν κεραίαν ἀγωγὴ σοφίσματος
5 τηνατη τις ἀν εἴη· ποῖ στέλλεσθε; πρὸς τὴν κεραίαν· τὸ δὲ στέλλεσθαι
πέμπεσθαι ἔστι· πέμπεσθε ἄρα πρὸς τὴν κεραίαν. διτὸν τὸ στέλλεσθαι,
τό τε ἐξ αὐτῶν καὶ ἀπὸ λίτας προαιρέσεων καὶ διλοις τὸ πορεύεσθαι, ὡς τὸ
‘ἔστειλάμην ταύτην τὴν ὅδον’ ἀντὶ τοῦ ‘ἐπορεύθην’, καὶ τὸ παρ’ ἄλλων η
ἄλλου ἀποστέλλεσθαι, ὡς τὸ ‘ἔπειψεν ἡμᾶς ὁ βασιλεὺς, ἄνδρες Ἑλληνες’.
10 ἐν τῷ οὖν ποῖ στέλλεσθε ἐκεῖνοι μὲν τὸ στέλλεσθαι ὡς τὸ πορεύεσθαι
λειδώκασιν· οὐ δὲ σοφιστῆς ἐπὶ τοῦ πέμπεσθαι ἔλαβε. τούτῳ δὲ τὸ σόφισμα
δύναται καὶ παρὰ τὴν ὄμωνυμίαν εἰναι. μάλιστα δ’ ἀν εἴη παρὰ τὴν
ἀμφιβολίαν· η γάρ διτὶ ποῖ πορεύεσθε; η διτὶ ποῖ παρὰ ἄλλου πέμπεσθε;
μήποτε δὲ καὶ παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως ἀν εἴη, τὸ στέλλεσθε ἀντὶ
15 τοῦ ‘έμπεπτε’ τῶν σοφιστῶν λαμβανόντων, τὸ πομητικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνεργη-
τικοῦ. καὶ τὸ ἔμπροσθεν δὲ δηλοῖ μὲν καὶ τὸ πρότερον χρονικὸν
ἐπίόρημα, δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ ζῴου μέρος. ἀλλὰ καὶ τὸ
καθαρὸς σημαίνει μὲν καὶ τὸ ὑγιεινός· καθαρὸς γάρ βορρᾶς ὁ ὑγιεινὸς
λέγεται· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀμφίλυτον καὶ σχραντον· ὥστε εἰ δὲ μὲν ἐπὶ
20 τοῦ ὑγιεινοῦ δοίη, δὲ ἐπὶ τοῦ ἀχράντου συμπερανεῖται, οὐ συλλεκτήσται.
οὐ δὲ ἀρ' Εὔαρχος; οὐ δῆτα, ἀλλ' Ἀπολλωνίδης παρὰ τὴν σύνθεσιν
οἵτως· ἀρά γε Εὔαρχος; οὐ δῆτα ἀλλ' Ἀπολλωνίδης; ναί· Εὔαρχος ἄρα,
ἀλλ' οὐ δῆτα Ἀπολλωνίδης· παρὰ τὴν σύνθεσιν γάρ τοῦ ἀλλὰ συνδέσμου
τὸ σόφισμα ἔστιν. η καὶ οἵτως· ἀρ' Εὔαρχος; οὐ δῆτα· ἀλλ' Ἀπολλωνίδης;
25 ναί· οὐ Εὔαρχος ἄρα Ἀπολλωνίδης ἔστι. τὸ δὲ παρὸν σόφισμα ἡρωτάτῳ
πρὸς τὸν ἀδελφὸν τοῦ Εὐάρχου· ησαν δὲ δ τε | Εὔαρχος καὶ δ ἀδελ· f. 60r
φὸς αὐτοῦ οἱον τοῦ Ἀπολλωνίδου· ἦν δὲ οὐ Εὔαρχος καὶ πατήρ. ηρώτων
οὖν τὸν ἀδελφὸν Εὐάρχου οἵτως· ἀρά γε Εὔαρχος σός ἔστι; ναί· τι δέ,
οὐχὶ οὐ Εὔαρχος πατήρ ἔστι; ναί· οὐδὲ ἄρα οὐ Εὔαρχος πατήρ ἔστιν· ἀλλὰ
30 μὴν καὶ οὐ πατήρ· ἀδελφὸς γάρ σοῦ ἔστιν. η μὲν οὖν ἀγωγὴ τοῦ σο-
φίσματος τηνατη. οὐ δὲ Ἀριστοτέλης δια τινα βραχυλογίαν καὶ τὸ φύάται
τὰ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος σοφίσματα, ἣν καὶ τοῦτο ἔστι, καὶ δὲ ἄλλων
διημάτων ἐκέντεσθαι τὴν μίαν πρότασιν θείς καὶ ταύτην ἐλλιπῆ τὰλλα
παρῆκεν. η γάρ ἀν πληρες, εἰ οἵτως εἰχεν· ἀρά γε Εὔαρχος σός ἔστι;
35 τέθεικε δὲ αὐτὸς ἐλλιπῆ οὐδὲ τὸ δύνασθαι τὸ ‘ἄρα γε Εὔαρχος;’ ποτὲ μὲν

ε

1 ante ἀνὴρ add. δ A 1. 2 ἀπλούστερον α 3 et 4 στέλλεσθαι I
5 κερέαν α 7 αὐτῶν al 11 post σόφισμα add. οὐ εἰργται Λ 13 πῆ utro-
biique A 15 πέμπετε in ras., ut videtur, A¹ τοῦ alt. om. Λ 20 συλλεκ-
γεύσθαι (sic) a 22 οἵτως b: οὗτος al 24 δῆτα a: δεῖται I 28 Εὐάρχου scripsi:
εὐάρχον al 31 τινα I: τὴν a 35 ante εὐάρχος add. δ a

συμπλέκεσθαι τῷ τοῦ σοφίσματί ἔστι, ποτὲ δὲ τῷ ‘πατήρῳ ἔστι’. τὸ δὲ οὐ δῆτα, ἀλλ’ Ἀπολλωνίδης ή λόγις ἔστι τοῦ σοφίσματος, δυνάμει λέγων ‘οὐκ ἔστι μοι ὁ Εὔαρχος πατήρ ἀλλὰ οἱ Ἀπολλωνίδης’. δύναται τὸ Εὔαρχος καὶ ὡς παράδειγμα τῶν ὄμωνύμων νοεῖσθαι· τὸ γάρ Εὔαρχος 5 διττόν· η̄ ὁ εὖ τὴν ἀρχὴν διέπων η̄ οἱ καλὴν ἀρχὴν ἔχων. καὶ ἵστως ἀν̄ ηρωτᾶτο οἱ λόγιοι ἐπὶ τοῦ Ἀπολλωνίδου καλὴν μὲν ἔχοντος ἀρχὴν οὐ καλῶς δὲ αὐτὴν κυβερνῶντος. ἵστως ἀν̄ καὶ οὗτος ἡρωτᾶτο· ἀρ̄’ Εὔαρχος οὐδε; ναί· τί δέ, οὐδε; οἱ τοῦ Ηλάτωνος, εἰ τόχη, διαλογός ἔστιν; ήτι δὲ καὶ τὸ δὲν καὶ τὸ δὲν οἱ μὲν ὄμωνύμων καὶ πολλαχῶς λέγεσθαι φασιν, οὐκ 10 ἀδηλον. Παρμενίδης γάρ δὲν τὸ δὲν φασι, Πλάτων δὲ τὸ δὲν μοναχῶς λέγεσθαι, οἱ δὲ Αριστοτέλης ἀμφότερα πολλαχῶς. τὸν Ζῆνωνος δὲ λόγιον καὶ Παρμενίδου λόγειν λέγει οὐδὲν ἄλλον τινὰ ἀλλ’ η̄ ἔστιν· οὗτος γάρ κυρίως λέλυκε τοὺς Παρμενίδου καὶ Μελίσσου λόγους ἐν τοῖς Φυσικοῖς, τοὺς δὲ Πλάτωνος ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικά. ὥσπερ δέ, φησίν, ἐπὶ τινων τῶν 15 προειρημένων λόγων δυσχερῶς ἔστι κατιδεῖν πῶς λύσονται (οἱ μὲν γάρ ῥάσιν ἐπιγινώσκονται, οἱ δὲ γαλεπώτερον), δημιώς ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ συμβεβηκός ἐλέγχων· τούτων γάρ οἱ μὲν ῥάσιν εἰσὶν δρθῆναι, ήτε παρὰ τὸ συμβεβηκός εἰσιν, οἱ δὲ δυσφώρατοι τυγχάνουσιν, εἰ παρὰ τοῦτο γεγνασιν.

20 p. 182b32 Ἐστι δὲ δριμὺς λόγιος ὅστις ἀπορεῖν ποιεῖ μάλιστα· δάκνει γάρ οὗτος μάλιστα.

Ἐποιά εἰσι καὶ τὸ τέταρτον καὶ ἔκτον ἐπιχείρημα ἐν τῷ πέμπτῳ τμήματι τοῦ Ηερὶ ἔρμηνείας, δι’ ὃν πειρᾶται [μᾶλλον] κατασκευάζειν ήτι μᾶλλον ἀντίκειται τῇ καταφάσει η̄ ἀπόφασις ἢπερ η̄ ἐναντία καταφασις· 25 δριμεῖαν γάρ ὄντως καὶ οὐ ῥάδιον ἔχουσι τὴν φαντασίαν τῆς παραγωγῆς. ἔτι δὲ καὶ τὰ δεικνύντα ὡς οὐκ ἔστι χρόνος διὰ τὸ μηδὲ τὰ μέρη αὐτοῦ εἶναι, τό τε παρελγυθῆσαν καὶ τὸ μέλλον, τὸ δὲ ἐνεστῶς μὴ εἶναι χρόνον καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

p. 182b33 Ἀπορία δέ ἔστι διττή, η̄ μὲν ἐν τοῖς συλλελογισμένοις λόγοις, τί ἀνελόντων ἐλεγγύθησται τὸ Ψεῦδος, ως ἐπὶ τούδε· εἰ οὐδεὶς τοῖχος ἀναπνεῖ διὰ τὸ

1 legas ‘σός ἔστι’   3 ἀπολλωνίδης] νί superser., η corr. non liquet unde I   8 τύχοι a
 11 ἀμφότερον a   12 γάρ ex A (οὗτος γάρ οἱ ἀριστοτέλης) addidi: om. al   13 ἐν τοῖς
 Φυσικοῖς] I 2. 3   14 ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικά] B 4 p. 1001a 9 sq. cf. I p. 996a 6, I 2
 p. 1053b 13   τινων τῶν scripsi: τινων a: τῶν I   15 εἰρημένων I pr.   18 εἴστων
 ex ἔστι corr. I   δυσφώρατοι scripsi cf. p. 192,10 et Top. 243,15 n.: δυσφορώτατοι (sic) al
 22. 23 ἐν τῷ πέμπτῳ τμήματι τοῦ Ηερὶ ἔρμ.] c. 14 p. 23a 27 sq.   23 μᾶλλον delevi
 26 ἔτι ex ἔστι, ut videtur, corr. I   τὰ δεικνύντα κτλ.] cf. Phys. IV 10   27 ἐνεστῶς a

μὴ ζῆσθαι εἰναι, εἰ ζῶσα θέσθαι, ἀνέπενον ἂν οἱ τοῖχοι, ὥστε εἰ πί ζῆσθαι, ἀναπνεῖ· ἀλλὰ μὴν μάρμαρος, μέλιτται, ὅτα τὰ ἔντομα ζῶσα ὅντα οὐκ ἀναπνεῖ· οὐκ ἄρα ἡ τοῖχος, διότι οὐκ ἔστι ζῆσθαι, οὐκ ἀναπνεῖ· ὥστε ἔσται ἡ τοῖχος ζῆσθαι, καὶ μὴ ἀναπνεῖ· αἵτιον δὲ προτεχέστη τοῦ μὴ ἀναπνεῖν
 5 τὸν τοῖχον οὐ τὸ μὴ ζῆσθαι εἶναι (πόρρω γάρ τοῦτο) ἀλλὰ τὸ μὴ ἔχειν πνεύμανα· τὰ δὲ λεγόμενα κοινῶς καὶ περὶ τῶν διαλεγομένων καὶ τῶν σοφιζομένων λέγεται. ἐπειδὴ δὲ οἱ διαλεγόμενοι ἔξι ἔνδοξον συλλογίζονται (τούτων γάρ τοὺς λόγους εἴπεις συλλελογισμένους), οὐ πάντως δὲ τὰ ἔνδοξα καὶ κυρίως ἀληθῆ ἔστιν, ἀντὶ ἀψόφτερα μὲν τὰ ληφθέντα ἔνδοξα ή, δριψὺς
 10 οὗτος ὁ λόγος ἔστιν· ἀπορίαν γάρ ἐμποιεῖ. ποίαν τῶν προτάσσεων ἀνελόντες (τὸ δὲ τι γάρ ἀντὶ τοῦ τί) καὶ τὸ συναχθὲν ἀναιρήσομεν· οὐ γάρ η τῆς τυχούσης τῶν προτάσσεων ἀναίρεσις συναναιρεῖ καὶ τὸ συναχθέν, καθάπερ πολλάκις εἴρηται πρότερον, ἀλλ᾽ ἔκεινης παρ' ἧν γέγονεν η παραγωγή· καὶ ἔστι πρώτη μὲν ἀπορία αὕτη ἐν τοῖς διαλεκτικοῖς λόγοις. ἐν δὲ τοῖς |
 15 ἑριστικοῖς πρώτῃ ἔστι, πῶς εἰπῇ τις τὸ προταθέν, τουτέστι πῶς β. 60v ἀποκριθεὶς τις οὐκ ἐλεγχθήσεται. εἰ γάρ ἔροιτο τις ‘ὅσα τις μὴ ἔχει πρότερον ἔχων, ἄρα ἀποβέβληκε τοσαῦτα;’, ἀπορία πῶς ἀν τις ἀποκριθεὶς ἔνταῦθα μὴ ἐλεγχθῇ· εἰ μὲν γάρ φέσει, ἐλεγχθήσεται· εἰ δὲ εἴποι ‘τοσαῦτα μὲν οὐ δῆται, τούτων δὲ τὴν τινᾶ, οὐκ ἀν ἐλεγχθῆ· η καὶ 20 οὗτος νοήσεις τὸ πῶς τις εἰπῇ τὸ προταθέν, πρότερον παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν ἔστιν η παρὰ τὸ συμβεβηκός η παρά τινα τῶν εἰρημένων τρόπων· τινὰ γάρ τῶν σοφισμάτων φαίνονται καὶ παρὰ τοῦτον καὶ παρ’ ἔκεινον, ὥστε περ εἴρηται καὶ πρότερον.

p. 182b37 Ἔστι δὲ συλλογιστικὸς μὲν λόγος δριψύτατος.

25 “Οτι μάλιστα ἔνδοξον τὸ τὴν δικαιοσύνην ἀγαθὸν εἶναι, φαῦλον δὲ τὴν κακίαν, καὶ ἔτι τὸ κρείττονα εἶναι τὴν δικαιοσύνην τῆς ἀδικίας· ἀν οὖν τις ἔξι οὐτι μάλιστα ἔνδοξων δυνήσθαι τοῦτο ἀναιρῆσαι, ὡς Πλάτος καὶ Καλλικῆς ἐπειρῶντο ποιεῖν, καὶ συνάξῃ διτι τὸ ἀδικεῖν κρείττον ἔστι τοῦ δικαιοπραγεῖν, οὗτος ὁ λόγος εἰς ὃν, οὐ συναγαγόν τὸ ἀδικεῖν βέλτιον 30 εἶναι τοῦ δικαιοπραγεῖν, ἀπαντας ὅμοιως ἔχει τοὺς συλλογισμούς, τουτέστι πάντας τοὺς ἀναιροῦντας τὸ ἔνδοξα ἐπίσης αὐτῷ πιθανὸς ποιήσει. πιθανὸς γάρ ἔσται καὶ οἱ τὸν ἀδικον τοῦ δικαίου κρείττονα συλλογίζομενος ἐκ τῶν ὅμοιων προτάσσεων καὶ τὸ ἀδικον τοῦ δικαίου· ἀεὶ γάρ ἐκ τῶν ὅμοιών ἔνδοξων προτάσσεων ταῖς συναγούσαις τὸ ἀδικεῖν κρείττον τοῦ δικαιοπραγεῖν ὅμοιον ἔνδοξον ἀναιρεθήσεται· ὡς γάρ ἔνδοξον διτι η δικαιοσύνη

2 μὴν ΑΙ: om. a post μὲν add. καὶ a 3 ἔσται ΑΙ: ἔστιν a 4 δ Α: om. al 6 post καὶ alt. add. περὶ Α 11 τὸ prius om. Α 13 πολλάκις] p. 154, 37 162,23 cf. e. 24 p. 179b 18.23 15 προταχθέν a 16 ἔρωτο a: ηφετο ΑI 19 τοσάντα α: τοσάντα ΑI post καὶ add. τὸ I 20 εἰπῃ Α: εἴποι al προταθέν Α: προταχθέν a: πρόσθεν I 23 πρότερον] e. 24 p. 179b 38 sq. 27 δυνήσεται Α 27. 28 Πλάτος καὶ Καλλ.] Gorg. e. 24 sqq., e. 38 sqq. 31 αὐτῷ] ὦ corr., ut videtur, I

ἀγαθόν, οὗτοι καὶ ὅτι τὸ δικαίως καὶ τὸ δίκαιον, ἐπερ ἀναιρεθῆσται διὰ τῶν ὄμοίων ἐνδέξουν, ὡς εἴρηται πρότερον. τὸ δὲ μετατιθεμένης τῆς ἀντιφάσεως ἵστοι τῷ ‘μετατιθεμένης ἐξ ἀδόξου εἰς ἔνδοξον καὶ ἐξ ἔνδοξου εἰς ἀδόξον’, ὡς ἐπὶ τῶν προκειμένων· ἔνδοξον γάρ ὃν τὸ τὴν δι-
5 καιοσύνην σήγαλὸν εἶναι μετετέληται εἰς τὴν ἀντίφασιν τὴν ὅτι οὐκ ἀγαθόν·
ὄμοίως καὶ τὸ ὅτι ή δικαιοσύνη κακὸν εἰς τὸ ὅτι οὐ κακόν.

p. 183a3 Μάλιστα μὲν οὖν ὁ τοιοῦτος δριμύς.

Ἐκείνους μάλιστά φησιν εἶναι δριψυδὸν λόγον τὸν ὄμοίως τῷ συμπεράσματι
ἐνδέξει ὅντι καὶ τὰς προτάσεις ἔχοντα ἐνδέξους καὶ ὄμοίας τῷ συμπέρασματι.
10 δυσφώρατος γάρ οὐτος, παρὰ ποίαν συνῆκται τὸ συμπέρασμα. καθάπερ
ἡ τὴν ψυχὴν κατασκευάζουν ἀιθάνατον ἐνδέξεις ὥν δὲ ὄμοίων ἐνδέξουν ὅντων.
εἰς γάρ τὰ ἐναντία γίνεται ἐκ τῶν ἐναντίων (λευκὸν γάρ ἐκ μέλανος καὶ
ἐκ λευκοῦ μέλαν, καὶ ψυχρὸν ἐκ θερμοῦ καὶ θερμὸν ἐκ ψυχροῦ, καὶ τὰ
ἄλλα ὄμοίων), γίνονται δὲ ἐκ τῶν ζώντων οἱ τεθνεῶτες, ἀνταποδώτες καὶ
15 ἐνταῦθα, καὶ εἴσονται ἐκ τῶν τεθνεῶτων οἱ ζῶντες· ἐναντία γάρ ζωὴ καὶ
θάνατος· ἐνταῦθα γάρ οὐ πάντα δῆλον ἐστι παρ’ ὑποίαν συνῆκται τὸ συμ-
πέρασμα, πάπερον παρὰ τὴν λέγουσαν ὅτι τὰ ἐναντία ἐξ ἐναντίων γίνεται,
ἢ τὴν ὅτι ή ζωὴ καὶ οὐ θάνατος ἐναντία. δεύτερον δὲ εἴναι λέγει δριψυδὸν
τὸν ἐξ ἀπάντων ὄμοίων, τουτέστι τὸν τὰς προτάσεις μὲν ὄμοίας ἔχοντα
20 ἑαυταῖς ἀνόμοιας δὲ τῷ συμπεράσματι ὥστε εἶναι ἐνδέξετερον τὸ συμπέ-
ρασμα τῶν προτάσεων. ἐπὶ μὲν οὖν τοῦ πρώτου ὄμοίως οὐσῶν τῶν
προτάσεων ἐνδέξουν τῷ συμπεράσματι οὐκ ἐστι δῆλον εἰ γέγονε παραγωγή.
ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου, ἐπειδὴ δῆλον ἐστιν ὅτι τὸ συμπέρασμα ἐνδέξετερον
τῶν προτάσεών ἐστι, προσφανές ἐστιν ὅτι παραγωγὴ γέγονεν· οὐ γάρ δεῖ
25 τὸ συμπέρασμα ἐνδέξότερον εἶναι τῶν προτάσεων ἀλλὰ τὰς προτάσεις τοῦ
συμπεράσματος, εἴπερ ἐκ πιστοτέρων καὶ γνωριμωτέρων δεῖ τοὺς συλλο-
γισμοὺς γίνεσθαι. ὥστε ἐπεὶ ἡττόν εἰσι τοῦ μὲν συμπεράσματος ἐνδέξου
ἑαυταῖς δὲ ὄμοιαι, δὲ τοῦ παραγωγὴ γέγονε, δῆλον· παρ’ ὑποίαν δέ, οὐ
δῆλον ὄμοιαν οὐσῶν ἀλλήλαις. ἐπὶ δὲ τοῦ προτέρου ὅλως ἀδῆλον εἰ γέγονε
30 παραγωγή, ὄμοιόν ὅντος τοῦ συμπεράσματος ταῖς προτάσεσι. λέγει δὴ
δῆλον εἶναι ἐπὶ τοῦ δευτέρου τὸ δεῖν ἀναιρεῖν τι τῶν προτάσεων, ποίαν f. 61r
δὲ ἀδῆλον διὰ τὸ ὄμοιας ἀλλήλαις εἶναι. πλῆρες δὲ τοιούτων συλλογισμῶν,
τῶν ὄμοίων μὲν ἀλλήλαις τὰς προτάσεις ἔχόντων ἀνομοίας δὲ τῷ συμπε-
ράσματι, τὸ βῆτα τῶν Μετὰ τὰ φυσικὰ Ἀριστοτέλους βιβλίων.

2 πρότερον] cf. Top. II 9 p. 114a26 sq. 5 μετέθη α 6 τὸ alt. Al: τὴν α 9 ὄμοίας
a cf. vs. 30: ὄμοίως I 10 δυσφώρατος I: δυσφωρώτατος A: δισφωρώτατος a cf. p. 190,
18 post οὖτος add. ὁ λόγος A 11 ἡ τὴν ψυχὴν κτλ.] cf. Phaedon. c. 15. 16
ὅντων scripsi: τῶν aLI 13 ἐξ ψυχροῦ θερμὸν A 15 ἐναντία A: ἐναντίον al:
17 ὅτι a: ἀν I: om. A 18 ἡ om. a 19 ὄμοιας ex ὄμοίως corr. I 27 ἐπειδὴ Λ
29 τοῦ Al: om. a προτέρου aA: πρώτου I 30 δὴ Λ: γάρ aI 32 δὲ prius al:
ἡ A ὄμοίας A: ὄμοιως ul 33. 34 τῶν—συμπεράσματι om. Λ 31 β a

p. 183^a7 Τῶν δὲ ἐριστικῶν δριμύτατος μὲν ὁ πρῶτον εὐθὺς
ἀδηλος.

Εἶπαν τίνες τῶν διαλεκτικῶν λόγων εἰσὶ δαιμονίς, νῦν λέγει καὶ τίνες
τῶν σοφιστικῶν. καὶ φησὶ πρῶτον αὐτῶν εἴναι τὸν πρῶτον εὐθὺς
διὰ δηλον ἔντα εἰς συλλελόγιστας ἡ οὐ· οἶσις ἡ Παρμενίδου λόγος ἡ λέγων
ἢν εἴναι τὸ ὄν· ἔστι δὲ τοιοῦτος· τὸ παρὰ τὸ ὄν οὐκ ὄν, τὸ οὐκ ὄν οὐδέποτε,
ἢν ἄρα τὸ ὄν· οὐδετος γάρ, εἰ καὶ συσυλλόγιστος ἔστιν, σίλλος οὐ πάντη δηλος.
ἔστι δὲ συσυλλόγιστος, διήτι οὐ συνάγεται ἐκ τῶν κειμένων ‘ἢν ἄρα τὸ ὄν’,
ἄλλο διῆτι τὸ ὄν ἔστιν. διῆτι δὲ σοφιστικὸς καὶ συσυλλόγιστος, εἰργηκεν ἐν
10 τῷ πρώτῳ τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως· “ἄμφιτεροι γάρ”. φησὶν ἐκεῖσε.
“ἐριστικοί, καὶ δι Μελίσσου καὶ δι Παρμενίδου· μᾶλλον δὲ δι Μελίσσου
φορτικὸς καὶ οὐδεμίαν ἔχων ἀπορίαν”, ὡς δηλουνότι τοῦ Παρμενίδου λόγου
ἀπορίαν ἔχοντος. πρῶτος μὲν οὖν ἐν τοῖς ἐριστικοῖς δριμύς ἔστι λόγος
οὗτος, ὡς ἔχων ἀδηλον τὸ τίνος ἀναιρεθέντος ἀναιρεθήσεται καὶ τὸ συναγθὲν
15 ἀποπον, πότερον τοῦ συμπεράσματος ἡ τίνος τῶν προτάσεων. τὸ γάρ καὶ
πότερον παρὰ ψεῦδος ἡ λύσις ἡ παρὰ διαιρέσιν ἵστον ἔστι τῷ
‘πότερον ἡ λύσις παρὰ τὸ συμπέρασμα τὸ συνάξαν τὸ ψεῦδος’, ὅπερ εἰπεν
αὐτὸς παρὰ ψεῦδος, ‘ἡ παρὰ ἀναιρέσιν ἔστι τίνος τῶν προτάσεων’, ὅπερ
εἰπεν αὐτὸς διαιρέσιν. δεύτερος δὲ δηλος μὲν ἔχων τὸ παρὰ ἀναί-
20 ρεσιν εἴναι τὴν λύσιν, μὴ φανερὸν δὲ ἔχων διὰ τίνος ἀναιρεσιν τῶν
ἥρωτημένων, τουτέστι ποῖον τῶν ἥρωτημένων ἀναιρέσαντες τὸν λόγον
λύσομεν, ἀλλὰ ἀμφιβολον τὸ πότερον αὐτῆ, τουτέστιν ἡ ἀπάτη, παρὰ
τὸ συμπέρασμά ἔστιν ἡ παρὰ τι τῶν ἥρωτημένων. τὸ δὲ δηλος
μὲν διῆτι παρὰ τὴν διαιρέσιν ἡ ἀναιρέσιν ἔστιν ἵστον ἔστι τῷ ‘δι
25 δηλος μὲν διῆτι παρὰ ἀναιρέσιν ἔστι’· τοῦ γάρ παρὰ διαιρέσιν τὸ ἀναι-
ρεσιν ἔστιν ἐφερμηνευτικόν. διαιρέσει δὲ δεύτερος τρίπος τοῦ προτέρου, διῆτι
οὐ μὲν δεύτερος φανερὸν ἔχων ἔστι τὸ συναγθέν, εἰ καὶ μὴ καὶ τοῦτο φανερὸν
ἔχει, τὸ τίνος ἀναιρεθέντος ἀναιρεθήσεται καὶ τὸ συναγθέν, πότερον τοῦ
συμπεράσματος ἡ τίνος τῶν προτάσεων, οὐ δὲ πρῶτος ἀδηλον εὐθὺς ἡ
30 ἔχων τὸ εἴτε συλλογισμός ἔστιν ἡ οὐ. καὶ τοῦ μὲν ἀπάτας γίνεσθαι παρὰ
τὰ ἥρωτημένα πλήρες τὸ παρόν βιβλίον. παρὰ δὲ τὸ συμπέρασμα γίνεται
ἀπάτη, διταν μὴ διπερ ἐκ τῶν ἥρωτημένων συμβαίνει ἐπάξιωμεν, ἀλλὰ τοῦτο
μὲν ἔωμεν, ἄλλο δέ τι δι βιουλόμεθα ἐπιφέρωμεν, ὕσπερ ἔχει καὶ δι

1 et 4 ἀ a 4 αὐτῶν I: μὲν a 6 δὲ corr. non liquet unde I¹ 9. 10 ἐν
τῷ πρώτῳ τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως] c. 2 p. 185^a8—11 10 ἐκεῖσε I: ἐκεῖ a
14 καὶ om. A 16 ante ψεῦδος add. τὸ a post ψεῦδος add. ἔστιν A: post διαιρέσιν
Arist. (om. D) 18 ante ψεῦδος add. τὸ a 20 μῆτε a 21 ἀναιρήσιες (sic) I
23 τίνος A δηλος AI (ἡ ex ei corr. I¹): δηλον a 24 τίν om. A Arist. (habet D)
ἔστι aL: om. I 25 ante ἀναιρέσιν add. τίν a 26 προτέρου AI: ἀ a 27 καὶ alt.
om. A 29 ἀδηλον a: δηλος AI 30 ἀπάτας al (ἀ ex ἀ corr. I¹): ἀπαντας A
31 post πλήρες add. ἡ a 32 ante ἀπάτη add. ἡ a δ μὴ διταν ἐκ A

Comment. Arist. II 3 [Alexander] in Sophisticos elenchos.

Παραμενίδος λόγος καὶ ἐκεῖνος, οὐ πρότερον ὁ Ἀριστοτέλης ἐμνημόνευσεν, ὁ λέγων “ῶν αἱ ἐπιστῆμαι σπουδαῖαι, σπουδαῖα τὰ μαθήματα, τοῦ δὲ κακοῦ σπουδαῖον τὸ μάθημα, σπουδαῖον ἄρα μάθημα τὸ κακόν”· οὐ γάρ τοῦτο συμβαίνει ἐκ τῶν κειμένων. ἀλλ᾽ ὅτι τοῦ κακοῦ σπουδαῖα η̄ ἐπιστῆμη.

5 Λέγει δὲ καὶ εὐήθῃ συλλογισμὸν εἶναι, ὅταν τις μὴ προσλάβοι τὸ ἔλλειπον καὶ δι’ οὐ τὸ προκείμενον μέλλει συνάγειν, ἀλλὰ τοῦτο μὲν μεθῆ, χωρὶς δὲ αὐτοῦ συμπεράνηται, ὥσπερ ἔχει ὁ Μαλίσσου ὁ δεικὺς ἐν τῷ ὃν καὶ ἀπειρον καὶ ἄλλοι πολλοί, καθάπερ καὶ ὁ λέγων “μὴ οὐσίας ἀναιρουμένης μὴ ἀναιρεῖθαι οὐσίαν, ἐξ ὃν δέ ἐστιν ἀναιρουμένων καὶ τὸ 10 ἐκ τούτων φύείρεσθαι”· ἐλλείπουσι γάρ ἐνταῦθα προτάσσεις, ὡς ἐν τῷ Περὶ ἀναλύσεως συλλογισμῷ μεμαθήκαμεν. ἔξωθεν δὲ ἔλλειπειν λέγει προτάσσεις τὰς δεικτικὰς τίνος τῶν πρὸς κατασκευὴν τοῦ προκειμένου εἰλημμένων· ταύτας γάρ εἰ μὴ παραμυθίας τις ἀξιώσας δεομένας συστάσεως λαβῶν συμπεραίνεται, ἔλλειπειν ἂν τι τῶν ἔξωθεν ἐν τῷ συλλογισμῷ λέ- 15 γοιτο. καὶ μὴ εἴπεις ὡς οὐ δεῖ τοὺς σοφιστὰς τὰς προτάσσεις δεικνύναι· κοινὰ γάρ ταῦτα, καθάπερ εἴρηται, λέγεται καὶ πρὸς τοὺς διαλεγομένους. ἦ δεῖ καὶ τοὺς σοφιστικῶς ἐρωτῶντας τὰ ὑπὸ αὐτῶν ἐρωτώμενα δεικνύναι, εἴπερ ἀληθῶς ἐλέγχειν μέλλοισι, ὥσπερ καὶ φασίν· οὐ γάρ φαινομένως φασὶν ἐλέγχειν ἀλλ᾽ ἀληθῶς. ἔτι σαφέστερον εἰπεῖν τὸ διὰ τοῦ f. 61v 20 ἐνίστε μὲν ὁ μὴ συλλογισθεὶς λόγος δηλουμένον τοιοῦτόν ἐστιν· ἐνίστε μὲν τὸν μὴ συλλελογισμένον λόγον ἐστὶ καλεῖν εὐήθη καὶ ἀξιον ἡγεῖσθαι καταφρονήσεως, ἐνίστε δὲ οὐκ ἐστὶ ποιεῖν τοῦτο· οὔτε γάρ εὐήθη ἐστὶ τοῦτον λέγειν, οὔτε μὴν ἀξιον καταφρονήσεως. εἰ μὲν γάρ ἐστιν ὁ τοιοῦτος λόγος ἐξ ἀδέξιων ἦ φευδῶν ληγμάτων συγκείμενος, εὐήθης ἐστὶ 25 καὶ καταφρονήσεως ἀξιος, ἦ δεῖ ταῦτα ἔλλειπη τι τῶν τοιούτων ἐρωτημάτων, τῶν τῷ πράγματι οὐκείων περὶ οὐ δὲ λόγος καὶ δι’ οὐ συνάγεται, τοῦ λόγου μὴ προσλαβόντος τοῦτο μηδὲ συλλογισαμένου. ὅταν δέ τι ἔλλειπη τῶν ἔξωθεν ὄντων, ἔτιον τῶν πρὸς κατασκευὴν ὄντων τῶν δύο προτάσσεων τῶν παραληφθείσῶν ἐν τῷ λόγῳ, οὐκ ἐστιν εὐκαταφρόνητος, 30 ἀλλ᾽ ὁ μὲν λόγος ἐστὶ καλός, δὲ ἐρωτῶν ἡρώτηκεν οὐ καλῶς.

Οὕτε δὲ πρὸς τὴν θέσιν οὔτε πρὸς τὸν ἀποκρινόμενον ἀλλὰ πρὸς τὸν χρόνον ἐρωτῶσιν, ὅσαι τοιαῦτα προτείνουσιν, ἢ πλείονος δεῖται καὶ μακροῦ χρόνου εἰς τὸ φραγῆναι εἰ οὕτως ἔχει ὥσπερ προτείνεται. διὸ δεῖ καὶ τὸν ἀποκρινόμενον πρὸς τὸν χρόνον λύειν. λύσει δὲ

1 παραμενίδος λόγος οὐ λόγος corr. non liquet unde I οὐ I πρότερον] c. 20 p. 177 b 16
5 εὐήθη δὲ συλλογισμὸν λέγει A προσλάβοι I: προλάβοι α: προσλάβῃ Α 7 post ἔχει
add. καὶ α 8 ὁ λέγω (sic) I 10 ὡς AI: ὥσπερ α 10. 11 ἐν τῷ Περὶ ἀναλ. συλλ.]
Anal. Pr. I 32 p. 47 a 24—26 11 ἀναλύσεων α συλλογισμῷ I 15 καὶ Λ: καν αι
εἴποις α τὰς σοφιστικὰς α δεικνύειν Α 16 εἴρηται] p. 191,6 προσλαβομένους Α
17 τοὺς AI: πρὸς α 19 ἔτι αι: ἔστι δὲ Α .21 μὲν εχ δὲ corr. I¹ μὴ Α: om. αι
23 μὴ οι. Α 24 ἀδέξιων Α: ἐνδέξιων αι 25 ἀξιος καταφρονήσεως Α ἐλλήπη Α(Α)
26 τε οι. Α 27 προλαβόντος α 28 ἐλλίπη Α 29 περιλειφθείσων Α 30 ἐστι
Α: ἐστιν οὐ αι ἡρώτηκεν αι(Οει): ἡρώτησεν Α Arist. 32 δοι ΛI: ἔστι α

πρὸς τὸν χρόνον, ἦ δὲ ἐνστάσεις καμίζη χρόνου πολλοῦ δεσμένας ὀφθῆναι ἀν ἀληθεῖς ὅσι (καὶ γάρ τῶν ἐνστάσεων αἱ μὲν εἰσὶν, αἱ δὲ δικοῦσι μέν, οὐκ εἰσὶ δέ, ὡς ἐν τῷ ὄγδοῳ εἴρηται τῶν Τοπικῶν), ἦ λύσει πρὸς τὸν χρόνον καὶ ἔαν οὕτω πως εἴποι· οὐ δίδωμι ταύτην οὐδὲ συγχωρῶ διὰ τὸ μὴ δοκεῖν καὶ πλείονος χρόνου δεῖσθαι πρὸς κατανόησιν εἰ ἀληθῆς ἐστι. τὰ δὲ ἔξῆς σαρῆς καταλέγει.

p. 183a37 Προειλόμεθα μὲν οὖν εὑρεῖν τινα δύναμιν συλλογιστικήν.

Δύναμιν συλλογιστικὴν τὴν τῶν Τόπων λέγει πραγματείαν, καὶ εἴρηται 10 ἐν ἑκείνοις, διὰ τί λέγεται δύναμις. εἰπὼν δὲ ἐν τοῖς Τόποις “ἢ μὲν πρόθεσις τῆς πραγματείας μέθοδον εὑρεῖν, δοῦ ἢ τῆς δυνησόμεθα συλλογῆςεσθαι περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος”, τοῦτο εἰπὼν καὶ ἐπενεγκών τὸ “καὶ αὐτὸς λόγον ὑπέχοντες”, νῦν τὴν αἵτιαν τοῦ διὰ τί ἔργον ἐστὶ τῆς διαλεκτικῆς μὴ μόνον τὸ δύνασθαι λόγον λαβεῖν καὶ ἔρωταν ἀλλὰ καὶ λόγον ὑπέχειν 15 καὶ διδόναι εἶπε διὰ τοῦ ἐπει τὸ δὲ προσκατασκευάζεται πρὸς αὐτὴν διὰ τὴν τῆς σοφιστικῆς γειτνίασιν. δεῖ δὲ πρότερον ἀναμηῆσαι τῶν πρότερον εἰρημένων καὶ οὕτω τὴν λέξιν ἐπελθεῖν. εἴρηται δὲ διτι, ὡς ἔχει ἡ ψευδογραφικὴ πρὸς τὴν γεωμετρίαν, οὕτως ἡ σοφιστικὴ πρὸς τὴν διαλεκτικήν· ὥσπερ γάρ ἔκεινη ἐν τῶν ἀρχῶν μὲν τῶν γεωμετρικῶν ὥρ- 20 μηται, τὰς δὲ καταγραφὰς ψευδεῖς ποιεῖται καὶ μὴ δεούσας, οὕτως καὶ αὗτῇ ἡ σοφιστικὴ ἐκ τῶν δοκούντων μὲν ἐνδόξων, ὅπερ ἔνδοξα ἀργαῖ τῆς διαλεκτικῆς εἰσιν, ὥρμηται, τούτων δὲ οὓς χρῆται ἦ μὴ οὗτων ἐνδόξων ἀλλὰ φαινομένων μόνον, ἦ οὗτων μὲν ἐνδόξων τὸ σχῆμα δὲ ἡμαρτημένων, θταν ἦ ἐκ δύο μερικῶν ἦ ἐκ δύο καταφατικῶν ἐν δευτέρῳ σχῆματι συμ- 25 περαινόνται. εἰ οὖν ταῦτα ἀληθῆ, καλῶς τὴν σοφιστικὴν εἴρηκε τῇ δια- λεκτικῇ γειτνιάσιν· ἀμφότεραι γάρ περὶ παντὸς ἐπιχειροῦσιν, εἰ καὶ δια- φέρουσι, καθάπερ εἴρηται. τούτων οὕτως ἔχοντων τὸ λεγόμενόν ἐστιν· ἐπειδὴ γειτνιάζει ἡ σοφιστικὴ τῇ διαλεκτικῇ, ἦ δὲ σοφιστικὴ ἐπαγγέλλεται μὴ μόνον δύνασθαι λόγον λαβεῖν ἀλλὰ καὶ ὡς εἰδυῖα (ὅ γάρ δια- 30 λεκτικὸς ὥσπερ μὴ εἰδὼς ἔρωταὶ ὅπερ ἀν ἔρωταὶ ὁ δὲ σοφιστὴς πάντα εἰ-

1 κολάζῃ Λ	3 ἐν τῷ ὄγδῳ τῶν Τοπικῶν]	c. 10 p. 161a1 sq.	4 ἀν Λ
εἴποι ΑΙ: εἴπῃ α	7 μὲν οἱ. 1	9 λέγει ΑΙ: λέγων α	9. 10 εἴρηται δὲ
ἐκεῖ διὰ τί Α	10 δύναμιν α	ἐν τοῖς Τόποις]	I I p. 100a18—20
11 δοῦ ἢ αἱ ἀφ’ ἡ Arist.	12 περὶ τοῦ προτεθέντος ἔξι ἐνδόξων Α		13 ὑπέχον-
τες; οὐδὲν ἔροῦμεν ὑπεναντίον, ταῦτα οὖν εἰπών, νῦν λέγει τὴν αἵτιαν ἐνταῦθα. διὰ τί Α			τες;
14 τὸ ΑΙ: οἱ. α	καὶ (ante ἔρωταν) αἱ: ἔγους Α	14. 15 ὑπέχειν, τοιτέστιν	
ἀποκρίνεσθαι διὰ τοῦ Α	15 προσκατασκευάζεται α(η)	αὐτῷ 1	
17 πρότερον ΑΙ: τρόπων α	εἴρηται] c. 11 p. 171b35 sq.		δὴ Λ
18 ἡ prius ΑΙ: οἱ. α	20 οὕσας Α	23 μὲν Α: οἱ. al	25. 26 γειτνιάζειν
τῆς διαλεκτικῆς Α	26 πάντα α	26. 27 διαφέρουσι αλ: διαφόροις I	
30 σοφιστικῆς Α			

δένειαι ἐπαγγέλλεται καὶ οὐδὲν εἶναι δι μὴ οἰδεν· εἰ δὲ πάντα οἰδεν, ἐκ δὲ τῶν πάντων καὶ ἀπερ ἐρωτῷ ἔστι, δῆλον ἄρα ως οἰδεις καὶ δισα ἄν καὶ οἰα
ἐρωτῷ· τοῦτο γάρ καὶ ὁ ἐν τῷ Πλάτωνι Γοργίας ἐδήλωσεν εἰπὼν “οὐδεὶς οὐδέπω πολλῶν ἐτῶν κυνόν τι με ἡρώτησε”, μάνον οὐχὶ λέγων ‘πάντα
5 δισα ἄν μέ τις ἐρωτᾷ, οἰδα, καὶ οὐδὲν ἔστιν δι με διέλαθεν’), ἐπειδὴ τοῖνυν
ἡ σοφιστικὴ πάντα εἰδέναι ἐπαγγέλλεται, τὸν δὲ λέγοντα πάντα γινώσκειν
μᾶλλον προσήκει ἐρωτᾶσθαι καὶ φανερὰ ποιεῖν ἀπερ ἐπίσταται γῆπερ ἐρω-
τᾶν, φαίνεται διτι καὶ τῆς διαλεκτικῆς ἔργον ἔστιν οὐ μόνον τὸ ἐρωτᾶν §. 62.
ἀλλὰ καὶ τὸ ἐρωτᾶσθαι καὶ λόγον ὑπέχειν, καὶ μᾶλλον τοῦτο· εἰ γάρ τῆς
10 σοφιστικῆς μᾶλλον ἔστι τὸ λόγον διδόναι ως λεγούσης πάντα εἰδέναι, γειτ-
νιάζει δὲ καὶ ἡ σοφιστικὴ τῇ διαλεκτικῇ, εἴη δὲν καὶ τῆς διαλεκτικῆς ἔργον
τὸ ὑπέχειν λόγον. διὰ ταύτην οὖν, φησι, τὴν αἰτίαν εἰπον ἐκεῖ ἔργον εἶναι
τῆς διαλεκτικῆς μὴ μόνον λαμβάνειν δύνασθαι λόγον ἀλλὰ καὶ διδόναι.
ἐν δὲ τῇ λέξει τῇ τὴν δὲ αἰτίαν εἰρήκαμεν τούτου ἐλλείπει τὸ νῦν.
15 εἰρήκει γάρ οὐκ ἐκεῖ ἀλλὰ νῦν δι’ δι τὸ ἔργον ἔστι τῆς διαλεκτικῆς καὶ τὸ
λόγον ὑπέχειν. διτι δ’ οὐκ αὐτόθιν οὐδὲ προηγουμένως τῆς διαλεκτικῆς
ἔστι καὶ τὸ λόγον ὑπέχειν ἀλλὰ διὰ τὴν τῆς σοφιστικῆς πρὸς αὐτὴν γειτ-
νίασιν, παρέθετο τὸν Σωκράτην λέγοντα μηδὲν εἰδέναι, ως τοῦ διαλεκτικοῦ
δῆθιν ἀγνοοῦντος ἀπερ ἀν ἐρωτῷ· τὸν δὲ ως ἀγνοοῦντα ἐρωτῶντα οὐκ
20 ἀνάγκη λόγον ὑπέχειν ἀλλὰ μᾶλλον λαμβάνειν. λέγει δὲ δεδηλωσθαι
αὐτῷ ἐν τοῖς Τοπικοῖς (ταῦτα γάρ εἶπε πρόσθιν) καὶ ἐκ τίνων καὶ πρὸς
πόσα ἔστι τὸ τε ἐρωτᾶν καὶ λόγον ὑπέχειν. γῆ λέγοι ἀν πρόσθιν καὶ τὰ
ἐνταῦθα εἰρημένα· εἰρήκει γάρ ἐκ τίνων οἱ παραλογισμοὶ γίνονται καὶ πρὸς
πόσα δεῖ βλέποντα τὸν τε ἐρωτᾶντα ἐρωτᾶν καὶ τὸν ἀποκρινόμενον ὑπέ-
25 χειν λόγον. δῆλα δὲ καὶ τὰ ἔτιδης. ἐν δὲ τῇ λέξει τῇ τὰ μὲν παρ’
ἐτέρων ληφθέντα πρότερον πεπονημένα ὑποστικτέον εἰς τὸ
πρότερον, εἴτα ἐπακτέον τὸ πεπονημένα καὶ τὰ συνεχῆ τούτων. δὲ
λέγει ἔστιν διτι τὰ μὲν ὑπὸ τίνων εὑρεθέντα πρότερον παραλαβόντες οἱ ἀπ’
ἐκείνων ἐφεῖδης ἀπαντεῖς κατὰ βραχὺ ταῖς καθ’ ἔκαστον προσθήκαις ἐπὶ
30 μέγα ἥκεισαν· τοῦτο δὲ εἶπε καὶ ἐν τῷ ἀλάττονι ἀλφα τῶν Μετὰ τὰ φυσικά.
τὸ δὲ χρησιμωτέραν μέντοι πολλῷ τῆς διστερον ἐκ τούτων αὐδῆ-
σεως ταῦτον ἔστι τῷ ἡ ἐξ ἀρχῆς τίνος εὑρεσίς, καν διτελές ἔστι τὸ εύρε-

1 post μὴ add. εἶναι αι: om. A   3 πλάτωνος γοργίᾳ α   εἰπὼν] Gorg. c. 2 p. 448 A
memoriter citat cf. p. 15,14—16   4 post πολλῶν add. καὶ αι: om. A   5 τις
ἐρωτῷ αι: ἐρωτῶσιν I   7 γῆπερ A   8 ἔστιν ἔργον α   10 ἔστι μᾶλλον A
10. 11 γειτνιάσει α   12 ἐκεῖ αι: ἐκείνην I   14 τῆς pro altero τῇ A   εἰρήκει-
μεν I   λείπει A   τὸν νῦν α   15 διατί A   17 καὶ om. A   19 post ἀγνοοῦντα
add. τὰ ἐρωτῶμενα A   20. 21 δηλῶσαι αὐτῷ A   21 ἐν τοῖς Τοπ.] VIII   24 δεῖ
A: δὴ αι   25 λόγον A: λόγους αι   27 ἐπανακτέον α   28 πρότερον εὑρεθέν-
τα α   παραλαβόντες αι: λαζδόντες I   28. 29 ἀπ’ ἐκείνους (sic) A   29 post βραχὺ^o
add. μετὰ πόνων καὶ φροντίδων α   καθέκαστον I: καθ’ ἔκαστην αι   30 καὶ om. a
ἐν τῷ ἀλάττονι ἀλφα (α) τῶν Μετὰ τὰ φυσ.] c. 1 p. 993b18   31 χρησιμωτέραν α
Arist.: χρησιμωτέρον ΑΙ(α)   post πολλῷ add. καὶ A   32 ἡ om. a   τίνος corr.
ex τίνων I¹

θέν, ὅμως η τούτου εὑρεσις χρησιμωτέρα ἐστὶ πολλῷ τῆς ὑστερον τοῦ εὑρέθεντος ἐπιδόσεώς τε καὶ τελείωσεως· εἰ γάρ μὴ ἥλως εύρεθη, οὐδὲ ἀν ἐπιδουσι ἔσχε. “παντὸς γάρ”, φησὶν ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικά, “τὸ ἐλλείπον προσθεῖναι” τοῦ εὑρέθεντος· τὸ δὲ τὴν ἀρχὴν εὑρεῖν οὐ παντός· 5 πᾶσα γάρ ἀρχὴ δσφ χράτιστόν ἐστι τῇ δυνάμει, τοσούτῳ σμικρότατον τῷ μεγέθει. καὶ πολλὰ ἡμῖν ἐστι δῆλα οὕτως ἔχοντα· καὶ γάρ ή κεγχραμίς καίτοι σμικρότατον ὃν τῷ μεγέθει μέγα τῇ δυνάμει τυγχάνει, εἴ γε ἐξ αὐτῆς ή συκῆ τοσοῦτον τῷ μεγέθει δένδρον. ταύτην οὖν εἰ τις εἰδεῖ ἐξ ἀρχῆς, οὐδὲ ὅναρ ἂν ἤλπισεν ὅτι τηλικοῦτον ἐξ αὐτῆς γενή- 10 σεται δένδρον· ὅμως ταύτης εὑρεθείσης ὡς ἀρχῆς πολλὰ ἡμῖν ἐκ τούτου γέγονε δῆλα κατὰ βραχὺ πονηρασιν, οἷον ὅτι ἐν αὐτῇ δυνάμει ἥσαν στέλεχός τε καὶ κλάδοι καὶ φύλλα καὶ σύζοι, καὶ ὅτι οἱ φυσικοὶ καὶ σπερματικοὶ ἐν αὐτῇ λόγοι ἀσώματοι εἰσίν· οὐ γάρ ἂν τοσοῦτοι ὄντες τῷ πλήθει ἔχωρησαν ἐν αὐτῇ οὕτως οὔσῃ σμικροτάτῃ τῷ μέγεθος.

15 p. 183b34 Ταύτης δὲ τῆς πραγματείας.

Πραγματείαν λέγοι ἂν η̄ τὴν τοπικὴν η̄ πᾶσαν τὴν λογικήν. μᾶλιστα μισθωτὸς δὲ καλεῖ τοὺς σοφιστὰς ὡς ἀπὸ φαινομένης πλουτοῦντας σοφίας. τίς δὲ η̄ Γοργίου πραγματεία, η̄ ὁμοίαν λέγει τὴν σοφιστικήν, δῆλη τοῖς τὸν Πλάτωνος Γοργίαν ἀνεγνωκόσι. λέγει δὲ τοὺς σοφιστὰς τοιούτους δι- 20 δάσκειν λόγους εἰς οὓς ἐγίνωσκον τοὺς ἀλλήλων λόγους ἐμπίπτειν· οὗτοι δὲ ἥσαν οἱ ἐκ τῆς ὅμωνυμίας, οἱ ἐκ τῆς ἀμφιβολίας καὶ οἱ λοιποί. τὰ δὲ ἔξῆς δῆλα.

p. 184a2 Οὐ γάρ τέχνην ἀλλὰ τὸ ἀπὸ τῆς τέχνης.

Τέχνη ἐστὶ πᾶσα η̄ συλλογιστικὴ μέθοδος, ἐν η̄ ἐστι καὶ ὁ ἀληθινὸς 25 ἔλεγχος· ὁ δὴ ταύτην παραδόντις καὶ τέχνην διδῶσι καὶ παιδεύει. αἱ δὲ παραγωγὴι καὶ οἱ παραλογισμοί, οἱ τρόποι δῆλονότι τῆς ἀπάτης, οἵς καὶ ἔχρωντο καὶ ἐδίδασκον οἱ σοφισταί, οἱ τέχνη ἀλλὰ τὸ ἀπὸ τῆς τέ- 30 χνης· ὁ γάρ ἔχων τὴν δύναμιν καὶ ἐπιστήμην τοῦ συλλογίζεσθαι, ἔκεινος δῆλον ὅτι δύναται καὶ παραλογίζεσθαι. ὕστερον γάρ ὁ ἔχων τὴν τέχνην τοῦ 30 ὀρθογραφεῖν καὶ ὑγιάζειν, ἔκεινος | οὐδὲ μᾶλιστα καὶ μὴ ὀρθογραφεῖν f. 62v

1 τούτου ΑΙ: τοῦ α ἔσύτερον | 2 οὐδὲ al: οὐκ Α 3 ἐν τῷ α ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικά] immo Ethic. Nicom. I 7 p. 1098a25 4 πάντων | 5 τοσοῦτον A(C) 5. 6 μικρότατον a Arist. 6 ἐστι om. a 7 post μέγα add. δν a 8 ταύτην αλ: ταύτα | 9 εἰδεν scripsit: οἶδεν αΑΙ 12 πλάδος α 14 μικροτάτη α 17 καλεῖ αλ: καλεῖται | 18 ante γοργίου add. τοῦ α 19 τὸν πλάτωνος α: τοῦ πλάτωνος 1: τοῦ πλάτωνος τὸν Α 23 τὰ Arist., sed cf. vs. 27 et p. 198,3.7 τῆς 1 Arist.: om. a(D) post τέχνης add. ex Arist. διδόντες παιδεύειν ὑπελάμβανον α 24 ἐστὶ ΙΑ: δὲ α 26 τρόπου ΑΙ: τόποι α καὶ alt. ΑΙ: om. a 27 τῆς ΑΙ: om. a 28 συλλογίζεσθαι α: συλλογισμοῦ ΑΙ 29 δῆλος α

καὶ νόσον ἐμποιεῖν, οὕτως καὶ ὁ δυνάμενος ἐπιστημόνως συλλογίζεσθαι,
ἐκεῖνος οὐδὲ καὶ παραλογίζεσθαι. ὅστε τὸ παραλογίζεσθαι, ὅπερ ἐπετή-
δευσον οἱ σοφισταὶ καὶ ἄλλους ἑδῶσκον, οὐ τέχνη ἔστιν ἀλλὰ τὸ
ἀπὸ τέχνης δυνάμενον γίνεσθαι. ἀλλὰ καὶ οἱ διὰ τῆς διαιρετικῆς συλλο-
γίζεσθαι διδάσκοντες καὶ ταύτην παραδιδόντες οὐ τέχνην (“ἔστι γάρ ἡ
διαιρετική”, ὡς ἐν τῷ Περὶ εὐπορίας προτάσεων εἴρηται, “οἵνιν ἀσθενῆς
συλλογισμός”) ἀλλὰ τὸ ἀπὸ τῆς τέχνης τοῦ γάρ εἰδότος συλλογίζε-
σθαι καὶ ἀποδεικνύναι καὶ τὸ διαιρεῖν καὶ τὸ ἐκ διαιρέσεως ληφθὲν συλλο-
γιστικῶς συμπεράνασθαι. ἀλλὰ καὶ οἱ οἱ ἐπαγωγῆς τι συνάγοντες τὸ
10 αὐτὸν πάσχουσιν. ἐν δὲ τῇ λέξει τῇ ἐξ ἀρχῆς ὑπαρχόντων ἔχειν
ἡ μέθοδος ἵκανῶς τὸ ἵκανῶς θαρρούντως ἐπῆκται· αἱ μὲν γάρ ἀλλαὶ
τέχναι οὐκ ἐξ ἀρχῆς οὐδὲ ὑπ’ αὐτῶν τῶν εὑρόντων τὸ τέλειον ἔσχον
ἀλλ’ ἀπὸ τῶν διαδεξαμένων αὐτάς· ἡ δὲ λογικὴ πραγματεία τῷ Ἀριστο-
τέλει πρώτως εὑρεθεῖσα καὶ παρ’ αὐτοῦ τετελείωται. φ' δεῖ πάντας
15 ήμᾶς οὐ πολλήν, ὡς αὐτὸς ἔφησεν, ἀλλ' οὐδὲ ὅσην εἰπεῖν δυνατόν
ἔχειν χάριν.

---

2. 3 ἐπιτήδευον α	4 τῆς Λ, postea, ut videtur, add. I: om. a	5 fort. παραδιδόντες (διδάσκων)
	6 ἐν τῷ Περὶ εὐπορίας προτάσεων]	Anal. Pr. I 31 p. 46 a 32
8 ἀποδεικνύειν α	11 θαρρούντως αΑ: θαρροῦντα I	12 ἀπ' fort. recte b
ἔχον 1	15 ιμμο ὅσην οὐδὲ	δυνατόν α: om. AI

I N D I C E S

I N D E X V E R B O R U M

Verba asterisco notata desiderantur in lexicis

- Ἄγγελος *angelus* 44,11
 ἄγειν ὄνομα 12,14 σόφισμα pass. 146,14
     εἰς τὸ ἀδύνατον, παράδοξον, φεῦδος 72,22
     99,26 101,20 102,13 sq. 109,12. 13 al.
     ἐπί τι i. q. μετάγειν 104,1
 ἄγνοια. ἐξ ἀ-ἄγειν εἰς γνῶσιν 24,10. 26 ὁ
     παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου ἀ. λεγόμενος (τρό-
     πος) 43,19 cf. 55,31 sq.
 ἄγνος 66,32
 ἄγνος 66,33
 ἄγνωστος 100,22 119,21 sq.
 ἄγορα. εἰς ἀ. φοιτᾶν 92,31 ἐν ἀ. συνουσι-
     ᾶσσει 100,9
 ἄγρυπναστος 122,14. (τὸ ἀ.) 19
 ἄγωγή τοῦ λόγου 188,6. 7 τῶν παραλογι-
     σμῶν 60,7 171,25 τῶν σοφισμάτων 25,24
     27,13. 20 29,22. 35 31,17. 28 al.
 ἄγωνιζεσθαι dial. 3,7 109,18 111,4. 5
     κατὰ τῶν σοφιστῶν 71,16
 ἄγωνιστακός λόγος (i. q. ἔρεστικός) 19,2. 3
     109,17 ἀ. διατριβαῖ 120,12. 13
 ἄδειν 32,23 cf. τόνος
 ἀδηλοποιεῖν 124,3
 ἀδιάστατος coni. ἀμερής 96,5. 6
 ἀδικεῖν 115,10 sq.
 ἀδικία 114,24 sq.
 ἀδικος 115,11 sq. τὰ ἀ. λέγειν 42,16 sq.
 ἀδόκιμος 80,29 coni. μοχθηρός 156,36
 ἀδύνατος coni. φεῦδος 100,29 131,7. 9
 ἀδρανής 2,9
 ἀετός (ἱμάνυμον) 28,7 πτηγόν, ἰγθύς
     25,18. 19
 ἀγλητικός 8,26
 αἰνιγματώδης adv. 22,4
 αἰνίττεσθαι τι 9,22. 23 18,30 32,2 140,31
 αἴτη 112,9. 25 132,1
 αἴρειν i. q. καταβάλλειν 138,14 med. τι 52,22
 αἴρεσις *secta* 101,13. 18. 21
 αἴσθησις 12,10 κατὰ τὴν ἐσφαλμένην τῆς
     αι. κρίσιν 9,11. 12
 αἰσθητήριον. συγκρίσει καὶ διακρίσει τῶν
     αι. 23,15
 αἰσθητικός 38,23
 αἰτεῖν τὸ ἐν ἀργῷ 55,29 med. 45,8 sq.
     47,12. 18. 22 al.
 αἰτία expl. 11,13 κατασκευαστική 59,1. 2
 αἰτίαμα 49,12
 αἰτιᾶσθαι τὴν ἀγνοιαν 66,15
 αἰτιατική (πτῶσις) 107,11 sq. 185,2 sq. ἐπ'
     αἰτιατικής 108,1 185,1. 7 sq. κατ' αἰτια-
     τικὴν φρερόμενον 185,18
 αἰτίος. αἴτιον προσεγέρειν 190,4 τὰ αἰτια τοῦ
     συμπεράζματος 109,27
 ἀκατάτακτος 38,13. (coni. ἀπλοῦς) 15
 ἀκινητία 134,32
 ἀκινητος (ψυχή) 119,10 134,32 (ἰδέα) 158,22
 ἀκολαστα 53,32 sq.
 ἀκολουθεῖν log. 42,29 sq. 163,9
 ἀκολουθία 27,5 29,2
 ἀκόλουθος 1,6 3,30 15,9 log. 82,23 ἀ.
     ἴχειν τοὺς λόγους 18,4 τὸ τῆς λέξεως ἀ.
     153,2 ἀκολούθως 88,20
 ἀκολούειν οὕτως 143,31 cf. 166, 24. 25 ὡς
     οὕτως ἐρωτωμένου τοῦ σοφισμάτος 171,19
     sim. 181,19 pass. ἐπί τυνος 109,27 οἱ
 ἀκούοντες 9,22 60,36 187,6

- ἀκούσις 151,13
 ἀκριβής 178,5 ἀκριβεστέρως 117,30,31
 ἀκροᾶσθαι. οἱ ἀκροώμενοι 9,19 71,18,22
 72,6 123,16. cf. 32,27
 ἀκροατής (ἀγεωμέτρητος) 9,24 71,1,20,30
 72,5 (ἀνεπιστήμων) 75,11 111,28 119,8
 123,21 130,14 (ἀμάθής) 150,13
 ἀκρος. ἀπ' ἡ επιστήμης 15,13 ἐν πάσαις
 (ἐπιστήμαις) ἔχων τὸ ἀκρότατον 75,24 ἀ.
 δροι 44,33
 ἀκρωτηριαζεῖν. ἡκρωτηριασμένως 30,8
 ἀλεξητήριος (φάρμακον) 2,6
 ἀλήθεια coni. ἡ φύσις 104,4 τὴν ἀ. 20,11
 177,3,5 πρὸς ἀλήθειαν 9,6
 ἀληθεύειν opp. ἐλέγχεσθαι 71,31 ἀληθεύεσθαι ἐπί, κατὰ τίνος 160,24, 26 179,16
 ἀληθής. καὶ ἐκ ψευδῶν συνάγεται ἀληθές
 136,33 τὸ ἀ. μᾶλλον ἔχειν 120,18 ὁ
 (κυρίως καὶ) ἀληθῶς ἔλεγχος 54,31 saepe
 ἀληθινὸς ἔλεγχος 197,24
 ἀλίσκεσθαι dial. 46,3 ἀλωθεῖμεν 15,22
 ἀλλά. εἰ καὶ . . . ἀλλά 193,7 . . . ἀλλ᾽ οὖν
 81,12 (καὶ) 86,16 (εἰπερ ὅλως) 95,32 98,9.
 14 128,17 159,17 165,31 182,17 ἀλλ᾽ ἢ
 i. q. ἢ 104,23 190,12 i. q. ἀλλά 120,28
 ἀλλαχοῦ 32,24 43,10
 ἀλλοιοῦσθαι πολλὰ δῆλοι 179,32
 ἀλλοίς παρά τι 8,7 122,11 158,25 ἄλλος μέν
 . . . ἄλλος δέ 57,13,14 116,28 . . . ἔπειρος δέ
 54,33 67,7,8 ἄλλος . . . καὶ ἄλλος 30,35
 32,11,12 116,10,11 144,26,27 147,19,
 20 ἄλλος καὶ ἄλλος 6,11,12,17 25,15
 44,14 45,14 sq. 59,5 64,10 66,33 al.
 ἄλλως μὲν . . . καὶ ἄλλως 59,19,21 182,15,
 16 ἄλλως τε 114,15 ἄλλως τε καὶ
 86,28 ἄλλως τε δέ 3,27 39,11 138,18
 ἄλυτος 155,20 156,34 coni. ἀληθής 156,19.
 27,30
 ἀλφα Ἰλατον τῶν Μετὰ τὰ φυσ. 91,6
 ἀμα κατηγορεῖν, λέγειν 40,12, 22 sq.
 ἀμαθής. τὸ ἀ. 14,26
 ἀμαρτάνειν. ἡμάρτηται ὁ λόγος 146,31
 ἡμάρτημένος 174,23 κατὰ τὸ σχῆμα 19,2
 90,28, 29 136,23, 36 195,23 τὸ σχῆμα
 ἡμάρτημένον ἔχων 135,31 τὸ ἡμάρτημέ-
 νον 49,13 ἡμάρτημένως 179,25
 ἀμαρτία τοῦ λόγου 137,13
 ἀμεινόνως 121,6
 ἀμερής 96,6
 ἀμεσος 3,33 ἀμέσως 4,1
 ἀμήγανος. τῶν ἀ. (ἔστι) 3,10
- ἀμόλυντος 189,19
 ἀμφιβολία. ὁ κατὰ ἡ. λεγόμενος (τόπος
 dist. ὁ καθ' ὅμωνυμόν λ.) 11,17 τὸ
 δεύτερον εἶδος τὸ κατὰ τὴν ἡ. (dist. τὸ
 πρῶτον εἶδος τὸ κατὰ τὴν ὅμωνυμάν)
 21,7,8 οἱ παρὰ τὴν ἡ. σοφισμοί, παρα-
 λογισμοί (dist. οἱ παρὰ τὴν ὅμωνυμάν)
 22,37 sq. 28,5 sq. 139,26 ὁ κατὰ ἡ. ἔλεγ-
 χος 138,34 γένεσις τῆς ὅμωνυμίας καὶ
 τῆς ἡ. 128,14 τέσσαρες τρόποι 137,20 sq.
 144,10 sq. cf. 28,2 sq.
- ἀμφιβολος (dist. ὅμωνυμος) 11,34 71,27
 saepe a. ἔλεγχος 123, 30 ἔχειν τὸ ἡ.
 (coni. τὸ διττόν) 145,15,16
- ἀμφιδέξειν pass. 134,28
- ἀμφιδέξιος 134,10 sq. 135,16
- ἀμφισβήτειν pass. περὶ τίνος 3,16
- ἀμφόδους (ἀμφάδους A) 112,8 sqq.
- ἀμφότεροι. καὶ ἡ. 11,18 35,21 39,31
- ἀμφω. καὶ ἡ. 13,3 43,15,16
- ἄν c. opt. fut. 72,21 123,5 148,15 162,2
 c. ind. fut. 11,5 46,23 123,33 179,19 c.
 ind. prae. (?) 124,29 c. coniunct. poten-
 tial. 76,3 86,25 122,5 128,1 112,3
 191,17,19 ἄν omissio optat. potential.
 42,8 63,2 87,7 114,15 16 121,17 126,10
 135,19 138,14 potentiale c. imperfect.
 ἵστως ἡν ἡρωτάτο 190,5—7 irrealē c. op-
 pat. 94,13 156,29 c. plusqpft. 72,15 ἄν
 irreali omissio imperfect. 124,17 128,20
 168,19 — οἷον ἄν ἀποκριθεῖν (pro ἀπο-
 κριθῆ) 103,17
- ἄν c. coni. aor. et ind. fut. in eodem enum-
 tiato 85,17,18 c. indic. prae. 142,18
 c. optat. aor. 87,6 116,16 c. imperf. in
 enuntiato irreal. condic. 144,21 ὡς ἄν
 εἰπέ τις 152,24 omissio verbo (?) 95,28
 c. coni. in enunt. interv. διθῆναι ἄν
 ἀμφιβόλον ἔστι τὸ ἡρωτημένον ἡ ὅμωνυ-
 μον 71,27 73,2 cf. κἄν
- ἀναβιβάζειν τὸν τόνον 34,24
- ἀνάγειν pass. πρὸς τὴν ὑγείαν 26,28 τὸν
 λόγον εἰς τὴν ἀσκούσιαν 29,1 ἐπὶ τὸ κα-
 θολικώτερον 135,25 log. εἰς 56,28 57,3,
 7 sq. 99,11 al. ὑπό τι (ὑφ' ἐν γένος) 98,20
 149,28 150,6 sq. 157,23
- ἀναγινώσκειν (περιπομένως) 33,18,27
 (οὕτως) 34,22 35,1,4 (κατ' ἔρωτησιν
 καὶ ὑπερβατῶς) 84,5,9 165,19 (διεπόνως
 καὶ κατὰ ἀπόφασιν) 85,21

- ἀναγκαῖος (coni. ἀληθής) 3, 19. (coni. ἄκμεσος) 33 ἀ. ἐρώτημα expl. 52,7 sq.
πᾶν ἀ. ὅν 148,2,3 cf. δύνατος
ἀναγωγὴ log. εἰς 58,3 εἰς τι ἔχειν τὴν ἀ.
86,3
ἀναδύεσθαι coni. ὀνεῖν 128,4
ἀναθρεῖν 125,18
ἀνατρεῖν 49,14 135,28 190,31 191,10,11.
(ἀνατρῆσαι) 27 sq. 193,21
ἀνατρέσις 49,14, 19 191,12 al. ἀ. ποιεῖσθαι
137,5
ἀνακαλύπτειν. ἀνακεκαλυμμένως 101,20
ἀνάκλασις (ἄψεως coni. διάκλασις) 9,34
ἀνατράσθαι ὑγείαν 26,36
ἀναχυκλοῦν περὶ τι 176,10
ἀναλογία βάσιν ἐπιστήμην 24,10 αὐθίς τὴν
λέξιν 23,18 150,31
ἀναλέγειν med. 17,15
ἀναλόγια. ἐν πολλαπλασίᾳ ἀ. 89,7,8 τὰ
ἐν π. ἀ. ταχὺ αἴσχονται ibid. 8,9
ἀναλύειν log. εἰς 136,16 137,7
ἀναμαρτήτως ἐρωτᾶν 15,33
ἀνανεύειν 111,10, 14, 15 149,17
ἀνάπαλιν. τὸ ἀ. 79,7 137,4 149,28 159,24
ἐπὶ τοῦ ἀ. 160,3
ἀναποδείκτως λαμβάνειν 47,22
ἀναρμοστία 134,4 135,7 sq.
ἀνάρμοστος 119,17 120,2
ἀνατρέψεσθαι περὶ τι 93,28,29
ἀνατολή 163,6,7
ἀνατρέπειν (πόρτασιν) 10,30 (λόγου) 86,19
(συλλογισμὸν) 135,32 (λόσιον) 161,24 (τοὺς
μὴ οὐτωσὶ διαιροῦντας) 78,16 sim. 126,30
ἀνατρεπτικός 127,9
ἀναφέρειν pass. ἐπὶ τι 119,2 πρός τι
127,8,9
ἀναφορά. πρὸς ἄλλο τὴν ἀ. ἔχει 104,17
Αναφορά 76,12 cf. δύνασθαι
ἀναγωρεῖν τίνος 100,34,35
ἀνδρεῖ 4,15 sq. 43,3 sq. 131,19, 27 134,1
167,6 sq. 180,1 sq.
ἀνδρεῖος 4,15 sq.
ἀνδριάς 31,23, 24
ἀνέγκλητος τὸ ἀ. 35,5
ἀνέδην ἐρωτᾶν 101,22
ἀνεπιστημοσύνη 24,26
ἀνεπιστήμων 13,22, 28 23,33 sq. i. q. σο-
φιστής 60,28
ἀνεπιστημόνης 40,18 41,3
ἀνετος adv. 121,32
ἀνθίστασθαι 124,10 (πάντῃ) 130,23
ἀνθρωπος exempl. 4,24 10,22 sq. 42,7 58,
13 sq. 69,26 133,9 sq. 136,4,5,7,27 137,29
162,32 170,6 ἡ τῶν ἀ. φύσις τῇ ὅλῃ
συνδεθεῖσα 3,20,21 ἐπὶ τοῦ οἰδηροῦ γέ-
νους οὐκ ἀγαθοῖ 6,23,24 cf. 45,32 λόντων
πρὸς τὸ ἄ. (opp. πρὸς τὸ πρᾶγμα) 123,1
ὁ καθόλος, ὁ μερικός, ὁ ἐνικός 67,19, 20.
26 τρίτος ἄ. 158,20 sq. τὴν ιδέαν ἀνθρω-
πον ibid. 22
ἀνιδρωτή 14,16
ἀνισος. ἀνιστος πρὸς ἄλληλα 181,21
ἀνιστάναι. τὸ τὸν ἀνιστάμενον ἐστηκέναι
διτέτον 25,29 sq.
ἀνόρτος coni. παράδοξος 101,17
ἀνοίκειος τῆς διαλεκτικῆς 129,4
ἀνόδοιος ἀνομοία 192,20,33
ἀνομούσιος 12,17
ἀντερ c. opt. 117,16
ἀνταποδιδόναι intr. 192,14
ἀντεισάγειν 162,7
ἀντεπιχειρεῖν 117,10
ἀντέχεσθαι τῆς Δημοκρίτας 95,17 δόγματος
101,13
ἀντίγραφον 18,24
ἀντίθεσις. ἡ σὺν ἀ. ἀντιστροφή 49,6, 7, 13
178,5 κατ' ἀντίθεσιν λαμβάνειν ibid. 1
ἀντικεισθαι. τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον
(dist. τὸ ἐναντίον) 10,25,31 11,9 50,19
ἀντικρυς 33,22
ἀντιλαμβάνεσθαι (ἡ γενισις) 48,20
ἀντιλέγειν 1,18, 21 115,23
ἀντιληψίς. συγκρίσει καὶ διακρίσει τῶν αι-
σθητηρίων ἡ ἀ. τῶν αἰσθητῶν γίνεται 23,
15,16
ἀντιπαριστάναι. ἀντιπαριστῶντος 102,15
ἀντιπίπτειν. τοὺς ίσας ἀντιπεσόντας καὶ
φύσαντας 86,14, 15
ἀντιστρέφειν trans. (τοὺς δρους) 48, 4
63,8 intrans. 48,6, 7 al. πρός τι 69,25 sq.
ἀντιστρέψαντας ὑγτέον 183,1 sim. 48,8
ἀντιστροφή. ἡ σὺν ἀντιθέσει ἀ. 49,6, 7, 13
178,5
ἀντιτρόφως τούτῳ 21,20 ἔχειν ibid. 15
137,28 139,22 144,16
ἀντιτάττεσθαι διά πάντων 130,24
ἀντιτιθέναι τι τίνος 102,14, 15
ἀντίφασις τοῦ συμπεράζματος 11,5 τῆς
θέσεως 164,8 φαινομένη 45,38 συναλη-
θεύσει ἡ ἀ. 119,29 120,7, 8 ἡ τῆς ἀ.
ἐρώτησις 82,9, 10 ἀποκρίνεσθαι τὴν ἀ.
124,21 λέγειν ibid. 31 συλλογίζεσθαι 72,31.

- 33 77,12,16 95,24 συμπεραίνειν 77,14
συνάγειν 46,27 55,26 27 57,17 65,26
71,25 77,20 εἰς ἀ. ἄγειν 61,9 περιάγειν
2,25 42,15 43,26 περιφέρεσθαι 46,8 ἐν
τῇ ἀ. ἔχειν τὸ αἴτιον 82,16 sq. ἡ κατ²
ἀντιφάσιν ἐρώτησις 81,35 103,16
ἀντιφάσκειν ἔστω³ 45,20
ἀντιφατικός. τὸ ἀντιφατικῶς ἀντικείμεινον
(dist. τὸ ἔναντιον) 10,25 31 11,9 50,19
ἀντωνυμία 34,25
ἀνύστιμος adv. 164,33
ἄνω. ἡ τῶν ὅντων ἀνωτάτω διαίρεσις 20,27
τοὺς ἀνωτάτω τρόπους 78,11 τὰ ἀνω-
τάτω γένη 149,16
ἄνωθεν ἐλέγετο 21,17 sim. 38,7 57,34
67,32 79,26 98,29 100,27 109,6 161,25
μικρὸν ἀ. 41,34 105,33 τῆς ἀ. ἐννοιάς
135,14
ἀνώμαλος. τὸ ἀ. τῆς συνηθείας 67,32
ἀνώνυμος 134,6
ἀνωφελής 175,15 ἀνωφελῶς 126,25
ἀξιοῦν τὸ προκείμενον 115,12,13 ἀξιοῦσθαι
i. q. νομίζεσθαι 130,12
ἀξιώματα expl. i. q. πρότασις 162,10 κοινὸν
ἀ. τῶν φιλοσόφων 49,27 geometr. 7,26
ἀξιωσις ἀπρεπής 86,24 τὴν ἀ. ποιεῖσθαι
ibid. 28
ἀξινετος 13,27
ἀδορισταίνειν 57,24
ἀδριστος (coni. κατα) 98,24
ἀπαγγέλλειν τὸ δασφῶς 31,27 σαφῶς 65,3.
24 186,24 ἡ λέξις ἐλλιπέστερον ἀπήγγελ-
ται 180,28
ἀπάγειν τινὰ ἀπὸ δέξης 123,18 πρὸς ἀπά-
την 110,9 εἰς τὸ ἀδύνατον 164,1 εἰς
σολουκισμόν 185,3
ἀπαγωγὴ εἰς παράδοξον 101,11
ἀπαιτεῖν 100,25 θέμεν συνῆκται 114,17
ἀπαντᾶν ἀπὸ τοῦ κατὰ νόμον 103,9 πρὸς
τινα 86,14 178,32 πρὸς τι 121,23,31
157,28 175,26
ἀπαρέμφατος 36,17,18 ἔγκλισις 34,28
ἀπαριθμεῖν pass. 64,11 72,10 109,10
135,24 med. 17,13,14 19,23 37,13
159,7
ἀπαριθμητικός 9,1 27,5
ἀπαρνεῖσθαι opp. διδόναι 119,7 178,33
180,10 aor. med. 45,5 130,7
ἀπάρητησις coni. ἀπόφασις 83,25
ἀπαρτίζειν λόγον 32,7
ἀπατᾶν. ἡ τῶν ἀνθρώπων φύσις τῇ ὅλῃ
- συνδεθεῖσα ἀπατᾶται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
3,21 sophist. 1,12 11,14 12,2 9,34
32,25 al. τὸ ἀπατᾶν καὶ ἀπατᾶσθαι ἀπὸ
μικρᾶς τινος κοινωνίας καὶ ὁμοιότητος σο-
φιστικόν 12,22 cf. 9,11,32 παρά τι 148,13
ἀπάτη sophist. 6,5,31 9,16 12,4,5,13 42,8
67,15 al. coni. νίκη 87,1 88,6 παραδίδο-
ναι μέθοδον τῇ ἀ. 101,26 δὲ ἡς ἂν τις
τὴν ἀ. διαδιδράσκοι 107,29 ἡ ἐπὶ τῶν
ὄνομάτων ἀ. 12,36 τὴν ἀ. ἔχειν 25,28 οἱ
τρόποι τῆς ἀ. 197,26
ἀπατητικός 99,9 107,28 τὸν μέσον ὅρον
ἀ. ἔχειν 89,16 τοῦ μέσου ibid. 21,22
ἀπειρόντων τὸν συλλογιζόμενον συλλογίσασθαι
142,4
ἀπελέγγειν 44,5 56,3 75,25 100,33 116,5
135,31
ἀπεικόνιναι. οὐδὲν ἀπεικός 150,1 οὐκ
ἀπεικόνισται 57,30
ἀπεπτος 93,2
ἀπεριληπτος coni. ἀπειρος 13,4
ἀπερισκεπτος adv. 180,12,13
ἀπλοῦς. ἀπλουστέρα γραφή 189,1,2 ἀπλῶς
εἰπεῖν 150,11
ἀπό. ἀπὸ τῶν σοφιστῶν λεγόμενον 147,4
οὖδὲ δὲ (ἀπ?) αὐτῶν .. τὸ τέλειον ἔσχον
ἀλλὰ ἀπὸ τῶν δ. 198,12,13 οἱ ἀπὸ ἔκει-
νων 196,28,29 ἀπὸ τοῦ c. inf. 49,34
ἀποβάλλειν νόσον 69,35
ἀποβλέπειν πρός τι 127,29
ἀποδεικνύναι. ὁ ἀποδεικνύων οἱ διαλέγε-
ται ἀλλὰ συλλογίζεται 17,24,25 ὁ ἀπο-
δειγμῶς οὐκ ἐρωτᾷ 114,15
ἀποδεικτικός (μέθοδος) 1,4 (συλλογισμός) 2,5
7,15 17,29 sq. (πραγματεία) 3,18 (ἐπιστήμη)
3,27,29 (λόγος) 5,1 expl. 17,17 sq. ἡ ἀπο-
δεικτική (προτέρα τέτακται) 3,32
ἀπόδειξις 1,2 3,28 σημειώδης 48,28 ἥητο-
ρική ibid. 31
ἀποδέχεσθαι τι 153,5 τινὰ 187,18
ἀποδιδόναι (σκοπόν) 3,4 (αἴτιον) 98,2.
(τὶ πρός τι) 29 (διαφορά) 99,15 (εἰδη)
109,6 (λύσιν) 162,6 (ἔξηγησιν) 183,27
ἀποδιδράσκειν τὸν ἔλεγχον 142,8
ἀπόδοσις τοῦ μερισμοῦ 187,25
ἀποκαλύπτειν 125,26,27
ἀποκόπτειν τὶ τινος grammaticē 34,28
ἀποκρίνεσθαι. τοῦ ἀποκρινομένου ἔργον
16,4 διαλεκτικῶς 43,15 σοφιστικῶς 135,1
aor. pass. 103,17 106,2,4 124,26 130,3
191,16,17

- ἀπόκρισις def. 130,6 κυρίαν ἀ. ποιεῖσθαι
ibid. 4 τὴν τούτου ἀ. 102,2
- ἀποκυτίσκειν νοήματα 28,28
- ἀπολαμβάνειν. τὸ καθ' αὐτὸν ἀποληφθέν 168,12,21
- ἀπολείπεσθαι τινὶ τινος 96,4
- ἀπολογεῖσθαι εονι. ὑπέχειν λόγον 98,7
- ἀπολύειν τὸν Δία τοῦ φεύδεσθαι 35,5 ἀπολύτως καὶ καθ' αὐτὸν 31,2
- ἀπομάχεσθαι πρὸς τινὰ 99,13 123,22
- ἀπόπειρα. ἀ. ποιεῖσθαι 88,12
- ἀπορεῖν. ἀπορῆσαι ἄξιον 17,15,16 τὸ ἀπορούμενον 92,23
- ἀπορία δοκοῦσσα 19,32
- ἀπορρίπτειν τινὰ ὡς βδελυρόν 173,15
- ἀποσημείωσις plur. εἰς 1,1
- ἀποστοματίζειν 24,4,5 sq. 139,5
- ἀποσώζειν intr. 160,21
- ἀποτελεῖν σοφισμόν 29,21 φαντασίαν ἀποτελεῖ ἐλέγχον 114,1 τοῦ διττοῦ 167,21 ἀποτελεῖται τὸ δεύτερον εἶδος 21,7 λόγος 32,32 καὶ τοιοῦτο ἀποτελούμενοι (παραλογισμοί) 63,8,9
- ἀποτίκτειν παραλογισμόν 28,19 29,5,6 32,31 διττόν 28,26
- ἀποφαίνειν τὸ φεῦδος 117,11 med. c. acc. e. inf. 2,22 τὶ οὐ καλῶς 3,20 τὰ ἐναντία 44,5
- ἀποφαντικός adv. 114,2,3
- ἀπόφασις. αἱ ἀ. ἀόριστοι εἰσιν 98,22 ὅλη ἀ. expl. 134,23 κατὰ ἀπόφασιν ἀναγνώσκειν 85,21 ἐρωτᾶν 111,11
- ἀποφάσκειν 71,30 150,26 al. seq. inf. c. μῆ 85,8 τὶ ἀπό τινος 58,17 85,19 181,24 ἐπὶ τινος 87,6 130,3 pass. 61,6
- ἀποφέρειν εἰς τὸ φανόμενον φεῦδος τὸν ἀποκρινόμενον 101,10
- ἀποφέύγειν τὰς σοφιστικὰς ἐνοχλήσεις 2,7
- ἀπόγρη τοῦτο 163,23
- ἀπογωρεῖν (τοῦ λόγου εονι. ἀφίστασθαι) 117,19 118,4
- ἀπρόσωπος διάλεξις 12,10,11
- ἀρρ in apodosi post εἰ 15,6 58,8 60,23 85,26 151,22 171,33 174,3 196,2 post ἐπειδή 77,33 ὡς ἄρα 68,2 δὲ ἄρα 101,25 103,9 172,13
- ἀργός (dist. Αργος) 66,33
- ἀρέτειν. ὡς αὐτοῖς ἀρέται 80,13 ἀρέσκειν τῇ ἐρωτήσει 65,17,18 124,29
- ἀρετή 133,25 sq. αἱ ἀ. διδασκαλία 90,21 sq.
- ἀριθμεῖν. τὰ ἀριθμούμενα opp. δὲ ἀριθμός 12,29 sq. τὰ ἀριθμητά 13,1,3 sq.
- ἀριθμητικός 147,15 ἀριθμητική 83,8 119,18
- ἀριθμός opp. ὄνομα 12,28 sq. ἀριθμῷ εἰς (opp. εἴδεται) 68,2 126,29 εἰς ἀριθμόν τινα 9εῖναι ὑπερισμένον 75,18
- ἀρκεῖν. ἀρκούντως 2,5 4,4 10,9 37,5 142,16 165,36 176,8
- ἄρριψις 188,4 sq.
- ἄρματειν (ἄρματτειν) 148,19,32 c. inf. pass. 92,27 τινί 67,29 179,10 185,32 ἐπὶ τινος 90,25 sq. 123,6 148,15 151,7 al. εἰς 162,2,20 ἡρμοσμένος 119,16 120,2
- ἄρμοντα (ψυχή) 134,3 sq. 135,6 sq.
- ἄρνεται 149,30
- ἄρνητικός εονι. ἀποφατικός 84,6
- ἄρραξις εονι. ἔσθιειν 103,3
- ἄρρενικός (ἀρσενικός) grammaticē 107,7 185,17,25 ἀρρενικῶς λέγειν 185,23 186,14 187,31 ἀρσενικῶς ἐκφωνεῖν 36,5
- ἄρρην grammaticē 11,31 sq. τὸ ἀ. 187,30 188,2
- ἄρτιος opp. περιττός 12,30,31 119,18 sq.
- ἄργεισθαι. εὐθὺς ἀρξάμενος 2,25
- ἄρχῃ πολλαχῶς 133,6 τὰς οἰκεῖας τῇ προκειμένῃ πραγματείᾳ ἀ. (εονι. στοιχεῖα) 7,24 expl. i. q. πρότασις 141,26 τὰς ἀ. συλλογίζεσθαι 96,2 τὸ ἐν ἀ. (εἰς ἀ.) αἰτεῖν, αἰτεῖσθαι, λαμβάνειν 45,8 sq. 47,6 sq. 55,29 εἰς ἀ. 115,1,9 ἐν ἀρχαῖς τῆς πραγματείας 104,9 κατ' ἀρχάς 61,10 89,25 99,24 106,9 149,2 178,8
- ἄρχιτεκτονεῖν τινος 26,9,10 ἀρχιτεκτονεῖσθαι ή ἀρχιτεκτονεῖν ibid. 13
- ἀσάφεια 23,16,26 59,7
- ἀσκός 108,10
- ἀστήρ 28,22
- ἀστρον 119,2
- ἀστροφος (λέων) 12,21 (κύων) 28,21 81,17 83,21 127,29,30 128,21,23 165,13
- *ἀσυλλόγιστα 135,31
- ἀσυλλόγιστος (συζυγία) 4,23. (πλοκή) 25 66,9 89,3 135,27 136,20 (σχῆμα) 89,32 (τρόπος) 163,17 (εονι. σοφιστικός) 193,9 ἀ. εἰ 136,10 τὸ τοῦ σχήματος ἀσυλλόγιστον 162,33
- ἀσυμμετρία τοῦ διαστήματος 9,33
- ἀσύμμετρος 119,19 122,23 170,12
- ἀσγετος σχέσις 152,24

- ἀσχημάτιστος χαλκός 31,23
 ἀσώματος 197,13
 ἀτε c. part. 128,1,5 133,11
 ἀτελής 196,32
 ἀτεχνος 98,11 (σκυτεύς) 146,11 οἱ ἄ. 59,19
     ἀτέχνως 97,5 98,11
 ἀτομος 151,3 οὐσία 68,4 151,5 159,11
 ἀτονος opp. ἴσχυρός 103,2
 ἀτοπος. ἄ. τι συνάγειν 10,30, 11,10 συμ-
     περάνεσθαι 124,9 ἐνάγειν εἰς ἄ. 100,24
     τὸ συμβαῖνον ἄ. 180,11 181,7
 αὐ πλιν 32,5
 αὐξάνειν ἐπὶ μέρᾳ 196,30 pass. ἐπ' ἄπει-
     ρον 75,30
 αὔξετον pass. 89,9 intrans. ibid. ἐπ' ἄπει-
     ρον 13,14
 αὐτόθιν 1,9 131,23 176,25 εονι. προσηγου-
     μένων 196,16
 αὐτόθι 118,28
 αὐτοκίνητος 134,28 135,2
 αὐτόπιστος εονι. ἀληθής 3,25 10,21
 αὐτός. ἀμα τε καὶ κατὰ ταῦτον 30,34 ταῦ-
     τὸν τῷ ποσῷ, τῷ ἀριθμῷ opp. τῷ εἰδεῖ
     καὶ τῷ ὅρῳ 64,2 sq.
 αὐτοτελῶς εονι. κυρίως 132,15
 ἀφαιρεῖν. ἀφαιρεθέσης τῆς ὑποθέσεως 51,3
     ἀφαιρεθέντων τῶν ψευδῶν (opp. τεθέντων
     τῶν ἀληθῶν) 152,26
 ἀφαιρεσις γρημάτων 42,17
 ἀφθονία. ἔχειν πολλήν ἄ. τινῶν 71,14 πα-
     ρέχειν εἰς τὸ ἀπατήσαι 100,32
 ἀφιέναι τινὰ πρὸς ὅρκους 173,14 omittere
     23,28 c. inf. 91,6 164,4
 ἀφίστασθαι τινος 3,24 τοῦ λόγου 117,12 sqq.
 ἀφορᾶν πρός τινα 2,28 πρός τι 8,3
 ἀφορίζειν. ἀφωριζμένος peculiaris 98,3
 ἀφορμή (παραλογισμοῦ) 172,30
 ἀφωνος οὐκ ἄφωνοι διατελοῦσιν 72,16, 23
 ἀχραντος 189,19, 20
 ἀψευδεῖν 15,30
 ἀψυχος 8,24 9,17
- Βάδισις (dist. ἔρψις, νεῦσις) 138,6
 βαρύς opp. δέξις 119,17 βαρεῖα προσφότια
     expl. i. q. ἡ περισπωμένη 159,28
 βασιλίσκος 12,18 sq. ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας
     δηλονότι ὃν τοῦ ἀστράφου λέοντος ibid.
 βάσις. αἱ πρὸς τῇ β. γωνίαι 83,15
 βδελυρός εονι. συκοφάντης 173,15
- βῆτα signum libri 34,5 192,34
 βιβλίον 1,19 2,2. (ἐν τῷ παρόντι β.) 6 160,
     1.5 δίχα βιβλίου 139,5
 βλέπειν 145,23
 βοηθεῖν εονι. ὑπέρ τινος λόγους ποιεῖσθαι
     115,23
 βορρᾶς καθαρός, ὑγιεινός 189,19
 βούλημα 100,29
 βούλησις dist. δόκησις 52,27 53,10,12
     τῶν πολλῶν 102,10 plur. ibid. 9,16
 βούς 42,4,7 112,10 132,1 170,6
 βραδύς. βραδιον 122,16
 βραχυλογία 189,31
 βραχύς. ἔκ τινος βραχείας ὄμοιότητος 9,32
     διὰ βραχέων ὑπομιμήσκειν 8,16 συλλο-
     γίζεσθαι 117, 23 κατὰ βραχὺ 196,29
     197,11 πρὸς βραχέος 47,7
 βροτός 38,22 63,27
 βρῶμα plur. 93,2
 βωμός 8,30
- Γε. δέ γε 3,16, 28 40,18 μέντοι γε 160,21
     εἰ μή — τόν γε 127,27
 γειτνιάζειν 195,26, 28 195,10,11
 γειτνιάσις πρός τι 196,17, 18
 γελαστικός 69,26 112,21, 23
 γένεσις dist. πάθος 35, 23 sq. εἰς φύσιν
     αἰσθητή 110,21
 γενικός. γ. στοχασμοί 1,14 3,6 κατὰ γ.
     πτῶσιν 166, 31 γενετῶς εονι. κοινῶς
     17,10
 γένος. τὰ γένη τῷ φύσει πρότερά εἰσι τῶν
     εἰδῶν 7,17 τὰ γ. συνανύμως τῶν εἰδῶν
     κατηγορεῖται 38,29
 γεύεσθαι ἡτορικής 97,7
 γεῦσις 48,20 τῷ γ. κρίνειν 9,13
 γεωμέτρης 7,27 18,21 82,33 95,12 (opp.
     ὁ ψευδογραφῶν) 99,3 sq. 116,6 170,12
 γεωμετρία 17,25 83,8 ἀρχαὶ σημεῖα καὶ
     γραμμαὶ καὶ κύκλοι καὶ ἀξιώματα 7,25
     76,7, 19 90,2, 10, 12 94,10 ἐν ταῖς φευ-
     δογραφίαις ταῖς κατὰ τὴν γ. 18,19, 20
 γεωμετρικός 18,21 76,6 γ. συλλογισμοί
     def. οἱ διὰ ποσοῦ συνεχοῦς συλλογήμενοι
     17,31 γ. ψευδῆς θεογός expl. 76,18 γ.
     ἀρχή 195,19 ἡ γεωμετρική 119,19
 γῆ 42,4 94,10 170,14 cf. γῆς
 γίνεσθαι. μηδὲν ἐκ τοῦ μηδαμῆ μηδαμῶς
     ὄντος γίνεσθαι 49,28

- γινώσκειν ἔρωταν, ἀποκρίνεσθαι 15,21
γνωστός 119,21 sq.
- γλίχων 92,17, 19
- γνώμη φιλόνετος καὶ μηδὲν εἰδούτα 121,19, 20
- γνωρίζειν. τοῦτο ξανθὸν εἶναι γνωρίσασα
9,13
- γνώριμος comp. 3,33 πᾶσι (eoni. κοινά)
98,3 γν. ποιεῖν, γνέσθαι 87,3, 5
- γνωστοίς περὶ τίνος 9,30 εἰς γν. ἄτεν 24,11.
(eoni. ἐπιστήμην) 27
- γοργός adv. 106,16
- γοῦν 1,5 7,16 34, 20. 25 35,26 37,20,26
40,27 41,25 49,11 50,4 52,23 al. epanaleptice
43,13 98,23 129,23 164,9 καὶ
γοῦν 35,7 37,13
- γράμμα. μηδὲ πᾶσαν σύνθεσιν γραμμάτων
συλλαβάς ἡ δύναματα ποιεῖν δύνασθαι 14,5
- γραμματικός 107,14
- γραμμή 7,26 94,10 ἐφ' ἐν διαστατή 96,5
εφ. στιγμή
- γραφή. ἐν γρ. κείμενον 32,29,30 *lectio* 156,23
167,16. 27 188,31 189,2 geom. 90,2
- γυμνάστιον dial. 121,29
- γυμναστικός 18,7
-
- *Δαιμων (ορρ. ἄγγελος) 44,12
- *δακτυλομετρεῖν. τὰ δακτυλομετρούμενα
12,28
- δάκτυλος. ἐπὶ τῶν δ. ἐν ταῖς ψήφοις συλλογίζομενοι 12,25, 26
- δασύνειν grammatices (ορρ. ϕιλοῦν) 144,34
- δασύς. δασεῖν προσφέντα (ορρ. ϕιλή) 143,33
ομ. πρ. 23,9
- δεδοικέναι ἵνα μή 103,5
- δεικνύναι c. infin. 2,4 διὰ συλλογισμοῦ
11,1 εἰ τοῦτο εἴη δεικνύμενον 94,23
- δεικτικός τενος 29,20 40,25 122,21 194,12
- δειλία 134,2 180,1 sq.
- δεῖν. σημαίνει τὸ δέον καὶ τὸ ὠφέλιμον καὶ
τὸ καλόν . . καὶ τὸ ἀναγκαῖον . . καὶ τὸ
συμφέρον 24,33 sq. τριγῶς 25,3
- δεινός εἰς 101,26
- δεινότης (Ἀριστοτέλους) 112,13
- δεῖξις. τῇ καλουμένῃ ἐπ' εὑθείας δ. 75,33
ορρ. διὰ τῆς ἀδυνάτου δ. ibid. 34
- δεκάς (ποιόν) 152,2, 7
- δένδρον. τὸ δ. τὸ ἐστηκός δυνάμει πλοίον
31,22
- δεσμός (λύειν τῶν ἀμηχάνων τὸν δ. ἀγνοοῦντα) 3,11, 13, 14
- δεύτερος (ορρ. πρότερος) 5,25 18,4 ἐν τοῖς
δευτέροις τῶν Προτ. ἀναλ. i. e. ἐν τῷ
δευτέρῳ (βιβλίῳ) τ. Ηρ. ἀ. 47,11 50,9,10
140,17 cf. 10,5, 6
- δέχεσθαι τάλη^η 123,10 ἀποκρίσεις 130,
20 οὐτῶς λόγον 87,24 ἐκατέρως δέχεσθαι 23,6
- δή. δὴ 3,28 δστις δή 162,12 ὥσπερ δή
59,6 84,23 145,29 παρ² αὐτοῦ δὴ τούτου
52,10 sim. 135,15 λέγω δή 6,26
59,35 65,30 145,7 φημι δή 160,24 in
apodosi (post εἰ) 38,5 τάτε δή 160,22
(post ὥσπερ) οὖτο δή 7,28 τὸν αὐτὸν
δὴ τρόπον 130,21 (post δέ) τοῦτο δή
9,1 epanaleptice 40,20 153,16 (?) 156,
3 176,27, 32 183,33 δὴ οὖν 144,7 οὖν
δὴ 162,1
- δῆθεν. οἷα δ. 27,7 ὡς λέγοντα δ. 33,19 sim.
196,19
- δηλαδή 8,10 40,5 138,1 150,14
- δηλητήριος (φάρμακον) 2,12
- δηλος. δ. ποιεῖν 179,20 186,24 τινὰ ὡς
ἀγορεῖ 71,12
- δήλωσις. πρὸς δηλωσιν 145,8
- δηλωτικός 6,18 23,3 30,22 36,21,27 57,
13 59,15 60,37 al. μερικώτερόν ἐστι δηλωτικὸν 41,20
- δημιουργός (πεδίλων) 40,31
- δημόσιος 32,25, 26, 30
- δήποτε. δπως δ. 7,11 cf. 166,22 n.
- δήπου 57,20
- δῆτα. οὐ δ. 24,18 42,32 82,12 πῶς δ. 135,
12 τάτε δ. 32,30 43,25 αὐτό δ. τό—
θεωρούμενον 158,28
- διαβεβαιοῦσθαι 15,12, 14
- διάβροχος 62,10
- διαγνώσκειν 77,6
- διαγωγή. ἀγαθὸς κατὰ τὴν δ. 40,25
- διαδέχεσθαι 198,13
- διαδιδράσκειν τὴν ἀπάτην 107,29
- διάθεσις σωματική plur. 9,17 σώματος 36,19
- διατρεῖν logice 25,10 31,12, 16 sq. 116,29,
33 121,22 124,7 sq. 198,8 al. εἰς 20,31
37,3 99,12, 15 opp. συντιθέναι 147,20
159,23 ἀπό 142,22, 24 145,15 ἐν 64,20
med. 127,29 διηρημένως (ορρ. συνημμένως) 40,16 41,3,6 77,21
- διατρέσεις 7,29 31,14 ἡ τῶν ὄντων ἀνωτάτω δ. εἰς φωνάς ἐστι καὶ πράγματα 20,27.

- 28 τὴν πρώτην δ. ἔχειν περὶ τι 20,30 sq. τὸ κατὰ τὴν δ. (εἰδος) 21,21 δυνάμει τὸ διττὸν ἔχουσι οἱ παρὰ τὴν δ. (σοφισμοί) 23,5 sq. τρίτος 31,8 sq. παραλογισμός 32,2 τὸ παρὰ τὴν δ. (τρίτον τυν) παρὰ τὴν σύνθετον (ἔστι) 143,16,17 δ. παιεῖσθαι 127,19 sq. διὰ διαιρέσεως ἐρωτᾶν 84,22 ἐρωτῆσις κατὰ διαιρέσιν ibid. 21 sq. ἐρωτᾶν 86,18 87,13 sq. ἐκ δ. προβαίνειν 85,7 τὸ ἐκ δ. ληφθέν 198,8 χωρίς, μετά δ. 128,9 132,18
- διαιρετικός, διαιρετικῶς ἐρωτᾶν 84,32 διὰ τῆς δ. συλλογίζεσθαι 198,4
- διαικεῖσθαι. τῆς τούτων φύσεως πόρρω διαικείμενοι 9,29
- διαικελεύεσθαι 2,29
- διάκλασις (ὅψεως coni. ἀνάκλασις) 9,33
- διαικόπτειν τὸν λόγον 28,30
- διαικριθοῦν med. 40,27
- διαικρίνειν 69,19 71,21,23 99,18 pass. περὶ τὴν διάλεξιν 91,14
- διάκρισις τῶν αἰσθητηρίων ορp. σύγκρισις 23,15 coni. διδύλωσις, dist. φθορά 51,31,32
- διαιρετικός ὄψεως 37,28,29 sq. 54,10,11 59,12,14
- διαιραμβάνειν 10,9 19,9 περὶ τίνος 1,17 2,5, 16 27,3 28,31 37,5,10,12 (διειλήφιεν) 98,12 136,23
- διαιλέγεσθαι dist. συλλογίζεσθαι 17,24,25 περὶ τίνος 1,4 2,7 8,12 11,20 96,1 μετά τίνος 102,8 121,18 φαύλως, κακῶς 9,24 121,17 πειραστικῶς 100,30 διαιλεξάμενος 49,26
- διαιλεκτικός συλλογισμός 2,4 7,16 λόγος (dist. ἀποδεικτικός, σοφιστικός) 5,1 191,14 δ. λόγοι μὴ γεγραμμένοι, γεγραμμένοι 32, 20, 21 cf. 149,3,4 δ. πραγματεία 3,17 4,8 μέθοδος 99,21,22 δύναμις 77,2 δ. συνουσίας (opp. ἐπιστημονική) 82,31 διαιλεκτικῶς ἀποκρίνεσθαι 43,15 — διαιλεκτική expl. 4,3 99,20 sq. πρόθεσις τῆς δ. 17,22 οὐκ ἔστιν ὠρισμένης τινὸς φύσεως 94,1 οὐχ ὠρισμένα ἔχει τὰ διαικείμενα 97,32 οὐκ ἀποδεικτική 95, 23 sq. dist. ἡ σοφιστική 8,2 sq. dist. ἡ πειραστική 88,20 sq. ἀνοίκειον τῆς δ. 129,4 — δ. διαιλεκτικός τὰς ἀρχὰς συλλογίζεται 96,2 δ. (opp. ὁ σοφιστής) ὥσπερ μὴ εἰδῶς ἐρωτᾷ 195,29,30 196,18,19 οὐκ ἀποδεικνύει 95,26 sq. οὐδεὶς δ. Φευδογραφεῖν ἐπιχειρεῖ 93,20 οὐ διαιλεκτικοῦ (ἔστι) τὸ πρὸς πολλὰ ἐφωτήματα μίαν ἀπόκρισιν ποιεῖν 129,25 cf. 124,22 dist. ὁ πειραστικός 18,6 sq. coni. πειραστικός 71,11 dist. ὁ πειραστικός, ὁ σοφιστικός καὶ ἐριστικός 88,23 sq. dist. ὁ ἐριστικός 91, 23 sq. 97,27 99,1 sq. ἀόριστος καὶ δ. καὶ δ. ἐριστικός 93,23 δ. δ. καὶ ἐριστικός περὶ τὸ καθ' ἔκαστα διατρίβουσι κτλ. (opp. ὁ θεολόγος) ibid. 31
- διάλεξις 9,29 12,11 (coni. ὄμιλος) 32,25 91,7,14 (σοφιστική) 101,8 117,1 128,1 172,30
- διάλογος Plat. 14,24 102,23 190,8
- διαιλένειν pass. dist. φθείρεσθαι 51,26 sq. τὰ σοφίσματα 135,23,30 med. 42,8
- διάλυσις τῇ ζωῇ ἐναντία, οὐ ταῦτὸν τῇ φθορᾷ 51,25 sq. cf. διάκρισις
- διαιμαρτάνειν. δημαρτήσθαι κατὰ τὴν ὅλην 4,9 τὴν ὅλην ἔχειν διημαρτημένην ibid. 31
- διάμετρος (σύμμετρος, ἀσύμμετροςτῷ πλευρῷ) 94,24 114,12 122,23
- διανοεῖσθαι τι 78,30,32 διανοηθεῖς expl. 79,2
- διάνοια τῶν λεγομένων 39,13 48,14 119,30 126,5 ἡ σύμπασα τῶν λέξεων διάνοια 166,18 παρὰ τὴν δ. i. q. ἔξω τῆς λέξεως 5,19 ἐν τῇ οἰκείᾳ δ. 72,14
- διαρθροῦν 117,30
- διασαφεῖν 29,23
- διάστασις 96,3,4
- διάστατὸς ἐφ' ἐν 96,5
- διάστημα 9,31,33
- διάταξις τοῦ νόμου 172,23
- διατάττειν. τὸ ὑπὸ τῶν νόμων διαταχθὲν 103,11 med. ὡς οἱ νόμοι διατάττονται 172,23
- διατελεῖν ἄφωνον 72,16,23
- διατηρεῖν 21,17
- διατηρίειν περὶ τι 80,35 93,32 119,26
- διατηρίβη (ἀγνωστική) 120,13. (σοφιστική) 24
- διαφέρειν. οὐδὲν διαφέρει 142,29 168,19
- διαφίλονεικεῖν 3,8
- διαφορά logice 10,9
- διάφορος τὴν φύσιν 44,16 coni. ἀμφίβολος 188,35,36
- διαφωτίζειν διὰ παραδειγμάτων 21,28
- διαψεύδεσθαι 15,25 44,20,22
- διασκαλεῖσθαι. εἰς δ. φοιτᾶν 99,1
- διασκαλία τῶν κατὰ μέρος 7,28 sim. 16, 29 39,12 δ. ποιεῖσθαι περὶ τίνος 17,15

διδασκαλικός 88,13 λόγος ἵ. q. ἀποδεικτικός 17,17 εονι. ἀποδεικτικός 19,4
 διδάσκαλος 160,2
 διδάσκειν def. 35,18 159,33 sq. διδασκάντων ἔστι τὸ διαφεύγειν 86,29,31
 διδάσκων concedere in disputando saepe, τὶ 11,4 25,31 97,11 sq. ἐπὶ τίνος 24,25 27,27 82,15 τὸ ναῦ ἢ τὸ οὐ 179,9,13.25 180,4 4 al. c. inf. 127, 30 al. expl. i. q. συγχωρῆσαι καὶ ὡς ἀληθῶς δὲν λαβεῖν 95, 3, 4 i. q. συλλογίσασθαι 94, 21 opp. λαμβάνειν 33, 3 al. λόγους 97, 16
 διελέγχειν 2,10 14,26
 διενίστασθαι c. inf. 116,27
 διεξίλεναι τι 100,3 περὶ τίνος 67, 17 69,8
 διέπειν. ὁ εὖ τὴν ἀρχὴν διέπων 190,5
 διευκρινεῖν 176,9
 διεστάναι τι τίνος 5,1
 διεκάζειν 173,25, 26 (cf. δίκη) med. ἀτέχνως 97,5, 6
 δικαιοπραγεῖν 191,29, 30
 δίκαιος (φύεται, κατὰ δέξαν τοῦ κρίναντος, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ νόμου) 172,22 sq. τὰ δ. λέγειν 42,16
 δικαιοσύνη 131,20 τοῖς νομοθέταις καλὸν ἐνομοθῆτη ἢ δ. διὰ δειλίαν 103,4
 δικαιοῦν τίνα opp. κατάδικάζειν 174,5
 δικαστής 173,9 sq. γρῦπται τῷ ἔργῳ τοῦ νομοθέτου 26,8 sq.
 δίκη τὰς δικασθεῖσας δίκαια κυρίας εἰναι 173,26
 διορθώσιν med. 123,17 sq. 142,1
 δίπλης (τῷ πλάτε) 43,11 sq. 181,9 sq.
 διπλασίων 6,16
 δισύλλαβος 12,32 38,22 39,6 125,32, 34 160,26 sq.
 διττός expl. 23,6 πᾶν δ. ἐν δύναμι καὶ λόγῳ ἢ δύναμει ἢ ἐνέργειᾳ ἢ φαντασίᾳ 22,27 sq. τὸ δ. expl. i. q. δύμωνυμία καὶ ἀμφιβολία 164,23 165,31 παραλογισμὸς παρὰ τὸ δ. 24,32 τὸ δ. ἔχειν (expl.) 22,26, 32 145,15 (παρὰ τι) 146,10 167,12 διττῶς 136,29
 δίχα c. gen. 50,11 97,5 139,5
 διγηλός 131,30 sq.
 δίγρονος opp. μακρός, φύεται μακρός 145, 1, 9
 δίγμα τῆς φιλοσοφίας 101,13 102,1
 διγματίζειν ὑπολήψεις 101,24

Comment. Arist. II 3 [Alexander] in Sophisticos elenchos.

δοκεῖν ὅτι *videri impers.* 111,14 114,13 pers. *ibid.* 14 *putare* 123,17 c. *dupl.* accus. 123, 21 τὸ μηδαμῆ μηδαμῶς δοκοῦν 20,11 δοκοῦσα ἀντίφασις 55,27 δοκήσει 74,27
 δόκησις. ἡ δ. φανομένη ἔστιν ὑπαρξία 15, 4, 5 dist. βούλησις 52,27 53,10,12 φεύδης 123,21 δοκήσει opp. ἀληθείᾳ 14,28 15,1 κατὰ δόκησιν 15,3, 4
 δόκτημα 91,12
 δόξα. δέξαν λαμβάνειν 10,3 αἱ περὶ τὴν δ. ἀπάται 48,19 ἢ δ. τὰ πάθη συνθέσα καὶ ὡς ἐν δοξάσσουσα *ibid.* 21,22 ἢ ἀπὸ τῶν παρεστάτων δόξα 91,19
 δόξαζειν 20,12 48,22 102,7, 8 103,21, 29 104,2 pass. 103,19 i. q. εὐδοκιμεῖν 102,7
 δοξαστός. σάρισμα περὶ τοῦ δ. 41,28
 δόσις. τρόπος τῆς δ. 152,31
 δοτική (πτωσις) 107,11 186,4
 δρομεύς 91,6
 δρομικός (ἄγρων) 91,6
 δρόνιτος (ἔγχον) 33,20
 δόνασμις. δ. ἔχειν γράφειν, τοῦ γράφειν 30,30, 32, 34 86,22 148,24 διαλεκτικὴ δ. 77,2 τοῦ συλλογίζεσθαι (εονι. ἐπιστήμη) 197,28 τὰς δ. τῶν λέξεων 74,31 δυνάμει διττόν dist. ἐνέργειᾳ φαντασίᾳ 22,24 sq. δυνάμει opp. ἐνέργειᾳ 6,18 45,25 expl. 23,7 31,21 sq. μέγα τῷ δ. 197,7 δυνάμει ἐν τείνειν 31,21 τὸ λεγόμενόν ἔστι δυνάμει τοιωτον 73,18 sim. 69,24 80,25 126,31 156,25 160,10 δυνάμει λέγειν 13,14 30,24 79,31 114,22 118,6 143,25 147,10 151,30 156,35 157,19 171,35 172,5 180,14 183,15 188,34 190,2 συλλογίζεσθαι 94,15 λέγειν 146,19 σημαίνειν 169,5
 δόνασθαι τούτῳ *significare* 118,5 δύναται *initio enuntiati asyndet.* 17,4 115,30 146,24 147,10 169,29 171,12 188,13 190,3 δύναται . . δύναται *anaphor.* 143,18, 19, 30, 31 δυνήσηται 191,27
 δύνατός. λόγων παρατηγεῖν πολὺ δυνατώτερος 101,26 εἰ ταῦτα ἦν τὸ δ. τῷ ἀναγκαῖῳ 147,35 sq.
 δύσανασχετεῖν πρός τι 112,3
 δύσειδής 9,2,8
 δύσθεώρητος 122,22
 δύσις 163,6, 7
 δυσκολαίνειν 178,24 περὶ τι 67,15

- δύσκολία. τὴν δ. παρέχεται 171,5
 δύσκολος 128,5
 δύσφιλος 190,18 192,10
 δυσχερής 128,7 δύσχερως 190,15
- ⁷Εὰν ἀποκρίνηται . . καὶ ἐρεῖ 103,27. 28 c.
 opt. 120,35 195,4 c. ind. 129,6 cf. ἂν,
 καν
 ἔαυτοῦ. ὅταν καθ' ἔαυτοὺς σκεπτόμεθα 68,22.
 34 sim. 137,14
 ἔγγραμματος φωνῇ 18,9
 ἔγγραφεν γεον. ορρ. περιγράψεν 90, 13
 ἔγγραφος 149,5
 ἔγγυμνάζειν. τοὺς τοῖς ἀληθέσιν ἔγγυμνα-
 σθέντας 2,14
 ἔγκαλύπτειν 126,1
 ἔγκαταμιγνύναι 52,10
 ἔγκεισθαι 113,16
 ἔγκλισις ἀπαρέμφατος 34,28
 ἔγκράτεια 131,18 sq.
 ἔγκωμιάζειν (Ἐλένη) 118,28
 ἔγγειρεν dialect. ἐπί τι 18,8
 ἔδαφιον. ὥσπερ κεῖται ἐν τῷ ἐ. γεγράμμέ-
 νον 39,22
 ἔθος plur. τῆς πολέως 115,25 ἔθος αὐτῷ
 (Ἀριστ.) 159,10
 εἰ c. opt. fut. 150,9 c. coni. 6,16 38,3
 41,27 53,35 58,16 59,5 60,26. 32 78,24
 80,16 116,19 140,26 156,36 sq. 177,9
 184, 21 c. ind. fut. . . opt. aor. 6,2
 c. ind. fut. . . coni. aor. 41, 25. 26 c.
 coni. aor. . . ind. praes. 123,3. 4 c. opt.
 . . coni. 6,10—12 71,28. 29 127,27. 28
 c. opt. praes. . . coni. aor. . . ind. praes.
 116,30. 31 c. opt. praes. . . ind. fut. . .
 ind. praes. 117,1—3
 εἰδέναι. ιστέον δὲ ὅτι 83,23 εἰδέναι δεῖ ὅτι
 139,12 140,10
 εἰδός 7,17 (cf. γένος) τὰ εἰ. οὐσιώδεις ποιό-
 τητες (εἰσ) 152,8 μέρη τῶν εἰ. τὰς ὑπο-
 διαιρέσεις τῶν εἰ. λέγει 17,3. 4 εἰδός τοῦ
 συλλογισμοῦ (ορρ. Ὕλη) 7,1 τὸ εἰ. ὑγίεις
 ἔχειν 5,17 κατὰ τὸ συλλογιστικὸν εἰ.
 μὴ ὑγιῶς ἔχων, ἐσφαλμένος 4,30 7,11 τῶν
 κατηγορικῶν συλλογισμῶν τὸ εἰ. τριτόν
 εἶναι 2,4 εἰδῆ τῶν σοφιστικῶν ἐνοχλήσεων
 20,18 εἰδός ζήσους 38,23 cf. 89,29 εἰδός
 τι τοιούτου λόγου σοφιστικοῦ 7,30 τὸ τῆς
 πειραστικῆς εἰδός 18,26
- εἰναι περὶ τι 20,32 sq. πρὸς τὸν λόγον
 178,25. 29 ὅτι οὐ πράγματος εἰστιν ἐνός
 56,19 τινὶ i. q. ὑπάρχειν 149,20 διὰ
 τὸ μὴ ἀληθέστον εἶναι 124,30 ἐστί οι.
 ἔχων in coni. periphr. 82,26 τὰ μὴ
 ὄντα ὡς ὄντα νομίζουσσαν οἱ ἀπειροι 9,25
 ή τῶν ὄντων ἀνωτάτω διαιρέσις εἰς φωνάς
 ἐστι καὶ πράγματα 20, 27 sq. 37, 2 εἰ
 ἢν κοινὸν πάντων γένος τὸ ὃν 94,4 sq.
 ἐν, οὐ πολλά, οὐ πεπερασμένον τὸ ὃν
 114,7 sq. (cf. Παρμενίδης) ὄντως 121,25
 137,16
- εἴπερ 131,12 c. opt. 130,12 c. coni. 80,27.
 31 εἴπερ ὅλως 95,32
- εἰς ἀρθρικῆ, εἰδεῖ 68,2. 3 126,29 τῷ ὑποκει-
 μένῳ ibid. 35 τῷ λόγῳ 127,2 τὸ ἐν
 coni. πρώτῃ οὐσίᾳ 67,28
- εἰς pro ἐν 34,25. 26 εἰς τὸ c. inf. 2,7
 187,5 194,33
- εἰσάγειν ἔπερν νοῦν 66,24 ἐρώτησιν pass.
 84,29 διαιρέσιν pass. 86,10 τὸν τρίτον
 ἀνθρωπον 158,20 τῶν δύοτητέντα 175,22
 τὸν Δία λέγοντα 34,19 sim. 102,22 c.
 acc. c. inf. 1,19 50,22
- εἰσβάλλειν εἰς τὴν διδασκαλίαν 16,29
- εἰτα ἐφεῆς 3,9 οὐσίας ibid. 19
- εἴτε . . . εἴτε 15,28 . . . ἡ 193,30
- ἔκαστος. ταῖς καθ' ἔκαστον προσθήκαις
 196,29
- ἔκατερως 23,6
- ἔκεινος epanaleptice 197,28. 29 198,2
- ἔκεισε i. q. ἔκει 59,26 71,11 111,6 117,32
 121,1 133,3 140,4 161,6 193,10
- ἔκλαμβάνειν intelligere οὖτως 19,31 τρι-
 γῶς 84,1
- ἔκλειψις 147,21. 22
- ἔκπιπτειν τῆς συλλογιστικῆς συζητίας 4,10
 τῆς ἀληθείας 136,25
- ἔκτιθέναι 19,11 21,34 23,17 28,1 31,8
 120,14 143,1 164,13 172,19 med. 29,3
 31,25 55,8 125,17 126,16 168,8 171,23
 189,33
- ἔκφαίνειν διττόν τενα νοῦν 28,25
- ἔκφέρειν. τοῦ 'όρῳ' καὶ 'λέγῳ' ὄμοις ἔκ-
 φερομένου 23,13 sim. 108,19 150,7 ἐνερ-
 γητικῶς 67,1 συμπέρασμα pass. 29,10.17
 85,30 τὸν λόγον παρεξιτόνως 32,26 λέ-
 γους 97,7 ὅρον ἀλλως κατὰ τὴν προφοράν
 pass. 44,34 κακῶς τὴν ἀπόκρισιν pass.
 81,18
- ἔκφεύγειν ἀπάτην 159,23

- ἐκφωνεῖν 23,8 28,27, 28 (ἀρσενικῶς) 36,5
108,2
- ἔκχυσις ὥδατος 48,24
- ἔλαιον 92,17
- ἔλαττον πρότατις logice 22,15 sq. 25,5 59,
20 sq. 26,14, 16 ὅρος 59,8 τὸ ἔλαττον
expl. i. q. τὸ μερικώτερον, τὸ μερικόν
133,7 sq.
- ἔλαφος 112,10, 25 131,30
- ἔλέγχειν 1,17, 21 2,3, 18 3,5 saepe dist.
συλλογίζεσθαι 11,11, 12 φανομένως, ἀλη-
θενῶς 75,14 sq. 125,3 al.
- ἔλεγχος εἰδῆς 127,2
- ἔλεγχος 2,8 saepe def. 58,11 61,5 177,12
sq. 181,24 sq. dist. συλλογισμός 10,5 sq.
οὐ γίνεται ἐκ δύο καταφατικῶν προτάσεων
ibid. 15 sq. τοῦ ἐ. μέρη εἰσὶ δεκατρία
5,18, 19 δοκῶν 3,5 κυρίως, ἀληθῶς,
ἀληθής (οὐρρ. φανόμενος) 5,18, 28 sq.
6,16 6,30 7,7 9,18, 21 20,2 sq. 123,26
φανόμενος expl. 5,15 sq. τρόποι παρ'
ὅσους ὁ φανόμενος ἐ. γίνεται 132,11 σο-
φιστικός 1,6, 8 2,2, 16 sq. saepe i. q. φαν-
όμενος 7,6 sq. ἡ τῶν σοφιστικῶν ἐ. διαί-
ρεσις τὴν πρώτην ἔχει διαίρεσιν ἢ περὶ φωνᾶς
ἢ περὶ πράγματα 20,30 τοῦ ἐ. τοῦ κυρίως
ἴδιον ορρ. τοῦ σοφιστικοῦ ἴδιον 63,27 sq.
ψευδῆς expl. 76,13 καθολικοὶ πάντων τῶν
ψευδῶν συλλογισμῶν ibid. 29 ὁ κατὰ τὴν
ὅμωσιμότατον ἐ. 125,5 ἐν τοῖς ὁμωνύμοις ἢ
ἀμφιβόλοις ἐ. (i. e. ἐν τοῖς κατὰ τὴν ὁμωνυ-
μίαν ἢ ἀμφιβολίαν) 123,28 τὸν ἐ. ποιεῖσθαι
πρὸς τι 6,4 ἔλεγχον συλλογίζεσθαι 157,8
- ἔλεειν οἰογεῖσθαι 42,18
- ἔλκειν pass. ὑπὸ τῶν φλεβῶν 93,2
- ἔλλειπειν deesse 61,19, 20 73,15 119,33
196,14
- ἔλλειπτικός 18,23 29,19 100,16
- ἔλλειψις 54,30, 31 74,14, 23
- ἔλλιπτής 189,33, 35 λέξις 60,21 183,30
διαίρεσις 80,29 ἔλλιπτος 76,17 91,28
ἔλλιπτεστερον 80,24 180,28
- ἔλπιζειν. οὐδὲ ὅντες ἔλπισεν ὅτι 197,9
ἔμπαλιν 146,30 al. τὸ ἐ. 63,6
- ἔμπειρικός. οἱ ἐ. τῶν λατρῶν 97,23, 24
- ἔμποδίζειν τὸ κοινόν ἔργον 53,23
- ἔμποδιστικός τοῦ φρονεῖν 110,22
- ἔμποτειν ἀσάφειαν τῷ λόγῳ 59,7 φαντασίαν
68,2, 9 ὠφέλειαν 121,29 ἀπορίαν 191,10
νόσον 198,1
- ἔμπροσθεν expl. 189,16, 17
- ἔμφαίνειν 88,19 158,11 pass. ἐν τινι
104,21 182,17 sq.
- ἔμφανίζειν 25,5 72,21 121,19 123,24
132,12 155,9 178,19
- ἔμφαντις 135,34 151,38
- ἔμφέρειν pass. ἐν τῷ ὄρισμῷ 176,9
- ἔμφυσαν 8,31
- ἔμφύσημα 8,32
- ἔμψυχος 38,23
- ἔνάγειν εἰς ἄποπον 100,24
- ἔναλλαττειν. ἐνηγλαγμένως 107,30
- ἔναντιος. τὸ ἐ. dist. τὸ ἀντιφατικῶς ἀντι-
κείμενον 10,26, 29 11,8
- ἔναργής adv. 33,22 λίαν 97,13 184,2
- ἔνδεικνύναι med. 46,17
- ἔνδειξις εἰς ἐ. 46,20
- ἔνδελεγχισμός. κατ' ἐνδελεγχισμὸν ἐρωτᾶν
128,6
- ἔνδειγεσθαι. ἐπὶ τῆς ἐνδειχομένης ὥλης 44,13
- ἔνδοξος. δοκοῦντα, φανόμενα ἐ. 2,10, 15
3,23 ἀπλῶς 18,11 sq. expl. ibid. 15
- ἔνδυμα 8,28
- ἔνέργεια opp. πάθος 35,22 sq. 56,17 67,2.
6 75,6 108, 20 plur. 153, 20 sq. ἐνερ-
γείᾳ opp. δυνάμει 6,18 45,25 dist. δυ-
νάμει, φαντασίᾳ 22,24 sq. ἐνεργείᾳ λαμ-
βάνειν 104,21 προστιθέναι ibid. 25 105,
12, 17 ἐρωτᾶν 150,12 κατ' ἐνέργειαν
ὑρατά 126,7 ἐκ τῆς ἐ. πιστοῦθαι 13,30
ἐνεργεῖν 6,22 45,28, 29 149,32 153,21.
(ἐνέργειαν) 22 τῇ δύει 47,4 περὶ τι
48,22 περὶ τὴν μάθησιν 35,17 sq. 56,16
κατ' ἐπιστήμῃ 116,11
- ἐνεργητικός opp. παθητικός 35,16 sq. 67,
3,4 121,9 189,15, 16 ἐ. βῆμα 75,5,6
- ἐνεργητικῶς λέγεται 36,27 ἐκφέρειν 66,36
- ἐνέχειν. ἐντομεῖσα τούτοις 3,24
- ἐντιὸς ἀνθρώπως 67,20 68,6 ἐντικῶς 160,13
- ἐνίστασθαι πρὸς τι 10,24 11,4 58,14
114,15, 16 151,11 153,31 154,2,4 159,30
165,36 τὸ ἐνεστῶς μὴ εἶναι χρόνον 190,28
- ἐννοεῖται τοῦ λεγομένου 29,4 135,14 πρὸς
ταύτην τὴν ἐ. εἰρῆσθαι 8,8, 9 ὑπάγεται
εἰς ἐ. 49,34
- ἐνορᾶν pass. ἐν τινι 82,24
- ἐνοῦν. ἡνωμένως 40,11
- ἐνόχλησις σοφιστική plur. 2,7 20,18
- ἐνστασίες (τὴν κειμένην πρὸς τοῦτο ἐ.) 112,19.
29 119,13 al.
- ἐνταῦθα i. q. ἐν τούτῳ 114,29
- ἐνταῦθοι i. q. ἐνταῦθα 176,11

- έντεῦθισν ακάντεῦθεν 46,5 57,30 74,28
110,9
- έντομος τὰ ἔ. ζηρὰ 191,2
- έντυγχάνειν τοῖς διαλόγοις, τῷ ὑπομνήματι
14,24 58,27 οἱ ἐντυγχάνοντες 55,3
- έξαγγελτικός 11,27
- έξάγειν εἰς ἔργον τὴν ὑπόσχεσιν 35,3 συμ-
πέραγμα (ἐν ἐρωτήσει) 114,2 142,9
- έξακριβοῦν 187,4 med. 70,4.7
- έξανγχειν 33,20
- έξαρτῶν pass. τινός 135,14
- έξεταστικός comi. ζητητικός 118,17
- έξηγεισθαι 61,10 178,15 διά τινος 169,18
τινές τῶν ἔξηγησαμένων 7,4
- έξηγησις 117,29 133,22 135,10 183,27
δὲ διτῆν ἔχει ἡ. 9,26 plur. εἰς τὴν δια-
λεκτικήν 4,28
- έξηγητικός 5,24, 25
- έξης post partic. 46,6 τὸ ἡ. (τούτων) 46,25
96,1 ἐν τοῖς ἡ. 5,8 77,22 τὸ ἡ. τῆς
λέξεως 88,22 95,28
- έξις τῆς ψυχῆς 40,27 ἀποδεικτική 17,9
ἔργωδες γάρ ἔστι καὶ πολλῆς τῷ ὅντι ἡ.
137,16
- έξισάρειν comi. ἀντιστρέψειν 49,33
- έξωθιν λαμβάνειν 18,23 53,23
- έστικέναι τινί 104,2 *videlicet* 100,15 παρὰ
τὸ εἰκός 44,4
- έσορτή 8,29 9,1 cf. Πρόκλος
- έπαγγελτα. τὴν ἡ. πληροῦν 19,11
- έπαγγέλτειν (comi. προφέρεν) *recitare*
139,5
- έπαγχειν τομῆν, καστοῖν 25,13 *afferre* 6,2.6.
7 21,34 30,19 22 al. ὕστερον 114,8 ὡς
συμπέρασμα 97,14 ὡς αἰτίαν 145,13 ἀπο-
φαντικῶς (opp. ἐν ἔρωτήσει ἔξαγεν) 114,3
συμπεραντικῶς *ibid.* 9 αἰτίαν 13,13 68,19
141,15 ἔνστασιν 112,18, 29 λόσιν (τενή)
3,10, 14 72,26 83,17 153,4 157,4, 15
160,20 παράδειγμα 32,3 64,29 142,4
παραλογισμόν 41,35 συμπέρασμα 25,11
85,9 105,26 (έπάξωμεν) 193,32 τὸ καθό-
λου 112, 2, 6. (δι? ὄνδυματος, διὰ λόγου)
13 sq. *continuare* 5,5 8,20 19,17 26,17.
28 42,6 al. ὡς ἀπ' ἔκεινων ἐπάγει τὸ λε-
γύμενον 87,11
- έπαγωγή. ἐκ τῆς ἡ. δεικνύναι 65,22 δι? ἡ.
συνάγειν 198,9
- έπαίρειν. τοῦ θρασυτάτου Πώλου τὸ ἐπηρ-
μένον 14,26
- έπαιτισθαι 122,19
- έπαναδίπλωσις 15,6
- έπανέρχεσθαι πρὸς τὸ προκείμενον 3,3
- έπανιέναι ἐπὶ τὸ προκείμενον 72,4 83,5
- έπειδή περ 65,8
- έπέρχεσθαι τὴν λέξιν 195,17
- έπεσθαι log. 97,13 sq. τὸ ἐπόμενον 49,14.
20
- έπέχειν c. inf. *impedire* 25,11 cf. 74,29
- έπιγρεάζειν τοὺς προσδιαλεγομένους 66,13
ἐπὶ τι opp. ἀπλῶς 42,25 δλῆθής 171,16
- έπιγίνεσθαι τοιν 90,22, 23
- έπιγινωσκειν 3,35 187,6,7 190,16
- έπιγράφειν 1,8, 16 2,1 5,22 102,23
- έπιγραφή 1,9 4,4 5,23
- έπιδέχεσθαι ἀπόκρισιν 129,12
- έπιδιορθοσθαι 33,26 34,20, 21
- έπιδόξος κατὰ τὴν τέχνην (σκυτεύς) 146,12
- έπιδοσις comi. τελείωσις 197, 2 ἡ. *γένειν*
ibid. 3
- έπιέναι τὴν λέξιν 135,33
- έπιζητεῖν 2,12
- έπιθυμία 105,2
- έπίκαιρος 11,15
- έπικρατής τῶν πολεμίων 27,11
- έπικρυψις μετὰ ἡ. 100,6 γωρίς ἡ. 101,21
- έπιλέγειν 108,2
- έπιμέμφεσθαι τινα 147,32
- έπινοεῖν 147,10
- έπιορκεῖν 42,32 sq. 74,7 sq.
- έπίπαν opp. ἐπ? θλατον 144,17
- έπίπεδος (σχῆμα) 83,20
- έπιπλήττειν τινά *rituperare* 53,11
- έπιπολαζεῖν 12,5
- έπιπόλαιος comi. ἴδιωτης 13,23
- έπέρρημα γρονθόν 189,17
- έπισημαίνειν med. 82,33
- έπισημειοῦν med. 145,29
- έπίσκεψις ἡ. ποιεῖσθαι 4,5
- έπισπεύδειν c. inf. 100,1, 2
- έπίστασθαι τοῦτο *expl.* 116,8 sq.
- έπιστημη def. έξις ἀποδεικτική περὶ τὸ δεῖ
ώστετος ἔχον 17,9 πᾶσα ἡ. ὑπόληψις
77,18 οὐδεμίᾳ ἡ. περὶ τῶν οἰκείων οὐα-
λέγεται ἀρχῶν 95,34 ἐπ? ἀπειρον καὶ αἱ
ἡ. αὐξηθήσονται 75,30 ἀποδεικτική ἡ.
3,27, 29
- έπιστημονικός opp. σοφιστικός 14,11 λό-
γος *ibid.* 27 ἡ. συνουσίαι (opp. διαλεκτि-
κα) 82,32 τέχναι 98,27 ἐπιστημονικῶς
εονι. κατ? δλῆθειαν 16,20
- έπιστημων 23,33 sq. 125,6 sq. 141,9 sq.

- έπιστημόνως ἔρωτῶν, ἀποκρίνεσθαι 15,22
16,9 sq. ἐπίγειειν 96,23 συλλογίζεσθαι
198,1
- ἐπιστομίζειν 135,17 160,20
- ἐπισυνάγειν συλλογισμῷ pass. 59,14
- ἐπίσχειν (?) 74,29
- ἐπιτείνειν τὸ ἄποπον 147,5
- ἐπιτέχνησις plur. 8,27 9,7
- ἐπιτηδεύειν τε 198,2,3 pass. 14,14
- ἐπιτιθένειν δόνομα 12,7, 13 28,17, 18
- ἐπιτρέπειν. τὸ παρὰ τῶν σοφῶν ἐπιτρεπό-
μονενον (coni. ἐπαινούμενον) 103,20
- ἐπίτριμα 9,3
- ἐπιτράπειν 45,16 (σαρκάς) 169,27
- ἐπιτρέπειν addere, continuare 5,24 17,17
44,16, 69,1 127,4, 5 135,10 144,21 al.
τι κατά τινος 167,5 afferre παράδειγμα
33,6 συμπέρασμα 52,11 146,28, 37
- ἐπιτροπά 112,11
- ἐπιγειρεῖν dialectice 96, 23 121, 33 εἰς
τὸ ἐναντίον 27,24 [εἰν] πᾶσιν 77,2 περὶ
παντός 96,22 99,9 195,26 ὅτι 117,19
ἐκ τινος (ἐκ τοῦ ἐναντίου) 24,21 91,18
ἀπό τινος (ἀπὸ τῶν κοινῶν) 98,26 102,11,
20 103,6 sq.
- ἐπιγειρηματα 186,15 τὸ τέταρτον καὶ ἔκτον
ἐ. ἐν τῷ πέμπτῳ τρίματι τοῦ Ιεροῦ ἔρμ.
190,22, 23 εὐπορεῖν ἐπιγειρημάτων 118,
12 sq.
- ἔπος. πόδες ἔ. 34,6 τὰ ἔπη ibid. 7 τὰ ἔ.
κύλκος 82,29, 30 cf. 83,21
- ἔραστής 118,29
- ἔργον. τὸ κοινὸν ἔ. 53,23
- ἔργωδης 137,16
- ἔρεθίζειν i. q. ἔριζειν 164,4
- ἔρευναν 101,15
- ἔριζειν coni. δυστολάνειν 178, 25 ὁ ἔ.
72,7, 10 162,14 164,8
- ἔριον 51,27
- ἔρις. δύναμις τῆς ἔ. 16,18
- ἔριτικός συλλογισμός (coni. σοφιστικός) 4,8.
14 sq. opp. συλλογισμός 5,12 expl. 18,
30 sq. i. q. ἀγωνιστικός σ. 19,3 i. q. σοφισμά
5,30 τοῖς ἔ. λόγοις τοῖς ἔ. ἐξ ἐνδόξων ἢ
φαινομένων ἐνδόξων φαινομένοις 5,11, 12
— ὁ ἔριτικός (coni. σοφιστικός, dist. ὁ δια-
λεκτικός, ὁ πειραστικός) 88,25 dist. ὁ σο-
φιστικός 88,26 sq. 90,15 ὁ ἔ. καὶ ὁ σοφιστής
ὁ αὐτός, τῇ προσιρέσσει μόνον διαφέροντες
89,12 opp. ὁ διαλεκτικός 97,28 99,1 sq.
opp. ὁ πειραστικός 99,14 — ἡ μυρουμένη
- (ὑποκρινομένη) ταύτην (τὴν διαλεκτικήν)
ἔριτική 94,2, 14
- ἔρμηνεία plur. 39,16 183,22
- ἔρμηνεύειν 187,30, 32 188,2 pass. 20,9
38,21 112,12
- ἔρρωμένος κατὰ τὸ σχῆμα 135,28 τὸ σχῆ-
μα ἔ. ἔχειν, φυλάττειν 136,3, 24
- ἔρυθριαν 2,27
- ἔργεσθαι εἰς τὴν διδασκαλίαν 7,28 ὅτερον
τῶν ἀποκρίσεων 122,15
- ἔρψις 138,6
- ἔρωτᾶν dialectice 2,25 σαρεψ τοῦ καλῶς
ἔρωτῶντος ἔργον 16,3 κατὰ διαίρεσιν
87,15 sq. κατ' ἀντίφασιν 103,17 οἱ
ἐν συλλογίστηρι συζυγίᾳ ἔρωτώμενοι λόγοι
4,23
- ἔρωτημα. διὰ τὸ συμπέρασμά ἔστι τὸ ἔ.
141,17 sq.
- ἔρωτηματικῶς τὰ συμπεράσματα προάγειν
120,17, 18
- ἔρωτησις ἀρίστη 179,2 ἀντιφάσεως 82,10
κατ' ἀντίφασιν 81,35 κατὰ διαίρεσιν
87,13 τὰς ἔ. ποιεῖσθαι πρός τι 68,22
ἐν ἔξαρτειν, ἐπάρειν 114,2, 12 κατ'
ἔρωτησιν ἀναγνωστέον 84,4, 5 προάγειν
114,15 γυρίς ἔ. ἐπάγειν 112,2
- ἔρωτικῶς διακείσθαι περὶ τὰ γρήματα,
ἔχειν τῶν γρημάτων 118,20, 21
- ἔσχάτως 155,5, 6 156,31
- ἔταιρα 32,25
- ἔτερος μὲν . . . ἔ. δέ 56,31, 32
- ἔτι γε μὴν 74,22 99,13 109,28 ἔ. δὲ καὶ
84,17 al. ἔ. τε καὶ 120,24, 28
- ἔναρχος διτέρον 190,4, 5
- ἔνδαιμονειν 115,10
- ἔνδαιμοντε 114,25 sq.
- ἔνδαιμων 114,28 sq.
- ἔνδηλος. ενδηλόν ὅτι 13,4 ὡς 49,16 77,26
111,6 130,2
- ἔνεκτειν 8,25 sq.
- ἔνεξέλεγχτος 117,21
- ἔνθάνειν cūperare 78,12 86,18
- ἔνθετος. ὑπερβάτον καὶ μὴ κατ' εὐθεῖαν κείμενον
176,13 εὐθεῖα (πτῶσις) 108,5 185,2, 8.
29 sq. ἐκ' εὐθεῖας 107,16, 19 108,1 104,36
185,6, 15, 33 κατ' εὐθεῖαν φερόμενον 185,
18 — ἐν προσιμίαις εὐθύς 4,7 εὐθύς ἐν
τοῖς ἔξης 5,8 εὐθύ adv. e. gen. 91,6
- ἔνθελως ἐπιγνώσκειν 187,7
- ἔνλαβεισα περὶ τὸν ὄρκον 173,10
- ἔνλαβεῖσθαι ἵνα μή 128,7

- εὐλυτος (εὐδιάλυτος Α) coni. φευδής 156,30
 εὐορκεῖν 42,32 sq. 74,8, 9
 εὐπορία λόγων 101,1
 εὔρημα δειλῶν ἀνθρώπων 103,5
 εὐτελής coni. εὐεξέλεγκτος 117,22
 εὐτροπία. ἡ ἐν ἔθεσιν εὐτρ. 40,25
 εὐφυής (παραδείγματα) 8,24
 εὐφύρατος 117,23
 εὐχερής 16,17 112,5 66,20 εὐχερῶς 3,36
 14,15 εὐχερέστερον 130,20
 εὐχος διδόναι 34,21 sq.
 ἐφάπαξ 62,15
 ἐφαρμόζειν intrans. τού 82,34 ἐπί τινος
 162,9
 ἐφεξῆς 77,1 171,20 τινός 151,28 τὸ ἐ.
 παράδειγμα 39,30 172,10 αἱ ἐ. γωνίαι
 95,7. 14, 16
 ἐφερμηνευτικός 19,17 193,26
 ἐφιέναι c. inf. *permittere* 164,5 ἐφεῖται
lacet 128,11
 ἐφιστάναι. ἐφιστάνει λέγων 74,24 ἐφιστησον
 στι 178,20 ἐφιστασθαι coni. προσέχειν
 110,4
 ἐχειν ἐν καθῷ ἐνός 70,5 τὸ διττόν καὶ τὸ
 ἀμφίβολον 145,15 τινὰ ἐπηλεγμένον 71,30
 τὸν ἀποκρινόμενον διδόντα 111,24 ἔχει
 107,32 τούτου οὕτως ἔχοντος 134,2
 137,31 164,22 τῆς ἀκολουθίας ἔχόμενος
 27,5
- Ζηλωτής 79,20
 ζῆτα signum libri 163,13
 ζητητικός coni. ἐξεταστικός 118,17
 ζητεῖν τι 1,5 (πότερον) 137,2,4 καθῷ ἐσυ-
 τόν 121,11 περὶ τινος 49,26 τὸ ζητού-
 μενον 44,31
 ζωή 51,24. 25 cf. διαλύσις, φθορά
 ζῷον 133,9 sq. 136,3. 27
- Πηγεῖσθαι. τὸ ἡγούμενον logice 49,14. 19
 ἡγούν *scilicet* 15,1 17,29 24,7. 34 25,12
 35,28. 33 36,5 40,11 45,24 57,11 74,31
 103,10 109,1 110,17 114,2 116,29
 121,12 127,12. 25 130,14 133,12 152,8
 157,30
 ἡδη in logica consequentia 41,33 51,28
 60,4. 16
- ἡδονή 110,17 sq. 111,13 sq. 131,5 177,
 19 sq.
 ἡλιθίος 45,1
 ἡλιος 48,25 μείζονα είναι τὸν ἡ. τῆς γῆς
 170,14
 ἡνίκα 121,33 123,10 126,28 c. coni.
 21,16 c. coni. et indic. 144,16. 17 cf.
 δημήτρα
 ἡπερ post compar. 14,15 113,26 130,23
 133,18
 ἡρεμεῖν 6,7
 ἡρως 118,30
 ἡτο — ἡ 17,7,9 *scilicet* 25,2 47,22 49,4.
 23 59,11 60,25 73,23 74,7 75,5 104,19
 115,11 120,8 125,14. 24 133,15 135,7
 138,24 141,17 148,6. 12 158,12
 ἡττων πρότατις 39,28
 ἡχος 145,1
- Θαλάττιος (>NNατα) 34,2
 θανάτιμος coni. βλαβερός (φάρμακα) 2,13
 175,13.14
 θάνατος διάλυσις ἔστι καὶ διάκρισις ψυχῆς
 καὶ σώματος ἀπ' ἀλλήλων . . οὐ ταῦτα
 ἔστι τῇ φθορᾷ 51,32 sq. 52,17 ἀναρμοστία
 ἔστι 135,8
 θαρρεῖν τῇ ἀποδεῖξει 114,10. 14 θαρρού-
 τως 198,11
 θεῖος. θ. σώματα (coni. οὐράνια) 50,4
 θεολογεῖν 121,1. (μετά τινος) 6. 11
 θεολογία coni. καθόλου φιλοσοφία 120,31
 121,3
 θεολόγος i. q. ὁ καθόλου (ορρ. ὁ διαλεκτι-
 κός) 93,27 sq.
 θεός. ὅπερ (τὸ φεύδεσθαι) οὐκ ἔστι θεοῦ
 34,20
 θέσις ἀνθρώπων 103,12 dialectice 72,31
 76,4 115,8. 10. 27 164,8 176,31 181,27
 expl. i. q. πρότατις 131,11 τῇ θ. τῇ
 λεγόντῃ 50,20
 θεωρεῖν περὶ τιπος 99,18
 θεώρημα 122,20 plur. εἰς τὰ Φυσικά
 178,8
 θεωρητικός τινος 167,35
 θεωρία 176,21 περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγ-
 χων 99,22
 θηλυκός (πτωσις, ὄνομα) 107,12. 13. 16
 108,3 sq. 109,2 185,17. 26 θηλυκῶς ibid.
 23 186,13. 16

θῆλυς grammaticae 107,27
 θηγάνειν dist. φθερεσθαι 51,34 sq.
 θροεῖν pass. 57,29
 θύμα. ἡ τῶν θ. προσαγωγή 8,30
 θυμοῦσθαι (coni. ὅργισθαι) 110,5,8

ταμβεῖον plur. 139,1 sq.
 τατρικός 76,7 ἡ τατρική ἐπιστήμη (ἐστι)
 77,17 sq. ἀρχαὶ τῆς i. 76,8 πῦρ, γῆ καὶ
 τὰ μεταξύ 94,10
 τατρός 2,11 116,2 sq. οἱ ἐμπειρικοὶ τῶν ἡ
 97,24
 τέδεα (ἀκίνητος) 158,22
 τέτοιος. τέτια, τέτις (καὶ γωρίς) κατηγορεῖν 40,
 12,20,27 41,8,9 λαμβάνειν ibid. 25 τέτις
 καὶ τέτις 53,1
 τέτιωμα plur. 9,21
 τέτιώτης (coni. ἐπιπλαυος) 13,23 78,2 136,
 8 (coni. πατᾶς) 139,3,35
 τέσσαρος 5,32 10,29 36,4 51,27 96,29 112,23
 τερεῖον. ἐν τῷ προσαγωγῇ τῶν τερείων 8,29
 τένα c. optat. antec. praes. 87,13 178,24
 c. ind. fut. 85,22,32 177,16 c. coni.
 consecutive 30,17 33,28 59,27 69,27
 71,23 85,26 138,3 144,34 145,25 c. inf.
 69,30
 τεπικός ἀγών 33,8 ἡ τεπική ibid. 9
 τεππος 4,24 42, 4, 7 69,26 136,7 162,32
 170,6
 τεσοδύναμος 45,3
 τεσος. ὡς τσον λαμβάνειν 30,33 ἐπ' ἵσης
 21,10
 τεσσελής 83,14, 16
 τεσγυρὸς τόπος εἰς τὸ εἰς παράδοξον ἄγειν
 102,20
 τιχίας κύων ὥν 78,26

Καθάπτεσθαι (τῆς τοῦ Ἀριστ. δεινότητος)
 112,13
 καθαρός expl. 189,18, 19
 καθιστάναι τὴν λέξιν 59,10 καθίστασθαι
 πόρρο 3,35
 καθολικός. ἀνάγει τὸν λόγον ἐπὶ τὸ καθο-
 λικότερον 135,25 θεγγοι x. 76,29
 καθέλου. ἐπὶ τινῶν μὲν ἐπαγάγειν δύνατον
 καθέλωσαι τὸ κ. δι’ δύναμις, ἐπὶ δὲ
 τινῶν οὐκ ἔστι δύνατόν κτλ. 112,13 sq.

τὸ κ. τρόπον τινὰ ἔν ἔστι 133,21 ὁ κ.
 expl. i. q. ὁ θεολόγος 93,27 ἡ κ. φύσι-
 σσιά coni. ἡ θεολογία 120,31
 καθώς 35,23
 καίτοι c. partic. 4,26 15,12 18,14 87,9, 28
 89,22 172,5 179,8, 25 182,31 183,10, 23
 187,7 197,7
 κακία 134,1 τῆς λέξεως 22,17 sq. τοῦ λα-
 γος 154,37, 38 τοῦ συλλογισμοῦ 162,23
 κακίζειν τὸν Ὁμηρον 33,18; 25
 κακός. τὸ κακὸν 10,33 sq.
 κακουργεῖν 118,8
 κάλλος δημινύν 9,3
 καλλωπίζειν med. 48,11, 13
 καλός. καλλίστως παραδιδόναι 176,7
 καλύπτειν 125,20 sq.
 κάμνειν. κάμνων, ὁ κάμνων expl. 26,32 sq.
 κάνειν c. ind. praes. 159,1 172,1 173,20, 24
 196,32 c. ind. fut. 86,16 c. impf. 85,
 30 94, 6,11 188,24 c. ind. aor. 72, 15
 c. opt. praes. 3,26 100,14 129,16 c. opt.
 aor. 154,29 186,16 κάνειν εἰ c. coni. 98,8
 (τύχη) 155,3 162,27 κάνειν εἰ c. opt.
 aor. 34,24 κάνειν τε.. ἐστι κάνειν τε καὶ μῆ
 37, 24, 25 ἀδηλός ἔστι, κάνειν τε ἐλήλεγ-
 κται, κάνειν τε οὗ 127,21
 καρδία τοῦ ἀστρώφου λέοντος 12,21
 καταγέλαστος 87,7
 καταγίνεσθαι περὶ τι 96,17, 19, 26 99,1
 καταγραψή. τὰς κ. ψευδεῖς ποιεῖσθαι 195,20
 κατάδηλος 124,29
 καταδικάζειν τινά 42,16, 19 173,34 174,
 3,4
 καταδίκη. καταδίκῃ ὑποβάλλειν, καταδίκης
 ἀξιοῦν 173,32,33
 καταθρεῖν 176,11
 καταχρίνειν τινά 174,35 175,6, 11, 21 sq.
 καταλέγειν σαφῶς 195,6
 καταλείπειν c. inf. omittere 118,10
 κατάληψης. ἔχει ἀκριβῆ κ. 134,30
 κατάλληλος. τὸ κ. ὄνομα 12,12 τὸ κ. τῆς
 λέξεως 73,21 78,24 113,29 169,12 κα-
 ταλλήλως ἔρωτάν 88,1
 καταμαγθάνειν 3,36 4,1
 κατανεύειν coni. συγχωρεῖν 141,28
 κατάνευσις. τὴν κ. ποιεῖσθαι 157,18
 κατανόησις 195,5
 καταποικίλλειν παραβολαῖς τε καὶ παρα-
 δείγμασι τὸν λόγον 109,28
 καταπύθεσθαι ὄμβριο (Ποιη.) 33,29
 κατασήπεσθαι 33,21, 22

- κατασκέπτεσθαι 77,23
 κατασκευάζειν 95,25 97,4 100,11 114,25
   123,13 al. ἀπό 72,4 75,1 c. dupl. acc.
   100,9
 κατασκευαστικός 59,32 144,2.3.7 147,
   7 153,27 al. κ. αἰτία 59,1
 κατασκευή 49,24 111,9 117,9 al. πρὸς κ.
   158,31 194,12,28
 κατασκοπεῖν. κατασκοπῆσαι 44,2.3 pass.
   46,28
 κατασοφίζειν pass. 43,22
 κατασφισμός 48,10
 κατατρίβειν ἐπὶ τι 100,35
 καταφαίνειν. ἀληθὲς καταφαίνεται 149,33
 καταφαγής 61,5
 κατάφασις 4,26 163,19 αἱ κ. ἐμφαίνονται
   ἐν ταῖς οἰκεῖαις ἀπαράσταις 182,24
 καταφάσκειν 6,2.6 61,6 150,25 ἐπὶ τινος
   57,14.16 130,3
 καταφατικός 4,19 59,28 70,23 89,4.7
   146,32 162,31 195,24
 καταφέρειν. ὅμβρου, ὑετοῦ κατενηγεμένου
   48,24 62,11
 καταφορά (ὑετοῦ) 48,25
 καταφρόνησις. ἄξιον καταφρονήσεως 194,
   22 sq.
 καταχρῆσθαι 54,21
 καταχρηστικός. καταχρηστικός 54,16 κα-
   ταχρηστικώτερον 39,10 65,2
 καταχρωνύνειν 9,3
 καταγορικός. τῶν κ. συλλογισμῶν τὸ εἰ-
   δος τριτόν 2,3
 κατονομάζειν 35,25
 κατορθοῦν 100,18
 κάτω. κατωτέρω 164,33 187,26 ἐν τοῖς
   κατωτάτοις χρόνοις 14,18
 καῦμα. καύματα ποιεῖν 6,3 11,20 71,28.29
   116,31 117,2.5 124,25 127,28 sq.
 καῦσις coni. τομῇ 25,12.14
 καγεκτεῖν 9,1.8
 κεγγραμίς 197,7
 κέντρον. αἱ ἀπὸ τοῦ κ. 96,9
 κερασφόρος 112,9 sq. 132,7
 κεφαλαιώδης adv. 7,18
 κῆρ ψυχῆν σημαίνει 188,7.10
 κινεῖν. τὴν ψυχὴν ἐξ ἔσυντῆς κινεῖσθαι
   134,28
 κλάδος 197,12
 κλείς (ὅμώνυμον) 28,7
 κλέπτης def. 171,32 σημείον τοῦ κλ. 48,
   7.9.29 62,25.26
- κλῆμα 145,3.7
 κλητική (πτώσις) 107,15
 κλήμα 145,3.8 τὸ διὰ τῆς Πόδου κλ.
   ibid. 5
 κλώθειν. κεκλωσμένα (coni. ἀλλήλοις συνημ-
   μένα) 51,28
 κοιλαντις ἐν ἡνὶ 105,10.11
 κοιλότης ῥινός 184,10.22
 κοιμᾶσθαι. ὁ κ. ὅψιν ἔχει 6,18 οἱ. 45,26.
   27 47,3
 κοινοποιεῖν med. 17,13
 κοινὸς τοῖς πολλοῖς (coni. ἐπίκαιρος) 11,15
   τὰ κοινά i. q. φύσει πρῶτα 7,22 expl.
   88,22 (ἀριθμός, χρόνοι, τόποι) 90,19
 coni. συνήθη τοῖς πᾶσι (opp. τὰ σίκεια
   τῇ ἐπιστήμῃ) 97,20 cf. 92,30 98,24 coni.
 πᾶσι γνώριμα 98,3 coni. ἀρισταὶ ibid.
   24 μετέχειν τῶν κοινῶν ibid 6 ἀπὸ τῶν
   κ. ἐπιχειρεῖν ibid 26 ἀπὸ κοινοῦ λαμβά-
   νετον 92,25 grammaticē 113,13 κοινῶς
 coni. γενικῶς 17,10 κοινότερον ibid. 11
 κοινωνεῖν τινων 97,16
 κοινωνία coni. ὅμοιότης 12,22
 κοινωνός φυλος dial. 53,23—25
 κοιλοβός adv. 30,7.8
 κοιμιδὴ 45,1
 κοιμίζειν ἔνστασιν 195,1
 κόραξ 50,24 ὅμώνυμον (πτηγόν, ὅργανον φ
   χλεύσμεν τὰς θύρας) 25,16.17 28,7
 κρατεῖν γέιτα 154,36
 κρίνειν expl. i. q. κατακρίνειν 173,31
 κρίσις τῆς αἰσθήσεως 9,11
 κρυπτικός. κρυπτικῶς πυνθάνεσθαι, λέγειν
   100,4.10
 κρυπτός coni. ἀγανής 102,16
 κυβερνᾶν ἀρχήν 190,7
 κυκλῆν (coni. συγκείν) τὰς διαλέξεις 172,
   29
 κύκλος geom. 7,26 (ὅ τοῦ κ. ὁρισμός) 82,34
   90,12 sq. τὰ ἔπη κύκλος 82,29
 κύνος 38,33
 κυριολεκτεῖν 166,6.26
 κύριος. κ. δνόματα expl. 132,16 κυριώτα-
   τος τρόπος 144,4.19 ὁ κυρίως (καὶ ἀλ-
   θώς) ἔλεγχος, συλλογισμός 54,31 55,32
   56,29 al.
- κυροῦν. κρίσιν—τὴν κυρώσασαν 172,36
 κύνων οὐχ ἔνος ἔστι δηλωτικόν, δύνανται σιμ.,
   ἀστρῷος (ὅ τὰ καύματα ποιῶν), γερσαῖος,
   ὁ ἔρθυς κ. ὡν 6,3 11,20 23,3 28,7.
   20 44,20.21 71,28 sq. 77,29 78,24 sq.

- 81, 15 sq. 83, 20 116, 31 sq. 124, 7, 25
127, 28 sq. 128, 21 138, 5, 7 165, 12 179,
32, 33 sq.
καλέστιν. οὐδὲν καλέσει ε. inf. 69, 2 97, 24
148, 19 ὅπερ οὐ κεκάλυται ε. inf. 26, 12
- έξης, τὸ καταλληλον τῆς λ. 73, 21 78, 24
88, 22 95, 28 113, 29 169, 12 τὸ τῆς λ.
ἀκόλουθον 153, 2 τὰ κατὰ τὴν λ. 48, 14
125, 17, 18 126, 6 κατὰ λέξιν καταστοῦ-
σαι, ἐπισκεπτέον 44, 2 49, 20
- λευκός. τὸ λ. γρῦπα διακριτικὸν σύμβολο
37, 28 sqq. 54, 10 59, 12
- λέων ἀστρώψις 12, 21 cf. καρδία
λεώς. ἡ πολὺς λ. 104, 2
- λήθη. τὴν λ. προσποιεῖν 111, 5
- λῆμα. τὰ οἰκεῖα τῇ ἐπιστήμῃ λ. 77, 7 syl-
logismi 194, 24
- ληστής (coni. φονεύς) 25, 8 (coni. τοκβιο-
ρύος) 169, 24
- ληψίς 153, 24
- λιθος 11, 31 58, 13 sq. 72, 22 sq. 136, 3, 5.
- λιπόδης 8, 31
- λογαριαστής 12, 36
- λογίζεσθαι. pass. ἀληθῆς ἔλεγχος ὁ τοιοῦ-
τος θέτερος λογίζεται 125, 9
- λογικός. λ. ζῆν 8, 23 λογική πραγματεία
1, 2 197, 16 198, 13 cf. Αριστοτέλης
- λόγος. οἱ λ. ἐξ ὀνομάτων σύγκενται 13, 6, 7
σύνθετος ὀνομάτων 28, 8, 9 dist. συλλαβή,
λέξις 157, 23 ὁ λ. τῆς ἀποδείξεως 44, 31
i. q. συμπέρασμα 138, 8, 9 λόγῳ λαμβά-
νειν opp. ὄνδρατι λ. 131, 24 sq. λόγους
διδόναι καὶ λαμβάνειν 97, 16 οὐ κατὰ
λόγον 109, 11 χωρίς τενας λόγου coni.
μάτην 111, 29 λόγου γάριν 162, 11 γάριν
τοι λ. 178, 24
- λοιπός. λοιπὸν οὖν .. καταθήσωμεν 176, 11
συνάγεται λοιπόν 49, 28 sim. in conclu-
sione 150, 8 154, 1 175, 23, 28 in apodosi
post εἰ 49, 8 84, 24 99, 20 post ἐπει,
ἐπειδή 85, 34 112, 28 129, 5
- λόιντιν τῶν ἀμηγάνων τὸν διεσμὸν ἀγνοοῦντα
3, 10 σοφίσματα 5, 22 120, 26 sq. saepe
πρὸς τὸν ἄνθρωπον, πρὸς τὸ πρᾶγμα
123, 1 κακῶς 127, 8 δυνάμει 146, 19
- λόρα 118, 31 sq. ἡ αἰσθητὴ αὔτη λ. opp.
ἡ οὐράνιος, ἀστρον τι ἐξ ἀστρων πολλῶν
συγκειμενον 119, 1—3
- λυρικός. Λυκόφρων τοὺς λ. ἐπαινῶν 118, 30.
- λύτιμος (coni. φεῦδος) 155, 18 156, 19 εἰ
ἀληθές, οὐδὲ λύσμον ἔσται 154, 7
- λύτις σοφιστάτων 3, 10 sq. 26, 29 27, 16 37,
6, 12 48, 35 101, 26 al. expl. 137, 13

- πρὸς τὸν ἀνθρωπὸν, ορρ. ἡ ἀληθῆς ἡ πρὸς τὸ πρᾶγμα 151,27,28 ἀληθῆς καὶ τοῦ πράγματος expl. ibid. 28 sq. 154,12. 20 162,24 sq. ορρ. πρὸς τὸν λέγοντα 155,28 τῶν παρὰ τὸ ἀντὸν δεῖ τὴν αὐτὴν εἰναι λόσιν 162,4,5 ἡ λ. ὅτι 152, 20 153,9,17 158,5,26
- λυτικός 19,32 160,21 161,26
- Μάθημα. τὰ μ. 96,19,20 sq. 99,3 expl. 83,8
- μαθηματικός. τὰ μ. 60,28
- μάθησις. ἐνεργεῖν περὶ τὴν μ. 35,17 sq. γάριν μαθήσεως 100,31
- μαθητεία. μαθητείας γάριν 100,31
- μακρολογία 117,25
- μακρός. διὰ μακρῶν συλλογίζεσθαι (ορρ. διὰ βραχέων) 117,22 ορρ. διγρανος 145, 1 φύσει ibid. 10
- μάλλα. ἀλλὰ μᾶλλον 1,20 135,30 ἀλλ᾽ οὐ μᾶλλον 119,10 καὶ μᾶλλον 12,35 ἡ μᾶλλον 26,20 38,35 64,25 90,30 116,20 118,31 154,25 ἡ μᾶλλον εἰπεῖν 35,23 μᾶλλον δέ 55,17 59,25 86,27 145,6 179,22 180,11 μᾶλλον comparativo additum 133,18 ἡ μᾶλιστα 9,31 66,31 130,15 163,23 μᾶλιστα superlativo additum 61, 12
- μανθάνειν 18,4 i. q. νοεῖν, συνιέναι τὰ λεγόμενα 24,9,25 def. 35,17 sq. δέος σημανεῖ καὶ δρώνυμον 56,14
- μάστιξ 25,7 143,4,19 145,22
- μάταιος 86,10,27
- μάτην coni. γωρίς τίνος λόγου 111,28
- μάχεσθαι. logice μαχόμενός τινι 179,11. 12,14 τοῖς προδίλοις 10,27 ἑαυτῷ 44,5 μέγας τὸ σῶμα 9,6 μεῖων δρος logice 15,6 πρόστας 22,13 sq. 26,14,15 59, 21 sq.
- μεθίεναι τι 194,7
- μέθυοδος ἀποδεικτική 1,5 σοφιστική 7,29 cf. 2,2,23 συλλογιστική 1,12 9,20 10,1 114,5 ἐν τέχνῃ καὶ μεθόδῳ ἐσκεμμένον 106,25
- μέλι 9,12,14 48,9,10 sq. 69,29,30 177,33. 35
- μέλιττα 191,2
- μέμψις 121,17
- μέν.. καὶ 182,15,16
- μερικός 41,19 133,22 159,5 ὁ ἐκ δύο μ. συνάγων τι 163,18 195,24 μερικώτερος 41,22 μερικώτερον i. q. Ἐλαττον 133,6. 9 i. q. πλείονα ibid. 15,17 sq. μερικώτερόν ἔστι δηλωτικόν 41,20
- μερισμός 187,25
- μέρος. μέρη τῶν εἰδῶν 17,2,3 ἐπὶ μέρους ορρ. καθόλου 4,19 τῶν ἐ μέρει 151,4 τῶν κατὰ μ. 7,27 159,2 182,17
- μέσος. εἰς μ. φέρειν 11,19 μέσος δρος logice 59,18 82,31 (αἴτιός ἔστι τοῦ συμπεράσματος) 89,15,22 146,36
- μετά. τύπτειν μετὰ γερός 154,5,8 sq.
- μεταβαίνειν ἐπὶ τι 160,17
- μεταγείναι τοὺς λόγους πρός τι 118,11,15 ἐπὶ τίνος 13,20 79,22 ἐπὶ τι 92,9,27 103,28 107,19 108,24
- μεταλαμβάνειν 39,21 172,28 εἰς 32,28 45,2 πρός τι 118,18,24 134,26
- μετατάξειν μετατάξειν 94,10
- μεταπλεῖτειν εἰς τὴν τῶν ἐρωτώντων τάξιν 117,8,9
- μετατιθέναι pass. 3,26 122,3 ἐκ τίνος εἰς τι 192,3—6
- μεταφέρειν τι (λόγον, ὄνομα) ἐπὶ τι 11,28 12,29,13,1,22 78,26 83,21 87,7 92,13 107,20,21 116,32 118,31 πρός τι 101,3 (coni. μετάγειν) 118,11 om. τὶ ibid. 27 εἰς τι 12,36 ἐπὶ τίνος ibid. 27 μεταφέρειν expl. i. q. μεταφοραῖς χρῆσθαι 135, 4 sq.
- μεταφορά. ποιεῖν τὴν μ. (i. q. μεταφέρειν τὸν λόγον) 101,4 μεταφοραῖς χρῆσθαι 135,5,6
- μεταχειρίζειν med. τὸν λόγον 100,28
- μετέχειν τῶν κοινῶν 98,6
- μετιέναι εἰς 27,4 τοὺς λόγους (coni. ζητεῖν) 7,31
- μετονομάζειν pass. 44,34
- μετοχή ορρ. ὄνομα 138,17
- μέχρι τούτου 174,8
- μή. οὐδὲ ἔστι τὸ μή οὐδὲ ἐλέγχεσθαι 125,12 ὅτι μή ἔξήτασται 176,12 τὸ νοῦ τὴν μή λεγόντων 180,13 οὐ μή c. ind. fut. 181, 28, 30 καὶ μή τις ὑπολάβοι 184, 25
- μηδαμῆ μηδαμῶς 20,11 49,28
- μηδαμῶς δῦο,14 cf. μηδαμῆ
- μῆκος ορρ. πλάτος 43,11 46,24

- μηκόνειν τὸν λόγον 109,20 ομ. τὸν λ. 74,11
 μήν. οὖτε .. οὖτε μήν 20,1 194,23 ναὶ μήν 9,2 56,13 57,8 67,7 οὐ μῆν ἀλλὰ καὶ 58,25 100,14 ἀλλὰ μῆν καὶ 82,23 οὐ μῆν δέ 106,4 151,31
 μῆνις. οὗτος (Πρωταγόρας) γάρ τὸν μῆνιν .. ἔλεγε 106,16 sq.
 μηνυτικός 26, 20 30, 19 115, 27 175, 8 176, 2
 μήποτε. ἐπισχέψασθαι μ. 64,9 *forsitan* 19,19 189,1, 14
 - μήπε.. καὶ 46,1, 2
 μιγνύναι (ἐρωτήματα) 53,33
 μικρός. μικρὸν ἄνωθεν 105,33
 μίσθωμα (coni. φόρους) τελεῖν 173,7
 μοιχεία 48,35
 μοιχεύειν 98,5
 μοιχός. σημεῖον τοῦ μ. 48,11, 28 sq.
 μοναχῶς λέγεσθαι 80,7 83,29 87,16 λόειν 136,33
 μονομαχεῖν 141,6, 8 179,8, 10, 18, 31
 μόνιον οὐχί 15,15 117,21 135,17 196,4
 μόριον. τὰ μ. ἐν τῷ θώρακι δυνάμει εἰσὶν 31,
 20 μόριον τῆς ἀντιφάσεως 95,10
 μουσικός 76,8 116,6 τὰ μ. 60,29 ἡ μου-
 σική def. 119,17 ἀρχαὶ τῆς μ. 76,8
 μοχθηρία. παρά τι ἔχειν τὴν μ. (σοφί-
 ματα) 155,5 μοχθηρίαι τῶν παραλογισμῶν
 25,5
 μοχθηρός. μοχθηρῶς ἐρωτᾶν 177,10
 μύριτη 191,2
- Ο. εἴρηται .. τὸ οὖτι δεῖ 54,32 similia saepe,
 velut 1,17 141,33, 25 192,6 193,30 τὴν
 ἀντίφασιν τὴν οὖτι οὐκ ἀγαθόν 192,5
 ὅγκος ὁὗτος 86,30
 ὅδε. τόδε λέγων, ὡς 79,31
 ὅξος 197,12
 ὅθιν *quare* 103,4 116,29 124,21
 ὅθινη 125,18 126,29
 οἰκοθεν βουλόμενος ποιῆσαι .. παράδειγμα
 34,11
 οἰονεῖ 7,24 83,24 100,28 120,16
 οἶος. οἶον ἂν μόριον βούληται 95,10 cf.
 103,17, 24 134,15 οἶον εἰπεῖν 22,4 ἡ
 οἶον γένος αὐτῆς ἡ ὅρεζις (?) 105,3 οἶον
 ὡς 185,4 οἶον *nempe* 41,34 44,17 86,9
 133,19 141,13 180,20, 26 οἶον c. partic.
 2,9
 οἰοσδήποτε 61,16 78,2
 ὀκνεῖν πρός τι 128,4, 11
 ὀκτάγωνον 60,11
 ὀλίγος. κατ' ὀλίγον 26,26 μετ' ὀλίγον
 78,15 88,26 89,12 109,29 al. πρὸ ὀλί-
 γον 125,3 144,10 al.
 ὀλέκληρος (λέξις) 100,16
 οἶος. καὶ τὸ θον ὡς ἔτυχε 96,24, 25
 ὅλως *omnino* 123,22 εἰπερ ὅλως 95,32
 ὅμβριος (ὅδατα) 33,24 34,1
 ὅμβριος 33,29 ὁ κατενηγεμένου 48,23, 24
 ὅμιλεται coni. ἐρωτᾶν 98,27

Ναῖ. τὸ ναὶ φάναι, συγγωρεῖν 25,33, 35
 26,1 εἰπεῖν (ἀποκρίνεσθαι, διθέναι) ἡ τὸ
 ναὶ ἡ τὸ οὖ sim. 43, 13, 15 124, 26
 130,5 179,9 sqq. al. εὐλαβεῖσθαι γρὴ τὸ
 ναὶ ἡ τὸ οὖ 179,33 ναὶ μήν 9,2 56,13
 57,8 67,7
 νεκρός 41, 1, 2 (coni. ἄψυχος) 52,1 137, 29
 νεῦσις dist. ἔρψις, βάντις 138,6
 νῆμα 51,27
 νικᾶν. τὴν νικῶσσαν λήψεται 175,17 176,1
 νίκη dial. 87,1 88,6
 νοεῖν coni. δικαΐεταιν 9,28 i. q. μανθάνειν
 24,9, 25 οὖτο (τὸ λεγόμενον) 9,31 16,7,
 8 53,26 191,20 κατὰ τὸ πρῶτον, τὸ
 δεύτερον 16,12 ἄλλο νενοήκαστιν εἶναι τὸν

- δημιλία εσοι. διελέξεις 32,24
 δημνύναι. ἔκρινε δὲ ὁ δικαστὴς ὅμωμοκέναι τὸν Ηλάτωνα 173,9
 δημοιοσχημοσύνη 67,18 τῆς λέξεως expl. 56,9,23 οἱ παρὰ τὴν δ. γινόμενοι παραλογισμοὶ 66,34 ὁ παρὰ τὴν δ. ἔλεγχος 108,30,34
 δημοιοσχήμων 35,15 τὸ δ. τῆς λέξεως 37, 9,10 67,21
 δημοιότης. ἀπατᾶσθαι ἀπὸ μικρᾶς δ., ἐκ τεινού ψραχείας δ. 9,11,32 10,2 ἐξ δ. λαμβάνειν τὸ καθόλου 112,27
 δημοιότροπος adv. 21,6
 δημοιόχρωμος 9,35
 δημοίωμα τῶν καθ' ἔκαστα 158,28
 δημολογεῖν 2,31 τὸ 114,28 pass. 10,26. 30 τὰ ἐπὶ τοῦ ὄντος δημολογηθέντα 12,14 δημολογουμένως 25,26
 δημολογία. ἐξ δημολογίας ἀλήθης (πρότασις) opp. διά σύλλογισμοῦ ληφθεῖσα 10,21
 δημοῦ λέγειν, κατηγορεῖν 40,28 41,11 sq. 180,5
 δημωνυμία 6,27 12,35 saepe δε (scil. δὲ τῶν ὄντορων τόπος) εἴη ἡνὶ δὲ καὶ δημωνυμίαν λεγόμενος ἡ κατὰ ἀμφιβολίαν ἡ τάχα καὶ ἀμφιστεροὶ 11,17 sq. τὸ κατὰ τὴν δ. εἰδὸς (τὸ πρῶτον) opp. τὸ κατὰ τὴν ἀμφιβολίαν (τὸ δεύτερον εἰδὸς) 21,6 οἱ παρὰ τὴν δ. παραλογισμοὶ opp. οἱ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν 22,37 sq. 28,5 sq. γένεσις τῆς δ. καὶ τῆς ἀμφιβολίας 128,14 τρεῖς τρόποι 28,2 sq. τέσσαρες τρόποι 137, 20 sq. 144,10
 δημόνυμος 2,25 saepe dist. συνώνυμος 6, 10 dist. ἀμφιβόλος 11,34 al. ἐν τοῖς δ. ἡ ἀμφιβόλοις ἀλέγχοις 123,28 τοῖς δ. τούτων διαλόγοις 14,24
 δημως. δὲ δ. 159,18 174,26
 δηναρ. μηδὲ δ. γευσάμενοι 97,7 οὐδὲ δ. ἀντίλπισεν 197,9
 δηνομα dist. ἥρμα 56,31 λεγέσθω νῦν καὶ τὰ ἥρματα ὄντα 13,7 cf. 11,26 28,9 τὰ δ. ἐν συλλαβῶν 13,8 σύμβολα τῶν πραγμάτων τὰ δ. 11,25 sq. opp. τὸ ὑπὸ τοῦ ὄντος σημανόμενον 12,14 sq. opp. δ. αριθμός ibid. 32 opp. τὸ πρᾶγμα ibid. 36 sq. 56,7 τῷ δ. ἐν opp. τὴν φύσιν διάφορον 44,15 ὄντα μεταλαμβάνειν opp. παραβολῆς, λόγῳ expl. 131,22 sq.
 δηνομασμός 12,9
 δηνος ἄγριος, δε ἐν Ἰνδίᾳ λέγεται γενέσθαι καὶ κερασφόρος εἶναι καὶ ἀμφόδεους 112, 29,30 113,1
 δηξάνειν opp. περισπᾶν 145,34 146,9 pass. 66,30
 δέξις (φωνή, ὄγκος) 86,30,31 opp. βαρύς 119,17
 δέξιον. δέξιοντας ἀναγνώσκειν 85,21
 δηπνίκα 48,22 105,14 111,24 142,2,8 187, 18 c. coni. 48,24 66,18
 δέπισθ. μικρὸν δ. 162,24
 δέποιος i. q. δέπτερος 192,16,28
 δέποιοσοῦν 89,5
 δηπως. ἡ δηπως ἀλλως 89,5 δηπως δέπιποτε 7,11
 δέραν 108,19 δέραντα expl. 56,25 δέρατα expl. i. q. τὰ κατ' ἐνέργειαν δέρατα 126, 7 sq. δέρα δὲ καὶ τὸ τοῦ Ἀριστ. παράδειγμα 63,9 δέραν πρὸς νίκην ἡ ἀπάτην 87,1 88,6 ὠράπτο 143,7
 δέρατις 151,12,13
 δέργη. πρὸς δέργην ἐρωτᾶν, διαλέγεσθαι 110, 9,10,11
 δέργίζεσθαι coni. θυμοῦσθαι 110,5
 δέρεξις 105,3,4
 δέρθιγραφεῖν 197,30
 δέρθις. ἡ δ. ἐμφάνισις καὶ ἀπόδειξις 135,34 δέρθη (πτῶσις) 107,15 187,32
 δέρτειν. ὠρισμένως εἰδέναι 165,4 168,23
 δέρκος. διὰ τὴν περὶ τὸν δ. εὐλάβειαν 173, 10 πρὸς δέρκους ἀφίνειν ibid. 14
 δέρμασθαι ἀπό 48,3 76,20 121,15 ἐκ 65,6 77,11 90,2 195,19,22
 δέρος 23,7 sq. 33,4 δέρος ἐλάττων, μείων, μέσος v. h. v.
 δέσμοι. ἐν δέσμῳ .. φαμέν 182,22 δέσον καθ' ἔαντο 20,12 δέσον ἐπὶ τούτῳ 71,30 150, 12 δέσον πρὸς τὴν διάνοιαν 81,19
 δέταν c. ind. 19,22 28,13 135,15 141,4 157,21,24 c. opt. 43,11,12,23 c. coni. et ind. 6,5,6 21,14 92,20,21 137,25 144, 14,15
 δέτε δέ 138,21,22 δέτε μέν 139,22 δέτε μὲν .. δέτε δέ 138,27,28 ποτὲ μὲν .. δέτε δέ 139,26,27
 δέτι c. inf. 128,15
 οὐ post εἰ 151,21 156,9 οὐδὲ μή c. ind. fut. 181,28,30 οὐκ ἀν.. μηδὲ γρόμενος 89,32,33 sim. 147,32 τὸ ναὶ δὲ τὸ οὐ .. cf. ναὶ
 οὐδὲ. οὐ γάρ οὐδὲ 46,20 οὐδὲ γάρ οὐδὲ 45,25 οὐδὲ .. οὐδὲ 81,6

- οὐδέτερος. τὸ οὐδὲ. expl. 35,33 sq. τῶν οὐδὲ. τὴν αὐτὴν εἶναι δρῦμην καὶ αἰτιατικήν καὶ κλητικήν 107,14, 15 cf. 184,36 185, 27, 32 188,2 οὐδετέρως 188,1 λέγεσθαι 185,23 186,14 ἐρμηνεύεν 187,30, 32 οὖν epanaleptice, imprimis post parenthesis 52,9 54,22 68,8 102,8 103,27 119,10 122,24 131,25 134,11 143,10 144,18 148,14 al. ἀλλ' οὖν εἰ. ἀλλά οὐράνιος. εἰσὶ γάρ τινα ἀρχὴν μὲν ἔχοντά μη γεγονότα δέ, ὡς τὰ οὐράνια καὶ θεῖα σώματα 50,3. 4 οὐράνιος λύρα ορρ. ἡ αἰσθητὴ αὔτη 119,1 οὐρανός 42,4 119,2 πέμπτου σώματος ἔστιν 101,16, 28 οὐσία. τὸ τόδε τι . . ἐπὶ οὐσίας μόνης λεγό- ρενον 59,9 πρώτη οὐσία 67,29 αἱ κα- θόλου, αἱ μερικαὶ 68,13, 14 ἡ ἄτομος ορρ. ἡ καθόλου 151,5, 7 ἐν τῇ οὐσίᾳ τινάς εἶναι 38,28, 32 οὐσιώδης ποιότης plur. 152,8 οὐσιωδῶς ὑπάρχειν (coni. καθ' αὐτῷ) 37,24 38,19, 20 κατηγορεῖσθαι 40,19 41,10 οὕτε . . καὶ 46,2. 3 . . καὶ . . δέ 61,28 οὕτις. οὕτι γε 167,12 οὗτος praenuntiatus 58,10 85,15 86,6 136, 1 137,13 al. καὶ τοῦτο epanaleptice 53, 30 82,17 δῆσις καὶ οὗτος (?) 144,14 οὗτος i. e. Ἀριστοτέλης 9,16 22,4 184,26 190,12 τὴν αἰσθητὴν ταῦτην λύραν ορρ. τὴν οὐράνιον 119,1 οὐχὶ in fine emuntiati 128,23 διφείλειν c. inf. 3,28 6,9 7,20 37,21 43,32 44,1. 4 al. δρψθαλμὸς 43,8 169,23 170,32 sq. δρψλος. ὁ πολὺς ὁ. 98,11 103,21 δρψτις 48,21 δρψτιν ἔχεται 6,19 sq. 45,26 sq. δρψθεντικά τῆς ὁ. 9,33 διατριπτικὸς δρψθεντος 37,28 sq. ὡς² δρψτιν τιθένεται 11,20
- Παθητικός ορρ. ἐνεργητικός 35,15 sq. 67, 3, 189,15 πάθος ορρ. ἐνέργεια 35,22 sq. 56,17 67,1.7 108,21 dist. γένεσις 35,22 sq. π. τελειω- τικόν ibid. 26 ἡ δρψτα τὰ πάθη συνθέτοις 48,21 παίγνιον 2,19 παίζειν ορρ. σπουδάζειν 2,18 παλαιός. οἱ π. (scil. σοφισταὶ) 103,10 πάμπολος. πάμπολοι διαφέρειν 108,12, 13 διέστηκε 185,26 παναιτιγρός. παναιτίου 118,24 πανήγυρις. ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ταῖς π. 8,30 παντελής. παντελῶς ἄχρηστος 3,29 ἀπαρ- νεῖσθαι, διδόναι 119,7 πάντη 59,8 66,31 91,16 101,17 (ἀνθίστα- σθαι) 130,23 πάντως 3,13 22, 23 30 10,13 13,34 14,27 saepe πάντως (scil. δύναται), τουτέστι καὶ ἐξ ἀνάγκης δύναται 147,34 πάντως γε 26,9 ἢ πάντως 22,31 ἀλλ' ἢ πάν- τως 120,28 οὐ πάντως 38,30 191,8 πάν- τως οὐ 83,30 πάνυ 119,32 164,33 οὐ πάνυ τι 40,26 παρά c. gen. velut παραδοθῆναι παρ'³ αὐτοῦ 1,13 4,32 8,17 12,19 18,21 19,25 21,34 22,3 al. ἡ παρὰ τοῦ Μελίσσου (σὺν ἀν- τιθέσει ἀντιστροφῇ) 49,15 διὰ τῆς παρ'³ ἔκεινων λύσεως 154,19 — τὸ λευκὸν παρὰ τὸ μέλαν φαινόμενον 113,23 παρὰ μονάδα δέκα expl. i. q. τὰ ἐννέα 182,20, 21 παραβολή coni. παραβείγμα 109,28 ἐν π. λαμβάνειν expl. 131,15 sq. παραβολῆ λαμβάνειν (ορρ. ὀνόματι) expl. ibid. 24 παράγγελμα 130,24 παράγειν proferre (testes) τοὺς πολλούς 101,16 παραγωγή 71,2 190,25 192,22 sq. αἱ παραγωγαὶ καὶ οἱ παραλογισμοὶ, οἱ τρόποι δηλονότι τῆς ἀπάτης 197,26 ἡ π. τοῦ σοφίσματος i. q. ἡ ἀγωγή 149,24 173,17, 22,23 181,9 παράδειγμα coni. παραβολή 109,28 π. τιθέ- ναι τινάς 46,14,19 139,10,11 145,28 πρὸς τὸ λεγόμενον 162,34 εἰς π. τιθέναι 29,36 164,33 ὡς π. λαμβάνειν 138,27 sq. πρὸς παράδειγμα ληφθέντες 23,32 ἔτερον π. προσλαμβάνειν 152,27 δῆλον ὡς (?) ἐπὶ παραδείγματος 108,26 χάριν παραδείγματος ibid. 31,32 παραδίδονται tradere, docere 1,4. 11,13 2, 2, 8 sq. 4,29 al. παράδοξος. παράδοξα λέγεται 99,16, 26 102, 3, 5 ἡ εἰς π. ἀπαγωγή 101,11 εἰς π. ἀγενή ibid. 19 102,13, 19, 20 al. παράδοσις 120,31 παραθαρρύνειν 2,28 παράθεσις τῆς ἀληθείας 3,29

- παραινεῖν. δὲ μᾶς παραινεῖ 178, 18 cf. 182, 13
- παρακατιέναι. παρακατιόντες ἐροῦμεν 21, 27 31, 11 172, 17, 18 sīm. 88, 29
- παρακελεύεσθαι. ως ή τέχνη παρακελεύεται 59, 5
- παρακολουθεῖν τῇ φαντασίᾳ 3, 21
- παρακρούειν pass. 125, 7
- παραλαμβάνειν τι ἀντί τινος 20, 17 *transfere* ἀπό τινος ἐνταῦθε 59, 25 τὸ παραληφθὲν σόφισμα 152, 26 *accipere* τὸ ὑπό τινον εὑρέθεντα πρότερον 196, 28 *accersere* ad demonstrationem 36, 15 55, 28 58, 21 59, 20 sq. 105, 5, 9 194, 29 al. τὸ ἐν ἀρχῇ 45, 2 ἐν ἐρωτήσει 129, 1
- παραλιπτάνειν 24, 3
- παράλληλος. ἐκ π. τιθέναι 5, 6 7, 5 16, 32 89, 11 171, 12
- παραλογίζεσθαι 76, 23 περὶ τινος 99, 8 τινά 13, 22 71, 1 passive 72, 9 (παραλογίζεται) 3, 22 187, 6 (παραλογίζεσθαι) 43, 29
- παραλογισμός 12, 4 *sæpe* dist. παρεξέλεγχος 5, 29 *expl.* 6, 31 sq. 7, 10 κυρίως *ibid.* 12 ἐν ἔκστοις τούτων (sc. ταῖς φωναῖς καὶ τοῖς πράγματι) παραλογισμῶν γνωμένων 37, 3 sq. cf. παραγνή
- παραλογιστικός 31, 10
- παραμυθία *explicatio* 194, 13
- παρανοεῖν. οὐδέν τι παρανοημένον ἔχουσι 61, 24
- παρασημειοῦσθαι 145, 8
- παράστημα. παράστημα *expl.* 115, 5, 6
- παρασκευάζειν δῆλα 62, 26 sq. *logice* i. q. κατασκευάζειν 94, 20
- παρατιθέναι 151, 29 med. 69, 5 196, 18
- παρατρέπειν pass. 16, 9 122, 17
- παρεγγυᾶν med. τινὶ τι 135, 12
- παρεῖναι. τὰ παρόντα i. q. τὰ προκείμενα 8, 9 ἐπὶ τοῦ παρόντος 163, 23 172, 31, 32 ἡ παροῦσσα πραγματεία 1, 7 sq. 4, 3, 4 99, 24 σκέψις, μέθοδος 76, 30 80, 18, 22 ἀντίφασις 155, 21 τὸ παρὸν βιβλίον 2, 6 70, 13 193, 31 σόφισμα 142, 32 144, 3 187, 28 189, 25
- παρεισάγειν pass. (ὑπαρξίᾳ) 159, 4
- παρεμβάλλειν 109, 26
- παρεμφαίνειν 56, 15
- παρεντιθέναι μεταξὺ τι 71, 1 72, 3, 4
- παρεξέλεγχος δ, 29 *expl.* 6, 29 130, 27. 28
- παριστάναι (παριστᾶν) *docere* 11, 21 31, 9 35, 21 22 39, 23 84, 30, 31 104, 13 184, 2 — ή ἀπό τῶν παρεστώτων δόξα 91, 19
- παρό 92, 27 post *compar.* 14, 77 100, 21 post προσαρτεῖθαι 123, 9
- παροδικός. παροδικῶς ἐπιέναι τὴν λέξιν 135, 33
- παροξύτονος adv. 32, 26, 28
- Participium. accus. absol. 185, 1, 6, 7
- πατρικός (χείρ) 154, 37
- πέδιλον 40, 30, 31
- πεζός λόγος 31, 10
- πείθειν. πεπεισμένος περὶ τινος 18, 5 πεῖρα. πεῖραν λαμβάνειν τινός 2, 14 88, 11 97, 6, 10 περὶ τινος *ibid.* 23
- πειράζειν 96, 30 97, 27 ἀλλήλους 96, 28
- πειραστικός συλλογισμός, μέρος τοῦ διαλεκτικοῦ 18, 9 sq. πειραστικῶς διαλέγεσθαι 100, 30 — διαλεκτικός 71, 5 sq. 97, 4 sq. *compl.* διαλεκτικός 71, 12 97, 31 dist. διαλεκτικός 18, 13 sq. dist. διαλεκτικός, διαλεκτικός καὶ ἐριστικός 88, 24 opp. διαφορικός 70, 30 sq. 89, 26 sq. opp. ἐριστικός 99, 14 — τὸ τῆς πειραστικῆς εἶδος 18, 26 μέρος ἐστὶ τῆς διαλεκτικῆς, λέγεται ὑπὸ τὴν διαλεκτικὴν εἶναι 72, 27 sq. οὐδὲ διδασκαλική 88, 13 dist. διαλεκτική *ibid.* 20 ηδὲ διαλεκτικὴ καὶ η π. οὐδὲ εἰσὶν μᾶς τινος ὡρισμένης φύσεως 94, 17, 18 τὸ προσωπεῖν τῆς διαλεκτικῆς ὑπόδυομένη 96, 22 98, 1 η ἐν τοῖς μαθήμασι π. 36, 19, 24 η ἀτεχνὸς πειραστική 98, 11
- πέμπτος. π. σῶμα 101, 16, 27
- πένταθλος. οἱ π. *compl.* οἱ ἀθλητικοὶ 8, 26
- πενταγχῆ 47, 12
- περαίνειν κατὰ τὴν τῶν νόμων πρόσταξιν (πεπέρασται) 174, 25 νομίμως *ibid.* 27 συλλογιστικῶς 42, 27 ἀδύνατον 50, 12 ἀτοπον 52, 13
- πέρας geometr. 96, 3 sq.
- περατοῦν. τὸ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ νόμου περατωθέν (περιωθέν libri) 172, 23
- περιάγειν εἰς ἀντίφασιν 2, 25 42, 15 43, 26
- περιγράφειν geometr. (opp. ἐγγράφειν) 90, 12
- περιέχειν 112, 7 pass. 114, 29 ἐν 115, 7, 8
- περικαλλῆς τὸ εἶδος 9, 6
- περικάλυμμα 125, 21 126, 12, 22 161, 13
- περικαλύπτειν 125, 18 sq.
- περιλαμβάνειν ἐν ἐκυρῷ 105, 29 106, 1, 3
- περιληπτικός *compar.* 183, 30

- περιουσία. ἐκ π. 186,15
 περιπίπτειν σοφίσματι 43,20 φεύδει 55,22
 περιποιεῖν. τῷ Ὁμέρῳ περιποιήσεται τὸ
 ἀνέγκλητον 35,5
 περισπᾶ opp. ὁζόνειν 145,34 pass. 34,24
 66,30 159,28 περισπωμένως 33,2. 18, 27
 149,10 159,28
 περισπούδαστος 2,19 14,19 124,23
 περιτιθέναι δύομά τιν 108,10
 περιττός *superracaneus* 78,8 176,10 178,9
 ἐπεριττοῦ 119,32 *numerus* opp. ἄρτιος
 12,30. 31 119,18 sq.
 περιφέρειν pass. εἰς ἀντίφασιν 46,8
 πέρυσι 26,3
 πέτρα. πέτραι μετά δένδρων 143,32
 πεύκη 33,24 sq.
 πεύκινος 33,20
 πῆ μὲν ἀληθὲς πῆ δὲ φεῦδος 139, 33 141,
 4 al.
 πηγαῖος (βάστα) 34,1
 πήληξ (ἥ, ἥ) 106,17. 19
 πηροῦν 54,25
 πήρωσις 54,15. 19
 πιθανός 3,23 68,1 113,25
 πιθανότης. πῶς ἔχουσι πιθανότητα (πιθα-
 νότηος?) πρὸς τὸ πρᾶγμα 97,7
 πίπτειν ἔξι τινάς 80,18. 32 ὑπό τι 112,16
 πίστις 23,18 π. λαμβάνειν τινάς 97,15
 πιστοῦν med. διά τινος 8,20 διὰ τῆς ἐπα-
 γωγῆς 74,24 ἐκ 8,23 13,30 58,5 τιν
 14,27
 πλάτος opp. μῆκος 43,11
 πλατύς. πλατύτερον διαλαβεῖν 109,14
 πλατυώνυχος 112,21. 22
 πλεονεξία ἐν τῷ πυνθάνεσθαι expl. 121,25.
 26
 πλευρά 122,23 170,13
 πληγή 25,7
 πληθυντική adv. 68,8
 πλήν fere i. q. ἀλλά 4,14. 22 21,12 26,36
 39,30 48,17 65,3. 8 77,13 86,2 100,19
 143,19 149,4. 6 150,16 154,37 183,12
 πλήρης. τὸ πλήρες (τῆς λέξεως) 31,28 76,
 18 79,28 80,24 91,29 134,17 138,3
 143,27 166,12 178,27 180,28 183,30
 cf. 95,28 τὸ πλ. τῇ λέξει προστιθέναι
 85,33
 πληροῦν ἐπαγγελίαν 19,11 τὰς λύσεις 182,6
 πλοῖον (δυνάμει) 31,22. 23
 πλοκὴ τοῦ συλλογισμοῦ 4,25 8,13
 πλουτεῖν ἀπό φυινομένης σοφίας 197,17
- πλοῦτος 8,1
 πνεῦμα *grammatice* 21,23 37,9 144,34
 ποδιαῖος (ῆλιος) 48,26
 ποιεῖν pass. c. part. 33,8
 ποίημα. ἐν ποιήμασιν 33,6
 ποιήσις opp. ἔπος 165,5
 ποῖος i. q. πότερος 120,27 122,22. 26 136,1
 191,10 192,10. 31 193,21
 πολυπραγμοσύνη 118,18
 πολυπράγμων 118,16 sq.
 πολλάκις. εἴ τις π. *si quis forte* 124,2
 πολλαχῶς. εἰναι τῶν π. λεγομένων 67,9
 πολὺς. διὰ πολλοῦ 14,16 μετὰ πολὺ 52,3
 πολύσημος 41,20
 πολυώνυμος 57,15 63,27
 πονεῖν 197,11 ἐν ταῖς πονημέσαις ἡμῖν εἰς
 τὴν Διαλ. ἐξηγήσαι 4,27 ἐν τοῖς εἰς τὴν
 Ῥητορικὴν πονηθεῖαι 98,12
 πορεία καὶ ἐπὶ ἐρψεως καὶ βαδίσεως καὶ
 νεύσεως λέγεται 138,6
 ποριστικὸς τῶν λύσεων 3,13
 πόδρων τῆς συλλογιστικῆς μεθόδου 58,32
 opp. προσεγγής 191,5
 ποσός. ποσὸν διωρισμένον, συνεγές 17,30.31
 ποταμός 11,32.33
 πότερον in interrogatione simplici 179,9.
 10. 17. 18. 24 ποτέρως 43,2. 4
 πρᾶγμα opp. δύομα, φωνή, λόγος 11,25 sq.
 12,36 sq. 20,28 sq. 37,2 56,7 68,21 sq.
 74,1 τοὺς ἐκ τῶν πρ. γνωμένους παρα-
 λογισμούς 37,7 ἐτέρως τῷ πρ. ἔχειν opp.
 τῷ δύναματι 121,8. 9 λύειν πρὸς τὸ πρ.
 opp. πρὸς τὸν ἀνθρωπὸν 123,1 πρᾶγμα
 expl. i. q. τὸ διποκείμενον 37,23 64,27
 161,2 opp. τὸ συμβεβηκός 160,25 cf.
 Corrig.
- πραγματεία. η παροῦσα, η προκειμένη πρ.
 1,7sq. 4,4 7,24 104,9 λογική, διαλεκτι-
 κή, σοφιστική, ἀποδεικτική 1,3 3,17 4,8
 ἐν ταῖς αὐτῶν πρ. (scil. τοῦ τε διαλεκτι-
 κοῦ συλλογισμοῦ καὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ) 2,5
 η τῶν Τόπων πρ. 195,9
- πρεσβεύειν. δοίοι σοφοὶ πρεσβεύουσι 101,3
 πρίων 108,10
- προάγειν ἐρώτησιν 84,22 sq. 100,4 129,15
 συλλογισμὸν 106,25 κατ' ἐρώτησιν, ἐρω-
 τηματικὸς 111,25 114,15 157,26 τὸ
 συμπέρασμα 120,15. 18 σοφιστικὸς παρα-
 λογισμὸν 187,5
- προαγορεύειν 117,27 135,16
- προαίρεσις. τὴν πρ. ἔχειν διά τινος 16,19

- τῇ πρ. διαφέρειν 89,12 ἀπὸ ιδίας πρ. 189,7
- προβαίνειν (τοῖς κατὰ συλλογισμὸν διοκοῦσι προβαίνειν λόγοις) 49,4. 5 (ἐκ διαιρέσεως, ἡ ἐρώτησις) 85,7. 8 87,14 (ἡ λόσις) 159, 23 (κατὰ νόμους) 174,26
- προβάλλειν. τὸν νῦν προβαλλόμενον 26,7 ὡς πρότασιν (εοι. προτείνειν) 138,10
- προβατον 112,24 132,1
- προγίνεσθαι 22,23
- προδεικνύναι pass. 117,30
- πρόδηλος 96,25 τοῖς πρ. μαχόμενον 10,27 εοι. τὰ ὑποπτεύοντα αἰσθήσει 11,22
- προδιαστέλλειν med. 142,12
- προδιομολογεῖν pass. 117,29
- προεκτρέγειν 91,10
- προερωτᾶν pass. 132,21
- προηγεῖσθαι. προηγούμενος σκοπὸς 2,16 προηγούμενως 17,17 (εοι. αὐτόθεν) 196, 16
- πρόθεσις τῆς διαλεκτικῆς 17,22
- προΐέναι. προϊόν .. φρεσὶ sim. 4, 32 37, 12 48,2 71,10 προϊόντες μαθησόμεθα 26,7
- προΐζειν med. ἀτέχνως τὴν ἐρώτησιν 98,11
- προκαταλαμβάνειν pass. ἔτερῳ δόγματι 101,29
- προκομίζειν λόσιες 130,22
- προλαμβάνειν. προλαβόντες εἰρήκαμεν 85, 23 ἐν τοῖς προλαβοῦσι 63, 16 98, 29 120,13 160,9
- προλέγειν. ὡς προειρήκειμεν 160, 6 cf. λέγειν
- πρόληψίς 3,26
- προσίμιον. ἐν προσιμοῖς 4,7 24,14
- προπαροξύτονος 32,28 adv. ibid. 27
- προπορεύεσθαι 91,10
- πρός c. acc. *prae* 69,23
- προσαγορεύειν pass. παρά τι 20,24
- προσαγωγὴ τῶν ἵερειν, τῶν θυμάτων ἐν τοῖς βιωμοῖς 8,28. 30
- προσαποκρίνεσθαι 124,31
- προσαρμόζειν ἐνī ἐκάστῳ τῷ κατάλληλον ὄνομα 12,12
- προσβάλλειν τινὶ 3,23 4,1. 2
- προσγίνεσθαι 14,16
- προσδείσθαι c. inf. 150,18
- προσδιαλέγεσθαι 100,31 101,23 ὁ προσδιαλέγομενος 6,26 11,14 35,30 44,4 sq. 71,26 72,34 73,1. 2 al.
- προσδιατρίβειν τινὲ 3,19
- προσεῖναι τινὶ i. q. ὑπάρχειν 37,18 38,18 δύναμει, ἐνεργείᾳ 31,12. 13
- προσεπερωτᾶν τὸ ἐνδεές 72,21. 22
- προσεπινοεῖν ἔξιθεν 65,10
- προσεπιφθέγγεσθαι 65,12
- προσέρχεσθαι τῷ δικαστῷ 42,17
- προσερωτᾶν 105,24 149,32
- προσέχειν 110,4 τινὲ 65,8 97,15
- προσεχῆς αἴτιον πρ. 191,4 προσεχῆς τοῖς λεγομένοις 22,3
- προσηγορία 168,30 169,3. 5 σχῆμα τῆς πρ. 68,6 151,8
- προσήκων 3,10 ἐν τῷ προσήκοντι 37,12 προσηκόντως 109,15. 16
- προσθήκη. ταῖς καθ' ἔκστον πρ. 196,29
- προσίστασθαι τινὲ 3,14
- προσκτάσθαι τὴν ὑγείαν 26,26
- προσλαμβάνειν ἔτερον παράδειγμα 152,26 logice 10,17. 19 29,16 54,8 62,31.33 63,8
- προσλέγειν 130,26
- προσομιλεῖν τινὲ 3,31
- προσοχή 121,33
- προσποιεῖν λήθην 111,5 med. τὸ εὐεκτεῖν 8,26
- πρόστημα 53,28
- πρόσταξις κατὰ τὴν τῶν νόμων πρόσταξιν 174,25
- προστιθέναι λόσιν 147,29 τὸ πλῆρες τῆς λέξει 85,33 opp. διαφερεῖν 143,6
- προσυπακούειν 30,17 31,27 70,28 133,8 138,2 157,3 169,7
- προσφέρειν 185,2
- προσφόδια. τὸ παρὰ τὴν πρ. (εἶδος) expl. 21,24 δύναμει τὸ διτὸν ἔχουσι οἱ παρὰ τὴν πρ. (συφισμοὶ) 23,5 ὁ παρὰ τὴν πρ. τρόπος 32,19 sq. τοῦ παρὰ πρ. παράδειγμα 34,12
- προσωπεῖν. τὸ πρ. τῆς διαλεκτικῆς ὑπόδεισθαι 96,21. 22
- πρόσωπον *persona* 126,24
- πρόστασις. ὁ τῆς πρ. λόγος 129,10. 11 δταν τὸ συμπέρασμα ψευδὲς ἢ ἐξ ἀνάγκης καὶ αἱ πρ. ψευδῆς εἰσὶν 130,29. 30 οὐ μὴν τὸ ἀνάπολιν 137,3. 4 (cf. συμπέρασμα) ἐλάττων. ἥττων, μεῖζων v. h. v.
- προτάττειν τί τινος pass. 3,18. 27
- προτείνειν λόγον 81,14 συλλογισμὸν 120, 26 ὡς πρότασιν (εοι. προβάλλειν) 138, 10 ἐρώτησιν 157,21 τὸ προτεινόμενον 134,19 med. 53,1 ἐρώτησιν 113,11

πρότερος. τὰ δεύτερα τῶν Προτέρων (scil. Ἀναλυτικῶν) 140,17
 προτιθέναι med. εἰπεῖν 8,15 14,14
 προτρέπειν med. 2,23
 προφανής 192,24
 προφέρειν 77, 26, 27 (coni. ἐπαγγέλλειν)
 139,5 ἐρώτημα, ἐρώτησαν 71,18 81,15
 σάφισμα 152,9
 προφορά. ἄλλως κατὰ τὴν πρ. ἐκφερόμενος
 (ὅρος) 44,34 τῇ πρ. τῆς λέξεως ταῦτον
 150,1 ὅμοιος διὰ τὴν πρ., τῇ πρ. ibid.
 23,28
 πρόην 25,35 58,20 85,6
 πρώτος. τὰ τῇ φύσει πρῶτα i. q. τὰ κοινά
 7,21 πρῶτα i. q. πρώτων 2,27 138,17
 πρώτως 156,31 198,14
 πτῶσις αἰτιατική, δοτική, ἀρρενική, θηλυκή
 107,11 sq. εὐθεῖα 109,2 γενική 166,32
 ὅρθή 187,32 ἀνόμως expl. 186,23. 29
 σολοκεῖται ἐν πτώσειν ibid. 5
 πυνθάνεσθαι τὰ πλείω ὡς ἔν 54,4
 πῦρ 94, 10 ἐν πολλαπλασίον ἀναλογίᾳ ἔστι
 (cf. Κατινένε) 89,7 sq. ταχὺ αὔξει ib. 9

Πάρβδος 145,24. 25

βῆμα. τὰ β. τοῦ Διός 34,17 dist. ὄνομα
 11,26 36,10 56,31 καθ' αὐτὰ λεγόμενα
 καὶ αὐτὰ ὄντα ματά ἔστι 11,26 cf. 13,7 28,
 10 ἐνεργητικὸν β. 75,6
 ῥητορικός. β. συλλογισμόι 48,27 β. ἀπο-
 δεῖσις ἐκ τῶν ἐπομένων γίνονται ibid. 31
 ἡ ῥητορική 97,8
 βήτωρ expl. 115,22
 βίς 105,8 sq. 182,32 184,6 sq.
 βοπή. βοπήν διδόναι πρὸς συγκατάθεσιν 95,
 34

Σάρξ. κατὰ τὴν σαρκὸς ἐπιφάνειαν 169,27
 σαφήνεια πρὸς τῆς τῶν ῥητῶν σ. 164,12
 πρὸς σαφήνειαν τοῦ λεγομένου 172,20
 σαφηνίζειν 1,10 30,22 46,12 142,18 143,
 24 152,26 176,10 178,18 σαφηνισθήτω
 23,17 112,19
 σαφηνισμός. πρὸς σαφηνισμὸν τούτου 141,
 29
 σαφής. τοῦ σ. ἔνεκα 22,5

σημαίνειν. τὸ σηματινόμενον *significatio* 107,
 31 124,7. 24 127,29 140,27 148,22
 σημαντικός (φωνή) 105, 28 τνός 36, 32
 67, 1. 7 107, 7 108, 21 al.
 σημεῖον 98,6 (coni. στοιχεῖα) 110,10 ge-
 ometr. 7,26
 σημειῶν med. *adnotare* 30,9 σημειωτέον
 7,1
 σημειώθης. αἱ σ. ἀποδεῖξεις 48,27. 28
 σήπειν pass. ὅμβρίοις, πηγαίοις ὕδασι 33,24
 34,1
 σήρ. τὰ ἐκ σηρῶν νήματα (coni. ἐξ ἑρίου)
 51,27
 σιγᾶν. σιγῶντα expl. 28,14 sq. 56,24 86,20
 σιδηροῦς. ἐπὶ τοῦ σ. γένους 6,23 (opp.
 ἐπὶ τοῦ παρ' Ἡσιόδῳ χρυσοῦ γένους) 45,
 33
 σιμότης 105,7 sq. 183,32 184,10 sq.
 σιωπὴ δηλοῖ τὸ ναὶ 53,28 τὴν σ. τιμᾶν
 60,35
 σκαληνός (τρίγωνον) 83,14
 σκέλος κοίλον 184,5
 σκέπτεσθαι καθ' ἐαυτόν, μετ' ἄλλων 68,
 23 sq.
 σκεῦος expl. i. q. οὐδέτερον 108,7
 σκεψίς. τὴν σκ. πρὸς τι ποιεῖσθαι 68,24.
 26 οὐ τῆς παρούσης ἔστι σκ. 76,30
 σκοπεῖν ὅτι (?) 136,36 σκόπησον 134,14
 σκοπός τῆς παρούσης πραγματείας, τοῦ βι-
 βλίου 1,6. 10 sq. ὁ πᾶς τοῦ λεγομένου
 σκ. 97,17 135,33 σκοπὸν ἔχειν e. inf.
 95,12
 σκορδόνων 92,17. 19
 σκοτεινός. τὸ σκ. τοῦ λόγου 21,28
 σκυλάκιον ὄρφ, οὐκ ὄρφ 45,37 τυφλόν
 54,16 sq.
 σκυτεός 40,17 sq.
 σκυτική 40,26
 σκῶλον. σκῶλου παντὸς πόρρω καθιστα-
 μένου 3,34 ἀλλήλαις σκῶλα τιθέναι πρὸς
 τι 91,8
 σολοικίζειν 19, 28 99, 17. 27 def. 186,7
 opp. ἐλληγίζειν 185,12 γίνεται κατὰ
 τρεῖς τρόπους 106, 10 sq. ἐν πτώσειν
 186,5 ἀληθῶς, φανομένως ibid. 23 sq.
 σολοικίσμενος 106,7 sq. i. q. σολοικίζειν ἐν
 πτώσειν 186,6 ἀληθής, φανόμενος 19,
 30 20,1 ἔμαιος ἔστι τοῖς παρὰ τὸ σχῆμα
 τῆς λέξεως γινομένοις ἐλέγχοις 108,15 sq.
 κατὰ τὰ ὄντα ματά γίνεται ibid. 22 sq.
 σόλοικος def. 186,8

- σοφία φαινομένη 15,7 sq.
 σοφίες σθατικές 15,22,30 29,20 36,14 τινά 1,
 21 32,27 pass. σοφιζόμενος 43,29 σο-
 φίζονται 52,26
 σόφιτα 1,18 3,7,12 5,28 sq. saepe ταῦ-
 τὸν τῷ ἐριστικῷ συλλογισμῷ 5,30 οὐ γάρ
 εἰσι τὰ σ. ἀλλήτες Ἐλεγχοι ἀλλὰ φαινόμε-
 νοι 123,12
 σοφισμός 3,8 21,34 23,1,32 29,22 48,2 55,
 4 al. γενικοὶ στοχασμοὶ τῶν σ. 1,14 3,6,7
 σοφιστεύειν 16,31 100,20 172,31
 σοφιστής 1,12, 17, 18 2,3 sq. saepe τένων
 ἐφίνεται 7,30 cf. 17,5 19,25 ἐλέγχουσι οὐ-
 δαμῶς 11,12 φαινόμενος σοφός 15,7 ἀπὸ
 φαινομένης σοφίας ἐγρηματίζοντο ibid. 8,9
 cf. 197,17 πάντα εἰδέναι διαβεβαιοῦνται
 15,13,14 opp. ὁ διαλεκτικός 195,30 opp.
 ὁ πειραστικός 89,30
 σοφιστικός i. q. φαινόμενος opp. ἐπιστη-
 μονικός 14,11 Ἐλεγχος 1,6,8 2,2,16 sq.
 al. κοινὸν πάντων τῶν σ. ἐλέγχων τὸ
 φαίνεσθαι 5,7 i. q. φαινόμενος Ἐλεγχος ibid.
 27 dist. φαινόμενος ἔ. 7,7 sq. 8,7,8 λόγος
 2,8 (dist. ἀποδεικτικός, διαλεκτικός) 5,1
 7,30 al. συλλογισμός 2,1,7 (i. q. ἐριστι-
 κός) 4,8 sq. 7,16 al. opp. φαινόμενος
 συλλογισμός def. 5, 13, 14 πᾶς σολ. σοφ. ἡ
 παρὰ τὴν ὄλην ἐστί . . ἡ παρὰ τὸ σχῆμα
 135,26, 27 τρόπος 6,27 21,1 sq. al. σ.
 ἐνοχλήσεις 2,7 εἰδή τῶν σ. ἐν. εἰσὶ δύο
 20,18 sq. σ. πραγματεία (dist. διαλεκτική,
 ἀποδεικτική) 3,17 al. πρῶτα τῆς σ. με-
 θόδου 7, 29 sq. διαδέξεις 101,8 σ. δια-
 τριβάλ 120,24 σ. ἔργον 101,1 σοφιστι-
 κῶς ἐλέγχοι opp. ἀληθῶς 6,28 ἀποκρί-
 νεσθαι 135,1 — ἡ σοφιστική 2,22 dist. ἡ
 διαλεκτική 4,2 8,3 φαινόμενη σοφία 15,7
 δύναμις 17,7 τέχνη ibid. 10,11 ἀγρη-
 στός ἐστι παντελῶς τῇ ἀποδεικτικῇ ἐπι-
 στήμῃ 3,28 διαφέρουσι ἀμφότεραι (ἢ
 πειραστὴ καὶ ἡ διαλεκτική) τῆς σ. 72,
 30 sq. — ὁ σοφιστικός 12,35 coni.
 ἐριστικός, dist. ὁ διαλεκτικός, ὁ πειραστι-
 κός 88,25 dist. ὁ ἐριστικός ibid. 26 sq.
 99,15
 σοφός ἡ σ. φαινόμενος, ὁ δύντως σ. 15,8 sq.
 σπερματικός. οἱ φυσικοὶ καὶ σπ. λόγοι
 197,12
 σπεύδειν c. inf. 8,29 9,3, 4 91,13 111,5
 σπουδάζειν opp. παίζειν 2,18 c. inf.
 46,3 115,23 pass. 100,2.8.18 103,
- 19,20 109,12 παρὰ τοῖς σοφισταῖς 16,22
 106,7
 στάδιον διελθεῖν, διείναι 115,32,34
 στέλεχος 197,11,12
 στέλλεσθαι διεττόν 189,6 sq.
 στενοχωρεῖν pass. περὶ τι 42,23
 στέρησις. τὸ μὴ ποιεῖν αὐτὸν τοῦτο τοῦ
 ποιεῖν ἐστὶ στ. 182,28
 στερητικός. στερητικῶς opp. καταφατικῶς
 89,19
 στιγμὴ πέρας οὐσα γραμμῆς μιᾷ διαστάσει
 ἀπολειψθεῖσα τῆς γραμμῆς .. ἔσται ἀδιά-
 στατος καὶ ἀμερῆς 96,4—6
 στίζειν *interpugere* 84,11
 στίχος 34,7 165,4 sq. 168,23 169,6
 στοιχεῖον. αἱ συλλαβαὶ ἐκ στοιχείων 13,8
 τὰ στ., ὧν ἐν τῇ συνθέσει τὰ ὄντα πατα-
 πεπεράνθαι 14,3 οἰονεὶ στοιχεῖα coni.
 ἀρχαὶ 7,24 109,25 i. q. παράσημα 145,5
 στοιλίζειν 8,27
 στογάζεσθαι. πόσων οἱ σοφισταὶ στογάζον-
 ται 17,6 expl. 19,20 τῶν παρ² αὐτῶν
 στοχαζομένων ibid. 25
 στοχασμός. γενικοὶ στοχασμοὶ τῶν σοφι-
 σμῶν 1,14 3,6
 στρέφεσθαι περὶ τι 94,12
 συγγίνεσθαι Σωκράτει 40,26 τῇ τούτου
 φύῃ 98,4
 σύγγραμμα 1,9
 συγκατάθεσις 60,36 τὸ ναί, τὸ τῆς σ.
 προσφῆμα 53,28 τινός 95,34
 συγκαταμιγνύναι pass. τινί 52,15, 17
 συγκατατενεύειν τινί 157,17, 18
 συγκατατάττειν pass. τινί 38,12, 16
 συγκατατιθέναι med. τινί 26,3, 4
 συγκεφαλαιοῦν med. 99,29
 συγκλύς (ἀνθρωπος) 103,12
 συγκρίνειν pass. πρός τι 38,2, 3
 σύγκρισις τῶν αἰσθητηρῶν opp. διάκρισις
 23,15
 συγχεῖν (coni. κυκλῶν) τὰς διαλέξεις 172,29
 ὡς μὴ συγχεθῆναι αὐτοῦ τὸν νοῦν 109,21.
 22 συγκεχυμένος opp. ὠρισμένος 184,7
 συγκεχυμένως ibid. 3
 συζευγγύναι 113,10
 συζυγία συλλογιστική 4,10 sq. δισύλλογιστος
 ibid. 23
 συκῆ 197,8
 συκοφάντης 173,6, 7 sq.
 συλλαβὴ. αἱ σ. ἐκ στοιχείων 13,8 ποσόν
 157,23 μηδὲ πᾶσαν σύνθεσιν γραμμά-

- των συλλαβάς ή δύναματα ποιεῖν δύνασθαι
14,5
- συλλαχμβάνειν 24,30 105,12 113,20
- συλλογίζεσθαι i. q. λογίζεσθαι (ἐπὶ τῶν δακτύλων ἐν ταῖς ψήφαις) 12,25 logice τὸ ἔναντίον 3,1 ἔλεγχον 157,8 c. dupl. acc. 186,3. 4 191,32 τρόπον τινὰ 97,12 δύναμενος ἐπιστημόνως συλλογίζεσθαι, ἐκεῖνος οὐδὲ καὶ παραλογίζεσθαι 198,1. 2 τὸ συλλογίζομένον i. q. δύναμις 49,9 συλλογισθεῖη? 122,8
- συλλογισμὸς ἀπλῶς 1,3 7,15 κυρίως 3,32 φαινόμενος 4,12. 22 ἀληθῆς, ἀληθίας 9, 18. 20 φεύδης, ἀληθινός, μόρια τοῦ ἀλ. σ. 73,9 sq. τῶν κατηγορικῶν τὸ εἶδος τριτῶν 2,3 sq. τὰ τῶν σ. εἰδὴ 17,13 sq. σοφιστικός (ἐριτεικός), διαλεκτικός, ἀποδεικτικός 2, 1 sq. 4, 8 sq. 7, 15 sq. al. συλλογισμός, τουτέστιος ἀπόδειξις καὶ συλλογισμός ἀποδεικτικός 95,11 ἐκ πιστότερων καὶ γνωριμωτέρων δεῖ τοὺς σ. γίνεσθαι 192,26 διὰ συλλογισμοῦ λαμβάνειν dist. ἐξ ὀμολογίας 10,20 ἀποδεικνύειν, δεικνύειν iibid. 22 11,1
- συλλογιστικὸς τῶν ἀντικειμένων 18,8. 9 σ. μέθοδος 1,12 9,20 58,32 59,3 114,5 197,24 συλλογή 4,10 sq. σ. εἶδος 4,11. 30. 31 7,11 συλλογιστικῶς συλλογίζεσθαι 4,21 περαίνειν 42,27 συνάγειν 114,5 (conī. ἀληθῆς) συμπεραίνεσθαι 163,10 συμβαίνειν logice 53,36 54,6 116,18 sq. saepe ἐκ 55,25 61,6 115,33 διά τινων 146,38 155,21 παρὰ τί 67,13 τὸ συμβαίνον ἀπότοπον 180,11 181,7 τὸ συμβαίνον expl. 130,16 i. q. συμπέρασμα 131,10 cf. 117,24. 26. 33 — οὐ τὸ τῷ συμβεβηκότι ὑπάρχον καὶ τῷ ὑποκειμένῳ ἀνάγκη ὑπάρχειν 37,32 sq. 125,31. 32 οὐκ ἀνάγκη τὰ τῷ διαφέρω συμβαίνοντα καὶ τῷ λοιπῷ συμβαίνειν 150,36 sq. παραλογισμός, σόφισμα παρὰ τὸ συμβεβηκός 37,32 sq. 125,30
- συμβάλλειν med. οὐ μικρά 109,15 εἰς 19, 10
- συμβιβάζειν τὸ ἀπορύμενον 92,23
- σύμβολον. σύμβολα τῶν πραγμάτων 11,25
- συμμετρία θερμῶν καὶ ψυχρῶν καὶ ξηρῶν καὶ ξηρῶν 36,20
- σύμμετρος geometr. 119,18 170,13
- συμμιγήνειν τὰ διάφορα ὑποκειμένα 53, 1. 2
- συμμημονεύειν pass. τινὶ 132,20. 21
- συμπαραλαμβάνειν 184,24
- συμπείθειν 67,22
- συμπεραίνειν pass. i. q. περαίνειν (?) 13, 10 med. τὸν λόγον 97,31 logice saepe, velut 77,14 med. 145,31 παρά τι pass. (συμπεπέρασται) 25,9. 10 τεχνητώς 59,6 συμπεραγντικός 120,16 συμπεραγντικός expl. 114,3 ἐπάρτιν ibid. 9
- συμπέρασμα 3,34 al. κυρίως λέγεται τὸ συλλογιστικῶς καὶ κατὰ μέθοδον συλλογιστικὴν συναγόμενον 114,5 ἀληθῶν οὐσῶν τῶν προτάσεων ἐξ ἀνάγκης καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀληθές 83,3 (cf. πρότασις) καὶ τὸ σ. δηλον 89,9. 10 96,15
- συμπερασματικός 85,26. 27
- συμπεριλαμβάνειν 184,30
- συμπιπτεῖν 122,24
- συμπλέκειν pass. 28,27 τινὶ 138,2 190,1
- συμπληροῦν. συμπληροῦντα αὐτοῦ (scil. τοῦ γένους) τὸ εἶναι 38,28
- συμπλοκὴ πρός τι (conī. σύνθεσις) 14,6 log. 41,8
- *συμποδισμός conī. ἀπάτη 135,13
- συμφύρειν pass. 51,30
- συμφύειν πολλά τινα καὶ διάφορα πράγματα 12,8 ἐκ τίνος τὸν ἔπαντον εἰς 118,29 concludere saepe, velut 46,27 55,26 sq. ἐπὶ ποιοῦ τὴν ἐρώτησιν 157,33 συνάζει 114,16 157,24 191,28 193,17
- συναγθροῦτείν πλοῦτον ἔκ τινος 14,23
- συναντεῖν. ἵνα συνελῶν εἴπω 16,2 συνελόντα φάντα 165,28
- συναληθεύειν. συναληθεύει ἄρα ἡ ἀντίστασις 119,29
- συναμιλλάσθαι τινὶ 179,11
- συναμφότερος. τὸ σ. 38,12 143,13
- συναντεῖτε τὸ ἐπόμενον 49,19 τὸ συναγθέν 191,12
- συνάπτειν (conī. συντιθέναι) 30,6 90,30 pass. (conī. κεκλωσμένα) 51,28 πρὸς τὰ προσεχῆς εἰρημένα συναπτόμενον 99,4 συνημμένος κατηγορεῖν, λέγειν (οἵρ. δημητρένας, χωρίς) 40,16 41,1. 25 184,19
- συναριθμεῖν τὸ ἐν ἀρχῇ 46,9. 11
- συναρπάζειν pass. ὑπὸ τῆς ἐρωτήσεως 54, 23
- συνδεῖν pass. τῇ ὅλῃ 3,21
- σύνδεσμος grammaticē 119,32 145,11 189, 23

- συνδυάζειν pass. μετά τινος 184,1
 συνεθίζειν pass. c. inf. 129,12
 συνελαύνειν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀδύνατον 163,
 11
 συνεμφαίνειν ἔν τινι 182,23 pass. 104,24
 συνενοῦν. συνηγωμένως 28,27 cf. 183,7
 συνεξακούειν pass. 104,18
 συνεπινοεῖν 132, 23 167, 26 pass. 182,17
 συνεπινούμενα expl. 132,20
 συνέρχεται. πάντων συνελθόντων εἰς τὸ
 ἀπατηθῆναι τινα 72,11
 συνεφέλκειν. συνεφέλκον εονι. ἐλλειπτι-
 κόν 29,19
 συνεγής (διαβρετις) 128,5 τινός 196,27
 συνήθεια. τὸ ἀνώμαλον τῆς σ. 67,33
 συνήθης. σύνηθες αὐτῷ (Ἀριστοτέλει) 84,7
 183,21 τὰ σ. τοῖς πᾶσι (εονι. τὰ κοινά)
 97,20
 σύνθετις (εονι. συμπλοκή) στοιχείων, γραμ-
 μάτων 14,3 sq. τῶν πεπερασμένων καὶ
 ἡ σ. πεπερασμένη ibid. 4 πᾶσα σ. μερική
 41,19 τὸ κατὰ σύνθετον τρίτον εἶδος 21,
 20 τρίτος τρόπος ὁ παρὰ τὴν σύνθετον
 29,2 sq. δυνάμει τὸ διττὸν ἔχουσι οἱ
 παρὰ τὴν σ. 23,5 sq. δῆλον ὅτι τὸ παρὰ
 τὴν σ. τρίτον τινὰ παρὰ τὴν διάφεστην
 ἔστι 143,15, 16 τινός μετά τινος ibid. 23.
 24
 σύνθετος. τῷ συγκατατεταγμένῳ καὶ συν-
 θέτῳ (ἀνθρώπῳ) oppr. τῷ ἀπλῷ καὶ ἀκατα-
 τάκτῳ τῷ καθόλου 38,16 σ. κατηγορία
 41,18, 20 τὸ σ. καὶ ὑποκείμενον i. e. τὸ
 πρᾶγμα 37,23 τὸ σ. opp. οὐσίᾳ 59,9
 i. q. ἡ οὐσία μετὰ τῆς ποιότητος ibid. 22
 cf. 182,11 τοῦ σ. τὸ μέρος διαφεύγειν οὐ
 διττόν 145,17 compar. 133,17 συνθέτως
 29,4
 συνθεωρεῖν εονι. συννοεῖν pass. ἔν τινι
 182,26
 συνθίζειν τινὰ εἰς ἀντιφάσεις 70,32
 συνιέναι c. acc. c. inf. 67,8 τῶν συνιέν-
 των τις 74,28
 συνιστάναι (συνιστᾶν) ἐλέγχους, σοφίσματα
 1,11 3,4, 12 τὰ πολλαχῶς λεγόμενα 139,
 20 *demonstrare* πρότασιν 23,21 119,11
 ὅτι 16,15, 19 c. acc. c. inf. 79,10 διὰ
 τῆς ἐπαγωγῆς 73,16 182,19 διὰ τῆς
 ἀδύνατου δεξιῶν 75,34 συνίστασθαι (εονι.
 γίνεσθαι) 37,6,11 παρά τι 55,34 ἐν 16,
 31 21,8, 22 sq. 137,21 144,11
 συνηνεύειν τινί 72,14, 15
- συννοεῖν εονι. συνθεωρεῖν pass. ἔν τινι
 182,27
 συνορᾶν 47,13 122,26 128,2 137,17
 συνουσία διαλεκτική 82,31
 συνουσιάζειν ἐν ἀγορᾷ 100,9
 σύνταγμα 176,8
 σύνταξις grammaticē σῦτως ποιεῖν τὴν σ.
 7,21
 συντάττειν τί τινι 68,18 grammaticē σῦτω
 συντακτέον τὸ χωρόν 81,32
 συντείνειν πρὸς ὑγείαν 2,11
 συντελεῖν πρός τι 110,13 sq. (τινὶ) 111,9
 178,31 εἰς 117,9 (τινὶ) 118,7
 συντέμνειν τὸν λόγον 117,34
 συντιθέναι (i. q. προστιθέναι) 29,9, 10 30,6
 ἡ δόξα τὰ πάθη συνθεῖσα 48, 21 τὰς
 προτάσεις (εονι. τάττειν) 99,19 τὰς ἐρωτή-
 σεις 109,14 τινὶ 30,18 (opp. διατείνειν)
 142,22, 24 144,28 147,20 159,23 al.
 σύντομος. διὰ σ. λόγου διδάσκειν 17,27 σ.
 ποιεῖσθαι τὰς ἐρωτήσεις 110,2 122,16
 συντόμως 85,22 170,15
 συντρέχειν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ 9,15
 συνυπάγειν pass. τῇ ἐρωτήσει 53,34
 συνώνυμος (dist. ὑμῶνυμος). πολλάκις καὶ
 ἀπὸ συνωνύμων ἀπάτη γίνεται 6,5, 11 τὰ
 γένη συνωνύμως τῶν εἰδῶν κατηγορεῖται
 38,29
 συσηματίζειν pass. τῷ εἶδος τὸ γένος 183,
 19
 σύντασις (τῶν σοφισμάτων) 1,17 26,12
 194,13
 σφαγή plur. 25,7 43,4
 σφαλερός (ἀπόκριτις) 81,13
 σφάλλειν. κατὰ τὴν ἐσφαλμένην τῆς αἰσθή-
 σεως κρίσιν 9,11 κατὰ τὸ συλλογιστικὸν
 εἶδος ἐσφαλμένος 7,11 τὸν ἔν τινι ἐπι-
 στήμη σφαλλόμενον 75,25
 σχέσις ποιά 35,13 ἀσχετος 152,24
 σχῆμα geom. 82,29, 30 83,19, 20 τὸ παρὰ
 τὸ σχ. καλούμενον εἶδος τῆς λέξεως 21,25
 φαντασία τὸ διττὸν ἔχουσιν οἱ παρὰ τὸ σχ.
 τῆς λέξεως 23,12 δημοιός ἔστιν ὁ σολοι-
 κισμὸς τοῖς παρὰ τὸ σχ. τ. λ. γνωμένοις
 ἐλέγχοις 108,15 sq. cf. 150,25, 35 151,14
 152,1, 6 al. τὸ σχ. τῆς προσηγορίας 68,6
 151,8 logice πᾶς συλλογισμός σοφιστικός
 ἡ παρὰ τὴν ὄλην ἔστι. ἡ παρὰ τὸ σχῆμα
 135,26, 27 τὸ σχ. ὑγέις, ὑμαρτημένον
 ἔχειν 5,14, 15 7,10 sq. 19,1 70,22 89,
 10 135,31 κατὰ τὸ σχ. μὴ ὑγίως,

- μὴ καλῶς ἔχων, ἡμαρτημένος 7, 2, 3.
12, 13 19, 2 90, 28 136, 23, 36 195, 23
φυλάττειν τὸ τοῦ σχ. θεον 4, 21 136, 19
ό δουλλόγιστον ἔχων τὸ σχ. 89, 32 διὰ
τὸ τοῦ σχ. δουλλόγιστον 162, 33 πρῶτον
σχῆμα 4, 19 δεύτερον 10, 32 11, 3 58, 22
96, 14 δόνος καταφάσεις ἐν δευτέρῳ σχ.
4, 27 59, 27 70, 24 89, 4, 7 136, 6, 21 αἱ.
τρίτον 11, 6 58, 17 60, 7, 13 ὁ ἐκ δόνος
μερικῶν ἐν τινι τῶν σχημάτων πειρώμε-
νος τι συνάγειν 70, 24 89, 5 cf. 59, 27
σχηματίζειν pass. εἰς 35, 19, 20 κατὰ ἑνέρ-
γειαν τὸ λόγον ibid. 26, 27 τὴν ἐρώτησιν
κατὰ τὸ πάστερον 133, 13
σχηματισμὸς τῆς λέξεως 21, 25 35, 13
σχολή plur. εἰς ἔκεινα (scil. τὰ Πρότερα ἀνα-
λυτικά) 58, 26
σώζειν ἐν ἐμαυτῷ τὸν ὄρισμόν 58, 30 σώζει (?)
καὶ ἐπὶ τούτῳ 16, 12
σῶμα πέμπτον 101, 16, 28
σωματικός (θεάθετος) 9, 16
σωρός 51, 29
σωφροσύνη 53, 32 sq.
- Τάξις τῶν ἐρωτώντων 117, 8
ταπεινός (φρόνημα) 14, 27
τάττειν (coni. συντείνει) προσάστεις 99, 19
τι ἐν τινὶ 68, 30
ταυτολογεῖν 178, 9
τάχα fortasse 26, 21 49, 7 138, 14
ταχὺς ταχεῖας ποιεῖθαι τὰς ἐρωτήσεις
110, 2 ταχὺ adv. 89, 9 ταχέως 157, 32
183, 14 τάχιον 122, 15
τελεῖν φόρους τινὲς 173, 8 intrans. ὑπὸ εἰδος
55, 4
τελειος. τὸ τ. ἔχειν ὑπό, ἀπὸ τινὸς 198, 12.
13
τελειοῦν pass. 198, 14
τελειώσις τοῦ μαθητοῦ 35, 24 coni. ἐπί-
δοσις 197, 2
τελειωτικός (πάθος) 35, 26
τέλεος. τελεώτερον 47, 10
τελευταῖς. τελευταῖον dist. συμπέρασμα
114, 7, 8
τέλος expl. i. q. συμπέρασμα 140, 9 142, 1
περὶ τὸ τ. 41, 12 πρὸς τῷ τ. 140, 5
τεμάχιον (τεμαχίον libri). τὸ τοῦ στέγου
τ. 34, 7
τετραγωνισμός cf. Ἀντιφῶν, Βρύσων
- τετράγωνον 60, 9 ἐκτός, ἐντὸς τοῦ κύκλου,
τὸ μεταξύ 90, 13 sq.
- τετράπτυχος (τῷ μήκει) 43, 11 sq.
- τετράποντος 132, 5, 6
- τετρασύλλαβος 12, 33
- τέχνη coni. ἐπίστημη ορρ. δύναμις 17, 7.
8 sq. ὡς ἡ τ. παρακελεύεται 59, 5 εἰ-
δέναι, ἀγνοεῖν τὴν τ. 97, 21, 23 sq. expl.
i. q. συλλογισμός 106, 24 αἱ ἄλλαι τ.
(ορρ. ἡ λογικὴ πραγματεία) 198, 11, 12
μετὰ τ. 97, 27 ἐν τ. καὶ μεθόδῳ σκοπεῖν
106, 24, 25
- τεχνήσις. τεχνητωτες (συμπεράνειν) 59, 6
- τεχνικός 179, 2
- τέως 104, 8
- τιθέναι ὄνομα 12, 8 παράδειγμα 46, 14, 19.
20 87, 20 139, 10, 11 τὴν αἰτίαν 129, 28
168, 7 τὸ σόφισμα 147, 28 τὸ τρόπον
ἐν τοῖς παρὰ τὴν λέξιν 68, 19 τὸν τρό-
πους εἰς ἀριθμὸν ὥρισμένον 75, 18 εἰς
παράδειγμα pass. 164, 33 med. τὸν ὄνομα
13, 34 τὸν ὄρισμόν 46, 13 σόφισμα 82, 18
i. q. συγχωρεῖν 75, 20, 21 coni. συγγω-
ρεῖν 148, 16, 17 sq.
- τίκτειν ἀπάτην pass. 48, 20
- τιμῆν τὴν σιωπήν 60, 35
- τὶς. τὸ τὸ μερικὸν ἔστι 41, 19 ἀλλ᾽ ἄττα
49, 11
- τίτανος 92, 15
- τιμῆμα τῆς γῆς 145, 4
- τοίνυν epanaleptice post parenthesis 108,
11 196, 5
- τοιόσδε. τοιωδε 122, 3
- τοιοῦτος. ὁ τοιοῦτος i. q. οὗτος 58, 27
- τοῖχος 190, 32 sq.
- τομή coni. καθίσις 25, 12, 13
- τόνος 21, 23 144, 33 145, 6 ὁ ἐν τῇ λέξει
τόνος 37, 9 ὁ τ. πρὸς ὃν ἔδομεν καὶ τοὺς
λόγους ποιούμεθα 32, 22 οὐδένα τ. ἔχον
ibid. 30 ἀναβιβάζειν τὸν τ. 34, 24 τὸν
τ. τιθέναι εἰς 35, 2, 4
- τοπικός (πραγματεία) 197, 16
- τόπος. ὅτι δύκι ἔστι τόπος 47, 19 sq. τὰ μέρη
τοῦ τ. ibid. 24 dialectice 77, 1
- τοσανταχῶς 87, 4
- τότε post εἰ 91, 14 168, 18 τότε δῆ τότε
(? fort. δῆτα) 166, 22
- τοτὲ μὲν.. τοτὲ δὲ 66, 24
- τραγέλαφος 41, 29 sq.
- τραῦμα. τὰ ἐν πολέμῳ τρ. 43, 4 167, 7
- τρέπεσθαι ἐπὶ τι 132, 8

τρέγωνον 83,13 94,23 95,5 sq. 116,12 sq.
τρίπτης 181,10 sq.

τρίττος 2,4

τρόπος ἀγαθὸς κατὰ τοὺς τρόπους 40,
32 — opp. πρᾶγμα 157, 32 τρόπος
τῶν παραλογισμῶν i. q. εἰδος 20,17 τρό-
ποι expl. 109,11 οἱ τρόποι τῆς ἀπάτης
197,26

τυγχάνειν c. inf. 74,26 167,19 om. par-
tic. ὡν (έπτα τυγχάνοντες) 55,15 (ἐν
Πειραιεῖ τυγχάνων) 145,35 156,28 168,33
190,18 εἰ τύχη, τύχοι 63,36 81,15, 16
87,6 135,29 145,4 152,14 188,24 190,8
εἰ οὖτες ἔτυχε 83,19 96,8 ὡς ἔτυχε
106,25 ἡ τυχόντα κακά, λόσις 154,38
162,23 164,1 τυχός adv. 26,27 32,27
65,18 105,23 137,1 — τυγχάνοντα i. q. τὰ
πράγματα opp. λεκτά 20,29

τυμβωρύχος coni. ληστής 169,23

τυραννεῖν. ὁ τυραννήσειν μέλλων 62,26 sq.
τυφλός def. 54,14 sq. cf. 140,21 sq.

Τύβριζειν 98,4 175,32 sq.

ὑγεία def. 36,19, 20

ὑγιάζειν 197,30 τὸ τὸν ὑγιαζόμενον ὑγιαί-
νειν διττόν 25,29 sq. ὑγιάζεσθαι opp.
ὑγιαίνειν expl. 26,30 sq.

ὑγιαίνειν opp. ὑγιάζεσθαι 26,31 sq.

ὑγίανσις. ἐνεργεῖται σχετικά τὴν ὑ. 26,26

ὑγιεινός 119,13 sq.

ὑγιής. τὸ συλλογιστικὸν εἶδος, τὸ σχῆμα
ὑγίεις ἔχειν 4,31 5,14 sq. 19,1 70,23
ὑγιής κατὰ τὸ σχῆμα 90,32,33 μὴ ὑγιῶς
ἔχειν κατὰ τὸ συλλογιστικὸν εἶδος, κατὰ
τὸ σχῆμα 4,30 7,2,3 ὑγιῶς συλλογίζεσθαι
8,13

ὑετός. ὑετοῦ καταφορά 48,25 ὑετοῦ κατε-
νηγμένου 62,10,11

ὑλακτεῖν 77,29 78,24,30 81,15 128,22 sq.

ὕλη. ἡ τῶν ἀνθρώπων φύσις τῇ ὅλῃ συνδε-
θεῖσα 3,21 opp. τὸ συλλογιστικὸν εἶδος,
τὸ σχῆμα 4,9 sq. 7,1, 9 sq. 125,26 ἐπὶ
τῆς ἐνδεχομένης ὕλης σύμψεύδεσθαι 44,13
ὑπάγειν pass. ἀπάγῃ 52,26 εἰς ταύτην τὴν
ἔννοιαν 49,34 logice τί τινι 26,13 68,33
εἰς 62,5 — med. 183,28

ὑπακούειν ἔξωθεν 92,21

ὑπαρξίς φανομένη, κυρίως 15,5 ἔχειν τὴν
ὑ. ἐν τινι 158,29 ὑ. ἔχειν λότων ibid. 34

ἡ τοῦ τρίτου ἀνθρώπου παρεσάγεται 5.
159,3,4

ὑπερβαίνειν τὸν ἀριθμὸν 21,33

ὑπερβατός (coni. καὶ μὴ κατ' εὐθείαν κει-
μενος) 176,13 ὑπερβατός ἀναγινώσκειν
84,5 165,19

ὑπέχειν λόγον 15, 27 (coni. ἀπολογεῖσθαι)
98,7 117,33

ὑπνόττειν 29,29

ὑποβαθλεῖν καταδίκη (coni. κατακρίνειν)
173,32

ὑπογράφειν 171,24 180,10, 13

ὑπόδειγμα 43,10 178,18 188,34

ὑποδέχεσθαι τὴν ἀλήθειαν 3,25

ὑποδιαιρετις plur. τῶν εἰδῶν 17,3

ὑποδύεσθαι τινα 91,25 τὴν διαλεκτικήν
98,1 τὸ προσωπεῖον τῆς διαλεκτικῆς 96,
22

ὑπέθεσις 50,11 sq. κατὰ τὴν ὑ. 11,7 111,
30 παρὰ τὴν ὑ. τὴν λέγουσαν 51,1

ὑποκρίνεσθαι τὴν διαλεκτικήν 94,14

ὑπολαμβάνειν ὅτι 63,13 συγκατανέειν..
ὑπολαμβάνονται 60,36 νομίζονται καὶ
ὑπολαμβάνονται ὅτι ἀπόκρισιν ἐποιήσαντο
130,12

ὑπόληψις 77,18 sq. αἱ παράδοξοι ὑ. 101,24
ὑπομένειν χρημάτων ἀφάρεστιν 42,17

ὑπόμνημα *commentarius* 58,27

ὑπονοεῖν 47,4 τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα 3,22

ὑποπίπτειν αἰσθῆσει 11,22 121,2 τῇ ὄρδ-
εσι 125,15 λόσι 154,7

ὑποστήζειν εἰς *interpungere post* 32,12 169,
11 184,29 196,26

ὑποτιθέναι 10,26 med. τὰ περὶ τῆς ἴππικῆς
33,9 ὑπόθου 79,19 ὑποκείμενα coni.

περὶ ὧν ὁ λόγος ἐστι 52,33 cf. 53,2,3

ὑποφέρειν τῇ αἰσθῆσει τὰ πράγματα 12,10
ὑποφθάνειν. ὑποφθάσας 91,11

Φαίνειν. φαίνεται ὅτι 114,10 κοινὸν πάντων
τῶν σοφιστικῶν ἀλέγχων τὸ φαίνεσθαι 5,7
φανόμενα ἔνδοξα 3,23 φανόμενος συλλο-
γισμός expl. (opp. συλλογισμός) 4,22, 23
(opp. σοφιστικὸς σ.) 5, 15, 16 Ἐλεγχος
i. q. σοφιστικὸς ἐ. 5,26, 27 dist. σοφ. Ἐλ.
7,7 sq. 8,8 cf. 125,5 τῷ φανομένῳ opp.
τῇ ἀληθείᾳ 20,11 φανομένως opp.
κυρίως, ἀληθῶς 9,10 19,27 75,14 77,6
125,3 127,26

- φάναι. οἶον τί φημι; 4,13 29,6 31,15 32, 24 35,15 37,27 103,21 159,30 συνελόντα φάναι 165,28 περὶ τῶν δύο, τοῦ τε διαλεκτικοῦ φημι καὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ 2,4 sim. 71,31 82,10 127,24 φημι δή 160,24 φανεροῦ 124,3 φαντασία. αἰτία τῆς φ. 16,24 τῇ φ. παρακόλουθεν 3,21 ἔπειθαι ταῖς τῆς δύεως φ. 48,27 φαντασίαν ἐμποιεῖν (πιθανήν) 68,1 τινός 3,9 δὲ 68,9 ἀποτελεῖν τινός 114,1 167,21 ἔχειν 190,25 φαντασίᾳ διττόν dist. δυνάμει τὸ διττὸν ἔχειν 23,11 φαρμακον ἀλεξητήριον, δηλητήριον 2,6. 12 φάσκειν opp. ἀποφάσκειν 130,8 179,26 181,23 φενακισμός 2,10 φέρειν ἀληθῆ τὴν ὥλην 4,11 τὸ αἴτιον τοῦ ψεύδους 83,1 τὴν ἐρώτησιν ἐπὶ τινῶν 126,25 τὶ ἐπὶ τι i. q. μεταφέρειν 13,24 φέρεσθαι ἐπὶ ἄλλα 147,33 κατ' εὐθεῖαν καὶ αἰτιατική φερόμενον 185,18 φέρεται ἐν ἀντιγράφοις 18,25 φέρεται δὲ καὶ ἀληθ. γραφή 156,23 167,16 (οἶον) φέρειν 17,30 86,30 181,9 φθάνειν c. inf. 142,11 φθάσαντες εἴπομεν 1,3 77,10 120,23 φθέγγεσθαι. τὰ φθεγγόμενα καὶ δηλούμενα διὰ τῶν ὀνομάτων 145,7 φθείρειν pass. dist. διαλύεσθαι 51,26 sq. dist. θυήσκειν ibid. 34 sq. φθορά οὐ τῇ ζῷῃ ἐναντία ἔστιν ἀλλὰ τῷ ἀψύχῳ σῶματι 51,24 dist. διάλυσις ibid. 25 sq. φιλεῖν c. inf. 3,27 φιλόνεικος γνώμη 121,19 φιλοπράγμων 118,20 φίλος. ἡ τούτου φίλη 98,5 φίλοσοφα. ἡ καθόλου φ. εοικ. ἡ θεολογία 120,31. 32 φιλόσοφος 118,16 sq. κατ' ἀλήθειαν καὶ ἐπιστημονικῶν 16,20 ὁ φ. i. e. Aristotle 4,5 138,21 186,6 φιλοτιμεῖσθαι περὶ τι 2,9 φιλέψ. ὑπὸ τῶν φιλ. Ἐλευθερία 93,2 φινεύς εοικ. ληστής 25,8 φόρος. φόρους τελεῖν τιν 173,8 φυλακή. τὴν φ. ποιεῖσθαι πρὸς τι 110,24 φυλάττειν τὸ τοῦ σχῆματος ιδιον 4,21 τὰς ἀρχὰς τοῦ πράγματος 70,35 φυλάττεσθαι πρὸς τι 111,1 φυλετικῶς πεφυσῆσθαι expl. 9,5 sq. φυσικός. τῶν φ. ἀρχαὶ εἰσὶν εἶδος, στέρησις, ὥλη 94,9 οἱ φ. καὶ σπερματικοὶ λόγοι 197,12 φύσις. τὸ ἀπὸ τῆς φ. γενόμενον (opp. τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀντατχθέν) 103,11 ἡ φύσις λέγει καὶ ἡ ἀλήθεια 104,4 τῆς τούτων φ. 9,28 ἡ φ. ἡμῶν 12,2. 5 μία φ. ἐκατέρων 62,19 μιᾶς φ. εἰναι 12,16 98,20 ὠρισμένη φύσις 94,1. 6 διάφοροι φύσεις ibid. 12 φύσει πρῶτα i. q. κοινὰ 7,21 aliter expl. ibid. 23 sq. τῇ φύσει opp. ἡμῖν 12,6 τὴν φ. διάφορα opp. ἐν ὅντα τῷ ὄντατι 44,15 φυτόν. τὸ φ. τῆς πεύκης 34,1 φωνή. τὰ ἐν τῇ φωνῇ ὄντατα καὶ ῥήματα 11,25 opp. πρᾶγμα 20,28 sq. 37,2 φ. ἀπλαῖ διάφορα πράγματα περιέχουσα opp. σύνθετοι 21,4 sq. τοὺς ἐν ταῖς φ. γινομένους παραλογισμούς i. q. παρὰ τὴν λέξιν 37,4 φ. δέστια 86,30. 31 σημαντική 105,28 φωνήεις. τὰ φ. 14,5
- Χαλκὸς ἀσχημάτιστος 31,23
 χαρά 131,5
 χάριν. ὅτου, τίνος, ἄλλου γ. 1,8 10,8 131,25 μαθήσεως γ. 100,31 λόγου γ. 162,11 γ. μαθητείας 100,31 γ. παραδίγματος 108,31. 32 γ. τοῦ λόγου 178,24
 χειρὶ λαθήνη 41,5
 χερσαῖς κύων 28,21 71,29. 31 77,30 78,25. 30 al. cf. κύων
 χιτών ἀνδρεῖος 4,16
 χιών 69,27. 28
 χολὴ 48,17 sq.
 χολοβαφής 48,22
 χρεία (scil. ἔστι) τινός 121,33
 χρεμετιστικός 69,26
 χρεών (ἔστι) 46,1 57,10 81,11 172,19
 χρηματίζεσθαι 8,4 ἀπὸ φαινομένης σοφίας 15,9
 χρηματισμός 7,32
 χρῆσθαι τιν ἐπὶ τινός 159,10. 11 ἐπὶ τι 92,13 χρᾶσθαι 13,20 24,12 183,22 τὸ χρᾶσθαι τῷ τινος ἔργῳ διττόν 26,8 sq.
 χρησιμεύειν 112,17 121,12
 χρονικός (ἐπίρρημα) 189,16
 χρόνος. ἄλλου χρ. λαμβάνειν τὸ ὑποκείμε-

- νον 54,33 τὰ δεικνύντα ὡς οὐκ ἔστι
χρόνος 190,26
- χρονοτριβεῖν τινι 3,18
- χρυσοῦς. ἐπὶ τοῦ παρ² Ἡσιόδῳ χρ. γένους
opp. ἐπὶ τοῦ σιδηροῦ 45,32
- χρῶμα 9,12,14 διακριτικὸν ὅψεως 37,28.
29 sq. 59,12 sq.
- χώρα. χώρων ἔχειν 12,13,14 188,23 πρός
τι 93,6,18 ἐπὶ τινος 162,17 εὑρίσκειν
28,15
- χωρεῖν ἔν τινι 197,14
- χωρίζεσθαι τοῦ σώματος 135,3,4 κεχω-
ρισμένως τιθέναι 28,26
- χωρίον *locus Aristotelis* 39,21 81,32
- χωρίς (coni. ίδιᾳ, opp. ἄμα) κατηγορεῖν 40,
12,23 sq.
- *ψεύδεσθαι. ψευδόμενος κατά τὴν ὕλην, τὸ
συμπέρασμα, τὰς προτάσεις 136,23, 29,32
- ψευδόγραφεῖν γεομετρ. οὐδεὶς διαλεκτικός
ψ. ἐπιχειρεῖ 93,20 ὁ ψευδογραφῶν opp.
ὁ γεωμέτρης 99,2 sq.
- ψευδογράφημα γεομετρ. 76,23 93,18
- ψευδογραφία. ἐν ταῖς ψ. ταῖς κατά τὴν
γεωμετρίαν 18,19
- *ψευδογραφικός. ἡ ψ. opp. ἡ γεωμετρία
195,18
- ψευδολογία. αἱ ἀδρανεῖς ψ. 2,9

- ψεῦδος. τὸ ψ. συνάγειν 73,21,25 καὶ ἐκ
ψευδῶν συνάγεται ἀληθές 136,33 ἐν ταῖς
προτάσεσιν, ἐν τῷ συμπεράσματι ἔχειν τὸ
ψ. 137,2 εἰ ἐν τῷ συμπεράσματι (scil. τὸ
ψεῦδος ἔχει), καὶ ἐν ταῖς προτάσεσιν ἐξ
ἀνάγκης, οὐ μὴν τὸ ἀνάπολιν *ibid.* 3,4
ψηφίζεσθαι. οἱ θεοὶ πάντες ἐψηφίσαντο
34,16
- ψῆφος 12,26 sq. (cf. δάκτυλος) 13,21 sq.
- ψιλός. ψιλή προσφότια (opp. δασεῖα) 143,33
om. πρ. 23,9
- ψιλοῦν grammaticē opp. δασύνειν 144,34
- ψιμούθιον 92,14, 16
- ψυχή (ἀθάνατος) 44,35 sq. (ἄψιθαρτος, ἀθίστος)
47,8 sq. (ἀντοκίνητος) 134,28 sq. (ἀρ-
μονία) 134,3 135,6 sq. ἔστι καὶ τῇ ψ.
ἐναντίον . . . ἔστι δὲ ἀνώνυμον 134,5 διὰ
τὸ κινεῖται, ἀλλ ὡς μᾶλλον ἀκίνητος ἔστιν
119,10

¹Ωρν 92,14,16

- ώς i. q. ἐπεὶ 46,2 ὡς εἰ (ώσει) Μεγε 32,1
68,15 107,5 108,32 140,15 146,22 al. ώς
ἄν εἰπε τις 152,24 ώστενει λεγόντων 147,5
ώς c. inf. 39,18 53,23 54,33 59,29 al.
ώσπερ ἄν c. part. 9,28 ὥσπερ ἄν ει ..
εἰπεν 130,8,9
- ώφελεια. πρὸς ωφέλειάν τινος 70,3 ἐπ²
ώφελείᾳ τινός 89,27

II INDEX NOMINUM

- Ἀγαθός 167,29 sq.
 Ἀγαρέμων (τὸ ἐνύπνιον τοῦ Ἀ.) 34,3 sq.
 188,8 sq.
 Ἀθηναῖοι 145,35 166,3. 21,22 νόμος ἦν
     Ἀθηναῖος τὰς δικαιοθεσίας δίκαια κυρίας
     εἶναι 173,25
 Ἀθήναῖος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς 8, 32
     cf. n.
 Αἴτιας (οἱ Αἴτιντες) 129,8. 9 141,6. 7 179,
     7 sq.
 Αἰτιόψ 6,13 42,20 sq. 45,15 61,8 74,6
 169,26 171,6. 7
 [Alexander] ἀρκούντως ἐν τοῖς Ἀναλυτι-
     κοῖς διελάθομεν 10,9 ἐν ταῖς ἡμετέραις εἰς
     ἔκεντα (scil. τὰ Πρότερα ἀναλυτικά) σχολαῖς
 58,26 ἐν ταῖς πονηθεσίαις ἡμῖν εἰς
     τὴν Διαλεκτικὴν ἔξηγήσειν 4, 27. 28
     ἐδείξαμεν ἐν τῇ διαλεκτικῇ 109,16 ἐν τοῖς
     εἰς τὴν Ῥητορικὴν πονηθεῖσι διειλήφειμεν
 98,12 ἐν τοῖς εἰς τὰ Φυσικὰ ἡμετέραις
     εἰρήκαμεν θεωρήμασιν 178,7. 8 cf. 163,
 14 *alias interpretes respicit* 1,9. 10. 19
 7,4 34,13 sq. 109,11 *confundit* Protagorau et Gorgiam 15,15 Phaedrum et
     Phaedonem 59,25 Rhetoric. et Poetic.
 33,27 Metaphys. et Ethic. Nicom. 197,3
 Ἀλκιβιάδης exempl. 29,32 sq. 65,2 112,1
 125,33 sq. 154,17, 18
 Ἀνθρωπος 167,31
 Ἀντίλογος (ἢ Νέστωρ τῷ παιδὶ Ἀ.) 33,9
 Ἀντιφῶν. ὁ διὰ τῶν μηρίσκων τοῦ Ἀ.
     τοῦ κύκλου τετραγωνισμός 90,8. 9 92,23
 Ἀξίογος Plat. 2,24
 Ἀπολλωνίδης 189,21 sq. cf. Εὔαρχος
 Ἀργός 66,33
- Ἀριστοτέλης. ἡ λογικὴ πραγματεία τῷ Ἀ.
     πρώτῳ εὑρεθεῖσα καὶ παρ' αὐτοῦ τετε-
     λεῖται 198,13. 14 οὐκ ἦν . . εἰς τὸ
     παραδίδοντα μέθοδον τῇ ἀπάτῃ μόνον δει-
     νός, ἀλλὰ καὶ λόγιν τούτου παρασχεῖν πολὺ
     δυνατότερος 101,25. 26 οὐ γάρ τῷ Ἀ.
     σκοπὸς ἦν προηγούμενος περὶ τῶν σοφι-
     στικῶν ἐλέγχων διαλαβεῖν . . (ἀλλὰ) περὶ
     τοῦ ἐλέγχειν τοὺς σοφιστάς 2,15 sq. cf.
 3,3 sq. ἐπτά τὰ παρὰ τὴν διάνοιαν, οὖς
 ὁ Ἀ. ἔξω τῆς λέξεως καλεῖ 5,20 τὸν
     τοιούτον ἐλέγχον (scil. τὸν καθ' ὅμωνυ-
     μίαν ἡ κατὰ τινα τῶν σοφιστικῶν τρόπων)
     οὐδὲ? Ἐλέγχον διοράζει ὁ Ἀ. ἀλλὰ φαινόμε-
     νον ἐλέγχον καὶ παρεξέλεγχον κτλ. 6,28 sq.
 ὁ παραλογισμὸς κυρίως τῷ Ἀ. ἐπὶ τῶν
     μη καλῶς ἔχοντων κατὰ τὸ σχῆμα εἰλη-
     πται 7,12.13 cf. ibid. 1—3 εἰνθεῖ πρῶ-
     τον ἐπάγειν τὸ συμπέρασμα τὸ σοφιστικὸν
     καὶ τότε τιθέναι καὶ τὸν συλλογισμὸν 23,
 35 σημειωτέον δὲ ὅτι σύνθεσιν λέγει ὁ
 Ἀ. καὶ τὸ χωρίς τοῦ δυνατοῦ τὸ βαθύτερον
     κατηγορεῖσθαι 30,10 σύνθετε δέ ἐστι τῷ
 Ἀ. τοῦτο ποιεῖν (scil. τὸ ‘ἢ Κορίσκος
     ἔτερον ἀνθρώπου’ ὡς ἵσον λαμβάνειν τῷ
 ‘ἢ ἀνθρώπος ἔτερον Κορίσκου’) 39,16
     σύνθετες αὐτῷ τοῦτο (scil. τὸ ὑπερβατόν)
 84,7 τοιάτας χρᾶσθαι ἐρμηνεῖσι 183,21
     ἰστέον ὅτι ἐφ' ἔκαστης τῶν αὐτοῦ ἐρωτή-
     σεων τὸ ‘ἢ οὐ’ ὡς ἀπόκρισις ἐστι καὶ
     οἰονεὶ ἀπόφασις καὶ ἀπάρνησις ἀντὶ τοῦ
     φανερὸν ὅτι οὐκ ἔστι κτλ. 83,23. 24 τῷ
     τόδε τι ἔθος αὐτῷ ἐπὶ τῆς ἀτόμου κρῆσθαι
     οὐσίας 159,10. 11 βαρεῖαν προσῳδίαν
     πανταχοῦ τὴν περισπωμένην λέγει ibid. 28

- αύτός δὲ καὶ οἶκοθεν βουλόμενος ποιῆσαι τοῦ παρὰ προσῳδίαν παράδειγμα ὡς ἐκ τοῦ Ὁμήρου τοῦτο ἐπήγαγε 34,11,12 cf. ibid. 7,8 ἡ τοῦ Α. δεινότης 112,12 ἐν τῇ τῶν πρὸς τι διδασκαλίᾳ 39,12 cf. Ind. IV Loci Arist.
- Αρίστων (conī. Πλάτων) 168,31,32
- Αρχέλαος (ὁ Περδίκκου) 114,27 sq.
- Αχιλλεύς 32,11,14
- Βορυσθένης. τὸ διὰ Βορυσθένους (αλίμα) 145,5
- Βρύσων. ὁ τοῦ Βρ. τετραγωνισμὸς τοῦ κύκλου 76,19, 20 90,10 sq. 92,6 sq.
- Γαληνός (Περὶ τῶν παρὰ τὴν λέξιν σοφ.) 22,7 142,29
- Γλαύκων (τοῦ Πλάτωνος ἀδελφός) 162,11 sq. 164,16 sq. 165,9 sq.
- Γοργίας plur. 14,22 v. Ind. III Loci Plat.
- Δίων 12,32,33
- Δωρικός. ίδιον ἔστι τῆς Δ. διαλέκτου τὸ ἀντὶ τοῦ διδόναι λέγειν δεδόμεναι καὶ ἀντὶ τοῦ εἶναι τὸ ἔμμεναι 34,26,27
- Ἐκτωρ 179,31
- Ἐλένη 118,28 cf. Ἰσοχράτης
- Ἐλληνες 189,9
- Εὔαρχος 189,21 sq. ἡσαν δὲ ὁ τε Εὕ. καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ μίστη τοῦ Ἀπολλωνίδου ibid. 26
- Ἐνθύδημος. ὁ Εἴθυδημος λόγος συμπερινόμενος οὕτως 145,31 sq. v. Ind. Loci Plat.
- Ἐνθύφρων v. Ind. III Loci Plat.
- Ἐνκλειδῆς. τὰ τοῦ Εὐκλ. ψευδογραφήματα 76,23
- Ζεύς 34,4 sq.
- Ζήνων (ὁ Παρμενίδος ζηλωτής) 79,20 sq. ὅτι κίνησις οὐκέ τεστεν, ὡς ὁ Ζ. συλλογίζεται 92,29 sq. 115,31 sq. 162,35 sq.
- Ἡσιόδος. ἐπὶ τοῦ παρ' Ἡσιώδῃ χρυσοῦ γένους 45,32
- Θαλῆς, Θάλης exempl. 66,32
- Θάσιος Hippias 33,27
- Θεαίτητος exempl. 63,24,31
- Θεόφραστος (Hist. plant. V 4,3) 33,29
- Θερσίτης 141,6,7 179,8 sq.
- Θρασύμαχος ὁ σοφιστής 65,15 117,33 sq. cf. Πρωταγόρας
- Ἔιτιάς 165,3 sq. 168,24 sq.
- Ἔιτιον 179,7 sq.
- Ἔνδια (ὄνος) 112,29
- Ἴππιας ὁ Θάσιος 33,27 Ἴππιατ 14,22
- Ἴππόνικος exempl. 167,29
- Ἴσοχράτης μὴ δυνηθεῖς αὐτόθι τὴν Ἐλένην ἐγκωμιάσαι ἐπαινεῖ τὸν αὐτῆς ἐραστάς 118,28
- Καινεύς. ἐκ δύο καταφατικῶν ἐν δευτέρῳ σχήματι συνῆγεν ὅτι τὸ πῦρ ἐν πολλαπλασίον ἀναλογίᾳ ἐστίν 89,6 sq.
- Καλλίτας exempl. 11,31,32 36,3,4
- Καλλιτελῆς Plat. 14,26 (Καλλιτελῆν) 102,23 103,10 116,4 117,13,20 172,27 191,28
- Καλλιτέπη exempl. 108,5
- Κλεινίας Plat. 2,24 sq. 24,15,16 sq.
- Κορίσκος exempl. 38,4 sq. 108,5,6 123,4 sq. 125,18 sq. 161,29 163,25 sq. 168,15 179,23 sq.
- Κρήτων Plat. 2,21 v. Ind. III Loci Plat.
- Λάχωνες 132,28
- Λάχης 106,11
- Λεωδάμας exempl. 186,8
- Λεωσθένης exempl. 186,8
- Λυκόφρων ὁ σοφιστής 118,30
- Μακεδόνες 115,6
- Μακεδονία 115,4
- Μέλιτσσος. ὁ τοῦ Μ. λόγος 49,5 sq. 63,15 sq. 190,13 194,7
- Μίνως v. Ind. III Loci Plat.
- Νέστωρ 33,9
- Νικοκλῆς exempl. 167,29
- Ὀλυμπιονίκης 167,30
- Ὀμηρος 41,24 sq. 137,30 ὥπερ (scil. τὸ παρὰ τὴν προσῳδίαν) ἐν ποιήμασιν ἔφη μᾶλιστα γίνεσθαι παρὰ τοῦ Ὁ. 33,7 sq.
- Α 228 188,8,11
Β 11,12 34,9,10
Ψ 326—330 . . . . . 33,7 sq.
- Ὀνειρος 34,15 sq.
- Παρμενίδης ἐν τῷ ὃν φησι 190,10 sq. 193,5 sq. cf. 79,19 sq.
- Πάτροκλος 33,8
- Πειραιεύς 166,20,21
- Περδίκκας 115,4
- Περικλῆς 62,28,29
- Περιπατητικός 101,14,27
- Πιττακός 89,21,23
- Πλάτων exempl. 11,32,33 29,27 44,7 53,4,5 63,36 64,5 65,1 68,5 112,1 150,2,5 160,4 162,11 sq. 167,29 168,31,32 173,7 sq. 180,23 190,8 τὸ ἐν μοναχώς λέγεσθαι (φησι) 190,10,14 μᾶλλον δὲ ἐν τοῖς κατὰ Πλάτωνα χρόνοις (scil. οἱ σο-

φισται ἔξητουν τὸ ἀποκρίνεσθαι ἢ ναὶ ἢ οὐ 124,18.20 πολὺ καὶ τὸ τῆς πειραστικῆς εἰδὸς παρὰ Ηλ. ἔστιν εὑρεῖν ἐν τε τῷ Εὐθύνφρονι καὶ ἐν ἄπαισι σχεδὸν ἀντοῦ τοῖς διαιλόγοις 18,26 sq. cf. 89,29 ἔστι πολλὰ τοιαῦτα εὑρεῖν παρὰ τῷ Ηλ. 117, 28 διάλογοι 14,24.25 (ἐν οἷς κατὰ τῶν σοφιστῶν ἀγωνίζεται) 71,15 cf. Ind. III Loci Platonicī

Πρόδικος plur. 14,22

Πρόκλος ἐν τῇ τῶν ἑορτῶν ἀπαριθμήσει 9,1

Πρωταγόρας plur. 14,22 τὸν μῆνιν καὶ τὸν πήληκα θέλει 106,16 sq. οὗτω (scil. τὸ ίσως ἢ τὸ τρόπον τινὰ ἢ τὸ ἔστω προσεπιφθεγγόμενο) καὶ Πρ. καὶ Θρασύμαχος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τὰς ἀποκρίσεις φαίνονται ποιούμενοι 65,15 confunditur eum Georgia 15,15 cf. 196,3 v. Ind. III Loci Plat.

Πτῶλος Plat. 14,26 52,27 53,6.10.19 115,2. 11 191,27

Πέρδος τὸ διὰ Πέρδου αἱρία 145,5

Σίμων 40,23 sq. ὁ σκυτεὺς ἔκεινος ὁ τῷ Σωκράτει συγγεγονός ibid. 26 146, 14 sq.

Σταγειρίτης ὁ Στ. i. e. Aristoteles 101, 25 161,31

Στωικός 101,14

Σωκράτης exempl. 9,34 29,7 sq. 37, 28 sq. 38,8.9.37 sq. 44,8 48,4.5 53,4 57,1.2 59,12.13 sq. 62,27 63,24 sq. 65,1 67,19 68,2sq. 80,19 81,4.5 107,22. 23 111,30 112,21 116,9 122,27 sq. 126, 34 sq. 142,23 sq. 149,17 sq. 154,10.18 155,1 sq. 159,1.5 160,32.33 162,25 sq. 180,22 Platonicus 2,21.28 14,25 52,28 53,7 sq. 115,4 116,4 117,14 172,27 173,27 μηδὲν εἰδέναι πανταχοῦ διαβεβαιούμενος μηδὲ σοφόν τι ποιεῖν καίτοι πάντα καὶ λέγων καὶ πράττων ἀπὸ ἄκρας ἐπιστήμης 15,11 sq. πρὸς τὸν εἰπόντα ‘ὦ Σ., δόλιως ἀποθνήσκεις’, εἴρηκε ‘τὸ δὲ ἔργα ήβούλου με δικαίως ἀποθανεῖν’ 172, 12—15

Τάναγρα 166,21

Τραγίκος poeta incertus (Fr. adesp. Nauck² 188) 27,12 138,12 144,6 cf. Top. 378,3

Φαιδρος et Φαιδων confunduntur 59,25 v. Ind. III Loci Plat.

Φειδίας 161,16

III L O C I P L A T O N I C I

Euthyphro generaliter	18,27	Gorgias generaliter	71,15 197,19
Crito		c. 2 p. 448 A	15,14,15 196,3
c. 11 p. 50 B	173,26	c. 21 p. 466 B—E	52,28 53,6
Phaedo		c. 24 sq.	191,27
c. 15,16	192,11 sq.	c. 26 p. 470 D sq.	115,2 sq.
c. 35 p. 85 B	59,25	c. 38 sq.	102,22 191,28
c. 36 sq.	135,6,7	c. 38 p. 483 A. B	118,24
Euthydemus generaliter	3,2		172,27
c. 1 p. 271 C—272 B . . .	2,21	c. 43 p. 488 E sq.	116,4
c. 5 275 D—276 C	2,26	c. 51 p. 497 C	117,20
	24,14 sq.	c. 60 p. 505 C	117,15
c. 25 p. 300 A	36,24 sq. 57,19 sq.	Respublica	
c. 26 p. 300 BC	5,31,32 27,22 sq. 82,5 sq.	I 16 p. 343 A	117,34 sq.
Protagoras generaliter	3,2 71,14	17 p. 344 D sq.	118,2,6
		Minos	
		c. 1 p. 313 A	161,6

IV L O C I A R I S T O T E L I C I

Categor.	generaliter	36,14	Topica	
c. 3 p. 1 ^b 11	38,25, 26	p. 100 ^a 25, 26	44,27 58,6	
c. 5 p. 3 ^b 10 sq. . .	59,9, 10 67,29 sq. 151,6	p. 100 ^b 21—23	17,20 134,22	
c. 6 p. 4 ^b 33	157,24	p. 100 ^b 24, 25	8,17	
c. 9 p. 11 ^a 24 sq.	183,17, 18	p. 101 ^a 15—17	71,2—4 90,3—5	
De interpret.		2 p. 101 ^a 36 sq.	18,28, 29	
c. 11 p. 20 ^b 31 sq.	40,14	III 2 p. 117 ^b 3 sq.	172,7, 8	
p. 20 ^b 35	146,19	IV 3 p. 123 ^a 20 sq.	133,24	
p. 21 ^a 29—32	41,11	VIII generaliter	196,21	
c. 14 p. 23 ^a 27 sq.	190,22, 23	1 p. 155 ^b 18 sq.	109,17	
Analyt. Prior.		p. 155 ^b 21—24	101,4	
I 1 p. 24 ^a 24	95,30	p. 155 ^b 29—157 ^a 5	111,3	
p. 24 ^b 18, 19	10,5, 8 44,27 58,6 66,4,5	p. 156 ^a 23 sq.	110,15	
31 p. 46 ^a 32	198,6	p. 156 ^b 4—9	131,15	
32 p. 47 ^a 24 sq.	194,8 sq.	p. 157 ^a 1 sq.	109,25, 26	
II generaliter	140,17	10 p. 161 ^a 1 sq.	195,3	
15 p. 64 ^b 17 sq.	77,15 140,3, 31	11 p. 161 ^a 24 sq.	130,18	
16 . . . . . 6,9 45,11 47,11 176,26.	27 177,8	p. 162 ^a 17	5,30	
17	178,22	13 p. 162 ^b 34 sq.	47,12 176,27 177,9	
17 p. 65 ^a 38	50,9, 10	Soph. El.		
19 p. 66 ^a 33 sq.	110,14, 15	c. 1 p. 165 ^a 2	6,31	
20 p. 66 ^b 4 sq.	58,26	p. 165 ^a 34 sq.	19,9	
p. 66 ^b 11	10,6 sq.	c. 2 p. 165 ^b 10	18,26	
Analyt. Post.		c. 3 p. 165 ^b 12 sq.	17,6 99,24	
I 2 p. 71 ^b 21, 22	3,33, 34	p. 165 ^b 16	104,9	
4	94,25	p. 165 ^b 18 sq.	19,15	
9 p. 75 ^b 41—43	92,10	p. 165 ^b 20	106,9	
11 p. 77 ^a 9	82,32	c. 4 p. 165 ^b 24	5,19, 20	
12 p. 77 ^b 13	9,22	p. 165 ^b 26	27,6	
Topica generaliter	77,10 171,21	p. 166 ^a 6 sq.	138,21	
I 1 p. 100 ^a 18—20	94,2 195,10	p. 166 ^a 14 sq.	26,7	
		p. 166 ^a 17	56,26	

Soph. El.

- p. 166^a23 sq. 23,11
 p. 166^b1 sq. 149,2
 p. 166^b5 159,27
 c. 5 p. 167^a23—27. 5,33 sq. 54,32
       55,18 sq. 56,11
       176,7 177,14
 (p. 167^a32,33) 43,10
 p. 167^b27 178,16
 c. 6 p. 168^b27 sq. 69,20
 p. 168^b37 sq. . . . . 133,2 sq.
 c. 8 p. 169^a18—20 78,1
 p. 169^b25 . . . . . 72,26 88,15
 c. 10 p. 171^a8 138,23
 c. 11 p. 171^b4 sq. 71,11
 p. 171^b6,7 . . . . . 4,32 sq.
 p. 171^b25 sq. 88,26 89,12
 p. 171^b28,29 8,1,2
 p. 171^b35 sq. 98,29 195,17
 c. 13 p. 173^a34 105,33
 c. 14 p. 173^b26 sq. 184,35
 c. 15 p. 174^a26—28 . . . . . 109,29 sq.
 p. 174^b8—11 120,13
 c. 19—23 . . . . . 37,6 72,25
 c. 20 p. 177^b16 194,2,3
 c. 24 sq. 37,12
 c. 24 p. 179^b7 sq. 126,15
 c. 25 p. 180^b26 174,34,35

Phys. ausc.

- 1 2,3 190,13
 2 p. 185^a8—11 193,10

Phys. ausc.

- p. 185^a18 84,7
 3 p. 186^a8 sq. 49,12
 III 2 p. 202^a7 151,10
 IV 10 190,26
 VI 2 p. 233^a21 sq. 163,13
 7 p. 238^a13 13,10
 De caelo
 I 10—II 1 75,29
 De anima
 II 5 p. 417^b12 sq. 35,23
 (II 6 p. 418^a16) 9,15
 De mem. et reminisc.
 c. 2 p. 452^b5 186,6
 Metaphys.
 (A 1 p. 981^a19,20) 39,12
 α 1 p. 993^b18 196,30
 B generaliter 192,34
 1 p. 995^a29 sq. 3,15
 (p. 996^a6) 190,14
 4 p. 1001^a9 sq. 190,14
 (Γ 2 p. 1004^a10 sq.) 182,24
 (I 2 p. 1053^b13) 190,14
 Ethic. Nicom.
 I 7 p. 1098^a25 197,3
 V 10 p. 1134^b18 sq. 172,20,21
 VI 4 p. 1139^b31 17,9
 p. 1140^a10 17,8,9
 De poet.
 c. 25 p. 1461^a22 33,26,27

ADDENDA ET CORRIGENDA

- p. 12,10 l. *αἰσθῆσει*
  - p. 13,11 l. *ἀριθμὸς*
  - p. 17,26 τὰ om. I
  - p. 20,27 l. *ἀνωτάτω* (I)
  - p. 21,16 l. *σημαίνῃ* (Al)
  - p. 25,35 l. *πρώην*
  - p. 27,28 ἐπὶ delendum censeo cf. p. 82,14
    ibid. in not. l. 31. 32
  - p. 28,7 l. *χλεῖς*
  - p. 39,28 l. *πρότασις*
  - p. 66,31 l. *μᾶκιστα* (a l.)
  - p. 72,15 n. *dele quod conieci*
  - p. 103,6 l. *ἔθεντο*
  - p. 159 n. *στὸν]* l. 6 τὸν
    ibid. n. 14 l. δ alt.
  - p. 160,25 τοῦ *πράγματος* conicio
  - p. 198,4 l. *ἀπὸ τῆς τέλην;* 7 *ἀπὸ τέλην;* in not. 4 *τῆς* prius.
-

